

Lagrådsremiss

Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 22 maj 2025

Elisabeth Svantesson

Linda Bolund Thornell
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Lagrådsremissen innehåller förslag till

- genomförande av EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8)
- författningsändringar som en följd av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt informationsutbyte i fråga om kryptotillgångar och de underliggande modellreglerna för detta informationsutbyte
- författningsändringar som syftar till att genomföra ändringar i OECD:s gemensamma rapporteringsnormer i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
- en kontrolluppgiftsskyldighet vid avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index som omfattas av bestämmelserna i 52 kap. inkomstskattelagen.

Den enskilt största delen av lagrådsremissen avser bestämmelser om utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, där kraven som ställs i DAC 8 genomförs som en enhet tillsammans med OECD:s nya standard om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (CARF). Detta innebär att det lämnas förslag på införandet av två nya lagar: lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, samt

två nya kapitel, 22 d och 49 f kap., i skatteförfarandelagen om kontroll-uppgiftsskyldighet och en ny särskild avgift.

De ändringar som gjorts i de gemensamma rapporteringsnormerna för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (CRS) syftar dels till att effektivisera det befintliga informationsutbytet och täcka vissa luckor i regelverket som har uppenbarat sig efter sex års erfarenhet av informationsutbytet, dels till att samordna det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton med det nya utbytet av upplysningar om kryptotillgångar. Dessa ändringar i CRS har genom DAC 8 också tagits in i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Detta innebär att lagändringar behöver göras, bland annat i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i 22 b kap. skatteförfarandelagen.

I DAC 8 görs även ytterligare ändringar. Bland annat skärps kraven för i vilka sammanhang ett utländskt skatteregistreringsnummer ska rapporteras och utbytas med andra medlemsstater. Det införs också bestämmelser om utbyte av uppgifter om förhandsbesked som gäller fysiska personer, bland annat där förhandsbeskedets beloppsmässiga omfattning överskrider 1,5 miljoner euro. I denna lagrådsremiss föreslås bestämmelser för att genomföra dessa regler.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Innehållsförteckning

1	Beslut	11
2	Lagförslag	12
2.1	Förslag till lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar	12
2.2	Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar	28
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	33
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	34
2.5	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	36
2.6	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	39
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	70
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.....	78
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	79
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	94
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.....	98
2.12	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	99
3	Ärendet och dess beredning	101
4	Ändringar i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning	101
4.1	Systematik och referenser.....	101
4.2	Bakgrund om DAC.....	102
5	Ett nytt regelverk för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter	103
5.1	DAC 8 och OECD:s multilaterala avtal.....	103
5.2	Interaktion mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton.....	105
5.3	Allmänna utgångspunkter.....	105

5.4	Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	111
5.5	Rapporteringskrav	118
5.5.1	För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?	118
5.5.2	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	121
5.5.3	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare	123
5.5.4	Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga transaktioner	125
5.5.5	Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter	133
5.6	Granskningsförfarandet	135
5.7	Definitioner och förklaringar	145
5.7.1	Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång	145
5.7.2	Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster	147
5.7.3	Definition av rapporteringspliktiga transaktioner	150
5.7.4	Definition av rapporteringspliktig användare	152
5.7.5	Definition av undantagen person	157
5.7.6	Övriga definitioner	159
5.8	Faktiskt genomförande	161
5.8.1	Förfarande för marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer	162
5.8.2	Förfarande för anmälan om att kraven på rapportering och granskningsförfarande ska genomföras i en annan kvalificerad jurisdiktion	170
5.8.3	Bestämmelser för att förhindra kringgående	171
5.8.4	Övriga frågor om det faktiska genomförandet	173
5.9	Allmänna villkor	177
5.9.1	Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar	177
5.9.2	Dataskydd enligt artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser	180
5.10	Sanktioner för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster	184
5.10.1	En ny särskild avgift införs i form av en kryptoavgift	184
5.10.2	Förutsättningar för att ta ut en kryptoavgift	186
5.10.3	Befrielse från kryptoavgift	196

5.10.4	Förfaranderegler om kryptoavgift.....	199
5.10.5	Ansvar för kryptoavgift för rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer	202
5.10.6	Europakonventionens tillämpning	207
5.11	Skattesekretess och användningsbegränsningar	209
5.11.1	Skattesekretess.....	209
5.11.2	Användningsbegränsningar	216
5.12	Ett nytt ändamål för Skatteverkets personuppgiftsbehandling.....	217
6	Ändringar i regelverket för automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton	219
6.1	Allmänna utgångspunkter.....	219
6.2	Närmare om ändringarna av DAC 2 och OECD:s rapporteringsstandard om automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton	222
6.2.1	Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	222
6.2.2	Avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	226
6.2.3	Avsnitt IV i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	227
6.2.4	Avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	227
6.2.5	Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS	228
6.2.6	Avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA ...	234
6.2.7	Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA ...	235
6.2.8	Vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringskyldiga finansiella institut	235
6.3	Ändringar i FATCA-lagstiftningen	239
6.3.1	Bakgrund om genomförandet av FATCA- avtalet	239
6.3.2	Följdändringar i lagstiftningen som genomför FATCA	242
7	Utvidgad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper	244
8	Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete m.m.	248
8.1	Artikel 3 – definitioner	248
8.2	Artikel 8 – automatiskt utbyte av uppgifter om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton.....	250
8.3	Artikel 8a – automatiskt utbyte av uppgifter om uppgifter om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor.....	253
8.4	Artikel 8ab – automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang	257

8.5	Artikel 8ac och bilaga V till DAC – automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer	259
8.6	Artikel 16 – utlämnande av upplysningar och dokument.....	261
8.7	Artikel 18 – skyldigheter.....	263
8.8	Artikel 20 – standardformulär och standardiserade dataformat	264
8.9	Artikel 21 – praktiska arrangemang	265
8.10	Artikel 22 – särskilda skyldigheter	265
8.11	Artikel 23 – utvärdering	267
8.12	Artikel 25 – dataskydd	267
8.13	Artikel 27 – rapportering.....	268
8.14	Artikel 27c – rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer	269
9	Personuppgiftsbehandling	273
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	282
11	Konsekvensanalys.....	287
11.1	Övergripande om förslagen i lagrådsremissen och deras syften.....	287
11.2	Kryptotillgångsekonomin i Sverige.....	289
11.3	Offentligfinansiella effekter	290
11.4	Effekter för företagen	292
11.5	Effekter på företagets konkurrensvillkor	297
11.6	Effekter för enskilda.....	298
11.7	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna.....	298
11.8	Förslagens förenlighet med EU-rätten.....	300
11.9	Övriga effekter	300
12	Författningskommentar.....	300
12.1	Förslaget till lag (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar	300
12.2	Förslaget till lag (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.....	341
12.3	Förslaget till lag om ändring i (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden	349
12.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	349
12.5	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	350
12.6	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	352
12.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	379
12.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	382

12.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	383
12.10	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	390
12.11	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.....	392
12.12	Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar	392
Bilaga 1	RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning	394
Bilaga 2	International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters	432
Bilaga 3	Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar med anledning av regelverket för rapportering av kryptotillgångar (översättning av CARF MCAA).....	572
Bilaga 4	Rapporteringsregelverk för kryptotillgångar (översättning av CARF)	583
Bilaga 5	Tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (översättning av CRS MCAA Addendum)	612
Bilaga 6	Sammanfattning av promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet.....	615
Bilaga 7	Promemorians lagförslag.....	616
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanserna	699

Förkortningar

CARF	OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar (Crypto-Asset Reporting Framework)
CARF MCAA	Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar
CRS	OECD:s rapporteringsstandard för utbyte av upplysningar om finansiella konton mellan olika stater och jurisdiktioner (Common Reporting Standard). CRS bygger på FATCA men avser informationsutbyte mellan andra länder än USA och dess motpart.
CRS MCAA	Det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
DAC	Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG
DAC 2	Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 6	Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 7	Rådets direktiv (EU) 2021/514 av den 22 mars 2021 om ändring av direktiv 2011/16/EU om

	administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 8	Rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 9	Rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning
FATCA-avtalet	Avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA
FAUK	Förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar
Global Forum	Globalt forum för transparens och informationsutbyte på skatteområdet (Global Forum on transparency and exchange of information for tax purposes)
IDKAL	Lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
IDKL	Lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet
KOL	Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar
KOF	Förordningen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Lagen om administrativt samarbete	Lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning
LAUK	Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar
Mica-förordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
OSL	Offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
SFF	Skatteförfarandeförordningen (2011:1261)
SFL	Skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar,
2. lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar,
3. lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
4. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
5. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
6. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
7. lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
8. lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet,
9. lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
10. lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet,
12. lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

2 Lagförslag

Regeringen har följande förslag på lagtext.

2.1 Förslag till lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att hämta in uppgifter om användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för leverantörerna.

2 § Bestämmelser om Skatteverkets registrering och beslut finns i lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Bestämmelser om uppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster finns i 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

3 § I lagen finns

- definitioner (2–6 kap.),
- bestämmelser om granskningsförfarande (7 kap.),
- bestämmelser om anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion (8 kap.), och
- bestämmelser om registreringskyldighet för vissa kryptotillgångsoperatörer (9 kap.).

2 kap. Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

Allmänt

1 § Om inte något annat anges i detta kapitel avses med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning.

Med kryptotillgångstjänst avses detsamma som i artikel 3.1.16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen, inbegripet staking och utlåning.

2 § Med en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster avses en leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en kryptotillgångsoperatör avses en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster.

Anknytning till Sverige som förutsättning

4 § Trots det som föreskrivs i 1 § är en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster endast om den

1. är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till Finansinspektionen i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller

2. inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller inte tillåts tillhandahålla tjänster på det sätt som anges i 1, och är

a) en enhet eller en fysisk person med skatterättslig hemvist i Sverige,

b) en enhet som har bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar, och är

– en juridisk person i Sverige eller

– en enhet som ska lämna en inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till Skatteverket,

c) en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller

d) en enhet eller fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige.

5 § En marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporterings-pfiktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige.

Undantag när det finns anknytningsfaktorer till flera stater eller jurisdiktioner

6 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 b, c eller d, om den har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och uppfyller kraven på rapportering och kundkännedom i den jurisdiktionen.

7 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 c eller d, om den

uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i en annan kvalificerad jurisdiktion och

1. har bildats eller organiserats enligt lagarna i den andra kvalificerade jurisdiktionen, och

2. antingen är en juridisk person i den jurisdiktionen eller är skyldig att lämna inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till skatteförvaltningen i den jurisdiktionen.

8 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriteriet i 4 § 2 d, om den har sin företagsledning eller motsvarande i en annan kvalificerad jurisdiktion och uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i den jurisdiktionen.

9 § En fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att personen omfattas av kriteriet i 4 § 2 d, om personen har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i den jurisdiktionen.

10 § En enhet eller fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om den utöver att omfattas av kriterierna i 4 § 2 a, b, c eller d samtidigt uppfyller motsvarande kriterier i en annan kvalificerad jurisdiktion och den enligt 8 kap. har anmält till Skatteverket att den uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i den jurisdiktionen.

Första stycket gäller bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillhandahållit Skatteverket de uppgifter som behövs för att kunna verifiera att operatören uppfyller de kriterier som motsvarar 4 § 2 a, b, c respektive d i en annan kvalificerad jurisdiktion.

11 § En enhet eller en fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion, om den uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i den jurisdiktionen.

Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster på grund av avsiktligt kringgående

12 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om

1. den är en enhet eller en fysisk person som vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att den inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 4–11 §§ och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Första stycket gäller inte om kryptotillgångsoperatören uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i en annan kvalificerad jurisdiktion.

3 kap. Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång

1 § Med rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än

1. centralbankers digitala valutor,
2. e-pengar, eller
3. kryptotillgångar som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

2 § Med kryptotillgång avses en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en centralbanks digitala valuta avses digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.

4 § Med centralbank avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är en annan central myndighet än jurisdiktionens regering och utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan enhet kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, även om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

5 § Med e-pengar avses varje kryptotillgång som

1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,
2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,
3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,
4. accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och
5. i enlighet med de lagstiftningskrav som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner.

En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller, om inga instruktioner mottas, om de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

4 kap. Definition av rapporteringspliktig transaktion

1 § Med rapporteringspliktig transaktion avses

1. bytestransaktioner, eller

2. överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

2 § Med bytestransaktion avses

1. byten mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och
2. byten mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

3 § Med överföring avses en transaktion som flyttar en rapporteringspliktig kryptotillgång från eller till en adress eller ett konto tillhörande en användare av kryptotillgångar, om flytten inte sker till eller från en annan adress eller ett annat konto som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillhandahåller för samma användares räkning. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får behandla den relevanta transaktionen som en överföring under förutsättning att denne, på grundval av den information som denne hade tillgång till vid tidpunkten för transaktionen, inte kan fastställa att transaktionen är en bytestransaktion.

4 § Med fiatvaluta avses den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Termen omfattar även pengar hos kommersiella banker, e-pengar och elektroniska pengar som inte är kryptotillgångar.

5 § Med rapporteringspliktig massbetalningstransaktion avses en överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som ersättning för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i en annan valuta.

5 kap. Definition av rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

Rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

1 § Med rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person.

2 § Med användare av kryptotillgångar avses en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner.

En fysisk person eller en enhet som inte är ett finansiellt institut eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för annan eller för annans räkning agerar som en användare av kryptotillgångar, ska inte behandlas som en användare av kryptotillgångar. I stället ska den andra fysiska personen eller enheten behandlas som användare av kryptotillgångar.

Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa rapporteringspliktiga massbetal-

ningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar i fråga om en sådan rapporteringspliktig transaktion. Detta gäller dock bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med anledning av den rapporteringspliktiga transaktionen enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller motsvarande utländsk reglering.

3 § Med individuell användare av kryptotillgångar avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

4 § Med befintlig individuell användare av kryptotillgångar avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

5 § Med enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

6 § Med rapporteringspliktig person avses en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och som inte är en undantagen person.

7 § Med person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion avses

1. en fysisk person eller en enhet som har sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens skattelagstiftning, eller

2. ett dödsbo efter en avliden som hade sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

För att bestämma om den är en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion enligt första stycket ska en enhet, såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist, behandlas som om den hade sin skatterättsliga hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

8 § Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person eller en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Aktiv enhet

9 § Med aktiv enhet avses en enhet

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana inkomster,

2. vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i

a) att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

3. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

4. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

5. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv enhet enligt första stycket 5 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

10 § Med aktiv enhet avses även en enhet

1. som har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och

a) som har etablerats och är verksam uteslutande för ändamål som avser religion, välgörenhet, vetenskap, konstnärlighet, kultur, idrott eller utbildning, eller

b) som är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

2. som är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist,

3. som inte har några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller enhetens intäkter eller tillgångar,

4. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar delas ut till eller används till förmån för en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, utöver om detta sker som en följd av enhetens fullföljande av de ändamål som anges i 1 eller som betalning av skälig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

5. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund föreskriver att enhetens alla tillgångar vid dess likvidation eller upplösning tillfaller en myndighet eller en annan icke vinstdrivande organisation eller staten, regeringen eller ett politiskt förvaltningsområde under regeringen i enhetens hemvistjurisdiktion.

11 § Med aktiv enhet avses även sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Undantagen person

12 § Med undantagen person avses

1. en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

2. en enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i 1,

3. en myndighetsenhet,

4. en internationell organisation,

5. en centralbank, eller

6. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som anges i 2 kap. 9 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

13 § Med ett finansiellt institut avses ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

14 § Med myndighetsenhet avses en stat eller jurisdiktion, en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, regioner, kommuner och till någon av dessa hörande integrerade delar, kontrollerade enheter eller helägda organ eller verk.

15 § Med kontrollerad enhet avses en enhet som till sin form är skild från staten eller jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk enhet och

1. som helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

2. vars nettoinkomster tillgodogörs enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster fördelas till förmån för någon privatperson, och

3. vars tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

Med integrerad del avses person, organisation, förvaltning, verk, fond, institution eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en myndighet. Detta gäller dock bara om myndighetens nettoinkomster tillgodogörs myndighetens eget konto eller annat konto som innehas av en myndighetsenhet och ingen del av nettoinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson. Termen integrerad del omfattar inte en fysisk person som är statschef eller tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

Inkomster anses inte fördelade till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning.

16 § Med internationell organisation avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner,

2. som har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen, och

3. vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande på grund av avsiktligt kringgående

17 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en fysisk person eller enhet anses vara en rapporteringspliktig användare eller ska en fysisk person anses vara en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person, om

1. en enhet eller en fysisk person vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en sådan inte är en rapporteringspliktig användare eller en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte behandlas som en rapporteringspliktig användare respektive en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person.

6 kap. Övriga definitioner

1 § Med åtgärder för kundkännedom avses en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande krav som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av.

2 § Med enhet avses en juridisk person eller annan juridisk konstruktion.

3 § En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om den ena kontrollerar den andra, eller om båda enheter står under gemensam kontroll.

Med kontroll avses enligt första stycket direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

4 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som motsvarar dem som anges i 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2023/2226 fastställts genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i rådets direktiv 2011/16/EU, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

5 § Med kvalificerad jurisdiktion avses en medlemsstat i Europeiska unionen eller en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

6 § Med skatteregistreringsnummer avses ett identifikationsnummer för skattebetalare eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

7 § Med identifieringstjänst avses en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar.

8 § Med adress i distribuerad liggare avses samma adress som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

9 § Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta eller utdelning,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
8. nettoinkomsten från swappar,
9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller
10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

10 § Termer och uttryck som inte definieras i denna lag har i första hand samma betydelse som i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i andra hand inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges.

7 kap. Granskningsförfarandet

Behandling av användare

1 § En användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som sådan enligt granskningsförfarandet som beskrivs i detta kapitel.

Granskningsförfarandet för individuella användare av kryptotillgångar

2 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en kundrelation med en individuell användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Granskningsförfarandet för enheter som är användare av kryptotillgångar

3 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en kundrelation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Om en enhet som är en användare av kryptotillgångar intygat att den inte har någon skatterättslig hemvist får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten. Leverantören får dock endast förlita sig på adressen till huvudkontoret under förutsättning att den inte förfogar över annan

dokumentation för att avgöra var den faktiska företagsledningen är baserad.

4 § Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare, om leverantören inte kan fastställa att det är rimligt att användaren är en undantagen person baserat på intygandet eller andra upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga.

Granskningsförfaranden för att fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande

5 § För en enhet som är en användare av kryptotillgångar, och som inte är en undantagen person, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, om den inte fastställer att enheten är en aktiv enhet baserat på ett intygande från enheten.

6 § För att fastställa vilka personer som har bestämmande inflytande över en enhet som är en användare av kryptotillgångar får en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana granskningsförfaranden är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är rättsligt skyldig att tillämpa åtgärder för kundkännedom som är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska den tillämpa granskningsförfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana åtgärder i syfte att identifiera personer med bestämmande inflytande.

7 § För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande är en rapporteringspliktig person genom att fastställa dennes skatterättsliga hemvister ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intygande från den enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in enligt åtgärder för kundkännedom.

Krav på förnyad granskning vid förändrade omständigheter

8 § Om omständigheterna vid någon tidpunkt förändras avseende en individuell användare av kryptotillgångar, en enhet som är användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande över en enhet på ett sätt som gör att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att ett

intygande är felaktigt eller otillförlitligt, kan denne inte förlita sig på intyget utan ska inhämta ett giltigt intygande eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som styrker intygandets giltighet.

Om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på den information som inhämtats i intyget. Det får göras i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan få en bekräftelse på intygandets giltighet eller ett nytt giltigt intygande under en sådan 90-dagarsperiod som anges i andra stycket, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de har sina skatterättsliga hemvister både i de stater och jurisdiktioner där de uppgav sig ha hemvist i intyget och i stater eller jurisdiktioner där de kan ha sina hemvister efter att omständigheterna förändrats.

Krav avseende intygandens giltighet

9 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande. Intyget ska vara daterat senast dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar om den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande:

1. förnamn och efternamn,
2. bostadsadress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion, och
5. födelsedatum.

10 § Ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den enheten. Intyget behöver vidare vara daterat senast för dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar om enheten:

1. fullständigt officiellt namn,
2. adress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion,
5. vad gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person,
 - a) de upplysningar som anges i 9 § avseende varje person med bestämmande inflytande i enheten, om inte denna person har tillhandahållit ett intygande i enlighet med 9 §, och

b) den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av åtgärder för kundkännedom, och

6. i förekommande fall, upplysningar om de kriterier som enheten uppfyller för att behandlas som en aktiv enhet eller en undantagen person.

11 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar är giltigt även om det innehåller ett oväsentligt fel eller en uppgift som innebär att motstridiga uppgifter lämnats, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillräcklig information för att rätta uppgiften baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom.

12 § Ett intygande enligt 9 eller 10 § behöver inte innehålla skatteregistreringsnummer, om den stat eller jurisdiktion där individen eller enheten har sin skatterättsliga hemvist inte har utfärdat ett skatteregistreringsnummer till individen eller enheten, eller den inhemska lagstiftningen i den aktuella staten eller jurisdiktionen inte kräver att skatteregistreringsnummer lämnas.

Allmänna krav avseende granskningsförfarandet

13 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton får vid tillämpning av detta kapitel förlita sig på granskningsförfarandena som slutförts enligt 5 och 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton eller motsvarande utländsk reglering.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får också förlita sig på ett intygande som inhämtats för andra skatteändamål under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i 9–11 §§.

Regler för att genomföra granskningsförfarandet

14 § Om en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt bestämmelserna i detta kapitel efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner.

Första stycket gäller dock inte i samband med att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en kundrelation med användare av kryptotillgångar enligt 2 och 3 §§.

Dokumentation om vidtagna åtgärder

15 § Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporterings-

kraven. Dokumentationen ska bevaras i minst sju år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna avser.

8 kap. Anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i en annan kvalificerad jurisdiktion

1 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som omfattas av anknytningsfaktorn i 2 kap. 4 § 2 kan lämna in en anmälan till Skatteverket på det sätt som anges i 2 kap. 10 § om att den kommer att fullgöra sina skyldigheter i fråga om rapportering och granskning i en annan kvalificerad jurisdiktion om den har en lika stark anknytning till den andra kvalificerade jurisdiktionen. Anmälan ska ske snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 1 § ska innehålla.

9 kap. Registreringsskyldighet för vissa kryptotillgångsoperatörer

1 § En kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 1 § och som har en sådan anknytningsfaktor till Sverige som avses i 2 kap. 4 § 2 eller 5 § eller som ska bedömas som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 12 § första stycket, ska ansöka om registrering hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i 22 d kap. och 24 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

En sådan kryptotillgångsoperatör ska dock inte ansöka om registrering hos Skatteverket om denne

1. är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven på rapportering och granskningsförfarande enligt 2 kap. 6–12 §§ i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat, eller

2. är registrerad i en annan medlemsstat.

Registreringen ska ske innan tidsfristen för kontrolluppgiftsskyldigheten i 22 d kap. och 24 kap. 2 b § skatteförfarandelagen, eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat, har löpt ut.

2 § Vid registrering i Sverige ska kryptotillgångsoperatören lämna följande upplysningar om operatören till Skatteverket:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som utfärdats till kryptotillgångsoperatören,

5. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga användare har sin skatterättsliga hemvist i den mening som avses i 7 kap. 2–8 §§, och

6. varje kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen som avses i 2 kap. 6–12 §§.

3 § En kryptotillgångsoperatör ska senast inom två månader anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 § till Skatteverket.

4 § En kryptotillgångsoperatör ska snarast men senast inom två månader anmäla till Skatteverket om den

1. inte längre uppfyller kriterierna för att vara en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 §,

2. inte längre har några rapporteringspliktiga användare i unionen, eller

3. har upphört med sin verksamhet.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och dokumentation utöver 2 § en ansökan om registrering enligt 1 § ska innehålla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds efter den 31 december 2025.

3. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska senast den 1 januari 2027 från befintliga användare av kryptotillgångar hämta in ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och
2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av kryptotillgångsoperatörer (5–10 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (11 och 12 §§),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (13 och 14 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (15 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (16 och 17 §§),
- bestämmelser om föreläggande (18 §), och
- bestämmelser om överklagande (19 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som i 2–6 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

Registrering av kryptotillgångsoperatörer

5 § Skatteverket ska registrera en kryptotillgångsoperatör som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och som lämnar in en anmälan enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, om kriterierna för detta är uppfyllda.

6 § Skatteverket ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret i följande fall:

1. om kryptotillgångsoperatören anmält till Skatteverket att den inte längre har rapporteringspliktiga användare i unionen,

2. om det i avsaknad av en underrättelse enligt 1 finns skäl att anta att kryptotillgångsoperatören har upphört med sin verksamhet,

3. om kryptotillgångsoperatören inte längre uppfyller villkoren i 2 kap. 3 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, eller

4. om Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inte har ansökt om registrering men har rapporteringspliktiga användare bosatta i unionen.

8 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla registreringen enligt 5 §.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 9 kap. 4 § andra stycket lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

9 § När det gäller en kryptotillgångsoperatör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera leverantören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket tillräckliga garantier om sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare har uppfyllts.

10 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar eller har fått sin registrering återkallad, ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att denne ska fullgöra sina skyldigheter i Sverige.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Överföring av uppgifter

11 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som enligt kontrolluppgiften har skatterättslig hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. 7–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

12 § Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personen genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga personens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244), innefatta den rapporteringspliktiga personens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. I fråga om personer med bestämmande inflytande över en enhet som är en rapporteringspliktig användare, ska upplysning vidare överföras om det sätt på vilket personerna utövar det bestämmande inflytandet över enheten.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

13 § Om Skatteverket har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

14 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är

möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

15 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

16 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte på skatteområdet om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjäljande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

17 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen, om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 16 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen, tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

18 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

19 § Skatteverkets beslut enligt 5 och 8 §§ och 18 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande av beslut enligt 5 och 8 §§ till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
 2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2026.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 a §¹

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter *eller uppgifter om vissa kryptotillgångar,*

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2022:1683.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag, *och*

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatte-

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatte-

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2024:1301.

området, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen,

området, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteförfarandelagen, och

h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteförfarandelagen,

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

9. hantering enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn, och

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.5 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 och 2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
 2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
 3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
 4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
 5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
 6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
 7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
 8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
 9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
 10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
 11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
 12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
 13. brottsdatalogen (2018:1177),
 14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen, *och*
 15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
 15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
 16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2023:298.

27 kap.

1 §³

Sekreteress gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

Sekreteress gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift *enligt 49 b kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*, rapporteringsavgift, plattformssavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformssavgift, *kryptoavgift* och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

³ Senaste lydelse 2023:640.

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. ärende om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen, och 5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, och

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3 och 6 samt andra stycket, 1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 och 7 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.6 Förslag till lag om ändring i
skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)²

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 21 kap. 1, 3, 5, 6 och 7 §§, 22 b kap. 1, 5 och 6 §§, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 33 kap. 9 b §, 33 a kap. 10 §, 33 b kap. 16 och 22 §§, 34 kap. 3 §, 38 kap. 1 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 51 kap. 2 §, 52 kap. 1 §, 59 kap. 1, 25 och 25 b §§, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § samt rubrikerna närmast före 21 kap. 7 § och 59 kap. 25 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 21 kap. ska lyda ”Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter, vissa delägarätter och vissa värdepapper som beskattas enligt 52 kap. inkomstskattelagen”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap., nio nya paragrafer, 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a och 8 a §§, 23 kap. 3 d §, 24 kap. 2 b §, 33 kap. 9 c §, 33 b kap. 9 a §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e §, och närmast före 24 kap. 2 b §, 33 b kap. 9 a §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH
ÖVRIGA UPPGIFTER

22 c kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver verksamhet via digitala
plattformar

22 c kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver verksamhet via digitala
plattformar

22 d kap. – *Kontrolluppgift med
anledning av automatiskt utbyte av
uppgifter om rapporteringspliktiga
kryptotillgångar*

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 e kap. – Rapportavgift

49 e kap. – Rapportavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av rubriken till 21 kap. 2013:585.

³ Senaste lydelse 2024:1018.

3 kap.17 §⁴

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift.

21 kap.

1 §

Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än sådana som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, *samt*

3. utfärdande av optioner.

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom,

3. utfärdande av optioner, *samt*

4. avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar som omfattas av 52 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 1–3.

3 §⁵

Kontrolluppgift ska lämnas av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,

⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

⁵ Senaste lydelse 2011:1289.

4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,

5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen,

6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och

7. den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

5 §⁶

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. den ersättning som har överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägarätter *eller* fordringsrätter, 2. antalet delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar,*

3. delägarätterna *eller* fordringsrätternas *slag och sort,* 3. *slag och sort* för delägarätterna, fordringsrätterna *eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar,*

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), samt

5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen samt den ersättning som avses i den paragrafen.

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen.

6 §

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter *eller* fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar* och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

⁶ Senaste lydelse 2011:1289.

**När delägar rätt eller fordrings-
rätt ägs gemensamt av flera
personer**

**När delägar rätt, fordrings-
rätt eller andra värdepapper
som avser kryptotillgångar,
råvaror eller vissa index ägs
gemensamt av flera personer**

7 §⁷

Om delägar rätt eller fordrings-
rätt ägs gemensamt av flera
personer och det vid avyttringen
har upprättats en rapport enligt
9 kap. 27 § lagen (2007:528) om
värdepappersmarknaden, behöver
kontrolluppgift bara lämnas för den
person som anges i rapporten.

Om delägar rätt, fordringsrätt
eller andra värdepapper som avser
kryptotillgångar, råvaror eller
index över råvaror eller
kryptotillgångar ägs gemensamt av
flera personer och det vid
avyttringen har upprättats en
rapport enligt 9 kap. 27 § lagen
(2007:528) om värdepappersmark-
naden, behöver kontrolluppgift
bara lämnas för den person som
anges i rapporten.

22 a kap.

4 a §

*Ett rapporteringsskyldigt finansi-
ellt institut som inte ska lämna
några kontrolluppgifter enligt detta
kapitel ska i stället underrätta
Skatteverket om detta.*

*Underrättelse ska lämnas senast
den 15 maj kalenderåret efter det
kalenderår som uppgifterna skulle
ha avsett och innehålla nödvändiga
identifikationsuppgifter för det
rapporteringsskyldiga finansiella
institut som lämnar underrättelsen.*

22 b kap.

1 §⁸

I detta kapitel finns bestämmelser
med anledning av rådets direktiv
2014/107/EU av den 9 december
2014 om ändring av direktiv
2011/16/EU vad gäller obligato-
riskt automatiskt utbyte av
uppgifter i fråga om beskatt-
ning och med anledning av det
multilaterala avtalet mellan behö-

I detta kapitel finns bestämmelser
med anledning av

1. rådets direktiv 2014/107/EU
av den 9 december 2014 om
ändring av direktiv 2011/16/EU
vad gäller obligatoriskt automatiskt
utbyte av uppgifter i fråga om
beskattning,

⁷ Senaste lydelse 2017:699.

⁸ Senaste lydelse 2015:918.

riga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014. Bestämmelserna ges i följande ordning:

2. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning,

3. det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014, och

4. tilläggsavtalet som undertecknades den 7 november 2024 till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),
- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3 och 4 §§),
 - *underrättelse till Skatteverket om att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ska lämna några kontrolluppgifter (4 a §),*
- kontrolluppgiftens innehåll avseende rapporteringspliktiga konton, (5–8 §§), *och*
 - kontrolluppgiftens innehåll avseende rapporteringspliktiga konton, (5–8 §§),
 - *uppgift om den eller de roller genom vilka den person som kontrolluppgiften lämnas för innehar andel i eget kapital (8 a §), och*
- kontrolluppgiftens innehåll avseende odokumenterade konton (9 §).

4 a §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institut som lämnar underrättelsen.

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
3. kontots identifikationsuppgifter, *och*
3. kontots identifikationsuppgifter, *typ av finansiellt konto och huruvida kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto,*
4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats.
4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,
5. *om kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande, och*
6. *om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontohavare.*

När det gäller konton som innehas av enheter ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och
1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande *samt om det har lämnats ett giltigt intygande för varje sådan person, och*
- a) på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, *i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, eller*
- b) *om den informationen finns tillgänglig, på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 6 kap. samma lag, och*
2. kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot samt om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet eller en annan enhet.

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 22 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, avses med saldo eller värde i första stycket 4 kontantvärdet eller återköpsvärdet.

6 §¹⁰

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagt bruttobelopp avseende ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året, och

2. sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och konförföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Trots det som anges i första stycket 2 behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lämna uppgift om sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot, om institutet i stället lämnar uppgifter om detta i en kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock ändå lämna dessa uppgifter om en tydligt identifierad grupp av konton.

8 a §

Om det rapporteringspliktiga kontot är en andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, ska uppgift lämnas om den eller de roller genom vilka den person som kontrolluppgiften lämnas för innehar andel i eget kapital.

¹⁰ Senaste lydelse 2018:2034.

**22 d kap. Kontrolluppgift med
anledning av automatiskt utbyte
av uppgifter om rapporterings-
pliktiga kryptotillgångar**

Innehåll

1 §

*I detta kapitel finns bestämmelser
med anledning av*

*1. rådets direktiv (EU)
2023/2226 av den 17 oktober 2023
om ändring av direktiv 2011/16/EU
om administrativt samarbete i
fråga om beskattning, och*

*2. gällande avtal mellan behö-
riga myndigheter om automatiskt
utbyte av upplysningar för rappor-
tering av kryptotillgångar.*

*Bestämmelserna ges i följande
ordning:*

*– definitioner och förklaringar
(2 §),*

*– för vem och av vem kontroll-
uppgift ska lämnas (3–6 §§), och*

*– kontrolluppgiftens innehåll (7–
13 §§).*

Definitioner och förklaringar

2 §

*Termer och uttryck som används
i detta kapitel har, om inte något
annat anges, samma betydelse som
de har i lagen (2025:000) om
inhämtande av vissa uppgifter på
skatteområdet om kryptotillgångar.*

**För vem och av vem ska
kontrolluppgift lämnas?**

3 §

*Kontrolluppgift ska lämnas av en
rapporteringskyldig leverantör av
kryptotillgångstjänster.*

4 §

*En rapporteringsskyldig leveran-
tör av kryptotillgångstjänster som
avses i 2 kap. 1 § och 4 § 2 lagen
(2025:000) om inhämtande av*

vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar är inte skyldig att lämna kontrolluppgift som avser en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande för vilka den fullgör rapporteringsskyldigheten i en stat eller jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med medlemsstaten där den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande har skatterättslig hemvist.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar enligt 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Kontrolluppgift ska även lämnas för den eller de fysiska personer som har, eller skulle ha, identifierats som en person med bestämmande inflytande och som är en rapporteringspliktig person enligt 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

6 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifieringssuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om kryptotillgångar

7 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om varje rapporteringspliktig användare i fråga om de rapporteringspliktiga kryptotillgångar med vilka leverantören har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret. Uppgift ska lämnas om

1. fullständig benämning på typen av rapporteringspliktig kryptotillgång,

2. det sammanlagda bruttobelopp som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot fiatvaluta,

3. det sammanlagda bruttobelopp som mottagits, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot fiatvaluta,

4. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

5. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

6. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,

7. det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 2 och 4,

8. det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 3, 5 och 6, och

9. det sammanlagda skäligen marknadsvärdet samt det sammanlagda antalet kryptoenheter som överförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade liggare som inte är kända av denne som förknippade med en tjänsteleverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut.

8 §

Vid tillämpning av 7 § 2 och 3 ska det belopp som betalats eller mottagits rapporteras i den fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs.

Om beloppen har betalats eller mottagits i flera fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknade vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

9 §

Vid tillämpning av 7 § 4–9 ska det skäligen marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta som värderas vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

10 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska vid tillämpningen av 7 § 4–9 vid rapporteringen av det skäligen marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta.

För överföringar enligt 7 § 6–9 får en alternativ värderingsmetod användas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser för handel mellan kryptotillgångar och fiatvaluta. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas.

11 §

I de uppgifter som rapporteras ska det anges i vilken fiatvaluta varje belopp rapporteras.

Uppgifter som ska lämnas om personer med bestämmande inflytande

12 §

När det gäller enheter som är användare av kryptotillgångar ska, under förutsättning att det inte är en aktiv enhet, kontrolluppgift även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande och som är rapporteringspliktiga personer, och uppgift

om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande.

Uppgifter som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster

13 §

Varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att denne är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

23 kap.

2 §¹¹

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a–22 c kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–27 §§, 22 a–22 d kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

3 d §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 6 kap. 2 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och som är begränsat skattskyldiga.

¹¹ Senaste lydelse 2022:1686.

24 kap.

Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

2 b §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår.

4 §¹²

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1. Kontrolluppgifter enligt 22 a–22 d kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

33 kap.

9 b §¹³

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är *en fysisk person eller* det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna följande uppgifter:

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är det allmänna ombudet hos Skatteverket, *om inget annat anges i 9 c §*, lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på
 - sökanden,
 - sökandens moderföretag,
 - moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, och
 - andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och
2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

¹² Senaste lydelse 2022:1686.

¹³ Senaste lydelse 2020:858.

Uppgift ska även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

Första och andra styckena gäller bara i fråga om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

9 c §

När den sökande är en fysisk person gäller 9 b § bara om

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller

2. förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

När den sökande är en annan än en fysisk person gäller 9 b § bara i fråga om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har sin hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

33 a kap.

10 §¹⁴

En land-för-land-rapport ska innehålla följande uppgifter om den multinationella koncernen.

1. Sammanlagd information, som delas upp på varje stat eller jurisdiktion i vilken den multinationella koncernen har bedrivit verksamhet under det rapporterade räkenskapsåret, om storleken på

- a) intäkter,
- b) vinst eller förlust före inkomstskatt,
- c) betald inkomstskatt,
- d) årets ackumulerade inkomstskatt,
- e) aktiekapital,
- f) ackumulerade vinstmedel,
- g) antal anställda, och
- h) materiella tillgångar utom kontanter och liknande.

2. För varje enhet som ingår i koncernen:

– namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma,	– namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och <i>skatteregistreringsnummer</i> samt den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma,

– den stat eller jurisdiktion där enheten är bildad eller registrerad, om detta är en annan än den där enheten hör hemma, och

– dess viktigaste verksamhet eller verksamheter.

3. Vilken valuta som används i rapporten.

En enhet som är skyldig att lämna land-för-land-rapport enligt 5 § men inte har fått tillgång till alla de uppgifter den behöver från moderföretaget

för att kunna lämna en fullständig land-för-land-rapport, ska lämna en land-för-land-rapport som innehåller alla de uppgifter som den har tillgång till och som anges i första stycket.

33 b kap.

Klient

9 a §

Vid tillämpning av detta kapitel avses med klient varje användare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en rådgivare som omfattas av tystnadsplikten för advokater eller liknande bestämmelser i någon annan medlemsstat i samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.

16 §¹⁵

Följande uppgifter ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrangemang:

1. nödvändiga identifikationsuppgifter, inklusive hemvist, för
 - a) rådgivare, *a) andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater,*
 - b) användare, och
 - c) personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget,
2. vilken eller vilka av bestämmelserna i 13–25 §§ lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang som gör arrangemanget rapporteringspliktigt,
3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en *övergripande* beskrivning av *relevant affärsverksamhet eller* relevanta arrangemang,
3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget, och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en beskrivning av relevanta arrangemang och eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars

¹⁵ Senaste lydelse 2020:437.

lämnande skulle strida mot allmän ordning,

4. det datum då genomförandet av arrangemanget påbörjades eller då arrangemanget ska genomföras,

5. uppgift om de nationella bestämmelser som utgör grunden för arrangemanget,

6. värdet av arrangemanget,

7. uppgift om den eller de medlemsstater i vilken användaren eller användarna har hemvist och andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, och

8. nödvändiga identifikationsuppgifter för varje annan person i en medlemsstat än som avses i 1 som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, samt uppgift om var varje sådan person har hemvist.

Uppgifter ska även lämnas om referensnummer om ett sådant tilldelats det rapporteringspliktiga arrangemanget av Skatteverket eller en annan medlemsstats behöriga myndighet.

22 §¹⁶

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter.*

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om det inte finns någon sådan rådgivare, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet.*

Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter.

34 kap.

3 §¹⁷

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. och 22 c kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 d kap. ska senast den 1 april året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

38 kap.

1 §¹⁸

Fastställda formulär ska användas för att lämna

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklarationer,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a §, 22 c kap. 7 §, och 22 d kap. 6 §, samt
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

41 kap.

3 §¹⁹

Revision får göras hos

¹⁷ Senaste lydelse 2022:1686.

¹⁸ Senaste lydelse 2023:880.

¹⁹ Senaste lydelse 2025:104.

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige och som avses i 6 kap. 2 §,
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,
9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen om tobaksskatt,
11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,
12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,
13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi,
14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning, *och*
15. den som är eller kan antas vara ett oberoende småbryggeri enligt lagen (2022:156) om alkoholskatt.
14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning,
15. den som är eller kan antas vara ett oberoende småbryggeri enligt lagen (2022:156) om alkoholskatt,
16. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter om kryptotillgångar och hos den som åtagit sig att genomföra gransk-

ningsförfarandet som anges i 7 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters räkning, och

17. den som är eller kan antas vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 19 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller 2 kap. 21 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandena som anges i 4–8 kap. i respektive lag för ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts räkning.

44 kap.

3 §²⁰

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

49 f kap. Kryptoavgift

När ska kryptoavgift tas ut?

1 §

Kryptoavgift ska tas ut enligt 4 § av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som ska lämna kontrolluppgifter

²⁰ Senaste lydelse 2024:1018.

enligt 22 d kap. om det klart framgår att leverantören

1. inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. inom den tid som anges i 24 kap. 2 b §, eller

2. inte har genomfört granskningsförfarandet eller på annat sätt inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation avseende en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person på det sätt som anges i

a) 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, och

b) 39 kap. 3 § denna lag, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap.

2 §

Om det klart framgår att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas, eller skulle ha lämnats om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig, ska utöver avgift enligt 1 § kryptoavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en kryptoavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan kryptoavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Kryptoavgift får inte tas ut om de skyldigheter som avses i 1 § 1 eller 2 delvis har fullgjorts inom de tidsfrister som följer av 1 och 2 §§ och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 d kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av kryptoavgift

4 §

Kryptoavgiften är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte har uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 1 § kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

5 §

Kryptoavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

51 kap.

2 §²¹

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift *eller en* kontoavgift med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift, kontoavgift *eller en kryptoavgift* med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller en sanktion enligt 3 kap. lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

52 kap.

1 §²²

I detta kapitel finns bestämmelser om

- beslut om förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om kontoavgift eller dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - beslut om beslut om plattformavgift (8 e §),
 - beslut om rapportavgift (8 f §),
 - *beslut om kryptoavgift (8 g §),*
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

²¹ Senaste lydelse 2024:1018.

²² Senaste lydelse 2024:1018.

Beslut om kryptoavgift

8 g §

Ett beslut om kryptoavgift enligt 49 f kap. 1 eller 2 § ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts om användaren eller personen med bestämmande inflytande var rapporteringspliktig.

59 kap.

1 §²³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),
- ansvar för redare (22 §),
- ansvar för beskattningsbara personer i en mervärdesskattegrupp (23 §),
- ansvar för kompletterande tilläggsskatt som fördelats till svenska koncernenheter (23 a §),
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §),
- ansvar för kontoavgift (25–25 b §§), och
- indrivning och preskription (26 och 27 §§).

Ansvar för kontoavgift

Ansvar för kontoavgift och kryptoavgift²⁴

25 §²⁵

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

1. en förvaltare för ett finansiellt institut som är en trust, eller

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut *eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift *eller kryptoavgift*, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

1. en förvaltare för ett finansiellt institut *eller en leverantör av*

²³ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁵ Senaste lydelse 2024:1018.

kryptotillgångstjänster som är en trust, eller

2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften skulle ha betalats.

2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut *eller hos en leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften *eller kryptoavgiften* skulle ha betalats.

25 b §²⁶

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften.

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften *eller kryptoavgiften*.

62 kap.

8 §²⁷

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § och skatt beräknad enligt 56 a kap. 5 eller 6 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt eller beslut om tilläggsskatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,

2. förseningsavgift och skatte-tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift,

2. förseningsavgift och skatte-tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt, tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.

1 §²⁸

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvärstjänstgöring (13 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §²⁹

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsav-

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsav-

²⁸ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁹ Senaste lydelse 2024:1018.

gift, rapportavgift eller kontrollavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* gift, eller eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägg, återkallelseavgiften eller rapportavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

8 §³⁰

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift eller kontrollavgift,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

66 kap.

5 §³¹

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, tilläggsskatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, tilläggsskatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och

³⁰ Senaste lydelse 2024:1018.

³¹ Senaste lydelse 2024:1018.

4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §³²

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, eller
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet, eller
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om kryptoavgift

24 e §

Ett beslut om omprövning av kryptoavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts.

³² Senaste lydelse 2024:1018.

67 kap.

12 §³³

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnageskattning eller återkallelse av godkännande för tonnageskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,
8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
9. rapporteringsavgift,
10. plattformsavgift,

11. kontrollavgift,	11. kryptoavgift,
12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,	12. kontrollavgift,
13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,	13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. verkställighet, eller	14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.	15. verkställighet, eller
	16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 d kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2026 ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

4. Trots 49 f kap. 1 § 2 kan kryptoavgift inte tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

5. Vid tillämpning av 49 f kap. 1 § 2 ska, utöver 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna beaktas och anses vara en del av 7 kap. den lagen.

6. Vid tillämpning av 22 b kap. 5 § andra stycket 3 i den nya lydelsen, och den nya 22 b kap. 8 a § på konton som öppnades senast den 31 december 2025 är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027, endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 7 a, 12–12 b, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 7 d och 20 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Vid utbyte av upplysningar tillämpas dock i följande fall även andra lagar:

1. Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt *rådets* direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, tillämpas lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2. Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

3. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporte-

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2025/872.

² Senaste lydelse 2022:1687.

ringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU,

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för,

³ Senaste lydelse 2022:1687.

gemensam revision: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

uppgiftsincident: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning,

utdelningar som inte är kopplade till depåkonton: utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i 2 kap. 11 § första stycket 5 i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

7 a §⁴

Med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avses avtal, meddelande eller varje annat instrument eller åtgärd med liknande effekter som

1. utfärdas, ändras eller förnyas av regeringen eller av Skatteverket eller en annan myndighet,
2. avser en viss person eller grupp av personer och som den personen eller gruppen av personer kan förlita sig på,
3. avser tolkning eller tillämpning av lagstiftning om skatter och avgifter,
4. avser en gränsöverskridande transaktion eller frågan om verksamhet som bedrivs av en
4. avser en gränsöverskridande transaktion, eller frågan om verksamhet som bedrivs av en

person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftställe, och

person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftställe *eller frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet*, och

5. avser en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller har utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades.

7 d §

Vid tillämpning av 12 b § andra stycket 1, ska det belopp som förhandsbeskedet avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

12 §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,	
2. styrelsearvoden,	
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av	3. <i>inkomster från livförsäkringsprodukter som inte omfattas av</i>
a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller	
b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,	
4. pensioner,	
5. ägande av och inkomster från fastighet, <i>och</i>	5. ägande av och inkomster från fastighet,
6. royaltyer.	6. royaltyer, <i>och</i>

7. utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4–6 i rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika

⁵ Senaste lydelse 2022:1687.

medlemsstater, i den ursprungliga lydelsen.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁶

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. *Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.*

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§.

Upplysningarna ska lämnas snarast men senast inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁷

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,

1. identiteten *och skatteregistreringsnummer* på personen, med undantag för fysiska personer *om det är fråga om andra fysiska personer än sådana fysiska personer som avses i andra stycket*, som fått förhandsbeskedet och, när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör, *om det inte är fråga om fysiska personer*,

2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,
3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,
4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,
5. typ av förhandsbesked,
6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,

⁶ Senaste lydelse 2022:1687.

⁷ Senaste lydelse 2022:1687.

7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,

8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,

8. andra personer *och deras skatteregistreringsnummer*, med undantag för fysiska personer *i andra fall än som avses i andra stycket*, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,

9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, och

10. andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.

Uppgifter enligt första stycket ska, när det gäller förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, även lämnas om fysiska personer när förhandsbeskedet avser en fysisk person och

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet, eller

2. förhandsbeskedet fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsad skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *andra* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *tredje* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

20 §⁸

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om

⁸ Senaste lydelse 2022:1687.

de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen *och bedömning, administration och verkställighet av tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få åberopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

Om Skatteverket tar emot upplysningar och handlingar får verket också använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i andra stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 a §

Skatteverket får dela upplysningar som verket tagit emot från en myndighet i en annan medlems-

stat med en svensk behörig myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i Sverige för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

21 §⁹

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *tio arbetsdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *femton kalenderdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 12 a och 12 b §§ i den nya lydelsen tillämpas på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 31 december 2025.

⁹ Senaste lydelse 2022:1687.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 9 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

9 §¹

En enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet, eller om den förvaltas av en annan enhet som i sin näringsverksamhet, bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

1. handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,
2. individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller
3. annan verksamhet som innebär att pengar eller andra medel investeras, administreras eller förvaltas.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i artikel 1.1 j andra stycket i FATCA-avtalet.

Med finansiellt institut avses enligt denna paragraf inte en enhet

1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna, eller

2. som inte har varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 1, 5, 6, 8, 9, 11, 18, 19, 20, 21 a och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 9 §§ och 7 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 2 kap. 8 a och 9 a §§ och 3 kap. 13 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller för sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning *och i* det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014.

Denna lag gäller för sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i

1. rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning,

2. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning,

3. det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014, och

4. tilläggsavtalet till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 som

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

undertecknades den 7 november
2024.

Bestämmelser om sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§

andel i eget kapital i 4 a §

annan stat eller jurisdiktion i 22 §

befintligt konto i 22 §

bred pensionsfond i 3 kap. 5 §

bytestransaktion i 22 §

*centralbanks digitala valuta i
22 §*

depåkonto i 11 §

dotterföretag i 22 §

enhet i 22 §

e-pengar i 8 a §

etablerad värdepappersmarknad i 13 §

fiatvaluta i 22 §

finansiell tillgång i 5 §

finansiellt institut i 6–10 §§

finansiellt konto i 11 §

föremål för regelmässig handel i 12 §

försäkringsavtal i 22 §

försäkringsavtal med kontantvärde i 22 §

gruppförsäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 5 §

grupplivränteavtal i 8 kap. 5 §

hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §

högvärdekonto i 22 §

identifieringstjänst i 22 §

inlåningskonto i 11 §

internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §

investeringsenhet i 9 §

kontantvärde i 15 §

*konto för e-pengar med begrän-
sat värde i 3 kap. 13 §*

kontohavare i 16 §

konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §

kryptotillgång i 22 §

kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §

kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §

livränteavtal i 22 §

lågvärdekonto i 22 §

nytt konto i 22 §

närstående enhet i 17 §

odokumenterat konto i 22 §

passiv icke-finansiell enhet i 18 a §

passiv inkomst i 19 §

person med bestämmande inflytande i 18 §

rapporteringspliktig kryptotillgång i 22 §

rapporteringspliktigt konto i 20 §

rapporteringskyldigt finansiellt institut i 21–21 b §§

skatteregistreringsnummer i 22 §

spärrat konto i 3 kap. 9 §

svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §

vilande konto i 3 kap. 11 §

viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

5 §

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar *eller i rapporteringspliktiga kryptotillgångar*. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

6 §

Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 *och 9 a* eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

1. i att direkt eller indirekt äga hela eller delar av det utestående aktieinnehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

2. av finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet är ett finansiellt institut om den tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet.

En enhet är ett finansiellt institut om den *antingen* tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet *eller innehar e-pengar eller centralbankers digitala valutor för kunders räkning.*

8 a §

Med e-pengar avses varje produkt som

- 1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,*
- 2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,*
- 3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,*
- 4. accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och*
- 5. i enlighet med den lagstiftning som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.*

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt ska inte anses ha skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner eller, om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

En enhet är ett finansiellt institut, om

En enhet är, *om ingenting annat följer av 9 a §*, ett finansiellt institut, om

1. den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

a) handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,

b) individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller

c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller

c) annan verksamhet *än som anges i a eller b eller tillhandahållande av tjänster avseende bytestransaktioner*, som innebär att finansiella tillgångar, *pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar* investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar* och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses *i sin näringsverksamhet* huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses *huvudsakligen* komma från *en eller flera verksamheter*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses huvudsakligen komma från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller

2. den period som enheten har existerat.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial*

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att*

³ Senaste lydelse 2018:2036.

Action Task Force, FATF) som avses i tredje stycket punkt A.6 avsnitt VIII i bilaga I till rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, i den ursprungliga lydelsen.

9 a §

Med finansiellt institut avses vid tillämpning av 9 § inte en enhet

1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna, eller

2. som inte har varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

11 §⁴

Med finansiellt konto avses ett konto hos ett finansiellt institut som är

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut inom ramen för dess regelmässiga verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet, samt belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta (inlåningskonto),

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut som avses i 8 §,

2. belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta,

3. ett konto eller fiktivt konto som representerar alla e-pengar som förvaras för en kunds räkning,

4. ett konto som innehåller en eller flera av centralbankens digitala valutor för en kunds räkning,

2. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

3. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

4. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 3, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

5. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 3, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

1. erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning, eller

2. hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Ett konto som avses i första stycket ska, trots det som anges där, inte anses vara ett finansiellt konto om det är undantaget från rapporteringsplikt enligt bestämmelserna i 3 kap.

5. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

6. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

7. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 6, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

8. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 6, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

Ett sådant konto som avses i första stycket 1–4 benämns i denna lag inlåningskonto.

Vid tillämpning av första stycket ska ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och som hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige, av ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige, anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta

driftställe i Sverige. Detsamma gäller ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral från tredjeland som avses i den lagen.

18 §⁵

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Begreppet ska tolkas i enlighet med de rekommendationer från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som anges i 9 § tredje stycket.*

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Termen ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.*

19 §

Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar *eller* valuta,
7. nettoinkomsten från swappar,
8. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, *eller*
9. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-

6. *inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,*
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,*
8. nettoinkomsten från swappar,
9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, *eller*
10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-

finansiell enhets värdepappers-
rörelse.

finansiell enhets värdepappers-
rörelse *eller verksamhet avseende
handel med rapporteringspliktiga
kryptotillgångar.*

20 §

Med rapporteringspliktigt konto avses ett finansiellt konto som har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

Ett konto ska dock inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto om samtliga kontohavare är

1. andra finansiella institut än sådana investeringsenheter som avses i 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

2. *bolag* vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. *bolag* som är närstående enheter till sådana *bolag* som avses i 2,

4. myndighetsenheter,

5. internationella organisationer, eller

6. centralbanker.

2. *enhet* vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. *enhet* som är närstående enheter till sådana *enheter* som avses i 2,

Vid tillämpning av andra stycket 1 ska ett finansiellt instituts fasta driftsställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

Vid tillämpning av andra stycket 6 avses med centralbank en bank som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan bank kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

21 a §⁶

Vid tillämpning av 21 § första eller andra stycket ska en trust som är ett finansiellt institut anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta gäller dock inte om

1. trusten har skatterättslig hemvist i en annan deltagande jurisdiktion och där rapporterar all information som krävs enligt det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton *och* rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU, eller

1. trusten har skatterättslig hemvist i en annan deltagande jurisdiktion och där rapporterar all information *om finansiella konton* som krävs enligt det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton *eller* rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i

⁶ Senaste lydelse 2017:190.

lydelsen enligt rådets direktiv (EU)
2023/2226, eller

2. förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt det avtal och det direktiv som avses i 1, i de lydelse som anges där, med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton.

Vid tillämpning av 21 § första eller andra stycket ska ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, anses vara ett svenskt finansiellt institut om det

1. är registrerat här,
2. har platsen för sin ledning här, eller
3. är föremål för finansiell tillsyn här.

22 §⁷

I denna lag avses med

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

bytestransaktion: byte

1. mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och

2. mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

centralbanks digitala valuta: digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

fiatvaluta: den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor samt pengar och e-pengar hos kommersiella banker.

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

identifieringstjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättsliga hemvister för en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande.

kryptotillgång: kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

rapporteringspliktig kryptotillgång: andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas

*för betalnings- eller investerings-
ändamål.*

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare
eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §⁸

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från
rapporteringskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om trygghet av
pensionsutfästelse m.m., om arbetsgivaren vars ansvar för pensionsutfäs-
telse stiftelsen tryggar
 - a) är obegränsat skattskyldig i Sverige, och
 - b) inte är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet, och
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort.

Enheter som avses i första
stycket 1–3 ska dock inte vara
undantagna från rapporterings-
skyldighet i den del deras
verksamhet är sådan kommersiell
verksamhet som normalt bedrivs av
sådana finansiella institut som
anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

Enheter som avses i första stycket
1–3 ska dock inte vara undantagna
från rapporteringskyldighet i den
del deras verksamhet

*1. är sådan kommersiell verk-
samhet som normalt bedrivs av
sådana finansiella institut som
anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §, eller*

*2. är att förvara centralbankers
digitala valutor för kontohavare
som inte är finansiella institut,
myndighetsenheter, internationella
organisationer eller centralbanker.*

2 §⁹

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen
(1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige, om premier betalas
av en arbetsgivare till förmån för en anställd som utför tjänster i Sverige,
2. viss temporär dödsfallsförsäkring,
3. konto som innehas av dödsbo,
4. spärrat konto,
5. kvalificerat kreditkortskonto,
- och
6. vilande konto.

5. kvalificerat kreditkortskonto,

6. vilande konto, och
7. konto för e-pengar med be-
gränsat värde.

⁸ Senaste lydelse 2018:2036.

⁹ Senaste lydelse 2018:2036.

Undantaget i första stycket 3 gäller endast till och med det fjärde kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade. Intyganden som ska inhämtas enligt 7 kap. avseende sådana konton ska, i stället för vad som anges där, inhämtas senast den 31 december det femte kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

9 §

Med spärrat konto avses ett konto som skapats i samband med

1. domstolsbeslut eller dom,

2. försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, om

a) kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition som säkerhet för prestation med direkt koppling till transaktionen eller liknande betalning eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,

b) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa att

– köparen uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala köpeskilling för egendomen,

– säljaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att stå för eventuella ansvarsförpliktelser, eller

– uthyraren eller hyrestagaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala eventuell ersättning för skador på den hyrda egendomen i enlighet med vad som avtalats i hyreskontraktet,

c) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att betalas ut eller på annat sätt fördelas till förmån för köparen, säljaren eller uthyraren eller för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter, när egendomen säljs, byts eller överläts eller när avtalet upphör att gälla,

d) kontot inte är ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts, och

e) kontot inte är knutet till ett kreditkortskonto,

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle.

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle,

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*

5. bildande av ett företag eller ett företags kapitalökning, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

– Kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för bildandet av eller företagets kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag.

– Eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse på bildandet eller kapitalökningen.

– Kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företagets namn efter bildandet eller kapitalökningen.

– Eventuella återbetalningar till följd av att bildandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för leverantörens avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppen.

– Kontot har inte öppnats för mer än 12 månader sedan.

13 §

Med konto för e-pengar med begränsat värde avses ett inlåningskonto som innehåller alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande genomsnittliga 90-dagars sammanlagda saldot eller värdet på kontot under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 US-dollar någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

7 kap.

4 §¹⁰

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats när åtgärder för kundkännedom vidtagits. Detta gäller dock endast om detta förfarande har utförts på ett sätt som överensstämmer med kraven enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan kontot öppnas även inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Vid tillämpning av 2 kap. 22 § ska ett konto som är ett finansiellt konto enligt den nya lydelsen, men inte enligt den äldre lydelsen, anses vara ett nytt konto om det öppnats efter ikraftträdandet, och ett befintligt konto om det öppnats före ikraftträdandet.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 1 och 2–5 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 8 och 9 §§, och närmast före 8 och 9 §§ nya rubriker av följande lydelse av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014.

Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i

1. rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning,

2. rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

3. det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014, och

4. tilläggsavtalet till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 som undertecknades den 7 november 2024.

Bestämmelser om sådant automatiskt utbyte av upplysningar som ska ske mellan behöriga myndigheter i Sverige och Amerikas förenta stater och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872.

2 §

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och omfatta information om vilken valuta varje belopp anges i.

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 a §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

3 §²

Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en annan stat eller jurisdiktion eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en annan stat eller jurisdiktion eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton *eller det avtalet tillsammans med tilläggsavtalet som undertecknades den 7 november 2024.*

² Senaste lydelse 2017:191.

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton *eller det avtalet tillsammans med tilläggsavtalet som undertecknades den 7 november 2024* underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD- konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet den 29 oktober 2014 mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton *eller det avtalet tillsammans med tilläggsavtalet som undertecknades den 7 november 2024*, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD- konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål

³ Senaste lydelse 2017:191.

⁴ Senaste lydelse 2022:1688.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv 2014/107/EU, gäller 20–22 a och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2025/872, gäller 20–22 a och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

8 §

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

9 §

Skatteverkets beslut enligt 8 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet
dels att 6 kap. 5 § ska upphöra att gälla,
dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 29 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

29 §

Identifieringstjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporteringskyldig plattformsoveratör för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

dels att 6 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 13 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatteverket ska *begära att Europeiska kommissionen ska* stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

Skatteverket ska stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. enheten underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformsoperatör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet,

3. enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformsoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

13 a §

Om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga säljaren genom en identifieringsjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, av en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen, innefatta den rapporteringspliktiga säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

3 Ärendet och dess beredning

Den 17 oktober 2023 antogs rådets direktiv (EU) 2023/2226 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8). Den 14 april 2025 antogs även rådets direktiv (EU) 2025/872 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9). Genom DAC 8 infördes bestämmelser som motsvarar OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar (Crypto Asset Reporting Framework, CARF). Inom OECD har det även tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar (CARF MCAA). DAC 8 finns i *bilaga 1*. Genom DAC 9 införs bestämmelser om det utvidgade utbytet av upplysningar om finansiella konton som ska ske mellan skattemyndigheterna, medan själva regelverket om vilka uppgiftsskyldiga i en medlemsstat som ska rapportera uppgifter till skattemyndigheterna och vilka uppgifter de ska lämna regleras i DAC 8. I *bilaga 2* finns CARF MCAA, tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (CRS MCAA Addendum), CARF och ändringarna i OECD:s standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (Common Reporting Standard, CRS), inklusive kommentarer. En översättning av CARF MCAA finns i *bilaga 3*. En översättning av CARF finns i *bilaga 4*. Genom DAC 8 görs även ändringar som motsvarar ändringarna i CRS. Inom OECD har även en modell för CRS MCAA Addendum tagits fram. En översättning av CRS MCAA Addendum finns i *bilaga 5*.

Inom Finansdepartementet har promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet tagits fram med författningsförslag för att genomföra DAC 8, CARF och ändringarna i CRS.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 6*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 7*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2024/02600).

4 Ändringar i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning

4.1 Systematik och referenser

DAC 8 är den sjunde ändringen av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och ersatte direktivet 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (DAC). Det har ännu inte publicerats någon officiell konsoliderad version. DAC 8 innehåller fyra artiklar. Genom

dessas artiklar införs nya artiklar samtidigt som ändringar görs i flera befintliga artiklar. För att tydliggöra vilka artiklar som avses i denna lagrådsremiss, hänvisas generellt till artiklarna som de numreras i det konsoliderade direktivet (dvs. DAC). Undantag från denna systematik förekommer, t.ex. när det gäller artiklar som endast finns i DAC 8, såsom artikel 2, där det anges när medlemsstaterna ska ha genomfört och börja tillämpa DAC 8. I dessa fall hänvisas i denna lagrådsremiss till ”DAC 8”. I övrigt avses artikelnumret i det konsoliderade DAC, fram till och med de ändringar som görs genom DAC 9.

4.2 Bakgrund om DAC

Direktivet kallas DAC (Directive on Administrative Cooperation) på både svenska och engelska. Det nya direktivet, i sin ursprungsversion från 2011, är med detta synsätt DAC 1. DAC 1 innehåller regler av skiftande natur som alla har att göra med samarbete mellan skattemyndigheter. Regler om automatiskt utbyte av upplysningar finns redan i DAC 1. Även om det främsta syftet i DAC 1 var att genomföra den nya internationella standarden för informationsutbyte på begäran finns också i standarden en möjlighet för behöriga myndigheter i olika länder att komma överens om att utbyta vissa uppgifter automatiskt för varje person som identifierats som hemmahörande i den andra behöriga myndighetens medlemsstat. Att utbytet sker automatiskt innebär att vissa uppgifter om personer som hör hemma i det andra landet skickas till det andra landets behöriga myndighet periodiskt, t.ex. årligen, utan att den behöver begära uppgifterna och utan att det behöver röra någon specifik utredning i det andra landet.

Erfarenheterna inom EU har visat att det automatiska informationsutbytet är effektivt, i synnerhet om det kombineras med möjligheten till informationsutbyte på begäran. Om en medlemsstat varje år får information om t.ex. sina skattskyldigas banktillgodohavanden i andra medlemsstater finns det större möjligheter att rikta rätt frågor till rätt medlemsstat för att se till att rätt skatt betalas i respektive medlemsstat.

Med den befintliga och numera väl beprövade internationella standarden för informationsutbyte på begäran har internationellt fokus under senare år legat på att utvidga det automatiska utbytet av upplysningar.

Först ut i denna utveckling var det automatiska informationsutbytet om finansiella konton, Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA) och OECD:s gemensamma rapporteringsnormer (Common Reporting Standard, CRS) samt rådets direktiv 2014/107/EU (DAC 2). DAC 2 medförde att OECD:s globala standard togs in i EU-rätten.

Sedan kom EU:s andra ändring i rådets direktiv 2015/2376 (DAC 3). Därigenom infördes regler om ett automatiskt utbyte av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning mellan medlemsstaterna.

Den tredje ändringen i DAC antogs i rådets direktiv (EU) 2016/881 (DAC 4). Genom DAC 4 infördes regler i DAC om att stora internationella koncerner ska rapportera uppgifter om sin verksamhet i respektive medlemsstat. Uppgifterna utbyts sedan automatiskt mellan medlemsstaterna. Därigenom infördes även OECD:s standard för land-för-

land-rapportering i EU-rätten. Syftet med uppgifterna är i huvudsak att ge skattemyndigheterna i olika länder underlag för en övergripande initial analys av i vilka fall det kan vara av intresse att titta närmare på internprissättningsmetoder m.m.

DAC 5 var en mycket liten ändring i direktivet, som har stor betydelse. I korthet innebär DAC 5 att även skattemyndigheterna ska ha tillgång till vissa uppgifter som samlas in och registreras för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

Genom rådets direktiv 2018/822 (DAC 6) infördes bestämmelser som innebär att rådgivare som tar fram rapporteringspliktiga arrangemang för att, på vissa angivna sätt, minimera skattebördan för sina klienter ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om arrangemangen och vad som kännetecknar dessa. I vissa fall åligger uppgiftsskyldigheten i stället användarna av arrangemanget.

I rådets direktiv (EU) 2021/514 (DAC 7) infördes bestämmelser om att plattformoperatörer ska lämna uppgifter till skattemyndigheten om vilken ersättning som betalats ut eller tillgodoräknats användarna av plattformarna vid försäljning av varor och tjänster samt uthyrning av fast egendom. Direktivet har införts i svensk lag. OECD:s modellregler för rapportering av plattformoperatörer avseende säljare i delnings- och gigeekonomin (DPI MR) infogades i svensk rätt vid samma tillfälle som DAC 7. Liksom i övriga fall ska dessa uppgifter sedan utbytas mellan behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs.

När det gäller DAC 8, se vidare ovan under avsnitt 3 och nedan under avsnitt 5.5.1

I rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9) tas det in bestämmelser om det informationsutbyte som är en följd av rådets direktiv om en global minimiskatt för multinationella företag inom EU. I DAC 9 tas det därutöver in bestämmelser om det informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater som ska ske enligt det regelverk om rapportering av uppgifter om finansiella konton som regleras i DAC 2 och 8. I promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet finns förslag till de regler som behövs i Sverige för att genomföra också informationsutbytet av de aktuella uppgifterna om både kryptotillgångar och finansiella konton mellan de behöriga myndigheterna.

5 Ett nytt regelverk för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter

5.1 DAC 8 och OECD:s multilaterala avtal

OECD:s modellregler för rapportering av kryptotillgångar (Crypto-Asset Reporting Framework, CARF) är utgångspunkten för det nya

informationsutbytet av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar som togs in som en del av den sjunde ändringen av DAC (DAC 8).

Inom OECD har det tagits fram en modell för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om försäljning av kryptotillgångar (CARF MCAA). CARF MCAA innebär att CARF ska genomföras och tillämpas i de avtalsslutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. Bestämmelserna innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera uppgifter om kryptotillgångar till skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna ska därefter utbyta upplysningarna om kryptotillgångarna. Uppgifterna som utbyts ska dessutom användas av myndigheterna i beskattningsverksamheten.

DAC 8 antogs den 17 oktober 2023 av Europeiska unionens råd. Den 26 november 2024 hade 46 stater och jurisdiktioner undertecknat CARF MCAA. Regeringen undertecknade CARF MCAA den 7 november 2024. Reglerna i både CARF och DAC 8 avseende informationsutbyte på skatteområdet om kryptotillgångar innehåller i huvudsak fyra olika beståndsdelar. För det första finns det bestämmelser om omfånget av vilka kryptotillgångar som ska täckas, se avsnitt 5.7.1. För det andra finns bestämmelser om vilka enheter och fysiska personer som är skyldiga att inhämta information, s.k. rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, se avsnitt 5.7.2. Här finns det en viss skillnad mellan DAC och CARF avseende anknytningsfaktorer, se avsnitt 5.4. För det tredje finns bestämmelser om vilka transaktioner som är föremål för rapportering samt den information som ska rapporteras om sådana transaktioner, se avsnitt 5.5.4 och 5.7.3. För det fjärde finns det bestämmelser om det granskningsförfarande som ska användas för att identifiera användare av kryptotillgångar och personer med bestämmande inflytande samt för att fastställa rapporteringspliktiga jurisdiktioner för rapporterings- och utbytesändamål, se avsnitt 5.6. DAC innehåller utöver detta även bestämmelser om krav på sanktioner enligt artikel 25a, se avsnitt 5.10, det faktiska genomförandet enligt avsnitt 5.7, och användningsbegränsningar, se avsnitt 5.11.2. Rapporteringsskyldigheten enligt DAC 8 omfattar både gränsöverskridande och inhemska transaktioner för att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras.

Eftersom det automatiska utbytet om information på skatteområdet avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF är separata och kompletterande ramverk kommer det att finnas några enheter som är rapporteringsskyldiga avseende finansiella konton enligt både DAC 2 och CRS och samtidigt avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF. CARF och DAC 8 utformades för att genom rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar hantera riskerna för skatteundandragande vid handel med kryptotillgångar. Det har dock tagits in bestämmelser för att minska den administrativa bördan och skapa en så effektiv och friktionsfri interaktion mellan regelverken som möjligt. Se vidare avsnitt 5.2 om interaktionen mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton.

5.2 Interaktion mellan regelverken om rapporteringen om kryptotillgångar och finansiella konton

Det automatiska utbytet om information på skatteområdet avseende kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF är i nära linje med varandra och kompletterar varandra på så sätt att direktivet gäller utbytet av uppgifter om kryptotillgångar mellan medlemsstaterna i EU. CARF är ett regelverk framtaget av OECD och kommer att gälla utbyte av uppgifter om kryptotillgångar mellan stater och jurisdiktioner som väljer att underteckna CARF MCAA. Mellan medlemsstaterna kommer dock i första hand DAC 8 att tillämpas. Med tillämpning av dessa kompletterande regelverk kommer det att finnas några enheter som är rapporterings-skyldiga när det gäller finansiella konton enligt både DAC 2 och CRS och samtidigt i fråga om kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF. CARF och DAC 8 utformades för att genom rapportering och utbyte av information om kryptotillgångar hantera riskerna för skatteundandragande. Det har dock tagits in bestämmelser för att minska den administrativa bördan och skapa en så effektiv och friktionsfri interaktion som möjligt mellan regelverken. Detta återspeglas på nedanstående sätt:

- Definitionen av rapporteringspliktiga kryptotillgångar exkluderar e-pengar och centralbankers digitala valutor från omfattningen av DAC 8 och CARF, eftersom rapportering om dessa tillgångar säkerställs genom DAC 2 och CRS.
- Eftersom det finns vissa tillgångar som kvalificerar sig både som rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt DAC 8 och CARF och som finansiella tillgångar enligt DAC 2 och CRS (t.ex. aktier utgivna i kryptoform), innehåller DAC 2 och CRS en bestämmelse om att rapportering om bruttointäkter inte behöver ske enligt DAC 2 och CRS om sådana uppgifter rapporteras enligt DAC 8 och CARF.
- Indirekta investeringar i rapporteringspliktiga kryptotillgångar genom traditionella finansiella produkter, t.ex. derivat eller andelar i investeringsinstrument, omfattas av DAC 2 och CRS.
- I den utsträckning det är möjligt och lämpligt är granskningsförfaranden som är förenliga med DAC 2 och CRS möjliga att förlita sig på också för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, i synnerhet när de också omfattas av DAC 2 och CRS-skyldigheter som rapporteringsskyldiga finansiella institut. Detta gäller i synnerhet för nya konton där DAC 8 och CARF tillåter rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som också är föremål för DAC 2 och CRS att förlita sig på motsvarande granskningsförfarande för nya konton utförda för DAC 2 och CRS-ändamål.

5.3 Allmänna utgångspunkter

Regeringens förslag: Direktivet DAC 8 samt OECD:s modellregler och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter avseende

rapportering av kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter ska genomföras som ett enhetligt regelverk i svensk rätt.

Uppgifter ska inhämtas och lämnas till Skatteverket av rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i fråga om alla användare, oavsett i vilken stat eller jurisdiktion användaren har sin hemvist. Detta gäller även om användaren har sin hemvist i Sverige. En ny lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska införas.

Även en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om krypto-tillgångar ska införas. Lagen ska tillämpas både om informationsutbytet sker med andra medlemsstater på grund av direktivet eller med andra stater och jurisdiktioner på grund av ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter.

I skatteförfarandelagen ska det införas ett nytt kapitel om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters skyldighet att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket om kryptotillgångar. I skatteförfarandelagen ska det också införas ett nytt kapitel om kryptoavgifter som, i form av en ny särskild avgift, får tas ut av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte fullgör sina skyldigheter.

Samtliga hänvisningar till EU-rättsakter i de nya lagarna ska vara statiska.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Ekobrottsmyndigheten och Ekonomistyrningsverket* tillstyrker förslagen i promemorian. *Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Euroclear Sweden AB, Finansbolagens förening, Förvaltningsrätten i Göteborg, Integritetsskyddsmyndigheten, Kammar-rätten i Jönköping, Konkurrensverket, Revisorsinspektionen, Sveriges advokatsamfund, Swedish FinTech Association och Åklagarmyndigheten* har inga synpunkter på förslagen i promemorian. *FAR* tillstyrker förslagen i promemorian men anser att det bör övervägas att i stället för två nya lagar infoga dessa bestämmelser i skatteförfarandelagen. *Finansinspektionen* tillstyrker förslagen i promemorian men lämnar synpunkter på några av de termer, uttryck och definitioner som används generellt i promemorian samt i KOL. *Skatteverket* tillstyrker förslagen i promemorian men lämnar förslag på ett antal ändringar och har synpunkter som innebär att förtydliganden och klargöranden ska göras. *Riksdagens ombudsmän (JO)* avstår från att yttra sig.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 2.1 i DAC 8 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. För att DAC 8 ska bli tillämpligt i svensk rätt krävs att det införs en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av krypto-tillgångstjänster att lämna uppgifter till Skatteverket om rapporterings-pliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Det krävs även att det införs en skyldighet för Skatteverket att automatiskt utbyta uppgifter om dessa rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och rapporteringspliktiga användare samt personer med bestämmande inflytande med de behöriga myndigheterna i alla de andra

medlemsstaterna och med andra stater och jurisdiktioner med vilka det finns gällande avtal om sådant utbyte. Vissa uppgifter ska även Europeiska kommissionen underrättas om. Det finns modellregler för ett multilateralt avtal för rapportering av kryptotillgångar som har tagits fram inom ramen för OECD:s arbete för rapportering av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster (CARF). Inom OECD har det även tagits fram en modell för ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (CARF MCAA). CARF MCAA innebär att CARF ska genomföras och tillämpas i de avtalslutande staterna och jurisdiktionerna och att ett automatiskt utbyte av upplysningarna sedan ska ske mellan behöriga myndigheter i staterna och jurisdiktionerna. CARF MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som så önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de kan tillämpas om Sverige genomför avtalet och därför ska utbyta uppgifter med andra stater och jurisdiktioner än de medlemsstater som omfattas av direktivet. Ändringarna i DAC har tidigare genomförts på detta sätt när det är fråga om nya regler i direktivet som har sin motsvarighet i avtal och regler som tagits fram inom OECD.

I egenskap av medlemsstat i EU måste Sverige genomföra direktivet (DAC 8). Eftersom Sverige samtidigt är beroende av uppgifter från tredjeländer för att kunna upprätthålla en jämlik nationell beskattning behöver Sverige delta i det internationella samarbetet, inte bara i EU, utan även inom OECD. Sverige behöver därför genomföra både EU:s och OECD:s regelverk. Det lämpligaste måste anses vara att göra detta enhetligt och tillsammans. Alternativet hade varit att införa tre separata regelverk som i stora drag är identiska och där det ena ska tillämpas om uppgifterna endast har betydelse för beskattning i Sverige och det andra om uppgifterna ska utbytas med andra medlemsstater i EU. Det tredje skulle handla om informationsutbyte med länder utanför EU. Eftersom det i stor utsträckning är samma leverantörer av kryptotillgångstjänster som i så fall skulle tillämpa alla regelverken, men olika regelverk beroende på t.ex. var användarna har sin hemvist, görs bedömningen att tillämpningen skulle kompliceras påtagligt. Det skulle innebära en betydligt större administrativ börda för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster att tillämpa tre olika regelverk, jämfört med att införa ett enhetligt regelverk som uppfyller kraven i både direktivet och OECD:s regler. Alternativet skulle sannolikt även väsentligt öka den administrativa bördan för Skatteverket. Överlag bedöms det därför innebära betydande fördelar med ett enhetligt genomförande. I lagrådsremissen föreslås således att en ny lag införs om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och en annan ny lag som reglerar det automatiska utbytet av upplysningar om kryptotillgångar samt ett nytt kapitel i SFL om skyldigheten för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Vad som avses med rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och rapporteringspliktiga användare samt personer med bestämmande inflytande behandlas i avsnitt 5.7.2 respektive 5.7.4.

FAR har anfört att bestämmelserna bör infogas i skatteförfarandelagen. Vad gäller systematiken i lagstiftningen konstaterar regeringen att de nu föreslagna lagarna och kapitlen i SFL följer samma systematik som införts

avseende lagar som reglerar rapporteringsskyldiga personers skyldigheter i samband med annat informationsutbyte, exempelvis lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, 33 a kap. SFL om land-för-land-rapporter och 33 b kap. SFL om uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang. De olika regelverken riktar sig till olika typer av företag och en samlad reglering skulle bli omfattande och riskera att bli än mer svåröverskådlig för företagen som oftast endast skulle behöva tillämpa en del av det samlade regelverket. Det ligger utanför ramen för detta lagstiftningsärende att samlat se över alternativen för regleringen av de olika typerna av internationella informationsutbyten och de regleringar som dessa medför.

Den nya lagen som ska reglera det automatiska utbytet av upplysningar om kryptotillgångar på skatteområdet kommer inte enbart gälla utbytet enligt DAC 8 utan även utbytet med tredjeländer enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar på skatteområdet, CARF. I KOL bör det därför finnas en hänvisning till LAUK för att det ska bli tydligt att bestämmelser som rör Skatteverkets hantering finns i en egen lag. Av samma anledning föreslås det även en hänvisning i lagen om administrativt samarbete till LAUK. Som framgår av avsnitt 5.8.1 ska en anmälan göras till Skatteverket av kryptotillgångsoperatörer som har en anknytning till Sverige. Den andra kategorin av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster, ska redan registreras i enlighet med Mica-förordningen, och det föreslås att Skatteverket ska kunna få information om dessa leverantörer genom det regelverk som används för penningtvättssyften, se avsnitt 5.8.1. De svenska bestämmelserna föreslås även innehålla en bestämmelse om rapporteringsskyldighet och rapporteringsplikt vid kringgåendefall, se avsnitt 5.8.3. Detta syftar till att säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla leverantörer av kryptotillgångstjänster och personer och förhindra illojal konkurrens.

Med tanke på den utbredda användningen av kryptotillgångar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett användarens associationsrättsliga form och även sådana som har en mindre stark anknytning till unionen. Mica-förordningen innehåller dock vissa begränsningar för vilka som kan vara leverantörer av kryptotillgångstjänster. Leverantörer som inte kan vara leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen kommer därför i stället att klassificeras som kryptotillgångsoperatörer, se avsnitt 5.7.2. Avgörande för om en användare är rapporteringspliktig är om denne är en kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och om syftet är att utföra rapporteringspliktiga transaktioner, se avsnitt 5.7.4. Undantag för rapporteringsplikten görs bl.a. för enheter vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker samt för vissa finansiella institut, se avsnitt 5.7.5. Vidare påverkas vilket granskningsförfarande som ska genomföras av om det är en s.k. aktiv enhet, vilket avgörs av vilka intäkter enheten har, se avsnitt 5.7.4. För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre

marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras, omfattar rapporterings-skyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande verksamhet. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar dessutom den administrativa bördan för leverantörerna av kryptotillgångstjänster. Detta betyder att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster även ska lämna upplysningar om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som har sin hemvist i Sverige, se vidare avsnitt 5.7.4. För att genomföra DAC 8 och CARF enhetligt i svensk lagstiftning, och med hänsyn till att det ännu inte är känt med vilka stater och jurisdiktioner Sveriges behöriga myndigheter kommer att ingå avtal om att genomföra och tillämpa CARF och vilka de kommer att utbyta upplysningar med, bör begreppet rapporteringspliktig användare i KOL inte begränsas till användare med hemvist i medlemsstater i EU och vissa andra stater och jurisdiktioner. För att på ett i praktiken hanterbart sätt framöver kunna tillämpa regelverket med avseende på alla avtal med olika stater och jurisdiktioner som Sverige kan tänkas ingå avtal med, bör de svenska bestämmelserna om vilka användare uppgifter ska inhämtas om och som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om till Skatteverket inte begränsas med hänsyn till var dessa har sin hemvist. Detta innebär att en s.k. wide approach tillämpas. Wide approach tillämpas även i andra liknande sammanhang, se t.ex. avsnitt 5.1 i propositionen En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (prop. 2015/16:29). Rapporteringskraven omfattar transaktioner som avser byten eller överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar, se avsnitt 5.7.3. Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett lämpligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål, se vidare avsnitt 5.7.1.

De skyldigheter att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket som finns i dag regleras i SFL. Det talar för att även de nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör placeras i SFL. Uppgiftsskyldigheten gäller även uppgifter om inhemska personer och kan ligga till grund för bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för att ta ut skatt eller avgift. En jämförelse kan göras med skyldigheten att lämna kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Även denna skyldighet regleras i SFL som en kontrolluppgiftsskyldighet (se 22 b kap. 5–9 §§ SFL och 5 § lagen [2015:912] om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton). En fördel med att placera de nya bestämmelserna i SFL och införa en kontrolluppgiftsskyldighet är också att denna lags förfaranderegler för sådana uppgifter blir tillämpliga. Rapporteringen om kryptotillgångar bör ge Skatteverket och andra behöriga myndigheter ett bra verktyg för att bedöma eller utreda skattepliktiga inkomster. De nya bestämmelserna om uppgiftsskyldighet bör därför tas in i SFL. Eftersom det rör sig om ett helt nytt och relativt omfattande regelverk bör bestämmelserna tas in i ett nytt kapitel (se avsnitt 5.5).

I artikel 25a i DAC föreskrivs att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras om kryptotillgångar på skatteområdet och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Även i avsnitt V i CARF anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa effektiva regler för att motverka överträdelser av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för de som inte uppfyller de skyldigheter som föreslås i denna lagrådsremiss. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en s.k. kryptoavgift tas ut vid överträdelser av regelverket. Bestämmelser om kryptoavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL (se avsnitt 5.10).

I artikel 23 i DAC finns redan bestämmelser om att medlemsstaterna ska undersöka och utvärdera hur hela det administrativa samarbetet enligt direktivet fungerar samt lämna upplysningar och utvärderingar till Europeiska kommissionen. Kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar, se vidare avsnitt 8.11. *Näringslivets skatte-delegation* med instämmande av *Svensk Försäkring och Svenskt näringsliv* anser att det är av vikt att regeringen verkar för att en större utvärdering görs av samtliga rapporteringskrav. Regeringen konstaterar att det nu är fråga bl.a. om att genomföra ett direktiv med bestämmelser om rapporteringskrav som motsvarar en internationell standard och att det därför inte i denna produkt är möjligt eller lämpligt att göra en sådan översyn. Det är också av vikt hur tillämpningen av regelverket fungerar även i förhållande till andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater.

I några av de bestämmelser som föreslås i de nya lagarna KOL och LAUK krävs det hänvisningar till vissa EU-rättsakter. Sådana hänvisningar kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av denna hänvisningsteknik är därmed att den nationella författningen normalt behöver ändras varje gång EU-bestämmelsen ändras. Den hänvisningstekniken bör användas när exempelvis ett EU-direktiv ger den svenska författningstexten ett materiellt innehåll. En dynamisk hänvisning innebär i stället att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Den används till exempel när hänvisningen endast bör ses som en ren upplysningsbestämmelse. Sådana hänvisningar används i större utsträckning vid EU-förordningar.

Hänvisningarna till direktiven ger lagtexten materiellt innehåll vilket gör att hänvisningarna bör vara statiska för att undvika att framtida direktivändringar ges omedelbart genomslag. Samtliga hänvisningar i KOL och LAUK till rättsakter från EU bör därför vara statiska. En följd av att ha statiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

Lagförslag

Förslagen innebär att det införs en ny lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar (KOL) och en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (LAUK).

Förslaget innebär även att det införs två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap. i SFL.

Förslaget innebär också att det införs en hänvisning till LAUK i 1 § lagen om administrativt samarbete samt ändringar i befintliga bestämmelser och tillägg av nya bestämmelser i flera lagar (se avsnitt 5.5 och 5.8–5.12).

5.4 Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

Regeringens förslag: En marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning omfattas av kraven på rapportering och granskningsförfarande i Sverige. En kryptotillgångsoperatör som utför sådana kryptotillgångstjänster omfattas också av kraven på att genomföra rapportering och granskningsförfarande i Sverige, om den har anknytning hit och det inte finns något tillämpligt undantag på grund av att det finns anknytningsfaktorer till en annan kvalificerad jurisdiktion.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas också av kraven på rapportering och granskningsförfarande i Sverige med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar är dock inte rapporteringsskyldig i Sverige när det gäller transaktioner som genomförs via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion om den uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska förtydligas att det i praktiken i Sverige inte har någon betydelse om termen filial eller fast driftställe används.

Skälen för regeringens förslag

Skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

I avsnitt I i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om vilka rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som omfattas av de krav på rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitten II respektive III i en specifik medlemsstat respektive i en stat eller jurisdiktion som omfattas av DAC respektive genomför CARF.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 i DAC respektive avsnitt IV.B i CARF, omfattas av de krav på rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II (se vidare om rapporteringskraven i avsnitt 5.5) respektive granskningsförfarandet enligt avsnitt III (se vidare i avsnitt 5.6) i både bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF i en stat eller jurisdiktion om den har en viss anknytning till den staten eller jurisdiktionen. Även om ett grundläggande krav är att alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska utföra en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning finns det en viss skillnad mellan CARF och DAC 8 eftersom detta regelverk har en särskild anknytningsfaktor för i vilken stat eller jurisdiktion skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet ska genomföras. I DAC 8 finns det nämligen en särskild anknytningsfaktor för enheter som auktoriserats i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till en medlemsstat i enlighet med artikel 60 i Mica-förordningen, se vidare avsnitt 5.7.2. För den andra anknytningsfaktorn (tillika den enda i CARF utöver den som gäller för transaktioner som genomförts via ett fast driftställe) avgörs frågan om var skyldigheterna ska genomföras av i vilken grad enheten eller den fysiska personen kan knytas till staten eller jurisdiktionen. Vidare gäller undantagen från skyldigheterna enligt avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC inte sådana enheter som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen. Slutligen gäller undantagen enligt DAC endast för s.k. kvalificerade jurisdiktioner och inte alla s.k. partnerjurisdiktioner som undantagen är tillämpliga för enligt motsvarande avsnitt i CARF.

Mellanhänder och andra leverantörer av kryptotillgångstjänster som medverkar vid genomförandet av byten mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar, såväl som mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor (se vidare avsnitt 5.7.3 för definitionen av denna term), spelar en central roll på marknaden för kryptotillgångar. Fysiska personer och enheter som i ett led i deras näringsverksamhet tillhandahåller en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning är rapporteringsskyldiga. Sådana mellanhänder och andra leverantörer förväntas ha den bästa och mest omfattande tillgången till information om de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna och bytestransaktionerna. Dessa mellanhänder och andra leverantörer av kryptotillgångstjänster faller också inom ramen för FATF:s skyldigheter (dvs. tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar). Som sådana är de i en position att samla in och granska erforderlig dokumentation av sina kunder, inklusive på basis av regler för penningtvättsdokumentation. Definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattar inte bara de som direkt medverkar vid bytestransaktioner utan även andra mellanhänder och andra leverantörer som tillhandahåller bytestjänster såsom mäklare och återförsäljare för rapporteringspliktiga kryptotillgångar och operatörer av relevanta uttagsautomater med kryptotillgångar. Med hänsyn till uppdateringen från oktober 2021 av vägledning från FATF om tjänsteleverantörer för virtuella tillgångar,

förtydligar kommentaren till CARF vidare att tillämpningsområdet också omfattar vissa decentraliserade byten.

DAC 8 är för det första tillämpligt på leverantörer av kryptotillgångstjänster som är enheter som är auktoriserade eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen och lyder under bestämmelserna i den förordningen. DAC 8 omfattar också skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarande för enheter och fysiska personer som inte är auktoriserade eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen men som har en anknytningsfaktor till en medlemsstat, se vidare nedan. Detta gäller särskilt leverantörer som endast ägnar sig åt s.k. icke-fungibla tokens (NFT:s) som är en unik digital representation av en tillgång som är registrerad på en blockkedja, se avsnitt 5.7.1. Dessa bör därför normalt i stället klassificeras som s.k. kryptotillgångsoperatörer. För att dessa båda kategorier ska definieras som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster krävs också att de utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. Kryptotillgångsoperatörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 är i stället skyldiga att registrera sig hos en medlemsstat för att det ska vara möjligt att kontrollera att denne uppfyller sina skyldigheter, se avsnitt 5.8.1.

Anknytningsfaktor till Sverige genom Mica-förordningen

En s.k. marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet och som har auktoriserats av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i Mica-förordningen har alltid en sådan anknytningsfaktor till Sverige att den på denna grund omfattas av avsnitt I.A.1 i bilaga VI till DAC. Om denne också utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning omfattas den därför alltid av de krav på rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II respektive III i den medlemsstat där de registrerats eller tillåts tillhandahålla tjänsterna. För Sveriges del är det Finansinspektionen som gjort en sådan prövning. CARF saknar i teorin en motsvarighet till denna anknytningsfaktor men i praktiken krävs det en stark anknytning till en stat för att auktoriseras eller motsvarande och leverantören skulle därför annars ha träffats av någon av de övriga anknytningsfaktorerna. Se vidare avsnitt 5.8.1 om den registrering som Finansinspektionen gör och den informationsskyldighet som genomförs gentemot Skatteverket. DAC 8 tar hänsyn till auktorisationskravet för leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen för att minimera den administrativa bördan för dessa tjänsteleverantörer. Kryptotillgångarnas inneboende gränsöverskridande karaktär kräver ett starkt internationellt administrativt samarbete för att säkerställa en effektiv reglering. Unionens system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har utvidgats till att omfatta leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen. Det innebär att även dessa företag omfattas av skyldigheter enligt det

regelverket. Vidare har ändringar gjorts i EU:s förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel som innebär att även överföringar av kryptotillgångar ska åtföljas av uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren. I syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism säkerställs därigenom spårbarheten vid överföringar av kryptotillgångar.

Andra anknytningsfaktorer till Sverige

När det gäller anknytningsfaktorerna för andra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster än enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster tillämpas samma faktorer i DAC 8 som i CARF, se vidare avsnitt 5.7.2 avseende definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Anknytningsfaktorerna enligt avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt i I.A i CARF är med andra ord identiska. Dessa innebär att den starkaste anknytningsfaktorn är när en enhet eller en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat eller i en s.k. kvalificerad jurisdiktion respektive "partnerjurisdiktion". Se vidare nedan om de andra anknytningsgrunderna och hierarkin mellan dessa. För att omfattas av skyldigheterna krävs dock givetvis att leverantören av kryptotillgångstjänster utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning.

Det finns ytterligare en separat och fristående grund för rapportering och granskningsförfarande enligt avsnitt I.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Denna gäller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i en stat eller jurisdiktion. Se vidare nedan om bestämmelsen i avsnitt I.B och interaktionen mellan den anknytningsfaktorn och andra anknytningsfaktorer avseende skyldigheten att genomföra rapportering och granskningsförfarandet i en stat eller jurisdiktion.

Undantag från rapporteringsskyldigheten i Sverige

Utformningen av anknytningsfaktorerna i avsnitt I.A och B som medför skyldigheter vad gäller rapportering och granskningsförfarande (enligt avsnitt II respektive III) innebär att leverantören samtidigt kan omfattas av motsvarande krav i flera stater och jurisdiktioner. Med anledning av detta finns det bestämmelser i avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF för att avgöra i vilken stat eller jurisdiktion skyldigheterna ska genomföras. På så sätt undviks dubbelrapportering. För att avgöra i vilken stat eller jurisdiktion kraven ska uppfyllas har det skapats en hierarki inklusive en regel för fall där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har samma typ av anknytning i två jurisdiktioner. Det finns dock två viktiga skillnader mellan DAC 8 och CARF. För det första står möjligheten att rapportera och genomföra granskningsförfarandet enligt DAC 8 i en annan stat eller jurisdiktion till vilken den rapporteringsskyldiga leverantören har starkare eller i vart fall en lika stark anknytning endast till buds för andra än enheter som har auktoriserats av en medlemsstats behöriga myndighet eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen. För det andra krävs det

enligt DAC 8 att den andra staten eller jurisdiktionen är en så kallad kvalificerad jurisdiktion, se vidare i avsnitt 5.7.6. Enligt CARF är kravet endast att den andra staten eller jurisdiktionen är en så kallad partnerjurisdiktion, vilket innebär att den egna staten eller jurisdiktionen har ett gällande avtal med den andra staten eller jurisdiktionen. Bedömningen är att Sverige bör genomföra de krav som följer av DAC 8 och inte tillåta enheter som är marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster som samtidigt kan ha en verksamhet i en stat eller jurisdiktion utanför Europeiska unionen att rapportera eller genomföra granskningsförfarandet i en sådan jurisdiktion, se dock nedan om rapporteringsskyldigheten och undantagen för fasta driftställen och lättningen i rapporteringskraven enligt avsnitt II.E i bilaga VI till DAC (se avsnitt 5.5.1).

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster (som inte är en enhet som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen på det sätt som anges ovan) enligt den rangordning av anknytningsfaktorerna som följer av avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF har en starkare anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion är denna inte rapporteringsskyldig i Sverige om den uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarande i den kvalificerade jurisdiktionen. Till vilken kvalificerad jurisdiktion den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har starkast anknytning avgörs med andra ord av förhållandena i den ordning som anges ovan. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är vidare inte skyldig att enligt avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och enligt avsnitt I.H i CARF uppfylla de krav på rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitt II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av, om den har gett in en anmälan i en stat eller jurisdiktion i ett format som medlemsstaten har angett där leverantören av kryptotillgångstjänster bekräftar att den har motsvarande anknytning och uppfyller kraven enligt reglerna i denna stat eller jurisdiktion. Se vidare avsnitt 5.8.1 om formatet som Sverige accepterar för att en kryptotillgångsoperatör ska bekräfta att den uppfyller kraven i en annan stat eller jurisdiktion. Med motsvarande anknytning menas att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har ”en lika stark anknytningsfaktor” till två stater eller jurisdiktioner.

Enligt avsnitt II.E i bilaga VI till DAC får en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till en medlemsstat enligt avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC möjlighet att endast rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar och personer med bestämmande inflytande med hemvist i unionen till skatteförvaltningarna i en jurisdiktion utanför unionen, i den mån de rapporterade upplysningarna är likvärdiga med de upplysningar som anges i DAC 8 och i den mån det finns ett s.k. gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med en sådan jurisdiktion utanför unionen. Denna bestämmelse har tagits in för att främja det administrativa samarbetet med jurisdiktioner utanför unionen. Bestämmelsen har främst betydelse om inte samtliga medlemsstater har ett gällande kvalificerat avtal med ett tredjeland. Den kvalificerade jurisdiktionen utanför unionen ska då i sin tur vidarebefordra sådana upplysningar till skatteförvalt-

ningarna i de medlemsstater där användarna av kryptotillgångar och personerna med bestämmande inflytande har sin hemvist.

Se vidare avsnitt 5.8.1 om det administrativa förfarandet för auktorisation av leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer.

Särskilt om skyldigheter för fasta driftställen

Rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters fasta driftställens skyldigheter för rapportering och granskningsförfarandet fångas upp två gånger i anknytningsreglerna i avsnitt I i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF genom både A och B.

För det första är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt B skyldig att genomföra rapportering och granskningsförfarande i en jurisdiktion med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs genom ett fast driftställe baserat i en sådan jurisdiktion. Syftet med anknytningsfaktorn i avsnitt I.B i respektive regelverk är att fördela rapporteringsskyldigheten mellan fasta driftställen och huvudkontor. Det finns ett undantag kopplat till detta i avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF som innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte är skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningskraven i en jurisdiktion med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför genom ett fast driftställe i en kvalificerad jurisdiktion respektive partner-jurisdiktion, om sådana krav är uppfyllda av sådant fast driftställe i en sådan jurisdiktion. Detta undantag från skyldigheten att rapportera och genomföra granskningsförfarandet gäller alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

För det andra kan ett fast driftställe utgöra den svagaste anknytningsfaktorn i avsnitt I.A.2 d i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 i CARF genom att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en stadigvarande plats för affärsverksamhet här. Dessa utgör två av varandra oberoende grunder för skyldigheterna att genomföra rapportering och granskningsförfarandet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver med andra ord genomföra skyldigheterna i de stater och jurisdiktioner som den har en anknytning till enligt både avsnitt I.A och B (om man inte tar hänsyn till undantagen i samma avsnitt). Anknytningsfaktorn i avsnitt I.A.2 d i bilaga VI till DAC är dock den lägsta i hierarkin. Enligt avsnitt I.C–H i bilaga VI till DAC respektive avsnitt C–G i CARF gäller detta endast om ingen av de föregående anknytningarna i avsnitt A är tillämpliga. Normalt förväntas de övriga och starkare anknytningsfaktorer användas för att fördela skyldigheterna mellan två stater och jurisdiktioner, förutsatt att en stadigvarande plats för affärsverksamhet för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är i en kvalificerad jurisdiktion. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas av kraven på rapportering och granskningsförfarande i Sverige på grund av att den har en stadigvarande plats för affärsverksamhet här genom ett fast driftställe och inte har en högre (starkare) anknytningsfaktor till en annan kvalificerad jurisdiktion ska den rapportera och genomföra granskningsförfarandet avseende alla rapporteringspliktiga transaktioner

och inte endast de som genomförs genom det fasta driftstället. Detta gäller inte i den utsträckning verksamheten bedrivs genom ett fast driftsställe i en annan medlemsstat eller kvalificerad jurisdiktion för då kan anknytningsfaktorn i avsnitt I.B i respektive regelverk eller undantaget i I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF bli tillämpliga. Ett exempel kan ge ytterligare vägledning om fördelningen av skyldigheterna mellan olika stater och jurisdiktioner när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har verksamhet på flera platser.

Kryptotillgångsoperatören X AB är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänst som har sin skatterättsliga hemvist i Sverige där huvudkontoret också finns. I Sverige har denna leverantör därför en rapporteringsskyldighet och ska genomföra granskningsförfarandet för hela verksamheten genom avsnitt I.A.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Dessa skyldigheter inkluderar också verksamheten som bedrivs i Finland genom det fasta driftstället på grund av undantaget i avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Kryptotillgångsoperatören X AB har samtidigt ett fast driftsställe genom en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Finland. Genom det fasta driftstället har kryptotillgångsoperatören också skyldighet att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet enligt både avsnitt I.A.2 d och B i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 och B i CARF för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via det fasta driftstället i Finland. Om rapporteringen och granskningsförfarandet, i enlighet med vad som anges i avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF, genomförs i Finland har kryptotillgångsoperatören X AB därefter enbart skyldighet att genomföra motsvarande skyldigheter för resterande rapporteringspliktiga transaktioner i Sverige.

Avsnitt IV.F.4 i bilaga VI till i DAC respektive avsnitt IV.F.1 i CARF definierar en filial som ”en del av en enhet, verksamhet eller kontor för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som behandlas som en filial enligt en jurisdiktions reglering eller som på annat sätt regleras enligt lagarna i en jurisdiktion som är skild från andra kontor, en del av en enhet eller filialer till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster”. I den svenska lagstiftningen föreslås dock att begreppet fast driftsställe används. Som *Skatteverket* anför kommer det i praktiken inte innebära någon skillnad och syftet kommer därför att uppfyllas. Termen fast driftsställe definieras i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229). Där anges bl.a. att med fast driftsställe avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet varifrån verksamheten helt eller delvis bedrivs. Som exempel på vad uttrycket särskilt innefattar anges bl.a. plats för företagsledning, filial och kontor.

Lagförslag

Förslaget innebär att 2 kap. KOL införs.

5.5 Rapporteringskrav

5.5.1 För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

Regeringens förslag: Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska tas in i ett nytt kapitel i skatteförfarandelagen.

Termer och uttryck som används i det nya kapitlet ska, om inte något annat anges, ha samma betydelse som de har i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är inte skyldig att i en kontrolluppgift lämna uppgifter för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, om den fullgör rapporteringsskyldigheten för dessa personer i en stat eller jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med hemvistmedlemsstaten för den rapporteringspliktiga personen. Undantaget är inte tillämpligt för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet som auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen.

Det ska tas in bestämmelser i skatteförfarandelagen om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter ska underrätta Skatteverket om detta. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna underrättelsen senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett. Underrättelsen ska lämnas enligt ett fastställt formulär.

Det ska tas in bestämmelser i skatteförfarandelagen om att kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Kontrolluppgiftsskyldigheten gäller även begränsat skattskyldiga fysiska personer och enheter.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Svensk Försäkring* och *Svenskt näringsliv*, anser att den föreslagna rapporteringsskyldigheten bör kompletteras med en översyn av skattereglerna för att se över hur dessa regler kan förbättras och förenklas.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt II.A–B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om vem som ska rapportera upplysningar, om vem upplysningar ska lämnas om och vilken tidsperiod rapporteringen ska avse. Bestämmelser om att kontrolluppgift ska lämnas av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bör tas in i ett nytt kapitel i SFL.

I avsnitt II.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges att det är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i den mening som avses i avsnitt I.A och B som ska rapportera de upplysningar som anges i avsnitt II.B till den behöriga myndigheten i den

medlemsstat eller partnerjurisdiktion där den omfattas av rapporteringskrav i enlighet med avsnitt I. Rapporteringsskyldigheten som följer av avsnitt II i respektive regelverk gäller alltså sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i IV.B och där något undantag inte är tillämpligt, dvs. en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som har starkare anknytning till Sverige än en annan kvalificerad jurisdiktion (eller i vart fall lika stark) som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. Se vidare avsnitt 5.4 om skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och de tillämpliga undantagen och avsnitt 5.7.2 om definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Värt att beakta i sammanhanget är att det också införts bestämmelser för att förhindra kringgående som innebär att även kryptotillgångsoperatörer som avsiktligt försöker undgå att klassificeras som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster kan bli skyldiga att lämna kontrolluppgifter enligt SFL, se vidare avsnitt 5.8.3.

Termer och uttryck som används i det nya kapitlet i SFL om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar, bör, om inte något annat anges, ha samma betydelse som de har i KOL. Följden är att alla rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som har en rapporteringsskyldighet enligt 2 kap. KOL ska lämna in kontrolluppgifter i Sverige för rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Se avsnitt 5.7.4 avseende definitionen av rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande.

I avsnitt II.E anges att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i avsnitt I.A.2 a, b, c eller d, dvs. inte en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i samma förordning, inte är skyldig att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster genomför rapporteringen i en jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med hemvistmedlemsstaten för denna rapporteringspliktiga användare eller person med bestämmande inflytande. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i CARF. Detta innebär att det kan uppstå en delvis inskränkning av rapporteringskraven om det finns ett avtal mellan en stat eller jurisdiktion utanför unionen och en eller flera, men inte alla, medlemsstater. Undantaget är tillämpligt i sådana situationer där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till en stat eller jurisdiktion som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av likvärdiga upplysningar med en eller flera, men inte alla, medlemsstater. I sådana fall förhindras det att information tillhandahålls två gånger, en gång av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster själv enligt rapporteringskraven enligt DAC 8 och en gång genom det nämnda avtalet. Ett exempel kan illustrera detta:

En norsk leverantör av kryptotillgångstjänster har sin faktiska företagsledning i Sverige och är därför rapporteringsskyldig här. Norge har ett gällande kvalificerande avtal med Finland (men inte med Sverige) som innebär att leverantören av kryptotillgångstjänster ska rapportera finska rapporteringspliktiga personer till skattemyndigheten i Norge som sedan överför uppgifterna till den finska skattemyndigheten genom automatiskt utbyte av upplysningar. Kontrolluppgifter för dessa finska personer behöver då inte lämnas till Skatteverket om leverantören av kryptotillgångstjänster i stället uppfyller rapporteringskraven för dem i Norge. Däremot måste kontrolluppgifter för andra rapporteringspliktiga personer lämnas till Skatteverket. Om det är fråga om en kryptotillgångsoperatör behöver denna dock fortfarande registrera sig inom EU, se avsnitt 5.8.1. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i 22 d kap. SFL.

För att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras omfattar rapporteringsskyldigheten både gränsöverskridande och icke gränsöverskridande transaktioner. Av avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF framgår att upplysningar ska rapporteras om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer (se avsnitt 5.5.3). Mot denna bakgrund ska kontrolluppgifter därför lämnas för alla rapporteringspliktiga användare. Kontrolluppgift ska även lämnas för den eller de fysiska personer som har, eller skulle ha, identifierats som en person med bestämmande inflytande och som är en rapporteringspliktig person. Kontrolluppgiftsskyldigheten inkluderar alltså både obegränsat och begränsat skattskyldiga. Vidare kan anföras att en av anledningarna till att rapporteringsskyldigheten enligt direktivet också omfattar icke gränsöverskridande verksamhet är att en sådan tillämpning av rapporteringsreglerna förväntas minska den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster eftersom de inte behöver göra åtskillnad beroende på den skatterättsliga hemvisten för den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande. 23 kap. 2 § SFL, som innehåller bestämmelser om utländska förhållanden, bör därför ändras på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för begränsat skattskyldiga. Med tanke på den utbredda användningen av kryptotillgångar både bland fysiska personer och bland enheter för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att rapporteringsskyldigheten gäller oavsett användarens associationsrättsliga form. Ett tillägg bör därför också göras i SFL på så sätt att kontrolluppgifter även ska lämnas för samtliga enheter, se vidare avsnitt 5.7.6. En sådan tillämpning av rapporteringsreglerna minskar också den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster.

Med en rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person. Med denna term avses en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och som inte är en undantagen person (se avsnitt 5.7.5). Vissa användare undantas från rapporteringsplikten. Det finns inte någon kontrolluppgiftsskyldighet med avseende på undantagna personer.

För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster bör det även införas bestämmelser om att dessa ska underrätta Skatteverket om de inte ska lämna några kontrolluppgifter. Någon direkt motsvarighet till denna skyldighet finns inte i DAC eller CARF. Det finns dock bestämmelser i avsnitt V i respektive regelverk om att Skatteverket på olika sätt ska säkerställa det faktiska genomförandet genom att införa regler för att kunna kontrollera rapporteringskraven och kraven avseende granskningsförfarandet. Genom denna underrättelse får Skatteverket kännedom om ifall den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster av förbiseende inte har lämnat kontrolluppgifter eller om den har bedömt att den inte har någon skyldighet att lämna kontrolluppgifter. Se vidare avsnitt 5.8 om det faktiska genomförandet. Eftersom denna underrättelseskyldighet i sig inte är en kontrolluppgift gäller inte bestämmelsen i 24 kap. 1 § SFL om när kontrolluppgiften senast ska lämnas för underrättelsen. Det behöver därför anges när underrättelsen senast ska lämnas. Av samma anledning är inte heller bestämmelsen i 38 kap. 1 § 1 SFL om att fastställda formulär ska användas för kontrolluppgifter tillämplig på underrättelsen. En bestämmelse bör tas in i 38 kap. 1 § SFL om att underrättelser ska lämnas på ett fastställt formulär. Det bedöms lämpligt att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska underrätta Skatteverket om detta senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som kontrolluppgifterna skulle ha avsett, se vidare avsnitt 5.5.5 om tidpunkten för lämnande av kontrolluppgift. Vidare bör det anges att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Vilka dessa identifikationsuppgifter är, kan preciseras genom verkställighetsföreskrifter som beslutas med stöd av 8 kap. 7 § första stycket 1 regeringsformen.

Avseende den synpunkt som *Näringslivets skattedelegation* m.fl. framför om att rapporteringsplikten bör kompletteras med en översyn av skattereglerna konstaterar regeringen att det är en fråga som inte rymms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 1–6 §§ och 23 kap. 3 d § SFL införs. Förslaget medför även ändringar i 23 kap. 2 § och 38 kap. 1 § SFL.

5.5.2 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i kontrolluppgiften ska lämna uppgifter om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är rapporteringsskyldig.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt i II.A i CARF anges de uppgifter som ska rapporteras av varje

rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I avsnitt II.B.2 respektive II.A.2 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för varje rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Enligt bestämmelserna ska uppgift om namn, adress, skatteregistreringsnummer samt, om tillgängliga, individuellt identifieringsnummer och den globala identifieringskoden för juridiska personer för den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporteras. I DAC 8 anges att det är det identifieringsnummer som avses i artikel 8ad.7 som ska lämnas.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 d kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 d kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den uppgiftsskyldige. Vilka dessa identifikationsuppgifter är, kan preciseras genom verkställighetsföreskrifter som beslutas med stöd av 8 kap. 7 § första stycket 1 regeringsformen.

Uppgifterna som ska rapporteras för varje rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt II.B.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.2 i CARF och som det redogjorts för ovan är sådana identifikationsuppgifter som alla kontrolluppgifter ska innehålla enligt 24 kap. SFL. I 22 d kap. SFL bör det dock anges att varje rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är rapporteringskyldig enligt 2 kap. KOL, eftersom det inte kan anses vara en identifikationsuppgift. Att uppgiften under vissa förutsättningar ska utbytas framgår av det så kallade XML-schemat som tagits fram tillsammans med en användarguide. XML-schemat är det digitala formulär som ska användas vid det automatiska utbytet av upplysningar. Även om detta inte är en obligatorisk uppgift att utbyta enligt avsnitt II ska den utbytas om uppgiften har inhämtats. Sådant inhämtande sker vid registreringen av vissa kryptotillgångsoperatörer enligt 9 kap. KOL. Det är vidare en uppgift som är viktig för att tillförsäkra det faktiska genomförandet, se vidare avsnitt 5.8.

Eftersom den underrättelseskyldighet som införs för rapporteringskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster när de inte ska lämna kontrolluppgifter (se vidare avsnitt 5.5.1) i sig inte är en kontrolluppgift gäller inte bestämmelsen i 24 kap. 4 § SFL om nödvändiga identifikationsuppgifter ska lämnas för dessa underrättelser. Det bör därför anges i 22 d kap. SFL att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 6 och 13 §§ SFL införs.

5.5.3 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att uppgifter ska lämnas om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande, och uppgifter om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande.

Kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska inte innehålla uppgifter om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt och ska inte heller innehålla uppgifter om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, eller närstående till en sådan person eller delägare.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A i CARF anges de uppgifter som ska rapporteras av varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I avsnitt II.B.1 anges de identifikationsuppgifter som ska rapporteras för alla rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Enligt bestämmelserna ska uppgifter för varje rapporteringspliktig användare lämnas om namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer och, för fysiska personer, födelsedatum. När det gäller fysiska personer ska uppgift också lämnas om födelseort (se dock nedan om undantag från skyldigheten att lämna denna uppgift). När det gäller enheter som efter granskningsförfarandet har fastställts ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, ska uppgift lämnas om enhetens namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer samt namn, adress, hemvister, skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (se dock nedan om undantag från skyldigheten att lämna denna uppgift) för varje person med bestämmande inflytande över enheten som är en rapporteringspliktig person samt den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten.

Bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att lämna uppgifter i kontrolluppgift föreslås enligt ovan införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 d kap.

I 24 kap. 4 § SFL finns bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den som kontrolluppgiften lämnas för. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga användare. I en ny bestämmelse i 22 d kap. anges vidare att en kontrolluppgift enligt kapitlet även ska lämnas för en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person, se avsnitt 5.5.1. Med hänsyn till den systematik som gäller för identifikationsuppgifter i SFL och SFF saknas skäl att införa särskilda bestämmelser i 22 d kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla sådana uppgifter för den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka dessa identifikationsuppgifter är, kan

preciseras genom verkställighetsföreskrifter som beslutas med stöd av 8 kap. 7 § första stycket 1 regeringsformen.

Uppgifterna som enligt avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF ska rapporteras för varje rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inkluderar dels sådana identifikationsuppgifter som enligt ovan bör övervägas att precisera i förordning, dels andra typer av uppgifter som bör anges i 22 d kap. SFL. Vad gäller de upplysningar som ska rapporteras enligt avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF är det endast uppgift om på vilket sätt en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person utövar inflytandet som inte kan klassificeras som en identifikationsuppgift enligt 24 kap. SFL och som det därför bör tas in en särskild bestämmelse om i SFL.

I andra stycket i avsnitt II.B.1 i bilaga VI till DAC anges att när den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar till en behörig myndighet som använder en identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa den rapporteringsskyldiga personens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, ska de upplysningar som rapporteras med avseende på den rapporteringsskyldiga personen innefatta namn, identifierare för identifieringstjänsten och utfärdande medlemsstat(er) samt den eller de roller enligt vilka varje sådan rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande över enheten. Skatteverket tillhandahåller inte i dagsläget någon sådan identifieringstjänst och de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster kan därför inte använda sig av en sådan bekräftelse vid uppgiftslämnandet.

Enligt avsnitt II.B i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A i CARF ska upplysningar lämnas för varje relevant kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Huvudregeln för kontrolluppgifter anger att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Med hänsyn till systematiken i kontrolluppgiftssystemet finns det därför inte skäl att reglera särskilt att även de kontrolluppgifter som föreslås lämnas enligt det nya kapitlet, 22 d kap. SFL, ska lämnas för varje kalenderår, se vidare avsnitt 5.5.5 om tidpunkt för lämnande av kontrolluppgift och identifikationsuppgift.

Enligt avsnitt II.B i CARF behöver inte skatteregistreringsnummer rapporteras om det inte har utfärdats något sådant av den relevanta staten eller jurisdiktionen eller om de inhemska reglerna inte kräver att en sådan uppgift ska rapporteras. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i DAC 8, jfr dock avsnitt 5.6. Det bör övervägas att ta in bestämmelser om detta i förordning.

Enligt avsnitt II.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF behöver födelseort inte rapporteras om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte i övrigt ska inhämta och rapportera den enligt nationell rätt. Uppgifterna ska inte heller inhämtas i intygandet enligt avsnitt III.C och kommer därför inte komma till känna för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på det sättet. Regeringen avser att överväga att ta in en bestämmelse om detta i förordning.

Enligt avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och avsnitt II.G i CARF ska de upplysningar som anges i avsnitt II.B respektive A rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller. De första upplysningarna ska rapporteras för det relevanta kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026 enligt DAC. Se vidare avsnitt 5.5.5.

I 24 kap. 4 § första stycket SFL anges att samtliga kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för, uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt samt vissa uppgifter som gäller fåmansföretag och fåmanshandelsbolag. I 24 kap. 4 § andra stycket SFL anges att kontrolluppgifter enligt 22 a–22 c kap. SFL, av det som anges i första stycket, dock bara ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter. Det finns anledning att lägga till den aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten i uppräkningsdelen i 24 kap. 4 § andra stycket SFL. De uppgifter som anges i 24 kap. 4 § första stycket 2 och 3 är inte nödvändiga i de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL. Skatteverket kommer inte heller att ta emot motsvarande uppgifter från andra stater eller jurisdiktioner via det automatiska informationsutbytet. Bestämmelsen bör därför ändras så att endast uppgifter som framgår av punkt 1 ska lämnas, även när det gäller kontrolluppgift för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 12 § SFL införs. Förslaget medför även en ändring i 24 kap. 4 § andra stycket SFL.

5.5.4 Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga transaktioner

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för varje rapporteringspliktig användare ska lämna följande uppgifter om de rapporteringspliktiga kryptotillgångar med vilka den har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret:

- fullständig benämning på typen av den rapporteringspliktiga kryptotillgången,
- det sammanlagda bruttobelopp som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot fiatvaluta,
- det sammanlagda bruttobelopp som mottagits, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot fiatvaluta,
- det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med

avseende på avyttringar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

- det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,

- när det gäller överföringar till den rapporteringspliktiga användaren som inte rapporteras enligt ovan, det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster,

- när det gäller överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren som inte rapporteras enligt ovan, det sammanlagda skäligen marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, och

- det sammanlagda skäligen marknadsvärdet samt det sammanlagda antalet kryptoenheter som överförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade liggare som inte är kända av denne som förknippade med en tjänsteleverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen ska det vid rapporteringen om förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta lämnas uppgifter om belopp som betalats eller mottagits i den fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs. Det ska också anges om beloppen har betalats eller mottagits i flera fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknade vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Vidare ska det i nya bestämmelser i skatteförfarandelagen anges att det skäligen marknadsvärdet ska fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta som värderas vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska för detta uppgiftslämnande förlita sig på kurser den själv tillhandahåller för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta.

För överföringar av rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner eller andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, om den inte tillhandahåller kurser för handel mellan kryptotillgångar och fiatvaluta, enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen använda en alternativ värderingsmetod. Uppgifter om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas.

Enligt en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen ska det anges i vilken fiatvaluta varje belopp anges.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det i lagtexten bör förtydligas att med sammanlagt bruttobelopp menas det belopp som betalats respektive mottagits efter avdrag för erlagda transaktionsavgifter.

Skälen för regeringens förslag

Information om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Enligt avsnitt II.B.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i CARF ska en serie upplysningar lämnas om varje typ av kryptotillgång för vilken den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner. Rapporteringen ska ske avseende rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts för varje relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod och i förhållande till varje rapporteringspliktig användare.

Med beaktande av de olika kategorierna av rapporteringspliktiga transaktioner måste varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera om

- det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången (punkt a),
- förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta (punkt b–c),
- förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar (punkt d–e),
- rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (punkt f),
- andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare (punkt g–i).

Uppgiftslämnande om överföringar till och från rapporteringspliktiga användare enligt avsnitt II.B.3 g–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g–i i CARF inkluderar förvärv och avyttringar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har någon faktisk kännedom om det vederlag som betalats eller erhållits och överföringar som inte är förvärv eller avyttringar (t.ex. överföringar till användarens egna plånbok eller konto hos en annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster).

De tillämpliga värderingsreglerna varierar mellan rapporteringskategorierna. I fallet med uppgiftslämnande om en transaktion som skett av kryptotillgång mot fiatvaluta enligt avsnitt II.B.3 b och c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b och c i CARF ska det belopp rapporteras som betalats eller tagits emot av den rapporteringspliktiga användaren, efter avdrag för transaktionsavgifter. Att hänsyn ska tas till transaktionsavgifter vid rapporteringen framgår av kommentaren till CARF, se t.ex. punkt 8 och 9 i kommentaren till avsnitt II.A. *Skatteverket* anser att det i lagtexten bör förtydligas att med sammanlagt bruttobelopp menas det belopp som betalats respektive mottagits efter avdrag för erlagda transaktionsavgifter. Regeringen gör dock bedömningen att den svenska lagtexten bör följa utformningen av motsvarande bestämmelser i DAC och CARF så nära som möjligt och att innebörden är tydlig vid läsning av lagtexten tillsammans med författningskommentaren. Avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF anger att sådana belopp ska rapporteras i den fiatvaluta i vilken de betalats eller mottagits. Om belopp har betalats eller tagits emot i flera fiatvalutor måste de dock rapporteras i en enda

valuta, omräknat vid tidpunkten för varje relevant transaktion på ett sätt som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, enligt avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF.

När det inte utgår någon ersättning i form av fiatvaluta för transaktioner från kryptotillgång till kryptotillgång enligt avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF, massbetalningstransaktioner enligt avsnitt II.B.3 f i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f i CARF, övriga överföringar enligt avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF samt rapportering om överföringar till plånböcker som inte är kända av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som kopplade till tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar eller finansiella institut enligt avsnitt II.B.3 i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i i CARF, som dessa termer definieras i FATF:s rekommendationer uppdaterade i juni 2019 avseende tjänsteleverantörer av virtuella tillgångar måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det verkliga marknadsvärdet för de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som förvärvats, avyttrats eller överförts. Beloppet ska rapporteras efter avdrag för transaktionsavgifter. Enligt avsnitt II.B.3 tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF ska sådana belopp fastställas och rapporteras i en fiatvaluta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av leverantören.

För uppgiftslämnande om samtliga kategorier (avsnitt II.B.3 b–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b–i i CARF) kräver bestämmelserna att rapportering ska ske av det sammanlagda beloppet, dvs. summan, av alla transaktioner hänförliga till varje rapporteringskategori och för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, konverterad och värderad enligt avsnitt II.B.3 andra och tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D och E i CARF. Till exempel, om kryptoenheter av en rapporteringspliktig kryptotillgång ömsesidigt kan ersätta motsvarande enheter av samma rapporteringspliktig kryptotillgång, så bör alla behandlas som samma typ av kryptotillgång för summeringsändamål. Om däremot en rapporteringspliktig kryptotillgång är icke-fungibel och olika varianter av kryptotillgången inte har samma värde, bör varje enhet behandlas som en separat typ av en rapporteringspliktig kryptotillgång.

Typ av rapporteringspliktig kryptotillgång

Informationen enligt avsnitt II.B.3 b–i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b–i i CARF måste rapporteras för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Uppgift ska därför enligt avsnitt II.B.3 a i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 a i CARF lämnas om det fullständiga namnet eller benämningen på kryptotillgången. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får med andra ord inte lämna uppgift om ett kännetecken eller symbol som denne använder sig av för att identifiera varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Namnet på kryptotillgången ska rapporteras i enlighet med ”The Digital Token Identifier” när så är möjligt. Mer information om riktlinjer för rapportering av namn på relevanta kryptotillgångar kan komma att publiceras på OECD:s webbplats.

Transaktion av kryptotillgång mot fiatvaluta

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska enligt avsnitt II.B.3 b i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 b i CARF, vid förvärv av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta, lämna uppgift om det sammanlagda beloppet som betalas efter avdrag för transaktionsavgifter som betalats av den rapporteringspliktiga användaren för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång som förvärvats av denne. Ett förvärv är varje transaktion som utförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren erhåller en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång erhålls från en tredjepartssäljare eller från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Vid avyttring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta krävs det enligt avsnitt II.B.3 c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 c i CARF att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar det sammanlagda beloppet som tas emot i fiatvaluta, efter avdrag för transaktionsavgifter, för eventuella rapporteringspliktiga kryptotillgångar som avhånts den rapporteringspliktiga användaren. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. En avyttring är varje transaktion som utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren avhänder sig en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång levereras till en tredjepartsköpare eller till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Det kan finnas fall där en rapporteringspliktig användare förvärvar eller avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta samtidigt som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har faktisk kännedom om hur mycket fiatvaluta som lämnats som ersättningen. Detta skulle till exempel vara fallet om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster endast utför överföringen av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna till och från den rapporteringspliktiga användaren, utan faktisk kännedom om transaktionens motprestation i form av fiatvaluta. En sådan transaktion ska rapporteras som överföringar som skickas till eller av en rapporteringspliktig användare enligt avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF.

Transaktion av kryptotillgång mot kryptotillgång

En transaktion som avser kryptotillgång mot kryptotillgång som genomförs av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kommer att ge upphov till rapportering enligt både avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF. I detta avseende anges i avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF att vid förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar ska det verkliga marknadsvärdet rapporteras för dessa, efter avdrag för transaktionsavgifter. På samma sätt måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt II.B.3 e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 e i CARF vid avyttring mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar rapportera det skäliga marknadsvärdet av de

rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som avyttras, efter avdrag för transaktionsavgifter. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i SFL.

Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner

I enlighet med avsnitt II.B.3 f i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f i CARF ska den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (eng. reportable retail payment transactions) som en separat kategori. Med avseende på sådana massbetalningstransaktioner ska, utöver handlaren själv, även kunden till handlaren för eller på uppdrag av vilken den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst som utför rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner behandlas som användare av kryptotillgångstjänsten (under förutsättning att denne uppfyller de angivna villkoren i definitionen av användare av kryptotillgångar, se avsnitt 5.7.4), och därför som den rapporteringspliktiga användaren. Med andra ord ska alltså både en handlare och dennes kund under sådana omständigheter anses vara användare av den kryptotillgångstjänst som de använder sinsemellan och som tillhandahålls av en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Både handlaren och kunden ska behandlas som rapporteringspliktiga användare. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. För kunden som använder kryptotillgångar som betalning för varor eller tjänster ska överföringen rapporteras som en massbetalningstransaktion. För handlaren, som mottar kryptotillgångar som ersättning för varor eller tjänster, ska transaktionen behandlas som en överföring enligt avsnitt II.B.3 g i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g i CARF. Den sammanlagda informationen (med avseende på rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner av kunden till handlaren) får inte inkluderas i den informationen som rapporteras med avseende på överföringar enligt avsnitt II.B.3 h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 h i CARF. Sammanlagd information med avseende på överföringar som inte är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enbart på grund av att de inte uppfyller den tillämpliga rapporteringspliktiga tröskeln bör däremot inkluderas i den samlade informationen som rapporterats med avseende på överföringar enligt punkterna i avsnitt II.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF.

Andra överföringar än rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner

Kravet avseende uppgiftslämnandet enligt avsnitt I.B.3 g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 g och h i CARF innebär att den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster måste rapportera det sammanlagda skäligena marknadsvärdet för andra överföringar som skickas till respektive utförs av en rapporteringspliktig användare. Dessutom ska den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster dela upp det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, sammanlagt antal kryptoenheter och antal överföringar som utförts på uppdrag av en rapporteringspliktig användare under rapporteringsperioden, per underliggande överföringstyp, om överföringstypen är känd av den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Bestämmelser med denna inne-

börd bör tas in i SFL. Till exempel när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster känner till att överföringar som utförs på uppdrag av en rapporteringspliktig användare sker till följd av airdrop, inkomst från staking, utbetalning, återbetalning eller avkastning på ett lån (försträckning) eller som ersättning för varor eller tjänster. I sådana situationer ska det anges sammanlagt skäligt marknadsvärde, sammanlagt antal enheter och antal genomförda överföringar för varje överföringstyp. Att uppgift i kontrolluppgift ska lämnas om typ av överföringar till rapporteringspliktiga användare respektive överföringar gjorda av rapporteringspliktiga användare bör införas i SFL.

Överföringar till externa plånboksadresser

Enligt avsnitt II.B.3 i i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i i CARF krävs att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämnar uppgift om typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, det sammanlagda antalet kryptoenheter, såväl som det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, angett i fiatvaluta, för överföringar som den utför på uppdrag av en rapporteringspliktig användare till alla plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare som används för att beskriva destinationen för en överföring) som inte är känd för att vara associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut, enligt definitionen i FATF:s rekommendationer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver inte rapportera det sammanlagda antalet enheter eller sammanlagt verkligt marknadsvärde för överföringar, enligt punkt i, om denne vet att plånboksadressen till vilken den rapporteringspliktiga kryptotillgången överförs är associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut. En sådan överföring ska i stället rapporteras enligt avsnitt II.B.3 h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 h i CARF. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Uppgiftsskyldigheten enligt avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d och e i CARF omfattar inte plånboksadresser som associeras med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I enlighet med vad som anges i avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt III.D.3 i CARF ska dock en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, för att säkerställa att nödvändig information är tillgänglig för den behöriga myndigheten i samband med en utredning, samla in och bevara sina register under en period som inte är mindre än fem år om eventuella externa plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare) associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som är föremål för rapportering enligt punkt i. Se vidare avsnitt 5.8.4 om det faktiska genomförandet.

Värdering och rapporterad valuta för transaktioner mellan fiatvaluta och kryptotillgång

Avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF innebär att rapporteringen enligt avsnitt II.B.3 b och c i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A b och c i CARF ska ske i den fiatvaluta i vilket beloppet betalats eller mottagits. I de fall belopp som betalats eller mottagits har skett i flera fiatvalutor, måste de rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknat

vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den information som rapporteras måste också identifiera den fiatvaluta i vilket varje belopp redovisas. Vidare, för rapporteringen som ska ske enligt ovan till följd av punkt b och c, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om det sammanlagda bruttobeloppet, dvs summan, av alla transaktioner som kan hänföras till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, som konverterats enligt den aktuella bestämmelsen. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Värdering och rapporterad valuta för transaktioner av kryptotillgång mot kryptotillgång

För uppgiftslämnandet om förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt avsnitt II.B.3 d och e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A d och e i CARF ska det skäligen marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda valuta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett skäligt sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta framgår av avsnitt II.B.3 tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL. I detta avseende kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på tillämpliga kurser för handel mellan fiatvaluta och kryptotillgångar som den tillhandahåller för att fastställa det verkliga marknadsvärdet för båda de rapporteringspliktiga tillgångarna. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan också till exempel vid den tidpunkt då transaktionen utförs utföra en implicit konvertering av rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäliga marknadsvärdet för den avyttrade relevanta kryptotillgången enligt avsnitt II.B.3 e i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF och en ”implicit konvertering” av en förvärvad rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäliga marknadsvärdet för den förvärvade rapporteringspliktiga kryptotillgången för uppgiftslämnande enligt avsnitt II.B.3 d i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 d i CARF.

Bestämmelser om värdering och valuta för rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner och andra transaktioner

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska enligt kommentaren till avsnitt II (punkt 38–40 i kommentaren) till CARF vid tillämpningen av avsnitt II.A.3 g–i i CARF vid rapporteringen av det skäliga marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta, får en alternativ värderingsmetod användas. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas till den behöriga myndigheten. Då ska någon av följande alternativa värderingsmetoder användas:

- i första hand, bokfört värde,
- i andra hand ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som viktat värdet av flera handelsplatser,
- i tredje hand, den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller
- i sista hand, om någon värdering inte kan ske enligt de föregående punkterna, ska en rimlig uppskattning ske.

För varje rapporteringspliktig kryptotillgång som den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångar använt sig av en alternativ värderingsmetod för ska denna metod anges i det XML-schema som är framtaget av OECD. En bestämmelse om att värderingsmetoden ska anges i kontrolluppgiften bör tas in i SFL. Det bör övervägas att precisera de olika alternativa värderingsmetoderna i förordning.

För rapporteringen enligt avsnitt II.B.3 f, g och h i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 f, g och h i CARF ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämna uppgift om det sammanlagda värdet, dvs. summan, av alla transaktioner som är hänförliga till varje kategori och för varje rapporteringspliktig typ av kryptotillgång, konverterade enligt avsnitt II.B.3 andra stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.D i CARF. Bestämmelserna i SFL bör utformas med motsvarande innebörd.

Lagförslag

Förslaget innebär att 22 d kap. 7–11 §§ införs.

5.5.5 Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter

Regeringens förslag: Kontrolluppgift ska lämnas till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information om uppgifterna som lämnas i kontrolluppgiften ska samma datum lämnas även till den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande som kontrolluppgiften lämnas för.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att kontrolluppgifterna och informationsuppgifterna ska lämnas senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, anser att uppgiftslämnandet bör ske senast den 15 maj närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och avsnitt II.G i CARF ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster årligen rapportera de upplysningar som anges i punkt A respektive B under det kalenderår som följer på det år som upplysningarna gäller. Enligt bestämmelsen i DAC ska de första

upplysningarna rapporteras för det relevanta kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026. Någon särskild tidpunkt när upplysningarna ska rapporteras under året finns dock inte.

Enligt artikel 8ad.6 ska uppgifterna utbytas inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser. Samma tidpunkt gäller enligt avsnitt 3 i CARF MCAA.

Huvudregeln för när kontrolluppgifter ska lämnas till Skatteverket är senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Enligt den gällande lagstiftningen för lämnande av kontrolluppgifter om finansiella konton enligt 22 a och 22 b kap. SFL, dvs. som är kopplade till FATCA och CRS, ska kontrolluppgift lämnas till Skatteverket senast 15 maj året efter det år som uppgifterna avser. Även informationsuppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige ska enligt denna ordning lämnas senast den 15 maj året efter det år som uppgifterna avser. När reglerna infördes år 2015 respektive år 2016 motiverades skillnaden i tidpunkt med att uppgifterna inte behövs för att göra en skatteberäkning eller för förtryckningen av inkomstdeklarationen, eftersom uppgifterna i första hand lämnas för utländska personer. Vidare angavs att olika tidpunkter för olika kontrolluppgifter gör att det går att undvika risk för att kontrolluppgifter enligt FATCA och CRS sammanblandas med andra kontrolluppgifter samt att det minskar den administrativa bördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket (prop. 2015/16:29 s. 120–122 och 152–154). Fråga är då vilken tidpunkt som ska gälla för det nu aktuella uppgiftslämnandet, i promemorian föreslogs att uppgifterna ska lämnas den 1 april närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. *Skatteverket* anser att kontrolluppgifterna och informationsuppgifterna ska lämnas senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Som skäl anför verket att de nu aktuella kontrolluppgifterna förväntas till allra största del avse personer som ska beskattas i Sverige. Ju tidigare de får information om att skattebetalare gjort transaktioner med kryptotillgångar desto bättre kan Skatteverket vägleda dessa personer inför att inkomstdeklarationerna ska lämnas. Om kontrolluppgifterna ska lämnas till Skatteverket först den 1 april anges att det inte kommer att finnas någon möjlighet att presentera uppgifterna i samband med att deklarationerna sänds ut. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, anser att uppgiftslämnandet bör ske senast den 15 maj närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser, dvs. vid samma tidpunkt som kontrolluppgifter om finansiella konton ska lämnas och att ännu fler datum för uppgiftslämnande därigenom inte införs. Regeringen konstaterar att även om kontrolluppgifterna ska lämnas också för svenska personer är det fråga om ett internationellt regelverk som ska tillämpas så enhetligt som möjligt mellan olika stater och jurisdiktioner och uppgiftsskyldigheten är inte specifikt utformat med svensk inkomstbeskattning som utgångspunkt. Det torde därför inte vara aktuellt att förtrycka uppgifterna i inkomstdeklarationen. Om uppgifterna då inte heller kan lämnas som information från Skatteverket i samband med att inkomstdeklarationen görs tillgänglig för den skattskyldige att fylla i, kan detta till viss del kompenseras av att den som lämnar kontrolluppgiften ska informera den skattskyldige om uppgifterna. Det

kan vara av värde för Skatteverket att få kontrolluppgifterna och för skattskyldiga att få information om vilka kontrolluppgifter som lämnats i god tid innan tidsfristen för att lämna inkomstdeklaration den 2 maj löper ut. Det kan dock i vissa situationer vara komplicerat att lämna uppgifter så tidigt som vid utgången av januari när uppgiftslämnandet kräver bedömningar eller kontakter med användarna. Det kommer vidare till viss del vara samma uppgiftslämnare som behöver lämna uppgifter enligt både CRS och DAC 2 och CARF och DAC 8. Det finns också en bestämmelse som ger möjlighet att underlåta att lämna vissa uppgifter enligt CRS och DAC 2 när uppgifter i stället lämnas enligt det nu aktuella regelverket. Det kan därför vara en fördel om uppgifterna enligt CARF och DAC 8 lämnas tidigare än uppgifterna enligt CRS och DAC 2, så att förutsättningarna för det sistnämnda uppgiftslämnandet är fastslagna när de ska lämnas. Mot denna bakgrund är det enligt regeringens bedömning, även med beaktande av synpunkterna från bl.a. *Skatteverket* och *Svenska Bankföreningen*, en rimlig avvägning att kontrolluppgifterna, såsom föreslås i promemorian, ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information om uppgifterna som lämnas i kontrolluppgiften lämnas senast samma datum till den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelser om detta bör tas in i SFL.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 34 kap. 3 § SFL och att en ny 24 kap. 2 b § SFL införs.

5.6 Granskningsförfarandet

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om att en användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som en sådan.

I ett eget kapitel i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska det tas in bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska inhämta ett intygande när den upprättar en kundrelation med en användare. I kapitlet ska det också införas bestämmelser om vilket granskningsförfarande som ska tillämpas för att avgöra om en fysisk person respektive en enhet är en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar samt, i fråga om en enhet, om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande och inte är en undantagen person eller en aktiv enhet. Det ska vidare anges i bestämmelserna att granskningsförfarandet för nya användare ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Det ska också tas in bestämmelser om de krav som ställs på förnyad granskning vid förändrade omständigheter och att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga

leverantören av kryptotillgångstjänster under 90 dagar förlita sig på uppgifter som inhämtats i det ursprungliga intygandet.

Det ska också finnas bestämmelser om krav på intygandets giltighet och att intyganden ska lämnas på heder och samvete samt att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster under vissa förutsättningar kan förlita sig på i andra sammanhang genomförda åtgärder för kundkännedom och redan inhämtade intyganden. Ett undantag från kravet på inhämtande av skatteregistreringsnummer är när något sådant inte utfärdats eller när hemviststaten inte kräver att numret inhämtas. Undantaget ska gälla både den som har sin hemvist i EU och den som har hemvist utanför EU.

Särskilda bestämmelser om den förlängda tidsfrist för genomförande av granskningsförfarandet som gäller med avseende på befintliga användare av kryptotillgångar som var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster före den 1 januari 2026 ska tas in i form av ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att revision får göras hos den som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet åt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Regeringens bedömning: Bestämmelser om att en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får anlita en utomstående tjänsteleverantör för att fullgöra skyldigheterna i fråga om granskningsförfarandet behöver inte införas i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorians förslag gäller undantaget från kravet på inhämtande av skatteregistreringsnummer i intyganden endast personer med hemvist i stater och jurisdiktioner utanför EU.

Remissinstanserna: *Skatteverket* önskar ett förtydligande om när granskningsförfarandet ska vara genomfört avseende personer med bestämmande inflytande. Enligt Skatteverkets bedömning måste detta i sin helhet vara genomfört innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, anser att undantaget för när ett intygande ska vara giltigt när det saknar skatteregistreringsnummer ska gälla även för personer med hemvist inom den Europeiska unionen eftersom alla medlemsstater inte utfärdar sådana nummer.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Bakgrund

I avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om de förfaranden för kundkännedom som ska genomföras. Kraven är uppdelade i fyra olika delar:

- Förfarandet för kundkännedom för individuella användare av kryptotillgångar (avsnitt III.A)
- Förfarandet för kundkännedom för enheter som är användare av kryptotillgångar (avsnitt III.B)
- Krav avseende intygandens giltighet (avsnitt III.C)
- Generella krav på förfarandet för kundkännedom (avsnitt III.D).

Granskningsförfarandet ska genomföras för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer. Bestämmelser om detta bör tas in i 7 kap. KOL.

I avsnitt IV.F.1 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF finns definitionen av termen ”åtgärder för kundkännedom”. Termen avser de speciella skyldigheter som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med penningtvättsregler eller liknande krav som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive personer som har bestämmande inflytande över kunden), bedöma affärsförbindelsens verkliga syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. Definition av person med bestämmande inflytande finns i avsnitt 5.7.3, detta begrepp ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän. Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns också specifika krav för förfarandet för kundkännedom i avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Eftersom uttrycket åtgärder för kundkännedom används i den svenska penningtvättslagstiftningen bör en annan term användas för förfarandet enligt avsnitt III. Termen granskningsförfarande bedöms lämplig. I avsnitt 5.7.6 föreslås att det tas in en definition av uttrycket åtgärder för kundkännedom.

En användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som en sådan enligt granskningsförfarandet som beskrivs i avsnitt III. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Granskningsförfarandet för individuella användare av kryptotillgångar

I avsnitt III.A bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om granskningsförfarandet som gäller för att fastställa huruvida en individuell användare (en användare som är en fysisk person) av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare.

Enligt avsnitt III.A.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster vid tidpunkten då den upprättar en relation med den individuella användaren av kryptotillgångar inhämta ett intygande för att fastställa personens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt baserat på de upplysningar som i övrigt finns tillgängliga. Regeringens bedömer att det som avses med relation vid tillämpningen av det aktuella

regelverket är en kundrelation mellan en användare och en leverantör av kryptotillgångstjänster. Rimlighetsbedömningen ska även inkludera eventuell annan dokumentation som (i förekommande fall) har samlats in genom åtgärder för kundkännedom, se vidare avsnitt 5.7.6 om denna definition. Denna information inkluderar sådan information som inhämtats för penningtvättssyften. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster anses ha bekräftat "rimligheten" av ett intygande i samband med upprättandet av en kundrelation med en individuell användare av kryptotillgångar och genom den granskning som ska ske av de uppgifter som erhålls i samband med att kundrelationen upprättas (inklusive all dokumentation som samlats in i enlighet med penningtvättsförfarandet). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förväntas med andra ord inte utföra en oberoende juridisk analys av relevant skattelagstiftning för att verifiera rimligheten i de av användaren lämnade upplysningarna. För befintliga individuella användare av kryptotillgångar ska motsvarande granskningsförfarande vara genomfört senast den 1 januari 2027. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i KOL.

Av kommentarspunkt 10 till avsnitt III i CARF framgår att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte verifierat att intygandet är rimligt förväntas det att denne antingen erhåller ett intyg som kan verifieras som rimligt eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder rimligheten i intygandet och behåller underlag för denna bedömning innan den utför rapporteringspliktiga transaktioner för den individuella användaren av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Se vidare nedan om granskningsförfarandet vid s.k. förändrade omständigheter enligt III.A.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

Granskningsförfarandet för enheter som är användare av kryptotillgångar

Avsnitt III.B bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF reglerar granskningsförfarandet som ska genomföras för enheter som är användare av kryptotillgångar. Granskningsförfarandet syftar till att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är rapporteringspliktig och om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, om enheten inte är en undantagen person eller en aktiv enhet.

Avsnitt III.B.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF innehåller bestämmelser om granskningsförfarandet som ska genomföras för att avgöra om en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. För att avgöra denna fråga ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar när den upprättar en kundrelation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister och verifiera rimligheten i intygandet baserat på de upplysningar som inhämtats. Denna prövning ska inkludera all dokumentation som inhämtats till följd av penningtvättsregler, med andra ord, genom åtgärder för kundkännedom. När det gäller befintliga enheter som

är användare av kryptotillgångar anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 måste ha inhämtat ett giltigt intyg och verifierat dess rimlighet. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Av kommentarspunkt 32 till avsnitt III.A i CARF framgår att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte verifierat att intygandet är rimligt förväntas det att denne antingen erhåller ett intyg som kan verifieras som rimligt eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder rimligheten i intygandet och behåller underlag för denna bedömning detta innan den utför rapporteringspliktiga transaktioner för enheten som är en användare av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten för en enhet som är en användare av kryptotillgångar som intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får dock bara förlita sig på adressen till huvudkontoret under förutsättning att denne inte har annan dokumentation för att avgöra var den faktiska företagsledningen är baserad. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är en användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare enligt avsnitt III.B.1 b bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF om leverantören inte kan fastställa att det är rimligt att användaren är en undantagen person baserat på intygandet eller andra upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Vid bedömningen av huruvida en enhet som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster välja om den först ska genomföra processen enligt B.1 a eller b i den ordningen som bedöms mest lämplig under omständigheterna. Det innebär t.ex. att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster först kan fastställa att enheten är en undantagen person. Därmed är det inte obligatoriskt att fastställa om enheten har en eller fler personer med bestämmande inflytande.

I avsnitt III.B.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelserna om det granskningsförfarande som ska användas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för att fastställa huruvida en enhet har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. För det första ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt III.B.2 a fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar har en eller flera personer med bestämmande inflytande. Detta gäller inte med avseende på en enhet som fastställts som en undantagen person enligt B.1, se vidare ovan om detta granskningsförfarande och avsnitt 5.7.5 för definitionen av undantagen person. Det gäller inte heller om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten, se vidare avsnitt 5.7.4 för definitionen av aktiv enhet. För

den aktuella prövningen får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. I Sverige innebär detta för tillfället de specifika krav på kundkännedomsåtgärder som följer av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Från och med juli 2027 kommer dessa krav i stället att finnas i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vidare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intyg som samlas in med avseende på användare eller personer med bestämmande inflytande enligt CRS eller ett redan insamlat intygande från användaren för andra skatteändamål, såsom för inhemska rapporteringsändamål avseende FATCA. Bestämmelser om detta inhämtande av intygande för CRS eller FATCA finns i IDKL och IDKAL. I nästa steg ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt avsnitt III.B.2 b fastställa huruvida de fysiska personer som identifierats som personer med bestämmande inflytande är rapporteringspliktiga. Detta ska göras genom att fastställa de skatterättsliga hemvisterna för personer med bestämmande inflytande. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på ett intygande från den enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i KOL.

Skatteverket önskar ett förtydligande om när granskningsförfarandet ska vara genomfört avseende personer med bestämmande inflytande. Regeringen konstaterar att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster måste inhämta ett giltigt intygande från användaren. För att intygandet ska vara giltigt behöver det innehålla dels vissa uppgifter om enheten, dels uppgifter om personer med bestämmande inflytande enligt 7 kap. 10 § KOL om personen med bestämmande inflytande inte själv har lämnat ett intygande som uppfyller kraven för individuella användare enligt 7 kap. 9 §. Ovan har det redogjorts för att ett giltigt intygande måste lämnas innan transaktioner får genomföra om kundrelationen upprättas efter ikraftträdandet.

Förändrade omständigheter

I avsnitt III.A.2 och B.3 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF regleras hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska agera om omständigheterna förändras avseende en användare av kryptotillgångar på ett sätt som gör att leverantören får kännedom om eller borde känna till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt. Denne ska då inhämta ett giltigt intyg eller en rimlig förklaring och (i förekommande fall) dokumentation som stödjer giltigheten av det ursprungliga intyget. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL. En rapporteringsskyldig leverantör av

kryptotillgångstjänster kan förlita sig på ett intygande utan att behöva undersöka eventuella förändringar av omständigheter som kan påverka giltighet, om den inte vet eller har anledning att känna till att omständigheterna har förändrats. Till exempel, när den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får information i enlighet med åtgärder för kundkännedom eller andra myndighetskrav som ger anledning att ifrågasätta att informationen i intygandet fortfarande är korrekt och tillförlitlig, måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster uppdatera intygandet med sådan informationen, innan intygandet kan användas.

Ett intygande blir ogiltigt det datum då den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster känner till eller har anledning att känna till omständigheter som påverkar tillförlitligheten av intygandet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan dock enligt punkt 17 i kommentaren till avsnitt III till CARF välja att en person ska ha samma status som den hade före förändringen av omständigheterna till dess att 90 dagar förflutit från det datum då intygandet blev ogiltigt på grund av ändringen i omständigheterna, det datum då intygandet på nytt verifierats eller det datum då ett nytt intygande erhållits. Det bör därför också tas in en bestämmelse i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om krav på förnyad granskning vid förändrade omständigheter och att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas så får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster under 90 dagar förlita sig på uppgifter som inhämtats i det ursprungliga intygandet. Detta förhållande påverkar också frågan om det finns grund för att ta ut en s.k. kryptoavgift, se avsnitt 5.10.2.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan verifiera det ursprungliga intygandet eller ett nytt intygande under en sådan 90-dagarsperiod måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de både har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater eller jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultat av förändringen i omständigheterna. Även en bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Krav avseende intygandens giltighet

I avsnitt III.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande ska vara giltigt. Ett sådant intygande är en certifiering av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande som tillhandahåller dessas status och all annan information som rimligen kan begäras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för att denne ska kunna uppfylla sina skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarandet. Intygandet ska dels innehålla identifikationsuppgifter om den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande, dels uppgift om i vilken stat eller jurisdiktion denne har sin skatterättsliga hemvist (om någon). Ett intygande är endast giltigt om det

undertecknas eller på annat sätt bekräftas av den individuella kryptotillgångsansvändaren eller personen med bestämmande inflytande. Ett intygande kan även undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon person som enligt nationell lag är behörig att underteckna på uppdrag av den individuella kryptotillgångsansvändaren eller personen med bestämmande inflytande. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

I avsnitt III.C.2 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF anges villkoren för att ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. Intygandet ska för det första innehålla identifikationsuppgifter om varje rapporteringspliktig person och uppgift om var denne har sin skatterättsliga hemvist. Intygandet ska också innehålla de uppgifter som angetts ovan avseende avsnitt III.C.1 (när det gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person) avseende varje person med bestämmande inflytande. Intygandet ska också innehålla uppgift om den roll eller roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen är en person med bestämmande inflytande, om inte detta redan framkommit genom åtgärder för kundkännedom, se avsnitt 5.7.6 avseende denna term. Intygandet ska slutligen, om tillämpligt, innehålla information om kriterierna som medför att enheten utgör en aktiv enhet eller en undantagen person. En bestämmelse med denna innebörd ska tas in i KOL.

Ett intygande kan undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon person som är behörig att underteckna enligt nationell lag. Det bör vara en firmatecknare eller person med fullmakt att företräda enheten.

I avsnitt III.C.3 i CARF finns ett undantag från kravet att intyg ska innehålla skatteregistreringsnummer om detta inte utfärdats eller är ett krav i den skatterättsliga hemviststaten för den rapporteringspliktiga personen. Om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande med andra ord har sin skatterättsliga hemvist i en stat eller jurisdiktion som inte har utfärdat ett sådant nummer eller själv har krav på lämnande av sådant nummer måste intygandet inte inkludera enheten eller den fysiska personens skatteregistreringsnummer för i den staten eller jurisdiktionen. Denna bestämmelse saknar motsvarighet i DAC. I promemorian anges att alla medlemsländer i den Europeiska unionen utfärdar sådana nummer och har sådana krav. *Svenska Bankföreningen* m.fl. påpekar dock att det alltså kan finnas situationer när medlemsstater inte utfärdar skatteregistreringsnummer. Regeringen konstaterar att även om vissa medlemsstater inte utfärdar skatteregistreringsnummer använder de sig av socialförsäkringsnummer eller liknande nummer för att identifiera personer även i skattesammanhang, vilket innebär att det är en funktionell motsvarighet till skatteregistreringsnummer, se vidare avsnitt 5.7.6. Det kan dock uppstå situationer när en person med hemvist ännu inte har tilldelats ett skatteregistreringsnummer eller en funktionell motsvarighet. Undantagen bör därför gälla också inom den Europeiska unionen även om det förväntas bli tillämpligt i ett mycket begränsat antal situationer. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

Systematiken med ett granskningsförfarande som i stor utsträckning grundar sig på intyganden från de rapporteringspliktiga personerna själva introducerades genom FATCA och överfördes sedan till CRS. I punkt 6 i kommentaren till avsnitt IX (om faktiskt genomförande) i CRS anges att

staterna och jurisdiktionerna, för att öka intygandenas tillförlitlighet, förväntas införa specifika bestämmelser i nationell lagstiftning om sanktioner för rapporteringspliktiga personer som undertecknar (eller på annat sätt positivt bekräftar) oriktiga intyganden. Detta åstadkoms i svensk lagstiftning genom att det i förordningen (2015:921) togs in ett krav på att intyganden ska lämnas på heder och samvete. Att uppsåtligt uppgge oriktiga uppgifter eller undanhålla uppgifter på heder och samvete kan utgöra brottet osann försäkran (15 kap. 10 § brottsbalken). Om det sker av grov oaktsamhet kan det i stället vara fråga om vårdslös försäkran.

Även i bilaga VI till DAC och i CARF finns avsnitt (avsnitt V) om faktiskt genomförande (se vidare om dessa regler i avsnitt 5.8). Dessa är dock inte lika utförligt beskrivna i kommentaren till CARF som de är i kommentaren till CRS. I detta avseende torde någon skillnad dock inte vara avsedd. Ett ytterligare krav för att intyganden ska vara giltiga bör därför även i detta fall vara att det lämnats på heder och samvete av antingen den individuella användaren av kryptotillgångar eller en enhet som är användare av kryptotillgångar.

I punkt 19 i kommentaren till avsnitt III.A i CARF anges en lättnad i villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får betrakta ett intygande som giltigt trots att det innehåller ett oväsentligt fel, om denne har tillräcklig dokumentation för att komplettera den information som saknas i intygandet. I sådana fall måste den dokumentation som åberopas för att åtgärda det oväsentliga felet innebära att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan sluta sig till att uppgiften kan rättas.

I punkt 41 i kommentaren till avsnitt III.C i CARF anges att ett intygande i praktiken kan tillhandahållas på vilket sätt och i vilken form som helst. I den svenska lagstiftningen införs ett krav på att intygandet ska undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete. Om intygandet tillhandahålls elektroniskt ska det elektroniska systemet säkerställa att den mottagna informationen är den information som skickats och måste dokumentera alla tillfällen av användaråtkomst som resulterar i inlämning, förnyelse eller ändring av intygandet. Utformning och drift av det elektroniska systemet, inklusive åtkomstprocedurer, måste säkerställa att den person som har tillgång till systemet och tillhandahåller intyget är den person som anges i intyget och måste kunna tillhandahålla en papperskopia på begäran av alla intyg som tillhandahålls elektroniskt. Detta gäller också enheter som är användare av kryptotillgångar enligt punkt 47 i ovan nämnda kommentar. Det bör övervägas att ta in en bestämmelse med denna innebörd i förordning.

Allmänna krav i fråga om granskningsförfarandet för kundkännedom

I avsnitt III.D.1 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns de allmänna kraven avseende granskningsförfarandet. Enligt bestämmelsen kan rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt bilaga I till DAC (DAC 2) och CRS förlita sig på granskningsförfarande som genomförts enligt DAC 2 respektive CRS. I avsnitt III.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF framgår att en rapporteringsskyldig leverantör av

kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut kan förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som slutförts enligt avsnitt IV och VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS, vilka handlar om granskningsförfarandena för nya finansiella konton. Motsvarigheten till detta granskningsförfarande finns i svensk lag i 5 och 7 kap. IDKAL. Rapporteringsskyldiga finansiella institut kan också förlita sig på ett intygande som redan inhämtats för andra skatteändamål, under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven avsnitt III.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. När det gäller kraven på intyganden i avsnitt III.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF föreslås dessa tas in i 7 kap. 9 och 10 §§ KOL (se vidare ovan). Även bestämmelser som motsvarar avsnitt III.D.1 i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF bör tas in i KOL.

I avsnitt III.D.2 bilaga VI till DAC anges att det inte har någon betydelse om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlitar sig på en tredje part för att uppfylla de skyldigheter avseende granskningsförfarandet som åligger denne. Leverantören förblir ändå ansvarig. Den omständigheten att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får anlita en tredje part för att genomföra granskningsförfarandet har med andra ord inte i sig någon rättsverkan (se dock nedan vad gäller Skatteverkets möjlighet att besluta om revision). Någon bestämmelse med denna innebörd bedöms därför inte behöva tas in i KOL. Det följer av utformningen av lagstiftningen i övrigt att skyldigheten stannar på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Skatteverkets möjlighet att kontrollera om granskningsförfarandet genomförts

För att Skatteverket ska ha möjlighet att kontrollera att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster genomför granskningsförfarandet korrekt bör Skatteverket, utöver övriga utredningsverktyg som verket har tillgång till enligt SFL (se vidare avsnitt 5.8 om det faktiska genomförandet) även kunna besluta om revision hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Både enheter och fysiska personer kan vara rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Termen enhet, som definieras i 6 kap. 2 § KOL, är en vidare definition än termen juridisk person. En enhet kan vara en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person, t.ex. vissa trustar. En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision får göras hos sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. KOL, se avsnitt 5.4. Som nämnts ovan kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överlåta till en tredjepartsleverantör att genomföra granskningsförfarandet. I sådana fall bör revision också få göras hos tredjepartsleverantören, även om denne är en enhet som inte är en juridisk person eller bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1990:1078). En bestämmelse bör därför tas in i 41 kap. 3 § SFL om att revision även får göras hos den som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. KOL och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i

7 kap. KOL åt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Det faktiska genomförandet har också stor betydelse för Skatteverkets möjlighet att kontrollera om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har genomfört granskningsförfarandet på ett korrekt sätt, se vidare avsnitt 5.8.

Lagförslag

Förslaget innebär att 7 kap. KOL införs. Förslagen medför även en ändring i 41 kap. 3 § SFL.

5.7 Definitioner och förklaringar

Regeringens förslag: Motsvarigheter till definitionerna i direktivet och i OECD:s regler ska tas in i den nya lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om definitioner finns i avsnitt IV i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Definitionerna är uppdelade i sex olika underområden. Det första området är definitioner som har betydelse för termen rapporteringspliktig kryptotillgång. Det andra området avser definitioner av betydelse för termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Det tredje området avser definitioner som har betydelse för rapporteringspliktiga transaktioner. Det fjärde området har betydelse för rapporteringspliktiga användare. Det femte området har betydelse för vilka som är undantagna personer. Det sjätte området gäller övriga definitioner. Motsvarande uppdelning bör i huvudsak göras även i den svenska lagtexten. Detta gäller dock inte definitionerna som avser rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. De bör i stället infogas i det kapitel som avgör om några skyldigheter finns i Sverige. Det gäller inte heller definitionerna som avser rapporteringspliktig användare och undantagen person som kan sammanfogas. Några nya definitioner föreslås inte tas in i SFL. De särskilda definitioner som behövs för tillämpningen av de bestämmelser om granskning, rapportering och informationsutbyte avseende kryptotillgångar som föreslås i denna lagrådsremiss bör i stället tas in i den nya KOL. När det behövs för förståelsen av de termer som används i de bestämmelser som föreslås i SFL och LAUK kan hänvisningar göras till KOL.

5.7.1 Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång

Regeringens förslag: Definitioner om kryptotillgång, en centralbanks digitala valuta, centralbank, rapporteringspliktig kryptotillgång och e-pengar ska tas in i ett eget kapitel i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* önskar vägledning kring hur termen e-pengar förhåller sig till den definition som finns i lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt IV.A i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en ”rapporteringspliktig kryptotillgång”. Den allmänna förståelsen av vad som utgör kryptotillgångar torde vara mycket bred och omfatta kryptotillgång som har emitterats på ett decentraliserat sätt och stablecoin, inklusive e-pengartoken enligt definitionen i Mica-förordningen och vissa icke-fungibla token (NFT). I DAC 8 omfattar rapporteringsskyldigheten kryptotillgångar som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Därför bör rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från fall till fall överväga när det inte är möjligt att använda kryptotillgångar för betalnings- och investeringsändamål, särskilt när det gäller ett begränsat nätverk och vissa nyttotokens.

Genom direktivet tas bestämmelser in som motsvarar CARF men med de skillnaderna att definitionen av kryptotillgång hänvisar till motsvarande term enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen och att man använder termen ”elektroniska pengar” eller ”e-pengar” för varje kryptotillgång som uppfyller vissa kriterier i stället för termen ”Specified Electronic Money Product”. Även om termerna i CARF inte är identiska med direktivets motsvarigheter i fråga om vad som samlat utgör en rapporteringspliktig kryptotillgång förväntas direktivets definitioner ändå säkerställa motsvarande innebörd som i CARF. *Finansinspektionen* önskar vägledning kring hur termen e-pengar förhåller sig till termen elektroniska pengar i lagen (2011:755) om elektroniska pengar. Regeringen konstaterar att även om termerna i grunden i väsentliga delar avser samma typ av tillgång skiljer de sig åt på avgörande punkter. En sådan punkt är att e-pengar måste vara en kryptotillgång, detta definieras i sin tur i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen. Avsikten med bestämmelserna om rapportering om kryptotillgångar i DAC 8 är att de ska tolkas i enlighet med CARF och dess kommentar, så länge någon annan avsikt inte framgår. Se vidare i punkt 9 i skälen till DAC 8.

I avsnitt IV.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av ”kryptotillgång”. Som angetts ovan hänvisar definitionen av termen i DAC 8 till motsvarande term i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen. Kryptotillgång är i Mica-förordningen definierat som en digital representation av ett värde eller av en rättighet som kan överföras och lagras elektroniskt med hjälp av teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik. Termen innefattar även e-pengatoken. E-pengatoken är en typ av kryptotillgången som ska upprätthålla ett stabilt värde genom att hänvisa till värdet på en officiell valuta (artikel 3.1.7 i Mica-förordningen). Termen rapporteringspliktig kryptotillgång enligt CARF och DAC 8 innefattar dock inte e-pengar enligt definitionerna av den termen i de regelverken. I CARF är termen kryptotillgång definierad som en digital representation av ett värde som förlitar sig på kryptografiskt säkrad liggare eller liknande teknologi för att validera och säkra transaktioner. I svensk rätt bör den definition som anges DAC 8 tas in i KOL, dels för att det blir enklare för den stora del av företag som också ska förlita sig på Mica-

förordningen, dels eftersom skillnaderna inte förväntas ha någon materiell påverkan. Termen kryptotillgång är av naturliga skäl avgörande för definitionen av termen rapporteringspliktig kryptotillgång som definieras i punkt 4 i samma avsnitt.

I avsnitt IV.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.3 i CARF finns definitionen av ”centralbanks digitala valuta”. Även en definition av den termen bör tas in i KOL. En centralbanks digitala valuta är ett av undantagen från vad som kan utgöra en rapporteringspliktig kryptotillgång.

I avsnitt IV.A.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.9 i CARF finns definitionen av ”centralbank”. Termen har dels betydelse för vad som är en centralbanks digitala valuta men också för definitionen av ”undantagen person”, se vidare avsnitt 5.7.5. Även en definition av den termen bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.A.4 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.2 i CARF finns definitionen av ”rapporteringspliktig kryptotillgång”. Termen är avgörande för tillämpningen av regelverket och bl.a. grundläggande för rapporteringsplikten enligt avsnitt II, se vidare avsnitt 5.5.4. Definitionerna av termerna är identiska i DAC 8 och CARF även om det finns en viss skillnad i de underliggande termerna kryptotillgång, se ovan. Centralbankers digitala valutor och elektroniska pengar är inte rapporteringspliktiga kryptotillgångar. För att avgöra om andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor eller e-pengar är rapporteringspliktiga behöver den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster avgöra om kryptotillgången kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. En definition av termen bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.A.5 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.4.i CARF finns definitionen av termen av e-pengar, även kallat elektroniska pengar och ”Specified Electronic Money Product”. En definition av termen e-pengar bör tas in i KOL. Det bedöms dock som tillräckligt att endast använda en term – ”e-pengar”.

Lagförslag

Förslaget innebär att 3 kap. KOL införs.

5.7.2 Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

Regeringens förslag: Definitioner ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet av termerna leverantör av kryptotillgångstjänster, kryptotillgångsoperatör, rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänster.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* önskar vägledning kring hur termerna staking och utlåning ska tolkas samt att termen ”auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster” ersätts med ”leverantör av kryptotillgångstjänster” eftersom terminologin som då används

överensstämmer med den som redan gäller i såväl DAC 8 som Mica-förordningen.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt IV.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster”. Genom direktivet tas bestämmelser in som motsvarar CARF:s definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster men med de skillnaderna att definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster delas upp i olika termer beroende på om det är fråga om en sådan som termen definieras i Mica-förordningen eller en annan person som tillhandahåller kryptotillgångstjänster. I Mica-förordningen definieras termen leverantör av kryptotillgångstjänster i artikel 3.1.15. Dessa benämns i DAC som leverantörer av kryptotillgångstjänster. Eftersom fler personer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster än dessa ska omfattas av regelverket tas det i DAC in en definition av ytterligare en term, nämligen kryptotillgångsoperatör. På grund av dessa olika ordningar är definitionerna i direktivet och i CARF i viss utsträckning inte direkt motsvarande varandra. Även om underdefinitionerna i CARF respektive DAC därför inte är identiska med varandra har de motsvarande innebörd i fråga om vad som samlat utgör en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Avsikten är att bestämmelserna om rapportering om kryptotillgångar i DAC ska tolkas i enlighet med CARF och dess kommentar, så länge någon annan avsikt inte framgår. Se vidare om detta i punkt 9 i skälen till DAC 8. Det följande utgår därför från den ordning som gäller i DAC.

I avsnitt IV.B 1 bilaga VI till DAC finns definitionen av leverantör av kryptotillgångstjänster. Med en leverantör av kryptotillgångstjänster avses detsamma som i artikel 3.1.15 i Mica-förordningen. Artikel 3.1.15 i Mica-förordningen hänvisar i sin tur till artikel 59. En bestämmelse med motsvarande innebörd som den i DAC bör tas in i KOL. För att tydliggöra vad som avses används i promemorian i stället termen ”auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster”. *Finansinspektionen* anser att termen ska ersättas med den som finns i DAC 8, ”leverantör av kryptotillgångstjänster” eftersom det finns två olika typer av leverantörer, mer om detta nedan. Regeringen anser dock att denna term skulle kunna skapa oklarheter eftersom liknande termer som ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster” redan används med en annan betydelse samt att det i denna term även inkluderas kryptotillgångsoperatörer. Samtliga rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster skulle då inte utgöra leverantörer av kryptotillgångstjänster. Regeringen anser i stället att termen ”marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster” kan användas för att beskriva de leverantörer som omfattas av Mica-förordningen. Det finns två olika typer av leverantör av kryptotillgångstjänster som omfattas av Mica-förordningen och får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 59. Det är dels en juridisk person eller ett annat företag som har auktoriserats som leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med artikel 63, dels ett kreditinstitut, en värdepapperscentral, ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett institut för elektroniska pengar, ett förvaltningsbolag för fondföretag eller en förvaltare av alternativa

investeringsfonder som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60. Konsekvensen av om det är en enhet som omfattas av definitionen enligt Mica-förordningen och antingen är registrerad enligt denna hos Finansinspektionen eller tillåts utföra tjänster utan registrering är att om denne uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldig (dvs. utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning) omfattas den av kraven på att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige, se vidare avsnitt 5.4. Det innebär vidare att en sådan enhet inte har möjligheten att, efter anmälan om detta, i stället fullgöra skyldigheterna i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. KOL eller registrera sig i en annan kvalificerad jurisdiktion i stället för enligt 9 kap. KOL. Se vidare avsnitt 5.8.1.

I avsnitt IV.B.2 bilaga VI till DAC finns definitionen av termen kryptotillgångsoperatör. Med kryptotillgångsoperatör avses en annan person som tillhandahåller kryptotillgångstjänster än en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster. Några särskilda krav ställs därmed inte för att omfattas av denna term utan det avgörande är i stället om det är fråga om kryptotillgångstjänster och hur dessa utförs (se vidare nedan). Däremot är termen viktig att inkludera eftersom inte alla enheter och fysiska personer som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster omfattas av artikel 3.1.15 i Mica-förordningen. En kategori av leverantörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som kan vara rapporteringsskyldig enligt DAC 8 och CARF är de som uteslutande tillhandahåller tjänster relaterade till icke-fungibla tokens (NFT). En definition motsvarande denna term bör därför tas in i KOL. Sådana ”kryptotillgångsoperatörer” behöver inte söka auktorisation eller anmäla sig hos en behörig myndighet för att tillhandahålla tjänster i EU. De kan däremot bli rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Detta innebär vidare att den fysiska personen eller enheten, beroende på om den är rapporteringsskyldig i Sverige eller om något undantag från rapporteringsskyldigheten är tillämpligt, eventuellt kan fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion och registrera sig i en annan medlemsstat. Se vidare avsnitt 5.8.1.

I avsnitt IV.B 3–4 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.B i CARF finns definitionerna av ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster” och ”kryptotillgångstjänst”. Definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i DAC har en något annorlunda utformning än i CARF men det är inte avsett att vara någon materiell skillnad. Detta gäller även om det både kan avse en enhet eller ett företag som faller inom Mica-förordningens tillämpningsområde, s.k. marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster, eller en kryptotillgångsoperatör. Enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 bilaga VI till DAC avses med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning medan definitionen i CARF i stället anger att termen betyder varje individ eller enhet som, i sin näringsverksamhet, tillhandahåller en tjänst som innebär att bytestransaktioner utförs för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom

att agera som motpart eller som förmedlare i sådana bytestransaktioner, eller genom att tillgängliggöra en handelsplattform. Enligt definition av termen kryptotillgångstjänst enligt avsnitt IV.B.4 bilaga VI till DAC avses detsamma som i artikel 3.1.16 i Mica-förordningen, inbegripet staking och utlåning. ”Staking” och utlåning eller ”lending” räknas upp särskilt för att säkerställa att omfånget av DAC 8 är detsamma som omfånget av CARF, även i de delar som skulle kunna falla utanför tillämpningsområdet för Mica-förordningen. *Finansinspektionen* önskar mer vägledning kring termerna staking och utlåning. Termerna ”staking” och ”utlåning” är inte definierade i DAC eller CARF. Staking kan beskrivas som en kryptotillgångstjänst där innehavare av en specifik kryptotillgång ”låser” sina tillgångar för att stödja driften av en blockkedja. I utbyte mot detta får de belöningar, ofta i form av fler kryptotillgångar av samma sort som de ”inlåsta”. Utlåning eller försträckning (lending) av kryptotillgång innebär att en eller flera kryptotillgångar lånas ut och att samma eller motsvarande mängd av tillgången vid en framtida tidpunkt ska lämnas tillbaka till utlånaren. Det är vanligt att den som lånar tillgångar även ställer en säkerhet för lånet, ofta i form av kryptotillgångar. Eftersom några definitioner av ”staking” och ”utlåning” inte finns i CARF eller DAC är deras innebörd en fråga som kan komma upp till diskussion i internationella sammanhang. Regeringen bedömer därför att det inte är önskvärt eller lämpligt att ensidigt preciseras termernas innebörd allt för ingående. Det skulle annars riskera olika tillämpningar internationellt. Definitioner av termerna rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänst som motsvarar de som finns i DAC 8 bör tas in i KOL. Den svenska lagstiftningen ska dock endast föreskriva de skyldigheter avseende rapportering och granskningsförfarandet som ska genomföras i Sverige. Det ankommer på andra deltagande stater och jurisdiktioner att föreskriva skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i de staterna och jurisdiktionerna. Termen ”rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster” bör därför i den svenska lagstiftningen villkoras av att denna har en anknytning till Sverige och att något undantag inte är tillämpligt. Definitionen bör därför tas in i samma kapitel som skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet och inte ligga som en separat definition. Se vidare avsnitt 5.4.

I avsnitt 5.8.3 föreslås det också att det ska tas in regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner avsedda att kringgå kraven avseende rapportering och granskningsförfarandet samt om lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

Lagförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 1–3 §§ KOL införs.

5.7.3 Definition av rapporteringspliktiga transaktioner

Regeringens förslag: Definitioner av termerna rapporteringspliktig transaktion, bytestransaktion, rapporteringspliktig massbetalningstransaktion, överföring och fiatvaluta ska tas in i ett eget kapitel i lagen

om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det i förslaget är otydligt om e-pengar som ges ut i annan form än kryptotillgångar ska behandlas som fiatvaluta eftersom e-pengar enligt den föreslagna definitionen förutsätter att det är fråga om en kryptotillgång. Även e-pengar som ges ut i en annan form än kryptotillgångar borde omfattas av termen fiatvaluta.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt IV.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en rapporteringspliktig transaktion.

I avsnitt IV.C.1 finns definitionen av "rapporteringspliktig transaktion". Termen omfattar både "bytestransaktion" och "överföring" av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Bytestransaktion och överföring är i sin tur definierade termer. Syftet är att fånga upp transaktioner som med viss sannolikhet kan ge upphov till beskattningsbara händelser, såsom kapitalvinster och andra inkomster. En definition av termen rapporteringspliktig transaktion bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.2 bilaga VI finns definitionen av bytestransaktion. Med termen avses ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor samt byten mellan en eller flera former av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. En definition av rapporteringspliktig transaktion bör tas in i KOL. Det är dock svårt att se hur ett byte skulle kunna ske mellan en form av kryptotillgång. Ett byte skulle dock kunna ske mellan olika kryptovalutor inom samma form (eller kategori) av kryptotillgångar. Detta fångas också upp av att det i punkt 30 i kommentaren till avsnitt IV i CARF anges att byte i detta sammanhang inkluderar överföring av relevant kryptotillgång från en plånboksadress till en annan, som betalning för erhållandet av en annan rapporteringspliktig kryptotillgång eller en fiatvaluta. I KOL bör det därför räcka att ange att termen bytestransaktion innefattar byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor samt mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Bestämmelsen träffar då naturligtvis även de fall då de olika kryptotillgångarna som utbyts har olika former. Det kan t.ex. gälla ett köp av en NFT mot betalning i en annan form av kryptotillgång.

I avsnitt IV.C.3 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av rapporteringspliktig massbetalningstransaktion. Uttrycket ger kanske spontant inte så mycket vägledning om vad som avses. Den engelska term som används, "Reportable Retail Payment Transaktion" är möjligen något mer beskrivande. Med rapporteringspliktig massbetalningstransaktion avses överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som vederlag för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta. När en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överför betalning i en rapporteringspliktig kryptotillgång från en kund till handlaren för ett värde över det angivna tröskelvärde ska denne rapportera överföringen som en massbetalningstransaktion i förhållande till kunden, se vidare i avsnitt 5.5.4. En definition av termen rapporteringspliktig massbetalningstransaktion bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.4 finns definitionen av överföring. Definitionen avser alla överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar förutom när överföringen sker mellan en och samma kunds olika konton (eller motsvarande) hos samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster. Transaktioner där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan fastställa att transaktionen är del av en bytestransaktion behandlas som överföring. En definition av överföring bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.C.5 finns definitionen av fiatvaluta. Detta är den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet. Den officiella valutan består av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Termen inkluderar även affärsbankspengar och produkter för elektroniska pengar (inklusive e-pengar). Följaktligen ska ett stablecoin som kvalificerar sig som e-pengar behandlas som fiatvaluta. En definition av fiatvaluta bör tas in i KOL. *Skatteverket* har angett att det med den i promemorian föreslagna formuleringen är otydligt om e-pengar som ges ut i annan form än kryptotillgångar ska behandlas som fiatvaluta eftersom termen e-pengar förutsätter att det är fråga om en kryptotillgång. I CARF används olika begrepp beroende på om det är fråga om elektroniska pengar i vidare mening respektive e-pengar som är utgivna i kryptoform och båda återges i uppräknningen i definitionen av termen fiatvaluta. Det är därför tydligt att båda är inkluderade. Det bör därför, enligt regeringens mening, i lagtexten förtydligas att termen fiatvaluta inkluderar både e-pengar (i kryptoform) och elektroniska pengar som inte är kryptotillgångar.

Lagförslag

Förslaget innebär att 4 kap. KOL införs.

5.7.4 Definition av rapporteringspliktig användare

Regeringens förslag: Definitioner av termerna rapporteringspliktig användare, användare av kryptotillgångar, individuell användare av kryptotillgångar, befintlig individuell användare av kryptotillgångar, enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion, rapporteringspliktig person, person med bestämmande inflytande, aktiv enhet och passiv inkomst ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

”Aktiv enhet” ska, utöver vad som anges i de internationella regelverken, även innefatta sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt inkomstskattelagen.

Regeringens bedömning: Definition av person i en medlemsstat behöver inte tas in i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* önskar ett förtydligande om hur handelsbolag och kommanditbolag ska behandlas vid bedömningen av skatterättslig hemvist.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I avsnitt IV.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitioner av de termer som samlat syftar till att definiera vad som är en rapporteringspliktig användare.

I avsnitt IV.D.1 finns definitionen av rapporteringspliktig användare. Med rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person. I DAC har ytterligare en förutsättning lagts till, nämligen att personen har hemvist i en medlemsstat i EU enligt den medlemsstatens skattelagstiftning. Termen är avgörande för vilken person som ska rapporteras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En definition av termen bör tas in i KOL. Enligt den svenska lagstiftningen inhämtas och lämnas uppgifter till Skatteverket av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster avseende alla användare, oavsett i vilken stat eller jurisdiktion användaren har hemvist (se avsnitt 5.3). Detta bör återspeglas i denna definition i KOL. Bestämmelserna om granskningsförfarandet i avsnitt III i bilaga VI till DAC och i CARF används för att avgöra om individuella användare av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar är rapporteringspliktiga användare, undantagna personer, aktiva enheter eller har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

I avsnitt IV.D.2 finns definitionen av termen användare av kryptotillgångar. Med denna term avses en fysisk person eller en enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. Vilken fysisk person eller enhet som helst som identifieras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som en person som kund i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner ska bedömas som en användare av kryptotillgångar, oavsett om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förvarar de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna på uppdrag av användaren eller inte och oavsett den juridiska karaktäriseringen av förhållandet mellan leverantören och användaren. En privatperson eller en enhet som inte är ett finansiellt institut (se avsnitt 5.7.5 avseende denna term) eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare agerar som en användare av kryptotillgångar behandlas inte som en användare av kryptotillgångar, utan denna andra privatperson eller enhet ska behandlas som användare av kryptotillgångar. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig massbetalningstransaktion, under förutsättning att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt nationella regler för bekämpning av penningtvätt är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga

massbetalningstransaktionen. Sådana bestämmelser finns i Sverige i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Även utländska motsvarigheter ska inkluderas i omfånget. En motsvarande definition av denna term bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.D.3 finns definitionen av individuell användare av kryptotillgångar, med vilket avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Alla individuella användare av kryptotillgångar är också användare av kryptotillgångar. För att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vara skyldig att rapportera den individuella användaren av kryptotillgångar krävs vidare att den fysiska personen är en rapporteringspliktig person. Under sådana förutsättningar är det en rapporteringspliktig användare.

I avsnitt IV.D.4 finns definitionen av befintlig individuell användare av kryptotillgångar. Med denna term avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025. En definition av motsvarande term bör tas in i KOL. Konsekvensen av att det är fråga om en befintlig individuell användare av kryptotillgångar är att granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF påverkas. Se vidare avsnitt 5.6.

I avsnitt IV.D.6 finns definitionen av termen enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, med detta avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Konsekvensen av att det är fråga om en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar är att granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och samma avsnitt i CARF påverkas. Se vidare avsnitt 5.6.

I avsnitt IV.D.7 bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns definitionen av rapporteringspliktig person, med detta avses en annan person i en stat eller jurisdiktion än en undantagen person. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.D.8 finns definitionen av person i en medlemsstat respektive rapporteringspliktig person i en jurisdiktion, med dessa termer avses en fysisk person eller en enhet som har sin hemvist i en medlemsstat respektive i en rapporteringspliktig jurisdiktion i enlighet med den statens eller jurisdiktionens skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i den staten eller jurisdiktionen. Det finns också regler för en enhet som är en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist. Under sådan förutsättning ska enheten behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Nationella regler skiljer sig åt i behandlingen av s.k. partnerships (samt limited liability partnerships). I vissa jurisdiktioner är sådana juridiska konstruktioner skattskyldiga på associationsnivå medan andra jurisdiktioner anser att dessa är skattemässigt transparenta, vilket innebär att det bortses från dem i skattehänseende. Om en juridisk konstruktion beskattas på associationsnivå anses den i allmänhet ha hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen

som beskattar konstruktionen. Behandlas den juridiska konstruktionen som skattemässigt transparent i en rapporteringspliktig jurisdiktion anses den inte ha hemvist där. En enhet som s.k. partnership, s.k. limited liability partnership eller liknande juridiska konstruktioner som inte anses ha någon skatterättslig hemvist ska anses hemmahörande i den jurisdiktionen där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Samma bedömning av hemvist ska göras om en juridisk person eller annan juridisk konstruktion beskattas som om de vore ett s.k. partnership eller limited liability partnership. *Skatteverket* önskar ett förtydligande om hur handelsbolag och kommanditbolag ska behandlas vid bedömningen av skatterättslig hemvist. Regeringen konstaterar att en enhet såsom ett partnerskap eller liknande juridiskt arrangemang, som är skatterättsligt transparenta, med beaktande av det ovan sagda inte ska anses ha någon skatterättslig hemvist och ska behandlas som hemmahörande i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För svenskt vidkommande har en person skatterättslig hemvist i Sverige om personen är obegränsat skattskyldig. Eftersom handelsbolag och kommanditbolag inte själva är skattskyldiga för sina inkomster, utan dessa i stället beskattas hos delägarna, anses de inte för dessa ändamål ha någon skatterättsligt hemvist. Handelsbolag och kommanditbolag ska därför anses hemmahörande i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För dessa ändamål anses en juridisk person eller ett juridiskt arrangemang vara ”liknande” ett handelsbolag och ett kommanditbolag där det inte behandlas som en skattskyldig enhet för inkomstskatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i en sådan jurisdiktion. ”Platsen för dess faktiska företagsledning” är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledningen. Termen ”rapporteringspliktig person” inkluderar också ett dödsbo efter en avliden person som hade hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vid fastställandet av vad som avses med ”dödsbo” ska hänsyn tas till varje jurisdiktions särskilda regler om överlåtelse eller arv av rättigheter och skyldigheter i händelse av dödsfall. En definition av termen person med hemvist i en stat eller jurisdiktion bör tas in i KOL eftersom bestämmelserna ska tillämpas gentemot medlemsstater enligt DAC 8 och mot vissa andra stater och jurisdiktioner enligt CARF.

I avsnitt IV.D.9 i bilaga VI till DAC och avsnitt D.10 i CARF finns definitionen av person med bestämmande inflytande. Med denna term avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser denna term stiftare, förvaltare eller beskyddare. I förekommande fall kan det också avse förmånstagare eller en förmånstagarkrets och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser termen personer i motsvarande eller liknande ställning som de som har bestämmande inflytande över en trust. En definition med motsvarande term bör tas in i KOL. Termen ska tolkas i enlighet med 1 kap. 3 § lagen om registrering av verkliga huvudmän. Denna definition av ”person med bestämmande inflytande” motsvarar termen som den beskrivs i rekommendation 10 och i ”Interpretative Note on Recommenda-

tion 10” i FATF:s rekommendationer (som antogs i februari 2012), och ska tolkas på ett sätt som är förenligt med dessa beskrivningar, i syfte att skydda det internationella finansiella systemet från missbruk inklusive med avseende på skattebrott.

I avsnitt IV.D.10 bilaga VI till DAC och avsnitt D.11 i CARF finns definition av termen aktiv enhet. Definitionen av aktiv enhet är omfattande och även en motsvarighet till den definitionen bör tas in i KOL. I avsnitt D.10 a i bilaga VI till DAC och avsnitt D.11 a i CARF anges att en aktiv enhet är en enhet vars bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiva inkomster och vars tillgångar som innehades under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva inkomster. I punkt 57 i kommentaren till avsnitt IV i CARF anges att passiv inkomst i allmänhet omfattar utdelning, ränta, inkomst som motsvarar ränta, hyra och royaltybetalningar som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten, livräntor, inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar, nettointkomsten från swappar, belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller liknande inkomst. Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Där framgår även att hänsyn måste tas till varje jurisdiktions särskilda regler för att avgöra om en inkomst är en passiv inkomst. Detta anges också i motsvarande bestämmelse i CRS. För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör det i KOL tas in en definition av ”passiv inkomst”. Definitionens innehåll bör spegla de inkomster som räknas upp i kommentaren med tillägg av en generell punkt som avser inkomster av liknande art som de uppräknade passiva inkomsterna. I författningskommentaren bör en hänvisning till kommentaren till CARF göras när det gäller termens innebörd. Det bör framgå av lagtexten att arbetet ska ha utförts helt eller delvis av anställda hos enheten för att inkomsten inte ska anses vara passiv. Detta med anledning av att man i kommentaren till CARF använder sig av formuleringen ”at least in part...”.

I avsnitt D.11 f i CARF och avsnitt D.10 f i bilaga VI till DAC anges att vissa enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte är aktiva enheter. Bestämmelser om detta bör tas in i KOL. Bestämmelsen syftar till att träffa ett brett spektrum av den typ av enheter som det rör sig om. Bestämmelserna har dock inte kunnat utformas på ett sådant sätt att det säkerställs att motsvarande enheter i samtliga länder träffas av definitionen. Av den anledningen förtydligades det i samförståndsförklaringen till Sveriges FATCA-avtal att termen ”aktiv icke-finansiell enhet” även omfattar sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL och bestämmelser om det togs in i 2 kap. 4 § IDKL och 2 kap. 4 § IDKAL (se prop. 2015/16:29 s. 108). Bestämmelser med samma innebörd bör tas in även i KOL.

I avsnitt 5.8.3 föreslås det också tas in regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner avsedda att kringgå kraven avseende rapportering och granskningsförfarandet samt om lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

Lagförslag

Förslaget innebär att 5 kap. 1–11 §§ KOL införs.

5.7.5 Definition av undantagen person

Regeringens förslag: Definitioner av termerna undantagen person, myndighetsenhet och internationell organisation ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet. När det gäller termen finansiellt institut ska det tas in en definition i samma lag som hänvisar till motsvarande definition i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Regeringens bedömning: Nya definitioner av begreppen depå-institut, inlåningsinstitut, investeringsenhet och specificerat försäkringsföretag, finansiell tillgång, andel i eget kapital, försäkringsavtal, livränteavtal, försäkringsavtal med kontantvärde eller kontantvärde behöver inte tas in i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* önskar vägledning kring hur termen finansiellt institut förhåller sig till motsvarande termer som både finns i lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet och i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, som lagförslaget hänvisar till.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I avsnitt IV.E bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns den huvudsakliga definitionen av termen undantagna personer. En enhet är en undantagen person om dess andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad eller en närstående enhet till en sådan enhet, en myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt IV.E.5 b. En motsvarande bestämmelse bör tas in i KOL. Konsekvensen av att det är fråga om en undantagen person är att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna kontrolluppgifter för denna. Avsnitt IV.E.5 b motsvarar definitionen i 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL. Hänvisningen i definitionen bör därför i KOL i stället göras till den aktuella bestämmelsen i IDKAL. Sådana investeringsenheter utgör i stället aktiva enheter. Dessa är rapporteringspliktiga men granskningsförfarandet enligt avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF och vilka uppgifter som ska lämnas påverkas av denna status. Se vidare nedan om finansiellt institut.

För definition av centralbank se avsnitt 5.7.1.

I avsnitt IV.E.2 finns definitionen av finansiellt institut. Detta är en av kategorierna av undantagna personer. Termen ”finansiellt institut” definieras som ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag. Det är samma definition av finansiellt institut som finns i CRS och DAC 2. Definitionen består i sin tur av ett antal olika definitioner som definieras i avsnitt IV.E. 3–6. En definition av termen finansiellt institut bör tas in i KOL men det kan ske genom en hänvisning till definitionen av ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § IDKAL som i sin tur hänvisar till andra nödvändiga delar för att definiera termen. Definitioner behöver därför inte tas in av termerna depåinstitut, inlåningsinstitut, investeringsenhet och specificerat försäkringsföretag. Termerna finansiell tillgång, andel i eget kapital, försäkringsavtal, livränteavtal, försäkringsavtal med kontantvärde och kontantvärde definieras i avsnitt IV.E.9–14 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.10–15 i CARE. Samtliga dessa termer används för att avgöra om det är fråga om ett finansiellt institut eller inte. Med anledning av att hänvisning av termen finansiellt institut ska ske till IDKAL behöver någon definition av dessa termer inte tas in i svensk författning. *Finansinspektionen* önskar vägledning kring hur termen finansiellt institut förhåller sig till motsvarande definitioner i lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet samt i IDKL. Regering kan därför anföra följande. När det gäller IDKL har termen i mycket stor utsträckning samma innebörd men genom de uppdateringar som sker genom tilläggsavtalet till CRS och DAC 8 sker vissa ändringar eftersom hänsyn nu tas till e-pengar och kryptotillgångar, se vidare avsnitt 6.2.5. Motsvarande ändringar görs inte i IDKL eftersom FATCA-avtalet inte har ändrats på motsvarande sätt, se avsnitt 6.3. Vid tillämpning av IDKL respektive IDKAL har termen finansiellt institut därför något olika innebörd, vilket det måste tas hänsyn till vid tillämpning av respektive lag. Vidare konstaterar regeringen att definitionen i IDKAL är självständig och ska tillämpas inom ramen för det regelverket. Definitionen i IDKAL är inte beroende av den definition som följer av lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet. Detta gäller även innan de ändringar som nu föreslås.

I avsnitt IV.E.7 finns definitionen av ”myndighetsenhet”. Detta är en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, eller ett av en jurisdiktion, eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Termen Subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar delstater, provinser, län/regioner och kommuner. Det är därför av vikt för betydelsen av termen vad som är en kontrollerad enhet, vilket kan utgöra en myndighetsenhet. En definition bör tas in i KOL tillsammans med den vägledning som ges i punkten.

I avsnitt IV.E.8 finns definitionen av internationell organisation. Med denna term avses varje internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Termen innefattar mellanstatliga organisationer inbegripet överstatliga organisationer.

Lagförslag

Förslaget innebär att 5 kap. 12–16 §§ KOL införs.

5.7.6 Övriga definitioner

Regeringens förslag: Definitioner av termerna åtgärder för kundkännedom, enhet, närstående enhet, gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter, kvalificerad jurisdiktion, skatteregistreringsnummer och identifieringstjänst ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar. En bestämmelse ska också tas in om att termer och uttryck som inte definieras i den lagen i första hand har samma betydelse som i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i andra hand inkomstskattelagen, om inte något annat anges.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens. I promemorians definition av begreppet enhet ges dock ”delägarbeskattad juridisk person”, ”trust” och ”stiftelse” som exempel.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att partnerskap inte ska användas vid exemplifieringen av enhet.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt IV.F i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns vissa övriga definitioner.

I avsnitt IV.F.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF finns definitionen av ”åtgärder för kundkännedom”. Åtgärder för kundkännedom eller ”AML/KYC-förfaranden” avser det speciella granskningsförfarandet som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med regler gällande åtgärder mot penningtvätt eller liknande krav som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive huruvida kunden har en eller flera personer med bestämmande inflytande), inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. Definition av person med bestämmande inflytande finns i avsnitt 5.7.3, detta begrepp ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän. Från och med juli 2027 kommer bestämmelser om vad som avses med verklig huvudman i stället att finnas i förordning (EU) 2024/1624. Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism – men som i likhet med bestämmelserna om verkliga huvudmän från och med juli 2027 kommer att finnas i förordning (EU) 2024/1624 – finns också de specifika krav på granskningsförfarandet för kundkännedom som följer av avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Eftersom motsvarande term används i den svenska penningtvättslagstiftningen bör en annan term användas när det gäller det förfarande som beskrivs i avsnitt III, nämligen granskningsförfarande. En definition av termen åtgärder för kundkännedom bör tas in i KOL. Se vidare avsnitt 5.6 om granskningsförfarandet.

I avsnitt IV.F.2 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.3 i CARF finns definitionen av enhet. Med en enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person,

en trust eller en stiftelse. I både den svenska och den engelska språkversionen av direktivet framgår att det är fråga om det som på engelska betecknas "partnership". Detta begrepp är inte liktydigt med begreppet delägarbeskattad juridisk person och inte heller med vad som avses med handelsbolag enligt svensk lagstiftning. Även ett enkelt bolag skulle exempelvis kunna vara "partnership". *Skatteverket* framför vidare att partnerskap är främmande att använda i detta sammanhang. Regeringen bedömer att det som utgångspunkt är lämpligt att så nära som möjligt låta den svenska lagtexten återspegla de olika språkversionerna av direktivet. Det svenska ordet partnerskap är dock inte någon direkt motsvarighet till "partnership", och det bedöms därför som bättre att inte använda exemplifieringen. Hur termen enhet ska tolkas får i stället avgöras i rättsstillämpningen.

I avsnitt IV.F.3 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.4 i CARF finns definitionen av närstående enhet. En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om antingen enheten kontrollerar den andra enheten, eller om de två enheterna är under gemensam kontroll. För detta ändamål omfattar kontroll direkt eller indirekt ägande av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet. En definition med denna innebörd bör införas i KOL.

I avsnitt IV.F.5 bilaga VI till DAC finns definitionen av "gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter". För att utgöra ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter gäller den grundläggande förutsättningen att det rör sig om ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen. Avtalet måste kräva automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdigt med de uppgifter som ska utbytas enligt DAC 8. Vidare ska likvärdigheten av informationsutbytet ha bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i DAC. Dock framgår det av artikel 8ad.12 att, utan hinder av vad som sägs i punkt 11, ska det, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Dessa upplysningar ska då anses motsvara de upplysningar som krävs enligt DAC 8, förutsatt att det finns ett avtal mellan behöriga myndigheter i kraft mellan de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater och jurisdiktionen utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om fysiska personer eller enheter som är kunder till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL. Se vidare i avsnitt 5.9 om kommissionens fastställande av huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de som anges i avsnitt II.B i bilaga VI till DAC.

I avsnitt IV.F.6 i bilaga VI till DAC finns definitionen av kvalificerad jurisdiktion utanför unionen. Med kvalificerad jurisdiktion avses en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga

medlemsstater och som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen. För att underlätta läsningen bör dock även medlemsstater i unionen inkluderas i termen. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL.

I avsnitt IV.F.7 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.5 i CARF finns definitionen av skatteregistreringsnummer. Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdat av en stat eller jurisdiktion där användaren har hemvist, eller en funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas. En bestämmelse med denna innebörd bör tas in i KOL.

I avsnitt IV.F.8 bilaga VI till DAC finns definitionen av identifieringstjänst. En identifieringstjänst är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar. En bestämmelse med denna innebörd bör införas i KOL. Användandet av en identifieringstjänst påverkar vilka uppgifter som ska rapporteras till den behöriga myndigheten.

Termer och uttryck som används i KOL och som inte definieras i den lagen bör i första hand ha samma betydelse som i IDKAL och i andra hand inkomstskattelagen, om inte något annat anges.

Lagförslag

Förslaget innebär att 6 kap. KOL införs.

5.8 Faktiskt genomförande

I avsnitt V i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF finns bestämmelser om faktiskt genomförande, dvs. om regler, förfaranden och rutiner som behövs för att regelverket ska fungera i praktiken. I DAC kompletteras dessa regler av vissa bestämmelser i artikel 8ad.7 och 8. Av bilaga I till DAC följer att det i varje stat eller jurisdiktion ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och granskningsförfarandet som anges i DAC 8. I detta inbegrips sammantaget 1) regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt III, 2) regler enligt vilka det krävs att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster dokumenterar de åtgärder som vidtas och de bevis som åberopas för att genomföra förfarandena enligt DAC 8 och CARF och, 3) administrativa förfaranden för att verifiera rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters efterlevnad av förfaranden för rapportering och granskning, 4) administrativa förfaranden för uppföljning av rapportering av ofullständiga eller felaktiga uppgifter, 5) administrativa förfaranden för auktorisation av leverantörer av kryptotillgångstjänster, 6) administrativa förfaranden för registrering av kryptotillgångsoperatörer och 7) regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer eller personer med bestämmande inflytande inför rutiner

avsedda att kringgå skyldigheterna avseende rapportering och granskning, samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.

5.8.1 Förfarande för marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster och registrering av kryptotillgångsoperatörer

Regeringens förslag: Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatörer ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar med innebörden

- att en kryptotillgångsoperatör som har viss anknytning till Sverige ska ansöka om registrering hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i skatteförfarandelagen,

- att en kryptotillgångsoperatör inte ska ansöka om registrering hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven på rapportering och granskningsförfarande i Sverige eftersom sådana krav ska uppfyllas av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat,

- att kryptotillgångsoperatören inte ska ansöka om registrering hos Skatteverket om den är registrerad i en annan medlemsstat,

- vilka uppgifter en sådan kryptotillgångsoperatör som lämnar in en ansökan om registrering hos Skatteverket ska lämna,

- att en kryptotillgångsoperatör senast inom två månader ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats till Skatteverket, och

- att en kryptotillgångsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att denne inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket.

Bestämmelser som riktar sig både till kryptotillgångsoperatörer och Skatteverket ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar med innebörden att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering ska innehålla.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar med innebörden

- att Skatteverket ska registrera en sådan kryptotillgångsoperatör som ansökt om registrering om kriterierna för detta är uppfyllda,

- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret,

- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha ansökt om registrering inom EU,

- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,

– att Skatteverket ska återkalla registreringen om en kryptotillgångsoperatör har anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringsskyldig,

– att Skatteverket på nytt får registrera en kryptotillgångsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar om sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts,

– att Skatteverket, om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad, ska vidta möjliga åtgärder för att kryptotillgångsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater,

– att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även ska samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU, och

– att Skatteverket får förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgör sina skyldigheter i fråga om registrering att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar ska det tas in bestämmelser som riktar sig både till Skatteverket och kryptotillgångsoperatörer med innebörden att Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller återkalla en registrering får överklagas.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås inte något undantag från registreringsskyldigheten för en kryptotillgångsoperatör som är registrerad i en annan medlemsstat.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att registreringsskyldigheten för kryptotillgångsoperatörers fasta driftställen ska förtydligas och vad som gäller vid ett möjligt registreringskrav i mer än en medlemsstat.

Skälen för regeringens förslag

Bakgrund

Leverantörer av kryptotillgångstjänster som omfattas av Mica-förordningen får utöva sin verksamhet i hela unionen när de har erhållit auktorisation i en medlemsstat. För detta ändamål har Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ett register över leverantörer av kryptotillgångstjänster. Dessutom upprätthåller Esma en förteckning över svartlistade operatörer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster för vilka auktorisering krävs enligt Mica-förordningen. Vid utformningen av DAC 8 bedömdes det därför tillräckligt att förlita sig på Esmas förteckning för uppföljning av vilka operatörer som tillhandahåller kryptotillgångstjänster som verkar inom unionen och därmed har en sådan anknytning till en medlemsstat att dessa kan utgöra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Kryptotillgångsoperatörer som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 bör vara skyldiga att registrera sig i en enda medlemsstat för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter. Om kryptotillgångsoperatörer rapporterar likvärdiga upplysningar om rapporteringspliktiga användare till respektive behöriga myndigheter i stater och jurisdiktioner utanför EU och dessa upplysningar sedan utbyts med samtliga medlemsstater, förväntas det faktiska genomförandet av granskningsförfarandet och rapporteringskraven säkerställas av dessa staters och jurisdiktioners behöriga myndigheter. Skatteverket ska därför se till att kryptotillgångsoperatörer med viss anknytning till Sverige genomför skyldigheterna avseende registrering, granskningsförfarande och rapportering här. För att möjliggöra detta införs regler om sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som genomför DAC 8 och Skatteverket bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Med tanke på att kryptotillgångsoperatörer ofta har en bred geografisk räckvidd är det lämpligt att medlemsstaterna strävar efter att agera på ett samordnat sätt i arbetet med att se till att de registrerings- och rapporteringskrav som är tillämpliga på operatörerna som bedriver verksamhet från stater och jurisdiktioner utanför EU följs, inbegripet att, som en sista utväg, hindra dessa från att bedriva verksamhet inom EU.

Bestämmelser om det administrativa förfarandet för marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster respektive det administrativa förfarandet för registrering av kryptotillgångsoperatörer finns i avsnitt V.E–F i bilaga VI till DAC.

Det kan vidare erinras om att det i 22 d kap. SFL införs ett krav på att varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att leverantören är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. KOL, se vidare avsnitt 5.5.2. Detta mot bakgrund av att uppgiften är viktig för att tillförsäkra det faktiska genomförandet.

Uppgifsskyldighet i fråga om auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster

Både de som omfattas av Mica-förordningen och de som inte gör det benämns i KOL som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster eftersom de är skyldiga att genomföra granskningsförfarandet och lämna kontrolluppgifter om de i övrigt träffas av definitionen. Definitionen av termen rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster finns i avsnitt IV.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF, se vidare i avsnitt 5.7.2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat som beviljar leverantörer av kryptotillgångstjänster auktorisation i enlighet med Mica-förordningen ska därför i enlighet med avsnitt V.E i bilaga VI till DAC regelbundet och senast före den 31 december relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod lämna in en förteckning över alla auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster till den behöriga myndigheten enligt DAC om det är en annan myndighet. Enligt Mica-förordningen ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet (artikel 93). Den behöriga myndigheten ska

övervaka att förordningen följs och besluta om sanktioner samt fullgöra de uppgifter i övrigt som anges i förordningen. Finansinspektionen är den myndighet i Sverige som har tillsyn över finansiella företag. Inspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter, vilket är av stor betydelse för att kunna samarbeta på det sätt som krävs enligt förordningen (artiklarna 95 och 96). Finansinspektionen har av dessa skäl utsetts att vara den behöriga myndigheten i Sverige enligt Mica-förordningen, se 1 kap. 2 § lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Finansinspektionen får därigenom de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt på grund av förordningen. Det innebär att Finansinspektionen t.ex. ska ta emot ansökningar om att bedriva verksamhet som utgivare av kryptotillgångar och leverantör av kryptotillgångstjänster, granska dessa och besluta om godkännande eller avslag när Sverige är sökandens hemmedlemsstat. Finansinspektionen ska också vara den myndighet som tar emot vitböcker från aktörer som vill ha rätt att ge ut kryptotillgångar som inte betraktas som tillgångsanknutna tokens eller e-pengatokens (artikel 8). Det innebär vidare att Finansinspektionen är den myndighet som övervakar att förordningen följs. Som ett led i detta arbete ska Finansinspektionen informera allmänheten om sin tillsynsverksamhet enligt Mica-förordningen, se 2 kap. 6 § lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. Det framgår av artikel 60.12 samt artikel 109.5 i Mica-förordningen att de leverantörer som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60 (men som inte kräver auktorisation enligt artikel 63) ska vara med i registret hos Esma. Det bör övervägas att behandla den här aktuella skyldigheten för Finansinspektionen att lämna in en förteckning till Skatteverket i förordningsform.

Närmare om bestämmelserna i DAC om registrering av kryptotillgångsoperatörer

Enligt avsnitt V.F i bilaga VI till DAC är kryptotillgångsoperatörer leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte omfattas av Mica-förordningen men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med DAC 8 skyldiga att registrera sig i en medlemsstat för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter. Bestämmelserna är uppbyggda så att kryptotillgångsoperatören enligt avsnitt V.F.1 ska registrera sig hos den behöriga myndighet där den har starkast anknytning eller enligt samma avsnitt väljer att genomföra detsamma (i en situation där denne har motsvarande anknytning till två medlemsstater) enligt avsnitt I i bilaga VI till DAC före utgången av den period inom vilken operatören ska rapportera de upplysningar som anges i avsnitt II.B. Registrerings-skyldigheten och undantagen gäller också fasta driftställen som omfattas av kraven angående rapportering och kundkännedom i avsnitten II respektive III i en medlemsstat med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe baserat i medlemsstaten. *Skatteverket* anser att förhållandet mellan bestämmelsen i 9 kap. 1 § KOL och artikel 8ad.7 och avsnitt V.F.1 i bilaga VI till DAC 8 ska förtydligas med hänsyn till registreringen av fasta driftställen och

möjligt registreringskrav i mer än en medlemsstat. När det gäller anknytningsfaktorer för kryptotillgångsoperatörer enligt avsnitt I.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF respektive anknytningsfaktorn för fasta driftställe enligt avsnitt B i respektive regelverk resulterar dessa olika anknytningsfaktorer i att det samtidigt kan finnas skyldigheter i två eller fler medlemsstater, se vidare avsnitt 5.4. En sådan kryptotillgångsoperatör skulle därför också behöva vara registrerad i mer än en medlemsstat. Samtidigt konstaterar regeringen att syftet med registreringsbestämmelserna är att skapa ett administrativt förfarande för en enda registrering av kryptotillgångsoperatörer. Det finns vidare endast ett register som kommissionen upprättar och de behöriga myndigheterna lämnar och hämtar uppgifter från i enlighet med artikel 8ad.9 och 10 och som också är tillgängligt för samtliga behöriga myndigheter inom unionen. Det bör därför införas ett undantag från registreringsskyldighet i Sverige när kryptotillgångsoperatören är registrerad i en annan medlemsstat.

Vid registreringen ska kryptotillgångsoperatören enligt avsnitt V.F.2 lämna en rad identifikationsuppgifter till den medlemsstaten där den gör sin registrering men också uppgift om i vilka medlemsstater där den har rapporteringspliktiga användare samt uppgift om det finns en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen där den faktiskt genomför skyldigheterna avseende rapportering och granskningsförfarandet. Kryptotillgångsoperatören ska också enligt avsnitt V.F.3 anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats. För att kunna identifiera kryptotillgångsoperatörerna ska registreringsmedlemsstaten enligt avsnitt V.F.4 tilldela kryptotillgångsoperatören ett unikt identifieringsnummer och anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg. Det bör övervägas att ta in en bestämmelse om denna skyldighet för Skatteverket i förordning. Den medlemsstat där en kryptotillgångsoperatör gör sin registrering ska kunna stryka kryptotillgångsoperatören från registret på elektronisk väg under vissa förutsättningar som anges i avsnitt V.F.5.

I avsnitt V.F.6 anges att varje medlemsstat genast ska underrätta kommissionen om alla här aktuella kryptotillgångsoperatörer som har rapporteringspliktiga användare bosatta i unionen utan att ha registrerat sig. Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad ska medlemsstaterna vidta effektiva, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också i möjligaste mån samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom unionen. Se vidare nedan om hur Skatteverket ska agera om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten och om möjligheten att ta ut kryptoavgift i avsnitt 5.10 samt möjligheten att besluta om revision i avsnitt 5.6 och förelägga i avsnitt 5.8.1.

Av avsnitt V.F.7 framgår att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten i registreringsmedlemsstaten efter två påminnelser från registreringsmedlemsstaten ska medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla registreringen. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Bedömningen görs att det i lagtext bör framgå att det handlar om en ansökan om registrering eftersom det är den åtgärd som en sådan kryptotillgångsoperatör ska vidta. I KOL bör de krav som anges ovan införas avseende vilken tidpunkt en ansökan om registrering ska ske och när ändringar av uppgifter ska lämnas in samt vilka uppgifter som ska lämnas.

Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatören

Bestämmelser som riktar sig till kryptotillgångsoperatören bör tas in i KOL med innebörden

- att en kryptotillgångsoperatör som har viss anknytning till Sverige ska registrera sig hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i 22 d kap. enligt 24 kap. 2 b § SFL,
- att en kryptotillgångsoperatör inte ska registrera sig hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och kundkännedom enligt 2 kap. KOL i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat,
- att en kryptotillgångsoperatör inte ska registrera sig hos Skatteverket om den har registrerats i en annan medlemsstat,
- vilka uppgifter en sådan kryptotillgångsoperatör som lämnar in en ansökan om registrering hos Skatteverket ska lämna,
- att en kryptotillgångsoperatör senast inom två månader ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats till Skatteverket, och
- att en leverantör av kryptotillgångstjänster som inte längre uppfyller kriterierna för registrering snarast men senast inom två månader efter att denne inte längre uppfyller kriterierna ska anmäla detta till Skatteverket.

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket

Bestämmelser som riktar sig till Skatteverket bör tas in i LAUK med innebörden

- att Skatteverket ska registrera en sådan kryptotillgångsoperatör som anmäler sig för registrering om kriterierna för detta är uppfyllda,
- att Skatteverket under vissa förutsättningar ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret,
- att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inleder sin verksamhet utan att ha registrerat sig inom EU,
- att Skatteverket ska återkalla registreringen om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör uppgiftsskyldigheten efter två påminnelser senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen,
- att Skatteverket ska återkalla registreringen om kryptotillgångsoperatören anmält att den inte längre uppfyller villkoren för att vara registreringsskyldig,
- att Skatteverket på nytt får registrera en kryptotillgångsoperatör som fått sin registrering återkallad endast om operatören tillhandahåller

Skatteverket lämpliga försäkringar avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som tidigare eventuellt inte uppfyllts,

- att Skatteverket, om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringsskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad, ska vidta möjliga åtgärder för att kryptotillgångsoperatör som är rapporterings-skyldiga i Sverige ska uppfylla sina skyldigheter samt att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater,
- att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även ska samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU,
- att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina registrerings-skyldigheter enligt bestämmelserna i KOL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

Det bör övervägas att ta in bestämmelser som riktar sig till Skatteverket i förordning med innebörden

- att Skatteverket ska tilldela en sådan kryptotillgångsoperatör som registreras ett unikt identifieringsnummer,
- att Skatteverket ska anmäla det unika identifieringsnumret till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg, och registrera de uppgifter som kryptotillgångsoperatören lämnat i ansökan och det unika identifieringsnumret i det register som upprättats av kommissionen.

Med avseende på att Skatteverket, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, även ska samordna åtgärder för att (som en sista utväg) hindra en kryptotillgångsoperatör utanför EU från att bedriva verksamhet inom EU kan en sådan åtgärd i praktiken innebära ett näringsförbud för kryptotillgångsoperatör och kan också innebära nedstängning av hemsidor och avstängning av allmänt tillgängliga appar för kryptotillgångstjänster. Det är en mycket långtgående åtgärd som väcker frågor om den innebär en inskränkning i yttrandefriheten som kan vara svårförenlig med den svenska tryck- och yttrandefrihetsregleringen. Det krävs därför tungt vägande skäl för att sådana åtgärder ska kunna tillgripas. Det bör därför framhållas att avsikten med utformningen av direktivtexten, i denna del, inte varit att införa några krav på medlemsstater att i nuläget införa några bestämmelser om åtgärder som förhindrar en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet i EU. Kravet är i stället att åtgärderna som kan vidtas, under ledning av kommissionen, ska samordnas för att se vilka möjligheter det finns om samtliga medlemsstater samordnar de åtgärder som det finns tillgång till enligt nationell rätt att hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom EU. Detta var den tydliga avsikten med den slutliga utformningen av direktivet. Det finns i nuläget ingen avsikt att gå längre i detta avseende än vad den gemensamma förståelsen var mellan medlemsstaterna när direktivet antogs i rådet. Det innebär att några möjligheter för Skatteverket att vidta

åtgärder för att förhindra verksamhet inom EU inte införs. Någon möjlighet att vidta åtgärder som i praktiken innebär näringsförbud eller som innebär inskränkning i yttrandefriheten, t.ex. att blockera webbplatser eller appar införs alltså inte. Detta är därför också syftet med hur bestämmelsen är formulerad genom 10 § andra stycket LAUK. Det bör tydliggöras i lagtexten genom att ange att samordning av sådana åtgärder ska ske ”i möjligaste mån”. EU-domstolen är dock den slutliga uttolkaren av innebörden av en bestämmelse i ett direktiv. Någon proportionalitetsbedömning avseende sådana åtgärder blir därför inte aktuell.

När Skatteverket registrerar en kryptotillgångsoperatör enligt LAUK ska Skatteverket tilldela leverantören ett unikt identifieringsnummer och anmäla detta till andra behöriga myndigheter.

För vitesföreläggande ska bestämmelserna i SFL gälla.

Bestämmelser som riktar sig både till Skatteverket och kryptotillgångsoperatörer

Bestämmelser bör tas in i KOL om

- att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering enligt dessa bestämmelser ska innehålla.

Bestämmelser bör tas in i LAUK om

- att Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller återkalla en registrering får överklagas.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut att avslå en ansökan om registrering eller återkalla en registrering ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Skatteverket torde vara bäst lämpat att bedöma vilka uppgifter de behöver för att kunna registrera en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Det bedöms inte endast vara fråga om föreskrifter som regeringen kan meddela med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Det är inte enbart fråga om föreskrifter som preciserar lagbestämmelserna utan regeringen bör också ges möjlighet att i visst hänseende materiellt komplettera lagen. För att det inte ska råda någon tvekan om att det finns ett rättsligt stöd för att meddela föreskrifterna bör bestämmelsen därför utformas i form av ett bemyndigande. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan enligt dessa bestämmelser ska innehålla utöver de uppgifter som ska lämnas enligt ovan (avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC).

Lagförslag

Förslaget innebär att 9 kap. KOL, 5–10 §§ LAUK införs. Förslaget påverkar även utformningen av de föreslagna 18 och 19 §§ LAUK.

5.8.2 Förfarande för anmälan om att kraven på rapportering och granskningsförfarande ska genomföras i en annan kvalificerad jurisdiktion

Regeringens förslag: I lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar ska det tas in bestämmelser om förfarandet för anmälan av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har en lika stark anknytning till Sverige som till en annan kvalificerad jurisdiktion och som önskar att fullgöra skyldigheterna avseende granskningsförfarandet och rapportering i den andra kvalificerade jurisdiktionen. Möjligheten att lämna in en sådan anmälan gäller endast om den rapporteringsskyldiga leverantören inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen. Anmälan ska lämnas in till Skatteverket snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

En bestämmelse ska även tas in om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan ska innehålla.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är enligt avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och granskningsförfarande som anges i avsnitten II respektive III i en stat eller jurisdiktion i vilken den omfattas av kraven enligt avsnitt I.A.2 a, b, c eller d i bilaga VI till DAC respektive avsnitt I.A i CARF om den har gett in en anmälan i staten eller jurisdiktionen i ett format som denne har angett där leverantören av kryptotillgångstjänster bekräftar att den har motsvarande anknytning och uppfyller kraven enligt reglerna i den andra staten eller jurisdiktionen. I DAC gäller detta undantag dock endast s.k. kvalificerade jurisdiktioner, se avsnitt 5.7.6 avseende denna definition.

Utgångspunkten enligt avsnitt I bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF är att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska rapportera de aktuella uppgifterna till den behöriga myndigheten i den stat eller jurisdiktion där den har starkast anknytning och också genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i denna kvalificerade jurisdiktion respektive rapporterande jurisdiktion, se vidare avsnitt 5.4. Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som omfattas av anknytningsfaktorn i avsnitt I. A.2 a, b, c eller d i bilaga VI till DAC respektive avsnitt I.A i CARF inte har starkare anknytning till någon stat eller jurisdiktion utan lika stark anknytning till flera kvalificerade jurisdiktioner enligt DAC 8, eller rapporterande stater enligt CARF, ska den lämna in en anmälan till den staten eller jurisdiktionen där den inte ska rapportera och genomföra granskningsförfarandet. Denna möjlighet står med andra ord inte till buds för enheter som har auktoriserats eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-

förordningen, se vidare avsnitt 5.4. De närmare kraven på en sådan anmälan är i stort sett oreglerade i DAC 8 och CARF.

Mot bakgrund av villkoret för att inte genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige trots att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har starkare anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion bör bestämmelserna också innefatta en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldiga i mer än en stat eller jurisdiktion att underrätta Skatteverket om i vilken kvalificerad jurisdiktion leverantören valt att rapportera och genomföra granskningsförfarandet. Samtliga sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster måste välja en kvalificerad jurisdiktion och rapportera uppgifter och genomföra granskningsförfarandet där. Eftersom det är upp till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att välja en kvalificerad jurisdiktion finns det dock ingen ovillkorlig skyldighet för en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster att välja en viss kvalificerad jurisdiktion att fullgöra rapporteringsskyldigheten i. Detta skapar en viss komplexitet eftersom varje stat och jurisdiktion har rätt att bestämma över sin egen lagstiftning i detta avseende. Fram till den tidpunkt en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster faktiskt har genomfört rapporteringen och granskningsförfarandet i en kvalificerad jurisdiktion kvarstår dock skyldigheten i Sverige (se 2 kap. KOL).

Mot denna bakgrund bör bestämmelser tas in i KOL om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som uppfyller kriterierna för att vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 4 § 2 men väljer att fullgöra skyldigheterna i en annan kvalificerad jurisdiktion snarast men senast inom två månader efter valet ska anmäla detta till Skatteverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt dessa bestämmelser ska innehålla. Det saknas skäl att ge Skatteverket möjlighet att få förelägga den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som inte fullgör sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som eftersom skyldigheten annars kvarstår i Sverige, se vidare avsnitt 5.4.

Lagförslag

Förslaget innebär att 8 kap. KOL införs.

5.8.3 Bestämmelser för att förhindra kringgående

Regeringens förslag: Det ska tas in bestämmelser för att förhindra kringgående. En kryptotillgångsoperatör ska vid kringgående kunna anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, och en enhet eller en fysisk person ska kunna anses vara en rapporteringspliktig person. Detta gäller om det vidtas åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att de undviker rapporteringsskyldighet respektive rapporteringsplikt, och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för

förfarandet. Det krävs också att det skulle strida mot syftet med lagen om enheten eller den fysiska personen inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, respektive en rapporteringspliktig person (användare eller person med bestämmande inflytande). En kryptotillgångsoperatör som uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion ska dock inte vara rapporteringsskyldig i Sverige. Dessa bestämmelser ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Förutom verkställighetsbestämmelser för hantering av fall av bristande efterlevnad ställs det i punkt 21 kommentaren till avsnitt V i CARF krav på jurisdiktioner att försöka identifiera alla metoder som, baserat på det inhemska sammanhanget, potentiellt hotar effektiviteten av granskningsförfarandet för kundkännedom och rapporteringsskyldigheter och vidta lämpliga åtgärder för att förhindra detta. I synnerhet ska en jurisdiktion ha regler för att förhindra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, personer eller mellanhänder från att kringgå det nödvändiga kundkännedomsförfarandet och rapporteringsskyldigheten. Mot denna bakgrund införs bestämmelser för att förhindra kringgående avseende dels vem som ska anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, dels en rapporteringspliktig användare och en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. När det gäller den typ av regler för att förhindra att kringgående som avses ligger lagen (1995:575) mot skatteflykt nära till hands för svenskt vidkommande. Lagen mot skatteflykt gäller dock endast vid fastställande av underlag för att ta ut kommunal och statlig inkomstskatt och kommer inte att kunna tillämpas för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå skyldigheterna för rapportering och granskningsförfarandet. En särskild bestämmelse har mot samma bakgrund tagits in i IDKAL om att ett konto ska anses rapporteringspliktigt och ett finansiellt institut anses vara rapporteringsskyldigt om en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är rapporteringspliktigt eller att ett finansiellt institut inte är rapporteringsskyldigt och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, samtidigt som det skulle strida mot syftet med IDKAL om kontot inte är rapporteringspliktigt eller det finansiella institutet inte är rapporteringsskyldigt (se prop. 2015/16:29 s. 141 och 142). Som angetts ovan krävs det av Sverige att ha regler för att förhindra att kryptotillgångsoperatörer, fysiska personer eller enheter inför rutiner avsedda att kringgå skyldigheterna avseende rapportering och granskning om kryptotillgångar, användare och personer med bestämmande inflytande. Några sådana allmänna regler som automatiskt blir tillämpliga med avseende på de skyldigheter som föreskrivs i den nu föreslagna lagstiftningen finns inte i Sverige. Någon form av bestämmelse för att förhindra kringgående måste därför också införas avseende detta regel-

verk. En kryptotillgångsoperatör som uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion bör därför inte vara rapporteringsskyldig i Sverige. Med hänsyn till att det är fråga just om att förhindra kringgående är det naturligt att dessa bestämmelser utformas ungefär på samma sätt som bestämmelserna i lagen mot skatteflykt och IDKAL. Det kan även erinras om att det i detta fall inte är fråga om en lagstiftning som avser fastställande av skatt eller underlag för skatt, utan endast om rapportering och informationsutbyte i skatteärenden.

Lagförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 12 § och 5 kap. 17 § KOL införs.

5.8.4 Övriga frågor om det faktiska genomförandet

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in om att när en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner. Bestämmelsen ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

En särskild bestämmelse ska tas in med krav på den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven. Även denna bestämmelse ska tas in i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter om registrering enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. För vitesföreläggande ska bestämmelserna i skatteförfarandelagen gälla.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt V.A.1 i bilaga VI till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt III. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt III med avseende på sina användare. Det bör därför införas bestämmelser om detta i KOL.

Enligt avsnitt V.A.2 i bilaga VI till DAC anges vidare att om en användare inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt III efter det att två påminnelser har följt på den ursprungliga begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60

dagar har förflutit, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förhindra att användaren genomför rapporteringspliktiga transaktioner. En särskild bestämmelse bör därför tas in i KOL med motsvarande krav på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Förslaget innebär att det blir ett lagstadgat krav, och därmed en skyldighet, för leverantören att förhindra användaren från att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner till dess att begärda upplysningar lämnats. Kravet gäller oavsett om annat har avtalats i dessa frågor mellan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och användaren. Att sådana regler införs är en nödvändighet för att lagstiftningen ska uppfylla de krav som ställs i DAC 8.

Enligt avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC ska det i varje medlemsstat införas regler enligt vilka rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster är skyldiga att bevara dokumentation avseende de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven samt lämpliga åtgärder som vidtas för att inhämta dessa uppgifter. Medlemsstaterna ska också vidta de åtgärder som krävs för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bevarar dokumentation avseende de åtgärder som vidtas och de upplysningar som de förlitar sig på för att genomföra de förfaranden för kundkännedom och uppfylla de rapporteringskrav som anges i avsnitt II och III i bilaga VI till DAC. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. När det gäller tredjeländer finns motsvarande krav i avsnitt III.D.3 i CARF. En särskild bestämmelse bör därför tas in i kapitlet om granskningsförfarandet i KOL med motsvarande krav. Vad gäller rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänsters skyldighet att dokumentera de åtgärder som vidtas och underlag som åberopas för att genomföra förfarandena enligt DAC 8 kan det vidare konstateras att den granskning som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska göra enligt KOL för att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer är avgörande för om kontrolluppgifter ska lämnas enligt det föreslagna nya 22 d kap. SFL. I 39 kap. 3 § SFL anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Eftersom identifieringen av en användare eller person med bestämmande inflytande som rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte, är sådana uppgifter och dokumentation som enligt KOL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om användare och personer med bestämmande sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Bestämmelserna i KOL respektive SFL kan således överlappa varandra. Vad gäller dokumentationen bör denna bevaras i minst sju år efter utgången av den rapporteringspliktiga period som de avser. Dokumentationen ska därmed bevaras lika länge som sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL enligt 9 kap. 1 § SFF.

Enligt avsnitt V.B.2 i bilaga VI till DAC ska medlemsstaterna också vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster fullgör sina rapporteringsskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan fullgöra skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ad.3 i DAC. I avsnitt 5.5.1 föreslås det införas en skyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster att lämna kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande.

Enligt avsnitt V.C i bilaga VI till DAC ska varje medlemsstat fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster följer de förfaranden för kundkännedom och uppfyller de rapporteringskrav som anges i avsnitten II och III i bilaga VI till DAC. Den granskning och kontroll som krävs av att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster följer reglerna kan för Sveriges del lämpligen utföras av Skatteverket. En sådan granskning och kontroll kan innefatta t.ex. att kontrollera en rapporteringsskyldigs leverantör av kryptotillgångstjänsters uppgifter om undantagna personer. Det bör övervägas att ta in en bestämmelse om denna skyldighet för Skatteverket i förordning. Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. Enligt befintliga bestämmelser får revision bl.a. göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och någon annan juridisk person eller dödsbo. Skatteverket får även besluta om revision enligt 41 kap. 2 § andra stycket SFL för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än hos den som revideras. Revision får dock fortfarande bara göras hos sådana personer som tidigare nämnts. För att Skatteverket ska ha möjligt att revidera samtliga tänkbara aktörer som kan ha uppgifter av betydelse eller en uppgiftsskyldighet föreslås det i avsnitt 5.6 att revision även ska kunna göras både hos den som är en rapporteringsskyldig leverantör enligt 2 kap. KOL och den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. KOL för den rapporteringsskyldiga leverantörens räkning. Tillägget som föreslås innebär alltså att både en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och en enhet som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa trustar. Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. SFL. För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs ska det även beaktas att det i avsnitten 4.8.1 föreslås införas bestämmelser om att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som är kryptotillgångsoperatörer under vissa förutsättningar ska registrera sig om de har anknytning till Sverige. Denna information är värdefull för att identifiera vilka operatörer som är rapporteringsskyldiga och därmed ska genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs. För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster föreslås det även införas bestämmelser att

dessas ska underrätta Skatteverket om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna några kontrolluppgifter. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Se vidare avsnitt 5.5.1.

Enligt avsnitt IV.D i bilaga VI till DAC ska det slutligen införas administrativa förfaranden för uppföljning med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om den rapporterar ofullständiga eller felaktiga upplysningar. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentations-skyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. Enligt 37 kap. 9 § får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om rättshandling med annan. Föreläggandet ska då avse förhållanden som har betydelse för uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. SFL. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket, enligt 37 kap. 10 § SFL, även förelägga annan person att lämna sådana uppgifter som angetts i 9 §. Det bedöms sammantaget även behöva införas en bestämmelse i LAUK som innebär att Skatteverket har en möjlighet att förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan uppgift för kontroll av om det finns en anmälnings- eller kontrollskyldighet för kryptotillgångsoperatörer. I avsnitt 5.8.1 föreslås det därför att Skatteverket ska få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter avseende registrering enligt 9 kap. KOL att fullgöra skyldigheten eller att lämna uppgift som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. När det gäller marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster står de under Finansinspektionens kontroll, se vidare avsnitt 5.8.1. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite föreslås få överklagas. Det föreslås att överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att en rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster inte följer bestämmelserna i KOL eller då kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite. I avsnitt 5.6 föreslås att Skatteverket utöver detta även ska ha möjlighet att besluta om revision för alla enheter som är eller kan antas vara rapporteringsskyldiga eller som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för leverantören av kryptotillgångstjänsters räkning.

Utöver vad som angetts ovan, om de nya och befintliga bestämmelserna om skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och möjligheter för Skatteverket att kontrollera dessa, föreslås det i avsnitt 5.10.2 bestämmelser som innebär att den omständigheten att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna 22 d kap. SFL eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgift enligt 22 d kap. SFL, kan medföra att kryptoavgift tas ut.

Lagförslag

Förslaget innebär att 7 kap. 14–15 §§ KOL och 18 § LAUK införs. Förslaget medför ändringar i 38 kap. 1 § och 41 kap. 3 § SFL.

5.9 Allmänna villkor

5.9.1 Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Regeringens förslag: I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar ska det tas in bestämmelser om att Skatteverket till varje annan berörd rapporteringspliktig jurisdiktion automatiskt ska överföra upplysningar om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Skatteverket ska dock inte lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser. I samma lag ska det även tas in en bestämmelse om att termer, om inte något annat anges, ska ha samma betydelse som de har i lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Bestämmelser ska vidare tas in som innebär att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. Skatteverket ska vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna, om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Bestämmelser ska också tas in om att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion endast får användas för beskattningsändamål och endast i fråga om de

skatter som omfattas av lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om inte tillåtelse till annan användning getts. För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från andra medlemsstater i EU gäller bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om utbyte av upplysningar som rapporteras av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas samt om samråd och ändringar finns i artikel 8ad i DAC och i avsnitt 2–4 och 6 i CARF MCAA.

Av artikel 8ad.2 i DAC framgår att den behöriga myndigheten i en medlemsstat genom automatiskt utbyte av upplysningar ska lämna de upplysningar som framgår av artikel 8ad.3. Utbyte ska ske med andra medlemsstater enligt direktivet. Utbyte ska även ske med andra stater eller jurisdiktioner med vilka Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om kryptotillgångar. Bestämmelserna måste därför utformas på så sätt att de ska vara tillämpliga för alla rapporteringspliktiga stater eller jurisdiktioner och inte enbart medlemsstater i EU.

Enligt 27 kap. OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som har lämnats till Skatteverket omfattas av denna sekretess. Enligt 8 kap. 3 § OSL får dock en uppgift för vilken sekretess gäller enligt lagen röjas för en utländsk myndighet eller en mellanfolklig organisation om utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning. För att behöriga myndigheter i andra jurisdiktioner ska kunna få tillgång till uppgifterna bör en sekretessbrytande regel tas in. En bestämmelse bör införas i LAUK där det framgår att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det skulle dock knappast innebära någon nytta för de behöriga myndigheterna i andra rapporteringspliktiga jurisdiktioner om Skatteverket lämnar upplysningar i de fall då uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut ska uppgifter i dessa fall inte anses ha lämnats överhuvudtaget (se avsnitt 5.10.2). En bestämmelse bör därför tas in om att Skatteverket inte ska lämna upplysningar i de fall uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 d kap. SFL lämnas för.

Termer och uttryck som används i LAUK ska, om inte något annat anges, antas ha samma betydelse som de har i KOL. Detta innebär exempelvis att med rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångs-

tjänster avses den definition som finns i 2 kap. KOL och med rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande avses de definitioner som finns i 5 kap. 1 och 8 §§ KOL. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras i 3 § tredje stycket LAUK.

Av artikel 8ad.6 i DAC framgår att utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga säljare ska äga rum inom nio månader efter utgången av den rapporteringspliktiga perioden. En bestämmelse om detta bör tas in i LAUK. Med rapporteringspliktig period avses det kalenderår avseende vilket kontrolluppgift ska lämnas enligt SFL, se avsnitt 5.5.5. Upplysningarna ska således överföras senast den 30 september året efter det kalenderår som upplysningarna avser.

Artikel 8ad.4 och 5 i DAC riktar sig till Europeiska kommissionen och medför ingen åtgärd i svensk författning.

Artikel 8ad.7 och 8 i DAC behandlas i avsnitt 5.8.1.

Enligt artikel 8ad.9 ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa de praktiska och tekniska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av kryptotillgångsoperatörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2 i DAC. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk författning med anledning av detta.

Enligt artikel 8ad.10 ska kommissionen senast den 31 december 2025 upprätta ett register över kryptotillgångsoperatörer där upplysningar som ska meddelas i enlighet med avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC ska registreras. Detta register över kryptotillgångsoperatörer ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk lag med anledning av detta.

Artikel 8ad.11 avser den process som kommissionen ska vidta genom genomförandeakter, på motiverad begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, för att fastställa huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de som anges i avsnitt II.B i bilaga VI till DAC, i den mening som avses i avsnitt IV.F.5 i bilaga VI till DAC. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2. Enligt artikel 8ad.12 ska det dock, utan hinder av vad som sägs i artikel 8ad.11, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Se vidare avsnitt 5.7.6 om definitionen av gällande kvalificerande avtal som har betydelse för rapporteringsskyldigheten och skyldigheten att genomföra granskningsförfarandet utanför unionen för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. CARF och CARF MCAA får anses ha fastställts som en sådan minimistandard och nationella lagstiftningar som genomför dessa kommer med största sannolikhet utvärderas inom ramen för s.k. Peer Review. Enligt artikel 8ad.11 får även en medlemsstat skicka in en motiverad begäran i detta avseende. Det bör övervägas att behandla detta i förordning. Artikel 8ad.12 bedöms inte medföra behov av

lagändring eftersom detta är en lättnad jämfört med den process som Europeiska kommissionen annars ska genomföra.

I avsnitt 4 i CARF MCAA föreskrivs att en behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktig eller ofullständig information har rapporterats av en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att denne har brustit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och granskningsförfaranden. Vidare föreskrivs att den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt den inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa bristerna i den information som har lämnats av en inhemsk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller i granskningsförfarandet som leverantören genomfört. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i enlighet med avsnitt 4 i CARF MCAA bör tas in i LAUK. Att Skatteverket som behörig myndighet i Sverige ska vidta de åtgärder som är möjliga för att inhämta fullständig och korrekt information inkluderar att verket ska kontrollera så att åtgärderna för kundkännedom har genomförts på ett korrekt sätt. Om så inte är fallet föreslås det i avsnitt 5.10.2 att det ska finnas möjligheten att bl.a. ta ut en kryptoavgift. Någon motsvarighet till avsnitt 4 i CARF MCAA finns inte i DAC. CARF MCAA kan undertecknas av de stater och jurisdiktioner som så önskar och de bestämmelser som införs behöver därför anpassas på ett sådant sätt att de fungerar vid tillämpning av både detta avtal och DAC.

I avsnitt 6 i CARF MCAA finns bestämmelser om samråd och ändringar. I avsnitt 6.1 finns bestämmelser om att en behörig myndighet får begära att det ska hållas samråd mellan behöriga myndigheter om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av avtalet så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Det bör övervägas om detta behöver behandlas i förordning. I avsnitt 6.12 anges att avtalet kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga behöriga myndigheter för vilka avtalet har verkan. Någon bestämmelse med denna innebörd bedöms inte behöva införas i svensk lag.

Lagförslag

Förslaget innebär att 4 och 11–15 §§ LAUK införs.

5.9.2 Dataskydd enligt artikel 25 i DAC och enligt internationella överenskommelser

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid koordineringsorganet enligt Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid

- överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter, eller

- andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

I lagen ska det även tas in en hänvisning till en bestämmelse i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Det gäller bestämmelsen om att Skatteverket vid överträdelse eller brister i skyddet för uppgifter ska underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av deras personuppgifter eller integritet negativt. Om det inträffat en uppgiftsincident i Sverige ska Skatteverket utan dröjsmål rapportera detta och eventuella efterföljande korrigeringar till Europeiska kommissionen. Om inte uppgiftsincidenten omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket skriftligen begära hos Europeiska kommissionen att verkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs.

Bestämmelser ska även tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

- inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,
- tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller
- har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid koordineringsorganet om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när dessa förutsättningar inte längre är uppfyllda. Definitioner av termerna uppgiftsincident och OECD:s dataöverföringssystem ska också tas in. Skatteverket ska underrätta den stat eller jurisdiktion som utbytet avbryts med. I lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska det klargöras att utbytet av upplysningar enligt den lagen omedelbart får avbrytas med en stat eller jurisdiktion om den inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av uppgifter om vissa kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 5.1 i CARF MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i enlighet med avsnitt 7.1 g i CARF MCAA. Frågor om sekretess och användningsbegränsningar avhandlas i avsnitt 5.11. I avsnitt 5.2 i CARF

MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelser av sekretessen enligt CARF MCAA eller brister i skyddet för uppgifterna och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om att Skatteverket ska göra sådana underrättelser till koordineringsorganets sekretariat. Alla detaljer i innebörden av underrättelseskyldigheten framgår inte av CARF MCAA eller dess kommentar. Det är därför viktigt att klargöra att när det som i detta fall rör sig om en internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det skäl att vara försiktig med att fastställa ensidiga nationella principer för tolkning. Internationellt kommer arbetet med att precisera detaljerna kring hur den globala standarden ska tillämpas med största sannolikhet fortsätta.

För att undvika uppgiftsincidenter och begränsa potentiell skada är det av yttersta vikt att det finns en mycket god säkerhet vad gäller alla uppgifter som utbyts mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom ramen för DAC. Därför finns det bestämmelser i artikel 25.6 i DAC för det förfarande som medlemsstaterna och kommissionen ska följa i händelse av en uppgiftsincident i en medlemsstat och i händelse av en uppgiftsincident i CCN-nätet. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Eftersom de uppgifter som skulle kunna bli föremål för en uppgiftsincident ändå är andra typer av känsliga uppgifter blir det möjligt att avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där uppgiftsincidenten inträffade, eller att tillfälligt upphäva tillträdet till CCN-nätet för en eller flera medlemsstater tills dess att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Med tanke på att de förfaranden som är kopplade till utbytet av uppgifter är tekniska till sin natur bör medlemsstaterna med hjälp av kommissionen enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av de förfaranden som ska följas i händelse av en uppgiftsincident och de åtgärder som ska vidtas för att förebygga framtida uppgiftsincidenter. Det bör därför i LAUK tas in en definition av termen uppgiftsincident, om att termen har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete. Det behöver införas lagregel för att reglera vad som ska ske vid en uppgiftsincident. I 22 b § i lagen om administrativt samarbete anges hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i Sverige och att verket utan dröjsmål ska rapportera en uppgiftsincident och eventuella efterföljande korrigerande åtgärder till Europeiska kommissionen och att om uppgiftsincidenten inte omedelbart kan begränsas på ett lämpligt sätt, ska Skatteverket, genom att meddela detta skriftligen till Europeiska kommissionen, begära att Skatteverkets tillträde till CCN-nätet tillfälligtvis upphävs samt att Skatteverket ska rapportera till Europeiska kommissionen när uppgiftsincidenten har åtgärdats. I 22 c § lagen om administrativt samarbete anges det på motsvarande sätt hur Skatteverket ska agera vid en uppgiftsincident i en annan medlemsstat. Skatteverket får i en sådan situation även begära att Europeiska

kommissionen, tillsammans med Skatteverket eller tillsammans med Skatteverket och en eller flera behöriga myndigheter i andra medlemsstater, ska kontrollera att uppgiftsincidenten har åtgärdats. Det ska också anges att Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när uppgiftsincidenten har åtgärdats.

I artikel 25.7 anges vidare hur medlemsstaterna med hjälp av Europeiska kommissionen ska enas om de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av artikeln om dataskydd. Artikeln har inte tagits in i svensk rätt eftersom det berör överenskommelser om förfarande som Europeiska kommissionen ska ta initiativ till.

Det utbyte av upplysningar som kommer att ske enligt den i denna lagrådsremiss föreslagna LAUK, sker även med stater och jurisdiktioner som inte är medlemsstater i EU. Med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU sker utbyte av upplysningar dock enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden och dess förordning i stället för enligt lagen om administrativt samarbete. Motsvarande problematik när det gäller uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och informationssäkerheten finns alltså även i fråga om utbyte av upplysningar med andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i EU. Global Forum samordnar det internationella informationsutbyte som sker enligt internationella överenskommelser vid sidan av det utbyte som sker enligt EU-lagstiftningen. Global Forum har tagit fram en gemensam strategi för att hantera brister i sekretessen och informationssäkerheten. Strategin innebär att sådana brister kan medföra att Global Forum bestämmer att en stat eller jurisdiktion inte längre ska anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, att en stat eller jurisdiktion tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt eller att en stat eller jurisdiktion skickar en underrättelse till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner. En bestämmelse bör därför tas in i LAUK. Denna innebär att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar,

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar från andra stater och jurisdiktioner.

Inom Global Forum är det som utgångspunkt samma bedömning som görs av om en part anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar, oavsett vilket område det automatiska utbytet av upplysningar avser. Om en stat eller jurisdiktion inte är en lämplig partner för utbyte av upplysningar om t.ex. finansiella konton är den, annat än

möjligtvis i vissa undantagssituationer, inte heller en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. I lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden bör det därför klargöras att utbytet av upplysningar enligt den lagen omedelbart får avbrytas med en stat eller jurisdiktion också om den inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av uppgifter om vissa kryptotillgångar.

Lagförslag

Förslaget innebär att 3 § och 16 och 17 §§ LAUK införs. Förslaget medför också en ändring i 17 a § lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

5.10 Sanktioner för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

5.10.1 En ny särskild avgift införs i form av en kryptoavgift

Regeringens förslag: Kryptoavgift införs i form av en ny särskild avgift i skatteförfarandelagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 25a i DAC föreskriver att medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits avseende obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras om kryptotillgångar och att medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att sanktionerna tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Det finns således en skyldighet för Sverige att ha sanktioner för dem som inte uppfyller den uppgifts- och granskningsskyldighet m.m. som föreslås i denna lagrådsremiss. Även i avsnitt V i CARF anges att stater och jurisdiktioner förväntas införa effektiva regler för att motverka överträdelser av regelverket och att detta kan inkludera böter eller andra påföljder.

Syftet med en sanktion är primärt att avskräcka från överträdelser av de föreslagna skyldigheterna. På skatteområdet är det vanligt att överträdelser av olika regler medför att sanktionsavgifter kan tas ut, t.ex. skattetillägg enligt 49 kap. SFL och kontrollavgift enligt 50 kap. SFL. Särskilda avgifter har också införts som sanktioner för överträdelser av DAC 2 genom kontoavgiften i 49 b kap. SFL (prop. 2023/24:167 s. 21–61) och för överträdelser av DAC 6 genom rapporteringsavgiften i 49 c kap. SFL (prop. 2019/20:74 s. 135) samt för DAC 7 genom plattformavgiften i 49 d kap. SFL (prop. 2022/23:6 s. 135–155). Detta talar för att sanktionsavgifter bör användas även vid överträdelser av det nu föreslagna regelverket. De gärningar som kan eller skulle kunna leda till straff enligt skattebrottslagen (1971:69) eller bokföringslagen (1999:1078) riktar sig vidare till fysiska personer. Med anledning av att de flesta av de eventuella överträdelserna kommer att ske inom ramen för en juridisk persons

verksamhet som dessutom kan bedrivas utanför Sveriges gräns, kommer det vidare många gånger vara svårt eller olämpligt att peka ut en fysisk person som uppfyller rekvisiten för brott, t.ex. krav på uppsåt eller oaktsamhet. Straffrättsliga åtgärder bedöms därför varken vara önskvärda eller lika effektiva för att avhålla från överträdelser av regelverket. En nackdel med sanktionsavgifter, som endast tas ut i form av en avgift och inte i sig kan innebära t.ex. fängelsestraff eller näringsförbud, är att om avgiftsbeloppet sätts för lågt kan den som riskerar att träffas av avgiften se denna som en kostnad som det går att kalkylera med. På skatteområdet torde sanktionsavgifter dock, i jämförelse med straffrättsliga sanktioner, ha den fördelen att de ökar förutsättningarna för en snabb reaktion vid regelöverträdelser och således i högre grad kan bidra till efterlevnad av regelverket. Det är vidare Skatteverket som har hand om skatteförfarandet. Skatteverket ska även kontrollera att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster tillämpar granskningsförfarandet som framgår av 7 kap. KOL och att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster lämnar kontrolluppgifter i enlighet med de föreslagna bestämmelserna i 22 d kap. SFL. I SFL finns redan bestämmelser om sanktionsavgifter i form av särskilda avgifter, se lagens avdelning XII, t.ex. skattetillägg och kontrollavgift. Mot denna bakgrund bör en ny särskild avgift i form av en kryptoavgift tas ut av Skatteverket vid överträdelser av regelverket. Detta bedöms vara det mest effektiva verktyget och den bäst lämpade sanktionen för att beivra överträdelser av regelverket. Genom att införa en ny särskild avgift kommer även ett stort antal andra befintliga förfaranderegler vara tillämpliga. Genom att införa sanktionen som en särskild avgift får det till följd bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på den särskilda avgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid. Frågan om huruvida en ny särskild avgift kan vara att betrakta som ett straff enligt Europakonventionen och påförandet av en ny särskild avgift och en annan sanktion i ett enskilt fall därför skulle kunna omfattas av dubbelprövningsförbudet behandlas i avsnitt 5.10.6. Bestämmelser om kryptoavgift bör tas in i ett nytt kapitel i SFL. Särskilda avgifter definieras i 3 kap. 17 § SFL. Tillägg bör därför göras i denna bestämmelse så att även kryptoavgift anges som en särskild avgift enligt SFL.

Lagförslag

Förslaget innebär att ett nytt kapitel, 49 f kap. SFL, införs. Förslaget medför även ändringar i 1 kap. 1 § och 3 kap. 17 § SFL.

5.10.2 Föresättningar för att ta ut en kryptoavgift

Regeringens förslag: En kryptoavgift på 2 500 kronor ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster antingen

- inte har lämnat föreskrivna uppgifter i rätt tid, eller
- inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs när det gäller en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande.

En andra kryptoavgift på 5 000 kronor ska tas ut om det klart framgår att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare, eller om en person med bestämmande inflytande, eller som ska inhämta, kontrollera eller bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs, inte har fullgjort dessa. Skyldigheterna ska ha fullgjorts senast den 30 juni det kalenderår då kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig.

Under samma föresättningar som gäller för att ta ut en andra kryptoavgift ska även en tredje kryptoavgift på 5 000 kronor kunna tas ut. Det gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift.

Oavsett om det finns brister i ett eller båda avseendena ska i samtliga fall endast en avgift tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

Kryptoavgift får inte tas ut om skyldigheterna delvis har fullgjorts inom den gällande tidsfristen och bristerna endast är av mindre betydelse eller om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna. För att en rättelse av kontrolluppgift ska kunna beaktas i dessa fall förutsätts att de uppgifter som ursprungligen har lämnats inte varit så bristfälliga att de uppenbart inte kunnat läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Beviskravet

Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller särskilda avgifter. Det innebär att Skatteverket måste kunna visa att en överträdelse har skett för att myndigheten ska kunna påföra en kryptoavgift. I sammanhanget kan dock påpekas att det torde följa av allmänna rättsgrundsatser att bevisbördan för att uppgift har kommit in i tid normalt ligger på den som lämnar in uppgiften. Den nivå av bevisning som krävs för att påföra en kryptoavgift bör vara densamma som den som krävs för att bevisa att en oriktig uppgift har lämnats och att skattetillägg därmed kan påföras,

eftersom det är fråga om en särskild avgift som innebär en sanktion gentemot en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. I propositionen Skatteförfarandet (prop. 2010/11:165 s. 439) anges följande i fråga om vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Genom att ange att det "klart" ska framgå att en uppgift är oriktig anges vilken bevisgrad som krävs för påförande av skattetillägg. Detta beviskrav anses på den gängse sannolikhetsskalan – antagligt, sannolikt, visat/styrkt och uppenbart – motsvara visat/styrkt.

Beviskravet bör framgå av lagtexten även när det gäller påförande av kryptoavgift. Bestämmelserna bör därför utformas på så sätt att en kryptoavgift ska tas ut om det "klart framgår" att den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter i rätt tid eller om uppgifter inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats i enlighet med vad som föreskrivs. Därigenom tydliggörs det att det krävs att Skatteverket visar att så är fallet för att en kryptoavgift ska kunna tas ut.

Under vilka förutsättningar ska kryptoavgift tas ut?

Vid utformningen av avgiftssystemet måste ställning tas till vilka överträdelse av reglerna om uppgiftsskyldighet som ska medföra att en kryptoavgift tas ut.

Eftersom syftet med regelverket är att staters och jurisdiktioners skattemyndigheter ska kunna utbyta uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer för att lägga dessa uppgifter till grund för beskattningen föreslås att en kryptoavgift ska tas ut om de föreskrivna kontrolluppgifterna inte lämnas i tid, dvs. om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. SFL inte lämnas inom den tidsfrist som anges i 24 kap. 2 b § SFL. I avsnitt 5.5.5 görs bedömningen att detta datum ska vara den 1 april närmast följande kalenderår.

Att uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska lämnas i kontrolluppgift innebär att ett fastställt formulär ska användas för att lämna dessa enligt 38 kap. 1 § SFL. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer ska alltså inte anses ha lämnats om de lämnats på ett annat sätt än i ett för detta ändamål fastställt formulär. Utan detta krav skulle Skatteverket få en orimlig börda att genomöka samtliga inlagor och formulär som avser helt andra områden från en person för att hitta de uppgifter som avser en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Om en avgift tas ut till följd av att uppgifter inte lämnats in på rätt sätt och avgiften inte kan anses stå i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten finns möjlighet till hel eller delvis befrielse (se avsnitt 5.10.3).

DAC 8 och CARF ställer inte bara krav på att uppgifter ska rapporteras utan även på att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta olika granskningsåtgärder genom att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Skatteverket

har enligt 37 kap. 2 § SFL möjlighet att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. SFL att fullgöra skyldigheten och även möjlighet enligt 37 kap. 6 § SFL att förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 44 kap. 2 § SFL får sådana förelägganden även förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Skatteverket har således redan befintliga möjligheter att vidta tvångsåtgärder för att se till att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster lämnar de uppgifter som krävs. Det finns dock i allmänhet hinder mot att förelägga någon vid vite att fullgöra någonting som inte är möjligt, t.ex. att inkomma med dokumentation som det har klarlagts inte existerar. Det kan även nämnas att ett föreläggande under vissa förutsättningar inte får förenas med vite enligt 44 kap. 3 § SFL om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en avgift. I avsnitt 5.10.6 föreslås detta gälla för kryptoavgift. Det finns två alternativa grunder för att ta ut kryptoavgift. En grund är att föreskrivna uppgifter inte lämnats i tid i kontrolluppgift. Den andra grunden är att handlingar, uppgifter och annan dokumentation inte inhämtats, kontrollerats och bevarats på föreskrivet sätt. För att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad även i det sistnämnda avseendet krävs att kryptoavgift kan tas ut också om dessa skyldigheter inte uppfylls.

Den första grunden för när kryptoavgift ska tas ut är att det klart ska framgå att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat i 22 d kap. föreskriven kontrolluppgift inom den tid som anges i 24 kap. 2 b § SFL. Av formuleringen att ”det klart ska framgå att föreskrivna uppgifter inte har lämnats” följer att grund för att ta ut avgift även föreligger om felaktiga eller ofullständiga uppgifter har lämnats. Detta innebär vidare även att krav på s.k. identifikationsuppgifter enligt 24 kap. 4 § SFL ska lämnas eftersom detta är en avgörande del av alla kontrolluppgifter. Att det finns grund för kryptoavgift vid felaktigt uppgiftslämnande klargörs också i författningskommentaren till 49 f kap. 1 § SFL där det anges att om felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas innebär det att de uppgifter som föreskrivs i de aktuella kapitlen inte har lämnats.

När det gäller den andra grunden för att ta ut kryptoavgift (se ovan) kan det återigen påpekas att syftet med granskningsförfarandet är att identifiera rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska ha tillgång till uppgifter om. Skälet är att de ska kunna lämna kontrolluppgifter avseende rätt person eller enhet och ge de behöriga myndigheterna möjlighet att kontrollera att korrekta uppgifter lämnats.

Den identifiering av rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som ska göras enligt bestämmelserna i KOL mynnar ut i att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL om de identifierade rapporteringspliktiga användarna eller personerna med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Även den generella dokumentationsskyldighet som föreskrivs i 39 kap. 3 § SFL blir därför tillämplig. Där anges att den som är uppgifts-

skyldig enligt 15–35 kap. i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska enligt 9 kap. 1 § SFL bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser. Identifieringen av en användare eller person med bestämmande inflytande som rapporteringspliktig eller inte är avgörande för om kontrolluppgift ska lämnas eller inte. Uppgifterna och dokumentationen som enligt KOL ska inhämtas, kontrolleras och bevaras om användare och personer med bestämmande inflytande är därför också sådant underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten som avses i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Bestämmelserna i KOL respektive SFL kan således överlappa varandra. Kryptoavgift bör därför kunna tas ut både när uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte har inhämtats, kontrollerats eller bevarats i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL. Detta innebär ingen avvikelse jämfört med t.ex. vad som redan gäller i fråga om kontoavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Det kan finnas situationer när uppgifter har lämnats i tid men kontrolluppgiften inte fullt ut uppfyller kraven i 22 d kap. SFL, eller där uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte fullt ut inhämtats, kontrollerats eller bevarats enligt kraven i 7 kap. KOL och 39 kap. 3 § SFL med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL samtidigt som det är fråga om endast mindre brister, såsom skrivfel eller liknande misstag. I dessa fall bör någon kryptoavgift inte tas ut om uppgifterna eller dokumentationen har brister som endast är av mindre betydelse. Denna lösning medför att systemet med kryptoavgift blir mer proportionerligt eftersom överträdelser av mindre betydelse då inte leder till någon sanktion.

Möjligheten att frivilligt rätta uppgifter eller annan dokumentation, eller komplettera med uppgifter som tidigare utelämnats, utan att påföras kryptoavgift utgör ett incitament för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att fullgöra sin skyldighet och torde öka möjligheterna för Skatteverket att få korrekta och fullständiga kontrolluppgifter och handlingar, uppgifter och annan dokumentation. Det finns även en möjlighet att undgå den tredje kryptoavgiften genom att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster lämnar de uppgifter som föreskrivs, inhämtar, kontrollerar och bevarar handlingar, uppgifter och annan dokumentation innan Skatteverket tagit kontakt med leverantören med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift, se vidare nedan.

Eftersom kryptoavgift inte ska tas ut om den uppgiftsskyldige på eget initiativ fullgjort skyldigheterna, finns det dock en risk för att det öppnas en möjlighet att i princip sätta tidsfristen för att lämna kontrolluppgift ur spel genom att lämna formulär som nästan är tomma eller som innehåller uppenbart felaktiga uppgifter till Skatteverket och sedan rätta uppgifterna på eget initiativ. En bestämmelse bör därför tas in om att rättelse av kontrolluppgift inte kan göras med sådan verkan om de uppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för. Motsvarande problematik gör sig inte gällande på samma sätt när det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera

och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. Denna dokumentation ska inte automatiskt ges in till Skatteverket vid en viss förutbestämd tidpunkt. För att Skatteverket ska få del av denna dokumentation behöver den inhämtas genom t.ex. ett föreläggande eller i samband med en revision. Om dokumentationen har rättats och är korrekt när Skatteverket behöver få tillgång till den har Skatteverket inte gått miste om något underlag som behövs för kontroll. Dokumentationen ska inte heller överföras till andra stater och jurisdiktioner genom det automatiska informationsutbytet. Skatteverket kan dock i ett senare skede behöva inhämta dokumentationen för att kunna besvara en begäran om utbyte av uppgifter från en annan stat eller jurisdiktion. Det bör dock framhållas att dokumentationen måste rättas utifrån de omständigheter som förelåg vid tidpunkten då uppgifterna, handlingarna eller annan dokumentation skulle ha inhämtats, kontrollerats och bevarats.

När ska kryptoavgift tas ut?

Det finns, som nämnts, två olika grunder för att ta ut kryptoavgift och båda kan anses syfta till fullgörandet av kontrolluppgiftsskyldigheten om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utgångspunkten bör vara att kryptoavgift i så stor utsträckning som möjligt tas ut vid samma tidpunkt för de olika grunderna eftersom det inte är möjligt att avgöra om en kontrolluppgift ska lämnas om inte granskningsförfarandet vidtagits samt för att underlätta tillämpningen.

Det är viktigt att kontrolluppgifterna lämnas i rätt tid. Ju senare uppgifterna lämnas, desto mindre är sannolikheten att uppgifterna kan användas på avsett sätt. Kryptoavgift ska därför tas ut vid försening eller uteblivet uppgiftslämnande. En längre tids försening, eller uteblivet uppgiftslämnande, bör resultera i en mer kännbar påföljd än en kortare försening. I avsnitt 5.5.5 görs bedömningen att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. En andra kryptoavgift föreslås därför kunna tas ut om föreskrivna uppgifter inte har lämnats senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften lämnats till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters skyldighet att genomföra granskningsförfarandena, dvs. att inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation innebär att det ska finnas underlag för hur och på vilka grunder bedömningen har gjorts av om en användare eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. Till skillnad från skyldigheten att lämna kontrolluppgift gäller dessa skyldigheter således oavsett om användaren eller personen med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte.

Det behöver anges vid vilken tidpunkt granskningsförfarandet måste vara avslutat av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta kan med fördel framgå av KOL. Det bedöms dock inte som möjligt eller lämpligt att ange en enda tidpunkt för när granskningsförfarandet ska vara genomfört eftersom det finns en rad olika förutsättningar som avgör detta. Det beror på om användaren är befintlig eller inte vid tidpunkten för lagens ikraftträdande samt om den rapporter-

ingsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har haft anledning att reagera på förändrade omständigheter, se vidare nedan. Huvudregeln måste vara att granskningsförfarandet och dokumentationsskyldigheten ska vara fullgjord senast när kontrolluppgiftsskyldigheten ska fullgöras. Skälet är att granskningsförfarandet avgör om en användare eller person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig och vilka uppgifter om en användare eller person med bestämmande inflytande som ska lämnas. Under vissa förutsättningar finns det dock bestämmelser som innebär att granskningsförfarandena ska vara klara senast 90 dagar från den dag då en förändrad omständighet upptäcktes. När det gäller identifiering av befintliga rapporteringspliktiga personer ska granskningsförfarandena ha avslutats senast den 1 januari 2027. Det påverkar dock inte den eventuella skyldigheten att lämna kontrolluppgift utifrån att en person identifierats som rapporteringspliktig redan tidigare än vad som krävs. Bestämmelserna om granskningsförfarandet innebär att om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på den information som inhämtats i intygandet i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten. Vidare ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, om denne inte kan få en bekräftelse av giltigheten av intygandet eller en nytt giltigt intygandet under en sådan 90 dagarsperiod, behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande både som att de har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater och jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultatet av förändringen i omständigheterna. Se vidare i avsnitt 5.6 om granskningsförfarandet.

Nedan anges att kryptoavgifter bara kan tas ut för en brist per period och användare samt att det å andra sidan räcker att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgift ska kunna tas ut.

Så som angetts ovan ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 april årligen lämna de uppgifter till Skatteverket som den inhämtat genom granskningsförfarandet. I vissa situationer kan det dock t.ex. inträffa sådana förändrade omständigheter nära inpå kontrolluppgiftslämnandet som innebär att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får anledning att inhämta ny information och ändra de lämnade uppgifterna. Det förhållandet att en uppgift rättas på grund av att den lämnade kontrolluppgiften i efterhand har visat sig vara felaktig innebär inte i sig att det finns grund för att ta ut kryptoavgift. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska följa granskningsförfarandet och lämna de uppgifter som framkommer genom denna. Det innebär att det finns grund för avgift endast om korrekt utförda granskningsförfaranden borde ha resulterat i att andra uppgifter skulle ha lämnats eller om uppgifterna lämnats för sent. Vid förändrade omständigheter kan nya uppgifter komma fram som bör leda till att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även bör rätta tidigare lämnade kontrolluppgifter. Även uppgifter som i efterhand visar sig vara felaktiga kan komma att leda till uttag av en kryptoavgift om korrekt genomförda granskningsförfaranden skulle ha medfört att denna felaktighet upptäckts. Det införs också en möjlighet att undvika kryptoavgift genom att frivilligt rätta uppgifterna (se

vidare ovan under rubriken ”Under vilka förutsättningar ska kryptoavgift tas ut?”). Under den tid som det är möjligt för Skatteverket att meddela ett beslut om kryptoavgift, sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts, finns det därför ett starkt incitament för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att rätta tidigare lämnade uppgifter (se vidare nedan i avsnitt 5.10.4). Det finns också en internationell förväntan att en uppgiftsskyldig som i efterhand får information om att uppgift som lämnats inte är korrekt ska rätta den tidigare lämnade uppgiften.

Samma tidpunkt, dvs. den 30 juni, bör gälla för när en andra kryptoavgift ska tas ut även när det gäller dessa skyldigheter. I avsaknad av en andra kryptoavgift skulle det annars inte finnas något incitament för en uppgiftsskyldig att före den 1 juli det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas fullgöra sina skyldigheter på eget initiativ. En sådan ordning vore inte tillfredsställande. Det kan också påminnas om att kryptoavgift bara kan tas ut när det klart framgår att uppgifterna inte lämnats, inhämtats, bevarats eller kontrollerats i rätt tid och att det är Skatteverket som har bevisbördan för detta.

Även om uppgifterna inte lämnas eller dokumentationsskyldigheten inte fullgörs i tid finns det ändå ett värde för skattemyndigheterna att få in korrekta uppgifter när det gäller utbyte eller kontroll som sker i efterhand. Det bör därför finnas ett incitament att fullgöra skyldigheterna även efter den 30 juni det kalenderår då kontrolluppgifterna ska lämnas. Det bör således även kunna tas ut en tredje kryptoavgift. Den tredje kryptoavgiften bör tas ut under samma förutsättningar som gäller för att ta ut den andra kryptoavgiften. Den tredje kryptoavgiften bör dock inte kunna tas ut om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift. När samtliga skyldigheter redan uppfyllts innan en kontakt tagits ska därför inte en tredje kryptoavgift tas ut. Det är med andra ord enbart när Skatteverket har tagit kontakt med en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift som den tredje avgiften inte kan tas ut om samtliga skyldigheter då redan har uppfyllts. Ett alternativ att överväga är om möjligheten att ta ut en tredje kryptoavgift ska knytas till ett fast datum. Den föreslagna utformningen innebär att den uppgiftsskyldige under hela perioden som det är möjligt att påföra en kryptoavgift har incitament att rätta redan lämnade uppgifter, lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera eller bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation om användaren eller personen med bestämmande inflytande fram till dess att Skatteverket inleder en utredning om en andra kryptoavgift. Därigenom kan den uppgiftsskyldige nämligen undgå att påföras en tredje kryptoavgift. Den föreslagna bestämmelsen är utformad på samma sätt som t.ex. bestämmelsen i 49 d kap. 2 § andra stycket SFL. Det finns ett värde i att utforma de nu aktuella bestämmelserna på samma sätt. Bestämmelserna i 49 d kap. har funnits på plats och varit tillämpliga sedan den 1 januari 2023. Fördelarna med att skapa ett incitament att rätta uppgifterna under hela den ovannämnda perioden bedöms överväga nackdelarna med den föreslagna utformningen angående bevisvärigheter gällande när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

har fått del av information om att Skatteverket inlett en utredning. Syftet med bestämmelsen är att det inte ska sättas i system att, med förhoppningen att tidsfristen för att ta ut en kryptoavgift ska löpa ut, vänta med att lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation fram till dess att en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får t.ex. en förfrågan från Skatteverket som avser dessa skyldigheter och som kan leda till tre kryptoavgifter. Motsvarande bestämmelse finns t.ex. i 49 c kap. 2 § andra stycket SFL. Det alternativa datum som hade kunnat bestämmas, och som redan i sig är en begränsning, är den tidpunkt då det inte längre är möjligt att påföra en kryptoavgift, dvs. inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (se vidare avsnitt 5.10.4).

I enlighet med vad som angetts ovan finns det två olika grunder för att ta ut kryptoavgift och båda kan anses syfta till fullgörandet av kontroll-uppgiftsskyldigheten om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Det är dock endast en avgift som ska tas ut även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och i dokumentationen avseende en och samma kontrolluppgift. Detta bör klargöras i lagtexten. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgift ska kunna tas ut. Felaktiga, försenade eller uteblivna kontrolluppgifter är en av grunderna för att ta ut kryptoavgift. En kontrolluppgift lämnas för en rapporteringspliktig användare men också för en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Om bristerna består i att uppgifter, handlingar och annan dokumentation inte har inhämtats, kontrollerats eller bevarats på det sätt som krävs (inklusive det granskningsförfarande som föreskrivs i KOL) kan det dock vara så att det finns en brist trots att en användare eller person med bestämmande inflytande inte är rapporteringspliktig och det därför inte ska lämnas någon kontrolluppgift. I dessa fall kopplas kryptoavgiften därför i stället till att skyldigheterna inte fullgjorts med avseende på en viss användare eller person med bestämmande inflytande och inte till en skyldighet att lämna kontrolluppgift.

Skatteverket ska besluta om kryptoavgift senast inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (avsnitt 5.10.4). Det kan vidare konstateras att de uppgifter som ska lämnas är de som föreskrivs i 22 d kap. SFL. Uppgifterna ska lämnas den 1 april. Om de föreskrivna uppgifterna inte lämnas i tid finns grund för att påföra kryptoavgift. Detta gäller oavsett om den uppgiftsskyldige inte har lämnat några uppgifter alls eller om denne har lämnat uppgifter som inte uppfyller kraven för kontrolluppgiftslämnandet. Detsamma gäller vid tidpunkterna för påförande av den andra och tredje kryptoavgiften. En uppgiftsskyldig kan således påföras maximalt tre kryptoavgifter för att ha låtit bli att fullgöra skyldigheterna avseende en och samma användare eller person med bestämmande inflytande under samma tidsperiod.

Allmänna utgångspunkter om kryptoavgiftens storlek

Av CARF följer att sanktionerna ska vara effektiva (se kommentaren till avsnitt V i CARF). Det saknas skäl att ha några andra utgångspunkter för sanktionerna enligt CARF än vad som i övrigt gäller i allmänhet för

sanktioner enligt DAC, dvs. att de ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

För att ett sanktionsavgiftssystem ska vara effektivt bör en sanktionsavgift kunna påföras kort tid efter det att överträdelsen har ägt rum. Det är också av vikt att systemet är förutsägbart. Det bör av denna anledning vara enkelt för de uppgiftsskyldiga att avgöra vilket belopp som avgiften kan uppgå till för varje enskild överträdelse. Sanktionsavgifter förekommer inom en mängd olika områden och hur storleken bestäms varierar. När det gäller vilken storlek som bör föreskrivas för kryptoavgiften kan en jämförelse göras med de bestämmelser om särskilda avgifter som redan finns i SFL. Ett exempel är skattetillägg (49 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som har lämnat oriktig uppgift till ledning för egen beskattning. Skattetillägg vid oriktig uppgift beräknas till en viss procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha bestämts för eller felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften, eller till en viss procent av en fjärdedel av det underskott som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, felaktigt skulle ha tillgodoräknats den som har lämnat uppgiften. Procentsatsen uppgår som huvudregel till 40 procent när det gäller inkomstskatt. Någon övre gräns för skattetillägget finns inte. Det följer dock av 51 kap. 1 § SFL att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp. Vid bedömningen ska det särskilt beaktas bl.a. om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten.

En annan sanktionsavgift som regleras i SFL är kontrollavgift (50 kap. SFL), som bl.a. tas ut av den som inte fullgör en skyldighet att använda kassaregister eller att dokumentera identifikationsuppgifter i en personalliggare. Kontrollavgiften uppgår i dessa fall till 12 500 kronor för varje kontrolltillfälle (25 000 kronor vid ny förseelse inom ett år från ett tidigare beslut om kontrollavgift) samt – när det gäller personalliggare – 2 500 kronor för varje person som vid kontrollen är verksam och inte är dokumenterad i en tillgänglig personalliggare. Vid överväganden i fråga om vilken storlek som bör föreskrivas för kryptoavgiften kan en jämförelse även göras med sanktionsavgifter i annan lagstiftning. Ett exempel är sanktionsavgift enligt 32 b § revisorslagen (2001:883) som ska fastställas till minst 5 000 kronor och högst en miljon kronor för en fysisk person respektive högst två procent av företagets omsättning närmast föregående räkenskapsår för en juridisk person. Sanktionsavgifter förekommer även på en mängd andra områden, bl.a. finansmarknadsområdet. På detta område kan avgifterna uppgå till mycket höga belopp. Den maximala sanktionsavgiften för en juridisk person kan uppgå till det högsta av fem miljoner euro, tio procent av företagets eller koncernens omsättning närmast föregående räkenskapsår eller två gånger den vinst som företaget gjort till följd av regelöverträdelsen, se 15 kap. 8 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder. För fysiska personer uppgår motsvarande maxbelopp till det högsta av fem miljoner euro, två gånger den vinst som personen gjort till följd av regelöverträdelsen och – enligt lagen om värdepappersfonder – två gånger de kostnader som personen undvikit till följd av regelöverträdelsen, se 15 kap. 8 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

25 kap. 9 a § lagen om värdepappersmarknaden och 12 kap. 8 a § lagen om värdepappersfonder.

Närmare om kryptoavgiftens storlek

Det är alltid förenat med osäkerheter att bedöma vilken nivå på en avgift som är effektiv och avskräckande men ändå proportionerlig. Ett alternativ är att koppla kryptoavgiftens storlek till värdet på kryptotillgångstjänster som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster utfört. Det är dock inte säkert att de användare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de användare som i det enskilda fallet har högst saldo på kontot hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Värdet på transaktionen ger inte heller någon direkt ledning i fråga om hur stor kapitalvinst som realiserats genom transaktionen eller om det t.o.m. är fråga om en kapitalförlust. Bedömningen är därför att kryptoavgiftens storlek inte bör kopplas till ett visst belopp avseende utförda kryptotillgångstjänster. Ett annat alternativ är att koppla kryptoavgiftens storlek till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters omsättning. I vissa fall kan en sådan lösning vara det bästa alternativet. Det kan t.ex. gälla i fall där den dokumentations- och uppgiftsskyldige inte tar betalt för de aktuella tjänsterna utan tillhandahåller dem i syfte att kunna öka sin försäljning av andra tjänster som är avgiftsbelagda. Den typen av arrangemang torde dock inte vara av avgörande betydelse för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters verksamhet. Ett tredje alternativ är att i lagen ange ett spann inom vilket en avgift kan bestämmas samt vilka omständigheter som ska beaktas vid bestämmande av kryptoavgiftens storlek i det enskilda fallet. Bedömningen är dock att en sådan lösning lämnar ett alltför stort bedömningsutrymme och minskar sanktionssystemets förutsägbarhet och tydlighet. Utgångspunkten bör därför vara att kryptoavgifternas storlek ska anges med bestämda belopp för de brister som kan hänföras till en viss användare och person med bestämmande inflytande. En första kryptoavgift bör tas ut om det klart framgår att den uppgiftsskyldige inte har lämnat föreskrivna uppgifter i tid eller inte inhämtat, bevarat eller kontrollerat handlingar, uppgifter och annan dokumentation i enlighet med de skyldigheter som föreskrivs. Denna avgift har karaktären av en förseningsavgift och bör uppgå till ett lägre belopp än avgiften vid ytterligare förseningar. Denna första kryptoavgift bör uppgå till 2 500 kronor. Avgiften ska tas ut för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats eller för varje användare och person med bestämmande inflytande där granskningsförfarandena inte genomförts i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL samt 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL.

Om den som ska lämna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation senast den 30 juni kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden föreslås att ytterligare en kryptoavgift ska tas ut, vilken då bör uppgå till ett högre belopp, 5 000 kronor.

Även den tredje kryptoavgiften bör uppgå till 5 000 kronor. Eftersom denna sammanlagda avgift är den egentliga sanktionen vid uteblivet eller felaktigt uppgiftslämnande eller andra nämnda överträdelser är det viktigt att avgiften är kännbar för den uppgiftsskyldige som överträtt regelverket. Med hänsyn till de belopp som de sammanlagda kryptoavgifterna kan uppgå till, från 2 500 kronor till 12 500 kronor, bedöms kryptoavgifterna väl avvägda och står i proportion till syftet med uppgiftsskyldigheten och skyldigheten att genomföra granskningsförfarandet. Mot bakgrund av vad som anförs tidigare i detta avsnitt är bedömningen att avgifter som motsvarar t.ex. kontrollavgifter inte skulle leva upp till kraven på att avgifterna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Eftersom kryptoavgifterna sammantaget kan komma att uppgå till relativt höga belopp kan det inte uteslutas att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, för att vara på den säkra sidan, kommer att lämna uppgifter om användare eller personer med bestämmande inflytande som i själva verket inte är rapporteringspliktiga. Mot bakgrund av kravet att sanktionerna måste vara avskräckande får denna risk anses acceptabel.

Lagförslag

Förslagen påverkar utformningen av samtliga bestämmelser i det nya 49 f kap. SFL.

5.10.3 Befrielse från kryptoavgift

Regeringens förslag: Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift ska det beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Regeringens bedömning: Det saknas skäl att införa ytterligare grunder för befrielse från kryptoavgift, vid sidan om de som finns i fråga om samtliga särskilda avgifter i skatteförfarandelagen.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Svensk Försäkring* och *Svenskt näringsliv*, anser att det är av vikt att de föreslagna sanktionerna tillämpas mycket nyanserat och inte alltför restriktivt, särskilt med beaktande av att såväl lagförslaget som den underliggande verkligheten är komplex.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Kryptoavgift föreslås, liksom kontoavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut, utgöra en särskild avgift i SFL:s mening. Det innebär bl.a. att bestämmelserna i 51 kap. 1 § SFL om befrielse från särskilda avgifter blir tillämpliga på kryptoavgiften. Bestämmelserna innebär att Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att ta ut

avgiften med fullt belopp. Det ska särskilt beaktas t.ex. om den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande, om det är fråga om en felbedömning av en regel eller betydelsen av faktiska förhållanden, om avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten eller om det har varit fråga om en oskäligt lång handläggningstid.

Förslaget till utformning av sanktionssystemet innebär, som framgår ovan, att de sammanlagda avgifterna är olika stora i olika situationer. Om det finns behov av att ytterligare nyansera avgiften i enskilda fall får detta ske genom tillämpning av bestämmelserna om hel eller delvis befrielse från särskilda avgifter. *Näringslivets skattedelegation* m.fl. anser att det är av vikt att de föreslagna sanktionerna tillämpas mycket nyanserat och inte alltför restriktivt. Även regeringen anser att det är viktigt att framhålla att tillämpningen av befrielsegrunderna måste ske nyanserat och inte alltför restriktivt. Även om det underliggande regelverket har funnits en tid kan det vara komplicerat och ett förbiseende eller en feltolkning av reglerna kan resultera i kännbara kryptoavgifter eftersom bedömningen kan komma att gälla en stor mängd användare och personer med bestämmande inflytande.

Förutom frågan om huruvida en leverantör av kryptotillgångstjänster är rapporteringsskyldig i Sverige eller inte kan tveksamheter uppstå kring ett antal olika frågor. I detta sammanhang måste dock beaktas att det är Skatteverket som har bevisbördan för att en överträdelse har skett. En oklarhet i frågan om de faktiska omständigheter som innebär att en överträdelse har skett torde således normalt inte drabba den uppgiftsskyldige. Vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse från en kryptoavgift finns det anledning att beakta den osäkerhet som kan finnas avseende tolkningen av regelverket. Det finns många olika omständigheter som måste beaktas vid bedömningen av om det finns skäl för hel eller delvis befrielse. Det är exempelvis tänkbart att det kan uppstå situationer där samma felaktiga bedömning lett till samma misstag avseende ett stort antal användare och det leder till att de sammanlagda avgifterna inte kan anses stå i rimlig proportion till överträdelsen. Det kan då vara så att det får anses oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får den nödvändiga informationen från en användare eller person med bestämmande inflytande först nära inpå att skyldigheten ska fullgöras trots att leverantören agerat för att få uppgifterna i tid bör även detta kunna vägas in vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp. Vidare bör enligt ovan kryptoavgiftens storlek inte kopplas till de belopp som hanterats för en viss användare (avsnitt 5.10.2). Detta motiveras bl.a. med att det inte är säkert att de användare som det är viktigast för skattemyndigheterna att få uppgifter om är de som i det enskilda fallet genomför transaktioner med de högsta beloppen. På motsvarande sätt kan det inte heller generellt anses att en underlåtenhet att lämna föreskrivna uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person är allvarligare om värdet på de rapporteringspliktiga transaktionerna är högre. Bedömningen av om avgiften står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten måste i stället göras utifrån omständigheterna i det enskilda fallet.

När det gäller vilken dokumentation och vilket underlag som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lägga till grund för att avgöra om en användare eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig, och därmed omfattas av kontrolluppgiftsskyldighet enligt 22 d kap. SFL, hänvisar KOL i flera avseenden till uppgifter som inhämtas enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, nedan kallad penningtvättslagen. När sådana uppgifter inhämtas enligt den lagen finns också en skyldighet för den som inhämtar dessa att bevara handlingarna och uppgifterna under en viss tid (5 kap. 3 och 4 §§). Mot den bakgrunden uppkommer frågan om en brist i skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation enligt KOL och SFL samtidigt kan utgöra en överträdelse av penningtvättslagen.

Penningtvättslagen är tillämplig på de s.k. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § första stycket den lagen. Bland dessa verksamhetsutövare finns företag som är leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen, dvs. marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster (1 kap. 2 § första stycket 13). De omfattas alltså av de krav som följer av penningtvättslagen. Bestämmelser om ingripande mot leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte följer kraven i den lagen finns i lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar (se 7 kap. 1 § tredje stycket penningtvättslagen). I 3 kap. lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar regleras olika typer av ingripanden. De enskilda syftena med åtgärderna i 3 kap. lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar som kan vidtas av Finansinspektionen är olika men det samlade syftet är att beivra en rad överträdelser mot regleringar av leverantörer av kryptotillgångstjänster, dvs. marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster. Dessa bestämmelser har likartade syften som det nu aktuella regelverket vad gäller t.ex. genomföra policyer och förfaranden för att förebygga penningtvätt, finansiering av terrorism och andra brott.

De flesta rapporteringsskyldiga personer enligt den nu föreslagna lagstiftningen är marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster och kan alltså bli föremål för ingripande enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar vid överträdelser av penningtvättsregleringen. Lagstiftningen som föreslås i denna lagrådsremiss träffar emellertid ytterligare en kategori av näringsidkare, nämligen kryptotillgångsoperatörer (se vidare avsnitt 5.4). Dessa faller utanför punkten 1 kap 2 § första stycket 13 penningtvättslagen som endast avser leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen. I den utsträckning sådan verksamhet bedrivs av någon av de andra verksamhetsutövarna enligt penningtvättslagen omfattas de dock av en skyldighet att följa den lagen. Vilka regler som gäller för ingripande vid överträdelser av bestämmelserna i penningtvättslagen styrs då av vilken typ av verksamhetsutövare det handlar om. I likhet med vad som gäller för leverantörer av kryptotillgångstjänster regleras ingripande i de flesta fall i den lag som reglerar verksamhetsutövaren i fråga (se 7 kap. 1 § penningtvättslagen).

Sammanfattningsvis kan det alltså uppstå situationer där en person som är föremål för en utredning om påförande av kryptoavgift redan har blivit föremål för ingripande på grund av brister i efterlevnaden av penningtvättsregleringen med anledning av samma brist vid tillämpningen av regelverken. Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, bör det därför även beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har föranlett ett ingripande på grund av att bestämmelserna i penningtvättslagen inte har följts. Detsamma gäller redan i fråga om kontoavgift för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Frågan om dubbelprövningsförbudet kan aktualiseras i dessa fall behandlas i avsnitt 5.10.6. När det gäller befrielse från kryptoavgiften kan det slutligen uppmärksammas att ett beslut om kryptoavgift kan överklagas.

Lagförslag

Förslagen medför ändring i 51 kap. 2 § SFL.

5.10.4 Förfaranderegler om kryptoavgift

Regeringens förslag: Skatteverket fattar beslut om kryptoavgift. Ett beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Samma tidsfrist gäller för ett beslut om omprövning på Skatteverkets initiativ till nackdel för den som beslutet gäller.

Kryptoavgiften ska vara betald senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den då dag beslut fattades. Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av kryptoavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat beslutet om kryptoavgift. Det får inte ställas krav på säkerhet för att bevilja anstånd med kryptoavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet. Bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare ska gälla även för kryptoavgift.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år

I 52 kap. SFL regleras inom vilken tid beslut om särskilda avgifter ska fattas. Tidsfristen är olika beroende på vilken typ av särskild avgift det rör sig om och i vilken situation avgiften tas ut. Ofta ska beslutet meddelas inom två år från en viss tidpunkt. Ett beslut om förseningsavgift ska t.ex. meddelas inom två år från den dag då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 2 § SFL). Ett beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift ska som huvudregel meddelas senast under det andra året efter

utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (52 kap. 3 § SFL). Om efterbeskattning beslutas, får ett beslut om skattetillägg dock meddelas samtidigt (52 kap. 5 § SFL). Ett beslut om kontrollavgift ska i vissa fall meddelas inom två år från den dag då beslutet om tillsyn eller kontrollbesök meddelades, och i andra fall inom två år från den dag då Skatteverket konstaterade att dokumentationsskyldigheten inte har fullgjorts (52 kap. 9 § SFL). Ett beslut om kontoavgift för rapporterings-skyldiga finansiella institut ska meddelas senast sex år efter det kalenderår då den kontrolluppgift som dokumentationen avser ska lämnas eller skulle ha lämnats om kontot hade varit rapporteringspliktigt (52 kap. 8 c § första stycket SFL). Ett beslut om rapporteringsavgift ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då uppgiftsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 8 d § SFL). Det skiljer sig avseende beslut om dokumentationsavgift i fråga om betaltjänstleverantörer som ska meddelas inom fyra år från utgången av det kalenderår då dokumentationsskyldigheten skulle ha fullgjorts (52 kap. 8 c § andra stycket SFL). Skälet är den förhållandevis korta tid som en betaltjänstleverantör måste bevara uppgifter (prop. 2022/23:121 s.75 och 76). Skatteverket kan på olika sätt få kännedom om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har låtit bli att fullgöra sina skyldigheter. Det kan t.ex. framgå vid kontroll av leverantören eller efter signaler från behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion dit uppgifterna i kontrolluppgiften har eller skulle ha överförts. Frågan är då under hur lång tid Skatteverket bör ha möjlighet att meddela ett beslut om kryptoavgift. Utöver de ovan nämnda exempel på tidsfrister som finns i 52 kap. SFL kan en jämförelse göras med fristen för omprövning av ett beskattningsbeslut till nackdel för den skattskyldige. Ett sådant beslut ska normalt meddelas inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (66 kap. 21 § SFL). Fristen kan dock utsträckas till sex år i vissa fall (s.k. efterbeskattning), bl.a. om den skattskyldige inte i sin deklaration har lämnat tillräckliga uppgifter för att Skatteverket ska kunna fatta ett korrekt beskattningsbeslut (66 kap. 27 § SFL). Om det inte har lämnats några uppgifter om en rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person torde det ofta vara svårt för Skatteverket att upptäcka detta kort tid efter att uppgifterna skulle ha lämnats. I många fall torde det som nämnts komma att uppdagas först vid en efterföljande kontroll av uppgiftslämnaren eller om Skatteverket får en indikation om felaktigheter från en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet. En kortare tid än sex år, t.ex. två år, bedöms som en för kort tidsfrist för Skatteverket att besluta om kryptoavgift. Mot denna bakgrund bör ett beslut om kryptoavgift kunna meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. SFL ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts, om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Samma tidsfrist bör gälla för ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller på initiativ av Skatteverket.

Betalningsdag, anstånd, tidsfrist för att begära omprövning eller överklaga samt kvalificerad beslutsfattare

Kryptoavgiften bör – i likhet med t.ex. förseningsavgift, skattetillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift – betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades.

Anstånd med betalning av skatter och avgifter kan beviljas under vissa förutsättningar. Enligt 63 kap. 7 § SFL ska Skatteverket i vissa fall av omprövning och överklagande bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. Bakgrunden till bestämmelserna är att systemet med skattetillägg i Europakonventionens mening kan anses utgöra en anklagelse för brott som medför en rätt till domstolsprövning. Vid införande av SFL gjordes bestämmelsen i 63 kap. 7 § SFL tillämplig även på kontrollavgift, bl.a. för att inte riskera en konflikt med Europakonventionen (prop. 2010/11:165 s. 573). Därefter har paragrafens tillämpningsområde av samma skäl utökats till att även omfatta återkallelseavgift (prop. 2015/16:127 s. 103), dokumentationsavgift (prop. 2018/19:9 s. 99) och rapporteringsavgift (prop. 2019/20:74 s. 159). Som framgår i avsnitt 5.10.6 görs bedömningen att det inte kan uteslutas att kryptoavgiften kan komma att bedömas som ett straff i Europakonventionens mening. En prövning av den gärning som kan resultera i påförandet av en kryptoavgift innefattar i sådana fall en prövning av en anklagelse för brott i Europakonventionens mening. Bestämmelserna i 63 kap. 7 § SFL bör därför omfatta även kryptoavgift. Detsamma gäller förbudet i 63 kap. 8 § andra stycket SFL mot att kräva säkerhet för att bevilja anstånd enligt 4 eller 5 § i samma kapitel (dvs. ändringsanstånd eller anstånd för att undvika betydande skada).

Enligt SFL ska en begäran om omprövning eller ett överklagande enligt huvudregeln ha kommit in till Skatteverket antingen senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut eller, i fråga om särskilt angivna beslut, senast inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det (66 kap. 7 § och 67 kap. 12 § SFL). De typer av beslut där tvåmånadersfristen gäller är sådana där en sexårig omprövnings- och överklagandefrist skulle vara meningslös eller mindre lämplig (jfr prop. 2010/11:165 del 2 s. 1079). Det gäller bl.a. beslut om uppgifts- eller dokumentationsskyldighet och beslut om vissa särskilda avgifter (återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift). Det kan vidare konstateras att tvåmånadersfristen gäller för samtliga befintliga särskilda avgifter utom förseningsavgift och skattetillägg. Sexårsfristen gäller för begäran om omprövning och överklagande av beskattningsbeslut. Det faller sig därför naturligt att samma frist gäller även i fråga om beslut om skattetillägg, eftersom beskattningsbeslutet har avgörande betydelse för skattetillägget. Även beslut om förseningsavgift har ett nära samband med beskattningsbeslut eftersom den tas ut t.ex. om skattedeklaration eller inkomstdeklaration med uppgifter till ledning för beskattningen inte lämnas i tid. Uppgifter om rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer lämnas däremot som utgångspunkt inte till ledning för beskattning av i Sverige skattskyldiga

personer och beslut om kryptoavgift har därför inte en sådan direkt och nära koppling till ett beskattningsbeslut som innebär att det finns skäl att frånga den omprövnings- och överklagandefrist som gäller för övriga särskilda avgifter, dvs. för återkallelseavgift, rapporteringsavgift och kontrollavgift. En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift bör därför ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av beslutet.

Twistiga omprövningsärenden avseende skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, rapporteringsavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska under vissa förutsättningar avgöras av en särskilt kvalificerad beslutfattare hos Skatteverket. Detta bör även gälla i fråga om kryptoavgift.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 52 kap. 1 §, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § SFL. Förslagen innebär även att 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e § SFL införs.

5.10.5 Ansvar för kryptoavgift för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer

Regeringens förslag: Det ska införas bestämmelser om att en förvaltare av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en trust, vilken inte är en juridisk person, kan hållas betalningsansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven. När det gäller rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som varken är juridiska personer eller truster ska den som har motsvarande ställning som en förvaltare kunna hållas betalningsansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven.

Betalningsskyldigheten ska knytas till den tidpunkt vid vilken kryptoavgiften skulle ha betalats.

Skatteverket ska inte få besluta om betalningsansvar om fordran mot den juridiska konstruktionen har preskriberats.

Det ska införas en möjlighet till hel eller delvis befrielse från betalningsansvar för förvaltaren eller den som har motsvarande ställning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om särskilda avgifter för dem som inte följer regelverket om informationsutbyte om kryptotillgångar på skatteområdet (kryptoavgift för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster) föreslås, som framgått ovan, införas i ett nytt 49 f kap. SFL. Enligt 49 f kap. SFL ska avgift under vissa

föresättningar tas ut av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Av 2 kap. KOL följer att både fysiska personer och enheter kan vara rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Enhet definieras i 6 kap. 3 § IDKAL som en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

I samband med att den svenska lagstiftningen avseende den effektiva implementeringen av CRS utvärderades av Global Forum uppmärksammades att det, som bestämmelserna om dokumentationsavgift då var utformade, var oklart om det var möjligt att påföra rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte är juridiska personer (dvs. juridiska konstruktioner, t.ex. truster) sanktioner för bristande efterlevnad. Det beror på att t.ex. truster som inte är juridiska personer inte erkänns som rättssubjekt i svensk lagstiftning. Frågan är hur man i praktiken påför och driver in en sanktionsavgift från t.ex. en trust som inte är en juridisk eller fysisk person enligt svensk lagstiftning. Global Forum undrade om det exempelvis finns möjlighet att i stället rikta sanktionen mot en företrädare för trusten. Rekommendationen från Global Forum var att Sverige skulle tillförsäkra att det är möjligt att ta ut sanktioner även från denna typ av legala arrangemang (se vidare i prop. 2023/24:167 s. 53)).

I svensk rätt ansvarar i normalfallet en gäldenär för sina egna skatte- och avgiftsskulder men i vissa situationer och under vissa föresättningar kan någon annan än gäldenären bli betalningsansvarig för dennes skatte- eller avgiftsskuld enligt bestämmelserna i 59 kap. SFL. I det nu aktuella fallet kan bestämmelserna om företrädaransvar vara av intresse. Bestämmelserna om företrädaransvar finns i 59 kap. 12–21 §§ SFL. Av 59 kap. 13 § SFL framgår att om en företrädare för en juridisk person uppsåtligt eller av grov oaktsamhet inte har betalat skatt eller avgift, är företrädaren tillsammans med den juridiska personen skyldig att betala skatten eller avgiften. Bestämmelsen om företrädaransvar i 59 kap. 13 § SFL är inte begränsad till att gälla endast vissa skatter eller avgifter som tas ut enligt SFL. Bestämmelsen gäller i princip för alla skatter och avgifter som omfattas av skatteförfarandelagens tillämpningsområde. Men eftersom bestämmelserna uttryckligen endast gäller företrädare för juridiska personer gäller de inte andra juridiska konstruktioner. Med anledning av resultatet av den utvärdering som ägt rum i Global Forum avseende CRS bör även de svenska bestämmelserna avseende regelverket om rapportering om kryptotillgångar utformas så att det säkerställs att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är juridiska personer kan påföras en särskild avgift för bristande efterlevnad (se prop. 2023/24:167 s. 53–58). I detta sammanhang bör det erinras om att Sverige har en skyldighet att i praktiken säkerställa att beslutet kan verkställas och att betalning kan drivas in oavsett vilken juridisk konstruktion beslutet riktas mot. För att beslut om utmätning för att få in betalning av kryptoavgiften hos huvudbetalaren ska kunna äga rum hos förvaltaren för trusten krävs en särskild exekutionstitel som kan riktas mot denne (jämför NJA 1976 s. 230). Ett beslut av Skatteverket om personligt betalningsansvar är en sådan exekutionstitel som säkerställer att fordran kan drivas in mot förvaltaren av trusten. Även om det skulle vara möjligt för Skatteverket att göra förvaltare för truster ansvariga för betalningen av kryptoavgiften utan någon bestämmelse om betalningsansvar är det inte

möjligt att utvidga kretsen som beslut om kryptoavgift kan fattas för. Om så skulle ske skulle kravet på betalning av en kryptoavgift behöva riktas mot flera olika subjekt för att säkerställa att betalning sker. Det skulle då riktas krav mot både huvudbetalaren och företrädarna och som ett resultat av detta skulle fordran behöva debiteras på deras respektive skattekonto trots att det endast gäller en fordran vilket i sin tur skulle kunna leda till att betalning för samma belopp sker flera gånger och t.ex. problem med ränteberäkningen. I stället bör bestämmelserna om betalningsansvar för skatte- och avgiftsskulder utvidgas till att omfatta även kryptoavgift som ska betalas av andra juridiska konstruktioner än juridiska personer som har införts just för att hantera denna typ av situationer. Kravet på kryptoavgift kommer då att riktas mot huvudbetalaren och, om betalning inte sker, därefter även mot en eller flera personer som bedömts som betalningsansvariga. Med denna lösning kommer kryptoavgiften endast debiteras huvudbetalarens skattekonto, se bestämmelsen i 61 kap. 1 § andra stycket SFL som innebär att skatter och avgifter som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap. SFL inte ska registreras på den betalningsansvarigas skattekonto.

Grunden för ett ansvar påminner i detta fall till viss del både om ansvar för delägare i svenskt handelsbolag enligt 59 kap. 11 § SFL och företrädaransvar enligt 59 kap. 12–21 §§ SFL. Skillnaden här jämfört med främst företrädaransvaret är att det nu är fråga om olika former av utländska konstruktioner som inte är juridiska personer som kommer att debiteras en kryptoavgift. Juridisk person är en term för en sammanslutning som har egen rättskapacitet, dvs. kan förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter. En juridisk person kan ingå avtal, äga tillgångar och dra på sig skulder. Den juridiska personen kan också uppträda som part i domstol. En annan viktig faktor är att en juridisk person normalt ska kunna skydda sina ägare från personligt ansvar, detta gäller dock t.ex. inte svenska handelsbolag där bolagsmännen enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag svarar solidariskt för bolagets förpliktelser. Eftersom det nu är frågan om andra juridiska konstruktioner än juridiska personer (som i viss utsträckning påminner mer om svenska handelsbolag) finns det inte lika stort behov av bestämmelser om att företrädaren eller den som beslutet om ansvar ska riktas mot ska ha agerat uppsåtligt eller grovt oaktsamt vid bristande betalning (59 kap. 12 och 13 §§ SFL) eller att ett beslut först behöver undergå en prövning av förvaltningsrätt (59 kap. 16 § SFL) som det finns i fråga om företrädaransvaret. Det är fråga om enheter som inte är juridiska personer och därför inte självständigt kan agera på samma sätt som en juridisk person och olika företrädare som förfogar över och har ett speciellt ansvar för egendomen och den rättsliga konstruktionen, se vidare nedan. Grunderna för ett ansvarsbeslut bör därför utgå från samma premisser som ett beslut om ansvar för en handelsbolagsdelägare. Denna möjlighet bör kompletteras av möjligheter till hel eller delvis befrielse för både den särskilda avgiften samt för den som hålls betalningsansvarig, se vidare nedan.

En avgörande fråga är vem som Skatteverket ska få fatta beslut om betalningsansvar för, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte fullgör betalningsskyldigheten. Det kan antingen vara fråga om någon som företräder den juridiska konstruktionen och därför har möjlighet att påverka skyldigheterna som brustit och lett till

ett beslut om kryptoavgift eller någon som är förmånstagare och därför kan dra fördel av den juridiska konstruktionens tillgångar. Även om förmånstagare och andra kan dra nytta av brister i rapporteringen är det inte säkert att dessa har kännedom om eller möjlighet att påverka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters verksamhet. Ansvaret bör därför riktas mot den som har en sådan möjlighet och skyldighet i olika juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer. Bestämmelsen bör innehålla så få subjektiva rekvisit som möjligt eftersom, utöver vad som redogjorts för ovan, det ökar förutsebarheten och förenklar tillämpningen. Det är dock mycket svårt att på förhand avgöra vilka juridiska konstruktioner som kan komma i fråga samt hur dess förvaltning ser ut. En juridisk konstruktion som inte är en juridisk person men en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan vara en trust. Typiskt sett innebär en trustbildning att stiftaren (settlor) uppdrar åt en förvaltare (trustee) att förvalta egendom (trust property) till förmån för förmånstagarna (beneficiaries). Det är då en juridisk konstruktion där stiftarens äganderätt till en viss egendom överförs till en förvaltare (trustee) på ett visst bestämt sätt. Det vanligaste sättet att bilda en trust är att stiftaren upprättar en skriftlig trustskund. Denna innehåller bestämmelser som anger trustens ändamål och vilka befogenheter och förpliktelser förvaltaren har. Bestämmelsen om att en förvaltare för en trust kan hållas ansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för en särskild avgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av skyldigheterna enligt 49 f kap. SFL enligt 59 kap. 25 § SFL bör även gälla kryptoavgiften. Det kan dock även förekomma andra rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster än truster som är juridiska konstruktioner men inte juridiska personer. Sådana juridiska konstruktioner kan t.ex. utgöra partnerskap eller olika former av utländska stiftelser som inte är juridiska personer. Även motsvarande företrädare för dessa juridiska konstruktioner bör på motsvarande sätt kunna hållas betalningsansvariga för den bristande efterlevnaden. Det kan då t.ex. röra sig om partner i partnerskap som har ett ansvar att förvalta och leda den juridiska konstruktionen. När det gäller juridiska konstruktioner som varken är juridiska personer eller truster bör alltså den som har motsvarande ställning i den juridiska konstruktionen kunna hållas ansvarig (tillsammans med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster) för kryptoavgift som påförts på grund av bristande efterlevnad av rapporterings- eller dokumentationskraven enligt 49 f kap. SFL.

Ett ansvarsbeslut bör knytas till förhållandena hos den juridiska konstruktionen när kryptoavgiften förföll till betalning och inte till förhållandena när bristen förelåg. Skälet för att kunna fatta beslut om betalningsansvar är att kunna säkra betalning för den särskilda avgiften om den juridiska konstruktionen inte betalar, vilket bör ske hos den som har inflytande över den juridiska konstruktionen när betalning ska ske och förfogar över medlen. Vidare blir det tydligare vem ansvarsbeslutet kan riktas mot eftersom bristerna kan ha uppstått vid flera olika tillfällen men ändå inkluderas i samma beslut om kryptoavgift. Vad som för andra betalningsansvar utgör den relevanta ansvarstidpunkten varierar bl.a. beroende på vilket slags beslut som ligger till grund för den obetalda

fördringen. Det finns även särskilda regler om ansvarstidpunkten avseende företrädaransvar för underlättna skatteavdrag (59 kap. 12 § andra stycket SFL) och företrädaransvar för överskjutande ingående mervärdesskatt (59 kap. 14 § SFL). För företrädaransvar är det i normalfallet skattens ursprungliga förfallodag som är den relevanta ansvarstidpunkten. Det är alltså utifrån denna tidpunkt som utredningen om vem som har varit företrädare för den juridiska personen utgår. En juridisk person kan vidare vara delägare i ett svenskt handelsbolag och därför också bli betalningsansvarig enligt 59 kap. 11 § SFL för skatter och avgifter enligt SFL. Om den juridiska personen inte betalar skatten på den förfallodag som bestäms i beslutet om betalningsansvar så kan Skatteverket ansöka om företrädaransvar för den fysiska person som var företrädare för den juridiska personen när skatten eller avgiften förföll till betalning enligt beslutet. Skatteverket kan också ansöka om betalningsansvar för den fysiska person som var företrädare för den delägande juridiska personen i handelsbolaget vid tiden för skattens ursprungliga förfallodag, dvs. den dag då handelsbolaget ursprungligen skulle ha betalat in den aktuella skatten eller avgiften. Särskilda avgifter har dock inte någon ursprunglig förfallodag. Den nu aktuella betalningsskyldigheten bör därför i stället knytas till den tidpunkt när kryptoavgift skulle ha betalats.

Skatteverket bör inte få besluta om ansvar om fordran mot den juridiska konstruktionen har preskriberats.

Samma möjlighet till hel eller delvis befrielse från betalningsansvaret avseende kryptoavgiften bör gälla som den för kontoavgift enligt 59 kap. Med tanke på att det är fråga om utländska juridiska konstruktioner är det inte möjligt att uttömmande analysera varken hur den juridiska konstruktionen kan vara konstruerad eller förutsättningarna för den som hålls ansvarig att fullgöra eller påverka skyldigheterna som den juridiska konstruktionen enligt 49 f kap. SFL brustit i och som lett till ett beslut om särskilda avgift. Grunderna för befrielse ligger utanför de grunder som enligt 51 kap. SFL helt eller delvis kan befria den juridiska konstruktionen från särskild avgift. I stället bör det vara fråga om sådana särskilda skäl som är kopplade till den som görs betalningsansvarig och förhållanden som förelåg vid tidpunkten för den bristande betalningen. Det kan då röra sig om att omständigheterna som lett till den bristande betalningen inte kunnat förutses av den som hålls ansvarig. De särskilda skälen kan vidare grunda sig i förhållanden kopplade till denne, såsom hög ålder och hälsotillstånd. Även i fall där befrielsegrunder saknas kan det bli fråga om att begränsa betalningsansvaret. Detta kan bli aktuellt då beloppets storlek och omständigheterna i målet leder till att ett fullt betalningsansvar står i klart missförhållande till det som det allmänna har att vinna av ett sådant beslut (jfr HFD 2016 ref. 60).

Lagförslag

Förslaget innebär ändringar i 59 kap. 1, 25 och 25 b §§ SFL.

5.10.6 Europakonventionens tillämpning

Regeringens förslag: Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till en kryptoavgift.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) gäller som lag i Sverige med de ändringar och tillägg som följer av de protokoll till konventionen som Sverige har ratificerat, däribland konventionens sjunde tilläggsprotokoll (se lagen [1994:1219] om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna). Enligt 2 kap. 19 § regeringsformen får inte lag eller annan föreskrift meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Enligt artikel 6 i Europakonventionen, som gäller vid prövning av en persons civila rättigheter och skyldigheter eller vid anklagelse för brott, har var och en de rättssäkerhetsgarantier som anges i artikeln, bl.a. rätten till en rättvis och offentlig rättegång inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag. I artikeln fastslås också vissa andra rättssäkerhetsgarantier.

Av artikel 4.1 i sjunde tilläggsprotokollet framgår det att ingen får lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han redan har blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 50 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Mer specifikt gäller ett förfarande samma brott i den mån det avser identiska fakta eller fakta som är väsentligen desamma som beträffande den överträdelse som prövats i det första förfarandet. Detta förbud mot dubbla straff och dubbla prövningar kallas ofta för dubbelprövningsförbudet. Dubbelprövningsförbudet är begränsat till att gälla samma rättssubjekt (se artikel 4.1 i protokollet). Förbudet utesluter däremot inte att den som dömts för brott blir föremål för ett disciplinärt förfarande på grund av samma gärning.

Vid bedömningen av vad som är anklagelse för brott utgår domstolen från de s.k. Engelkriterierna (Engel m.fl. mot Nederländerna, no 5100/71, den 8 juni 1976). Europadomstolen har i ett stort antal avgöranden prövat dessa kriterier och även tagit ställning till gränsdragningen mellan straff och disciplinära åtgärder. De tre kriterierna är i korthet klassificering i inhemsk rätt, gärningens art och den påföljd som kan komma i fråga.

Av Europadomstolens praxis följer att administrativa sanktioner kan bedömas vara straffrättsliga till sin karaktär. Om sådana sanktioner är att betrakta som en prövning av en anklagelse om brott kan prövningen alltså innebära ett hinder mot att pröva och döma någon för samma brott. I fråga om gärningens art har det betydelse om det rör sig om en gärning som kan utföras av vem som helst och mot vilken lagstiftaren har velat införa ett allmänt förbud eller om det är fråga om en kränkning av förhållningsregler

för en viss avgränsad grupp personer med särskild ställning och särskilda skyldigheter.

Fråga är nu om systemet kryptoavgift som föreslås i de föregående avsnitten kan vara att betrakta som en anklagelse för brott.

Kryptoavgiften är enligt nationell rätt inte en straffrättslig utan en administrativ sanktion. Reglerna om kryptoavgift kan endast beröra sådana rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i KOL.

Termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan i undantagsfall omfatta fysiska personer även om de som förväntas utgöra den största och mest betydelsefulla delen är de enheter som är marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Vad gäller sanktionens storlek är den relativt begränsad per användare eller person med bestämmande inflytande för vilket granskningsåtgärderna inte har utförts eller dokumenterats korrekt. Eftersom en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan ha ett stort antal användare att utföra granskningsåtgärder med avseende på och att lämna kontrolluppgift för enligt 22 d kap. SFL kan det dock tänkas att ett större antal kryptoavgifter tas ut avseende samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster om det skulle uppstå att det finns systematiska brister i dokumentationen eller uppgiftslämnandet hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster utgör en begränsad krets av enskilda som åläggs en särskild skyldighet att utföra granskningsåtgärder och lämna uppgifter om konton i syfte att förhindra skatteundandragande. De sammanlagda kryptoavgifterna per användare och år kan uppgå till maximalt 12 500 kronor.

Jämte kryptoavgift kan rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster vid brister i skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation enligt KOL och SFL som leder till en kryptoavgift samtidigt göra sig skyldiga till en överträdelse av annan lagstiftning på grund av att bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte följts (prop. 2016/17:173 s. 430–433 och prop. 2018/19:9 s. 97–98) och bli påförda en sanktionsavgift. Varken vid införandet av lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller införandet av dokumentationsavgiften för rapporteringsskyldiga finansiella institut (prop. 2018/19:9 s. 102 och 103) uteslöts det att ingripande i form av sanktionsavgift enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism var att betrakta som en anklagelse för brott. De olika sanktionerna kan dock komma att påföras samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster, dvs. samma person. Av detta skäl föreslås det i avsnitt 5.10.3 införas en bestämmelse om att det vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, ska beaktas om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Samma bedömning görs avseende olika ingripanden som lett till ett ingripande enligt lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Befrielse från kryptoavgift kan alltså bli aktuell om bristen på dokumentation helt eller delvis även har lett till ett ingripande på grund av underlåtenhet att tillämpa bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Det finns enligt ovan omständigheter som talar emot att kryptoavgiften ska bedömas som ett straff så som att avgiften enligt nationell rätt inte är en straffrättslig åtgärd, att den är relativt begränsad, att den i huvudsak inte omfattar fysiska personer och att det är fråga om en begränsad krets. Det kan dock inte uteslutas att Europadomstolen kan komma att göra bedömningen att det är ett straff. Av den anledningen bör reglerna ges en sådan utformning att de rättssäkerhetsgarantier som följer av Europakonventionen uppfylls, vilket gäller såväl rätten till en rättvis rättegång som dubbelprövningsförbudet. Vid uttag av kryptoavgift ska därför anstånd beviljas om den som kryptoavgiften avser har begärt omprövning eller överklagat beslutet under vissa förutsättningar. Säkerhet för att bevilja anstånd för kryptoavgift kan inte krävas, se avsnitt 5.10.4. Vidare bör ett föreläggande inte få förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som kan leda till kryptoavgift och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Det anses inte nödvändigt att i detta lagstiftningsarbete föreslå någon ytterligare särskild reglering med anledning av dubbelprövningsförbudet. För det fall att det trots allt i praktiken skulle komma att bedömas att påförandet av kryptoavgift och en annan sanktion eller påföljd i ett enskilt fall omfattas av dubbelprövningsförbudet, kan påminnas om att Europakonventionen gäller som lag här i landet och att myndigheterna ska tillämpa dess regler. Om dubbelprövningsförbudet inte aktualiseras kan den i avsnitt 5.10.3 föreslagna regeln, om befrielse från kryptoavgift när det är oskäligt att ta ut en kryptoavgift med fullt belopp till följd av att bristen på dokumentation helt eller delvis även har föranlett ett ingripande enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, i stället komma att aktualiseras.

Lagförslag

Förslagen medför en ändring i 44 kap. 3 § SFL.

5.11 Skattesekretess och användningsbegränsningar

5.11.1 Skattesekretess

Regeringens bedömning: Skattesekretessen omfattar de uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som lämnas om användare och personer med bestämmande inflytande i form av kontrolluppgifter. Detta gäller även uppgifter som tas emot av Skatteverket från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Regeringens förslag: Sekretess ska gälla för uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden om

kryptoavgift. Skattesekretessen ska även gälla i ärenden enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Sekretessen ska dock inte gälla för beslut i sådana ärenden och beslut om kryptoavgift.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Journalistförbundet* avstyrker förslagen i promemorian avseende OSL eftersom förslagen ytterligare riskerar att försvåra för journalister som vill granska enskildas ekonomi.

Skälen för regeringens bedömning och förslag: I 27 kap. OSL finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Föremålet för sekretessen är således uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258). Bestämmelsen omfattar inte bara ärenden enligt SFL. Av propositionen till den numera upphävda sekretesslagen (1980:100) framgår att bestämmelsen även omfattar t.ex. ärenden om förhandsbesked liksom registerföring och annan verksamhet som har anknytning till förfarandet men saknar ärendekaraktär (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket samma paragraf att sekretess även gäller i bl.a. verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen.

Vad som avses med skatt i det aktuella kapitlet framgår av 27 kap. 1 § tredje stycket OSL. Där framgår också att med skatt jämställs vissa avgifter, bl.a. skattetillägg och vissa andra s.k. särskilda avgifter som kan tas ut enligt SFL.

I 27 kap. 2 § OSL finns en bestämmelse om sekretess i vissa ärendetyper som har anknytning till men ändå ligger något vid sidan om den verksamhet som regleras i 1 §. Sekretess gäller för bl.a. uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt (27 kap. 2 § första stycket 1). Med särskilt ärende avses skattekontroll m.m. som inte ingår som ett led i ett ärende om bestämmande av skatt eller liknande utan är ett fristående förfarande (prop. 1979/80:2 del A s. 261).

Sekretessen enligt 27 kap. 1–4 §§ OSL gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, i ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar

den som avses i nämnda paragrafer (27 kap. 5 § första stycket OSL). Ett exempel på ett sådant avtal är DAC. Av andra stycket i samma paragraf framgår att sekretess gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation, hos en myndighet i verksamhet som avses i 27 kap. 1–4 §§ OSL för sådan uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som myndigheten förfogar över på grund av avtalet.

Uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande omfattas av sekretess

De uppgifter som enligt förslagen i denna lagrådsremiss ska lämnas om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer kommer att kunna behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas (se avsnitt 5.12). För uppgifter i databasen gäller sekretessen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL (databassekretess).

Det överordnade syftet med att uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer som inte är obegränsat skattskyldiga i Sverige lämnas till Skatteverket är att de ska överföras till andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i detta avseende föreslås tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Bestämmelserna syftar till att genomföra de krav som ställs i DAC 8 och CARF MCAA. I den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna får de användas för administration och verkställighet av den statens eller jurisdiktionens lagstiftning avseende de skatter som omfattas av direktivet och CARF MCAA. Det förutsätts därför att uppgifterna används i den mottagande staten eller jurisdiktionen i flera olika verksamheter och ärenden som motsvarar de där sekretess gäller i Sverige enligt 27 kap. 1, 2 och 4 §§ OSL. Sekretess för uppgifterna bedöms därför gälla enligt 27 kap. 5 § första stycket OSL för uppgifter om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer i ärende om överföring av uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Detta eftersom det är fråga om ett ärende om handräckning eller bistånd som en svensk myndighet lämnar åt en myndighet eller något annat organ i den staten eller inom den mellanfolkliga organisationen i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. För de uppgifter om rapporteringspliktiga personer som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar gäller sekretess enligt 27 kap. 5 § andra stycket OSL, i den utsträckning sekretess inte gäller direkt med stöd av 27 kap. 1 eller 2 § OSL (se nedan).

Skatteverket kommer emellertid också ta emot uppgifter om rapporteringspliktiga personer som är obegränsat skattskyldiga i Sverige. Om dessa personer inte också har skatterättslig hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion ska uppgifterna inte utbytas med någon stat eller jurisdiktion. Skatteverket ska i dessa fall endast använda uppgifterna för egna ändamål, dvs. för t.ex. bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller för kontroll i fråga om skatt m.m. I sådan verk-

samhet gäller sekretess för uppgifterna antingen enligt 27 kap. 1 § första stycket eller enligt 27 kap. 2 § 1 OSL, beroende på om åtgärderna ingår som ett led i ett ärende om t.ex. bestämmande av skatt eller om det är ett fristående förfarande. Detta gäller både i fråga om uppgifter som Skatteverket får direkt från uppgiftsskyldiga i Sverige och uppgifter som Skatteverket får från andra medlemsstater genom automatiskt utbyte av upplysningar.

Skatteverket får i enskilda fall även inhämta uppgifter som myndigheten behöver för att kunna kontrollera uppgiftsskyldigheten (se t.ex. 37 kap. 6 § första stycket SFL). I verksamhet som avser sådan kontroll gäller sekretess enligt 27 kap. 2 § första stycket 1 OSL.

I avsnitt 5.1 i CARF MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den stat eller jurisdiktion som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna stat eller jurisdiktion samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnade upplysningar, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan

användas för liknande ändamål i den medlemsstat som lämnade upplysningarna. Det har vidare gjorts vissa andra ändringar i artikel 16 som innebär att uppgiften även får användas för bedömning, administration, och verkställighet av bestämmelser avseende tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Se vidare om detta i avsnitt 8.6.

Sekretessreglerna i DAC bör i LAUK tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete.

Sekretessen när det gäller den nya särskilda avgiften – Kryptoavgift – behandlas nedan.

Ny särskild avgift – kryptoavgift

Regeringens förslag innebär bl.a. att en ny särskild avgift, en kryptoavgift, införs (se avsnitt 5.10). Enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL gäller sekretess bl.a. i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Enligt 27 kap. 1 § tredje stycket OSL jämföras med skatt bl.a. vissa särskilda avgifter som tas ut enligt SFL. Bestämmelsen har inte något skaderekvisit. Sekretessen är alltså absolut. Av 27 kap. 6 § OSL framgår att sekretessen inte gäller beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. *Journalistförbundet* anser att det finns skäl att möjliggöra viss insyn i ärenden om kryptotillgångar eftersom det finns ett stort insynsintresse i sådana ärenden. Regeringen anser att samma skäl som motiverade den sekretess som gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden om utbyte av upplysningar om finansiella konton och kontoavgift enligt 27 kap. 2 § första stycket OSL eller utbyte av upplysningar om inkomster via digitala plattformar och plattformavgift gör sig gällande i ärenden om kryptotillgångar och kryptoavgift (se prop. 2018/19:9 s. 103 respektive prop. 2022/23:6 s. 160). Det bör även hållas i åtanke att de underliggande internationella regelverken förutsätter att uppgifter som Skatteverket tar emot från behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner behandlas med sekretess i Sverige. Det är ofrånkomligt att sådana uppgifter som omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § OSL också kommer att ingå i ett ärende om kryptoavgift. Uppgifterna bör inte få ett lägre sekretesskydd enbart på grund av att de ingår i ett ärende om kryptoavgift eller för att rapporteringen avser kryptotillgångar. Sekretessen bör därför motsvara den sekretess som gäller för samma uppgifter i ett ärende om beskattning. Kryptoavgift som, i enlighet med vad som sagts ovan, också är en särskild avgift, bör i sekretesshänseende behandlas på samma sätt. Det föreslås därför att 27 kap. 1 § tredje stycket OSL kompletteras så att skatte-sekretessen även omfattar kryptoavgift. Tystnadsplikten avseende kryptoavgift inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihets-förordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende kryptoavgiften. Av 27 kap. 6 § OSL följer som sagt enligt ovan emellertid bl.a. att sekretessen enligt 1 § inte gäller beslut

varigenom skatt bestäms. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla beslut om kryptoavgift.

Uppgifter som ska lämnas in i en anmälan om rapporteringsskyldighet eller undantag från rapporteringsskyldighet

I 8 kap. KOL finns bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 10 §, kan anmäla att den ska genomföra rapporteringsskyldigheten och granskningsförfarandet i en kvalificerad jurisdiktion till vilken den har en lika stark anknytning som till Sverige, se avsnitt 5.8.2. Vidare finns det i 9 kap. KOL bestämmelser om att en kryptotillgångsoperatör som är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. KOL och har en viss anknytning till Sverige ska anmäla detta till Skatteverket, se avsnitt 5.8.1. Bestämmelser om Skatteverkets hantering finns i 5–10 §§ LAUK. Hur Skatteverket ska hantera sådana ansökningar finns i 5 § LAUK. Kryptotillgångsoperatörerna ska även anmäla ändringar i de uppgifter som lämnats enligt 9 kap. KOL. Fråga är inledningsvis om dessa uppgifter omfattas av sekretess enligt befintliga regler. De uppgifter som lämnas i ovan nämnda sammanhang har i många fall inte någon direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt i vilken sekretess, enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL, råder för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I 27 kap. 5 § OSL finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). De krav på sekretess som ställs i DAC och CARF MCAA gäller dock endast i fråga om uppgifter som utbyts mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner och inte i fråga om uppgifter som lämnas av enskilda enheter till Skatteverket. Sekretessen enligt 27 kap. 5 § gäller endast i den mån uppgifterna inhämtas för att utbytas med andra stater och jurisdiktioner enligt ett internationellt avtal eller EU-lagstiftning. I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess dock enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL. För att uppgifterna direkt ska kunna tillföras beskattningsdatabasen måste de lämnas elektroniskt. Det är Skatteverket som avgör i vilken form uppgifterna ska lämnas. Även om Skatteverket skulle bestämma att alla uppgifter ska lämnas elektroniskt är det ingen garanti för att uppgifter inte i något enstaka fall ändå kommer in i fysiskt format, dvs. på papper. En sådan handling som kommer in till Skatteverket är en allmän handling och ska lämnas ut i den utsträckning det inte råder sekretess för uppgifterna i handlingen. Även om uppgifterna sedan förs in i beskattningsdatabasen finns de kvar på det papper som skickats in och som är en allmän handling. Uppgifterna enligt dessa ärenden omfattas därför inte av befintliga sekretessbestämmelser. För att tillförsäkra att sekretess råder för samtliga uppgifter som lämnas i dessa sammanhang behöver det därför tas in en ny sekretessbestämmelse.

Uppgifter i de anmälningar och registreringar som ska ske enligt 8 och 9 kap. KOL avser både Skatteverkets verksamhet för inspektion, kontroll eller annan tillsyn och enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Även om uppgifterna enligt ovan inte direkt omfattas av befintliga sekretessbestämmelser med avseende på informationsutbyte mellan stater och jurisdiktioner handlar det i grunden om administration och

verkställighet av skatt. Det finns därför skäl att överväga om det ska införas bestämmelser om sekretess för uppgifter med avseende på de anmälningar kryptotillgångsoperatörer kan göra om dels att rapporteringen och granskningsförfarandet inte ska genomföras i Sverige, dels anmälan om rapporteringsskyldighet. Rätten att ta del av allmänna handlingar får begränsas enligt 2 kap. 2 § tryckfrihetsförordningen endast om det krävs med hänsyn till vissa uppräknade starka intressen. Fråga är då om de uppgifterna har sådan karaktär att det finns skäl att införa en ny sekretessbestämmelse om vilka uppgifter som behöver skyddas samt en intresseavvägning mellan behovet av sekretess och rätten till insyn. Några bestämmelser om hur en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. KOL ska utformas finns inte i LAUK. Det är upp till Skatteverket att avgöra hur dessa anmälningar ska utformas för att på bästa sätt kunna användas när det gäller att kontrollera att kryptotillgångsoperatörerna uppfyller sina skyldigheter. I det fallet bör det därför hänvisas till ärenden enligt KOL i stället för till enligt LAUK. Bestämmelser tas in i 27 kap. 2 § OSL om att sekretess ska gälla i ärenden enligt KOL och LAUK. I sammanhanget ska det beaktas att det avseende en liknande situation införts en bestämmelse om att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden avseende ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar (prop. 2022/23:6 s. 157). Det bör råda sekretess dels eftersom det är fråga om verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande skatt för uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, dels eftersom det är ett krav enligt artikel 16 i DAC och i de internationella avtalen att hålla uppgifter konfidentiella. Vid en intresseavvägning görs bedömningen att motsvarande sekretess som i ett skatteärende ska gälla för uppgifter om enskilds ekonomiska eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt KOL och LAUK.

Sekretessen bör dock inte gälla för beslut i sådana ärenden, så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databas-sekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Tystnadsplikten avseende uppgifterna inskränker därmed rätten enligt 1 kap. 1 och 7 §§ tryckfrihetsförordningen och 1 kap. 1 och 10 §§ yttrandefrihetsgrundlagen att meddela och offentliggöra uppgifter (27 kap. 10 § OSL). Det bedöms att den inskränkningen av rätten att meddela och offentliggöra uppgifter är motiverad också avseende de nu aktuella uppgifterna eftersom det är uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I 27 kap. 2 § OSL ändras som sagt enligt ovan emellertid bl.a. att sekretessen inte gäller beslut i dessa ärenden. Det innebär att sekretessen alltså inte kommer att gälla uppgifter som framgår av ett beslut.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 27 kap. 1 och 2 §§ OSL.

5.11.2 Användningsbegränsningar

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar om den begränsning i möjligheten att använda upplysningar som anges i direktivet och modellen för multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Det ska göras en hänvisning i offentlighets- och sekretesslagen till regeln om användningsbegränsning i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Som nämnts i avsnitt 5.11.1 får endast vissa personer eller myndigheter ta del av uppgifterna. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den stat eller jurisdiktion som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna stat eller jurisdiktion samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. I den nya LAUK bör det tas in bestämmelser om dessa användningsbegränsningar.

I DAC finns, som nämnts, bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot från en annan medlemsstat i artikel 16. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC, med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningarna användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem. Användningsbegränsningarna i DAC bör tas in genom en hänvisning till bestämmelserna om detta i lagen om administrativt samarbete. Bestämmelserna i artikel 16 i DAC har, som nämnts, vidare ändrats, se avsnitt 8.6.

Uppgifterna som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Bestämmelsen tar inte bara sikte på hur Skatteverket får använda upplysningarna, utan också på hur andra personer och myndigheter (däri inbegripet domstolar) som fastställer, uppbär, administrerar

eller driver in skatterna eller handlägger åtal eller överklaganden i fråga om skatterna och som får del av uppgifterna, får använda dem. Uppgifterna får användas vid offentliga rättegångar och i domstolsavgöranden (jfr vad som gäller för användningsbegränsningarna för lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton enligt prop. 2015/16:29 s. 207).

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § OSL innehåller en upplysning om lagar i vilka det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. Den begränsning i möjligheten att utnyttja upplysningarna som föreslås i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar tar sikte på uppgifter som Skatteverket fått från en myndighet i en annan stat. En hänvisning till den lagen bör därför tas in i 9 kap. 2 § OSL.

Lagförslag

Förslaget innebär att 15 § LAUK införs. Förslaget medför ändringar i 9 kap. 2 § OSL.

5.12 Ett nytt ändamål för Skatteverkets personuppgiftsbehandling

Regeringens förslag: Skatteverket ska i beskattningsdatabasen få behandla uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och det nya kapitlet i skatteförfarandelagen om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Förslagen i denna lagrådsremiss innebär att ytterligare en uppgiftsskyldighet införs i SFL. Uppgiftsskyldigheten, som regleras i det föreslagna 22 d kap. SFL, innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna vissa angivna uppgifter om rapporteringspliktiga personer till Skatteverket. Uppgifter ska lämnas om alla personer oavsett var dessa har hemvist. Uppgifterna ska sedan utbytas med andra medlemsstater inom EU och andra stater och jurisdiktioner med vilka avtal om sådant informationsutbyte har ingåtts. Bland de uppgifter som ska lämnas till Skatteverket kan nämnas nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och för rapporteringspliktiga personer. Det står därför klart att förslagen kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. Först behandlas uppgifterna av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster för att de

ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet och sedan av Skatteverket i beskattningsdatabasen.

Global Forum utvärderar löpande varje deltagande jurisdiktions sekretessregler och informationssäkerhet med avseende på uppgifter som tas emot genom automatiskt utbyte av upplysningar. Varje stat eller jurisdiktion kan, enligt avsnitt 7.1 g i CARF MCAA, underrätta koordineringsorganets sekretariat om vilka krav som ställs på skydd av personuppgifter.

Mot denna bakgrund finns det stöd i EU:s dataskyddsförordning att utbyta upplysningarna även med tredjeländer som undertecknar och genomför CARF MCAA, vilket sannolikt kommer att utgöra ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som avses i 6 kap. 4 § KOL.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 samma lag framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (i detta fall åtagandet enligt DAC 8 eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar) att överföra uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen i 22 d kap. SFL ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl anses det dock att det bör införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt KOL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Av 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § samma lag och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § i den förordningen framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt SFL och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

Utredningen om dataskydd och kontroll hos Skatteverket, Tullverket och Kronofogden lämnade i december 2023 sitt betänkande SOU 2023:100 Framtidens dataskydd – vid Skatteverket, Tullverket och Kronofogden. I betänkandet lämnas förslag på en ny beskattningsdatalag som ska ersätta lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Den nya beskattningsdatalagen föreslås träda i

kraft den 1 januari 2026. Betänkandet har remitterats och bereds för närvarande i Regeringskansliet.

Enligt lagen som föreslås i betänkandet får Skatteverket behandla personuppgifter om det är nödvändigt för att utföra verksamhet som ingår i beskattningsverksamheten. I beskattningsverksamheten ingår bl.a. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter, samt annan liknande uppgift som Skatteverket ska utföra.

Regeringen bedömer att handläggning enligt lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och det nya kapitlet i skatteförfarandelagen om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar kommer att ingå i beskattningsverksamheten och att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till kommer att omfattas av den beskattningsdatalag som föreslås i betänkandet. Om den nya lagen träder i kraft senast i samband med att dessa bestämmelser träder i kraft kommer det därför inte behövas någon kompletterande reglering på personuppgiftsområdet.

Lagförslag

Förslaget innebär ändring i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6 Ändringar i regelverket för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

6.1 Allmänna utgångspunkter

Regeringens förslag: Ändringarna i direktivet och i OECD:s rapporteringsstandard för utbyte av upplysningar om finansiella konton mellan olika stater och jurisdiktioner samt tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska genomföras i svensk rätt.

Hänvisningarna till DAC respektive DAC 2 uppdateras och hänvisningarna till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton kompletteras med en hänvisning till tilläggsavtalet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehåller inte något förslag om uppdatering av hänvisningarna till DAC respektive DAC 2 och att det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton kompletteras med hänvisning till tilläggsavtalet.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I samband med framtagandet av CARF har OECD även gjort en första omfattande översyn av CRS.

Översynen har resulterat i ändringar som innebär att tillämpningsområdet för CRS har utvidgats till att även omfatta e-pengar och indirekta innehav av kryptotillgångar. Dessa regler kompletterar bestämmelserna i CARF och syftet är inte att CRS och CARF ska överlappa varandra. En viktig utgångspunkt har varit att undvika dubbelrapportering. CRS och CARF kan sägas ha en naturlig koppling till varandra eftersom det tidigare varit så att rapportering kunnat undvikas genom att den skattskyldige väljer att inneha kryptotillgångar i stället för mer traditionella finansiella produkter. Översynen har även resulterat i andra ändringar som syftar till att förbättra tillämpningen av CRS, bland annat genom införandet av mer detaljerade rapporteringskrav och förbättrat granskningsförfarande. Även nya undantag från rapporteringsplikt och rapporteringsskyldighet har tagits in. Ändringarna innebär alltså i vissa fall ökade krav på rapporteringsskyldiga finansiella institut och i andra fall minskade krav. De ändringar som gjorts bygger på samlade erfarenheter av tillämpningen av CRS sedan regelverket började tillämpas 2016. Dessutom har ytterligare detaljer inkluderats i kommentarer till CRS avseende ett antal frågor för att öka möjligheten till en konsekvent och jämlik tillämpning av CRS och för att införliva tidigare utgivna frågor och tolkningsvägledning.

För att ändringarna ska bli gällande mellan avtalsparterna har ett tillägg till det multilaterala avtalet CRS MCAA tagits fram. Regeringen undertecknade detta tilläggsavtal den 7 november 2024.

Genom DAC 8 har dessa ändringar också tagits in i EU-rätten. I DAC hänvisas även till kommentaren till CRS när det gäller tolkning och tillämpning av dessa bestämmelser i direktivet.

Eftersom bestämmelserna är en del av DAC 8 är Sverige skyldigt att genomföra dem i svensk rätt. Det är därför knappast något alternativ att inte göra det. När bestämmelserna genomförs i förhållande till andra medlemsstater i EU skulle det bli mycket komplicerat för både de finansiella instituten och för Skatteverket att tillämpa regelverken om samma bestämmelser inte också skulle tillämpas gentemot tredjeländer enligt tillägget till CRS MCAA. Sverige undertecknade CRS MCAA den 29 oktober 2014. Den 7 november 2024 hade sammanlagt 124 stater och jurisdiktioner undertecknat avtalet. Alternativet skulle vara de finansiella instituten måste tillämpa bestämmelserna i tillägget till avtalet i fråga om rapporteringspliktiga personer som har hemvist i andra medlemsstater i EU och tidigare gällande bestämmelser gentemot rapporteringspliktiga personer som har hemvist i tredjeländer. Detta skulle sannolikt öka den administrativa bördan påtagligt.

Ändringarna i såväl direktivet som i OECD:s rapporteringsstandard samt tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska genomföras i svensk rätt.

Hänvisningar till DAC och DAC 2 behöver i vissa fall uppdateras och hänvisningar till CRS MCAA kompletteras. Detta gäller bestämmelserna i 22 b kap. 1 § SFL, 1 § lagen om administrativt samarbete, 1 kap. 1 § och 2 kap. 21 a § IDKAL samt 1 och 3–5 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Av dessa bestämmelser kan följande kommenteras särskilt.

I 1 § lagen om administrativt samarbete och i 1 och 5 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton finns

bestämmelser om utbytet av upplysningar mellan behöriga myndigheter i olika stater och jurisdiktioner. En ändring av bestämmelserna i DAC avseende detta gjordes genom rådets direktiv (EU) 2025/872 av den 14 april 2025 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 9) och hänvisningarna till DAC bör därför uppdateras till lydelsen enligt nämnda ändringsdirektiv.

Bestämmelsen i 2 kap. 21 a § IDKAL innebär att en (utländsk) trust som fullgör rapporteringen enligt CRS och DAC 2 i en annan jurisdiktion inte därutöver behöver följa den svenska lagstiftningen om granskning om kontrolluppgiftslämnande. Eftersom CRS och DAC 2 har ändrats och rapporteringsskyldigheten i vissa specifika avseenden har utvidgats, behöver egentligen hänvisningarna till CRS och DAC 2 ändras till de nya versionerna, dvs. DAC:s lydelse enligt rådets direktiv 2023/2226 av den 17 oktober 2023 (DAC 8) och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tillsammans med tilläggsavtalet som undertecknades den 7 november 2024. Det skulle då inte längre räcka med att trusten uppfyller de rapporteringskrav som ställdes i de tidigare versionerna i ett annat land för att de ska undgå att behöva följa den svenska lagstiftningen. Detta kan sägas vara en naturlig följd av att den svenska lagstiftningen uppdateras för att överensstämma med de nya versionerna. DAC 8 måste genomföras av samtliga medlemsstater i EU och tillämpas från den 1 januari 2026. Hänvisningen till DAC bör därför uppdateras till lydelsen enligt DAC 8. När det gäller tilläggsavtalet till det multilaterala avtalet finns det en viss flexibilitet när det gäller tidpunkten från vilken tilläggsavtalet ska tillämpas i de stater och jurisdiktioner som undertecknar det. Någon komplettering med tilläggsavtalet bör därför i nuläget inte göras i den paragrafen.

3 och 4 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton bör kompletteras med hänvisningar till tilläggsavtalet till CRS eftersom detta i vissa delar utvidgar vilka uppgifter som ska lämnas. Bestämmelserna om samarbete bör även gälla för dessa ytterligare uppgifter. Detta innebär inte någon ytterligare skyldighet eller börda för enskilda. Det innebär bara att Skatteverket och utländska behöriga myndigheter får samarbeta också avseende de tillkomna uppgifterna.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 22 b kap. 1 § SFL, 1 § lagen om administrativt samarbete, 2 kap. 21 a § IDKAL samt 1 och 3–5 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

6.2 Närmare om ändringarna av DAC 2 och OECD:s rapporteringsstandard om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

6.2.1 Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton även ska innehålla följande uppgifter:

- uppgift om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande
- uppgifter om på vilket sätt respektive person med bestämmande inflytande utövar inflytandet över en enhet som är kontohavare för ett befintligt konto, även om det finansiella institutet inte har den uppgiften tillgänglig sedan tidigare
- uppgifter om huruvida det har lämnats giltiga intyganden för respektive person med bestämmande inflytande
- uppgifter om huruvida kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontohavare
- uppgifter om typ av finansiellt konto och huruvida det är ett befintligt eller nytt konto
- när kontot är en andel i eget kapital i en investeringsenhet som inte är en juridisk person, uppgift om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen har andel i eget kapital.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ska lämna uppgift om bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av en finansiell tillgång i en kontrolluppgift om rapporteringspliktiga konton om institutet rapporterar denna bruttoavkastning i en kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock lämna sådana uppgifter i kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton om uppgifterna avser en tydligt identifierad grupp av konton.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås att uppgift ska lämnas även om typ av kontonummer.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, önskar förtydliganden avseende förhållandet till regelverk om ställföreträdare, fullmakter och minderåriga. Vidare avstyrker de det i promemorian föreslagna kravet på att lämna uppgift om vilken typ av kontonummer som anges, eftersom det går utöver vad som krävs enligt de internationella regelverken och innebär en ytterligare administrativ börda för de kontrolluppgiftsskyldiga.

Skälen för regeringens förslag: Avsnitt I i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS innehåller de generella rapporteringskraven för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Bestämmelserna avsnitt I.A och B specificerar den information som ska rapporteras och avsnitt I.C–F innehåller vissa undantag från rapporteringskraven.

Avsnitt I.A.1 och 2 ändras på så sätt att viss ytterligare information ska lämnas av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten till den behöriga myndigheten för varje rapporteringspliktigt finansiellt konto. Det övergripande syftet med ändringarna är att öka användbarheten för upplysningarna om finansiella konton. För att uppnå detta ska mer detaljerade uppgifter om de finansiella kontona lämnas.

Avsnitt I.A.1 a gäller för både konton som innehas av fysiska personer och konton som innehas av enheter. Där har det lagts till att uppgift även ska lämnas om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande. Intyganden ingår i det förfarande för granskning av finansiella konton som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska genomföra enligt 4–8 kap. IDKAL för att identifiera rapporteringspliktiga konton. I promemorian anges också att ett intygande som ska inhämtas av det finansiella institutet om en kontohavare ska upprättas av kontohavaren själv. Med anledning av *Svenska Bankföreningens* m.fl. påpekande i denna del kan det sägas att det, enligt regeringens mening, stämmer att intygandet ska lämnas av kontohavaren på så sätt att intygandet ska upprättas av kontohavaren och innehålla uppgifter som denne lämnar på heder och samvete och att det i detta fall inte rör sig om t.ex. ett intyg från en tredje part som syftar till att styrka en uppgift som kontohavaren lämnar. I FATCA-avtalet, CRS och den engelska språkversionen av DAC tydliggörs detta genom att begreppet ”självintygande” (self-certification) används. Detta hindrar dock inte i sig att någon annan, t.ex. med stöd av en fullmakt, i praktiken kan lämna intygandet för kontohavarens räkning. Intygandet ska vara undertecknat eller på annat sätt bekräftat och ha lämnats på annat sätt än muntligen. Intygandet ska vidare vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, hemvist, skatteregistreringsnummer och land eller länder för skatteregistreringsnummer. Enligt svensk rätt ska intygandet lämnas på heder och samvete. En bestämmelse om att uppgift ska lämnas om huruvida kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande bör tas in i 22 b kap. SFL.

Avsnitt I.A.1 b gäller för konton som innehas av enheter. Enheter är juridiska personer och andra juridiska konstruktioner. När det gäller konton som innehas av enheter ska kontrolluppgift inte bara lämnas för kontohavaren utan också för personer med bestämmande inflytande över enheten. I avsnitt I.A.1 b läggs det till att uppgift även ska lämnas om den eller de roller som medför att varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande och huruvida ett giltigt intygande har lämnats för varje person med bestämmande inflytande. I 22 b kap. 5 § andra stycket 1 SFL anges redan att uppgift ska lämnas om på vilket sätt en person med bestämmande inflytande utövar bestämmande inflytande. Där görs dock skillnad mellan befintliga och nya konton på så sätt att när det gäller befintliga konton behöver denna uppgift bara lämnas om den finns tillgänglig. Dessa bestämmelser kompletteras av 5 kap. 8 § SFF där det närmare preciseras vilka roller som en person har som det ska lämnas uppgift om. Eftersom det inte görs någon skillnad mellan nya och befintliga konton i detta avseende i CRS och DAC bör 22 b kap. 5 § andra stycket 1 SFL ändras så att skyldigheten att lämna dessa uppgifter för befintliga konton gäller även om uppgiften inte finns tillgänglig. Det innebär att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om de inte har dem tillgängliga, behöver inhämta dessa uppgifter och lämna dem i

kontrolluppgiften. Det bör även tas in en bestämmelse om att uppgifter ska lämnas om huruvida det har lämnats ett giltigt intygande för respektive person med bestämmande inflytande.

I avsnitt I.A.1 har det även tagits in en ny punkt c. Där anges att uppgift ska lämnas om huruvida kontot är ett gemensamt konto, inklusive antalet gemensamma kontohavare. Enligt DAC 2 och CRS ska ett konto som innehas gemensamt av två eller flera personer rapporteras för varje kontohavare som om hela kontot innehas av var och en av kontohavarna. Det finns därför ett behov för skattemyndigheterna att få dessa uppgifter. Bestämmelser om att dessa uppgifter ska lämnas bör därför tas in i SFL.

Avsnitt I.A.2 har ändrats på så sätt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte enbart ska rapportera om kontonummer utan också vilken typ av finansiellt konto det är och huruvida kontot utgör ett befintligt konto eller ett nytt konto. När det gäller ”typ” av finansiellt konto avses om det är fråga om ett inlåningskonto, depåkonto eller andel i eget kapital i en investeringsenhet, eller försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal. En bestämmelse om att kontrolluppgiften ska innehålla kontots identifikationsuppgifter finns i 22 b kap. 5 § första stycket 3 SFL. Denna bestämmelse bör kompletteras på så sätt att denna ytterligare information om kontot ska lämnas i kontrolluppgiften. Ett kontos identifikationsuppgifter inkluderar kontonummer när kontot har ett sådant. Det finns olika typer av kontonummer och funktionella motsvarigheter till ett sådant. För att Skatteverket lättare ska kunna hantera uppgiften om kontonummer föreslås det i promemorian att det även tas in en bestämmelse om att uppgift ska lämnas om vilken typ av kontonummer det är fråga om. Med anledning av det som *Svenska Bankföreningen* m.fl. framför i detta avseende konstaterar regeringen att det är korrekt att det i de underliggande internationella rättsakterna inte uttryckligen anges att uppgift ska lämnas om typ av kontonummer. De olika typer av kontonummer som det i promemorian föreslås att uppgift ska lämnas om är om kontonumret är ett 1) IBAN-nummer, 2) OBAN-nummer, 3) ISIN-nummer, 4) OSIN-nummer, eller 5) en annan typ av kontonummer. Mot bakgrund av att det inte finns något absolut krav på att lämna denna uppgift i DAC och CRS anser regeringen, trots att uppgiften kan vara till viss hjälp för en behörig myndighet som mottar uppgifter, inte att det finns tillräckliga skäl för att införa en sådan uppgiftsskyldighet i svensk lag. Regeringen överväger att förtydliga i förordning vilka typer av finansiella konton som kan vara aktuella att ange.

I avsnitt I.A har det tillförts en ny punkt, punkt 6a. Enligt denna punkt ska det, i fråga om en andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, rapporteras om den eller de roller genom vilka den som kontrolluppgiften lämnas för har andel i eget kapital. En andel i eget kapital i en investeringsenhet är ett finansiellt konto. Innehavaren av andelen är då att betrakta som kontohavare och investeringsenheten är det finansiella institutet som kan vara rapporteringsskyldigt. Utöver kontohavare kan också personer med bestämmande inflytande över en enhet som är kontohavare vara rapporteringspliktiga. Innehavaren av andelen i eget kapital skulle exempelvis kunna betraktas som en person kontrolluppgift ska lämnas för i egenskap av person med bestämmande inflytande (i stället för kontohavare) om det är enheten som är kontohavare hos ett annat

finansiellt institut och det är det andra finansiella institutet som är rapporteringsskyldigt. I detta fall måste bestämmelsen dock tolkas på så sätt att den avser de situationer där innehavaren av andelen i eget kapital är att betrakta som kontohavare och det är investeringsenheten som är rapporteringsskyldig. Situationerna där innehavaren av andelen i eget kapital är den som kontrolluppgift ska lämnas för i egenskap av person med bestämmande inflytande träffas i stället av avsnitt I.A.1 b (se ovan). Med anledning av tillägget bör det införas en ny bestämmelse i 22 b kap. SFL med motsvarande innebörd. Det bör övervägas att ta in en bestämmelse i förordning som närmare preciserar vilka olika uppgifter som ska lämnas. Det gäller dels uppgifter om i vilka olika roller som den person som kontrolluppgiften ska lämnas för har andel i eget kapital, dels uppgifter om olika typer av finansiella konton.

I avsnitt I.C finns begränsningar i rapporteringsskyldigheten enligt avsnitt I.A.1 avseende skatteregistreringsnummer och födelsedatum för de som uppgift ska lämnas om när det gäller befintliga konton. För befintliga konton behöver det rapporteringspliktiga finansiella institutet inte rapportera dessa uppgifter om de inte finns tillgängliga i institutets databaser. Institutet måste göra rimliga ansträngningar för att inhämta dessa uppgifter senast under det andra kalenderåret som följer efter det kalenderår då kontot identifierades som rapporteringspliktigt. Här har det lagts till att sådana rimliga ansträngningar också måste göras varje gång det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är skyldigt att uppdatera information om kontot enligt nationella förfaranden för åtgärder för kundkännedom som ska vidtas för att bekämpa penningtvätt eller liknande krav (som t.ex. kundkännedomskrav). I 5 a § förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton finns en bestämmelse som anger att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska göra rimliga ansträngningar för att inhämta uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer och födelsedatum i fråga om befintliga konton som är rapporteringspliktiga. Det bör övervägas om denna bestämmelse ska ändras för att närmare överensstämma med vad som anges i DAC och CRS, inklusive det tillägg som nu gjorts

Det införs vidare en ny bestämmelse i avsnitt I.F i bilaga I till DAC respektive avsnitt I.G i CRS för att avgränsa rapporteringsskyldigheten gentemot DAC 8 och CARF. Genom denna bestämmelse kan dubbelrapportering undvikas. Enligt bestämmelsen behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, trots det som anges i avsnitt A.5 b och om inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet beslutar något annat med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton, inte rapportera bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av en finansiell tillgång i den utsträckning institutet i stället rapporterar sådan bruttoavkastning i enlighet med artikel 8ad i DAC respektive CARF MCAA. Motsvarande rapporteringskrav framgår av 22 b kap. 6 § SFL. Undantaget bör införas i den paragrafen.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 22 b kap. 5 och 6 §§ SFL. Förslagen innebär också att 22 b kap. 8 a § SFL införs.

6.2.2 Avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Regeringens förslag: I lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton ska det klargöras vilka uppgifter det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får förlita sig på. Vid identifiering av personer med bestämmande inflytande inom ramen för granskningen av nya konton som innehas av enheter får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på de uppgifter som inhämtats genom åtgärder för kundkännedom, men endast om dessa åtgärder utförts på ett sätt som står i överensstämmelse med de krav som ställs enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt VI i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns bestämmelser om det granskningsförfarande som rapporteringsskyldiga finansiella institut ska genomföra för nya konton som innehas av enheter.

Avsnitt VI.A.2 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS har ändrats på så sätt att det anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, vid fastställande av personer med bestämmande inflytande avseende nya konton som innehas av enheter, endast får förlita sig på uppgifter som inhämtats genom kundkännedomsproceduren om denna utförts i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 (penningtvättsdirektivet) respektive FATF:s rekommendationer från 2012. Dessa har genomförts genom lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Ändringen i avsnitt VI.A.2 b innebär inte någonting nytt utan det framgick tidigare av kommentaren till CRS och har genomförts i 7 kap. 4 § IDKAL. Denna bestämmelse bedöms dock ändå kunna justeras något för att närmare överensstämma med lydelsen i DAC och CRS. Det bör därför klargöras att vid identifiering av personer med bestämmande inflytande inom ramen för granskningen av nya konton som innehas av enheter får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på de uppgifter som inhämtats genom åtgärder för kundkännedom, men endast om dessa åtgärder utförts på ett sätt som står i överensstämmelse med de krav som ställs i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta gäller alltså även sådana rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte är bundna av den lagen men önskar förlita sig på tidigare inhämtad information som inhämtats genom ett annat kundkännedomsförfarande.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism antogs den 31 maj 2024. Förordningen ska dock (i huvudsak) tillämpas först från och med den 10 juli 2027 medan de bestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Hänvisningen till lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör därför kvarstå i detta skede.

6.2.3 Avsnitt IV i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Regeringens bedömning: Det krävs ingen ändring i svensk lag till följd av det tillägg som gjorts i kommentaren till avsnitt IV i OECD:s rapporteringsstandard avseende finansiella konton om att rapporteringsskyldiga finansiella institut i vissa situationer ges 90 dagar för att inhämta och bedöma rimligheten av intyganden från kontohavare och personer med bestämmande inflytande när ett nytt konto öppnas.

Promemorians bedömning: I promemorian finns ingen uttrycklig bedömning på denna punkt.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, önskar att det som anges i kommentaren till avsnitt IV i CRS om att rapporteringsskyldiga finansiella institut i vissa situationer kan ges 90 dagar på sig att bedöma rimligheten av intyganden från kontohavare och personer med bestämmande inflytande när ett nytt konto öppnas, ska tas in i IDKAL.

Skälen för regeringens bedömning: Med anledning av det som Svenska Bankföreningen m.fl. anför kan regeringen framföra följande. Den text som tagits in i kommentaren till avsnitt IV i CRS om att rapporteringsskyldiga finansiella institut i vissa situationer får ges 90 dagar på sig att inhämta och bedöma rimligheten av intyganden från kontohavare och personer med bestämmande inflytande när ett nytt konto öppnas, är inte ny utan återfanns tidigare som svar på fråga nr 22 i OECD:s Frågor och Svar om tolkning och tillämpning av avsnitt II–VII i CRS och publicerades i december 2017. Även p. 18 i kommentaren till avsnitt IX i CRS ger viss vägledning i detta avseende. Frågan om den nu tillagda texten i kommentaren till CRS skulle återspeglas i IDKAL behandlades i samband med att de nu relevanta bestämmelserna i IDKAL fick sin nuvarande utformning efter förslag i regeringens proposition 2018/19:9 Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och några andra skattefrågor. Denna fråga behandlas på s. 70–74 i propositionen och regeringen bedömde att 90-dagarsfristen för att inhämta och bedöma rimligheten av intyganden när ett nytt konto öppnas, inte skulle införas i IDKAL. Regeringen gör ingen annan bedömning med anledning av att det nu funnits tillfälle att ta in den aktuella texten i kommentaren till CRS.

6.2.4 Avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Regeringens bedömning: Det behöver inte tas in någon bestämmelse om att rapporteringsskyldiga finansiella institut som under exceptionella omständigheter inte kan inhämta intyganden för nya

konton när kontona öppnas måste tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt VII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns vissa speciella bestämmelser om granskningsförfarandet. Där har det införts en ny punkt AA som innebär att rapporteringsskyldiga finansiella institut som under exceptionella omständigheter inte kan inhämta intyganden för nya konton vid dess öppnande måste tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton. Bestämmelser om granskning av nya konton finns i 5 och 7 kap. IDKAL. Där anges att rapporteringsskyldiga finansiella institut ska inhämta intyganden innan ett nytt konto öppnas. Ett nytt konto får alltså inte öppnas innan intyganden inhämtats och verifierats. Bestämmelsen som tagits in i DAC och CRS torde därför inte vara aktuell för svenska förhållanden. Den har tagits in med hänsyn till de stater och jurisdiktioner som tillämpar en s.k. ”day 2-procedure” där det är tillåtet att öppna ett nytt konto innan intyganden inhämtats och verifierats. I dessa stater och jurisdiktioner måste det kunna vidtas ”starka åtgärder” för att inhämta intyganden i efterhand. Bestämmelsen bedöms mot denna bakgrund inte föranleda någon åtgärd i svensk lag.

6.2.5 Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS

Regeringens förslag: I lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska definitionerna av finansiell tillgång, finansiellt institut, finansiellt konto, investeringsenhet, passiv inkomst, rapporteringspliktigt konto, och spärrat konto justeras så att de överensstämmer med de ändringar som görs i det internationella regelverket. Hänvisningen till tolkning av termen person med bestämmande inflytande har tidigare gjorts till FATF:s rekommendation, men ska nu i stället ske i till lagen om registrering av verkliga huvudmän.

Nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet.

Det ska vidare införas nya definitioner av bytestransaktion, centralbanks digitala valuta, e-pengar, fiatvaluta, identifieringstjänst, konto för e-pengar med begränsat värde, kryptotillgång och rapporteringspliktig kryptotillgång.

Bestämmelsen om vilka finansiella institut som är undantagna från rapporteringsskyldighet ska ändras så att myndighetsenheter inte ska vara undantagna i den del deras verksamhet består i att förvara centralbankens digitala valutor för kontohavare.

Undantaget för finansiella konton som behöver rapporteras ska utvidgas till konton för e-pengar med begränsat värde. Den redan undantagna kategorin för spärrade konton utvidgas till att även omfatta

vissa tillfälliga konton som öppnas i samband med ägartillskott till ett företag.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås även ändringar av definitionerna av nytt konto och befintligt konto. Detta föreslås nu i stället behandlas i en övergångsbestämmelse.

Remissinstanserna: *Riksbanken* påpekar att de i nuläget inte har mandat att förvara av centralbankers digitala valutor för kontohavare som utgörs av allmänheten. Riksbanken har, inom ramen för sitt projekt avseende en svensk CBDC (e-krona), utrett en modell där kundansvar och ansvar för att tillhandahålla de konton som krävs för att hålla CBDC vilar på finansiella intermediärer. Inte heller i denna lösning skulle Riksbanken bli rapporteringsskyldig. Skyldigheten skulle i stället träffa de finansiella intermediärer som tillhandahåller kontona och har avtals- och kundrelationen med kontohavarna. *Skatteverket* anser att en översyn ska göras av när uppgiftslämnarna kan använda sig av det förenklade uppgiftslämnandet till följd av att en identifieringstjänst har använts för att fastställa identitet och hemvist. Det behöver dessutom framgå klart när det förenklade förfarandet inte kan tillämpas för uppgiftslämnandet avseende uppgifter som gäller andra automatiska utbyten och skälen för detta.

Skälen för regeringens förslag: Avsnitt VIII i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS innehåller bestämmelser om definierade termer. I avsnittet ändras och införs en rad termer med anledning av att kryptotillgångar i viss utsträckning påverkar vilka enheter som ska anses vara finansiella institut och rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton samt för hur DAC 2 och CRS ska förhålla sig till det nya regelverket CARF om rapportering om kryptotillgångar på skatteområdet.

I avsnitt VIII.A.5 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av inlåningsinstitut till att också inkludera en enhet som förvarar e-pengar eller centralbankers digitala valutor för sina kunders räkning. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 8 § IDKAL som bör justeras med anledningen av denna ändring i DAC och CRS.

I avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av investeringsenhet. Enligt DAC 2 och CRS är investeringsenheter finansiella institut och kan därför vara rapporteringsskyldiga. Vid tillämpningen av DAC 8 och CARF är finansiella institut däremot i regel undantagna från den där föreskrivna rapporteringsskyldigheten. Detta gäller dock inte investeringsenheter, se vidare avsnitt 5.7.5.

Avsnitt VIII.A.6 a innehåller den första kategorin av investeringsenheter. Denna utgörs av enheter som bedriver en eller fler av följande verksamheter, (i) handel med penningmarknadsinstrument, (ii) individuell eller kollektiv portföljförvaltning eller (iii) på annat sätt till bedriver verksamhet som utgör investering, administration eller förvaltning i finansiella tillgångar eller av rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning. Den ändring som gjorts här är att rapporteringspliktiga kryptotillgångar lagts till i (iii). I det efterföljande stycket har det dock även lagts till en text som anger att vid tillämpningen

omfattar termen ”annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning” inte tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner för en kund eller för en kunds räkning. IDKAL finns motsvarande bestämmelser i 2 kap. 9 § första stycket 1 c och andra stycket. Bestämmelserna i IDKAL bör ändras på motsvarande sätt som bestämmelserna i DAC och CRS.

Avsnitt VIII.A.6 b innehåller den andra kategorin av investeringsenheter. Denna avser enheter vars bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant depåinstitut, inlåningsinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkt a. Även här har kryptotillgångar lagts till. 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL där motsvarande bestämmelse finns, bör därför ändras på samma sätt. I direktivet men inte i CRS har avsnitt VIII.A.6 slutligen ändrats på så sätt att det, i stället för att tolkningen ska stämma överens med motsvarande formulering i av finansiella institutioner i rekommendationen från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF), anges att tolkningen av begreppet ”finansiellt institut” ska stämma överens med direktiv (EU) 2015/849. I svensk rätt har motsvarande bestämmelse genomförts genom 2 kap. 9 § tredje stycket IDKAL. Även denna bestämmelse bör justeras på motsvarande sätt som direktivets bestämmelse. Eftersom direktiv (EU) 2015/849 syftar till att överensstämma med rekommendationerna från FATF torde denna justering inte innebära någon ändring i sak. Ändringen påverkar vidare 2 kap. 18 § IDKAL som definierar begreppet person med bestämmande inflytande. Paragrafen genomför avsnitt VIII.D.6 i CRS och avsnitt VIII.D.5 i bilaga I till DAC. Bestämmelsen behöver ändras eftersom det i denna finns en hänvisning till 9 § tredje stycket och därigenom FATF:s rekommendation. När det gäller tolkningen av begreppet person med bestämmande inflytande ska termen i stället tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1624 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism antogs den 31 maj 2024. Förordningen ska dock (i huvudsak) tillämpas först från och med den 10 juli 2027 medan de bestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Hänvisningen bör därför göras till det nu tillämpliga direktivet.

I andra stycket i avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS finns en bestämmelse som anger att med investeringsenhet avses inte en enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i avsnitt VIII.D.8 d–g i bilaga I till DAC respektive avsnitt VIII.D.9 d–g i CRS är en aktiv icke-finansiell enhet. Bestämmelsen innebär både i DAC och i CRS att aktiva icke-finansiella enheter som är holdingbolag (punkt d), nystartade bolag (punkt e), bolag i likvidation eller under omstrukturering (punkt f) samt s.k. treasurybolag (punkt g) inte kan vara investeringsenheter och därmed inte heller finansiella institut på den grunden. Denna bestämmelse har inte ändrats i DAC och CRS. I 2 kap. 6 §

IDKAL undantas där angivna holdingbolag och treasurybolag helt från definitionen av termen finansiellt institut. Nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering undantas dock inte i IDKAL. För att den svenska lagen närmare ska stämma överens med de internationella regelverken bör dessa undantas från definitionen av investeringsenhet. I avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av finansiell tillgång på så sätt att den också inkluderar rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Anledningen till att denna typ av tillgång inkluderas är dels att regelverken är oberoende av varandra, dels att bestämningen av om en tillgång är en finansiell tillgång också ska vara oberoende av i vilken form den är utgiven. Därför kan en tillgång samtidigt vara både en kryptotillgång och en finansiell tillgång. Se avsnitt 5.3 avseende interaktionen mellan de olika rapporteringsregelverken om finansiella konton respektive kryptotillgångar. Ett fel finns dock i den svenska språkversionen av direktivet eftersom denna ändring inte finns med. Se vidare i avsnitt 6 avseende påverkan på den svenska kontrolluppgiftsskyldigheten för vissa värdepapper. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 5 § IDKAL. Bestämmelsen behöver justeras med anledningen av ändringen.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 9 till för definitionen av elektroniska pengar eller e-pengar. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.A.2 respektive avsnitt IV.A.3. Denna typ av tillgång är inkluderad i rapporteringen enligt DAC 2 och CRS om finansiella konton men exkluderad från rapporteringen enligt DAC 8 och CARF om kryptotillgångar. Se vidare avsnitt 5.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget. Se avsnitt 5.3 avseende interaktionen mellan de olika rapporteringsregelverken.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC läggs en ny punkt 10 till för definitionen av fiatvaluta. Definitionen används för att bestämma om en finansiell tillgång är rapporteringspliktig eller inte. Motsvarande definition finns i avsnitt VIII.B.11 i CRS. För regelverken DAC 8 och CARF finns motsvarande definition i avsnitt IV.C.5 (se vidare i avsnitt 5.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC läggs en ny punkt 11 till för definitionen av en centralbanks digitala valuta. Definitionen används för att bestämma om en tillgång är rapporteringspliktig eller inte. Motsvarande definition finns i avsnitt VIII.B.10 i CRS. För regelverken DAC 8 och CARF finns motsvarande definition i avsnitt IV.A.3. (se vidare i avsnitt 5.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 12 till för definitionen av kryptotillgång. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.A.1. Definitionen av kryptotillgångar är avgörande för definitionen av rapporteringspliktiga kryptotillgångar (se vidare i avsnitt 5.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 13 till för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång. Definitionen används för att avgöra om en enhets verksamhet innebär att den ska anses utgöra en investeringsenhet, vilket i sin tur kan innebära att enheten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.C.2 (se vidare i avsnitt 5.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.A i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS läggs en ny punkt 14 till för definitionen av bytestransaktion. Definitionen används för att avgöra om en enhets verksamhet innebär att den ska anses utgöra en investeringsenhet, vilken i sin tur kan innebära att enheten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Motsvarande definition för DAC 8 och CARF finns i avsnitt IV.C.2 (se vidare i avsnitt 5.7.3 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra). En bestämmelse behöver tas in i IDKAL med anledning av tillägget.

I avsnitt VIII.B.1 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vilka finansiella institut som inte är rapporteringsskyldiga. De inte rapporteringsskyldiga finansiella instituten är fortfarande myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker. Undantaget för verksamhet som gäller enligt punkt 1 a ändras dock på så vis att det inte bara gäller en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet ett försäkringsföretag, inlåningsinstitut eller depåinstitut ägnar sig åt, utan också i samband med sådan kommersiell verksamhet som avser innehav av centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut, myndighetsenheter, internationella organisationer eller centralbanker (enligt en ny punkt 1 a[ii]). Se avsnitt 5.7.1 eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 3 kap. 1 § IDKAL. Bestämmelsen behöver justeras med anledningen av ändringen. *Riksbanken* uppger att de i nuläget saknar mandat att bedriva sådan verksamhet som skulle innebära att Riksbanken åläggs rapporteringsskyldighet enligt detta regelverk. Utan att föregripa de tolkningar som kan komma att göras i rättstillämpningen konstaterar regeringen att detta är i linje med hur det uppfattats att regelverket berör centralbankerna.

I avsnitt VIII C 2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vad som är ett inlåningskonto. Genom ändringen inkluderas också dels ett konto eller fiktivt konto som utgör alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, dels ett konto som innehar en eller flera av en centralbanks digitala valutor för en kunds räkning. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 11 § IDKAL. Bestämmelsen i IDKAL behöver justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS.

I avsnitt VIII.C.9–10 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS kompletteras termerna befintligt konto och nytt konto. Detta med anledning av ändringarna av definitionerna som har gjorts. En övergångsbestämmelse föreslås därför tas in angående innebörden av termerna nytt konto och befintligt konto (se avsnitt 10). I avsnitt VIII.C.17 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras och utökas definitionen av vad som är ett undantaget konto så att detta också inkluderar konton som tillfälligt öppnas för att göra kapitaltillskott, t.ex.

när ett företag grundas, under förutsättning att kontot uppfyller vissa villkor kopplade till att säkerställa att kontot användas för detta ändamål och inte fortsätter att existera efter två år. Bakgrunden till ändringen är att det uppmärksammats internationellt att det finns ett legitimt behov av att skapa ett sådant konto under en viss tid samt att detta inte innebär någon stor risk för skatteundandragande. Information om kontot och rapporteringspliktiga personer behöver därför inte inhämtas och utbytas. I svensk rätt har bestämmelsen om undantagna konton genomförts genom 3 kap. 2 och 9 §§ IDKAL. Dessa bestämmelser bör justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS. Utöver detta behöver även en ny bestämmelse tas in med motsvarande villkor för den nya typen av undantaget konto.

I avsnitt VIII.C införs en ny punkt 17 ea i bilaga I till DAC och motsvarande tillägg görs i CRS. Den nya punkten avser vad som är ett undantaget konto. Tillägget sker avseende ett inlåningskonto som innehåller e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 US-dollar någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Vad som utgör ett undantaget konto definieras i 3 kap. 2 § IDKAL. I denna bestämmelse bör en ny punkt införas och en bestämmelse med motsvarande innebörd bör också införas IDKAL.

I avsnitt VIII.D.2 bilaga I till DAC och i motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av vad som är en rapporteringspliktig person på så sätt att det inte längre anges att det är fråga om bolag utan enheter, som är en vidare term. I svensk rätt har bestämmelsen genomförts genom 2 kap. 20 § IDKAL. Bestämmelsen i IDKAL bör justeras med anledningen av ändringen i DAC och CRS för att den svenska lagstiftningen ska överensstämma så nära som möjligt med de internationella regelverken.

Kommentarpunkt 126 i CRS avseende avsnitt VII.D.9 a ändras avseende beskrivningen av vad som passiv inkomst vilket ligger till grund för bedömningen av om enheten är en aktiv icke-finansiell enhet. Vid bestämmande av vad som är passiv inkomst avses efter ändringen också inkomster som härstammar från rapporteringspliktiga kryptotillgångar (enligt en ny punkt f) och i de efterföljande punkterna (som omnumrerats till g och h) har rapporteringspliktiga kryptotillgångar inkluderats. Även andra stycket ändras på så sätt att hänsyn ska tas till rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Definitionen av aktiv icke-finansiell enhet har i svensk rätt genomförts genom 2 kap. 2–4 §§ IDKAL. Motsvarande beskrivning av passiv inkomst har införts i 2 kap. 19 § IDKAL. Denna bestämmelse bör ändras på samma sätt som kommentaren till CRS.

I avsnitt VIII.E bilaga I till DAC och motsvarande bestämmelse i CRS har det införts en ny punkt 7 där termen identifieringstjänst definieras. En identifieringstjänst används av den rapporterande enheten för att inhämta information om personer. Sverige tillhandahåller i nuläget inte någon sådan tjänst. Se vidare avsnitt 5.7.6 avseende motsvarande definition i CARF eftersom definitionerna är identiska och ska spegla varandra. et. Med anledning av det som *Skatteverket* anför om att det behöver klargöras inom ramen för vilka typer av informationsutbyten som användningen av en identifieringstjänst kan innebära att det räcker med ett förenklat uppgiftslämnande, kan regeringen förtydliga följande. När det gäller de

olika automatiska informationsutbyten där rapporteringsregler finns i DAC och andra internationella regelverk som Sverige är anslutna till finns det detaljerade regler om vilka uppgifter som ska rapporteras. Endast när det gäller inkomster via digitala plattformar och avyttringar av kryptotillgångar har det tagits in särskilda regler om förenklat uppgiftslämnande vid användning av en identifieringstjänst. I övriga delar har några sådana regler inte tagits in i de underliggande internationella regelverken. Det skulle därför inte vara förenligt med dessa att ta in regler om förenklat uppgiftslämnande i dessa fall i de svenska reglerna. Även när det gäller regelverken för finansiella konton har det dock, som nämnts, tagits in en definition av termen identifieringstjänst, trots att sådana, åtminstone i nuläget, inte kan användas med samma effekt på det området. För att den svenska lagstiftningen ska återspegla CRS och DAC 2 i detta avseende bör en ny bestämmelse införas i IDKAL avseende definitionen av termen identifieringstjänst.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 2 kap. 1, 5, 8–9 a, 11, 18–20 och 22 §§ och 3 kap. 1, 2, 9 och 13 §§ IDKAL samt att en ny paragraf, 2 kap. 8 a § IDKAL, införs.

6.2.6 Avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA

Regeringens förslag: Vilka uppgifter som Skatteverket ska överföra till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ändras på så sätt att det tillkommer en ny bestämmelse i skatteförfarandelagen avseende de uppgifter som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt avsnitt 1 i tilläggsavtalet till CRS MCAA ska ytterligare information utbytas med avseende på rapporteringspliktiga konton. Det sker dock med förbehåll för meddelandet enligt punkt 2(a)(i) i avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA. Den ytterligare information som ska utbytas avser varje rapporteringspliktigt konto i en annan jurisdiktion:

1. om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje kontoinnehavare,
2. den eller de roller i kraft av vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i en enhet som är en kontoinnehavare och om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje sådan rapporteringspliktig person,
3. typen av finansiellt konto, om kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto samt om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontoinnehavare, och
4. i fallet med andelar i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen ska anses inneha andel i eget kapital.

I Sverige har bestämmelsen om vilken information som ska utbytas genomförts genom 2 § lag (2015:812) om automatiskt utbyte av finansiella tillgångar. Enligt denna bestämmelse ska Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § IDKAL. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 a §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL. Med anledning av att ytterligare information ska lämnas om andel i eget kapital enligt en ny 8 a § i 22 b kap. behöver uppräkningsdelen i den nu aktuella bestämmelsen justeras, se vidare avsnitt 6.2.1.

Lagförslag

Föreslaget medför ändring i 2 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

6.2.7 Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA

Regeringens bedömning: Avsnitt 2 i tilläggsavtalet till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt 2 i tillägget till CRS MCAA anges att tilläggsavtalet kommer att gälla med avseende på behöriga myndigheter som också har undertecknat det och att det ska vara en integrerad del av CRS MCAA. Vidare anges att en behörig myndighet ska underrätta koordineringsorganets sekretariat att staten eller jurisdiktionen har de nödvändiga lagarna på plats för att genomföra avtalet samt en uppdaterad underrättelse avseende vilka stater och jurisdiktioner det avtalsslutande landet önskar utbyta informationen med. Detta ska ske vid tidpunkten för undertecknandet av tillägget eller så snart som möjligt därefter. Bedömningen är att det inte krävs någon ändring i svensk författning för att regeringen som behörig myndighet ska kunna genomföra de krav som följer av avsnitt 2 i tilläggsavtalet till CRS MCAA.

6.2.8 Vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella institut

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter om registrering enligt lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i

skatteförfarandelagen. Ett beslut om vitesföreläggande får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En bestämmelse ska tas in i skatteförfarandelagen om att revision får göras hos den som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt antingen lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, och hos den enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom åt ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter med anledning av FATCA-avtalet med USA respektive vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton med andra länder i stället ska underrätta Skatteverket om detta förhållande. Underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska lämna underrättelsen senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Underrättelserna ska lämnas enligt fastställt formulär.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Näringslivets skattedelegation*, anser att det inte är ett krav enligt CRS eller FATCA att finansiella institut ska meddela när de inte har något att rapportera och avstyrker därför de föreslagna bestämmelserna om detta.

Skälen för regeringens förslag: Av avsnitten IX i CRS och i bilaga I till DAC följer att det i varje stat eller jurisdiktion ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som anges i CRS och i DAC 2. En mycket viktig del i det faktiska genomförandet är att ha kontroll över att samtliga rapporteringsskyldiga finansiella institut faktiskt lämnar de kontrolluppgifter de är skyldiga att lämna. För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs har det bedömts värdefullt med information om vilka enheter som är rapporteringsskyldiga finansiella institut som har en uppgiftsskyldighet i Sverige och att förteckna dessa. Sverige har mot denna bakgrund infört en skyldighet i 8 kap. 2 § IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt den lagen (prop. 2015/16:29 s. 139). En motsvarande skyldighet införs för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, dels genom registrering hos Finansinspektionen för marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster och för kryptotillgångsoperatörer hos Skatteverket, se vidare avsnitt 5.8.1. I detta sammanhang har det dock bedömts finnas skäl att införa ytterligare åtgärder för att säkerställa att Skatteverket har de verktyg som krävs för att kunna säkerställa att registrerings- och kontrolluppgiftsskyldigheten uppfylls.

Det bedöms mot bakgrund av ovan värdefullt att fastställa ytterligare administrativa förfaranden för uppföljning av rapporteringsskyldiga

finansiella institut om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentations-skyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. Enligt 37 kap. 9 § får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om rättshandling med annan. Föreläggandet ska då avse förhållanden som har betydelse för uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. Om det finns särskilda skäl får Skatteverket, enligt 37 kap. 10 § SFL, även förelägga annan person att lämna sådana uppgifter som angetts i 37 kap. 9 §. Det bedöms sammantaget behöva införas en bestämmelse i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton utöver de redogjorda bestämmelserna i SFL som innebär att Skatteverket har en möjlighet att förelägga det finansiella institutet som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan uppgift för kontroll av om det finns en anmälningsskyldighet för finansiella institut. Skatteverket bör därför få möjlighet att förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § IDKAL att fullgöra denna eller lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera om det finns en anmälningsskyldighet. Någon motsvarande regel bedöms inte behöva införas avseende IDKL mot bakgrund att grunderna för vilka som ska registreras är annorlunda. Registrering ska enligt 8 kap. 2 § IDKL ske för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för sådana som bedöms följa FATCA-reglerna hos den amerikanska federala skattemyndigheten. Även Skatteverkets beslut att förena ett föreläggande med vite enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton bör få överklagas. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Besluten får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte följer IDKAL eller då kontrolluppgifter som ska inkomma enligt SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite. Skatteverket har utöver detta även möjlighet att besluta om revision för alla enheter som är eller kan antas vara rapporteringsskyldiga eller som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för det rapporteringsskyldiga institutets räkning, se nedan.

Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma. Enligt

befintliga bestämmelser får revision bl.a. göras hos den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) och någon annan juridisk person eller dödsbo. Skatteverket får även besluta om revision enligt 41 kap. 2 § andra stycket SFL för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än hos den som revideras. Revision får dock fortfarande bara göras hos sådana personer som tidigare nämnts. För att Skatteverket ska ha möjligt att revidera samtliga tänkbara enheter som kan ha uppgifter av betydelse eller en uppgiftsskyldighet bör revision även kunna göras både hos en enhet som är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § IDKAL och den enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkning. Motsvarande bör även gälla enligt 2 kap. 19 § IDKL. Tillägget som föreslås innebär alltså att både ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och en enhet som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom kan revideras även om den varken är en juridisk person eller en fysisk person, såsom exempelvis vissa trustar.

För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten föreslås det i promemorian att det ska införas bestämmelser om att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska underrätta Skatteverket om institutet inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt FATCA respektive CRS. *Svenska Bankföreningen* m.fl. avstyrker detta förslag och anser att det inte finns någon sådan skyldighet enligt CRS respektive FATCA och att det innebär en onödig extra administrativ börda för de finansiella instituten. Regeringen är medveten om att det inte finns något sådant uttryckligt och detaljerat krav i FATCA, CRS eller DAC 2. Samtliga dessa regelverk ställer dock allmänna krav när det gäller ”faktiskt genomförande”, dvs. på ett system för kontroll av efterlevnad av reglerna. Det överläts i relativt stor utsträckning till respektive land att, utifrån egna förutsättningar och erfarenheter utforma detaljerna kring ett effektivt sådant system. I avsnitt IX.A.3 i CRS anges bl.a. att länderna ska ha administrativa förfaranden för att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av reglerna. Detsamma anges i motsvarande avsnitt i bilaga I till DAC. FATCA-avtalet är än mer tystlåtet i detta avseende, men avtalet måste enligt regeringens mening förstås på så sätt att det förutsätter kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna. En grundpelare i att kontrollera efterlevnaden av regelverken är att identifiera vilka finansiella institut som ska lämna kontrolluppgifter och att följa upp med sådana som inte lämnar några kontrolluppgifter om vad anledningen till detta är. Att ett finansiellt institut som har anmält sig som rapporteringsskyldigt inte lämnar några kontrolluppgifter kan ha olika orsaker. Det finansiella institutet kan ha gjort en anmälan om rapporteringsskyldighet förhastat och det vid närmare analys visat sig att de inte uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Det finansiella institutet ska i sådana fall ”avanmålans” som rapporteringsskyldigt. Det kan också bero på att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har några kunder med utländsk skatterättslig hemvist eller att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, medvetet eller omedvetet, bryter mot regelverket. Detta är saker som behöver följas upp inom ramen för Skatteverkets kontrollverksamhet. Genom att underrätta Skatteverket om att det inte har

några uppgifter att lämna, bekräftar det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att det är rapporteringsskyldigt, men att det inte har några uppgifter att lämna om rapporteringspliktiga konton. Detta är ett värdefullt verktyg för Skatteverket i sin kontrollverksamhet. En sådan underrättelseskyldighet som föreslås i promemorian bör därför införas. Eftersom denna underrättelseskyldighet i sig inte avser en kontrolluppgift gäller inte den tidsfrist som anges i 24 kap. 1 § SFL om när kontrolluppgiften senast ska lämnas för underrättelsen. Det behöver därför anges när underrättelsen senast ska lämnas. Av samma anledning är inte heller bestämmelsen i 38 kap. 1 § 1 SFL om att fastställda formulär ska användas för kontrolluppgifter tillämplig på underrättelsen. En bestämmelse bör därför tas in i 38 kap. 1 § SFL om att underrättelser ska lämnas på ett fastställt formulär. Det bedöms lämpligt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet lämnar underrättelsen till Skatteverket senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett. Det bör också anges att underrättelsen ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som lämnar underrättelsen. Vilka dessa identifikationsuppgifter är, kan preciseras genom verkställighetsföreskrifter som beslutas med stöd av 8 kap. 7 § första stycket 1 regleringsformen.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 38 kap. 1 § och 41 kap. 3 § SFL. Förslaget innebär också att 8 och 9 §§ lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton samt 22 a kap. 4 a § och 22 b kap. 4 a § SFL införs.

6.3 Ändringar i FATCA-lagstiftningen

6.3.1 Bakgrund om genomförandet av FATCA-avtalet

FATCA är en amerikansk lagstiftning från 2010 som ålägger finansiella institut i hela världen att identifiera finansiella konton som innehas av amerikanska personer och rapportera tillgångar och inkomster på sådana konton till den amerikanska federala skattemyndigheten. Bilateral avtal om FATCA har därefter ingåtts mellan Amerikas förenta stater och ett stort antal stater och jurisdiktioner. Ett avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering undertecknades den 8 augusti 2014. Ett kompletterande avtal ingicks också mellan svensk och amerikansk behörig myndighet för att utbytet skulle kunna fungera och tillämpas fullt ut (SKV M 2015:18).

De skyldigheter som följer av avtalet kan delas in i tre huvudsakliga delar. För Sveriges del är det fråga om skyldigheter för rapporteringsskyldiga finansiella institut när det gäller identifiering av finansiella konton som innehas av amerikanska personer, skyldigheter för rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna uppgifter till Skatteverket om de konton som identifierats och skyldigheter för Skatteverket att överföra information till den amerikanska federala skattemyndigheten. Sveriges FATCA-avtal genomfördes i enlighet med propositionen Genomförande av avtal mellan Sveriges regering och

Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (prop. 2014/15:41) och lagstiftningen trädde i kraft den 1 april 2015. Vissa ändringar har därefter skett enligt förslag i prop. 2015/16:29, prop. 2016/17:48 och prop. 2018/19:9.

Bestämmelser avseende den granskning som svenska rapporterings-skyldiga finansiella institut ska genomföra för att identifiera de rapporteringspliktiga kontona finns i IDKL och i förordningen (2015:70) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

De finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter till Skatteverket om rapporteringspliktiga finansiella konton regleras i SFL (prop. 2014/15:41 s. 58). I 22 a kap. SFL finns bestämmelser om skyldigheten att lämna kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt finansiellt konto, för vem och av vem kontrolluppgiften ska lämnas och kontrolluppgiftens innehåll. Bestämmelser avseende kontrolluppgifterna finns även i 24 kap. SFL och i 5 kap. SFF.

Enligt bestämmelserna gäller bl.a. följande. Kontrolluppgift ska lämnas om sådant rapporteringspliktigt konto som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 2 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och sådana enheter som avses i IDKL vars innehav av ett konto medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska även lämnas för en enhet vars innehav av ett konto inte medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto om en eller flera fysiska personer har ett sådant bestämmande inflytande som medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska då även lämnas för den eller de fysiska personerna (22 a kap. 3 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 4 § SFL). För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla bl.a. uppgifter om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto, kontots identifikationsuppgifter och kontots saldo eller värde (22 a kap. 5 § SFL). Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för (24 kap. 4 § SFL). Därutöver finns ytterligare bestämmelser om uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som utgör s.k. depåkonton respektive inlåningskonton enligt IDKL, och för rapporteringspliktiga konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton. I fråga om depåkonton ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om sammanlagt bruttobelopp avseende ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året, och i vissa fall sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året (22 a kap. 6 § SFL). För inlåningskonton ska uppgift lämnas om sammanlagt bruttobelopp avseende ränta som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året (22 a kap. 7 § SFL). Slutligen ska för rapporteringspliktiga konton som inte är depåkonton eller inlåningskonton uppgift lämnas om sammanlagt bruttobelopp som har tillgodoräknats eller betalats ut under året avseende kontot och som det

rapporteringskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för (22 a kap. 8 § SFL).

Kontrolluppgifter ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Kontrolluppgifter enligt 22 a kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår (24 kap. 2 a § SFL). Vid samma tidpunkt ska den som är skyldig att lämna sådan kontrolluppgift informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften (34 kap. 3 § andra stycket SFL).

För att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna uppfyllas finns i 34 kap. SFL bestämmelser om informationsuppgifter som ska lämnas till den kontrolluppgiftsskyldige. I 34 kap. 9 a och 9 b §§ SFL finns särskilda bestämmelser om informationsuppgifter med anledning av FATCA-avtalet. Av bestämmelserna följer att om kontrolluppgift ska lämnas av en värdepapperscentral, ska ett finansiellt institut som värdepapperscentralen har antagit som kontoförande institut lämna denne de uppgifter som krävs för att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton. Om en kontrolluppgift ska innehålla amerikanskt skatteregistreringsnummer (TIN) eller födelsedatum och uppgiften ska inhämtas av någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift, ska den som ska inhämta uppgiften lämna den vidare till den kontrolluppgiftsskyldige. Vidare gäller att om kontrolluppgift ska lämnas om ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar och någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift medverkar vid avyttringen, ska denne lämna uppgift till den kontrolluppgiftsskyldige om ersättningen vid försäljningen eller inlösen (prop. 2014/15:41 s. 106). Av 34 kap. 10 § tredje stycket SFL följer att uppgifter enligt dessa bestämmelser ska lämnas snarast och senast den 1 maj året efter det år som uppgiften avser. Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till den amerikanska federala skattemyndigheten, liksom övriga skyldigheter med anledning av FATCA-avtalet, regleras i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Av 2 § den lagen följer att Skatteverket till den amerikanska federala skattemyndigheten genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelser i SFL och som, enligt uppgift från den kontrolluppgiftsskyldige, avser ett rapporteringspliktigt konto enligt IDKL. Upplysningarna ska överföras minst en gång om året. Bestämmelser finns även i förordningen (2015:72) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Av 2 § nämnda förordning följer att sådana uppgifter ska överföras snarast möjligt, men senast den 30 september kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. OECD:s standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (se ovan) bygger på FATCA-avtalets utformning.

De svenska regelverken som genomför CRS och DAC 2 respektive FATCA-avtalet uppvisar därför stora likheter. Eftersom de finansiella instituten behöver tillämpa båda regelverken parallellt finns det vinster att göra när det gäller den administrativa effektiviteten genom att i så stor utsträckning som möjligt upprätthålla likformighet mellan regelverken. En bedömning behöver därför göras avseende vilka av de ändringar som genomförs för inhämtande och utbyte avseende CRS i IDKAL och SFL som också ska genomföras för FATCA. Nedan i avsnitt 6.3.2 görs bedömning att ändringarna i IDKAL avseende vilka finansiella institut

som ska undantas från rapporteringsskyldighet med hänsyn till att de är aktiva icke-finansiella institut och i SFL om att finansiella institut också ska lämna en underrättelse när de inte ska lämna in en kontrolluppgift även bör tas in i den lagstiftning som genomför FATCA-avtalet. Resterande ändringar bedöms inte behöva genomföras, mot bakgrund av att de antingen inte ingår i tillämpningsområdet för FATCA eller att något utbyte inte ska ske enligt det upprättade XML-schemat.

6.3.2 Följändringar i lagstiftningen som genomför FATCA

Regeringens förslag: Motsvarande ändringar som görs i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet, ska också göras i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

Även finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt FATCA-reglerna ska lämna en underrättelse när de inte ska lämna in en kontrolluppgift, och samtliga sådana enheter ska kunna revideras.

Regeringens bedömning: Förutom detta förslag och förslaget i avsnitt 6.2.8 bedöms resterande ändringar i regelverket som genomför CRS inte föranleda behov av ändringar i svensk lag när det gäller rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att skälen bör utvecklas varför det finns ett behov av att ange orsaken till att skatteregistreringsnummer saknas i rapporteringen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I avsnitt 6.2 genomförs en rad ändringar, dels till följd av ändringar i CRS (se avsnitt 6.1 och avsnitt 6.2.1–6.2.7), dels för att införa vissa ytterligare möjligheter att kontrollera rapporteringsskyldiga finansiella institut (avsnitt 6.2.8).

När det gäller ändringarna som innebär att nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering ska undantas i definitionen av investeringsenhet (se avsnitt 6.4) görs bedömningen att denna ändring också ska genomföras i 2 kap. 9 § IDKL. Denna ändring i IDKAL görs inte till följd av en ändring i CRS. Andra aktiva icke-finansiella institut (holdingbolag och treasurybolag) är redan undantagna enligt både IDKL och IDKAL. Det bedöms inte finnas skäl att heller behandla nystartade bolag och bolag i likvidation eller under omstrukturering olika i de olika regelverken.

Vidare görs bedömningen att även finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt 22 a kap. SFL ska lämna en underrättelse när de inte ska lämna en kontrolluppgift och att samtliga sådana enheter ska kunna revideras (se avsnitt 6.2.8) eftersom detta är en viktig del i det faktiska genomförandet. När det gäller övriga ändringar som i huvudsak är ett resultat av översynen av CRS och som har resulterat i ändringar att ta med nya finansiella tillgångar, produkter och mellanhänder inom dess

räckvidd, eftersom de är potentiella alternativ till traditionella finansiella produkter görs bedömningen att motsvarande ändringar inte bör ske avseende rapporteringen och utbytet av uppgifter enligt FATCA. Detta i huvudsak eftersom avtalet i sig inte har ändrats till skillnad från CRS genom tilläggsavtalet. När det gäller de ändringar som ha gjorts för att förbättra rapporteringen enligt CRS, bland annat genom införandet av mer detaljerade rapporteringskrav, förbättrat granskningsförfarande, införandet av en ny, valfri kategori för icke-rapporterande finansiellt institut för investeringsenheter som är äkta ideella organisationer och skapandet av en ny kategori av konton undantagna från rapporteringsplikt görs samma bedömning.

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och enheter som avses i 2 kap. 21 § IDKL samt för enheter och fysiska personer om en eller flera fysiska personer har ett visst bestämmande inflytande enligt 2 kap. 18 § IDKL (22 a kap. 3 § SFL). Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses enligt definitionen i IDKL (22 a kap. 4 § SFL). För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla bl.a. uppgifter om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto, kontots identifikationsuppgifter och kontots saldo eller värde (22 a kap. 5 § SFL). Kontrolluppgiften ska också innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för (24 kap. 4 § SFL). Vid rapporteringen ska uppgifter om amerikanskt skatteregistreringsnummer alltid anges för nya konton. För befintliga konton gällde att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten skulle ha hämtat in uppgifter om det amerikanska skatteregistreringsnumret senast den 31 december 2017. Inhämtande av uppgifter om skatteregistreringsnummer från kontohavare med befintliga konton kan i vissa fall vara svårt för de finansiella instituten. I likhet med *Skatteverket* anser regeringen att det kan utvecklas varför det finns behov av en ny reglering av rapporteringen för befintliga konton när det saknas skatteregistreringsnummer. U.S. Treasury och den amerikanska federala skattemyndigheten, IRS, har kommit med vägledning kring detta. Vägledningen innebär att finansiella institut inte omedelbart behöver avsluta rapporteringspliktiga konton där uppgift om kontohavarens skatteregistreringsnummer saknas. Av bl.a. Notice 2023-11 framgår ett antal åtgärder som ett finansiellt institut förväntas genomföra vid avsaknad av uppgift om skatteregistreringsnummer. Här finns även angivet ett antal koder som kan användas som förklaring till varför ett korrekt TIN saknas. För att möjliggöra för finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt 22 a kap. SFL att ange anledning till avsaknad av skatteregistreringsnummer i vissa fall bör det övervägas om bestämmelserna i SFF ska kompletteras.

Lagförslag

Föreslaget medför ändringar i 2 kap. 9 § IDKL och 41 kap. 3 § SFL.

7 Utvidgad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper

Regeringens förslag: Kontrolluppgiftsskyldighet införs i skatteförordningen för avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar som omfattas av bestämmelserna i 52 kap. inkomstskattelagen om avyttring av andra tillgångar.

Kontrolluppgift ska lämnas av uppgiftsskyldiga i de fall de medverkar vid avyttring.

I kontrolluppgiften ska uppgifter lämnas om antalet värdepapper som avyttrats och dess slag och sort, även när det gäller värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar.

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för värdepapper och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av det utbetalda beloppet som utgör ersättning för värdepapper ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om värdepappren som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt lagen om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian finns inget förtydligande att de index som omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten endast är sådana som avser kryptotillgångar eller råvaror.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det endast är index avseende antingen kryptotillgångar eller råvaror som bör omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten och inte alla slags index.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna om kontrolluppgifter avseende avyttring finns i 21 kap. SFL. Uppgiftsskyldigheten i detta kapitel omfattar fordringsrätter och de delägarätter som inte är andelar i en värdepappersfond eller i en specialfond. Den som är uppgiftsskyldig ska lämna kontrolluppgifter för nästan alla värdepapper som förvaras hos en värdepapperscentral eller som förvaras i en depå hos en bank eller liknande. Definitioner av fordringsrätter och delägarätter finns i 48 kap. IL. Uppgiftsskyldigheten enligt 21 kap. SFL inkluderar dock inte värdepapper där kryptotillgångar som inte är fordringsrätter eller delägarätter är underliggande tillgångar.

Enligt avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS ändras definitionen av finansiell tillgång till att också inkludera en andel i, eller värdepapper avseende, rapporteringspliktiga kryptotillgångar, se vidare avsnitt 6.2.5 där det föreslås att en sådan uppgiftsskyldighet införs för utländska rapporteringspliktiga konton. Genom CARF och DAC 8 krävs det att Sverige även har en inhemsk kontrolluppgiftsskyldighet för kryptotillgångar. Bedömningen har därför gjorts att 22 d kap. SFL ska omfatta alla personer och inte endast gälla rapporteringspliktiga personer som Sverige ska utbyta information om med andra stater och

jurisdiktioner, se vidare avsnitt 5.5.1. Fråga är då om och hur denna uppgiftsskyldighet avseende en andel i, eller värdepapper avseende, rapporteringspliktiga kryptotillgångar regleras i svensk rätt eller om en ny uppgiftsskyldighet bör införas. Genomförandet av CRS i Sverige syftade endast till att införa de bestämmelser om inhämtande och överföring av uppgifter som krävs enligt CRS MCAA och DAC 2 för att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga finansiella konton (prop. 2015/16:29 s. 72). Förslagen berörde med andra ord enbart hur information skulle lämnas till Skatteverket och därifrån vidarebefordras till andra stater eller jurisdiktioners behöriga myndigheter. För obegränsat skattskyldiga svenska personer har den för Skatteverket motsvarande nödvändiga informationen lämnats genom sedvanliga kontrolluppgifter enligt 15–35 kap. i SFL. Så som angetts ovan inkluderar den nuvarande uppgiftsskyldigheten enligt 21 kap. SFL inte sådana tillgångar som nu ska omfattas av rapporteringsskyldigheten enligt DAC 2 och CRS. Om inte uppgiftsskyldigheten i Sverige därmed ska bli asymmetrisk och innebära att omfånget av densamma är mindre för obegränsat skattskyldiga fysiska personer bör det därför i 21 kap. SFL införas en motsvarande uppgiftsskyldighet för värdepapper avseende kryptotillgångar.

I 52 kap. 3 § IL anges hur kapitalvinsten ska beräknas för sådana tillgångar som omfattas av lagrummet, vilket inkluderar t.ex. kryptotillgångar och värdepapper med råvaror som underliggande tillgång. Det finns idag inte någon kontrolluppgiftsskyldighet för värdepapper som beskattas enligt 52 kap. IL. Begränsningen ligger, som angetts ovan, i att 21 kap. SFL endast reglerar kontrolluppgiftsskyldigheten för delägarätter och fordringsrätter. De värdepapper som beskattas enligt 52 kap. IL är varken delägarätter eller fordringsrätter. Detta leder till att det för närvarande inte föreligger någon kontrolluppgiftsskyldighet för handel med råvaruoptioner, råvarutermener (inkl. CFD-kontrakt) eller olika typer av sammansatta instrument som har råvaror, ofta råvaruindex, som styr avkastningen. Viss osäkerhet råder bland marknadens aktörer om huruvida skyldigheten att lämna kontrolluppgift enligt dagens regler i 21 kap. SFL omfattar s.k. råvaruderivat. I den ovan angivna bestämmelsen i avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS av definitionen av finansiell tillgång ingår sådana värdepapper. En uppgiftsskyldighet vid avyttring av dessa bör därför finnas även för obegränsat skattskyldiga fysiska personer för att Skatteverket ska få möjlighet att kontrollera denna typ av transaktioner. Frågan bör regleras i SFL. Med råvaruderivat menas optioner och terminer avseende råvaror eller råvaruindex. Förutom råvaror, skulle också annan tillgång som avses i 52 kap. IL kunna förekomma. Sådana optioner och terminer torde inte falla in under bestämmelserna för delägarätter. Bestämmelserna om delägarätter ska tillämpas på optioner och terminer med aktier eller aktieindex som underliggande tillgång (se 48 kap. 2 § andra stycket IL) men inte när den underliggande tillgången är råvaror eller annan tillgång som avses i 52 kap. IL.

Skatteverket anser att det endast är index avseende antingen kryptotillgångar eller råvaror som bör omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten och inte alla slags index. Regeringen instämmer i denna bedömning och detta bör förtydligas i lagstiftningen.

Uppgiftsskyldigheten i 17–22 kap. SFL gäller generellt bara om uppgiften ska lämnas för en obegränsat skattskyldig. Detta sågs inte uttryckligen, men får ändå anses gälla i praktiken (prop. 2010/11:165 s. 777). Uppgiftslämnaren ska ändå med ett fåtal undantag lämna kontrolluppgifter för begränsat skattskyldiga (23 kap. 2 § SFL). För begränsat skattskyldiga ska uppgiftslämnaren enligt denna bestämmelse bl.a. lämna kontrolluppgifter enligt 21 kap. SFL. Det finns dock generella undantag när det gäller att lämna kontrolluppgifter (25 kap. 1 § SFL) för när uppgiften t.ex. saknar betydelse för bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift. Undantagen gäller inte personer som är bosatta i Sverige. Samma ordning gäller redan för befintliga uppgifter där vissa uppgifter ska lämnas enligt både 21 kap. och 22 a och 22 b kap. SFL för begränsat skattskyldiga. Det är vidare olika typer av uppgifter som lämnas enligt respektive regelverk, dvs. på sammanlagd nivå enligt CRS och på transaktionsnivå för uppgifter enligt 21 kap. SFL, se vidare nedan.

Enligt 21 kap. 3 § SFL är värdepappersinstitut, kreditmarknadsföretag, garantimyndighet, utbetalare av ersättning vid inlösen, försäkringsgivare och investeringsföretag uppgiftsskyldiga. Uppräkningen i 21 kap. 3 § SFL är uttömmande. Detta innebär att om ett företag eller annan inte ingår i uppräkningslistan finns det inte någon uppgiftsskyldig person. Detta innebär i sin tur att även om det är ett sådant värdepapper som det ska lämnas uppgifter om enligt 21 kap. 1 § SFL så kommer inte Skatteverket att få någon uppgift. Den nu aktuella kontrolluppgiftsskyldigheten bör uppfyllas av värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index avseende kryptotillgång eller råvaror och kontrolluppgift inte ska lämnas av värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären, kreditmarknadsföretag, garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd, den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen, försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § IL.

I kontrolluppgiften bör uppgifter enligt 21 kap. 5 § SFL lämnas för den ersättning som har överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, antalet delägar rätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller vissa index, slag och sort för delägar rätterna, fordringsrätterna eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller vissa index samt om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § IL samt den ersättning som avses i den paragrafen. Avseende de värdepapper som nu kommer att omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. blir det dock inte aktuellt att lämna uppgifter om den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § IL eftersom en förutsättning för tillämpningen av dessa bestämmelser är att ersättningen utgår i form av andelar i det köpande företaget eller i pengar. Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om brutto-

ersättningen vid försäljningen. Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller vissa index och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Vad gäller förfarandet i övrigt kommer detta följa de ordinarie reglerna för kontrolluppgifter. Detta innebär bl.a. att kontrolluppgiften ska lämnas på fastställt formulär enligt 38 kap. 1 § SFL. Den ska vidare enligt 24 kap. 1 § SFL lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. En kontrolluppgift ska också enligt 24 kap. 4 § SFL innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller enligt 34 kap. 3 § SFL informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Utöver detta finns det också vissa gemensamma regler som gäller för kontrolluppgifter avseende kapital, Skatteverket har bl.a. enligt 5 kap. 7 § SFF möjlighet att i föreskrift besluta om att en kontrolluppgift ska innehålla ett så kallat ISIN-nummer. Vidare ska alla belopp i kontrolluppgifterna som uppgiftslämnarna lämnar vara i svenska kronor om inte något annat anges. Belopp anges då i hela svenska kronor så att öretal faller bort (22 kap. 1–2 §§ SFF). Uppgiftslämnaren ska bl.a. ange specifikationsnummer, identifikationsuppgifter på uppgiftslämnare och den uppgiften avser.

När det kommer till frågan om Skatteverkets kontrollmöjligheter har verket bl.a. enligt 37 kap. 2 § SFL möjlighet att förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. att fullgöra skyldigheten men också möjlighet att enligt 6 § förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Skatteverket får också besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 21 kap. 1, 3 och 5–7 §§ SFL.

8 Andra ändringar i direktivet om administrativt samarbete m.m.

8.1 Artikel 3 – definitioner

Regeringens förslag: Definitioner av vad som utgör ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor ändras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning så att vissa förhandsbesked för fysiska personer omfattas. Där införs även en definition av termen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton.

En definition av termen klient vid tillämpning av kontrolluppgiftsskyldigheten av rapporteringspliktiga arrangemang införs i skatteförfarandelagen.

I lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar införs det en definition av termen adress i distribuerad liggare.

Regeringens bedömning: Det behöver inte tas in någon definition av termen livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget eller bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 3 i DAC definieras vissa termer. I artikel 3.9 definieras "automatiskt utbyte". I första stycket ändras punkt a och c på så sätt att även automatiskt utbyte enligt den nya artikeln 8ad inkluderas i bestämmelsens tillämpningsområde. Även andra stycket i artikel 3.9 ändras med anledning av den nya artikeln och anger numera att i artikel 8ad och bilaga VI till DAC ska alla definitioner med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga VI till DAC. Dessa ändringar medför i sig inte några ändringar i svensk lag eftersom den motsvarande definitionen i 7 § lagen om administrativt samarbete är allmänt hållen och inkluderar även informationsutbytet enligt artikel 8ad i DAC.

Definitionen i artikel 3.14 av vad som utgör ett "förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor" ändras. Ändringen innebär att utöver tidigare aktuella förhandsbesked vid gränsöverskridande transaktioner omfattas även vissa förhandsbesked avseende fysiska personer. Det gäller om förhandsbeskedet avser frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Se vidare avsnitt 8.3 om ändringar av det automatiska utbytet av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor. Motsvarande definition i lagen om administrativt samarbete bör ändras på samma sätt.

Det införs även fyra nya definitioner i artikel 3.28–3.31 i DAC. I artikel 3.28 definieras "utdelningar som inte är kopplade till depåkonton" som utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i

betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto. Termen depåkonto definieras i sin tur i avsnitt VIII.C.3 i bilaga I till DAC. Denna senare definition har genomförts i svensk rätt i 2 kap. 11 § IDKAL. En motsvarande definition av termen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton bör tas in i lagen om administrativt samarbete. För definitionen av termen depåkonto bör där hänvisas till IDKAL i stället för till DAC.

I artikel 3.29 definieras termen ”livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder” som andra försäkringsavtal än försäkringsavtal med kontantvärde som omfattas av rapportering enligt avsnitt I i bilaga I till DAC och där ersättning betalas ut vid försäkringstagarens död. Anledningen till att definitionen tas in i DAC är att direktivet inte uttryckligen hänvisar till DAC 2. DAC 2 har i Sverige genomförts genom IDKAL. I 12 § lagen om administrativt samarbete har hänsyn till dessa bestämmelser gjorts. Genom den nämnda hänvisningen till IDKAL undantas redan de livförsäkringsprodukter som nämns i 2 kap. 22 § IDKAL (försäkringsavtal med kontantvärde och livränteavtal), vilket även definitionen tar sikte på. Någon definition av termen ”livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder” behöver därför inte tas in i lagen om administrativt samarbete.

I artikel 3.30 anges att med ”adress i distribuerad liggare” avses detsamma som i Mica-förordningen. Enligt artikel 3.18 i Mica-förordningen definieras en adress i distribuerad liggare som en alfanumerisk kod som identifierar en adress på ett nätverk som använder teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik som kryptotillgångar kan sändas till eller tas emot från. Definitionen har betydelse för vilken information som ska rapporteras på skatteområdet om kryptotillgångar. Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i DAC, tillämpas LAUK. En bestämmelse med denna innebörd bör därför tas in i KOL.

I artikel 3.31 definieras termen ”klient” vid tillämpning av artikel 8ab (om utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga arrangemang), som varje förmedlare eller berörd skattebetalare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en förmedlare som omfattas av yrkesmässiga privilegier i samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Bestämmelser om rapporteringspliktiga arrangemang har tagits in i 33 b kap. SFL. En bestämmelse om definitionen av termen klient bör därför tas in där.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 7 och 7 a §§ lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det införs två paragrafer, 33 b kap. 9 a § SFL och 6 kap. 8 § KOL.

8.2 Artikel 8 – automatiskt utbyte av uppgifter om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton

Regeringens förslag: En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att de nuvarande sex kategorierna av inkomster och tillgångar som det automatiskt ska utbytas upplysningar om utökas med en kategori, utdelningar som inte är kopplade till depåkonton. En ändring ska även göras i den lagen som förtydligar att när det gäller livförsäkringsprodukter är det upplysningar om inkomster från sådana som ska utbytas.

Regeringens bedömning: Utökningen av antalet kategorier medför inte behov av ytterligare kontrolluppgiftsskyldighet.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens. I promemorians förslag finns det inget förtydligande om att det är uppgifter om inkomster från livförsäkringsprodukter som ska utbytas när det gäller sådana produkter. Även om en sådan ändring föreslås i lagtexten i promemorian, anges det där i form av en bedömning.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att tillägget av ”för inkomster” från livförsäkringsprodukter innebär ett förtydligande på så sätt att det uttryckligen anges att det är inkomst från de aktuella livförsäkringsprodukterna som omfattas.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 8.1 finns bestämmelser om att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom ett automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet ska lämna tillgängliga upplysningar avseende personer bosatta i den andra medlemsstaten när det gäller vissa specificerade kategorier av inkomster och tillgångar. Bestämmelserna infördes genom det ursprungliga direktivet om administrativt samarbete och kallas därför för DAC 1 (se prop. 2012/13:4 s. 40).

En ny punkt, punkt g, om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton läggs till i artikel 8.1 första stycket i DAC, se avsnitt 8.1 avseende denna definition. Enligt bestämmelsen finns det dock ett undantag för utbyte avseende utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (moder- och dotterbolagsdirektivet). Ändringen i DAC sker på grund av att det bedöms som viktigt att medlemsstaterna utbyter upplysningar om inkomst som härrör från sådana utdelningar för att täppa till kryphål som möjliggör skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Därför inkluderas sådana utdelningar som inte är kopplade till depåkonton i de kategorier av inkomster och tillgångar som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. En bestämmelse tas in i 12 § lagen om administrativt samarbete som återger de kategorier av inkomster och tillgångar som Skatteverket till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra de upplysningar om som Skatteverket har

tillgängligt genom att det t.ex. tagit emot sådan information i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten (prop. 2012/13:4 s. 40). En ändring ska göras i lagen om administrativt samarbete på så sätt att de nuvarande sex kategorierna av inkomster och tillgångar som det ska utbytas tillgängliga upplysningar om utökas med en kategori, nämligen utdelningar som inte är kopplade till depåkonton. Som nämnts ovan innebär ändringen att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket har tillgängliga om utdelningar som inte är kopplade till depåkonton i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer men som inte omfattas av artikel 4, 5 och 6 i moder- och dotterbolagsdirektivet. Artikel 4 i moder- och dotterbolagsdirektivet avser utdelning till moderbolag eller fast driftställen på näringsbetingade andelar. Artikel 5 anger att vinstutdelning från ett dotterbolag till moderbolaget ska vara befriad från källskatt. Artikel 6 innebär att ett moderbolags medlemsstat inte får ta ut källskatt på vinst som bolaget uppbär från ett dotterbolag. Regelverket om att sådan mottagen utdelning som ska befrias från skatt enligt artikel 4 i moder- och dotterbolagsdirektivet finns i svensk rätt i bestämmelserna om näringsbetingade andelar i 24 kap. 31–42 §§ IL. Dessa bestämmelser omfattar dock fler situationer och därmed ett vidare omfång än vad som omfattas av moder- och dotterbolagsdirektivet eftersom det bl.a. gäller vid andra ägarförhållanden, inhemska situationer och i förhållande till tredjeländ. När det gäller artikel 5 i moder- och dotterbolagsdirektivet om att källskatt inte får tas ut motsvaras denna bestämmelse av undantagen från skattskyldighet i 4 § kupongskattelagen (1970:624). Även kupongskattelagens bestämmelser har dock ett vidare omfång än vad som följer av moder- och dotterbolagsdirektivet. Artikel 6 i direktivet motsvaras inte av någon särskild bestämmelse i svensk rätt. Hänvisningarna i bestämmelsen i lagen om administrativt samarbete bör ske till artiklarna i direktivet för att säkerställa att omfånget av vilka uppgifter som ska utbytas stämmer överens med detsamma. Tillgängliga upplysningar om inkomster av kapital och tillgångar (som inte är undantagna enligt ovan) ska överföras till varje sådan medlemsstats behöriga myndighet där personer som uppgifterna avser är hemmahörande. Vad gäller tillgång till information om den nya kategorin om utdelning som inte är kopplad till depåkonton finns det för närvarande en kontrolluppgiftsskyldighet för fysiska personer i 19 kap. 2 § SFL avseende avkastning på delägarätter, vilket även omfattar begränsat skattskyldiga fysiska personer enligt 23 kap. 2 § SFL. Uppgiftsskyldigheten enligt 19 kap. SFL är dock inte konstruerad på ett sådant sätt att det är möjligt att urskilja informationen till den nu aktuella kategorin för ett utbyte. Enligt kupongskattelagen ska utdelningsberättigade lämna uppgifter till utbetalaren till ledning för bedömning av skattskyldighet. Denna skyldighet omfattar såväl fysiska personer som juridiska personer. Det utdelande bolaget ska lämna samma uppgift till Skatteverket. Skatteverket kan dock inte kontrollera att lämnade uppgifter är korrekta. Det saknas dessutom sanktionsmöjligheter när denna uppgiftsskyldighet inte fullföljs. Vidare är det sällan möjligt att få uppgift om den slutligt utdelningsberättigade personen, särskilt i fråga om förvaltarregistrerade aktier. Inte heller de uppgifter som lämnas till

Skatteverket enligt denna lagstiftning bedöms kunna ligga till grund för det nu aktuella informationsutbytet.

I Artikel 8.1 c, avseende livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, har förtydligats på så sätt att det uttryckligen anges att det är inkomster från sådana livförsäkringsprodukter som omfattas av det automatiska informationsutbytet. Såsom *Skatteverket* anför är någon ändring i sak dock inte avsedd. Bestämmelsen i 12 § lagen om administrativt samarbete som reglerar detta utbyte bör ändras på motsvarande sätt.

Medlemsstaterna ska också enligt det borttagna andra stycket i artikel 8.1 i DAC, för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2024 eller senare, vidta alla möjliga och rimliga åtgärder för att se till att det skatteregistreringsnummer som utfärdats av en medlemsstat till personer med hemvist i den medlemsstaten anges när upplysningar överförs i enlighet med artikel 8.1 i DAC. Detta sker med anledning av den nya artikel 27c i DAC som i stället ska reglera frågan om utbyte av skatteregistreringsnummer. Denna ändring medför därför inte i sig någon lagändring. Se vidare avsnitt 8.14.

Det tidigare tredje stycke i artikel 8.1 i DAC innebär att medlemsstater årligen ska underrätta Europeiska kommissionen om minst två av de kategorier av inkomst och kapital som förtecknas i första stycket, med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer med hemvist i en annan medlemsstat. Stycket tas bort eftersom det är obsolet med beaktande av artikel 8.2 i DAC. Denna förändring medför därför inte i sig någon lagändring.

I artikel 8.2 läggs ett nytt stycke till om att medlemsstaterna före den 1 januari 2026 ska underrätta kommissionen om minst fem av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Upplysningarna ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare. För att Sverige ska kunna uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fem inkomstkategorier enligt artikel 8.2 i DAC behöver inte Skatteverket tillgång till någon ytterligare information om en inkomst eller tillgång via kontrolluppgifter. Skatteverket har nämligen i dagsläget redan tillgång till uppgifter om kategorierna inkomster från anställning, styrelsearvoden, pensioner och ägande av och inkomster från fast egendom samt royaltyer. Avseende den sistnämnda kategorin säkras tillgången genom kontrolluppgiftsskyldigheten i 16 kap. 3 § SFL betalning för nyttjande av rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, inklusive biograffilm, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur. Denna uppgiftsskyldighet bedöms motsvara uppgifter om royaltyer (omfånget motsvarar OECD:s definition, se prop. 2001/02:25 s. 180). Det framgår vidare av 16 a § förordningen om administrativt samarbete att Skatteverket en gång om året ska underrätta Europeiska kommissionen om vilka kategorier av inkomster och tillgångar som avses i 12 § första stycket

lagen om administrativt samarbete som Skatteverket överför uppgifter om. Någon ändring i svensk lag bedöms därför inte behövas.

Artikel.8.7a ändras redaktionellt och det datum när kommissionen ska meddelas tas bort eftersom detta är obsolet. Även att kommissionen ska offentliggöra en samlad förteckning samt att kommissionen ska uppdatera förteckningen vid behov har strukits. Ändringarna bedöms inte innebära behov av ändring i svensk lag. Bestämmelsen innebär att medlemsstaterna ska säkerställa att enheter och konton som ska betraktas som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton uppfyller alla de krav som anges i avsnitt VIII.B.1 c och C.17 g i bilaga I till DAC och i synnerhet att ett finansiellt instituts status som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller ett kontos status som undantaget konto inte äventyrar syftet med direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Bestämmelsen genomfördes genom prop. 2015/16:29 s. 136. I punkt B.1 c finns en generell bestämmelse om att även enheter som inte räknas upp är undantagna om det är en enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och den liknar någon av enheterna som anges i punkt B.1 a och b samt definieras i nationell lagstiftning som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om den enhetens status som icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftena med CRS och DAC. De enskilda staterna och jurisdiktionerna ges här alltså en möjlighet att ensidigt undanta vissa enheter från rapporteringsskyldighet, så länge de uppfyller vissa kriterier. I punkt 17 g finns också en generell bestämmelse om att även konton som inte räknas upp är undantagna om det finns en låg risk för att de används för skatteundandragande och de liknar något av de konton som anges i punkt 17 a–f samt definieras i nationell lagstiftning som undantagna konton, om kontonas status som undantagna inte äventyrar syftena med CRS och DAC.

Lagförslag

Förslaget medför ändring i 12 § lagen om administrativt samarbete.

8.3 Artikel 8a – automatiskt utbyte av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor

Regeringens förslag: Det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och vilka uppgifter som ska lämnas enligt lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ändras och utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked för fysiska personer där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro eller om förhandsbeskedet fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Förhandsbeskedet ska inte utbytas om det avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller

pensioner. Ändringen innebär att definitionen av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor i samma lag ändras.

De uppgifter som en sökande som inte är det allmänna ombudet hos Skatteverket ska lämna enligt skatteförfarandelagen påverkas av det förändrade omfånget.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatterättsnämnden* anför att få av dem meddelade förhandsbesked kommer att omfattas av undantagen som införs i direktivet och att för att flera av undantaget ska bli tillämpliga behöver kretsen av vilka besked de kan meddela utökas. *Skatteverket* anför att de svar från verket som tidigare benämndes och hanterades som dialogfrågor nu i stället hanteras som skriftliga svar på externa rättsliga frågor.

Skälen för regeringens förslag: Genom artikel 8a i DAC har det införts regler i direktivet om automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och om prissättning. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 3). Reglerna innebär att medlemsstaternas behöriga myndigheter genom automatiskt utbyte ska lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning till övriga medlemsstaters behöriga myndigheter och till Europeiska kommissionen. Utgångspunkten är att medlemsstaternas behöriga myndigheter ska få tillgång till samtliga upplysningar medan kommissionen ska få del av en begränsad uppsättning grundläggande upplysningar. Upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande gäller eller omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden omfattas inte av utbytet. Reglerna har införlivats i svensk rätt genom bestämmelser i lagen om administrativt samarbete (prop. 2016/17:29). Automatiskt utbyte av upplysningar ska dock inte ske enligt artikel 8a.4 om förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor uteslutande gäller och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden i lydelsen i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2018/822. Avsaknaden av utbyte av förhandsbesked i skattefrågor som rör fysiska personer har bedömts innebära att skatteförvaltningarna i de berörda medlemsstaterna kanske inte är medvetna om dessa förhandsbesked. Det finns därför en risk att möjligheter till skattebedrägeri, skatteundrandragande och skatteflykt kommer att skapas.

I syfte att reducera den risken, och i syfte att minska den administrativa bördan, anges i den nya artikel 8a.4 a i DAC att det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro. Tröskelvärdet är dock bara tillämpligt om det hänvisas till beloppet i förhandsbeskedet. I ett nytt andra stycke i artikel 8.4 ges vägledning vid tillämpning av första stycket a, och utan att det påverkar det belopp som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, ska det belopp som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser omfatta det

totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

Vidare anges i artikel 8a.4 b att även förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet ska omfattas av det automatiska utbytet av information. Av proportionalitetsskäl, och i syfte att minska den administrativa bördan, har dock vissa vanliga former av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, som kan inbegripa ett fastställande av huruvida en fysisk person har skatterättslig hemvist eller inte i en medlemsstat, inte enbart på den grunden omfattas av utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor. I ett nytt tredje stycke i artikel 8a.4 b anges att förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor om källskatt på inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner för personer som inte är bosatta i landet inte ska utbytas, om inte beloppet för transaktionen eller serien av transaktioner i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger tröskelvärdet.

Skatterättsnämnden konstaterar att få av dem meddelade förhandsbesked kommer att omfattas och att för att flera av undantaget ska bli tillämpliga behöver kretsen av vilka besked de kan meddela utökas. Skatterättsnämnden anför att det för det första sällan förekommer belopp i förhandsbesked och att där beloppet som hänvisas till uppgår till 1 500 000 EUR därför inte blir aktuellt. Skatterättsnämnden anför för det andra att när det gäller fall där förhandsbeskedet fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet kommer det undantag som finns i direktivet troligen inte vara tillämpligt eftersom det för närvarande inte är möjligt att söka förhandsbesked avseende skatter som avses i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Regeringen ser inte någon anledning att ifrågasätta Skatterättsnämndens bedömning men frågan om att utöka möjlighet att meddela förhandsbesked i fler situationer ligger utanför ramen för detta lagstiftningsarbete.

För att ett avtal, meddelande eller varje instrument eller åtgärd med liknande effekter ska omfattas av rapporteringsskyldigheten och utgöra ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor ska de avse en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller ha utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades. En bedömning av en fysisk persons hemvist som inte är framåtblickande omfattas därför inte. Om det däremot lämnas besked om framtida transaktioner eller om en fysisk persons skatterättsliga hemvist vid ett senare tillfälle kan det omfattas. Utöver förhandsbesked i skattefrågor som lämnas av Skatterättsnämnden kan en skattskyldig vända sig till Skatteverket för att få svar på frågor om beskattning. Vissa av dessa skriftliga besked från Skatteverket bör omfattas av definitionen ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor”. Att beskeden ska vara skriftliga är dock inte något krav enligt DAC 3 som hänvisar till att förhandsbesked bör kunna omfatta alla materiella former (se skäl 5 i ingressen till DAC 3). Inom ramen för myndighetens serviceskyldighet, vilken följer av 6 § förvaltningslagen (2017:900), svarar Skatteverket på

frågor i enskilda fall. Skatteverket har olika metoder för att svara på frågor beroende på bl.a. vem som ställer frågan och den ställda frågans karaktär. Gemensamt för de olika typer av svar som Skatteverket lämnar är att de inte är rättsligt bindande i formell mening. Felaktiga svar från Skatteverket kan dock leda till skadeståndsskyldighet och Skatteverket har som generell policy att verket står för sina svar. Detta gäller under förutsättning att de faktiska förutsättningarna för frågan överensstämmer med de förutsättningar som lämnats till Skatteverket och att lagstiftningen inte har ändrats sedan svaret lämnades. Besked och information som lämnas av Skatteverket lämnas genom ”skriftliga svar på externa frågor” eller ”information för framtida deklarationer under revision”. Skatteverket lämnar skriftliga svar på externa frågor som inkommit skriftligen eller muntligen till verket. Frågorna kan delas in i rättsliga frågor och övriga eller allmänna frågor. De rättsliga frågorna, som är de som är relevanta för definitionen i DAC 3 hanteras nu enligt *Skatteverket* med verkets rutin för ”Hantering av skriftliga svar på externa rättsliga frågor”.

Som en följd av det utvidgade tillämpningsområdet avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor har även artikel 8a.6 a och k ändrats så att upplysningar ska lämnas om fysiska personer när förhandsbeskedet ska utbytas i enlighet med punkt 1 och 4. Bestämmelsen har genomförts genom 33 kap. 9 b § SFL (prop. 2019/20:197 s. 24–31).

Skatteverkets svar på externa frågor ryms inte inom Skatteverkets handläggning av ärenden. Skatteverkets handläggning av ärenden regleras i huvudsak i SFL. SFL är en speciallagstiftning i förhållande till förvaltningslagen (2017:900). I de delar som inte regleras i SFL eller någon annan speciallagstiftning gäller i stället förvaltningslagen för förfarandet hos Skatteverket. Det finns inte några specifika bestämmelser om förfarandet för Skatteverkets svar på externa frågor i lag eller förordning. Skatteverkets svar på externa frågor lämnas i stället inom ramen för Skatteverkets allmänna serviceskyldighet enligt 6 § förvaltningslagen. Där anges följande. En myndighet ska se till att kontakterna med enskilda blir smidiga och enkla. Myndigheten ska lämna den enskilde sådan hjälp att han eller hon kan ta tillvara sina intressen. Hjälpen ska ges i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Den ska ges utan onödigt dröjsmål. (Se prop. 2019/20:197, s. 37.).

Genom att besvara en extern fråga uppfyller Skatteverket sin serviceskyldighet. Svaret lämnas på initiativ av den enskilde. I vissa fall, beroende på vem svaret gäller, svarets innehåll och vilka som berörs av det, kan det uppstå en skyldighet för Skatteverket att lämna upplysningar om svaret till andra stater och jurisdiktioner och till Europeiska kommissionen, se t.ex. 12 a § lagen om administrativt samarbete. Det kan då uppkomma ett behov för Skatteverket att få tillgång till ytterligare uppgifter från den enskilde som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra utbytet av upplysningar. Det rör sig i de nu aktuella fallen om enskilda som är fysiska personer och uppgifter som avser den enskilde själv. Enligt regeringens bedömning bör serviceskyldigheten i detta fall inte kunna anses sträcka sig så långt att Skatteverket skulle vara skyldigt att besvara en fråga även om den enskilde underlåter att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna uppfylla de skyldigheter som upp-

kommer för Skatteverket i och med att frågan besvaras. Skatteverket bör därför inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas. (jfr. prop. 2019/20:197, s. 37)

Något behov av författningsändringar finns därför enligt regeringens mening inte på detta område när det gäller uppgiftslämnande i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 33 kap. 9 b § SFL samt 7 a och 12 a–b §§ lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det införs två nya paragrafer, 33 kap. 9 c § SFL och 7 d § lagen om administrativt samarbete.

8.4 Artikel 8ab – automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang

Regeringens förslag: Huvudregeln i skatteförfarandelagen om vilka uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som ska lämnas ändras på så sätt att uppgift bara ska lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Vidare införs en ny skyldighet att lämna en beskrivning även av andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning röjs.

Informationsskyldigheten i skatteförfarandelagen ändras på så sätt att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 8ab i DAC ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlaren till de behöriga myndigheterna lämnar upplysningar, som den har kännedom om, äger eller kontrollerar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2018/822 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 6). Det överordnade syftet med att uppgifter ska lämnas är att möjliggöra ett automatiskt utbyte av upplysningar med andra EU-medlemsstater och Europeiska kommissionen om gränsöverskridande arrangemang på skatteområdet, som skulle kunna utgöra aggressiv skatteplanering. Uppgifterna ska också

kunna användas av Skatteverket som underlag för skattekontroll och för analys av risker i skattesystemet. Upplysningarna som utbyts ska bl.a. ge skattemyndigheterna i de olika medlemsländerna tidig information om nya former av aggressiv skatteplanering och i vilken utsträckning de används (prop. 2019/20:74 s. 38). Regelverket innebär en skyldighet för medlemsländerna att automatiskt utbyta upplysningar med varandra om gränsöverskridande arrangemang som träffas av de listade kännetecknen. För att utbytet av dessa upplysningar ska kunna fungera är medlemsländerna även skyldiga att införa regler om informationsskyldighet för sådana arrangemang. Det är i första hand rådgivare som ska lämna informationen men i vissa fall ska även användare lämna uppgifterna. Enligt artikel 8ab.5 i DAC, i lydelsen enligt DAC 6, får varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Det gäller om den rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet i enlighet med punkt 6. Förmedlare får dock bara vara berättigade till ett undantag i den mån de bedriver verksamhet inom ramen för de relevanta nationella lagar som styr deras yrken. I EU-domstolens dom av den 8 december 2022 i mål C-694/20, Orde van Vlaamse Balies m.fl. bedömdes den dåvarande lydelsen av artikel 8a.5 som ogiltig mot bakgrund av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i den mån medlemsstaternas tillämpning av bestämmelsen innebär att advokater som agerar som förmedlare, i den mening som avses i artikel 3.21 i DAC, trots att de är undantagna från rapporteringsskyldigheten enligt artikel 8ab.1 i nämnda direktiv på grund av den tystnadsplikt som de är bundna av, ändå är skyldiga att utan dröjsmål underrätta andra förmedlare, som inte är deras klienter, om den rapporteringsskyldighet som åligger dem enligt artikel 8ab.6 i DAC. Med beaktande av EU-domstolens dom har artikel 8ab.5 i DAC ändrats. Ändringen innebär att bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang inte medför att advokater som agerar som förmedlare är förpliktigade att underrätta varje annan förmedlare som inte är deras klient om denne förmedlares rapporteringsskyldigheter. Detta under förutsättning att advokaterna i fråga är bundna av yrkesmässiga privilegier. Varje förmedlare som är undantagen från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier som denne är bunden av, bör dock även fortsättningsvis vara skyldig att utan dröjsmål underrätta sin klient om den klientens rapporteringsskyldigheter. Bestämmelserna om rapporteringsskyldighet har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. SFL genom prop. 2019/20:74. Det aktuella undantagen för uppgiftslämnande regleras främst i 33 b kap. 22 § SFL. Bestämmelsen innebär, på motsvarande vis som artikel 8ab.5 i DAC i lydelsen enligt DAC 6, att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter. Om det inte

finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget, eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter. Bestämmelsen behöver därför ändras på så sätt att om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska denne informeras om sin uppgiftsskyldighet. Finns det inte någon sådan rådgivare ska i stället den berörda klienten som är användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet. Tystnadsplikten för advokater regleras i Sverige i 8 kap. 4 § rättegångsbalken. En definition av klient införs i artikel 3.31, se vidare avsnitt 8.1. Det bör dock införas en ny bestämmelse i 33 b kap. SFL om vad som vid tillämpningen av 33 b kap. SFL avses med klient.

Artikel 8ab.14 a i DAC ändras med anledning av den ovan angivna domen från EU-domstolen på så sätt att endast identiteten på andra förmedlare än förmedlare som är undantagna från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier i enlighet med punkt 5 ska lämnas. Bestämmelsen har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. 16 § 1 a SFL. Även denna bestämmelse behöver ändras. Bestämmelsen bör ändras på så sätt att uppgift bara behöver lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Med anledning av ovanstående införs det en definition av termen klient i 33 b kap. 9 § SFL.

Artikel 8ab.14 c ändras på så sätt att information även ska lämnas om eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt röjs eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning lämnas. Bestämmelsen har i svensk rätt tagits in i 33 b kap. 16 § 3 SFL. Motsvarande tillägg ska göras i denna bestämmelse.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 33 b kap 16 och 22 §§ SFL. Förslaget medför även att det införs en ny paragraf, 33 b kap. 9 a § SFL.

8.5 Artikel 8ac och bilaga V till DAC – automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer

Regeringens förslag: En ny definition av identifieringstjänst införs i lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet.

Begränsningen av vilka uppgifter som en rapporteringsskyldig plattformsoperatör ska inhämta enligt lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet tas bort. Vilka

uppgifter som ska utbytas mellan behöriga myndigheter begränsas, men uppgift ska alltså lämnas om säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Bestämmelsen om vem som ska stryka en enhet som har registrerats i det centrala register ändras så att det är Skatteverket som ska genomföra detta.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 8ac i DAC ska plattformsoperatörer lämna uppgifter om säljare som via digitala plattformar når sina kunder vid uthyrning och försäljning. Bestämmelsen infördes genom rådets direktiv (EU) 2021/514 om ändring av direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 7). Bestämmelserna infördes i Sverige genom prop. 2022/23:6). Fler medlemsstater förväntas införa identifieringstjänster som ett förenklat och standardiserat sätt att identifiera tjänsteleverantörer och skattebetalare. De medlemsstater som vill använda detta format för identifiering bör tillåtas att göra detta, förutsatt att det inte påverkar flödet av och kvaliteten på information från andra medlemsstater som inte använder sådana identifieringstjänster. Därför ska användningen av identifieringstjänster inte påverka förfarandena för kundkännedom eller kraven på insamling av information. I artikel 8ac.2 införs ett nytt led m som reglerar vilken information som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören förlitar sig på en direkt bekräftelse av personens identitet och hemvist genom en identifieringstjänst som tillhandahålls av en medlemsstat eller unionen för att fastställa personens identitet och skatterättsliga hemvist. I sådana fall är det inte nödvändigt att lämna de upplysningar som avses i artikel 8ac.2 c–g till den utfärdande medlemsstat som identifieringstjänstens identifierare tillhör. I stället ska informationen innefatta den rapporteringspliktiga personens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. Bestämmelserna om vilka uppgifter som ska utbytas mellan Sverige och andra jurisdiktioner till följd av automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer regleras i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, förkortad LAUP. I 13 § LAUP finns bestämmelser om att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. SFL för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag. Preciseringsuppgifterna finns i 5 kap. 12 e och f §§ SFL. Det bör övervägas om dessa bestämmelser behöver ändras.

I avsnitt I.C i bilaga V till DAC ska en ny punkt 10 läggas till som innehåller definitionen av identifieringstjänst. En motsvarande definition

bör införas i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, förkortad POL.

I avsnitt II i bilaga V till DAC ska punkt B.3 utgå. Bestämmelsen har i Sverige genomförts genom 6 kap. 5 § POL. I bestämmelsen finns regler om vilka uppgifter som ska lämnas när en rapporteringsskyldig plattformsoperatör använder sig av en direkt bekräftelse genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en stat eller jurisdiktion eller av Europeiska unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvister. Med anledning av att bestämmelsen utgår i direktivet ska även den svenska motsvarande bestämmelsen tas bort.

I avsnitt III.B i bilaga V till DAC har en ny punkt 4 lagts till. Innebörden är att den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte ska vara skyldig att rapportera de upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II.B, om den rapporterar till en behörig myndighet som använder en identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av säljarens identitet och hemvist genom denna identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister. I Sverige följer det av 24 kap. 4 § SFL att en kontrolluppgift ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den som uppgiften lämnas för. Vilka identifikationsuppgifter som ska lämnas i förevarande situation har reglerats i 5 kap. 12 e och 12 f §§ SFF. Det bör övervägas om ändringarna i DAC påverkar hur dessa bestämmelser ska utformas.

I avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC har inledningen ersatts med att den medlemsstat där den rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är registrerad ska stryka plattformsoperatören från det centrala registret i stället för att myndigheten ska begära att kommissionen ska vidta åtgärden. Nuvarande bestämmelse i svensk rätt återfinns i 6 § LAUP. Denna bestämmelse bör ändras så att innebörden blir att Skatteverket ska stryka plattformsoperatören i det centrala registret.

Lagförslag

Förslaget innebär att 2 kap. 29 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och 13 a § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar införs. Förslaget medför även ändringar i 6 kap. 5 § lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och 6 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

8.6 Artikel 16 – utlämnande av upplysningar och dokument

Regeringens förslag: Ändringar ska göras i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning på så sätt att upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat enligt samma lag får användas för bedömning, administration och verkställighet av tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

En behörig myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får också använda dessa utan tillstånd för varje ändamål som omfattas av restriktiva åtgärder enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 16 i DAC reglerar utlämnande av upplysningar och dokument samt sekretess och behandling av uppgifter i den medlemsstat som tar emot uppgifter från en annan medlemsstat. Bestämmelser har tagits in i 20 och 21 §§ i lagen om administrativt samarbete med de villkor för användning av erhållna upplysningar och för vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat som framgår av artikel 16 (prop. 2012/13:4 s. 52, 53 samt 85–87). Artikel 16.1 första stycket andra meningen samt andra och tredje stycket i DAC innebär begränsningar i fråga om användningen av upplysningarna. Bestämmelser om dessa begränsningar finns i 20 § lagen om administrativt samarbete. Ändringen av artikel 16.1 andra meningen innebär att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna enligt DAC, förutom taxering, mervärdesskatt och andra indirekta skatter och administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella rätt i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även får användas för tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism. Det är viktigt att upplysningar som lämnas enligt DAC av principskäl används för fastställande, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av det direktivets materiella tillämpningsområde. Ett oklart regelverk ger dock upphov till osäkerhet gällande användningen av upplysningar. Med tanke på kopplingen mellan skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, och penningtvätt, även när det gäller kontroll av efterlevnaden har det bedömts som lämpligt att klargöra att det även bör vara möjligt att använda upplysningar som utbyts mellan medlemsstaterna för fastställande, administration och verkställighet i fråga om tullar och för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Ett tillägg bör därför göras i 20 § första stycket lagen om administrativt samarbete för att omfånget ska spegla det i artikeln. På så sätt ändras gränsen för vad som omfattas av bestämmelsen.

Den behöriga myndigheten som tar emot upplysningar och handlingar får använda de mottagna upplysningarna och handlingarna utan det tillstånd som nämnts för de ändamål som har förtecknats av den medlemsstaten som lämnade dem. Artikel 16 är genomförd i svensk rätt genom bl.a. 20–22 §§ lagen om administrativt samarbete (se prop. 2012/13:4, s. 52 och 53). Bestämmelserna i artikel 16.2–16.4 om användning av upplysningar för andra ändamål och om vidarebefordran av upplysningar till en tredje medlemsstat är såvitt gäller administrativt samarbete i fråga om beskattning specifika för direktivet och har inte någon motsvarighet i vare sig svensk intern rätt eller i andra instrument på detta område (prop. 2012/13:4 s. 52). I 20 § andra stycket anges att erhållna upplysningar inte får användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna

tillåter det. I artikel 16.2 har det gjorts en ändring och ett tillägg med innebörden att den behöriga myndighet som tar emot upplysningar och handlingar också får använda dessa utan det tillstånd som avses i första stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten. Med tanke på mängden och arten av de upplysningar som samlas in och utbyts på grundval av direktiv 2011/16/EU kan dessa upplysningar vara användbara inom vissa andra områden.

Även om användningen av dessa upplysningar inom andra områden generellt bör begränsas till områden som godkänts av den medlemsstat som lämnar upplysningarna i enlighet med DAC, finns det ett behov av att tillåta en bredare användning av upplysningarna i situationer med särskilda och allvarliga konsekvenser och när man på unionsnivå har kommit överens om att vidta åtgärder. Sådana situationer skulle särskilt vara sådana där beslut har fattats i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende restriktiva åtgärder. Upplysningar som utbyts enligt DAC kan vara mycket relevanta för att upptäcka överträdelser eller kringgående av restriktiva åtgärder. I gengäld kommer eventuella överträdelser av restriktiva åtgärder att vara relevanta för skatteändamål, eftersom undvikande av restriktiva åtgärder i de flesta fall också kommer att innebära skatteflykt avseende de berörda tillgångarna. Med tanke på de sannolika synergier och den nära kopplingen mellan att upptäcka kringgående av restriktiva åtgärder och att upptäcka skatteflykt är det därför lämpligt att tillåta ytterligare användning av upplysningarna. Ändringarna föranleder behov av dels ett nytt fjärde stycke i 20 § som innebär att Skatteverket får använda erhållna upplysningar för det nu aktuella ändamålet avseende restriktiva åtgärder, dels en ny bestämmelse om att Skatteverket får dela motsvarande uppgifter med andra myndigheter i Sverige.

I artikel 16.3 görs en ändring och ett tillägg med innebörden den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör kan motsätta sig ett sådant vidarebefordrande av upplysningarna inom 15 kalenderdagar, i stället för som tidigare 10 arbetsdagar, från mottagandet av meddelandet från den medlemsstat som önskar vidarebefordra upplysningarna. Ändringarna medför behov av motsvarande justering i 21 § tredje stycket lagen om administrativt samarbete.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 20 och 21 §§ lagen om administrativt samarbete. Förslaget medför även att det införs en ny paragraf, 20 a § lagen om administrativt samarbete.

8.7 Artikel 18 – skyldigheter

Regeringens bedömning: Den ändring som gjorts i artikel 18 i direktivet medför ingen ändring i svensk lag.

Promemorians förslag avser en förordningsbestämmelse.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Artikel 18 i DAC reglerar olika skyldigheter som medlemsstaterna har under DAC. I artikeln läggs en ny punkt 4 till med innebörden att varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är mycket viktigt att de upplysningar som lämnas enligt DAC används av den behöriga myndighet i varje medlemsstat som tar emot upplysningarna. Det har därför bedömts som lämpligt att kräva att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt direktivet. Sådan användning av upplysningar kan exempelvis omfatta frivilliga efterlevnadsprogram, meddelanden med uppmaning om rapportering av uppgifter, kampanjer för ökad medvetenhet, förhandsifyllning av skattedeklarationer, riskbedömningar, begränsade revisioner, allmänna revisioner, skattekodning, skatteberäkning, införlivande i nationella system och andra skatterelaterade åtgärder. Den ändring som gjorts i artikel 18 i direktivet medför ingen ändring i svensk lag. Det bör dock övervägas om denna bestämmelse medför någon åtgärd i förordning.

8.8 Artikel 20 – standardformulär och standardiserade dataformat

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller formulären för olika ansökningar som regleras eller beslutas av Europeiska kommissionen medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna i artikel 20 i DAC rör i sin helhet den praktiska hanteringen av samarbetsärendena och standardformulär och standardiserade datorformat. I artikel 20.5 ändras omfånget så att den nya artikel 8ac i DAC läggs till. Artikel 20 har inte införts i svensk lag eftersom avsikten är att formulären för olika ansökningar m.m. ska regleras i en förordning eller ett beslut av Europeiska kommissionen och i dessa delar finns det därför inte något behov av reglering i svensk rätt och inte heller i övrigt behövs någon reglering i vare sig lag eller förordning, utan det får anses tillräckligt att Skatteverket tar fram de arbetsbeskrivningar och liknande som kan behövas för en enhetlig och ändamålsenlig hantering (prop. 2012/13:4 s. 58). Inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

8.9 Artikel 21 – praktiska arrangemang

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet när det gäller att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information om kryptotillgångar medför inte någon ändring i svensk lag. Inte heller ändringen som innebär att Europeiska kommissionen ska ta fram ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad kontroll av skatteregistreringsnummer medför någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna i artikel 21 i DAC rör den praktiska hanteringen av samarbetsärendena som till mycket stor del är styrd av ett it-stöd. Ändringen av artikeln innebär i första hand att punkt 5 ändras på ett sådant sätt att Europeiska kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd samt frågor om tillgång till gränssnittet och utbyte av information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt för det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga kryptotillgångar i enlighet med artikel 8ad före den 30 juni 2025. Europeiska kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Någon bestämmelse har inte ansetts behöva tas in i lag för att genomföra artikel 21 (prop. 2012/13:4 s. 58). Bedömningen är därför att det inte heller nu behövs någon ändring i lag med anledning av ändringen av artikeln.

Ändringen av artikeln sker också genom att en ny punkt läggs till som innebär att Europeiska kommissionen ska förse medlemsstaterna med ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad kontroll av att det skatteregistreringsnummer som tillhandahålls av en rapporteringsskyldig enhet eller en skattebetalare för automatiskt utbyte av upplysningar är korrekt. Skatteverket ska sedan säkerställa tillgången till denna tjänst, se avsnitt 8.10. Denna ändring bedöms inte heller föranleda behov av justering i lag eller förordning.

8.10 Artikel 22 – särskilda skyldigheter

Regeringens bedömning: Det behövs inte några ändringar i svensk lag till följd av ändringarna i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ändringarna avser hur länge medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar och att de behöriga myndigheterna ska medverka till att en rapporteringsskyldig enhet på elektronisk väg kan få tillgång till den tjänst som kommissionen ska ta fram för att få bekräftelse på att upplysningar om skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare är giltiga.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Artikel 22 i DAC innehåller ett antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet. I artikeln har två nya punkter, 3 och 4, införts. Enligt den nya artikel 22.3 ska medlemsstaterna bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8–8ad under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt, men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet, i syfte att uppnå syftet med DAC. Enligt 1 kap. 8 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska uppgifter som behandlas automatiserat i ett ärende gallras senast ett år efter det att ärendet har avslutats om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har meddelat föreskrifter om att uppgifter ska gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter ska bevaras. För uppgifter som behandlas med stöd av 2 kap. gäller särskilda bestämmelser. Enligt 2 kap. 11 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, ska uppgifter och handlingar i databasen, om inget annat anges i 11 a eller 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till gick ut. De undantag som anges i 11 a § avser s.k. betaltjänstleverantörer och är inte tillämpliga för nu aktuell lagstiftning. Någon ändring behöver därför inte göras. Se vidare avsnitt 9 avseende ändring i lag om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innebär att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Vidare, enligt den nya artikel 22.4 ska medlemsstaterna sträva efter att säkerställa att en rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse avseende giltigheten av skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Det är kommissionen som ska ta fram detta verktyg enligt artikel 21.8, se vidare avsnitt 9.9. Skatteverket eller andra behöriga myndigheter ansvarar därför inte för att säkerställa att en uppgiftslämnare kan få bekräftelse om giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer eller direkt bidra till att en rapporterande person kan få giltigheten av ett utländskt skatteregistreringsnummer bekräftat. I stället ska den Europeiska kommissionen ta fram ett verktyg och de olika behöriga myndigheterna har ett uppdrag att medverka för att detta kan användas i medlemsstaterna. Bekräftelse av upplysningar om skatteregistreringsnummer kan begäras endast för validering av riktigheten hos de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14, 8ac.2 och 8ad.3. Det bör övervägas om detta behöver regleras i förordning.

8.11 Artikel 23 – utvärdering

Regeringens bedömning: Det behövs inte någon ändring i svensk lag till följd av bestämmelsen i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, vilken innebär att medlemsstaterna ska övervaka och bedöma hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt direktivet är.

Promemorians förslag avser en förordningsbestämmelse.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter i detta avseende.

Skälen för regeringens bedömning: Artikel 23 innehåller bestämmelser om att medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur det administrativa samarbete som föreskrivs i DAC fungerar. Artikel 23.3 ändras på så sätt att medlemsstaterna inte längre ska lämna över en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar utan i stället ska varje medlemsstat, avseende sig själv, övervaka och bedöma hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt DAC är, också för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt. Resultatet ska en gång om året meddelas till kommissionen. Bestämmelser om utvärdering av det administrativa samarbetet har tagits in i 28–30 a § förordningen om administrativt samarbete. I 30 § i förordningen anges att Skatteverket till Europeiska kommissionen ska lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbytet av upplysningar samt det praktiska resultat som uppnåtts. Det bör övervägas om någon ändring behöver göras i dessa bestämmelser. Ändringen i artikel 23 i DAC bedöms dock inte medföra någon ändring i svensk lag.

8.12 Artikel 25 – dataskydd

Regeringens bedömning: Ändringarna i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning som reglerar vem som ska anses behandla personuppgifter på den personuppgiftsansvarigas vägnar och ska uppfylla krav för personuppgiftsbiträde medför inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 25 i DAC föreskrevs att allt utbyte enligt direktivet ska omfattas av bestämmelserna i EU:s dataskyddsförordning. Artikel 25 i DAC ändras på flera sätt genom DAC 8. I artikel 25.3 i DAC görs ett tillägg som innebär att rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska anses vara personuppgiftsansvariga när de på egen hand eller gemensamt fastställer ändamålen med och medlen för behandling. Vidare anges att när kommissionen behandlar personuppgifter i enlighet med direktivet ska den anses behandla personuppgifterna på de personuppgiftsansvarigas vägnar och ska uppfylla de krav för personuppgiftsbiträde som anges i förordning

(EU) 2018/1725. Behandlingen ska regleras av ett avtal i den mening som avses i artikel 28.3 i dataskyddsförordningen och artikel 29.3 i förordning (EU) 2018/1725. Detta tillägg innebär inte att någon svensk författning behöver ändras eller införas. Innebörden är att när en leverantör tar emot uppgifter är de personuppgiftsansvariga för dessa och ansvaret för personuppgifterna övergår när de lämnas över.

Artikel 25.4 i DAC ändras på så sätt att även rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska underrätta varje berörd fysisk person om de upplysningar som kommer att samlas in och överföras avseende utbytet om upplysningar enligt artikel 8ad i DAC. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska tillhandahålla dessa personer alla upplysningar som denne är berättigad till enligt dataskyddsförordningen. Vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gäller också lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som kompletterar dataskyddsförordningen. Informationen ska ges till den uppgiftsberättigade i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan rapporteringen sker till den behöriga myndigheten i hemvistlandet. När det gäller lämnande av kontrolluppgifter till Skatteverket ska information lämnas till den registrerade senast då kontrolluppgifterna lämnas till Skatteverket, se avsnitt 5.5.5. Avsikten med punkten i DAC är inte att ha någon annan tidsfrist för information till den registrerade än vad som redan gäller. Syftet är endast att det ska framgå att skyldigheten inte uppkommer efter det att uppgifterna lämnats ut. Eftersom någon ändring inte är avsedd av skyldigheterna behöver ingen ändring i lag göras med anledning av denna förändring i artikel 25.4 i DAC.

8.13 Artikel 27 – rapportering

Regeringens bedömning: Strykningen av artikel 27.2 i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning medför ingen ändring i svensk lag.

Promemorians förslag avser en förordningsbestämmelse.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 27 regleras att kommissionen ska lämna en rapport om tillämpningen av DAC till Europaparlamentet och rådet men också att medlemsstaterna och kommissionen särskilt gällande relevansen av bilaga VI ska lägga fram en rapport för rådet. Artikel 27.2 tas bort. Det innebär att utvärdering av kännetecken som avser gränsöverskridande arrangemang ska ske på samma sätt och med samma intervall som gäller för de övriga delarna av direktivet. Bestämmelsen har tidigare genomförts i svensk rätt genom 30 a § förordningen om administrativt samarbete. Det bör övervägas om någon ändring i förordning behöver göras. Ändringen i artikel 27 i DAC medför dock ingen ändring i svensk lag.

8.14 Artikel 27c – rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer

Regeringens förslag: I skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska kravet på uppgiftslämnande när det gäller gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning och land-för-land-rapporter även inkludera skatteregistreringsnummer. Sådana uppgifter ska också utbytas med andra behöriga myndigheter.

Regeringens bedömning: Det bedöms inte krävas några ändringar i svensk lag för de utökade kraven i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning på inhämtning och utbyte av uppgifter om skatteregistreringsnummer när det gäller det automatiska utbytet av information om

- kategorier av inkomster och kapital,
- finansiella konton,
- gränsöverskridande arrangemang,
- upplysningar om personen på digitala plattformar och
- kryptotillgångar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att det ska införas ett krav att fastställda formulär ska användas när underrättelse avseende land-för-land-rapport lämnas.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Bakgrund

Genom DAC 8 införs det en ny artikel, 27c, i DAC avseende rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer. Skatteregistreringsnumret är avgörande för att medlemsstaterna ska kunna bedöma vilken person den mottagna uppgiften avser. Det ökar således medlemsstaternas förmåga att identifiera de berörda skattebetalarna och därmed bl.a. kunna beskatta dessa på ett korrekt sätt. Det är därför viktigt att medlemsstaterna inkluderar skatteregistreringsnumret för rapporterade personer och enheter i rapporteringen och lämnandet av upplysningar i samband med utbyten som rör kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar, finansiella konton, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter, rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, upplysningar om personen på digitala plattformar och kryptotillgångar.

För att göra skatteregistreringsnumret mer tillgängligt för de behöriga myndigheterna bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras med avseende på inkomster från anställning, styrelsearvoden och pensioner och med avseende på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, land-för-land-rapporter och rapporte-

ringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Sådana åtgärder kan omfatta, men är inte begränsade till, införandet, senast vid den tidsfrist för införlivande som fastställs i DAC 8, se avsnitt 10, av krav i nationell rätt på rapportering av skatteregistreringsnummer. Det kan dock finnas sällsynta situationer där det helt enkelt inte är möjligt för den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen att samla in och rapportera skatteregistreringsnumret. Det inbegriper fall där den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen, trots att de gjort sitt bästa, inte har kunnat samla in skatteregistreringsnumret eller fall där ett skatteregistreringsnummer inte har utfärdats till skattebetalaren.

Generellt krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer ska lämnas

Enligt artikel 27c.1 ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för rapporterade personer eller enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras av den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen och meddelas av varje medlemsstat när detta uttryckligen krävs i, och i enlighet med, artiklarna och bilagorna till DAC. Sverige har avseende samtliga bestämmelser i DAC där detta uttryckligen krävs redan infört regler om inhämtande och utbyte av uppgifter om skatteregistreringsnummer. Därtill har Sverige en sedan länge stående tradition om att lämna personuppgifter i kontrolluppgifter för att kunna hänföra uppgiften till rätt person. Det finns dock skäl att med anledning av kraven i artikel 27c.2–4 se över vissa andra bestämmelser om identifikationsuppgifter med anledning av det automatiska informationsutbytet.

Generellt krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer ska lämnas om kategorier av inkomst och kapital

Enligt artikel 27c.2 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2030 eller senare vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer med hemvist i landet som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8.1 första stycket a (inkomster från anställning), b (styrelsearvoden) och d (pensioner), i den mån dessa är kategorier av inkomst och kapital om vilka uppgifter skulle ha lämnats även om skatteregistreringsnumret inte fanns tillgängligt. Samtliga punkter inkluderas i de kategorier av inkomster och tillgångar som Sverige ska utbyta och säkra tillgång till uppgifter om. Samtliga ingår också i det ordinarie uppgiftslämnandet. Uppgifter om sådana inkomster ska lämnas per betalningsmottagare i en arbetsgivardeklaration eller i en kontrolluppgift. Enligt 24 kap. 4 § SFL ska nödvändiga identifikationsuppgifter lämnas. Enligt preciseringen i 6 kap. 1 § SFF ska en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3–4 §§ SFL bl.a. innehålla personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för betalningsmottagaren om denne är obegränsat skattskyldig i Sverige och har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. En arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § SFL eller en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § SFL ska enligt 6 kap. 2 § SFF innehålla uppgifter om en betalningsmottagare som är

begränsat skattskyldig. Deklarationen ska då även innehålla uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande, och medborgarskap. Någon ändring bedöms därför inte behövas. Ändringen i direktivet om att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att ange det skatteregistreringsnummer som utfärdats medför därför inte några ändringar i svensk lag.

Krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer ska lämnas för gränsöverskridande förhandsbesked, land-för-land-rapporter och gränsöverskridande arrangemang

Enligt artikel 27c.3 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare med anledning av ovan vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k samt för rapporterade personer och enheter med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h. Artikel 8a rör tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning. Vilka uppgifter som ska lämnas avseende gränsöverskridande förhandsbesked är reglerat i 33 kap. 9 b § SFL (prop. 2019/20:197, se särskilt om ändringarna i SFL om skadlig skattekonkurrens på s. 22 f.). Enligt denna ska, i fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter en sökande som inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna uppgifter om bl.a. skatteregistreringsnummer. Med anledning av artikel 27c.3 behöver därför omfånget av bestämmelsen ändras så att den även inkluderar fysiska personer. Se vidare avsnitt 8.3 om ändringarna i vilka situationer gränsöverskridande förhandsbesked om fysiska personer ska utbytas. Artikel 8aa rör tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter. Artikel 8aa.3 b har genomförts i svensk rätt genom 33 a kap. SFL. Efter ikraftträdandet av rådets direktiv (EU) 2022/2523(9), och mot bakgrund av de safe harbour-regler som fastställs i det direktivet, är det viktigt att säkerställa lämplig identifieringen i samband med det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar om land-för-land-rapporter i enlighet med direktiv 2011/16/EU. En land-för-land-rapport ska enligt 33 a kap. 10 § SFL innehålla uppgifter avseende varje enhet som ingår i den multinationella koncernen. Denna uppräknings bör kompletteras med skatteregistreringsnummer. Artikel 8ab avser tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Artikel 8ab är genomförd i svensk rätt genom 33 b kap. SFL. Enligt 33 b kap. 16 § SFL ska nödvändiga identifikationsuppgifter lämnas för rådgivare, användare, och personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget. Den närmare preciseringen av dessa bestäms i SFF. Enligt 7 kap. 2 b § SFF ska uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang enligt 33 b kap. 16 § första stycket 1 och 8 SFL innehålla följande identifikationsuppgifter, namn, och. Person-

nummer, samordningsnummer, organisationsnummer eller motsvarande registreringsnummer, och utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande. Det bedöms därför inte heller för detta krävas några ändringar.

Krav på åtgärder för att skatteregistreringsnummer ska utbytas för gränsöverskridande förhandsbesked, land-för-land-rapporter och gränsöverskridande arrangemang

Enligt artikel 27c.4 ska varje medlemsstat för beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare, om det har erhållits av den behöriga myndigheten i medlemsstaten, inkludera det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k, samt för rapporterade personer och enheter vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h. Artikel 8a.6 a och k är genomförda i svensk rätt genom 12 a–12 f §§ lagen om administrativt samarbete. Skatteverket ska enligt 12 a § lagen om administrativt samarbete till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. De upplysningar som Skatteverket ska utbyta enligt 12 b § lagen om administrativt samarbete bör utökas så att också skatteregistreringsnummer utbyts för personer som fått förhandsbeskedet men också skatteregistreringsnumret för andra personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater. Vad gäller rapporteringspliktiga arrangemang är det bestämmelsen i 33 b kap. 16 § SFL som påverkar, tillsammans med 17, 18, 21 §§ och 12 d § lagen om administrativt samarbete vilka uppgifter som ska utbytas. Det finns redan i svensk rätt en reglering som anger att skatteregistreringsnummer eller motsvarande ska anges avseende rapporteringspliktiga arrangemang. Bestämmelsen finns i 7 kap. 2 b § 2 SFF. Eftersom nödvändiga identifikationsuppgifter är en sådan uppgift som redan ska utbytas behöver någon förändring inte göras med anledning av 27c punkt 4 för artikel 8ab 14 h.

När det gäller land-för-land-rapporter är det bestämmelsen i 3 § lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet som reglerar vilka uppgifter som Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra. Enligt bestämmelsen ska Skatteverket överföra de uppgifter som verket har fått från rapporteringsskyldiga enheter enligt 33 a kap. SFL. I enlighet med vad som angetts ovan ska bestämmelsen i 33 a kap. 10 § SFL kompletteras så att den innehåller ett krav på att uppgift om skatteregistreringsnummer ska lämnas för varje enhet som ingår i den multinationella koncernen. Någon ändring i lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet behöver därför inte ske med anledning av artikel 27c.4.

Fastställt formulär för land-för-land-rapporter

Skatteverket anser att det ska tas in en bestämmelse i SFL om att fastställda formulär ska användas även när underrättelse avseende land-för-land-

rapport ska lämnas. Frågan om att klargöra kraven på uppgiftslämnande för land-för-land-rapporter ligger utanför ramen för detta lagstiftningsarbete.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 33 a kap. 10 § SFL och 12 b § lagen om administrativt samarbete.

9 Personuppgiftsbehandling

Regeringens bedömning Den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och kompletterande svensk dataskyddsreglering. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och, såvitt avser rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer, i skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning är den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske med anledning av förslagen. I övrigt behöver det således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Allmänt om dataskyddsförordningen

Dataskyddsförordningen innehåller den generella regleringen för personuppgiftsbehandling inom EU. Syftet med förordningen är att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd för personuppgifter, och att främja det fria flödet av personuppgifter inom unionen.

Det materiella tillämpningsområdet för dataskyddsförordningen omfattar sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt annan behandling av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register (artikel 2.1). Vissa undantag från tillämpningsområdet finns dock. Exempelvis ska behandling av personuppgifter som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten inte heller omfattas av förordningens bestämmelser (se artikel 2.2 a). Genom lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, förkortad dataskyddslagen, har dock förordningens tillämpningsområde utvidgats till att även omfatta behandling av personuppgifter i verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, med vissa specifika undantag (se 1 kap. 2 och 3 §§ dataskyddslagen).

I artikel 6 i dataskyddsförordningen uttrycks det grundläggande kravet att det ska finnas en giltig rättslig grund för varje behandling av personuppgifter. Bland de rättsliga grunder som anges i artikeln kan nämnas att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige (artikel 6.1 c) eller för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning (artikel 6.1 e). Enligt artikel 6.3 första stycket ska de grunder för behandlingen som avses i artikel 6.1 c och e fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Detta innebär inte att den rättsliga grunden nödvändigtvis måste fastställas i eller i enlighet med en av riksdagen beslutad lag. Däremot måste grunden vara fastställd i laga ordning på ett konstitutionellt korrekt sätt (se skäl 41 till förordningen och prop. 2017/18:105 s. 51). Grunden ska även vara tydlig och precis, och dess tillämpning ska vara förutsebar för personer som omfattas av den. Enligt artikel 6.3 andra stycket ska vidare syftet med behandlingen fastställas i den rättsliga grunden eller, i fråga om behandling enligt artikel 6.1 e, vara nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.

I artikel 6.3 anges vidare att den rättsliga grunden kan innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i dataskyddsförordningen, bl.a. de allmänna villkor som ska gälla för den personuppgiftsansvariges behandling, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, vilka registrerade som berörs, de enheter till vilka personuppgifterna får lämnas ut och för vilka ändamål, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling. Den nationella rätten ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

Därutöver omgärdas varje behandling av personuppgifter av andra krav. I artikel 5 ställs ett antal allmänna, men centrala, principer för behandlingen upp. Däribland kan nämnas att uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (principen om laglighet, korrekthet och öppenhet). Uppgifterna ska vidare vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (principen om uppgiftsminimering). De ska vidare vara riktiga och, om nödvändigt, uppdaterade. Vidare anges i artikeln att alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål (principen om riktighet). Personuppgifter ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. De får inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Ytterligare behandling för bl.a. arkivändamål av allmänt intresse, vetenskapliga eller historiska forskningsändamål ska dock inte anses vara oförenligt med de ursprungliga ändamålen (principen om ändamålsbegränsning och finalitetsprincipen). Vidare får personuppgifter inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. De får dock lagras under längre perioder i den mån som personuppgifterna enbart

behandlas för bl.a. arkivändamål av allmänt intresse under vissa närmare angivna förutsättningar (principen om lagringsminimering). Personuppgifter måste också behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet (principen om integritet och konfidentialitet). Artiklarna 5 och 6 är grundläggande och kumulativa. Det innebär att någon av de rättsliga grunderna i artikel 6 måste vara tillämplig, samtidigt som samtliga principer i artikel 5 ska följas.

Ytterligare centrala bestämmelser gäller behandling av särskilda kategorier av uppgifter (känsliga personuppgifter), vilket som huvudregel är förbjudet, med ett antal uppräknade undantagssituationer (se artikel 9). Bland de bestämmelser som är relevanta för den personuppgiftsansvarige kan även nämnas krav på inbyggt dataskydd och dataskydd som standard (se artikel 25) och krav på att vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en lämplig säkerhetsnivå (se artikel 32).

Vidare finns ett antal bestämmelser om den registrerades rättigheter, såsom rätten till information, tillgång, rättelse och radering (se artiklarna 13–17), samt rätten att göra invändningar mot behandlingen och att inte bli föremål för visst automatiserat beslutsfattande (se artiklarna 21 och 22). Dessa rättigheter kan under vissa förutsättningar begränsas (se artikel 23). Behandling av personuppgifter i strid med dataskyddsregleringen kan leda till sanktionsavgifter (se artikel 84).

Även om dataskyddsförordningen är direkt tillämplig så både förutsätter och medger förordningen nationella bestämmelser som kompletterar delar av förordningen. Detta gäller särskilt sådan behandling som sker inom den offentliga sektorn. Av artikel 6.2 framgår att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c (rättslig förpliktelse) och 6.1 e (uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning). Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling. Av skäl 10 till förordningen framgår att detta även gäller för behandlingen av känsliga personuppgifter.

Vissa av de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i förordningen får vidare begränsas i nationell rätt. Detta förutsätter att begränsningarna sker med respekt för andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle. Det förutsätter också att begränsningen sker i syfte att säkerställa något av de ändamål som anges i artikel 23.1, t.ex. en medlemsstats viktiga mål av generellt allmänt intresse.

Om dataskyddsförordningen föreskriver att förtydliganden eller begränsningar av dess bestämmelser kan ske genom medlemsstaternas nationella rätt, kan medlemsstaterna, i den utsträckning det är nödvändigt för samstämmigheten och för att göra de nationella bestämmelserna begripliga för de personer som de tillämpas på, införliva delar av förordningen i nationell rätt (skäl 8).

Som framgår av den bedömning som regeringen har gjort i propositionen Ny dataskyddslag innebär detta att förordningen ger medlemsstaterna möjlighet att i lagar på nationell nivå föreskriva vissa anpassade bestämmelser (prop. 2017/18:105 s. 21–23). Principen om

unionsrättens företräde innebär dock att bestämmelser i sådana författningar måste vara förenliga med dataskyddsförordningen.

Dataskyddslagen innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen på ett generellt plan i svensk rätt. Inom ramen för det utrymme som dataskyddsförordningen ger reglerar lagen bl.a. frågor om rättslig grund för behandling av personuppgifter, känsliga personuppgifter, tillsynsmyndighetens handläggning och beslut samt skadestånd och överklagande. Dataskyddslagen är subsidiär i förhållande till annan lag eller förordning, vilket gör det möjligt att ha avvikande bestämmelser i sektorsspecifika registerförfattningar.

Behandling av personuppgifter när det gäller kryptotillgångstjänster

Den första delen i förslaget som leder till en utökad personuppgiftsbehandling avser behandling av personuppgifter med anledning av regelverket om rapportering av kryptotillgångar på skatteområdet. Den rättsliga grunden för behandlingen hos de rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster är i första hand att den är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (dvs. att lämna uppgifter om rapporteringspliktiga personer till Skatteverket) på det sätt som anges i artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden fastställs i 22 d kap. SFL. När de uppgiftsskyldiga har lämnat de uppgifter till Skatteverket som anges i föreslagna 22 d kap. SFL behöver myndigheten behandla personuppgifterna i beskattningsdatabasen. Skatteverket åläggs enligt förslaget till 11 § LAUK en skyldighet att överföra uppgifterna till behöriga myndigheter i andra medlemsstater samt andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte av upplysningar. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen i denna del är således att den är nödvändig för att Skatteverket ska fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen). Vidare behöver Skatteverket kunna behandla uppgifter som avser rapporteringspliktiga personer som är obegränsat skattskyldiga i Sverige i verksamhet som rör t.ex. fastställande av skatt eller underlag för beskattning eller för kontroll i fråga om beskattning. Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är således också att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen. De aktuella grunderna för behandlingen är vidare fastställda i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. De rättsliga grunderna fastställs såväl i LAUK som i SFL.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Skatteverket ska enligt DAC 8 genom automatiskt utbyte av upplysningar överföra uppgifter om rapporteringspliktiga personer till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i EU. I den utsträckning det finns gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar med andra stater och jurisdiktioner (dvs. tredjeländer) ska Skatteverket emellertid även överföra uppgifter till de behöriga myndigheterna i dessa stater och jurisdiktioner. Av artikel 49 i

EU:s dataskyddsförordning framgår att om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 45.3, eller om lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 46, inbegripet bindande företagsbestämmelser, får en överföring eller uppsättning av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation endast ske om något av vissa angivna villkor är uppfyllt. Ett av dessa villkor är att överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset. I skäl 112 till dataskyddsförordningen anges som exempel på viktiga allmänintressen bl.a. internationella utbyten av uppgifter mellan konkurrensmyndigheter, skatte- eller tullmyndigheter, finanstillsynsmyndigheter, socialförsäkringsmyndigheter eller hälsovårdsmyndigheter. Informationsutbyte på skatteområdet, vilket det här är fråga om, är således ett viktigt allmänintresse. Eftersom det rör sig om ett automatiskt utbyte av upplysningar och att det därför kan komma att handla om relativt omfattande uppgiftsöverföringar bör det, särskilt beaktas vilket skydd för personuppgifterna och den personliga integriteten som åtföljer informationsutbytet med tredjeländer.

Som redan behandlats i avsnitt 5.9 ovan anges det i avsnitt 5.1 i CARF MCAA att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill.

Mot denna bakgrund bedöms det finnas stöd i EU:s dataskyddsförordning att utbyta de upplysningar som krävs av det internationella regelverket, inklusive utbyte med tredjeländer som undertecknar och genomför CARF MCAA, vilket med högsta sannolikhet kommer att utgöra ett sådant kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som avses i 6 kap. 4 § KOL.

Utvidgad personuppgiftsbehandling i fråga om rapportering om finansiella konton

Som framgår av avsnitt 6 innebär DAC 8 också en utvidgning av de uppgifter som ska lämnas om finansiella konton. Det innebär alltså en utökning av de personuppgifter som behöver behandlas, dels av Skatteverket, dels av de rapporteringsskyldiga finansiella instituten.

Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen för de finansiella instituten är att behandlingen är nödvändig för att de ska fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1.c i EU:s dataskyddsförordning) och den är fastställd i 22 a och 22 b kap. SFL. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från svenska finansiella institut är även i det fallet den rättsliga grunden artikel 6.1.c och även i det fallet är förpliktelse fastställd i nämnda bestämmelser i SFL. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner är den rättsliga grunden för behandling av uppgifter både artikel 6.1.c (rättslig förpliktelse) och 6.1.e (uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning). Den rättsliga grunden är fastställd dels i de internationella regelverken, dvs. DAC och CRS MCAA samt avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA, dels lagen om (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och lag (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Artikel 16 i DAC och artikel 6.

Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. I CRS MCAA anges att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i den konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. I bilaga C till CRS MCAA kan avtalsparter vidare ange särskilda krav när det gäller dataskydd. Sverige har skickat en sådan underrättelse som ingår i bilaga C. Se vidare om artikel 16 i DAC och artikel 22 i Europaråds och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden i avsnitt 5.11.1.

Syftet med behandlingen är att göra uppgifterna mer användbara för administration och verkställighet i fråga om skatt för de stater och jurisdiktioner som behandlar uppgifterna.

Fler uppgifter ska i enlighet med vad som angetts ovan lämnas i kontrolluppgift enligt detta förslag. Uppgifterna ska lämnas med avseende på en person (fysisk person eller enhet). När dessa regler infördes (se prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om

finansiella konton, s. 66, 74 och 136) gjordes bedömningen att de överensstämde med EU:s dataskyddsregler. När det skrevs gällde de svenska reglerna i personuppgiftslagen (1998:204) för all behandling av personuppgifter.

Därefter har EU:s dataskyddsförordning tillkommit. Dataskyddsförordningen har direkt effekt i svensk lagstiftning. I det avseende som nu är aktuellt, görs bedömningen att motsvarande slutsats är giltig, dvs. att svensk lagstiftning lever upp till EU:s bestämmelser om dataskydd. Den ökade informationsskyldigheten följer av att uppgifterna som utbyts ska vara användbara för den mottagande staten. Syftet med de ändringar som genomförs i DAC 8 m.fl. är att det har identifierats ett behov av att behandla även sådana personuppgifter som nu ska utbytas för att motverka skatteundandragande och penningtvätt. Den utökade personuppgiftsbehandlingen som ändringarna medför bedöms därför vara väl avvägd och motiverad utifrån sina syften. Dataskyddsförordningen i förening med befintlig svensk reglering är tillräcklig och det saknas således behov av ytterligare bestämmelser för att ändringarna ska bedömas som proportionerliga.

Ökad användningsmöjlighet för information som utbyts

Artikel 16 i DAC ändras vad gäller hur uppgifterna får användas i den mottagande medlemsstaten, se vidare avsnitt 8.6. Vid utbyte av uppgifter mellan medlemsstater ska uppgifterna, utöver för skatteändamål också få användas i ärenden som gäller penningtvätt m.m. och i ärenden som gäller sanktioner. Det skulle kunna innebära att ytterligare myndigheter har intresse av dessa uppgifter. Utan att, i detta avseende, ändra någon bestämmelse om vilka myndigheter som ska hantera uppgifterna (se dock avsnitt 5.8 om viss uppgiftsskyldighet, i annat avseende, mellan Skatteverket och Finansinspektionen) kan detta ändå innebära att andra myndigheter i större utsträckning använder sig av möjligheten att få del av uppgifter som finns hos Skatteverket, eftersom de nu också får användas för vidare ändamål.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 1 kap. 4 § 7 samma lag framgår vidare att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (i detta fall åtagandet enligt DAC 8 eller ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar) att överföra uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar. Det kan ifrågasättas om inte den behandling av uppgifter som den föreslagna regleringen i 22 d kap. SFL ger upphov till hos Skatteverket i sin helhet omfattas av berörda ändamål. Av tydlighetsskäl anses det dock att det bör införas en ny ändamålsbestämmelse i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

som uttryckligen anger att uppgifter även får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt KOL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. SFL.

Av 2 kap. 2 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Av bestämmelsen framgår också att uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende. I 2 kap. 3 § samma lag och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Av 2 § i den förordningen framgår att uppgifter som behövs bl.a. för handläggning av ärenden enligt SFL och lagen om administrativt samarbete får behandlas i beskattningsdatabasen.

Målet för DAC 8 och CARF MCAA är att uppnå ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och andra stater och jurisdiktioner för att kunna förhindra frivilligt eller ofrivilligt skatteundandragande. För att detta ska kunna fungera krävs enhetliga regler som är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer. Det krävs även informationsutbyte med andra medlemsstater och med andra stater och jurisdiktioner. Behandlingen syftar till att uppnå detta mål. Uppgiftslämnandet följer av DAC 8 är bindande för medlemsstaterna. Det är också viktigt att framhålla att uppgiftslämnandet inte uteslutande sker avseende personer som är obegränsat skattskyldiga endast i Sverige. Minst lika viktigt är att uppgifter lämnas om personer som har hemvist i andra medlemsstater eller stater och jurisdiktioner. Uppgifterna ska sedan utbytas med bl.a. de andra berörda medlemsstaterna för att kunna användas i skattehänseende enligt den lagstiftning som gäller i den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna. Tanken bakom direktivet är att samma uppgifter ska lämnas oavsett om uppgifterna ska utbytas med andra medlemsstater eller inte. På så sätt skapas det en jämn spelplan på den inre marknaden. Det finns i dessa sammanhang vissa risker för intrång i den personliga integriteten men det införs samtidigt bestämmelser som innebär att uppgifterna ska omfattas av sekretess hos myndigheterna (se avsnitt 5.11.1) och att utbytet av upplysningar kan upphävas vid uppgiftsincidenter (se avsnitt 5.9). Det finns vidare inte några mindre integritetskänsliga alternativ, t.ex. behandling av avidentifierade uppgifter, för att uppnå det avsedda målet, eftersom syftet är att skattemyndigheter ska kunna lägga uppgifterna till grund för beskattningen av enskilda personer. Även med beaktande av proportionalitetsprincipen görs därför bedömningen att förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Global Forum utvärderar löpande varje deltagande jurisdiktions sekretessregler och informationssäkerhet med avseende på uppgifter som tas emot genom automatiskt utbyte av upplysningar. Varje stat eller jurisdiktion kan, enligt avsnitt 7.1 g i CARF MCAA, underrätta koordineringsorganets sekretariat om vilka krav som ställs på skydd av personuppgifter.

Det bedöms nödvändigt att genomföra ändringen och behandlingen av personuppgifter bedöms vara proportionerlig.

Andra ändringar som påverkar behandlingen av personuppgifter

Enligt artikel 8a i DAC ska det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och vilka uppgifter som ska lämnas enligt lagen om administrativt samarbete ändras och utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked för fysiska personer där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett tröskelvärde på 1 500 000 euro eller om förhandsbeskedet fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, se avsnitt 8.3. Förhandsbeskedet ska inte utbytas om det avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner. Ändringen innebär att definitionen av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor i samma lag ändras.

Enligt artikel 27c i DAC ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas för flera av de automatiska informationsutbytena, se avsnitt 8.14. Detta innebär i svensk rätt krav att skatteregistreringsnummer ska lämnas i fråga om beskattning avseende gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning och att land-för-land-rapporter ska inkludera skatteregistreringsnummer samt sådana uppgifter ska också utbytas med andra behöriga myndigheter.

Även om dataskyddsförordningen är direkt tillämplig så både förutsätter och medger förordningen nationella bestämmelser som kompletterar delar av förordningen. Detta gäller särskilt sådan behandling som sker inom den offentliga sektorn. Av artikel 6.2 framgår att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c (rättslig förpliktelse) och 6.1 e (uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning). Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling. Av skäl 10 till förordningen framgår att detta även gäller för behandlingen av känsliga personuppgifter.

De ändringar som angetts ovan innebär en utökning av de personuppgifter som behöver behandlas, dels av Skatteverket, dels av de rapporteringsskyldiga personerna. När det gäller uppgifter i gränsöverskridande förhandsbesked är det endast fråga om behandling av personuppgifter hos Skatteverket. När det gäller de utökade kraven på att lämna skatteregistreringsnummer handlar det om att i utökad grad kunna identifiera skattskyldiga och de nödvändiga bestämmelserna har redan sedan tidigare införts förutom när det gäller gränsöverskridande förhandsbesked och land-för-land-rapporter, se avsnitt 8.14. Den rättsliga grunden är att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c i EU:s dataskyddsförordning) och att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift som är av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges, dvs. Skatteverkets, myndighetsutövning (artikel 6.1.e i EU:s dataskyddsförordning). De rättsliga förpliktelserna är fastställda i de bestämmelser som föreslås i det avsnittet. När det gäller uppgifter som Skatteverket tar emot från andra stater och jurisdiktioner är den rättsliga

grunden för behandling av uppgifter att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning (artikel 6.1.e i EU:s dataskyddsförordning).

Vad gäller DAC 8 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten.

Syftet med behandlingen är att göra uppgifterna mer användbara för administration och verkställighet i fråga om skatt för de stater och jurisdiktioner som behandlar uppgifterna och att undvika kringgående av redan befintliga bestämmelser.

När det gäller skatteregistreringsnummer är det absolut nödvändigt att kunna identifiera de personer som uppgifter avser för att de ska kunna användas av de mottagande myndigheterna. Det får därför anses vara proportionerligt att uppgifter om skatteregistreringsnummer lämnas. För att det ska kunna krävas av en enskild att uppgiften lämnas behövs lagstöd. När det gäller förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor för fysiska personer har bestämmelsen i DAC utformats just med hänsyn till att uppgiftslämnandet ska vara proportionerlig. Undantag kring uppgiftslämnandet och tröskelvärden har därför införts. Någon annan bedömning än att uppgiftslämnandet och behandlingen är proportionerlig görs inte.

Slutsatser

Bedömningen är att den personuppgiftsbehandling som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och kompletterande svensk dataskyddsreglering. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och, såvitt avser rapportering och meddelande av skatteregistreringsnummer, i skatteförfarandelagen och lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning är den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske med anledning av förslagen. I övrigt behöver det således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

10 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagarna träder i kraft den 1 januari 2026. Ändringarna i skatteförfarandelagen ska tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026. Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds efter den 31 december 2025.

När det gäller befintliga användare av kryptotillgångar ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen om kontrolluppgiftsskyldigheten när det gäller kryptotillgångar ska det beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

Bestämmelserna om automatiskt utbyte och överföring av upplysningar om kryptotillgångar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift tillämpas första gången kalenderåret 2027 för uppgifter som gäller kalenderåret 2026.

Kryptoavgift ska inte kunna tas ut för brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation som avser kalenderåret 2026 i de fall då användaren var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen om kontrolluppgiftsskyldigheten när det gäller finansiella konton i den nya lydelsen i fråga om konton som öppnades senast den 31 december 2025, är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i sina elektroniskt sökbara databaser när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027.

För konton som blir rapporteringspliktiga endast på grund av de ändringar som nu görs och ska börja tillämpas den 1 januari 2026 tas en övergångsbestämmelse in med en ny tidsgräns mellan befintliga och nya konton. Den gränsen går vid årsskiftet mellan 2025 och 2026.

Det utvidgade tillämpningsområdet för informationsutbyte om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som följer av ändringarna i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska endast gälla sådana som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 31 december 2025.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås det, i stället för en övergångsbestämmelse, ändringar av definitionerna av termerna nytt konto och befintligt konto.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans yttrar sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 2.1 i DAC 8 föreskrivs att medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet från och med den 1 januari 2026. De nya lagarna KOL och LAUK samt de föreslagna ändringarna i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, offentlighets- och sekretesslagen, SFL, lagen om administrativt samarbete och IDKAL, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, bör därför träda i kraft den 1 januari 2026. Ändringarna i SFL ska tillämpas

första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026. Lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds efter den 31 december 2025.

Bestämmelserna i LAUK om att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet, genom automatiskt utbyte, ska överföra upplysningar till en rapporteringspliktig jurisdiktion där användaren eller personen med bestämmande inflytande har hemvist ska tillämpas första gången kalenderåret 2027 för uppgifter som gäller kalenderåret 2026.

Det är först efter ikraftträdandet av de nya lagarna KOL och LAUK samt ändringarna i SFL som det kan bli aktuellt för Skatteverket att behandla uppgifter om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i beskattningsdatabasen eller att inleda ett ärende om kryptoavgift enligt 49 f kap. SFL. Eftersom ändringarna i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och OSL avser dessa förfaranden bör även de träda i kraft den 1 januari 2026.

I 22 d kap. SFL finns bestämmelser om kontrolluppgift för rapporteringspliktiga användare. I punkt 2 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges dock att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, trots 7 kap. KOL, i fråga om användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026, att visst granskningsförfarande som följer av 7 kap. KOL för användare som redan var registrerade den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 1 januari 2027. En övergångsbestämmelse om att detta ska beaktas även vid tillämpning av 22 d kap. SFL bör tas in till SFL.

I 49 f kap. 1 § 2 SFL anges att kryptoavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22d kap. SFL. I punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges dock att granskningsförfarandet för användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 1 januari 2027. Det är alltså först under 2027 som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste genomfört granskningsförfarandet bland de användare som var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026. Detta anges inte i 7 kap. KOL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL. Det bör därför införas övergångsbestämmelser till SFL om att kryptoavgift inte ska tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren var registrerad rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

Genom artikel 2.2 i DAC 8 görs dock ett undantag med avseende på bestämmelserna i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.11 i DAC 8 och artikel 1.16 i DAC 8 vad gäller artikel 27c.3 och 27c.4. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2028. Artikel 1.11 i DAC 8 innehåller vissa tillägg i artikel 22 i DAC som

i sin tur innehåller antal allmänt utformade bestämmelser som riktar sig till medlemsstaterna och avser vidtagande av nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och internt samordnat samarbete enligt direktivet (se vidare avsnitt 8.10). Vad gäller tillägget av artikel 22.3 i DAC görs bedömningen att ändringen inte medför någon ändring i svensk rätt, något särskilt ikraftträdande eller övergångsbestämmelse bedöms därför inte behövas. Vad gäller tillägget av artikel 22.4 i DAC görs bedömningen att en ny bestämmelse bör införas i förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Kommissionen har ännu inte tagit fram ett sådant verktyg som medlemsstaterna ska sträva efter att rapporteringsskyldiga kan få tillgång till för att bekräfta giltigheten av uppgifter om skatteregistreringsnummer. Skatteverket bedöms dock kunna starta detta arbete så fort som möjligt och något behov av en särskild ikraftträdandebestämmelse bedöms inte behövas. När det gäller artikel 1.16 i DAC 8 och bestämmelserna i artikel 27c.3 och 27c.4 görs följande bedömning. Artikel 27c.3 innebär att det uppställs krav på medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k samt för rapporterade personer och enheter med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h, se vidare avsnitt 8.14. Det har i detta avsnitt bedömts behöva införas nya krav på lämnande av skatteregistreringsnummer vid rapportering om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor i 33 b kap. 9 § SFL och avseende land-för-land-rapporter i 33 a kap. 10 § SFL. Något behov av ett senare ikraftträdandedatum för dessa uppgifter bedöms inte föreligga. Däremot bör det i en övergångsbestämmelse klargöras att de nya bestämmelserna ska tillämpas bara på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 31 december 2025. Huruvida uppgifter om ett förhandsbesked ska utbytas med övriga medlemsstater får alltså avgöra utifrån de regler som gäller vid tidpunkten för beskedets utfärdande, ändring eller förnyande. Någon genomgång av före ikraftträdandet utfärdade, ändrade eller förnyade förhandsbesked för att se om uppgifter om dessa ska utbytas behöver alltså inte göras. När det gäller artikel 27c.4 uppställs ett krav avseende samma artiklar men bestämmelsen avser lämnandet av medlemsstaterna. Vad gäller utbytet avseende information om gränsöverskridande förhandsbesked görs bedömningen i avsnitt 8.3 att de uppgifter som Skatteverket ska utbyta enligt 12 b § lagen om administrativt samarbete bör utökas så att också skatteregistreringsnummer utbyts för personer som fått förhandsbeskedet men också skatteregistreringsnumret för andra personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater. När det gäller land-för-land-rapporter är det bestämmelsen i 3 § lag (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet som reglerar vilka uppgifter som Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra. Enligt bestämmelsen ska Skatteverket överföra de uppgifter som verket har fått från rapporteringsskyldiga enheter enligt 33 a kap. SFL. Något särskilt ikraftträdandedatum bedöms därför inte behövas.

Genom artikel 2.3 i DAC 7 görs vidare ett undantag med avseende på bestämmelserna i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att

följa artikel 1.16 i DAC 8 vad gäller artikel 27c.2. Artikel 27c.2 innehåller krav på att varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att skatteregistreringsnummer lämnas om kategorier av inkomst och kapital. Enligt avsnitt 8.14 görs bedömningen att några lagändringar inte krävs för att genomföra detta krav. Det behöver därför inte heller införas något särskilt ikraftträdandedatum.

I avsnitt VIII.C.9–10 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS kompletteras, som nämnt i avsnitt 6.2.5) termerna befintligt konto och nytt konto, till följd av ändringar i definitionerna som har gjorts. Med anledning av att definitionen ändras och nya finansiella institut kan inkluderas i omfånget kan konton som har funnits sedan tidigare nu komma att bli rapporteringspliktiga. Hänsyn behöver därför tas till att nya finansiella institut kan behöva börja tillämpa regelverket och att det kan komma att behöva tillämpas på nya konton. Det passar i de fallen mindre bra att räkna konton som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare som befintliga konton och konton som öppnats därefter som nya konton. För konton som blir rapporteringspliktiga endast på grund av de ändringar som nu görs och ska börja tillämpas den 1 januari 2026 dras därför en ny tidsgräns mellan befintliga och nya konton. Den gränsen går vid årsskiftet mellan 2025 och 2026. En övergångsbestämmelse bör tas in angående detta.

I avsnitt X i bilaga I till DAC respektive avsnitt XI i CRS införs nya övergångsbestämmelser. Övergångsbestämmelserna innebär att det, utan hinder av vad som anges i avsnitt I punkt A.1 b och A.6a, med avseende på varje rapporteringspliktigt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2025 och för rapporteringsperioder som avslutas till det andra kalenderåret efter detta datum, ska rapporteras upplysningar om den roll eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande eller har eget kapital i enheten endast om sådana upplysningar finns tillgängliga i de elektroniskt sökbara upplysningar som upprätthålls av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Ändringarna i avsnitt I punkt A.1 b och A.6a innebär att uppgifter ska lämnas enligt 22 b kap. 5 § andra stycket 3 och 8 a § om den eller de roller genom vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande respektive den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen innehar intressen i eget kapital (se vidare avsnitt 6.2.1). Sådana uppgifter ska därför för konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet den 31 december 2025 under de första två åren baseras på de uppgifter som finns tillgängliga hos det finansiella institutet. En övergångsbestämmelse med denna innebörd bör tas in i SFL.

Sverige bedöms enligt avsnitt 8.2. inte behöva information om någon inkomstkategori för att uppfylla skyldigheten att kunna utbyta minst fem kategorier enligt 8.2. Enligt artikel 8.2 i DAC ska medlemsstaterna före den 1 januari 2026 underrätta Europeiska kommissionen om minst fem av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Sådana upplysningar ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Med anledning av artikel 8.2 i DAC bör det

övervägas om det ska regleras i förordning att Skatteverket före den 1 januari 2026 ska underrätta Europeiska kommissionen om vilka fem kategorier av inkomster utbytet ska avse.

11 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets konsekvenser i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 5–10 §§ förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Redogörelser enligt kraven i förordningens 6, 8 och 10 §§ återfinns förutom i detta avsnitt även i de avsnitt där respektive förslag beskrivs närmare (avsnitt 5–9).

Redogörelsen avser till största delen förslaget om införandet av det nya regelverket för rapportering om kryptotillgångar och internationellt informationsutbyte av dessa uppgifter, dvs. DAC 8 (avsnitt 5). Detta är ett nytt regelverk som medför rapporteringsskyldighet för nya aktörer och avseende företeelser som inte rapporterats tidigare. Till detta hör dock även de andra ändringar som genomförs till följd av översynen i DAC 2 och CRS och för att de olika regelverken ska interagera, se avsnitt 6. I det senare fallet är det fråga om justeringar i ett befintligt regelverk. De delar av de övriga förslagen som kommer behandlas gäller för det första effekterna för en utökad kontrolluppgiftsskyldighet för vissa värdepapper enligt SFL, se avsnitt 7. För det andra gäller det utbyte av ytterligare kategorier av inkomst och kapital (DAC 1), se avsnitt 8.2. För det tredje gäller det effekterna av förändringarna att gränsöverskridande förhandsbesked ska lämnas för fysiska personer i vissa situationer (det har införts begränsningar på flera sätt så att endast de mest relevanta förhandsbeskeden ska utbytas dels genom tröskelvärden, dels undantag för förhandsbesked om inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner), se avsnitt 8.3. För det fjärde gäller det den utökade möjligheten att använda uppgifter som utbyts med stöd av direktivet, se avsnitt 8.6. För det femte gäller det de utökade kraven på utbyte av skatteregistreringsnummer, se avsnitt 8.14. Övriga förslag som framförs i lagrådsremissen bedöms inte ha sådana beaktansvärda effekter för företag, enskilda eller andra aktörer utöver vad som framgår i redogörelserna av respektive förslag (avsnitt 6–8) att de ska beskrivas särskilt i detta avsnitt.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

11.1 Övergripande om förslagen i lagrådsremissen och deras syften

Syftet med förslagen i denna lagrådsremiss är nästan uteslutande att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8).

Den huvudsakliga delen i genomförandet av DAC 8 är att det föreslås att ett nytt regelverk införs som innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska inhämta uppgifter och identifiera rapporteringspliktiga personer samt årligen lämna uppgifter till Skatteverket om dessa samt rapporteringspliktiga transaktioner av kryptotillgångar de genomfört. Vidare föreslås ett regelverk som reglerar det automatiska utbytet av dessa uppgifter mellan Skatteverket och berörda myndigheter i andra länder. Reglerna syftar till att uppnå en anpassning till ny utveckling på olika marknader för att därmed effektivt hantera identifierade beteenden vad avser skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, se vidare avsnitt 5. I samband med framtagandet av det nya regelverket om automatiskt utbyte av uppgifter om kryptotillgångar har det även gjorts en första omfattande översyn av regelverket om utbyte av uppgifter om finansiella konton (DAC 2). Denna översyn har resulterat i ändringar som innebär att tillämpningsområdet för utbytet av uppgifter om finansiella konton har utvidgats till att även omfatta e-pengar och indirekta innehav av kryptotillgångar (se avsnitt 6). Dessa regler kompletterar bestämmelserna i DAC 8 och syftet är inte att DAC 2 och DAC 8 ska överlappa varandra, se vidare avsnitt 5.2.

Det föreslås också vissa ändringar som syftar till att förbättra det befintliga administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter i EU:s medlemsstater. Det automatiska utbytet av uppgifter om inkomster och kapital (DAC 1) utökas med en kategori (utdelningar som inte är kopplade till depåkonton), se avsnitt 8.2. Det automatiska utbytet av uppgifter om upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor (DAC 3) utökas så att det inkluderar vissa förhandsbesked om fysiska personer, se avsnitt 8.3. Rapporteringskraven för advokater ändras avseende det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (DAC 6), se avsnitt 8. Det införs också generellt ökade krav på utbyte av uppgifter om skatteregistreringsnummer (artikel 27c), se avsnitt 8.14. Slutligen utökas möjligheten att använda uppgifter som utbyts med stöd av direktivet, se avsnitt 8.6.

Av artikel 2.1 i DAC 8 framgår att Sverige senast den 31 december 2025 ska anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Förslagen i denna lagrådsremiss syftar till att uppnå detta. Några alternativa lösningar är inte aktuella. Det övergripande syftet med reglerna inom DAC är att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Om reglerna inte införs uppfyller Sverige inte DAC 8. Om förslaget inte genomförs införs inte heller regler som kan bidra till att försvåra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt i verksamheter och hos individer som handlar och använder sig av kryptotillgångar. Reglerna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026. Datumet för ikraftträdande utgår från DAC 8 och några andra hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet har inte tagits. Det finns dock vissa lättnadsregler som avser att underlätta för de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster respektive rapporteringsskyldiga finansiella instituten i inledningsskedet av tillämpningen av de nya reglerna, se vidare avsnitt 10.

Förslagen som lämnas avseende genomförandet av direktivet kan sägas innebära en väsentlig förändring för verksamhet som bedrivs avseende kryptotillgångstjänster. Den förmodat viktigaste kretsen av personer som

berörs omfattas dock redan av liknande krav avseende informationsinhämtning i penningtvättssyften genom Mica-förordningen. Företag och fysiska personer som är aktiva inom sådan verksamhet måste få information om de nya reglerna och hur de påverkas av dem. Skatteverket har en central roll i detta arbete. Myndigheten har redan inlett ett arbete med att komma i kontakt med personer och företag som tillhandahåller kryptotillgångstjänster samt att ta fram tekniska lösningar och relevant information om reglerna i DAC 8.

Utöver det förslag som föranleds av DAC 8 föreslås också en utökad kontrolluppgiftsskyldighet i Sverige för vissa värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller vissa index, se avsnitt 7. Kontrolluppgiftsskyldigheten gäller värdepappersinstitut som medverkat vid avyttringen. Anledningen är att uppgiftslämnandet för personer med hemvist i Sverige så långt som möjligt ska motsvara den som gäller enligt CRS. De alternativ som finns är att antingen inkludera finansiella konton som innehas av personer med hemvist i Sverige i omfånget av bestämmelserna enligt DAC 2 och CRS, avstå eller genomföra rapporteringsskyldigheten på ett annat vis. Om en kontrolluppgiftsskyldighet inte genomförs kommer Skatteverket sakna kontrolluppgifter avseende avyttringar av tillgångar som kan leda till skattepliktiga inkomster. Samma skäl som motiverar regelverket för DAC 2 och DAC 8 ger tyngd åt argumentet att införa motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet för de nu aktuella värdepappren. Det framstår vidare inte i detta läge som ett proportionerligt alternativ eller önskvärt att ändra den rådande strukturen för kontrolluppgiftsskyldigheten avseende kapitaltillgångar i Sverige för i stället inkludera obegränsat skattskyldiga personer i omfånget av DAC 2.

I artikel 23 i DAC finns bestämmelser om att medlemsstaterna ska övervaka och bedöma hur ändamålsenligt direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning är i fråga. I förordningen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning finns med anledning av detta att Skatteverket ska övervaka och bedöma om verkets uppdrag avseende beskattning, bekämpande av skatteundandragande och skatteflykt är ändamålsenligt. Skatteverket ska en gång om året meddela resultaten av sin bedömning till kommissionen, se vidare avsnitt 8.13. Kommissionen får offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar. Om direktivet inte bedöms ändamålsenligt så förväntas det att leda till ändringar i direktivet, om sådana ändringar sker kommer svensk lagstiftning justeras i motsvarande mån.

11.2 Kryptotillgångsekonomin i Sverige

Skatteverket har i rapporten ”Ska jag deklarerera krypto? En bedömning av skattefelet från handel med kryptovalutor” tagit fram uppgifter om antalet personer som elektroniskt deklarerade kapitalvinster eller kapitalförluster avseende kryptotillgångar för inkomståret 2021 och till vilka belopp dessa redovisades. Det aktuella året deklarerade drygt 8 000 personer kapitalvinst eller kapitalförlust avseende kryptotillgångar. Summan av försäljningsintäkterna uppgick till ca 19 miljarder kronor. Vinst redo-

visades med ca 2,7 miljarder kronor och förluster med drygt 350 miljoner kronor. Myndigheten bedömer dock att antalet individer som handlar med kryptotillgångar är betydligt större än antalet individer som deklarerar kapitalvinster eller kapitalförluster för sådan handel. I promemorian uppskattar myndigheten, baserat på externa uppgifter, att 300 000 personer handlade med kryptotillgångar under 2021.

Handel med kryptotillgångar kan även ske indirekt, med hjälp av s.k. kryptocertifikat. Kryptocertifikat är den vanligaste produkten av kryptotillgångar och det som främst kommer att omfattas av (den nya) kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. SFL, se vidare avsnitt 7. Kryptocertifikat är ett värdepapper som följer den underliggande kryptotillgångens värde. Det innebär att investeraren aldrig kommer i direkt kontakt med kryptotillgångarna utan får i stället en betalning i exempelvis svenska kronor, euro eller amerikanska dollar. Exponeringen för investeraren blir därmed rent syntetisk. Kontrolluppgiftsskyldigheten för sådana värdepapper kommer att träffa en annan krets än den som gäller för DAC 8 och CARF eftersom den gäller en annan typ av instrument. I stället faller denna typ av tillgång in under omfånget för DAC 2 och CRS, vilket dock inte gäller svenska personers konton. Av denna anledning föreslås kontrolluppgiftsskyldigheten i 21 kap. ändras genom denna lagrådsremiss. Innehavaren av ett kryptocertifikat äger inte själva kryptotillgången i fråga men exponerar sig mot samma upp- och nedgångar i pris som den underliggande tillgången visar. Finansinspektionen gav i maj 2024 ut rapporten Svenskarnas handel med kryptocertifikat (FI-analys nr 44). Kryptotillgångar har enligt denna analys under de senaste åren fått alltmer uppmärksamhet och intresset hos privatpersoner att investera i tillgångarna har ökat. Mellan januari 2018 och mars 2024 var det cirka 200 000 personer i Sverige som handlade i kryptocertifikat. Det var främst yngre personer, och åtta av tio var män. De flesta handlade för förhållandevis små belopp, och ungefär 60 procent av dem som handlade hade sålt av hela sitt innehav den sista mars 2024. Under den studerade perioden har svenska investerare omsatt 86 miljarder kronor i kryptocertifikat. Medianinvesteraren har köpt krypto för cirka 9 800 kronor, men det finns de som investerat betydligt mer. Intresset för att investera i kryptocertifikat har gått upp och ner i perioder och har ofta samvarierat med kraftiga prISRörelser i de underliggande kryptotillgångarna.

11.3 Offentligfinansiella effekter

Vid ändringar i skatte- och avgiftsreglerna görs vanligtvis en offentligfinansiell effektberäkning där de förväntade skatteintäkterna enligt de föreslagna reglerna jämförs med skatteintäkterna enligt gällande regelverk. För förslaget om rapporteringsskyldighet om kryptotillgångar på skatteområdet är det inte möjligt att göra någon traditionell beräkning av den offentligfinansiella effekten, eftersom förslaget inte påverkar vare sig skattebasens storlek i sig eller någon skattesats. Därigenom påverkar förslaget inte på ett direkt sätt den offentliga sektorns skatteintäkter. Den funktion som rapporteringsskyldigheten fyller är i stället att den ger

Skatteverket mer och bättre information som kan användas för att synliggöra och korrekt bestämma de inkomster som härrör från transaktioner av kryptotillgångar och som ska beskattas.

Skatteverket har gjort en bedömning av skattefelet förknippat med kryptohandel för inkomståret 2021 (se Skatteverkets rapport Ska jag deklarera krypto? En bedömning av skattefelet från handel med kryptovalutor, 5 maj 2024, rapportnummer 2024:8). Med skattefelet avses skillnaden mellan den skatt som skulle ha blivit fastställd om alla redovisade sina verksamheter och transaktioner korrekt och den skatt som fastställs efter Skatteverkets kontroller. Bedömningen utgår från Skatteverkets interna data över deklarerade vinster och förluster från kryptovalutor samt från externa data över transaktioner, dock inte vinster och förluster, inhämtade från kryptobörser och kryptoväxlar. Genom att jämföra antal deklarerade försäljningar av kryptovalutor i inkomstdeklarationer med försäljningar av obegränsat skattskyldiga personer i ett urval av utländska kryptoväxlar och kryptobörser kan det konstateras att regel efterlevnaden är låg. Om deklarerade försäljningar av kryptovalutor jämförs med de uppskattade totala försäljningarna av kryptovalutor av, så utgör de deklarerade försäljningarna mindre än en tiondel. Enligt rapporten bedöms skattefelet vara 90 procent av den teoretiskt beräknade skatten för överskott från försäljning av kryptovalutor, eller 1,5 miljarder kronor. Skattefelet kommer främst från personer som har höga försäljningsbelopp. Personerna med de 10 procent högsta försäljningsbeloppen står för nästan tre fjärdedelar av skattefelet medan personerna med de 50 procent lägsta försäljningsbeloppen enbart står för en försumbar del av skattefelet. Beräkningarna är dock behäftade med osäkerhet, i synnerhet då kryptovalutor är en mycket volatil tillgång och deklarationerna är få.

Förslaget i denna lagrådsremiss innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om transaktioner av kryptotillgångar genomförda av användare och om personer med bestämmande inflytande. Kontrolluppgifterna gör att Skatteverket får information om sådana transaktioner och att såväl Skatteverket som användarna själva får bättre kunskap om storleken på de transaktioner som genomförts. Förutom att kontrolluppgifterna kan användas av Skatteverket i individuella kontroller bidrar de även normstärkande i skattesystemet. Den omständigheten att rapporteringsskyldighet för transaktioner av kryptotillgångar i dag saknas kan göra att sådana inkomster tas upp till beskattning i mindre utsträckning än de ska göra enligt den befintliga skattelagstiftningen. Det kan både bero på att de skattskyldiga aktivt väljer att undanhålla sådana inkomster från beskattning eller att de inte känner till eller missuppfattar regelverken. Kontrolluppgifterna kan ge upphov till en avhållande effekt på viljan att undanhålla inkomster från beskattning, eftersom man då har vetskap om att Skatteverket har tillgång till bättre information och fler kontrollmöjligheter. Rapporteringarna kan också bidra till en större kunskap om inkomsternas storlek, även för de enskilda, som gör att skatteuttaget blir mer korrekt. En ytterligare effekt är att den enskilda skattebetalaren i högre grad kan lita på att andra skattebetalare i större utsträckning än tidigare beskattas på ett korrekt sätt och får mindre möjligheter att undanhålla inkomster, vilket stärker förtroendet för skattesystemet som helhet. Rapporteringsskyldigheten bidrar således till flera omständigheter som verkar effektiviserande, tillitsskapande och

normstärkande. Regeringen delar *Skatteverkets* synpunkt om att det föreligger viss osäkerhet om vilka aktörer inom decentraliserad finans som omfattas av rapporteringsskyldighet. Det finns därför en risk för att förslaget leder till att fler skattebetalare väljer att handla med kryptotillgångar via decentraliserade handelsplattformar i stället för via centraliserade handelsplattformar. Det finns dock ett svar på en fråga från OECD som innebär att det inte kan uteslutas att aktörer inom decentraliserad finans kan omfattas av rapporteringsskyldighet. Det framgår dessutom av CARF att OECD ytterligare ska studera denna problematik.

Inkomster från avyttring av kryptotillgångar ska normalt sett tas upp till beskattning i inkomstlagen kapital eller näringsverksamhet. Slutligen ska mervärdesskatt tas ut vid omsättning inom landet av varor eller tjänster som är skattepliktiga. I den utsträckning rapporteringsskyldigheten och kontrolluppgifterna bidrar till att det faktiska skatteuttaget bättre avspeglar de skatter som ska betalas i enlighet med skattelagstiftningen, innebär det att avsett skatteuttag säkerställs. Det betyder med andra ord att skattefelet kan minskas. Hur stor effekt detta kan ha på den offentliga sektorns skatteintäkter är svårt att uppskatta på grund av att det saknas underlag för en sådan uppskattning. De omständigheterna att oredovisade inkomster är vanligt i denna del av ekonomin och att kontrollmöjligheterna i dag är begränsade gör dock att effekten på skatteintäkterna skulle kunna vara betydande.

11.4 Effekter för företagen

Berörda företag

Förslaget om ett nytt regelverk för inhämtande av information på skatteområdet om kryptotillgångar och utbyte av densamma innebär att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket. Uppgifterna ska avse användare och dess personer med bestämmande inflytande som genomför transaktioner av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och serie uppgifter om vilka belopp och värden som har avyttrats eller förvärvats under året. Förslaget berör därför företag som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende s.k. bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning, se vidare avsnitt 5.7.2. Det är i dag tolv finansiella institut som är registrerade hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet och som bedriver förvaltning av eller handel med kryptotillgångar. Dessa kommer i och med att Mica-förordningen börjar tillämpas att behöva lämna in en ansökan i stället för registrering. Utöver dessa bedöms ett antal ytterligare företag som omfattas av Mica-förordningen bedriva verksamhet i Sverige. Enligt Finansinspektionen är det emellertid oklart hur många företag som det handlar om. Till det kommer att tillhandahållande av de aktuella tjänsterna till sin natur är en gränsöverskridande verksamhet och fler företag som påbörjat sin verksamhet i andra länder kan tänkas ansöka om tillstånd i Sverige. Enligt en undersökning från Esma finns det i dag över 5 000 registrerade krypto-

aktörer i EU (prop. 2024/25:43 s. 76). Dessa leverantörer kallas i denna lagrådsremiss för marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster. Utöver denna kategori kan även en annan grupp omfattas av skyldigheterna, s.k. kryptotillgångsoperatörer. Detta är främst leverantörer av kryptotillgångstjänster som enbart tillhandahåller tjänster avseende s.k. icke-fungibla tokens eller leverantörer som inte har en tillräckligt stark anknytning till Sverige för att omfattas av Mica-förordningen, se vidare avsnitt 5.7.2. Förslaget påverkar även företag som är rapporteringspliktiga användare hos rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Användare vars andelar regelmässigt handlas på etablerade värdepappersmarknader, närstående enheter, myndighetsenheter, internationella organisationer och finansiella institut som inte är investeringsenheter är undantagna från rapporteringsplikt. Förslaget innebär att företagen kommer att omfattas av det granskningsförfarande som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska vidta. Rapporteringsskyldigheten innebär vidare att Skatteverket får information om de transaktioner företaget genomfört med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

När det gäller övriga förslag påverkas finansiella institut av de ändringar som gjorts inom ramen för översynen av CRS och som också tagits in i DAC (DAC 2) genom DAC 8. En del av ändringarna görs för att åstadkomma ett effektivt samspel mellan rapporteringsskyldigheten avseende finansiella konton och rapporteringsskyldigheten för kryptotillgångar, se avsnitt 6. Förslagen i denna del innebär dels ett något utökat omfång av vilka finansiella institut och finansiella konton som omfattas av reglerna eftersom även verksamhet som består i att förvara, förvalta eller investera i kryptotillgångar ska omfattas. Därutöver görs vissa andra ändringar som syftar till att förbättra det automatiska informationsutbytet om finansiella konton. Det innebär till stor del att mer detaljerade uppgifter ska lämnas i kontrolluppgifter om finansiella konton. Detta bedöms kunna innebära att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten kan behöva anpassa sina system något till att det är fler uppgifter som ska lämnas. De ytterligare uppgifter som ska lämnas är dock sådana som de finansiella instituten ska ha tillgång till och någon större administrativ börda utöver systemanpassning bedöms därför inte tillkomma. Det föreslås även en ny skyldighet att lämna en s.k. underrättelse om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte ska lämna någon kontrolluppgift. Detta kan innebära en något ökad administrativ börda. De uppgifter som ska lämnas i en sådan underrättelse är dock mycket begränsade och träffar endast rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte har någon skyldighet att för ett specifikt år lämna kontrolluppgifter om finansiella konton. Någon särskild avgift är inte heller kopplad till brister i en sådan underrättelse. De nya bestämmelserna innebär också vissa lättnader i rapporteringsskyldigheten genom att det tas in nya undantag från rapporteringsskyldighet och rapporteringsplikt. *Finansbolagens förening* framför att det dock är osäkert hur omfattande det administrativa merarbetet blir i praktiken, inte minst initialt. På det hela taget bedömer regeringen att ändringarna får begränsade effekter för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten samtidigt som nyttan av de uppgifter som lämnas avses ökas.

När det gäller den utökade kontrolluppgiftsskyldigheten för vissa värdepapper enligt 21 kap. SFL är det främst s.k. värdepappersinstitut och kreditmarknadsföretag som medverkar vid avyttringen som berörs, se avsnitt 7.

När det gäller det utökade utbytet av ytterligare kategorier av inkomst och kapital (DAC 1), se avsnitt 8.2, införs inte någon ytterligare kontrolluppgiftsskyldighet varför det inte är några företag i Sverige som påverkas av ändringen i direktivet.

Vad avser effekterna av ändringarna att gränsöverskridande förhandsbesked ska lämnas för fysiska personer i vissa situationer (det har införts begränsningar på flera sätt så att endast de mest relevanta förhandsbeskeden ska utbytas dels genom tröskelvärden, dels undantag för förhandsbesked om inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner), se avsnitt 8.3.

Slutligen när det gäller de utökade kraven på utbyte av skatteregistreringsnummer påverkas dels vissa koncerner som ska lämna land-för-land-rapporter och uppgiftslämnande vid rapporteringspliktiga arrangemang, se avsnitt 8.14. Detta förväntas endast beröra ett fåtal uppgiftslämnare som har eller förväntas ha tillräcklig god kännedom för att kunna genomföra kravet.

Administrativa kostnader

Förslaget att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska lämna kontrolluppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande till Skatteverket innebär ökade administrativa kostnader för dessa företag. Det som är avgörande för rapporteringsskyldigheten är att användaren är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar i syfte att utföra rapporteringspliktiga transaktioner. Kontrolluppgifter ska lämnas både för fysiska personer och enheter (med en enhet avses en juridisk person eller annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse). En del av kostnaderna är initiala och uppstår när nya administrativa rutiner måste skapas och företagens administrativa infrastruktur behöver anpassas för att möta rapporteringskraven. Till detta kommer löpande kostnader när rutinerna årligen ska utföras. Kontrolluppgifterna ska innehålla uppgifter om användare och personerna med bestämmande inflytandes namn, adress, skatteregistreringsnummer m.m. (se avsnitt 5.5.3). Flertalet av dessa uppgifter administreras sannolikt av de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster redan i dag, men vissa är av sådan karaktär att operatörerna inte nödvändigtvis inhämtar dem i nuläget. Under det första året med rapporteringsskyldighet kan företagen således behöva inhämta vissa nya uppgifter från sina användare och kvalitetssäkra befintliga uppgifter för samtliga användare hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta bidrar till att de administrativa kostnaderna sannolikt kommer att vara högre det första året än därefter. När de nya reglerna är på plats och nya användare tillkommer, torde inhämtandet av person- och registreringsuppgifterna kunna anses ingå i de generella uppstartskostnaderna när man upprättar en kundrelation med nya användare.

Kontrolluppgifterna ska innehålla uppgifter om de belopp som användaren har avyttrat, förvärvat och överfört via den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. I alla situationer ska namnet på kryptotillgången rapporteras och antalet kryptoenheter och transaktioner som genomförts. Beloppen ska alltid rapporteras i en s.k. fiatvaluta. Den första kategorin som uppgifter ska lämnas om är förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta eller mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I dessa fall ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om de sammanlagda bruttobelopp som betalats och mottagits. Den andra kategorin är när transaktionen avser förvärv och avyttringar av kryptotillgångar mot andra kryptotillgångar. Kontrolluppgiften ska då innehålla uppgift om det sammanlagda skäliga marknadsvärdet. Den tredje kategorin är s.k. massbetalningstransaktioner, det är en överföring av kryptotillgångar som överstiger 50 000 US-dollar som ersättning för varor eller tjänster (det är då motparten som ska rapporteras). Den fjärde kategorin är andra överföringar till eller från rapporteringspliktiga användare. Även då ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om det sammanlagda skäliga marknadsvärdet. Uppgifter om sammanlagda belopp avseende förvärv och avyttring mot fiatvaluta torde finnas hos de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster redan i dag, men uppgifterna kan behöva anpassas för att uppfylla kraven i det föreslagna regelverket. För de resterande uppgiftskraven, t.ex. avseende värdering av kryptotillgångar vid överföringar, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöva införa nya rutiner för uppgiftslämnandet. Hänsyn har dock tagits till den administrativa bördan vid utformningen av reglerna på så sätt att uppgiftslämnandet ska kunna ske med ledning av tillgängliga uppgifter och på ett strukturerat vis, se avsnitt 5.5.4. Kontrolluppgifterna ska årligen rapporteras till Skatteverket.

Utöver detta ska den rapporteringsskyldiga leverantören genomföra granskningsförfarandet för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och ska kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande. Vid utformningen av reglerna har dock hänsyn tagits till att det ska vara möjligt för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster att använda sig av processer och uppgifter som används för förfaranden för kundkännedom om finansiella konton och penningtvätt. De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster behöver således anpassa sin verksamhet på ett sådant sätt att denna process kan vidtas (se avsnitt 5.6).

Den administrativa kostnaden för företagen beräknas uppgå till i genomsnitt 220 kronor per användare under ikraftträdandeåret 2026. Beräkningen utgår från att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster det första året med rapporteringsskyldighet måste inhämta och kvalitetssäkra uppgifter från samtliga användare på plattformen. Denna process antas ta 30 minuter att genomföra per användare. Tidsåtgången inkluderar granskningsförfarandet. Det administrativa arbetet antas utföras av en person med en månadslön på 38 400 kronor (avser en ekonomiassistent i privat sektor; år 2023 var månadslönen för en sådan person 35 700 kronor enligt SCB, lönen har skrivits fram till 2026 års nivå med en prognos för timlönens utveckling). För att uppskatta en

lönekostnad per timme divideras månadslönen med 160 och multipliceras sedan med schablonvärdet 1,84 för att ta hänsyn till kostnader för bl.a. arbetsgivaravgifter, och semesterersättning. Bedömningen av tidsåtgången syftar till att beskriva kostnaderna i genomsnitt mellan företag; för vissa enskilda företag är kostnaderna högre och för andra lägre. Vidare syftar den till att beskriva tidsåtgången i genomsnitt per användare; för vissa användare är tidsåtgången kortare och för andra längre.

Förutom kostnaden för den tid det tar att inhämta och kvalitetssäkra person- och registreringsuppgifterna kan även andra initiala kostnader för företagen finnas under det första året. Det gäller kostnader för att utbilda sig om regelverket, analysera tillämpningen av det och för att skapa nya system och rutiner. Storleken för dessa kostnader varierar mellan företag och det är svårt att uppskatta de sammanlagda kostnaderna för detta. Den omständigheten att rapporteringsskyldigheten i huvudsak avser uppgifter som de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster bör ha tillgång till och administrera redan i dag, dvs. person- och registreringsuppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande samt uppgifter om belopp och värdering av transaktioner av kryptotillgångar, bidrar till att begränsa dessa kostnaders omfattning.

Även om rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster förväntas genomföra granskningsförfarandet redan från början, finns det vissa lättnadsbestämmelser i fråga om förfarandet dels genom att denne kan förlita sig på andra förfarandet för kundkännedom, dels avseende användare som redan var registrerade vid regelverkets ikraftträdande. Den bortre gränsen för att genomföra granskningsförfarandet avseende sådana användare är den 1 januari 2027 (se avsnitt 10). Kontrolluppgift ska inte lämnas om användare innan de identifierats som rapporteringspliktiga vid genomförandet av granskningsförfarandet.

När regelverket är på plats kvarstår de löpande administrativa kostnaderna för att årligen ta fram kontrolluppgifter och rapportera dem till Skatteverket. Den årliga tidsåtgången för detta antas uppgå till 10 minuter per rapporteringspliktig användare och år, vilket implicerar administrativa kostnader på drygt 70 kronor per användare och år.

Om de berörda företagen inte följer kraven avseende rapportering och granskningsförfarande kan de komma att påföras en ny särskild avgift, kryptoavgift, se avsnitt 5.10. Granskningsförfarandet ska genomföras för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och kontrollera dessa uppgifter i syfte att identifiera rapporteringspliktiga användare och personer. Bestämmelserna innebär att Skatteverket får förutsättningar att ta ut en avgift som kan uppgå till 12 500 kronor. Det finns möjlighet till hel eller delvis befrielse. Endast en kryptoavgift kan tas ut med avseende på samma rapporteringspliktiga period och användare av kryptotillgångar.

Förslaget innehåller inte några särskilda regler för små företag. Reglerna att rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster årligen ska lämna uppgifter till Skatteverket om användare och personer med bestämmande inflytande gäller oavsett storlek på verksamheten. DAC 8 medger inte några särskilda regler för små företag. Förslaget bedöms inte medföra några andra kostnader för företagen.

Vad avser den utökade skyldigheten att lämna kontrolluppgift om vissa värdepapper kommer denna kontrolluppgiftsskyldighet efterlikna den

sedvanliga som gäller för andra typer av värdepapper. Det införs därför inte regler om granskningsförfarande eller registrering. De företag som berörs av kontrolluppgiftsskyldigheten förväntas ha en administration och sådan tillgång till den information som krävs för ett kontrolluppgiftslämnande att det inte uppstår några betydande administrativa kostnader. När det gäller de övriga förslag som föranleds av lagrådsremissen kan sägas att de förväntas leda till endast marginella kostnader för administration jämfört med de befintliga regelverken.

11.5 Effekter på företagens konkurrensvillkor

De regler som leverantörer av kryptotillgångstjänster och deras användare ska tillämpa är tänkta att närma sig de reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet som gäller inom den traditionella finansiella ekonomin. Detta gäller även i fråga om det granskningsförfarande som gäller för att inhämta information från kunder. Förutsatt att alla, såväl företag som fysiska personer, agerar på ett korrekt sätt råder således samma spelregler ur ett skatteperspektiv och konkurrensen mellan företag och aktiva påverkas inte av att de verkar i olika delar av ekonomin.

I dag är dock kontrollmöjligheterna mer begränsade för användare som genom transaktioner med kryptotillgångar än inom den traditionella finansiella ekonomin. Generellt finns det många kryptotillgångstransaktioner som ska beskattas i inkomstlagen kapital eller näringsverksamhet som i dag inte medför en kontrolluppgiftsskyldighet. Skatteverket har i dessa fall ofta svårt att veta om att en transaktion ens har ägt rum.

Det är centralt att motverka illojal konkurrens i ekonomin och att främja förutsättningarna för att rätt skatt betalas av rätt person. Ett sätt att göra det är genom att skydda de aktörer som vill göra rätt. Förslaget i denna lagrådsremiss bidrar till att öka informationen som ligger till grund för beskattningen, vilket ökar möjligheterna till att kontrollera aktörerna som genomför transaktioner med kryptotillgångstjänster på samma sätt som i den traditionella finansiella ekonomin. Det gäller såväl de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster som användare. De rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster åläggs mer administration, men företag som verkar i den traditionella finansiella ekonomin utför en motsvarande administration redan i dag. Sammantaget förbättrar förslaget därför konkurrensen mellan olika delar av ekonomin. Kryptotillgångstjänster utgör i dag en liten andel av den totala finansiella sektorn, men branschen växer. Redan om ett par år kan antalet transaktioner generera betydligt högre inkomster och användas på fler sätt än vad den gör i dag. Under dessa förutsättningar är det viktigt att ha ett regelverk på plats som säkerställer att aktörer som hanterar kryptotillgångar förhåller sig till samma regler som den traditionella finansiella ekonomin. En rapporteringsskyldighet och ett automatiskt utbyte av uppgifter ökar möjligheterna att förhindra bl.a. bortfall av skatteintäkter. På sikt motverkas därigenom skatteflykt och skatteundandragande, vilket också bidrar till konkurrens på lika villkor.

11.6 Effekter för enskilda

I första hand kommer förslaget om rapporteringsskyldighet på skatteområdet om kryptotillgångar för enskilda innebära dels att de behöver lämna uppgifter till rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som de antingen är användare (kunder) hos eller i kraft av sin roll som en person med bestämmande inflytande hos en användare, dels innebär det att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kommer att lämna kontrolluppgifter om dem till Skatteverket. När det gäller sekretessen för uppgifterna, användningsbegränsningar och personuppgiftsbehandling diskuteras dessa frågor ingående i avsnitt 5.11. Det kan dock sägas i detta sammanhang att förslaget är utformat på ett sådant sätt att de enskilda inte ska behöva lämna mer uppgifter än vad som är nödvändigt för att syftet med uppgiftslämnandet ska kunna fullgöras. Syftet är att uppnå efterlevnad av tillämpliga skatteregler. Vad gäller frågan om kontrolluppgiftslämnandet ger denna skyldighet både skattemyndigheter och enskilda bättre förutsättningar att uppfylla de tillämpliga skattereglerna. Det kan även påpekas att de kontrolluppgifter som kommer att tillkomma avseende s.k. kryptocertifikat kommer att lämnas i enlighet med den sedvanliga kontrolluppgiftsskyldigheten i SFL.

Förslaget att införa uppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster avseende rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande riktar sig mot företag som förvisso både kan vara enheter och fysiska personer. Fysiska personer som driver ett företag berörs vidare indirekt eftersom uppgifter lämnas om transaktion om det är en fysisk person som är användare hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Förslaget syftar till att skattebasen för såväl fysiska personer som företag bättre ska återspegla den ekonomiska verkligheten och att ge Skatteverket ökade möjligheter att arbeta för att rätt person betalar rätt skatt utifrån den befintliga skattelagstiftningen. Sannolikt kommer de nya bestämmelserna medföra att inkomster kommer redovisas och beskattas i enlighet med gällande lagstiftning i högre grad än i dag. Därmed kommer inkomststatistiken bli mer rättvisande för de berörda samtidigt som rätt skatt kommer att betalas i högre grad. Men eftersom det inte är känt i vilken utsträckning de som berörs av förslaget redovisar alla sina inkomster och betalar rätt skatt i dag är det inte möjligt att analysera i vilken utsträckning förslaget kommer att påverka inkomstfördelningen.

När det gäller övriga förslag i lagrådsremissen syftar dessa också till att upprätthålla skattereglernas efterlevnad och ge Skatteverket verktyg för att kunna identifiera och kontrollera enskilda.

11.7 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Regelverket som föreslås innebär i huvudsak att Skatteverket årligen ska ta emot uppgifter från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster om bl.a. vilka användare som genomfört rapporteringsplik-

tiga transaktioner och information om värden som förvärvats, avyttrats eller överförts. De nya reglerna innebär också att det automatiska utbytet av upplysningar utökas till att omfatta vissa upplysningar om rapporteringspliktiga säljare. Ändringar föreslås också i befintligt regelverk som möjliggör att uppgifter som samlas in och utbyts ska kunna användas för fler ändamål; såsom att bekämpa penningtvätt, finansiering av terrorism och kringgående av restriktiva åtgärder. Det kan innebära vissa tillkommande kostnader för Skatteverket, t.ex. om det medför att andra myndigheter i större utsträckning vill ta del av uppgifter som Skatteverket tagit emot. Det bidrar dock samtidigt till att Skatteverket och andra statliga myndigheter mer effektivt kan motverka ekonomisk brottslighet. Skatteverket ska ha en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhålls. Det innebär att Skatteverket, när upplysningarna kommer in, behöver analysera hur de lämpligast kan användas i verksamheten. Om detta inte redan sker i dagsläget kommer detta kunna innebära tillkommande kostnader för Skatteverket, se avsnitt 8.6 respektive 8.10.

Skatteverket behöver utveckla arbetssätt och it-system för att dels kunna registrera kryptotillgångsoperatörer och ta in uppgifter om kryptotransaktioner, dels kunna utbyta uppgifter med rapporteringspliktiga jurisdiktioner och använda den information som myndigheten får till sig i det automatiska informationsutbytet. Skatteverket beräknar kostnaderna för it-utveckling som kommer att pågå 2025–2028 till 65 miljoner kronor, vilket delvis kan finansieras med lån i Riksgälden. De årliga kostnaderna för it-drift, avskrivningar och räntor beräknas öka stegvis under åren från 5,5 miljoner kronor till 35,6 miljoner kronor fr.o.m. 2028. De nya reglerna innebär också att Skatteverket behöver genomföra kontroller av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och att myndigheten ska administrera kryptoavgifter. Skatteverket beräknar kostnaderna för detta till inledningsvis 4,5 miljoner kronor per år för att efter de inledande åren uppgå till ca 1,5 miljoner kronor.

Vissa ändringar av det befintliga informationsutbytet innebär också kostnader för Skatteverket. Skatteverket beräknar i denna del kostnaderna för it-utveckling till 47 miljoner kronor. De årliga kostnaderna för it-drift, avskrivningar och räntor beräknas till 25,7 miljoner kronor för åren 2028–2030. Tillkommande kostnader för ärendehantering, kontroll och tillsyn beräknar Skatteverket till 2,4 miljoner kronor årligen från och med 2025.

Vidare behöver Skatteverket genomföra informationsinsatser bl.a. för att göra leverantörer av kryptotillgångstjänster medvetna om de nya bestämmelserna och om vissa ändringar som föreslås i de befintliga utbytena. Berörda företag behöver få tydlig information för att de ska kunna avgöra om de inkluderas i rapporteringsskyldigheten eller kan anses undantagna från densamma. Det är också viktigt att informera om t.ex. vilken information de förväntas rapportera så företagen kan förbereda sig. Informationsinsatser och utveckling av digitala tjänster för inlämning av uppgifter bedöms kunna bidra till att begränsa de berörda företagens tillkommande administration. Skatteverket beräknar de sammantagna kostnaderna för informationsinsatser till 7,1 miljoner kronor.

Sammantaget beräknas Skatteverkets kostnader till cirka 18 miljoner kronor 2025, cirka 31 miljoner kronor 2026 och cirka 30 miljoner kronor

2027 och cirka 66,5 miljoner kronor fr.o.m. 2028. Dessa tillkommande kostnader kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

De allmänna förvaltningsdomstolarna kan komma att behöva hantera överklaganden av beslut om registrering av leverantörer av kryptotillgångstjänster och kryptoavgifter. De kan dock antas uppgå till ett mycket begränsat antal mål. Eventuellt tillkommande kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna kan därmed hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

11.8 Förslagens förenlighet med EU-rätten

Bestämmelserna införs med anledning av ändringen av DAC och med anledning av CARF MCAA. Bestämmelserna om rapporteringsskyldigheten har sitt ursprung i CARF. Förenligheten av den föreslagna nya kryptoavgiften med Europakonventionen behandlas i avsnitt 5.10.6. Förenligheten av den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till med EU:s dataskyddsförordning behandlas i avsnitt 9. Bestämmelserna bedöms förenliga med unionsrätten. Förslagen bedöms vidare inte behöva anmälas enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Även *Kommerskollegium* bedömer att förslagen inte aktualiserar EU:s anmälningsprocedurer för varor och tjänster och har i övrigt inte några synpunkter på promemorian. Det föreslagna regelverket bedöms enligt regeringen också vara förenligt med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

11.9 Övriga effekter

Förslagen bedöms inte ha effekter för miljön, den kommunala självstyrelsen, sysselsättning eller offentlig service i olika delar av landet, och inte heller några konsekvenser för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen eller påverkan på den ekonomiska jämställdheten.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Lagen är ny och innebär att rådets direktiv (EU) 2023/2226 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av uppgifter i fråga om beskattning som rör rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, DAC 8, och OECD:s multilaterala avtal om kryptotillgångar, CARF, genomförs i svensk rätt.

1 kap.

1 §

Av paragrafen framgår att lagen innehåller bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. Lagen innehåller även bestämmelser om vissa andra skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, t.ex. registreringsskyldighet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

2 §

Paragrafen innehåller en upplysningsbestämmelse om vad som gäller i fråga om dels registrering och beslut av Skatteverket samt att bestämmelser om detta finns i LAUK, dels i fråga om uppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt att bestämmelser om detta finns i 22 d kap. SFL.

3 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

2 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.3 och 4 bilaga VI till DAC och avsnitt IV.B.1 i CARF. I paragrafen finns definitionerna av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångstjänst. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

I *första stycket* definieras rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster. Uttrycket har en något annorlunda utformning i DAC än i CARF men det är inte avsett att vara någon materiell skillnad även om den term som används i DAC både kan avse de leverantörer som faller inom Mica-förordningens tillämpningsområde, se vidare i 2 § i fråga om marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster, och kryptotillgångsoperatörer som regleras i 3 §.

Enligt definitionen i avsnitt IV.B.3 bilaga VI till DAC avses med rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning. I CARF anges i stället att termen betyder varje individ eller enhet som, i sin verksamhet, tillhandahåller en tjänst avseende bytestransaktioner för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom att agera som motpart, eller som förmedlare, till sådana bytestransaktioner, eller genom tillgängliggörande av en handelsplattform. På grund av den smalare omfattningen av termen i DAC definieras också kryptotillgångstjänst i bestämmelsen andra stycke.

I *andra stycket* finns en definition av kryptotillgångstjänst. Med denna term avses samma som motsvarande term definieras i artikel 3.1.16 i Mica-förordningen, inbegripet staking och utlåning.

Det är inte säkert att samtliga kryptotillgångstjänster medför att en leverantör medverkar vid bytestransaktioner. Exempelvis är det inte säkert att punkt a) "tillhandahållande av förvaring och administration av kryptotillgångar för kunders räkning" i sig medför att en leverantör av kryptotillgångstjänster anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

"Staking" och "utlåning" är inte definierade i DAC eller CARF. Staking kan dock beskrivas som en kryptotillgångstjänst där innehavare av en specifik kryptotillgång "låser" sina tillgångar för att stödja driften av en blockkedja. I utbyte mot detta får de belöningar, ofta i form av fler av samma kryptotillgång. Utlåning eller försträckning (lending) av kryptotillgång innebär att en eller flera kryptotillgångar lånas ut och att samma eller motsvarande mängd av tillgången vid en framtida tidpunkt ska lämnas tillbaka till utlånaren. Det är vanligt att den som lånar tillgångar även ställer en säkerhet för lånet, ofta i form av kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.2.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.1 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

En marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster definieras genom en hänvisning till artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114, som i sin tur hänvisar till artikel 59 - leverantör av kryptotillgångstjänster. Det finns två olika typer av leverantör av kryptotillgångstjänster enligt Mica-förordningen som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 59. Det är dels en juridisk person eller ett annat företag som har auktoriserats som leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med artikel 63, dels ett kreditinstitut, en värdepapperscentral, ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, ett institut för elektroniska pengar, ett förvaltningsbolag för fondföretag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder som får tillhandahålla kryptotillgångstjänster enligt artikel 60.

Om det är en enhet som omfattas av definitionen enligt Mica-förordningen och antingen är auktoriserad enligt den förordningen av Finansinspektionen eller tillåts utföra tjänster utan en auktorisation, innebär det att enheten omfattas av kraven på rapportering och granskningsförfarandet enligt 4 § 1 och inte kan genomföra dessa krav i någon annan stat eller jurisdiktion än Sverige. Detta innebär vidare att enheten inte kan lämna in en anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. eller behöver registreras enligt 9 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.2.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.B.2 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av kryptotillgångsoperatör.

Med kryptotillgångsoperatör avses en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 §. En kategori av leverantörer som inte omfattas av artikel 3.1.15 i Mica-förordningen är de som uteslutande tillhandahåller tjänster relaterade till icke-fungibla tokens (NFT). Sådana ”kryptotillgångsoperatörer” omfattas inte av Mica-förordningens tillämpningsområde. De omfattas därför av denna paragraf i stället för 2 §. Detta innebär vidare att individen eller enheten, beroende på om den är rapporteringsskyldig i Sverige eller om något undantag i 6–11 §§ är tillämpligt, eventuellt kan lämna in en anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. eller behöver registreras i Sverige eller i en annan medlemsstat enligt 9 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.2.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt I.A i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns de olika anknytningsfaktorer som gör att en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster och en kryptotillgångsoperatör som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt 1 § har skyldighet att rapportera och genomföra granskningsförfarandet i Sverige.

Punkt 1 i paragrafen genomför avsnitt I.A.1 bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. Sådana leverantörer av kryptotillgångstjänster som anges 1 § har en sådan koppling till Sverige som medför att den är rapporteringsskyldig enligt denna lag om den har auktoriserats av Finansinspektionen enligt Mica-förordningen eller tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till Finansinspektionen enligt Mica-förordningen. Hänvisningarna till Mica-förordningen är utformade så att de avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Punkt 2 i paragrafen genomför avsnitt I.A.2 bilaga VI till DAC och avsnitt I.A i CARF. Bestämmelsen är tillämplig på enheter och fysiska personer som är kryptotillgångsoperatörer och marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte omfattas av punkt 1. Punkten innehåller fyra olika kriterier som knyter de aktuella leverantörerna till Sverige.

Vad gäller *punkt 2 a* finns det två huvudsakliga situationer där begreppet skatterättslig hemvist kan användas och kan följa av svensk lag. Den ena situationen är när det följer av nationell lagstiftning att någon är obegränsat skattskyldig. I den andra situationen är det hemvist enligt skatteavtal som i svenskt fall är internationella överenskommelser som är infogade i svensk lag. Begreppet skatterättslig hemvist avser här den stat eller jurisdiktion där en person har hemvist enligt den statens eller jurisdiktionens nationella lagstiftning. Var en person anses ha hemvist enligt ett skatteavtal påverkar således inte bedömningen av var denne har sitt skatterättsliga hemvist vid tillämpning av den nu aktuella

bestämmelsen. För svensk del är det då obegränsad skattskyldig enligt IL som avses. En persons hemvistland i skatteavtalets mening påverkar alltså inte frågan om personen har hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion eller inte. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster t.ex. uppfyller en anknytningsfaktor i såväl punkt 2 a som 2 b ska bedömningen stanna vid punkt 2 a och inte gå vidare längre ned i listan.

I *punkt 2 b* är anknytningsfaktorn till Sverige att rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångars har bildats eller organiserats enligt, inklusive genom stiftelseurkund. I Sverige är det registreringen som är avgörande för den första delen av denna anknytningsfaktor. Utöver att ha bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar måste enheten antingen vara en juridisk person i Sverige eller ha skyldighet att lämna en inkomstdeklaration eller andra skatteuppgifter till Skatteverket. I CARF och DAC 8 anges att detta även gäller enheter som "has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in a Member State with respect to the income of the Entity".

I *punkt 2 c* är anknytningsfaktorn om plats för företagsledning eller faktisk företagsledning finns i Sverige. I CARF och DAC 8 berör man situationer där en trust eller någon annan juridisk konstruktion än en juridisk person som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster sköts av en förvaltare. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust som har skatterättslig hemvist i jurisdiktionen. Detta kriterium omfattar både platsen för effektiv ledning, liksom varje annan plats för ledning av enheten. "Platsen för dess faktiska företagsledning" är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledningen.

Punkt 2 d omfattar anknytningsfaktorn om den plats där en enhet eller en fysisk person har en stadigvarande plats för sin verksamhet finns i Sverige. I detta hänseende är varje fast driftställe att betrakta som en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige. Detta kriterium fångar både den huvudsakliga, liksom andra ordinarie affärsverksamheter.

Utöver denna bestämmelse påverkas rapporteringsskyldigheten även av 5 § om det finns ett fast driftställe i Sverige eller om kryptotillgångsoperatören blir rapporteringsskyldig på grund av avsiktligt kringgående enligt 12 §.

Definition av marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 2 §, kryptotillgångsoperatör i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt I.B i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns en bestämmelse om att en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en

kryptotillgångsoperatör är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 1 § med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige.

Bestämmelsen innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är rapporteringsskyldig för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs via ett fast driftställe i Sverige trots att leverantören kan ha en starkare anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska alltså rapportera rapporteringspliktiga transaktioner som genomförs via det fasta driftstället i Sverige. Bestämmelsen utgör med andra ord en separat anknytningsgrund jämte 4 § avseende de transaktioner som genomförs via det fasta driftstället. Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster skyldighet avseende resterande del av transaktionerna bestämts enligt den andra anknytningsgrunden i 4 §. Ett exempel kan ge ytterligare vägledning om fördelningen av skyldigheterna mellan olika stater och jurisdiktioner när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har verksamhet på flera platser. Kryptotillgångsoperatören X Oy är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänst som har skatterättslig hemvist i Finland där huvudkontoret också finns. I Finland har denna därför en rapporteringsskyldighet och ska genomföra granskningsförfarandet för hela verksamheten genom avsnitt I.A.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Dessa skyldigheter inkluderar också verksamheten som bedrivs i Sverige genom det fasta driftstället på grund av undantaget i avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Kryptotillgångsoperatören X Oy har samtidigt ett fast driftställe genom en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige. Genom det fasta driftstället har kryptotillgångsoperatören också skyldighet att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet enligt både avsnitt I.A.2 d och B i bilaga VI till DAC och avsnitt I.A.4 och B i CARF för rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via det fasta driftstället i Sverige. Om rapporteringen och granskningsförfarandet, i enlighet med vad som anges i avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF, genomförs i Sverige har kryptotillgångsoperatören X Oy därefter enbart skyldighet att genomföra motsvarande skyldigheter för resterande rapporteringspliktiga transaktioner i Finland.

Avsnitt IV.F.4 i bilaga VI till DAC respektive avsnitt IV.F.1 i CARF definierar en filial som ”en del av en enhet, verksamhet eller kontor för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som behandlas som en filial enligt en jurisdiktions reglering eller som på annat sätt regleras enligt lagarna i en jurisdiktion som är skild från andra kontor, enheter eller filialer till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster”. I den svenska lagstiftningen används i stället fast driftställe.

Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt I.C i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 7–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också uppfyller kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av kriterierna i 4 § 2 b, c eller d (dvs. har bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar och antingen är en juridisk person i Sverige eller är skyldig att lämna en inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till Skatteverket, en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller en enhet som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är den inte skyldig att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har skatterättslig hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar 4 § 2 a). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 5.8.1.

I inkomstskattelagen (1999:1229) uppkommer obegränsad skattskyldighet genom registrering för juridiska personer, se 6 kap. 3 § IL.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av enhet finns i 6 kap. 2 § och definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i samma kapitel 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt I.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6 och 8–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från skyldigheten att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också uppfyller kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i punkt 4 § 2 c eller d (dvs. en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller en enhet eller fysisk person som har en

stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är inte skyldig att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har bildats eller organiserats enligt lagarna i en annan kvalificerad jurisdiktion, och antingen är en juridisk person i den jurisdiktionen eller är skyldig att deklarerar inkomsten från enheten till skatteförvaltningen i den jurisdiktionen (dvs. kriterier som motsvarar punkterna i 4 § 2 b). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en annan medlemsstat, se avsnitt 5.8.1.

Definitionen av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av enhet finns i 6 kap. 2 § och definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i samma kapitel 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt I.E i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6 och 7 och 9–11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från skyldigheten att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också uppfyller kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i 4 § 2 d (dvs. en enhet som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är inte skyldig att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har sin företagsledning eller motsvarande i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar punkterna i 4 § 2 c). Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för en kryptotillgångsoperatör att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 5.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

9 §

Paragrafen genomför avsnitt I.F i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6–8 och 10 och 11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också uppfyller kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriteriet i 4 § 2 d (dvs. en fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige), är den inte skyldig att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om denne har skatterättslig hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion (dvs. kriteriet som motsvarar punkterna i 4 § 2 a). Anledningen är att detta är det enda alternativa anknytningskriterium som är tillämpligt för fysiska personer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

Det kan också finnas skyldigheter för kryptotillgångsoperatören att registrera sig i Sverige enligt 9 kap. eller i en medlemsstat, se avsnitt 5.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF. I paragrafen finns ett av undantagen tillsammans med 6–9 och 11 §§ för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från skyldigheten att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har starkare eller motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion och också uppfyller kraven i en sådan jurisdiktion. Undantagen är inte tillämpliga för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen och som därför har en anknytningsfaktor till Sverige enligt 4 § 1.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en motsvarande (eller likvärdigt) anknytning till Sverige på grundval av anknytningskriterierna i 4 § 2 är den inte skyldig att slutföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige om den har ingett en anmälan till Skatteverket enligt 8 kap. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska också genomföra rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen för att undantaget från att genomföra motsvarande skyldigheter i Sverige ska vara tillämpligt.

För att undantaget ska vara tillämpligt krävs att anmälan enligt 8 kap sker i ett format, som Skatteverket godkänt där den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster verifierat att den uppfyller kraven enligt reglerna i en annan kvalificerad jurisdiktion

Möjligheten att välja att genomföra rapporterings- och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion gäller endast i situationer där en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för samma anknytningsfaktor i två eller flera jurisdiktioner. Till exempel kan en enhet som har skatterättslig hemvist dels i Sverige, dels i en annan medlemsstat eller i en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen välja att lämna in en anmälan enligt denna bestämmelse i Sverige där den genomför rapporteringen och granskningsförfarandet. Med beaktande av detta är det därför inte möjligt för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster att till exempel välja att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion där den endast har platsen för företagsledning (enligt anknytningskriteriet i 4 § 2 c) om den samtidigt har skatterättslig hemvist i Sverige (enligt anknytningskriteriet i 4 § 2 a). I enlighet med vad som anges i 8 kap. 1 § måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även anmäla till Skatteverket i vilken annan kvalificerad jurisdiktion som den har motsvarande anknytningsfaktor och i vilken den ska genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet.

Bestämmelserna kring anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i en annan kvalificerad jurisdiktion finns i 8 kap., se avsnitt 5.8.1.

Definition av kryptotillgångsoperatör finns i 3 § och rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster finns i 1 §.

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

11 §

Paragrafen genomför avsnitt I.H i bilaga VI till DAC och avsnitt I.G i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte är skyldig att slutföra rapporteringen och granskningsförfarandet i Sverige i fråga om transaktioner som den genomför via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion. För att undantaget ska vara tillämpligt krävs alltså att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också genomför rapporteringskraven och granskningsförfarandet i den andra kvalificerade jurisdiktionen. När det gäller de transaktioner som inte genomförs av det fasta driftstället kvarstår ansvaret att genomföra rapporteringen och granskningsförfarandet i den kvalificerade jurisdiktion i vilken den har starkast anknytning (i Sverige genomförda genom 4 §).

Definitionen av kvalificerad jurisdiktion finns i 6 kap. 5 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

12 §

Paragrafen genomför delvis kommentaren i punkt 21 till avsnitt V i CARF. I *första stycket* föreskrivs att en kryptotillgångsoperatör, utan hinder av

vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, om en enhet eller en fysisk person vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en enhet eller en fysisk person inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet samtidigt som det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller personen inte är rapporteringsskyldig.

I *andra stycket* anges att första stycket inte gäller om kryptotillgångsoperatören uppfyller kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.3.

3 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.4 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.2 i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, elektroniska pengar eller kryptotillgångar som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på lämpligt sätt har fastställt inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

För att avgöra om andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor eller e-pengar är rapporteringspliktiga behöver den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster alltså avgöra om kryptotillgången kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. För detta kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar, i ett första steg, förlita sig på den klassificering av kryptotillgången som gjorts inom ramen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med FATF:s rekommendationer i syfte att fastställa om kryptotillgången är en virtuell tillgång. Om en kryptotillgång anses vara en virtuell tillgång enligt FATF:s rekommendationer på grund av att den kan användas för betalnings- eller investeringsändamål, ska den också betraktas som en rapporteringspliktig kryptotillgång vid tillämpning av denna lag. Om en tillgång inte är en virtuell tillgång i enligt FATF:s rekommendationer måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar avgöra, för varje kryptotillgång, om den kan användas för betalning eller investeringssyften. Endast när detta har gjorts ska kryptotillgången betraktas som en inte rapporteringspliktig kryptotillgång. Vid tvivel om huruvida kryptotillgången kan användas för betalnings- eller investeringsändamål ska kryptotillgången betraktas som rapporteringspliktig.

Vid bedömningen av om en kryptotillgång kan användas för betalnings- eller investeringsändamål kan det beaktas om en kryptotillgång representerar en finansiell tillgång eller är föremål för finansiell reglering, det är en s.k. icke-fungibel token (NFT) som marknadsförs som ett samlarföremål eller om kryptotillgången endast kan bytas ut eller lösas in inom ett bestämt begränsat nätverk eller onlinemiljö för specificerade

varor och tjänster. Det förhållandet att en NFT marknadsförs som ett samlarföremål innebär dock inte i sig att en NFT inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Det är viktigt att överväga arten av NFT och dess funktion i praktiken och inte endast utgå från den terminologi eller marknadsföring som används. NFT:er som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål i praktiken är rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster bör därför överväga från fall till fall huruvida en NFT kan användas för betalnings- eller investeringsändamål med hänsyn till det normalt etablerade användningsområdet för kryptotillgången. NFT som handlas på en marknadsplats kan användas för betalnings- eller investeringsändamål och ska därför bedömas som rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Kryptotillgångar som endast kan bytas ut eller lösas in inom ett begränsat fast nätverk eller onlinemiljö för specificerade varor och tjänster, såsom mat-, bok- och restaurangkuponger, flygpoäng eller andra lojalitetsprogram anses inte kunna innehas för betalning- eller investeringsändamålsyfte. I detta sammanhang kan termen ”varor och tjänster” även omfatta digitala varor och tjänster, såsom digital musik, spel, böcker eller andra medier, samt biljetter, mjukvaruapplikationer och onlineprenumerationer. Tillhandahållandet av dessa kryptotillgångar kännetecknas av att de verkar i ett begränsat fast nätverk eller miljö med anledning av att kryptotillgången inte kan överföras eller bytas ut på en andrahandsmarknad utanför den slutna kretsen eller säljas eller bytas till marknadskurs inom eller utanför den slutna kretsen, sådana kryptotillgångar skulle i allmänhet inte anses kunna användas för betalnings- eller investeringsändamål.

Se författningskommentaren till 3 § för definitionen av en centralbankers digitala valutor och författningskommentaren till 5 § för definitionen av elektroniska pengar eller e-pengar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.1.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen hänvisas till Mica-förordningen för definitionen av kryptotillgång. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Kryptotillgång utgörs av en digital representation av ett värde som förlitar sig på en kryptografiskt säker adress i distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner. I detta sammanhang betyder en ”digital representation av värde” att en kryptotillgång måste representera en rättighet till värde, och att äganderätten till, eller rätten till, sådant värde kan handlas eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt. Till exempel en token baserad på kryptografi som tillåter individer att lagra värde, engagera sig i betalningar och som inte representerar några anspråk eller rättigheter som en delägare kan rikta mot en individ eller enhet, rättigheter till egendom eller andra absoluta eller relativa rättigheter är en kryptotillgång. En kryptotillgång kan också vara en kryptografisk token som representerar anspråk eller

rättigheter som en delägare kan rikta mot en individ eller enhet, rättigheter till egendom eller andra absoluta eller relativa rättigheter (t.ex. en säkerhetstoken eller ett derivatkontrakt eller rätt att köpa eller sälja en tillgång, inklusive en finansiell tillgång och en kryptotillgång, vid ett fastställt datum, pris eller annan förutbestämd faktor), och som kan växlas digitalt mot fiatvalutor eller andra kryptotillgångar. Termen är avsedd att täcka all digital representation av värde som är beroende av en kryptografiskt säker adress i distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner, där äganderätten till eller rätten till sådant värde kan handlas eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt. Som sådana omfattar termen kryptotillgång både fungibla och icke-fungibla tokens och inkluderar därför icke-fungibla tokens (NFT) som representerar rättigheter till samlarföremål, spel, konstverk, fysisk egendom eller finansiella dokument som kan handlas med eller överföras till andra individer eller enheter på ett digitalt sätt.

Termen kryptotillgång är avgörande för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång, se vidare i författningskommentaren till 1 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.1.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.3 i CARF. I paragrafen finns definitionen av centralbanks digitala valuta. Med detta avses digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.

En centralbanks digitala valuta anses inte vara en rapporteringspliktig kryptotillgång enligt 1 §, med anledning av att de är en digital form av fiatvaluta.

Se vidare författningskommentaren till 4 § för definitionen av centralbank och författningskommentaren till 4 kap. 4 § för definitionen av fiatvaluta.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.1.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.E.9 i CARF. I paragrafen finns definitionen av centralbank. Med centralbank avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är en annan central myndighet än jurisdiktionens regering och utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, även om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

Termen centralbank har för det första betydelse för definitionen av en centralbanks digitala valuta (se vidare författningskommentaren till 3 §). Denna term har i sin tur betydelse för vilka tillgångar som är rapporteringspliktiga enligt DAC 8 och CARF respektive DAC 2 och CRS (se vidare 1 § och 2 kap. 9 § IDKAL) och hur rapporteringen om rapporteringspliktiga kryptotillgångar ska ske (se avsnitt 5.5.2). För det andra är centralbanker undantagna personer (se vidare författningskommentaren till 5 kap. 12 §).

Se även kommentaren till CARF.
Övervägandena finns i avsnitt 5.7.1.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.A.5 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.A.4 i CARF. I paragrafen finns definitionen av e-pengar, även kallat elektroniska pengar.

Kriteriet i *första stycket 1* innebär att en kryptotillgång måste vara en digital representation av en enda fiatvaluta för att utgöra e-pengar. En kryptotillgång kommer att anses representera och återspegla värdet på den fiatvalutan som den är utgiven i. Följaktligen är en kryptotillgång som återspeglar värdet av flera valutor eller tillgångar inte e-pengar.

Kriteriet i *första stycket 2* innebär att kryptotillgången måste ges ut mot erhållande av medel. Den här delen av definitionen innebär att e-pengar är en förbetald produkt. Handlingen att "utfärda" ska tolkas vitt för att också innefatta aktiviteten att tillgängliggöra förbetalda lagrade värden och medel för betalning i utbyte mot pengar. Dessutom föreskrivs i detta stycke att kryptotillgången måste utfärdas i syfte att genomföra betalnings-transaktioner.

Kriteriet i *första stycket 3* innebär att kryptotillgången måste representeras av en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta. I det här avseendet avses med en "fordran" alla monetära fordringar mot utgivaren som återspeglar värdet på fiatvalutan som återspeglar värdet av den kryptotillgång som utfärdats till kunden.

Kriteriet i *första stycket 4* innebär att kryptotillgången måste accepteras av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren som betalningsmedel för att utgöra e-pengar. Detta innebär att monetärt värde som lagrats på specifika förbetalda instrument som utformats för att tillgodose vissa behov som endast kan användas på ett begränsat sätt, eftersom de tillåter innehavaren av tillgången att endast köpa varor eller tjänster hos utgivaren eller inom ett begränsat nätverk av leverantörer enligt direkt kommersiellt avtal med professionell utgivare, eller för att de endast kan användas för att förvärva ett begränsat utbud av varor eller tjänster, inte anses utgöra e-pengar.

Kriteriet i *första stycket 5* innebär att utgivaren av kryptotillgången måste vara föremål för tillsyn för att säkerställa att produkten är inlösbar när som helst och till nominellt värde för samma fiatvaluta på begäran av innehavaren av kryptotillgången, för att vara e-pengar. I detta avseende avser "samma fiatvaluta" den fiatvaluta som kryptotillgången är en digital representation av. Vid inlösen kan utgivaren göra avdrag för eventuella avgifter eller transaktionskostnader från inlösenbeloppet.

Definitionen "elektroniska pengar" inkluderar enligt *andra stycket* inte en produkt som skapats endast i syfte att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person i enlighet med instruktioner från kunden. En produkt är vidare enligt *tredje stycket* inte endast skapad i syftet att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt antingen hålls längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller, om några instruktioner inte tas emot, medlen hålls längre än 60 dagar efter mottagandet. Normalt sker detta i den överlåtande enhetens verksamhet.

Termen e-pengar är ett av undantagen från vad som kan utgöra en rapporteringspliktig kryptotillgång, se vidare författningskommentaren till 1 § för definitionen av denna term.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.1.

4 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig transaktion. Termen rapporteringspliktig transaktion omfattar enligt *punkt 1* varje byte av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, varje byte mellan en eller flera former av rapporteringspliktiga kryptotillgångar och enligt *punkt 2* överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar, inklusive rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner. Syftet är särskilt att omfatta transaktioner som med viss sannolikhet kan ge upphov till beskattningsbara händelser som kapitalvinster och eller annan inkomstbeskattning.

Se vidare författningskommentaren till 2 § för definitionen av bytestransaktion och författningskommentaren till 3 § för definitionen av överföring samt författningskommentaren till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.3.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av bytestransaktion som är ett av två kriterier för att utgöra en rapporteringspliktig transaktion. Med denna term avses enligt *punkt 1* ett byte av rapporteringspliktiga kryptotillgångar med avseende på förvärv eller avyttring mot fiatvaluta eller enligt *punkt 2* med avseende på förvärv eller avyttring mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar. I definitionen inkluderas också en överföring av en rapporteringspliktig kryptotillgång från en plånboksadress till en annan för ersättning mot en annan rapporteringspliktig kryptotillgång eller fiatvaluta.

Se författningskommentaren till 1 § för definition av rapporteringspliktig transaktion, 4 § för definitionen av fiatvaluta och författningskommentaren till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.3.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.4 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av överföring som är en av två typer av rapporteringspliktiga transaktioner. Definitionen avser alla överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Definitionen

omfattar också förflyttning av en rapporteringspliktig kryptotillgång från en plånboksadress till en annan.

Se författningskommentaren 1 § för definition av rapporteringspliktig transaktion och till 3 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig kryptotillgång.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.3.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.5 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av fiatvaluta. Termen fiatvaluta avser den officiella valutan i en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller av en jurisdiktions utsedda centralbank eller monetära myndighet, som representeras av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbanks digitala valutor. Termen inkluderar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker samt elektroniska pengar som inte är kryptotillgångar. I 3 kap. 5 § definieras termen e-pengar. Definitionen omfattar endast elektroniska pengar som är kryptotillgångar. Följaktligen ska ett stablecoin som kvalificerar sig som e-pengar behandlas som fiatvaluta. När det gäller den i denna paragraf definierade termen fiatvaluta omfattas dock även elektroniska pengar som uppfyller kriterierna i 3 kap. 5 § förutom att de inte är kryptotillgångar enligt kraven i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.3.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.C.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig massbetalningstransaktion. Detta innebär överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som vederlag för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta.

En rapporteringspliktig massbetalningstransaktion omfattar en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som används av en kund för att köpa varor eller tjänster från en handlare som tar emot de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som betalning.

När en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster överfört betalning gjord i en rapporteringspliktig kryptotillgång från en kund till en handlar för ett värde över det angivna tröskelvärdet ska denne rapportera överföringen som en massbetalningstransaktion.

Normalt sett torde säljaren inte motta kryptotillgångarna som sådana, utan dessa växlas mot fiatvaluta som kommer säljaren till handa. Även denna situation omfattas av termen massbetalningstransaktion.

Med avseende på sådana överföringar måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också behandla kunden till handlaren som användare av kryptotillgången, förutsatt att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att verifiera identiteten för en sådan kund i enlighet med inhemska regler om penningtvätt, såsom de svenska bestämmelserna i lagen (2017:630) om

åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, till följd av den rapporteringspliktiga massbetalningstransaktionen.

Även överföringar som har delats upp i flera transaktioner för att, sedda var för sig, understiga tröskelvärdet på 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i annan valuta, ska ses i ett sammanhang och därmed klassificeras som en massbetalningstransaktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.3.

5 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig användare. Detta innebär en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person som har hemvist i en stat eller jurisdiktion. Termen är avgörande för vilken person som ska rapporteras enligt bestämmelserna i 22 d kap. SFL av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Bestämmelserna om granskningsförfarandet i 7 kap. används för att avgöra om individuella användare av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare, en undantagen person, aktiv enhet eller har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

Se vidare författningskommentaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 6 § för definitionen av rapporteringspliktig person.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av användare av kryptotillgångar.

Med detta avses enligt *första stycket* en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner. Vilken fysisk person eller enhet som helst som identifieras av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som kund i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner ska bedömas som en användare av kryptotillgångar, oavsett om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förvarar de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna på uppdrag av användaren eller inte och oavsett den juridiska karaktäriseringen av förhållandet mellan leverantören och användaren.

Av *andra stycket* framgår att en fysisk person eller enhet, annan än ett finansiellt institut eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som agerar som en användare av kryptotillgångar till förmån för eller på uppdrag av en annan fysisk person eller enhet som ombud, förmyndare, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare inte behandlas som en användare av kryptotillgångar. Det är i

stället den som personen eller enheten agerar till förmån för eller på uppdrag av som ska betraktas som användaren av kryptotillgången. För dessa ändamål kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på information i dess besittning (inklusive insamlad information enligt åtgärder för kundkännedom som ska vidtas för att bekämpa penningtvätt eller liknande krav), utifrån vilka den rimligen kan avgöra om den fysiska personen eller enheten agerar till förmån för eller för en annan person eller enhets räkning.

För att verifiera om en användare av kryptotillgångar är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller ett finansiellt institut, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till exempel stämma av den information som tillhandahålls av användaren med register hos Finansinspektionen som visar marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster eller finansiella institut.

I *tredje stycket* anges att om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att utföra rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig transaktion. Detta gäller dock bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga transaktionen enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande eller motsvarande utländsk reglering. Termen rapporteringspliktig massbetalningstransaktion definieras i 4 kap. 5 §.

En användare av kryptotillgångar klassificeras för det första beroende på om det är en fysisk person eller en enhet och för det andra beroende på om det finns en etablerad kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 31 december 2025. Således kan en användare av kryptotillgångar antingen vara en befintlig individuell användare av kryptotillgångar, en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, en individuell användare av kryptotillgångar och/eller en enhet som är en användare av kryptotillgångar. Som sådan är redan befintliga individuella användare av kryptotillgångar och redan befintliga enhet som är en användare av kryptotillgångar användare som har etablerat en kundrelation som kund till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025 och är därför en del av de individuella användarna av kryptotillgångar och enheter som är användare av kryptotillgångar. Se vidare 1 och 3–7 §§.

Se vidare författningskommentaren till 2 kap. 1 § för definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, författningskommentaren till 6 kap. 2 § för definitionen av enhet samt 4 kap. 1 § för definitionen av rapporteringspliktig transaktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av individuell användare av kryptotillgångar, med vilket avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

Alla individuella användare av kryptotillgångar är också användare av kryptotillgångar, se 2 § för definitionen av denna term. För att rapportering ska krävas om den individuella användaren av kryptotillgångar av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster krävs vidare att den fysiska personen är en rapporteringspliktig person, som definieras i 6 §. Under sådana förutsättningar är den individuella användaren av kryptotillgångar en rapporteringspliktig användare enligt 1 §. Fysiska personer kan inte vara undantagna personer. Det är alltså endast om den rapporteringsskyldiga leverantören kan fastställa att den individuella användaren inte har någon skatterättslig hemvist som en individuell användare av kryptotillgångar inte är en rapporteringspliktig användare.

Se författningskommentaren till 1 § för definitionen av användare av kryptotillgångar. Se vidare 2 kap. 1 § för definitionen av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.4 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av befintlig individuell användare av kryptotillgångar, med detta avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025.

Att vara en befintlig individuell användare av kryptotillgångar, och inte endast en individuell användare av kryptotillgångar, innebär att granskningsförfarandet enligt 7 kap. påverkas, se vidare avsnitt 5.6. Tidpunkten för när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste inhämta ett intygande från den fysiska personen är inte som normalt enligt 7 kap. 2 § vid upprättande av förhållandet. I stället ska intyget inhämtas senast den 1 januari 2027, enligt punkt 2 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna. Detta eftersom den annars tillämpliga tidpunkten redan passerats vid lagens ikraftträdande.

Se vidare författningskommentaren till 3 § i fråga om definitionen av individuell användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 1 § i fråga om definitionen av rapporteringspliktig person samt författningskommentaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.6 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, med detta avses en enhet som är en

användare av kryptotillgångar som har etablerat en kundrelation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster per den 31 december 2025.

Att vara en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar, och inte endast en enhet som är en användare av kryptotillgångar, innebär att granskningsförfarandet enligt 7 kap. påverkas, se vidare avsnitt 5.6. Tidpunkten för när en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster måste inhämta ett intygande från enheten är inte som normalt enligt 7 kap. 3 § vid upprättandet av förhållandet. I stället ska intyget inhämtas senast den 1 januari 2027, enligt punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Detta eftersom den annars tillämpliga tidpunkten redan passerats vid lagens ikraftträdande.

Se författningskommentaren till 2 § för definitionen av användare av kryptotillgångar och författningskommentaren till 6 kap. 2 § för definitionen av enhet.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.7 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av rapporteringspliktig person, med detta avses en annan person i en stat eller jurisdiktion än en undantagen person.

Se författningskommentaren till 7 § för definitionen av en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och författningskommentaren till 12 § i fråga om termen undantagen person.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.8 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafens *första stycke* finns definitionen av person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion. Med denna term avses enligt *punkt 1* en fysisk person eller en enhet som har sin hemvist i en stat eller jurisdiktion i enlighet med dess nationella skattelagstiftning eller enligt *punkt 2* ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

I *andra stycket* finns en särskild bestämmelse för att bestämma om det är en person i en stat eller jurisdiktion i fråga om en enhet som är en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist. Under sådan förutsättning ska enheten behandlas som om den hade sin hemvist i den stat eller jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

Nationella regler skiljer sig åt i behandlingen av s.k. partnerships (samt limited liability partnerships). I vissa jurisdiktioner är sådana juridiska konstruktioner skattskyldiga på associationsnivå medan andra jurisdiktioner anser att dessa är skattemässigt transparenta, vilket innebär att det bortses från dem i skattehänseende. Om en juridisk konstruktion

beskattas på associationsnivå anses den i allmänhet ha hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen som beskattar konstruktionen. Behandlas den juridiska konstruktionen som skatterämsligt transparent i en rapporteringspliktig jurisdiktion anses den inte ha hemvist där. En enhet som s.k. partnership, s.k. limited liability partnership eller liknande juridiska konstruktioner som inte anses ha skatterättslig hemvist ska anses hemmahörande i den jurisdiktionen där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Samma bedömning av hemvist ska göras om en juridisk person eller annan juridisk konstruktion beskattas som om de vore ett s.k. partnership eller ett s.k. limited liability partnership. För dessa ändamål anses en juridisk person eller ett juridiskt arrangemang vara "liknande" ett handelsbolag och ett kommanditbolag där det inte behandlas som en skattskyldig enhet i en rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i en sådan jurisdiktion. "Platsen för dess faktiska företagsledning" är den plats där den centrala ledningen finns och de kommersiella beslut som är nödvändiga för bedrivandet av enhetens verksamhet som helhet fattas. Alla relevanta fakta och omständigheter måste undersökas för att fastställa platsen för företagsledningen. Termen "rapporteringspliktig person" inkluderar också ett dödsbo efter en avliden person som hade hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vid fastställandet av vad som avses med "dödsbo" ska bedömningen göras med ledning av varje jurisdiktions särskilda regler om överlåtelse eller arv av rättigheter och skyldigheter i händelse av dödsfall.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.9 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.10 i CARF.

I *första stycket* finns definitionen av person med bestämmande inflytande. Med detta avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser denna term stiftare, förvaltare eller beskyddare. I förekommande fall kan det också avse förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser termen personer i motsvarande eller liknande ställning.

Enligt *andra stycket* ska termen tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen om registrering av verkliga huvudmän. Denna definition av person med bestämmande inflytande motsvarar termen som beskrivs i rekommendation 10 och i tolkningen i "Interpretative Note on Recommendation 10" i FATF rekommendationerna (som antogs i februari 2012). Vägledning kan också hämtas från dessa rekommendationer, i syfte att skydda det internationella finansiella systemet från missbruk inklusive med avseende på skattebrott. Inom unionen ska termen person med bestämmande inflytande tolkas i överensstämmelse med termen verklig huvudman enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849 (penningtvättsdirektivet) med avseende på enheter som är användare av kryptotillgångar.

För en enhet som är en juridisk person betyder termen "person med bestämmande inflytande" den eller de fysiska personerna som utövar

kontroll över enheten. ”Kontroll” över en enhet utövas i allmänhet av den eller de fysiska personer som i slutändan har ett bestämmande ägarintresse i enheten. Ett ”bestämmande ägarintresse” beror på den juridiska personens ägarstruktur och identifieras vanligtvis utifrån en tröskel och det ska tillämpas ett riskbaserat tillvägagångssätt (t.ex. alla personer som äger mer än en viss procentandel av den juridiska personen, såsom 25 procent). Om ingen fysisk person utövar kontroll genom ägarintressen, kommer den eller de personerna med bestämmande inflytande i enheten att vara den eller de fysiska personer som utövar kontroll över enheten genom andra medel. Om ingen person med bestämmande inflytande enligt de tidigare punkterna har kunnat identifieras, ska högre verkställande tjänstemän anses vara personer med bestämmande inflytande.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

9 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt IV.D.10 a i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.11 a i CARF. I paragrafen finns en definition av aktiv enhet tillsammans med 10 och 11 §§. Det är fråga om en aktiv enhet om den uppfyller något av villkoren i nämnda bestämmelser.

I *första stycket 1* anges att en enhet vars inkomster under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva inkomster. Vad som avses med begreppet passiv inkomst (”passive income”) anges i 6 kap. 9 § KOL och i kommentaren till CARF. Begreppet innefattar bl.a. utdelning, ränta och inkomst som motsvarar ränta, hyra och royalty som inte härrör från verksamhet som utgör rörelse och i vart fall delvis utförts av anställda hos enheten, livränta och kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta. Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. enhetens räkenskapsår om det är ett annat än kalenderåret.

I *första stycket 2* anges att med en aktiv enhet avses också en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag. ”Så gott som uteslutande” betyder 80 procent eller mer. Om enhetens innehav eller koncernfinansieringsverksamhet utgör mindre än 80 procent av dess verksamhet men enheten också erhåller också aktiv inkomst (d.v.s. inkomst som inte är passiv inkomst) kvalificerar den sig för statusen aktiv enhet, förutsatt att den totala summan av aktiviteter uppfyller testet ”så gott som uteslutande”. För syftet med att fastställa om enhetens andra verksamheter än holding- och koncernfinansieringsverksamhet kvalificerar den som en aktiv enhet, kan testet i punkt 1 tillämpas på sådan annan verksamhet.

Om exempelvis ett holdingbolag till 60 procent bedriver holding- eller finans- och serviceverksamhet till ett eller flera dotterbolag, och till 40 procent även fungerar som distributionscenter för de varor producerade av

den grupp den tillhör, och inkomsten från distributionscenterverksamhet är aktiv enligt punkt 1, anses den som en aktiv enhet. Detta gäller oavsett om mindre än 80 procent av dess verksamhet består av att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag. Termen ”så gott som uteslutande” omfattar även en kombination av att ägande i och tillhandahållande av finansiering och tjänster till ett eller flera dotterbolag. Termen ”dotterföretag” betyder varje enhet vars utestående aktier antingen direkt eller indirekt innehas (helt eller delvis) av enheten.

I *första stycket 3* anges att en enhet är en aktiv enhet om den inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna. Enligt den nu aktuella bestämmelsen ska det vara fråga om en enhet som ännu inte bedriver någon affärsverksamhet och inte tidigare heller har bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i ett finansiellt institut, under förutsättning att enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då enheten först etablerades. Se vidare i 13 § för definition av finansiellt institut.

I *första stycket 4* anges att en enhet är en aktiv enhet om den inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut. Enligt den nu aktuella bestämmelsen kvalificerar sig en enhet för statusen som en aktiv enhet om det inte är fråga om ett finansiellt institut och det avvecklar sina tillgångar. Närmare bestämt ska det vara fråga om en enhet som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

I *första stycket 5* beskrivs en enhet som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut och som inte tillhandahåller sådana tjänster till någon enhet som inte är närstående.

I *andra stycket* anges att en enhet som avses i första stycket 5 inte ska anses vara en aktiv enhet om den fungerar som eller utger sig för att vara en investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. Här avses bolag och fonder som utger sig för att vara riskkapitalbolag och riskkapitalfonder, såsom private equity-fonder, venture capital-fonder och leverage buyout-fonder. Det kan vara både svenska och utländska typer av investeringsenheter.

När man avgör vad som menas med ”passiv inkomst” måste hänvisning göras till varje jurisdiktion särskilda regler. En definition av termen har tagits in i 6 kap. 9 §, se författningskommentaren till denna bestämmelse.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

10§

Paragrafen genomför avsnitt IV.D.10 b i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.D.11 b i CARF. I paragrafen finns en definition av aktiv enhet tillsammans med 9 och 11 §§. I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 9 eller 11 §, som ska anses vara aktiva enheter. Det rör sig här om enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

11 §

I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 9 eller 10 §, som ska anses vara aktiva enheter. Det anges att sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL är aktiva enheter. Dessa enheter är ofta att betrakta som aktiva enheter redan med tillämpning av 9 §. Här tydliggörs dock att även de enheter som avses här och som inte faller in under det som anges i 9 § ska betraktas som aktiva enheter. Bestämmelsen saknar direkt motsvarighet i CARF och DAC 8 men en likadan bestämmelse återfinns i 2 kap. 4 § första stycket IDKL respektive IDKAL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

12 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E 1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns den huvudsakliga definitionen av vilka som är undantagna personer.

Enligt *punkt 1* är det en undantagen person om det är en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad.

Enligt *punkt 2* är det en undantagen person om det är en enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i 1. Se författningskommentarerna till 6 kap. 3 § för definitionen av närstående enhet.

Enligt *punkt 3* är det en undantagen person om det är en myndighetsenhet. Se författningskommentarerna till 14–15 §§ för definitionen av myndighetsenhet.

Enligt *punkt 4* är det en undantagen person om det är en internationell organisation. Se författningskommentarerna till 16 § för definitionen av internationell organisation.

Enligt *punkt 5* är det en undantagen person om det är en centralbank. Se författningskommentaren till 3 kap. 4 § för definitionen av centralbank.

Enligt *punkt 6* är det en undantagen person om det är ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som anges i 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL. Genom hänvisningen i 13 § finns definitionen av finansiellt institut i IDKAL.

Om en person är undantagen, innebär det att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ska lämna kontrolluppgifter om denna person.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

13 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av finansiellt institut. Detta är en av kategorierna som är en undantagen person enligt 12 §.

Genom hänvisningen används samma definition av finansiellt institut som i IDKAL. Detta består i sin tur av ett antal olika definitioner. Finansiellt institut kan bestå av ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag som finns definierade i IDKAL.

Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS. Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

14 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt IV.E.7i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF tillsammans med 15 §.

I paragrafen räknas de olika kategorierna som tillsammans utgör termen myndighetsenhet upp. Detta är i sin tur en av kategorierna som är en undantagen person enligt 12 §.

En myndighetsenhet är en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Subnationellt politiskt förvaltningsområde omfattar delstat, provinser, län och kommuner.

Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

15 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt IV.E.7 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF tillsammans med 14 §. I paragrafen finns vägledning till definitionen av termen myndighetsenhet. I bestämmelsen finns också vägledning till vad som är en kontrollerad enhet, vilket kan utgöra en myndighetsenhet.

Se även kommentaren till CARF. Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

16 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.E.8 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen finns definitionen av internationell organisation. Detta är en internationell organisation som enligt *första*

stycket har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner (*punkt 1*), har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen (*punkt 2*), och vars inkomster inte gynnar privatpersoner (*punkt 3*).

I *andra stycket* anges att med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Se även kommentaren till CARF. Definitionen ska tolkas i enlighet med den ändrade kommentaren till motsvarande term i CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

17 §

Paragrafen genomför delvis kommentaren i punkt 21 till avsnitt V i CARF. I paragrafen föreskrivs att en användare av kryptotillgångar ska anses vara en rapporteringspliktig användare eller att en fysisk person ska anses vara en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, om en enhet eller en fysisk person som vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en sådan inte är en rapporteringspliktig användare eller en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet samtidigt som det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller personen inte är rapporteringspliktig.

Förutom verkställighetsbestämmelser för hantering av fall av bristande efterlevnad ställs det i kommentaren till CARF krav på jurisdiktioner att försöka identifiera alla metoder som, baserat på det inhemska sammanhanget, potentiellt hotar effektiviteten av granskningsförfarandet för kundkännedom och rapporteringsskyldigheter och vidta lämpliga åtgärder för att förhindra detta. I synnerhet ska en jurisdiktion ha regler för att förhindra kryptotillgångsoperatörer, personer eller mellanhänder från att kringgå granskningsförfarandet och rapporteringsskyldigheten. I paragrafen föreskrivs därför att en person eller en enhet, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara en rapporteringspliktig användare eller en rapporteringspliktig person med bestämmande inflytande.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.5.

6 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.2 i CARF.

I paragrafen finns definitionen av termen åtgärder för kundkännedom. Med åtgärder för kundkännedom avses en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande krav som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av. Detta kan t.ex. vara utländska regelverk som uppfyller FATF:s rekommendationer. Kundkänne-

domsåtgärder regleras i 3 kap. lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism under rubriken ”kundkännedom”.

När det nuvarande penningtvättsdirektivet, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, beskriver åtgärder för kundkännedom så nämns också fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen som regleras i 4 kap. lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism under rubriken ”övervakning och rapportering”.

Definitionen åtgärder för kundkännedom eller ”AML/KYC-förfaranden” avser det speciella granskningsförfarande som gäller för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i enlighet med regler gällande åtgärder mot penningtvätt eller liknande krav (som t.ex. kundkännedomsförfaranden) som en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för. Dessa förfaranden inkluderar att identifiera och kontrollera kundens identitet, utreda om kunden har en verklig huvudman (inklusive kundens verkliga huvudmän), inhämta information om affärsförbindelsens syfte och art samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen.

Definition av person med bestämmande inflytande behandlas i avsnitt 5.7.3. Denna term ska tolkas i enlighet med bestämmelserna om verklig huvudman som i den svenska lagen finns 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Utöver åtgärder för kundkännedom som i Sverige regleras i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns också de specifika krav granskningsförfarandet som följer av 7 kap i denna lag.

Se även kommentaren till CARE.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.2 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.3 i CARE. I paragrafen finns definitionen av enhet.

Med en enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. Definitionen är identisk med den som anges i DAC 2 och som har genomförts genom 2 kap. 22 § IDKAL. Handelsbolag och kommanditbolag innefattas också i definitionen eftersom dessa är juridiska personer. Även utländska motsvarigheter omfattas av definitionen.

Se även kommentaren till CARE.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.4 i CARE. I paragrafen finns definitionen av närstående enhet.

En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om antingen enheten kontrollerar den andra enheten, eller så är de två enheterna under

gemensam kontroll. För detta ändamål omfattar kontroll direkt eller indirekt ägande av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.5 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF.

I paragrafen finns definitionen av gällande kvalificerande avtal. För att utgöra ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter gäller den grundläggande förutsättningen att det rör sig om ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen. Avtalet måste kräva automatiskt utbyte av upplysningar som är likvärdiga med de uppgifter som ska utbytas enligt DAC 8. Vidare ska likvärdigheten av informationsutbytet ha bekräftats i en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i DAC. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Dock framgår av artikel 8ad.12 att, utan hinder av vad som sägs i punkt 11, ska det, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Dessa upplysningar ska då anses motsvara de upplysningar som krävs enligt DAC 8, förutsatt att det finns ett avtal mellan behöriga myndigheter i kraft mellan de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater och jurisdiktionen utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.6 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av kvalificerad jurisdiktion.

Med kvalificerad jurisdiktion avses en medlemsstat i Europeiska unionen. Även en jurisdiktion utanför unionen kan vara en kvalificerad jurisdiktion om denna har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater. Jurisdiktionen ska dessutom ha identifierat samtliga medlemsstater som rapporteringspliktiga jurisdiktioner i en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.7 i bilaga VI till DAC och avsnitt IV.F.5 i CARF. I paragrafen finns definitionen av skatteregistreringsnummer.

Med skatteregistreringsnummer avses registreringsnummer för skattebetalare utfärdad av en stat eller jurisdiktion där skattebetalaren har hemvist, eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt IV.F.8 i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns definitionen av identifieringstjänst.

En identifieringstjänst är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar.

Bestämmelsen om hur detta påverka utbytet finns i 11 § tredje stycket LAUK.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.6.

8 §

Paragrafen genomför artikel 3 punkt 30 DAC men saknar motsvarighet i CARF.

I paragrafen finns definitionen av termen adress i distribuerad liggare, med denna term avses samma adress som i Mica-förordningen. Hänvisningen till Mica-förordningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

9 §

Paragrafen genomför kommentaren till avsnitt IV.D.11 punkt 56 i CARF. I paragrafen finns definitionen av passiv inkomst. I paragrafen anges vad som avses med passiv inkomst. Paragrafen införs för att möjliggöra bedömningen av vad som avses med en aktiv enhet enligt 5 kap. 9 §, där begreppet passiv inkomst är av avgörande betydelse. En sådan bedömning kan få betydelse för om rapportering ska ske enbart för den aktuella enheten eller om rapportering också ska ske för personer med bestämmande inflytande, se avsnitt 5.5.3 om uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga användare.

Passiv inkomst innefattar enligt *första stycket* den del av inkomsten som består av:

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta eller utdelning,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar
8. nettoinkomsten från swappar,

9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller

10. liknande inkomst.

I *andra stycket* framgår vad som inte anses vara en passiv inkomst.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

10 §

I paragrafen klargörs att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i IDKAL eller i IL, om någonting annat inte anges.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.4.

7 kap.

1 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt III i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras det förhållandet att en användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som sådan enligt granskningsförfarandet som beskrivs i detta kap.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

2 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt III.A.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras vilket granskningsförfarande som gäller för att fastställa huruvida en individuell användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. I andra punkten i ikraftträdande-bestämmelserna regleras vidare att granskningsförfarandet ska vara avslutat den 1 januari 2027 för befintliga användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I bestämmelsen anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, vid tidpunkten denne upprättar en kundrelation med den individuella användaren av kryptotillgångar, ska inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister. Efter att intygandet har inhämtats ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster verifiera att intygandet är rimligt baserat på de upplysningar som inhämtats. Rimlighetsbedömningen ska även inkludera eventuell annan dokumentation (i förekommande fall) som har samlats in enligt åtgärder för kundkännedom, se avsnitt 5.7.6 för denna definition. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förväntas

inte utföra en oberoende juridisk analys av relevant skattelagstiftning för att verifiera rimligheten i lämnade upplysningar.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har anledning att känna till att ett intyg är otillförlitligt eller felaktigt om dess kännedom om relevanta fakta eller uttalanden som ingår i intyget eller annat dokumentationen är sådant att en rimligt försiktig person i motsvarande positionen skulle ifrågasätta uppgiften. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster har också anledning att ifrågasätta att eller känna till att intyget är otillförlitligt eller felaktigt om det finns uppgifter i dokumentation eller i dennes filer som är i konflikt med personens påstående om dess status. Ett exempel på ett intyg som inte uppfyller rimlighetsprövningen är om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får ett intyg och jurisdiktionen för bostadsadressen i intyget inte stämmer överens med den som finns i dokumentation som samlats in enligt de åtgärder för kundkännedom som inhämtats enligt penningtvättsreglerna. Ett annat exempel är om den angivna bostadsadressen inte finns i den jurisdiktion som angetts som hemviststat.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får inte förlita sig på dokumentation som tillhandahålls av en person om dokumentationen inte rimligen styrker identiteten på den person som uppvisar dokumentationen. Till exempel är dokumentation inte tillförlitlig om den tillhandahålls personligen av en individ och fotografiet eller signaturen på dokumentationen inte stämmer överens med utseendet eller signaturen på personen som presenterar dokumentet. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan vidare inte förlita sig på dokumentation om det saknas information som är nödvändig för att fastställa personens status.

Om rimlighetsbedömningen leder till att ett intyg inte klarar prövningen förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster antingen kräva ett nytt giltigt intyg eller en rimlig förklaring och dokumentation som stöder rimligheten i intygande. Det krävs då också att denne behåller en kopia eller en notering av sådan förklaring och dokumentation innan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillhandahåller tjänster eller verkställer rapporteringspliktiga transaktioner till den individuella användaren av kryptotillgångar.

Med skatterättslig hemvist innebär i princip där enheten eller individen är obegränsat skattskyldig enligt intern rätt. En enhet eller en individ kan vara obegränsat skattskyldig i flera jurisdiktioner och ska behandlas som en rapporteringspliktig användare för samtliga jurisdiktioner där den har skatterättslig hemvist.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

3 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt III.B.1 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 4 §, vilket granskningsförfarande som ska användas för att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. I

andra punkten i ikraftträdandebestämmelserna regleras vidare att granskningsförfarandet ska vara avslutat den 1 januari 2027 för befintliga användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I *första stycket* regleras att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska inhämta ett intygande när den upprättar en kundrelation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Detta ska ske som en del i granskningsförfarandet som ska tillämpas för att fastställa om en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare och inte en undantagen person eller aktiv enhet.

I *andra stycket* anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten för en enhet som är en användare av kryptotillgångar som intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist. Exempelvis kan detta omfatta rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som är skattemässigt transparenta och enheter som har hemvist i en jurisdiktion utan bolagsskattesystem.

Vid fastställandet av huruvida någon är rapporteringspliktig ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster följa riktlinjerna i 3 och 4 §§ i den ordning som är mest lämplig under omständigheterna. Det skulle till exempel kunna innebära och möjliggöra för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att först fastställa att enheten är en undantagen person i enlighet med 4 § och därför inte är en rapporteringspliktig användare.

Intygandet måste möjliggöra bestämning av enhetens skatterättsliga hemvister. De inhemska lagarna i de olika jurisdiktionerna fastställer villkoren under vilka en enhet ska behandlas som att den skatterättsligt har ”hemvist” i jurisdiktionen. De omfattar olika former av anknytning till en jurisdiktion som, i de inhemska skattelagarna utgör grunden för en mer omfattande skattskyldighet (obegränsad skattskyldighet). I allmänhet kommer en enhet att vara skatterättsligt hemmahörande i en jurisdiktion om den enligt lagarna i den jurisdiktionen betalar eller borde betala skatt där på grund av dess lednings- eller bolagsform, eller något annat kriterium av liknande karaktär, och inte bara från inkomster i den jurisdiktionen. Om en enhet har hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion, ska samtliga sådana stater och jurisdiktioner redogöras för i intyget och den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster måste behandla enheten som rapporteringspliktig användare i varje stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 4.6.

4 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.1 b i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 3 §, vilket granskningsförfarande som ska användas för att fastställa huruvida en enhet som är en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare. Utöver detta regleras i 8–15 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande men också krav på intygandens giltighet, allmänna krav och regler för genomförande av granskningsförfarandet samt en bestämmelse om att det ska finnas dokumentation om vidtagna åtgärder.

I paragrafen regleras situationen att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är en användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare om denna inte kan fastställa på ett rimligt sätt baserat på intygandet eller upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgänglig att enheten är en undantagen person.

”Allmänt tillgänglig” information inkluderar sådan information som gjorts tillgänglig av ett statligt organ (till exempel en regering eller en myndighet eller en kommun) i en stat eller jurisdiktion, såsom information i en lista publicerad av en skattemyndighet, information i ett allmänt tillgängligt register som förs av ett statligt organ eller information som gjorts tillgänglig på en etablerad värdepappersmarknad. I detta avseende förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behålla anteckningar om vilken typ av information som granskats och det datum då informationen granskades.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

5 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 6–7 §§, hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida en enhet har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

Med avseende på en enhet som är en användare av kryptotillgångar, och inte är en undantagen person, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer om den inte fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

6 §

Paragrafen genomför avsnitt III.B.2 a i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 5 och 7 §§, hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

I *första stycket* regleras närmare hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska identifiera och fastställa om det finns personer med bestämmande inflytande hos en enhet som är användare av kryptotillgångar. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. Se vidare avsnitt 5.7.6 om denna definition. I Sverige innebär detta de specifika krav på kundkännedsåtgärder som följer av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intyg som samlas in med avseende på en användare eller en person med bestämmande inflytande enligt kraven som följer av CRS eller ett redan insamlat intygande från användaren för andra skatteändamål, såsom för inhemska rapporteringsändamål avseende FATCA, i den mån det innehåller all information som avses i 9 §.

I *andra stycket* regleras vad som gäller för de rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som inte är rättsligt skyldig att tillämpa åtgärder för kundkännedom som är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa ska i stället tillämpa granskningsförfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana åtgärder i syfte att identifiera personer med bestämmande inflytande.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

7 §

Paragrafen genomför avsnitt III.A.2 och B.2 b i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras, tillsammans med 5 och 6 §§, hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. Utöver detta regleras i 8 § hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande.

I denna bestämmelse regleras närmare hur en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska fastställa om personerna med bestämmande inflytande som identifierats enligt 6 § är rapporteringspliktiga personer. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotill-

gångstjänster ska förlita sig på ett intygande från en enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande. Vad gäller det intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa den skatterättsliga hemvisten för personer med bestämmande inflytande ska de uppgifter som hämtas in verifieras så att dessa är tillförlitliga och avstämning ska göras mot annan dokumentation som har samlats in enligt åtgärder för kundkännedom.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster kan förifylla information med undantag för stater eller jurisdiktioner där personer med bestämmande inflytande har skatterättslig hemvist, i den utsträckning som informationen redan finns tillgänglig i dess register.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

8 §

Paragrafen genomför avsnitt III.A.2 och B.3 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen regleras hur den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver agera om omständigheterna ändras i fråga om en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande på ett sätt som gör att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet som inhämtats är felaktigt eller otillförlitligt.

I *första stycket* anges att om omständigheterna ändras på ett sådant sätt att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller borde ha känt till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt så ska denne skaffa ett giltigt intyg eller en rimlig förklaring och dokumentation (i förekommande fall) som stöder giltigheten av det ursprungliga intyget.

I *andra stycket* regleras vad som gäller under den perioden i vilken den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får enligt bestämmelsen under denna tid förlita sig på den information som inhämtats i intygandet i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten.

I *tredje stycket* anges att om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan få en bekräftelse på intygandets giltighet eller ett nytt giltigt intygande under en sådan 90-dagarsperiod som anges i andra stycket, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de har sina skatterättsliga hemvister både i de stater och jurisdiktioner där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater eller jurisdiktioner där de kan ha sina hemvister efter att omständigheterna förändrats.

En ”förändring av omständigheterna” inkluderar varje förändring som resulterar i tillägg av information relevant för en individuell användare av kryptotillgångars status eller som på annat sätt är i konflikt med sådan användares status eller någon annan ändring eller tillägg av information till någon profil som är associerad med denna om detta påverkar statusen.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska avgöra om ny information tillförs med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångars profil så att det innebär en förändring av omständigheterna i enlighet med åtgärder för kundkännedom enligt penningtvättsregler eller andra rättsliga skyldigheter. En förändring av omständigheterna som påverkar intyget innebär att intyget inte ska bedömas som tillförlitligt tills informationen uppdaterats.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förväntas införa rutiner för att säkerställa att varje förändring som utgör en förändring av omständigheterna identifieras av denna. Dessutom förväntas den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster meddela alla personer som tillhandahåller ett intyg om personens skyldighet att meddela denna om en förändring i omständigheterna.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

9 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen anges villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande ska vara giltigt. Ytterligare villkor i fråga om intygen för individuella användare anges i 11 och 12 §§ och för personer med bestämmande inflytande i 12 §.

Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande. Ett intygande kan också undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av någon som är behörig att underteckna på uppdrag av den individuella kryptotillgångsansvändaren eller personen med bestämmande inflytande enligt nationell lag. Intygandet behöver vidare vara daterat senast dagen för mottagande samt innehålla vissa upplysningar som anges nedan med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande.

Intygandet ska enligt punkt 1–5 innehålla uppgift om

- förnamn och efternamn
- bostadsadress
- skatterättsliga hemvister
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion
- födelsedatum.

Om den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande har skattemässig hemvist i en stat eller jurisdiktion måste intygandet inkludera personens skatteregistreringsnummer för varje sådan stat eller jurisdiktion (med förbehåll för undantaget i 11 §).

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.2 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. I paragrafen anges villkoren för att ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska vara giltigt.

Ett intygande är endast giltigt om det undertecknas (eller på annat sätt bekräftas) av enheten enligt nationell lag. Det bör vara en firmatecknare eller person med fullmakt att företräda enheten som undertecknar intygandet. Vidare ska intygandet som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar vara undertecknat eller på annat sätt bekräftat på heder och samvete och vara daterat senast dagen för mottagande samt innehålla vissa upplysningar som anges nedan med avseende på enheten eller personen med bestämmande inflytande.

Intygandet ska enligt punkt 1–6 innehålla uppgift om

- fullständigt officiellt namn
- adress
- skatterättsliga hemvister
- skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion
- vad gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person
- de upplysningar som anges i 9 § med avseende på varje person med bestämmande inflytande i enheten, om inte denna person har tillhandahållit ett intygande i enlighet med 9 §
- den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av granskningsförfarandet
- i förekommande fall, upplysningar om de kriterier som den måste uppfylla för att behandlas som en aktiv enhet eller en undantagen person.

Om enheten som är användare av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person har skattemässig hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion måste intygandet inkludera personens skatteregistreringsnummer för varje sådan stat eller jurisdiktion (med förbehåll för undantaget i 11 §).

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

11 §

Paragrafen genomför kommentarpunkt 19 till avsnitt III.A b i CARF.

I paragrafen anges en lättnad i villkoren för att ett intygande som lämnats av en individuell användare av kryptotillgångar ska vara giltigt. Ytterligare villkor i fråga om intygen för individuella användare anges i 9 och 12 §§.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får betrakta ett intygande som giltigt trots att det innehåller ett oväsentligt fel, om denne har tillräcklig dokumentation för att komplettera den information som saknas i intyget. I sådana fall måste den dokumentation som används för att åtgärda det oväsentliga felet innebära att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster med hög

sannolikhet kan rätta felet. Till exempel kan ett intyg där den individuella kryptotillgångsansvändaren förkortat beteckningen på hemviststaten betraktas som giltigt, trots förkortningen, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillgång till en legitimation som utfärdats av staten eller jurisdiktionen som rimligen överensstämmer med förkortningen. Å andra sidan kan en förkortning för hemviststaten inte betraktas som ett oväsentligt fel om förkortningen inte stämmer överens med den som anges på t.ex. personens pass. En underlåtenhet att tillhandahålla en uppgift om skatterättslig hemvist är inte heller ett oväsentligt fel. Dessutom utgör motsägelsefull information i ett intygande eller i filerna hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte ett oväsentligt fel.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

12 §

Paragrafen genomför avsnitt III.C.3 i CARF men saknar motsvarighet i DAC.

I bestämmelsen anges att ett intygande för en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande under vissa omständigheter inte behöver innehålla skatteregistreringsnummer. Ett intygande enligt 9 eller 10 § behöver inte innehålla skatteregistreringsnummer om den stat eller jurisdiktion där individen eller enheten har skatterättslig hemvist inte utfärdat ett skatteregistreringsnummer till individen eller enheten, eller den inhemska lagstiftningen i den aktuella staten eller jurisdiktionen inte kräver att skatteregistreringsnummer lämnas.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

13 §

Paragrafen genomför avsnitt III.D.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I paragrafen anges de allmänna kraven för granskningsförfarandet.

Enligt *första stycket* kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § och IDKAL förlita sig på granskningsförfarande som vidtagits enligt 5 och 7 kap. IDKAL när det gäller granskningsförfarandet enligt 7 kap. denna lag. Detta gäller även om skyldigheterna genomförts enligt motsvarande utländsk reglering.

I *andra stycket* anges att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också kan förlita sig på ett intygande som redan inhämtats för andra skatteändamål. Detta gäller dock under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i 9 och 10 §§. Detta senare krav kan gälla ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § IDKL som inhämtat ett intygande för FATCA-ändamål.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

14 §

Paragrafen genomför avsnitt V.A.2 i bilaga VI till DAC och delvis avsnitt V i CARF.

I paragrafen regleras att om en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt detta kapitel efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, dock inte före utgången av 60 dagar, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner. De 60 dagarna räknas från tidpunkten för den ursprungliga begäran.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.4.

15 §

Paragrafen genomför avsnitt V.B.1 i bilaga VI till DAC och avsnitt III.D.3 i CARF.

I paragrafen regleras att de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar som åberopas för att genomföra de rapporteringskrav och granskningsförfaranden som den omfattas av enligt SFL och KOL. Detta innebär t.ex. att plånboksadresser, för vilka det finns krav att rapportera en överföring enligt 22 d kap. 7 § 9, SFL ska sparas. Sådan dokumentation ska finnas tillgängliga under minst sju år efter utgången av den period inom vilken den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att rapportera upplysningarna, om upplysningarna är rapporteringspliktiga enligt 22 d kap. och 24 kap. 4 § SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.4.

8 kap.

1 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt I.G i bilaga VI till DAC och avsnitt I.H i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om möjligheten för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har en lika stark anknytningsfaktor till Sverige som en eller flera andra kvalificerade jurisdiktioner att anmäla till Skatteverket att den väljer att fullgöra kraven i fråga om rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion. Undantaget är endast tillämpligt om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster enligt Mica-förordningen och därför har en anknytning till Sverige genom 2 kap. 4 § 1.

I *första stycket* framgår vem som har en möjlighet att lämna in en anmälan och när denna ska lämnas in. Det ska för det första vara fråga om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som har anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 2. Möjligheten att lämna in en anmälan står med andra ord inte till buds för en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet och har en anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 1. För det andra ska den rapporte-

ringsskyldiga leverantören ha motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion som till Sverige. Slutligen ska anmälan enligt första stycket lämnas in snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts.

I *andra stycket* anges att en kryptotillgångsoperatör ska meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver i enlighet med hur undantagsbestämmelserna i 2 kap. 6–11 §§ är utformade inte lämna in en anmälan enligt 1 § om denne ska fullgöra skyldigheterna i annan kvalificerad jurisdiktion i en situation där denne har en starkare anknytning till en sådan kvalificerad jurisdiktion. En kryptotillgångsoperatör kan dock fortfarande ha en registreringskyldighet enligt 9 kap.

I 2 § anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan eller ett meddelande enligt denna paragraf ska innehålla.

Se vidare om definitionerna av kryptotillgångsoperatör, marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster, rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och anknytningsfaktorn till Sverige i 2 kap. 1–4 §§ och om undantagen när kryptotillgångsoperatören lämnar in en anmälan i 2 kap. 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.2.

2 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 1 § ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.2.

9 kap.

1 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.1 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CAREF. I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten för kryptotillgångsoperatörer och som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt har anknytning till Sverige och eventuellt flera andra kvalificerade jurisdiktioner att registrera sig hos Skatteverket.

I *första stycket* framgår vem som omfattas av kraven på ansökan om registrering. Det ska för det första vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 § och alltså inte en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 2 §. För det andra ska kryptotillgångsoperatören ha en anknytning till Sverige enligt 2 kap. 4 § 2 eller 5 §.

I *andra stycket* finns två olika undantag från registreringskyldigheten enligt första stycket. Undantaget i *punkt 1* är tillämpligt i en situation där kryptotillgångsoperatörer samtidigt är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och granskningsförfarande enligt

2 kap. 6–12 §§ i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat. Detta innebär att kravet på registrering inte faller bort om kraven ska uppfyllas i en kvalificerad jurisdiktion utanför unionen. Undantaget i *punkt 2* är tillämpligt när kryptotillgångsoperatören är registrerad i en annan medlemsstat.

I *trede stycket* anges att en sådan kryptotillgångsoperatör senast innan tidsfristen för kontrolluppgiftsskyldigheten har löpt ut ska anmäla sig för registrering till Skatteverket.

Skatteverket ska enligt 5 § LAUK registrera en kryptotillgångsoperatör i registret om den har lämnat in en ansökan, se vidare författningskommentaren till denna bestämmelse. Skatteverket ska vidare enligt 7 § LAUK informera den Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som inte anmält sig för registrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.1.

2 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.2 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om vilka uppgifter kryptotillgångsoperatören ska lämna vid registrering till Skatteverket där den gör sin enda registrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.1.

3 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.3 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF.

Av paragrafens framgång att kryptotillgångsoperatören som registrerats enligt 1 § snarast men senast inom två månader ska anmäla ändrade förhållanden i fråga om de uppgifter som lämnats enligt 2 § till Skatteverket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.1.

4 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra avsnitt V.F.5 i bilaga VI till DAC. Bestämmelser saknar motsvarighet i CARF.

Enligt paragrafen ska en kryptotillgångsoperatör som inte längre uppfyller kriterierna för att vara en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 §, eller som inte längre har några rapporteringspliktiga användare i unionen eller som har upphört med sin verksamhet snarast men senast inom två månader anmäla detta till Skatteverket. Skatteverket ska enligt 6 § LAUK i en sådan situation stryka kryptotillgångsoperatören från registret, se vidare författningskommentaren till denna bestämmelse.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.1.

5 §

I paragrafen anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en ansökan om registrering enligt 1 § ska innehålla.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Punkt 2 anger att lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds efter den 31 december 2025.

Punkt 3 genomför delvis avsnitt III.A.1 och B.1 i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF. Av bestämmelsen framgår att, med avseende på befintliga användare av kryptotillgångar, den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 1 januari 2027 ska inhämta ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.2 Förslaget till lag (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Lagen är ny och innebär att DAC 8 och CARF delvis genomförs i svensk rätt. Bestämmelser om de rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänsters uppgiftsskyldighet avseende rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer finns i 22 d kap. SFL.

Bestämmelser om vilka åtgärder rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande och vissa andra skyldigheter med anknytning till detta finns i KOL.

1 §

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde och innehåll.

Av *punkt 1* framgår att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits genom leverantörer av kryptotillgångstjänster som avses i DAC 8 vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning.

Enligt *punkt 2* gäller lagen också automatiskt utbyte av information enligt gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

Övervägandena finns i avsnittet 5.3.

2 §

Paragrafen anger lagens innehåll.

3 §

Paragrafen anger vilken betydelse termer och uttryck som används i denna lag har.

I *första* och *andra styckena* anges, dels att termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen om administrativt samarbete, dels att med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på

elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning. Med detta avses t.ex. dataöverföringssystemet CTS-systemet. Det finns en motsvarighet till OECD:s dataöverföringssystem inom EU som benämns CCN-nätet, se 7 § lagen om administrativt samarbete.

I *tredje stycket anges* vad som avses med en rapporteringspliktig jurisdiktion.

I *punkt 1* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses en medlemsstat i EU.

I *punkt 2* anges att med en rapporteringspliktig jurisdiktion avses också en annan stat eller jurisdiktion än en medlemsstat i EU, med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte om kryptotillgångar på skatteområdet och staten eller jurisdiktionen har identifierats som en rapporteringspliktig jurisdiktion i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Termen har endast betydelse för med vilka stater och jurisdiktioner upplysningar ska utbytas med.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

4 §

Paragrafen anger att andra termer och uttryck som används i LAUK har, om inte något annat anges, samma betydelse som anges i 2–6 kap. KOL.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

5 §

Paragrafen genomför artikel 8ad.7 i DAC. Paragrafen anger att Skatteverket ska registrera en kryptotillgångsoperatör som lämnar in en ansökan enligt 9 kap. 1 § KOL om kriterierna för detta är uppfyllda.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

6 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt V.F.5 i bilaga VI till DAC.

Paragrafen anger att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör som inte har hemvist inom EU från det centrala registret under vissa omständigheter. Med det centrala registret avses det register som omnämns i artikel 8ad.10 i DAC.

I *punkt 1* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om den underrättar verket om att den inte längre har rapporteringspliktiga användare i unionen.

I *punkt 2* anges att Skatteverket ska stryka en enhet från det centrala registret om det finns skäl att anta att den har upphört med sin verksamhet.

I *punkt 3* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 3 § KOL.

I *punkt 4* anges att Skatteverket ska stryka en kryptotillgångsoperatör från det centrala registret om verket återkallat registreringen enligt 8 §.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

7 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket snarast ska underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer som utgör en sådan rapporteringsskyldig leverantör som avses i 2 kap. 1 § KOL och som inleder sin verksamhet som kryptotillgångsoperatör utan att ha registrerat sig inom EU.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

8 §

Paragrafen genomför delvis avsnitt V.F.7 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket under vissa förutsättningar ska vidta åtgärder för att återkalla registreringen för en kryptotillgångsoperatör. Paragrafen anger även en tidsram för återkallelsen.

I *första stycket* anges att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten efter två påminnelser ska Skatteverket vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla operatörens registrering enligt 5 §. Skatteverkets skyldighet att återkalla kryptotillgångsoperatörens registrering enligt denna bestämmelse gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 f kap. SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. kryptoavgift, om operatören inte fullgör sina skyldigheter.

I *andra stycket* anges att registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

I *tredje stycket* anges att Skatteverket också ska återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 9 kap. 4 § KOL.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

9 §

Paragrafen genomför artikel 8ad.7 tredje stycket i DAC och avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast får registreras på nytt av Skatteverket om leverantören enligt 5 § tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

10 §

Paragrafen genomför avsnitt V.F.6 i bilaga VI till DAC. I paragrafen anges att Skatteverket ska vidta möjliga åtgärder för att säkerställa efterlevnad av kryptotillgångsoperatörer som inte har hemvist i EU.

I *första stycket* anges att om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 9 kap. KOL eller har fått sin registrering återkallad ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att uppnå efterlevnad från kryptotillgångsoperatörer som är rapporteringsskyldiga i Sverige. Skatteverkets skyldighet att vidta ytterligare åtgärder i en situation där kryptotillgångsoperatörer inte registrerar sig eller har fått sin registrering återkallad gäller utöver den möjlighet Skatteverket har enligt 49 f kap.

SFL att ta ut en särskild avgift, dvs. kryptoavgift, om kryptotillgångsoperatörer inte fullgör sina skyldigheter. Sådana ytterligare åtgärder kan exempelvis bestå i att anmäla brott enligt skattebrottslagen (1971:69), förelägga (eventuellt vid vite) kryptotillgångsoperatörer att registrera sig eller lämna kontrolluppgifter samt att vidta åtgärder för att driva in eventuella kryptoavgifter, t.ex. med stöd av avtal om handräckning mellan Sverige och en annan stat eller jurisdiktion som innefattar bestämmelser om bistånd med indrivning.

I *andra stycket* anges att Skatteverket i möjligaste mån ska samordna åtgärderna för att uppnå efterlevnad med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 3 § KOL från att bedriva verksamhet inom EU. Detta innebär inte att Skatteverket får några nya verktyg för att vidta sådana åtgärder utöver de som redan finns enligt svensk lagstiftning.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1.

11 §

Paragrafen genomför artikel 8ad.2 och 8ad.6 samt delvis 8ad.3 i DAC och avsnitt 2.1, 2.2, 4.2 samt delvis avsnitt 3.2 i CARF MCAA. I paragrafen anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits om rapporteringspliktiga användare och personer med bestämmande inflytande till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Första och andra styckena reglerar det automatiska utbytet av uppgifter med rapporteringspliktiga jurisdiktioner som den rapporteringspliktiga personen har hemvist i medan det tredje stycket reglerar utbytet om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har använt sig av en identifieringstjänst. I paragrafens fjärde stycke anges även hur ofta och när denna överföring ska ske.

I *första stycket* anges att Skatteverket till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. SFL för en rapporteringspliktig person som enligt kontrolluppgiften har hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Vad som utgör en rapporteringspliktig jurisdiktion definieras i 3 § tredje stycket. Detta gäller dock inte i förhållande till en stat eller jurisdiktion vars behöriga myndighet har anmält att den ska anses som en sådan icke ömsesidig jurisdiktion som överför men inte tar emot upplysningar om kryptotillgångar. De upplysningar som ska överföras är de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. 7–13 §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL.

I *andra stycket* anges att Skatteverket inte ska lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna lämnas för.

I *tredje stycket* anges att upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

12 §

Paragrafen genomför delvis artikel 8ad.3. I paragrafen finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster använt sig av en identifieringstjänst. Se vidare avsnitt 5.7.6 om identifieringstjänst.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

13 §

Paragrafen genomför tillsammans med 14 § avsnitt 4 i CARF MCAA. I paragrafen anges att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet. CARF MCAA är ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar men det kan även tänkas förekomma bilaterala avtal. Motsvarigheter till 12 och 13 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och i 14 och 15 §§ lag (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

14 §

Paragrafen genomför tillsammans med 13 § avsnitt 4 i CARF MCAA. I paragrafen anges att om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar och underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

De åtgärder som finns tillgängliga för Skatteverket i detta avseende är de tillämpliga bestämmelserna i SFL om utredning, kontroll och tvångsåtgärder, se t.ex. 37 kap. 11 § och 41 kap. 2 a § SFL. Motsvarigheter till 12 och 13 §§ finns i 3 och 4 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i 5 och 6 §§ lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och i 14 och 15 §§ lag (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

15 §

Paragrafens första stycke genomför avsnitt 5.1 i CARF MCAA. Andra stycket genomför artikel 16.2 i DAC.

I paragrafens första stycke finns begränsningar i hur uppgifter som tas emot får användas och i andra stycket finns en hänvisning till andra bestämmelser i lagen om administrativt samarbete som gäller vid användning och vidarebefordran av upplysningar.

I *första stycket* anges att upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits om kryptotillgångar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

I *andra stycket* anges att för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i DAC 8, gäller 20–22 och 23 §§ lagen om administrativt samarbete. Hänvisningen till DAC 8 är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnittet 5.9.

16 §

Paragrafens första stycke genomför avsnitt 5.2 i CARF MCAA. Paragrafens andra stycke genomför artikel 25.6 första, tredje och delvis fjärde stycket i DAC. I paragrafen första stycke finns bestämmelser om hur Skatteverket ska agera vid vissa överträdelse av sekretessen vid utbyte av upplysningar. I andra stycket föreskrivs att bestämmelser i en annan lag ska tillämpas i vissa situationer.

I *första stycket* anges att Skatteverket omedelbart ska underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelse av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Termen uppgiftsincident definieras 7 § lagen om administrativt samarbete. En hänvisning till denna bestämmelse finns i 3 §.

I *andra stycket* anges att om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen om administrativt samarbete. Det innebär att Skatteverket kan behöva underrätta såväl kommissionen som sekretariatet vid koordineringsorganet om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar sker både med andra medlemsstater i EU enligt DAC 8 och med tredjeländer enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Vid sidan om dessa bestämmelser finns det regler om hantering av personuppgiftsincidenter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Övervägandena finns i avsnitten 5.9 och 8.12.

17 §

Paragrafen genomför artikel 25.6 andra och delvis fjärde styckena i DAC. I paragrafen första stycke regleras en befogenhet för Skatteverket att under vissa omständigheter agera om det inträffat en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter. I andra stycket anges att utbytet ska återupptas när bristerna åtgärdats eller upphört. Tredje stycket avser hur underrättelse ska ske om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar. I fjärde stycket anges att kompletterande bestämmelser i en sådan situation finns i annan lagstiftning.

I *första stycket* anges att Skatteverket tillfälligt och omedelbart får avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i EU om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelse av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter enligt vissa förutsättningar som anges i punkt 1–3. Se 3 § vad gäller innebörden av termen uppgiftsincident.

I *punkt 1* anges att utbytet kan avbrytas om staten eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar. Med att en stat eller jurisdiktionen inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar avses att Global Forums strategi för att hantera uppgiftsincidenter och andra brister i sekretessen och skyddet för uppgifter i ett enskilt fall kan få till följd att forumet inte längre betraktar en stat eller jurisdiktion som en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar.

Enligt *punkt 2* kan utbytet avbrytas om staten eller jurisdiktionen tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller slutligen kan utbytet avbrytas enligt *punkt 3* om staten eller jurisdiktionen har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 16 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

I *andra stycket* anges Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda. I *tredje stycket* anges att om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska verket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

I *fjärde stycket* anges att om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i EU tillämpas 22 b § lagen om administrativt samarbete.

Övervägandena finns i avsnitten 5.9 och 8.12.

18 §

Paragrafen genomför avsnitt V.D i bilaga VI till DAC och avsnitt V i CARF. I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets möjligheter att

förelägga kryptotillgångsoperatörer. Enligt bestämmelsen *första stycke* får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9 kap. KOL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. De skyldigheter som föreskrivs i 9 kap. KOL är anmälningsskyldighet för kryptotillgångsoperatörer som är rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster samt som har viss anknytning till Sverige, se avsnitt 5.8.1.

Vid en anmälan om att rapporteringsskyldigheten fullgörs i en annan kvalificerad jurisdiktion enligt 8 kap. KOL faller det sig naturligt att Skatteverket inte förelägger den som ansöker om att lämna de uppgifter som verket behöver för att kunna bedöma anmälan. Om det inte finns underlag för Skatteverket att kunna konstatera att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har en motsvarande anknytning till en annan kvalificerad jurisdiktion alternativt att nödvändigt underlag förvisso har lämnats in men skyldigheterna har inte fullgjorts i den andra kvalificerade jurisdiktionen föreligger alltså en skyldighet i Sverige. Däremot finns det även bestämmelser i 9 kap. om att kryptotillgångsoperatören ska anmäla ändringar till Skatteverket. I det avseendet kan det bli aktuellt för Skatteverket att förelägga operatören att lämna uppgifter eller underlag.

Utöver den aktuella bestämmelsen har Skatteverket en möjlighet att förelägga den kryptotillgångsoperatör som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan för kontroll av sådan uppgiftsskyldighet enligt 37 kap. SFL.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i 44 kap. SFL gäller för vitesföreläggande. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i 67 kap. SFL om behörig förvaltningsrätt ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1 och 5.8.4.

19 §

I paragrafens *första stycke* anges att beslut enligt 5 och 8 §§ och 18 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Sådana överklaganden ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Enligt 5 § får en kryptotillgångsoperatör, som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, endast registreras på nytt av Skatteverket enligt 5 § om kryptotillgångsoperatören tillhandahåller Skatteverket lämpliga försäkringar, såsom en skriftlig försäkran på heder och samvete, avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom EU och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare uppfyllts. En återregistrering görs enligt 9 §. Ett beslut med stöd av 9 § ska därför, trots de ytterligare villkor som anges i den paragrafen, jämföras med ett beslut enligt 5 §. Ett sådant beslut omfattas därför också av den uttryckliga överklaganderätten.

I *andra stycket* anges att det krävs prövningstillstånd vid överklagande av beslut enligt 5 och 8 §§ till kammarrätten.

Övervägandena finns i avsnittet 5.8.1 och 5.8.4.

Ikraftträdandebestämmelser

Av *punkt 2* framgår att lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.3 Förslaget till lag om ändring i (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

17 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Skatteverket ska agera och vilka befogenheter Skatteverket får vid en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter.

I *första stycket 1* läggs det till att Skatteverket får avbryta informationsutbytet om den andra staten eller jurisdiktionen inte är en lämplig partner för utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, dvs. i ärenden enligt KOL och LAUK.

Övervägandena finns i avsnitt 5.9.2.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser om de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas enligt lagen.

I *punkt 6* införs en ny *punkt h*, som innebär att handläggning enligt KOL, LAUK och 22 d kap. SFL läggs till ändamålen för vilka personuppgifter får behandlas.

Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.5 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 §

I paragrafen anges i vilka andra lagar det finns bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat. I paragrafen läggs en ny punkt, *punkt 16*, till. Där hänvisas till användarbegränsningarna i LAUK.

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av CARF MCAA och DAC 8 får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 15 § LAUK. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock att omfattas av bestämmelserna i 27 kap. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 15 § LAUK får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

27 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skatteseekretess. En ändring genomförs för att uppfylla skyldigheterna enligt artikel 16.1 i DAC

I tredje stycket görs en komplettering som innebär att kryptoavgift läggs till bland de avgifter som jämföras med skatt vid tillämpning av bestämmelsen. Bestämmelser om kryptoavgift finns i 49 f kap. SFL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

2 §

I paragrafen finns bestämmelser om att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i vissa uppräknade ärenden. I paragrafens *första stycke* tas en ny punkt, *punkt 7*, in för att tillförsäkra att sekretess gäller för uppgifter som kryptotillgångsoperatörer lämnar till Skatteverket med anledning av en anmälan om rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. KOL och som hanteras av

Skatteverket enligt 6–10 §§ LAUK. Sekretessen ska dock inte gälla beslut om ärenden enligt KOL och LAUK. Uppgifterna behöver inte alltid ha en direkt koppling till sådan verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt där sekretess gäller enligt 1 §. I 5 § finns bestämmelser om sekretess med anledning av internationella avtal (däri inbegripet EU-lagstiftning). I den mån uppgifterna direkt tillförs Skatteverkets beskattningsdatabas gäller sekretess även enligt 1 § andra stycket 1.

I punkt 7 anges att sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i ärenden enligt LAUK och KOL. Sekretess kommer därför gälla för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, dels i anmälan av rapporteringsskyldighet för kryptotillgångsoperatörer enligt 9 kap. KOL, dels i ärenden om registrering av vissa kryptotillgångsoperatörer samt i ärenden om en sådan anmälan enligt LAUK så länge uppgifterna inte ingår och behandlas i beskattningsdatabasen. Databassekretess enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL gäller alltså även i fråga om beslut i dessa ärenden. Vad som utgör beskattningsdatabasen regleras i 2 kap. lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

I 9 kap. KOL finns bestämmelser om skyldigheten för kryptotillgångsoperatörer att anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara en sådan, se avsnitt 5.8.1. Det finns inga bestämmelser i LAUK om hur Skatteverket ska hantera eller agera utifrån dessa anmälningar. Bestämmelser som riktar sig till vissa rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångar avseende anmälan om undantag från rapporteringsskyldighet finns i 8 kap. KOL, se avsnitt 5.8.2. Anmälningar hanteras dock av Skatteverket i enlighet med bestämmelserna i 5–12 §§ LAUK. I punkten hänvisas därför både till KOL och till LAUK. Sekretessen gäller exempelvis inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med anmälan enligt 9 kap. 1 § KOL utan även för uppgifter som lämnas när en kryptotillgångsoperatör, enligt 9 kap. 2 §, meddelar att den inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan operatör. Sekretessen gäller vidare inte bara för de uppgifter som lämnas tillsammans med anmälningar enligt 8 kap. 1 och 2 §§ samt 9 kap. 1 § första och andra styckena KOL, utan även för uppgifter som lämnas när en operatör anmäler ändringar enligt 8 kap. 3 § och 9 kap. 1 § tredje stycket KOL.

I *tredje stycket 1* läggs beslut i ärenden som anges enligt första stycket 7 till i uppräknningen, dvs. ärenden enligt KOL och LAUK.

Övervägandena finns i avsnitt 5.11.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.6 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 kap.

1 §

I paragrafen anges lagens innehåll.

Ändringen är en följd av att två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap., införs i lagen.

3 kap.

17 §

Paragrafen anger vad som avses med särskilda avgifter. Paragrafen ändras med anledning av att bestämmelser om en ny särskild avgift – kryptoavgift förs in i 49 f kap.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.1.

21 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om skyldigheten att lämna kontrolluppgift om avyttring av andra delägarätter än fondandelar och av fordringsrätter, slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt utfärdande av optioner. I syfte att kontrolluppgift även ska lämnas om avyttringar av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar kompletteras uppräknningen med en ny *punkt 4*.

Genom tillägget av en ny punkt ska kontrolluppgift även lämnas om avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index över råvaror eller kryptotillgångar. Detta gäller dock endast om kapitalvinsten för värdepappret omfattas av bestämmelserna i 52 kap. 3 § IL. Om kontrolluppgiftsskyldigheten framgår av en tidigare punkt gäller denna i stället.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

3 §

I paragrafen regleras vem som ska lämna kontrolluppgift. Av punkt 1 och 2 framgår att värdepappersinstitut ska lämna kontrolluppgift. Av 1 kap. 5 § 26 och 27 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden framgår att med värdepappersinstitut avses svenska aktiebolag och svenska kreditinstitut som har fått tillstånd att bedriva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial i Sverige.

Ändringen i *punkt 1* innebär att kontrolluppgiftsskyldigheten i kapitlet även gäller för värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar, under förutsättning att deras kontrolluppgiftsskyldighet inte framgår av senare punkter i bestämmelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

5 §

I paragrafen regleras vad uppgift ska lämnas om. Uppgifter ska lämnas om avyttring av andra delägarätter än fondandelar samt av fordringsrätter, slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egendom, samt utfärdande av optioner.

Punkt 2 kompletteras så att uppgift även ska lämnas om annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar.

Punkt 3 kompletteras så att uppgift även ska lämnas om slag och sort för annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar. När det gäller värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index, menas med "samma slag och sort" värdepapper som har samma beteckning, samma rättigheter och i övrigt identiska villkor.

I andra stycket sker ingen ändring i sak. Sedan tidigare gäller att terminer och terminsliknande avtal bör redovisas netto om det är möjligt. Detta gäller även för terminer och terminsliknande avtal som avser råvaror, kryptotillgångar eller index (prop. 2004/05:113 s. 60).

Övervägandena finns i avsnitt 7.

6 §

I paragrafen regleras vad uppgift ska lämnas om när den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter. I en sådan situation ska uppgift lämnas om det sammanlagda utbetalda beloppet. Bestämmelsen kompletteras så att denna även gäller för andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror och index över råvaror eller kryptotillgångar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

7 §

I paragrafen regleras vem uppgift ska lämnas för i vissa situationer när delägarätter, fordringsrätter eller andra värdepapper ägs gemensamt av flera personer. I en situation när det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten. Bestämmelsen kompletteras så att denna även gäller vid avyttring av kryptotillgångar, råvaror eller index över råvaror eller kryptotillgångar.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

22 a kap.

4 a §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 a kapitlet i stället ska underrätta Skatteverket om detta. Ett institut som inte har några rapporteringspliktiga konton en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att det inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och

inhålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitten 6.2.8 och 6.3.

22 b kap.

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger kapitlets innehåll, är en följd av att DAC 2 och CRS, som i stor del avser inhämtning och rapportering av uppgifter om rapporteringspliktiga finansiella konton, uppdateras genom DAC 8 och tilläggsavtalet till CRS. Paragrafens ändras redaktionellt på så sätt första stycket delas upp i *punkterna 1–4* i första stycket och ett nytt *andra stycke*. Paragrafen ändras därutöver med anledning av att två nya paragrafer, 4 a och 8 a §§, tas in i kapitlet.

4 a §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 b kap. i stället ska underrätta Skatteverket om detta. Ett institut som inte har några rapporteringspliktiga konton en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att det inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.8.

5 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton.

Första stycket 3 kompletteras på så sätt att utöver kontots identifikationsuppgifter ska uppgift också lämnas om typ av finansiellt konto och huruvida kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto. Med typ av finansiellt konto avses ”inlåningskonto”, ”depåkonto” etc. Ändringen genomför avsnitt I.A.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

En ny punkt, *punkt 5*, införs i *första stycket* som anger att uppgift ska lämnas om ifall kontohavaren har ett giltigt intygande. Denna skyldighet gäller såväl nya som befintliga konton. Ändringen genomför avsnitt I.A.1 a i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

En ny punkt, *punkt 6*, införs i *första stycket* som innebär att uppgift även ska lämnas om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet kontohavare till det gemensamma kontot. Ändringen genomför avsnitt I.A.1 c i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

I *andra stycket 1* anges att uppgift ska lämnas om de personer som kontrolluppgiften lämnas för är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare. Där anges även att uppgift ska lämnas om på vilket sätt personerna med bestämmande inflytande utövar inflytandet (se vidare prop. 2018/19:9 s. 123–124). Punkten ändras på så sätt att denna uppgift alltid ska lämnas när kontrolluppgifter enligt detta kapitel lämnas för personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare. Det görs alltså inte någon skillnad mellan nya konton som innehas av enheter (som ska granskas enligt 7 kap. IDKAL) och befintliga konton som innehas av enheter (som ska granskas enligt 6 kap. IDKAL). Vidare innebär ändringen att det också ska lämnas uppgift om huruvida det har lämnats ett giltigt intygande för respektive person med bestämmande inflytande. Ändringen genomför avsnitt I.A.1 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se också kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.1.

6 §

Paragrafen anger vilka uppgifter som ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som är depåkonton. Genom ändringen införs en begränsning av vilka uppgifter som ska lämnas om sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i stället lämnar uppgifter om detta i en kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock välja att ändå lämna dessa uppgifter med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton. Ändringen genomför avsnitt 1.A.5 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se också kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2. och 6.2.1.

8 a §

Paragrafen, som är ny, är en följd av att det tagits in en ny punkt 6a i avsnitt I.A i bilaga I till DAC och i CRS.

I paragrafen anges att uppgift ska lämnas om den eller de roller genom vilka den rapporteringspliktiga personen innehar andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person. I 2 kap. 11 § 3 IDKAL anges att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet är ett finansiellt konto. Termen investeringsenhet definieras i 2 kap. 9 § IDKAL.

Paragrafen gäller bara när det är fråga om en andel i eget kapital i en investeringsenhet som inte är en juridisk person. En sådan investeringsenhet kan t.ex. vara en trust. Termen andel i eget kapital förklaras i 2 kap. 4 a § IDKAL. Där framgår bl.a. att när det är fråga om en trust som är ett finansiellt institut anses en andel i eget kapital innehas av varje person som betraktas som stiftare eller förmånstagare till hela eller en del av trusten eller en annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En person ska betraktas som förmånstagare till en trust om personen har rätt att direkt eller indirekt, såsom genom ombud, få en fixerad eller

diskretionär utdelning från trusten. Motsvarande bör gälla för liknande juridiska konstruktioner som varken är trustar eller juridiska personer.

Eftersom kontrolluppgiftsskyldigheten begränsar sig till rapporteringspliktiga konton och endast finansiella konton kan vara sådana (se 2 kap. 20 § IDKAL) är det också av betydelse att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet enligt 2 kap. 11 § IDKAL inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning, eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.1.

22 d kap.

1 §

I paragrafen, som är ny, anges kapitlets innehåll och bestämmelsernas ordning. Paragrafen genomför delvis artikel 8ad i DAC tillsammans med KOL och LAUK.

I paragrafen anges att det i kapitlet finns bestämmelser med anledning av rådets direktiv (EU) 2023/2226 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8) och gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster som erhållits om kryptotillgångar. Även om Sverige i november 2024 har undertecknat CARF MCAA finns ännu inte något gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar. Det undertecknade avtalet föreslås genom denna lagrådsremiss också underställas riksdagens prövning. För att det ska bli gällande krävs vidare att en serie under rättelser lämnas in till OECD:s sekretariat, se avsnitt 7 i CARF MCAA. Så länge Sverige inte ingått något sådant avtal som blir gällande tillämpas bestämmelserna endast med anledning av det ovan nämnda direktivet. Det motsäger dock inte det faktum att bestämmelserna införs även med anledning av kommande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar, när de blir gällande. Sådana avtal kommer med all sannolikhet att återspegla CARF MCAA. Om de inte gör det kan ytterligare lagändringar behöva göras för att Sverige ska leva upp till det aktuella avtalets villkor.

Övervägandena finns i avsnitt 6.5.1.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges vilken betydelse termer och uttryck som används i kapitlet har. I bestämmelsen anges att termer, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i KOL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

3 §

I paragrafen, som är ny, finns definitionen av vem som ska lämna kontrolluppgift. Paragrafen genomför avsnitt II.A i bilaga VI till DAC.

Kontrolluppgift ska lämnas av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. KOL och som därför har anknytning till Sverige enligt 2 kap. 5 och 6 §§ KOL. En marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som inte är rapporteringsskyldig i Sverige enligt undantagen i 2 kap. 6–11 §§ KOL ska därför inte lämna kontrolluppgifter.

Se vidare avsnitt 5.4 avseende skyldigheter för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

4 §

I paragrafen, som är ny, finns ett undantag som innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte ska lämna kontrolluppgift i Sverige. Undantaget gäller under förutsättning att uppgifter lämnas i en jurisdiktion med vilken det finns ett gällande kvalificerande avtal med den jurisdiktion där användaren har hemvist. Bestämmelsen genomför avsnitt II.E i bilaga VI till DAC men saknar motsvarighet i CARF. Undantaget att lämna kontrolluppgift gäller endast en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. 1 § och 4 § 2 KOL. Undantaget är därför inte tillämpligt för enheter som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i Mica-förordningen eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i nämnda förordning.

Bestämmelsen innebär att uppgifter inte behöver lämnas om en rapporteringspliktig person som utbytet av uppgifter avser omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter samtidigt som den kvalificerade jurisdiktionen saknar avtal med någon medlemsstat. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som är skyldig att lämna uppgifter om användare och personer med bestämmande inflytande till Skatteverket respektive till en behörig myndighet i en jurisdiktion utanför EU, behöver med andra ord inte lämna uppgifter till Skatteverket om motsvarande uppgifter redan har lämnats av den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster i en annan jurisdiktion utanför EU och det finns ett gällande kvalificerat avtal som innebär att uppgifterna utbyts med användarens hemviststat.

Se författningskommentaren till 2 kap. 1 och 4 och 5 §§ KOL för definitionerna av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och avseende 4 och 5 §§ för de olika anknytningsfaktorerna.

Se 6 kap. 4 § KOL för definitionen av gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

5 §

I paragrafen, som är ny, anges för vem kontrolluppgift ska lämnas. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B.1 och 2 i bilaga V till DAC.

I *första stycket* anges att kontrolluppgift ska lämnas för den som identifierats eller skulle ha identifierats som en rapporteringspliktig

användare av kryptotillgångar. Termen rapporteringspliktig användare definieras i 5 kap. 1 § KOL. Identifieringen sker när granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL genomförs. I 7 kap. finns olika bestämmelser som anger när dessa åtgärder ska ha genomförts.

I *andra stycket* anges vidare att kontrolluppgift även ska lämnas för den som identifierats eller skulle ha identifierats som en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person. Termen person med bestämmande inflytande definieras i 5 kap. 8 § KOL och rapporteringspliktig person definieras i 5 kap. 6 § KOL. Identifieringen sker när granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL genomförs. I 7 kap. finns olika bestämmelser som anger när dessa åtgärder ska ha genomförts.

Av 2 § i detta kapitel framgår att termer och uttryck som används i kapitlet, om inte något annat anges, har samma betydelse som de har i KOL.

Kontrolluppgift ska lämnas för obegränsat skattskyldiga. Av de nya bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 d §§ framgår att kontrolluppgift även ska lämnas för begränsat skattskyldiga fysiska personer och för enheter enligt definitionen i 6 kap. 2 § KOL som är begränsat skattskyldiga.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

6 §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt 22 d kapitlet i stället ska underrätta Skatteverket om detta. En leverantör som inte har några rapporteringspliktiga användare en viss rapporteringspliktig period är inte skyldig att lämna kontrolluppgifter men ska då enligt detta stycke underrätta Skatteverket om att den inte har några uppgifter att lämna.

I *andra stycket* anges att underrättelserna ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster som lämnar underrättelsen.

Dessa underrättelser är inte i sig kontrolluppgifter. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i avdelning VI. i SFL är därför inte tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

7 §

I paragrafen, som är ny, finns de finansiella rapporteringskrav som gäller för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster. Bestämmelsen tas in med anledning av avsnitt II.B.3 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.3 i CARE. Rapporteringen ska ske avseende rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts för varje relevant kalenderår och i förhållande till varje rapporteringspliktig användare. Den aktuella bestämmelsen anger vilken information som ska rapporteras, medan 8–11 §§ innehåller tillämpliga värderings- och valutaomräkningsregler för densamma. Med beaktande av de olika kategorierna av rapporteringspliktiga transaktioner måste varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera om det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången (punkt 1), förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta (punkt 2 och 3),

förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar (punkt 4 och 5), rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner (punkt 6), och andra överföringar av rapporteringspliktiga transaktioner till eller från rapporteringspliktiga användare (punkt 7–9). Uppgift ska lämnas om antalet kryptoenheter, dvs. antalet av en viss kryptotillgång (t.ex. bitcoin), som har överförts genom respektive transaktionstyp.

Enligt *punkt 1* ska uppgift lämnas om det fullständiga namnet på den rapporteringspliktiga kryptotillgången. Informationen enligt punkt 2–9 måste rapporteras för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. För dessa syften måste det fullständiga namnet eller benämningen rapporteras i stället för ett kännetecken eller symbol som används för att identifiera varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång. Enligt det befintliga XML-schemat ska "the Digital Token Identifier" användas när det finns tillgängligt. Fler riktlinjer avseende vilken benämning som ska användas för kryptotillgångar kan komma att publiceras på OECD:s hemsida.

Enligt *punkt 2* ska uppgifter lämnas om förvärv av rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta. I bestämmelsen anges att uppgift ska lämnas om det sammanlagda bruttobeloppet som betalats med avseende på förvärv av fiatvaluta. Med bruttobelopp menas det belopp som betalats med avseende på förvärv av kryptotillgångar mot ersättning i fiatvaluta. Avdrag ska därför göras för de erlagda transaktionsavgifterna. Närmare bestämt ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det sammanlagda beloppet som betalas efter avdrag för transaktionsavgifter av den rapporteringspliktiga användaren för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång som förvärvats av denne. Ett förvärv är varje transaktion som genomförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren erhåller en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång erhålls från en tredjepartssäljare eller från leverantören själv. Vid rapportering enligt punkt 2 ska beloppet rapporteras i den fiatvaluta i vilken det betalades, se vidare i 8 § om hur uppgifterna om detta ska rapporteras.

Vad avser *punkt 3* ska uppgifter lämnas om avyttring av rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta. I bestämmelsen anges att uppgift ska lämnas om det sammanlagda bruttobeloppet som mottagits med avseende på avyttring mot fiatvaluta. Med bruttobelopp menas det belopp som mottagits med avseende på avyttringarna. Avdrag ska därför göras för de erlagda transaktionsavgifterna. Transaktionsavgifterna betalas inte ut till säljaren. Vid avyttring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta krävs det därför att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar det sammanlagda beloppet som tas emot i fiatvaluta efter avdrag för transaktionsavgifter för eventuella rapporteringspliktiga kryptotillgångar som avyttrats. En avyttring är varje transaktion som genomförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster där den rapporteringspliktiga användaren avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång, oavsett om sådan tillgång levereras till en tredjepartsköpare eller till den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster själv. Det kan finnas fall där en rapporteringspliktig användare förvärvar eller avyttrar en rapporteringspliktig kryptotillgång mot fiatvaluta samtidigt som den

rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har faktisk kunskap om ersättningen för den underliggande fiatvalutan. Detta skulle till exempel vara fallet om en leverantör endast utför överföringen av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna till och från den rapporteringspliktiga användaren, utan faktisk kännedom om den del av transaktionen som belöper i fiatvaluta. Sådana transaktioner ska rapporteras som överföringar som skickas till eller av en rapporteringspliktig användare enligt punkt 7 och 8. Vid rapportering enligt punkt 3 ska beloppet rapporteras i den fiatvaluta i vilket det mottogs, se vidare i 8 § om hur uppgifterna om detta ska rapporteras.

Ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar som genomförs av en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kommer att ge upphov till rapportering enligt båda *punkt 4 och 5*. I detta avseende anges i punkt 4 att vid förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar ska det verkliga marknadsvärdet rapporteras för dessa efter avdrag för transaktionsavgifter. På samma sätt kräver punkt 5 att vid avyttring mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar måste den leverantören rapportera det skäliga marknadsvärdet av de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som avyttras efter avdrag för transaktionsavgifter. De tillämpliga värderingsreglerna varierar mellan rapporteringskategorierna. Se vidare i 9 § avseende hur det skäliga marknadsvärdet ska fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta.

I enlighet med *punkt 6* ska sammanlagd information om överföringar som är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enligt 4 kap. 5 § KOL rapporteras som en separat kategori av rapporteringspliktiga transaktioner. För sådana massbetalningstransaktioner ska den rapporteringskyldiga leverantören som på uppdrag av kund eller handlare tillhandahåller en tjänst som utför en massbetalningstransaktion behandla kunden, förutom handlaren, som den rapporteringspliktiga användaren. Sammanlagd information med avseende på rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner av kunden till handlaren får inte inkluderas i den samlade informationen som rapporteras med avseende på överföringar enligt punkt 8. Sammanlagd information med avseende på överföringar som inte är rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enbart på grund av att de inte uppfyller den tillämpliga rapporteringspliktiga tröskeln bör inkluderas i den samlade informationen som rapporterats med avseende på överföringar enligt punkt 7 och 8. Det är dock bara för kunden som rapportering sker enligt punkt 6. För handlaren som i sin verksamhet tar emot betalningar i form av kryptotillgångar, ska rapportering ske enligt punkt 7.

Punkt 7 och 8 kräver att en rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska rapportera det skäliga marknadsvärdet för andra överföringar som skickas till respektive genomförs av en rapporteringspliktig användare. Dessutom bör den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster dela upp det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, sammanlagt antal kryptoenheter och antal överföringar som genomförts på uppdrag av en rapporteringspliktig användare under rapporteringsperioden, per underliggande överföringstyp, där sådan överföringstyp är känd av den rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. En bestämmelse för detta uppgiftslämnande föreslås införas i SFF. Till exempel när en rapporteringskyldig leverantör

av kryptotillgångstjänster är medveten om att överföringar som genomförs på uppdrag av en rapporteringspliktig användare beror på en ”airdrop”, inkomst som härrör från staking, utbetalning, återbetalning eller tillhörande avkastning på ett lån, eller ett utbyte av varor eller tjänster, bör den ange aggregerat skäligt marknadsvärde, aggregerat antal enheter och antal genomförda överföringar för varje överföringstyp. De uppgifter som ska rapporteras enligt punkt 7 och 8 avseende överföringar till och transaktioner genomförda av rapporteringspliktiga användare inkluderar förvärv och avyttringar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har någon faktisk kännedom om det vederlag som betalats eller erhållits, samt överföringar som inte är förvärv eller avyttringar (t.ex. en överföring till sitt eget konto hos en annan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har kännedom om).

I punkt 9 krävs att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, det sammanlagda antalet kryptoenheter, såväl som det sammanlagda skäliga marknadsvärdet i fiatvaluta för överföringar som den utför på uppdrag av en rapporteringspliktig användare till alla plånboksadresser som inte är känd för att vara associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut, enligt definitionen i FATF:s rekommendationer. Med plånboksadress avses sådana adresser i distribuerade liggare som avses i Mica-förordningen och andra likvärdiga identifierare som används för att beskriva destinationen för en överföring. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behöver inte rapportera det sammanlagda antalet enheter eller sammanlagt verkligt marknadsvärde för överföringar, enligt punkt 9, om denne vet att plånboksadressen till vilken den rapporteringspliktiga kryptotillgången överförs är associerad med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut, enligt definitionen i FATF rekommendationer. En sådan överföring ska i stället rapporteras enligt punkt 8. Den aktuella bestämmelsen kräver inte rapportering av plånboksadresser associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. För att säkerställa att nödvändig information är tillgänglig för Skatteverket i samband med förfrågningar ska en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster samla in och bevara sina register under en period som inte är mindre än fem år om eventuella externa plånboksadresser (inklusive andra likvärdiga identifierare) associerade med överföringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som är föremål för rapportering enligt punkt 9 (7 kap. 15 § KOL).

För alla kategorier enligt punkt 2–9 kräver rapporteringsreglerna sammanläggning, dvs summering, av alla transaktioner hänförliga till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, konverterad och värderad enligt avsnitt II.B.3 stycke två till tre i bilaga VI DAC och avsnitt II.D–E i CARF, se 8–9 §§. Till exempel, om kryptoenheter av rapporteringspliktig kryptotillgång kan ersättas av motsvarande enheter av samma rapporteringspliktiga kryptotillgång, då bör de alla behandlas som samma typ för aggregeringsändamål. Med typ av rapporteringspliktig kryptotillgång menas normalt en grupp av kryptotillgångar som har ett enhetligt värde. Om en mängd kryptotillgångar kan ersättas av motsvarande mängd av

samma rapporteringspliktiga kryptotillgångar, så bör de behandlas som samma typ av rapporteringspliktig kryptotillgång vid summeringen. Om däremot en rapporteringspliktig kryptotillgång är icke-fungibel och olika varianter av kryptotillgången inte har samma värde, bör varje enhet behandlas som en separat typ av en rapporteringspliktig kryptotillgång.

Kontrolluppgifter ska enligt 24 kap. 1 § SFL lämnas för varje kalenderår.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

8 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om att rapportering ska ske i fiatvaluta samt om eventuell omräkning vid förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta enligt 7 § 2 och 3. Paragrafen genomför avsnitt II.D i bilaga VI till DAC och motsvarande avsnitt i CARF.

I *första stycket* anges att förvärv och avyttringar av rapporteringspliktiga kryptotillgångar mot fiatvaluta ska rapporteringen ske i den fiatvaluta som de betalades eller mottogs i. Vidare, för rapportering enligt 7 § 2 och 3, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster sammanlägga, dvs summera, alla transaktioner som kan hänföras till varje rapporteringskategori för varje typ av rapporteringspliktig kryptotillgång, som konverterats enligt den aktuella bestämmelsen.

I *andra stycket* anges att i det fall belopp betalats eller mottas i flera fiatvalutor, ska de rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknat vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Till exempel kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster tillämpa avstakursen(er) som gällde vid tidpunkten för transaktionen/transaktionerna för att översätta sådana belopp till en enda fiatvaluta. Den information som rapporteras måste också identifiera fiatvalutan i vilket varje belopp redovisas, se 11 §.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

9 §

Paragrafen, som är ny, innehåller regler om hur det skäligen marknadsvärdet ska fastställas vid byten och överföringar av kryptotillgångar. Paragrafen genomför avsnitt II.A tredje stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.E i CARF.

Vid överföringar enligt 7 § 4–9 ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapportera det skäligen marknadsvärdet för de rapporteringspliktiga kryptotillgångarna som förvärvats, avyttrats eller överförts, efter avdrag för transaktionsavgifter. Det skäligen marknadsvärdet ska rapporteras efter avdrag för transaktionsavgift vid förvärv och avyttring mot andra kryptotillgångar enligt 7 § 4 och 5, vid rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner enligt 6, övriga överföringar enligt 7 och 8 samt vid överföringar till plånböcker som inte är kända av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och som kopplade till tjänsteleverantörer av virtuella

tillgångar eller finansiella institutioner enligt 9. Bestämmelsen ger vägledning för hur det skäligen marknadsvärdet ska fastställas och att rapporteringen ska ske i en enda fiatvaluta, värderad vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett skäligt sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. I detta avseende kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på tillämpliga kurser mellan fiatvaluta och kryptotillgång som den tillhandahåller för att fastställa det verkliga marknadsvärdet. Leverantören kan, vid den tidpunkt då transaktionen utförs utföra en implicit konvertering av rapporteringspliktiga kryptotillgångar till fiatvaluta för att fastställa det skäliga marknadsvärdet för den avyttrade relevanta kryptotillgången och utföra en implicit konvertering av en förvärvad rapporteringspliktig kryptotillgång till fiatvaluta för att fastställa det skäliga marknadsvärdet för den förvärvade rapporteringspliktiga kryptotillgången för rapportering enligt 7 § 4.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

10 §

Paragrafen, som är ny, innebär krav på hur marknadsvärdet ska fastställas vid rapportering i en enda fiatvaluta. Bestämmelsen genomför kommentaren till avsnitt II punkt 3–40 i kommentaren till CARF. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska vid tillämpningen av 7 § 4–9 vid rapporteringen av det skäliga marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta för kryptotillgång och fiatvaluta. Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser för handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta, får en alternativ värderingsmetod användas. Uppgift om detta och vilken av de alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas till Skatteverket. Då ska någon av följande alternativa värderingsmetoder användas: bokfört värde, ett värde som kan antas vara rättvisande och som tillhandahålls av tredje part eller hemsidor som tar fram ett genomsnittligt värde från flera handelsplatser, den senaste värderingen av kryptotillgången som vidtagits av leverantören av kryptotillgångstjänsten, eller en rimlig uppskattning. Värderingen ska göras enligt den metod som är mest tillförlitlig. Metoderna för alternativa värderingsmetoder ska anses vara mest tillförlitliga i den ordning som anges i den föregående meningen.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

11 §

Paragrafen, som är ny, innebär att det ska anges i vilken fiatvaluta varje belopp rapporteras. Paragrafen genomför avsnitt II.E fjärde stycket i bilaga VI till DAC och avsnitt II.F i CARF.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.4.

12 §

Paragrafen, som är ny, innebär att när det gäller enheter som är användare av kryptotillgångar ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande och som är rapporteringspliktiga personer, och uppgift om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B 1 i bilaga VI till DAC och avsnitt II.A.1 i CARF.

Utöver uppgift om den roll som personen med bestämmande inflytande har ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster också lämna identifikationsuppgifter om enligt 24 kap. 4 §, eftersom kontrolluppgiften även ska lämnas för denne enligt 5 §, se vidare författningskommentaren till denna bestämmelse.

Uppgifter om personer med bestämmande inflytande ska inte lämnas för aktiva enheter. Kontrolluppgift ska vidare inte lämnas för undantagna personer. Det är med andra ord endast i de fall som det är fråga om en passiv enhet som inte är undantagen person enligt 5 kap. 12 § KOL som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster i kontrolluppgiften ska lämna uppgifter om personer med bestämmande inflytande. De intyg som lämnas av aktiv en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska inte heller enligt 7 kap. 10 § 5 KOL innehålla sådana uppgifter.

Se även kommentaren till CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.3.

13 §

Paragrafen, som är ny, innebär att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att denne är rapporteringsskyldig.

De olika anknytningsfaktorerna finns i 2 kap. 4 och 5 §§ KOL, se avsnitt 5.4.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.2.

23 kap.

2 §

I paragrafen anges vilka kontrolluppgifter som ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer. Eftersom DAC 8 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer har 22 d kap. lagts till i den uppräkningslista som görs i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

3 d §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska lämnas även för sådana enheter som avses i 6 kap. 2 § KOL och som är begränsat skattskyldiga. DAC 8 innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga enheter. I 6 kap. 2 § KOL anges att med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion. Se vidare författningskommentaren till 6 kap. 2 § KOL.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.1.

24 kap.

2 b §

I paragrafen, som är ny anges att kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår. Med närmast följande kalenderår avses kalenderåret efter det kalenderår som kontrolluppgiften avser.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.5

4 §

I paragrafen regleras vilka uppgifter utöver de särskilt reglerade i 15–23 kap. som en kontrolluppgift ska innehålla.

Andra stycket kompletteras så att även kontrolluppgifter enligt det nya 22 d kap. tillsammans med 22 a–c kap. endast ska innehålla uppgifter enligt punkt 1 i första stycket. Enligt punkt 1 ska kontrolluppgift innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Paragrafen genomför delvis avsnitt II.B.1 och 2 i bilaga V till DAC och avsnitt II.A.1 och 2 i CARF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.2 och 5.5.3.

33 kap.

9 b §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas av en sökande som inte är det allmänna ombudet i fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter. Bestämmelsen genomför delvis ändringen av artikel 8a.4 i DAC.

Första stycket ändras med anledning av att de aktuella uppgifter under de förutsättningar som anges i den nya 9 c § också ska lämnas när den sökande är en fysisk person.

Tredje stycket flyttas, med förtydligandet att det gäller när sökanden är en annan person än en fysisk person, till andra stycket i den nya 9 c §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.3.

9 c §

I denna nya paragrafs *första stycke* anges när uppgifter enligt 9 b § ska lämnas om den sökande är en fysisk person. Detta gäller bara när om den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller om förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

I *andra stycket* anges när uppgifter enligt 9 b § ska lämnas om den sökande är en annan person än en fysisk person. Stycket flyttas med några mindre ändringar till denna paragraf från det tidigare tredje stycket i 9 b §.

33 a kap.

10 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas i en land-för-land-rapport om den multinationella koncernen.

Genom ändringen i *punkt 2* ska även uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas. Bestämmelsen genomför delvis ändringen av artikel 27c.3 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 8.14.

33 b kap.

9 a §

I paragrafen, som är ny, införs en definition av vad som avses med klient. Med denna term avses varje användare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en rådgivare som omfattas av tystnadsplikten för advokater i samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang. Ändringen genomför artikel 3.31 i DAC.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1 och 7.4.

16 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrangemang.

I *punkt 1 a* införs ett undantag för att lämna uppgifter om rådgivare så att uppgifter endast ska lämnas om andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater. Ändringen genomför ändringen av artikel 8ab.14 a i DAC. Se också 7 kap. 2b § SFF om vilka uppgifter som ska rapporteras, där ingår redan skatteregistreringsnummer vilket också påverkar vilka bestämmelser som ska genomföras till följd av artikel 27c i DAC. Denna bestämmelse, tillsammans med 17 och 18 samt 21 §§, påverkar även vilka uppgifter som ska utbytas enligt 12 d § lagen om administrativt samarbete (eftersom nödvändiga identifikationsuppgifter är en sådan uppgift behöver någon ändring inte göras i enlighet med 27 c.4 för artikel 8ab.14 h i DAC).

I *punkt 3* ändras vilka uppgifter som ska ingå i sammanfattningen av arrangemanget så att uppgifter även lämnas om eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk. Uppgiften ska dock bara lämnas om det inte leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning. Ändringen genomför ändringen av artikel 8ab.14 c i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

22 §

I paragrafen finns bestämmelser om vem en uppgiftsskyldig rådgivare ska informera om denne är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater. Ändringen genomför artikel 8ab.5 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att en uppgiftsskyldig rådgivare som är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten för advokater ska informera sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras. Bestämmelsen ändras eftersom den tidigare ordningen om vem som skulle informeras innebar en risk att en advokat skulle behöva lämna sådana uppgifter som omfattas av advokatens tystnadsplikt, t.ex. att den har en klient.

Det nuvarande *andra stycket* tas bort eftersom all uppgiftsskyldighet för rådgivare som är förhindrad att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang på grund av tystnadsplikten regleras i första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

34 kap.

3 §

Paragrafen anger att den som ska lämna en kontrolluppgift även måste informera den som kontrolluppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Paragrafen kompletteras med ett nytt *tredje stycke* som anger att den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 d kap. med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar senast den 1 april året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Tidsfristen är densamma som gäller för att lämna kontrolluppgiften till Skatteverket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.5.

38 kap.

1 §

I paragrafen bestäms vilka uppgifter som ska lämnas enligt fastställt formulär.

Underrättelser enligt 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a § och 22 d kap. 6 § SFL läggs till i *punkt 10*.

Övervägandena finns i avsnitten 5.5.1 och 6.2.8.

41 kap.

3 §

I paragrafen anges hos vem revision får göras.

Genom tillägg av en ny punkt, *punkt 16*, får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. KOL och den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. KOL. Tillägget innebär att både en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet för dess räkning kan revideras även om den inte är en juridisk person utan t.ex. en fysisk person eller en juridisk konstruktion, såsom exempelvis vissa truster.

Genom tillägg av en ny punkt, *punkt 17*, får revision även göras både hos den som är eller kan antas vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 19 § IDKL och 2 kap. 21 § IDKAL och den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 4–8 kap. IDKL respektive IDKAL för det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkning. Tillägget innebär att både ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och den som åtagit sig att genomföra åtgärder för kundkännedom för dess räkning kan revideras även om den inte är en juridisk person utan t.ex. en fysisk person eller en juridisk konstruktion, såsom exempelvis vissa trustar.

Utöver bestämmelserna om revision finns även bestämmelser om t.ex. föreläggande i 37 kap. och vitesföreläggande i 44 kap.

Övervägandena finns i avsnitten 4.6 och 6.2.8.

44 kap.

3 §

Paragrafen, som innehåller ett förbud mot att förena ett föreläggande med vite, blir genom tillägget i *första stycket 1* tillämplig även när det gäller gärningar som kan leda till kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.6.

49 f kap.

1 §

I paragrafen, som är ny, anges förutsättningarna för att ta ut kryptoavgift. Kapitlet genomför artikel 25a i DAC.

Av paragrafen följer att kryptoavgift ska tas ut enligt 4 § under två olika förutsättningar enligt punkt 1 eller 2.

Enligt *punkt 1* kan kryptoavgift tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat i 22 d kap. föreskriven kontrolluppgift inom den tid som anges i 24 kap. 2 b §. Detta inkluderar även att föreskriven kontrolluppgift ska lämnas för den som är begränsat skattskyldig enligt 23 kap. 2 och 3 d § SFL om det är fråga om en rapporteringspliktig person. Om felaktiga eller ofullständiga uppgifter lämnas innebär det att de uppgifter som föreskrivs i 22 d kap. inte har lämnats. Av formuleringen att ”det klart ska framgå att föreskrivna uppgifter inte har lämnats” följer att grund för att ta ut avgift även föreligger om felaktiga eller ofullständiga uppgifter har lämnats. Detta innebär vidare även att krav på s.k. identifikationsuppgifter enligt 24 kap. 4 § SFL ska lämnas eftersom detta är en avgörande del av alla kontrolluppgifter. Kontrolluppgift behöver bara lämnas för rapporteringspliktiga användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. En underrättelse enligt 22 d kap. 6 § är inte en kontrolluppgift och träffas därför inte av denna bestämmelse.

Enligt *punkt 2* kan kryptoavgift tas ut om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande i enlighet med de skyldigheter som anges i a) 7 kap. KOL, eller b) 39 kap. 3 § SFL, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. SFL.

I 9 kap. 1 § anges att sådant underlag som avses i 39 kap. 3 § SFL ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Det är inte möjligt att ta ut kryptoavgift med stöd av både punkt 1 och 2 avseende en och samma användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande även om förutsättningarna enligt båda punkterna är uppfyllda, utan punkterna är alternativa till varandra. Det är alltså endast en avgift som ska tas ut enligt denna paragraf även om det skulle finnas brister både i uppgiftslämnandet och dokumentationen avseende en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande. Å andra sidan räcker det att det finns brister bara i det ena avseendet för att avgiften ska kunna tas ut. Det är Skatteverket som har bevisbördan när det gäller frågan om det finns grund för att ta ut kryptoavgift. Att det klart ska framgå att den uppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär att om det är tvistigt om en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig måste Skatteverket kunna visa detta för att kryptoavgift ska kunna tas ut. Skatteverket måste t.ex. kunna visa att sådana faktiska omständigheter föreligger att det är fråga om en rapporteringspliktig användare som definieras i 5 kap. 1 § KOL eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person enligt 5 kap. 6–8 §§. Vidare måste Skatteverket bl.a. visa att de faktiska omständigheterna är sådana att den som påförs en kryptoavgift är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.2.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges under vilka förutsättningar kryptoavgifter, utöver avgift enligt 1 §, ska tas ut.

Av *första stycket* följer att, utöver avgift enligt 1 §, kryptoavgift enligt 5 § ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har lämnat föreskrivna uppgifter eller inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket, eller skulle ha lämnats till Skatteverket om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Tidpunkten kopplas här till när kontrolluppgiften ska lämnas eller skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig.

Om bristen består i att leverantören inte lämnat kontrolluppgift eller inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande finns det ett datum när kontrolluppgift ska lämnas. I de fall bristen däremot består i att leverantören inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som inte är rapporteringspliktig ska dock kontrolluppgift inte lämnas. Den tidpunkt som då är utgångspunkten är det datum då kontrolluppgift skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller personen med

bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. I avsaknad av dokumentation kan det vara svårt att avgöra om en användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. I praktiken får detta dock ingen betydelse eftersom samma datum är utgångspunkten oavsett om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande är rapporteringspliktig eller inte. Skyldigheterna enligt 1 § 1 och 2 ska normalt, om inget annat anges i 7 kap. KOL, fullgöras vid samma tidpunkt, den 1 april kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser eller skulle ha avsett. Därefter måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fullgöra båda skyldigheterna senast den 30 juni för att inte riskera att bli påförd ytterligare en kryptoavgift.

När det gäller skyldigheten att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation kan bristen, till skillnad från brister i lämnandet av kontrolluppgifter, dock läkas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört dessa skyldigheter med avseende på den rapporteringspliktiga perioden innan Skatteverket begär att få del av dokumentationen om detta. Det beror på att dokumentationen om granskningsförfarandet inte automatiskt ska lämnas till Skatteverket vid en viss tidpunkt. Den ska dock finnas tillgänglig när Skatteverket vill kontrollera den. I 3 § första stycket 2 anges att kryptoavgift inte får tas ut om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ har fullgjort skyldigheten efter den tidpunkt då den egentligen skulle ha fullgjorts, se vidare avsnitt 5.10.2.

Att det klart ska framgå att den kontrolluppgiftsskyldige inte har fullgjort sin skyldighet innebär t.ex. att om det är tvistigt om en användare är rapporteringspliktig eller att en kryptotillgångsoperatör är rapporteringsskyldig måste Skatteverket kunna visa detta för att kryptoavgift ska kunna tas ut. Detsamma gäller om det är tvistigt om granskningsförfarandet genomförts senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller skulle ha lämnats om användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Beviskravet är detsamma som för att påföra skattetillägg, se även författningskommentaren till 1 §.

I *andra stycket* anges att ytterligare en kryptoavgift enligt 5 § ska tas ut under de förutsättningar som anges i första stycket. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter eller inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation med anledning av en utredning om en kryptoavgift som anges i första stycket. Det är alltså fråga om en andra avgift enligt 5 § vid sidan om den avgift enligt 5 § som kan tas ut enligt vad som föreskrivs i första stycket och utöver avgiften enligt 1 §. För brister i uppgiftslämnande eller granskningsförfarandet kan det alltså påföras sammanlagt tre avgifter avseende en och samma kontrolluppgift, 2 500 kronor (enligt 1 och 4 §§), 5 000 kronor (enligt 2 § första stycket och 5 §) och 5 000 kronor (enligt 2 § andra stycket och 5 §), dvs. sammanlagt 12 500 kronor. Den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster kan således undgå att påföras en avgift som anges i andra stycket fram till dess att Skatteverket har inlett en utredning om en kryptoavgift som anges i första

stycket och kontaktat leverantören med anledning av det. En sådan utredning kan i princip inledas mycket snart efter den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas till Skatteverket eller uppgifter ska bevaras, kontrolleras eller inhämtas. En utredning kan dock också inledas först flera år efter att uppgifterna skulle ha lämnats, inhämtats eller bevarats. För att undvika kryptoavgift enligt andra stycket räcker det dock inte att vissa eller felaktiga uppgifter lämnas. I stället måste samtliga föreskrivna uppgifter lämnas. Det innebär att uppgifterna ska vara fullständiga och korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.2.

3 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när kryptoavgift inte får tas ut.

I *första stycket* föreskrivs att kryptoavgift inte får tas ut om skyldigheterna delvis fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 §, och det finns brister som endast är av mindre betydelse (*punkt 1*) eller den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har rättat kontrolluppgifterna eller fullt ut fullgjort de skyldigheter som gäller dokumentationen m.m. på det sätt som avses 1 § 2 (*punkt 2*). Möjligheten att rätta redan lämnade uppgifter på eget initiativ och därigenom undgå avgift enligt både 2 § första och andra styckena får antas vara utgångspunkten i de fall då uppgifter har lämnats men är oriktiga eller ofullständiga. Det kan emellertid finnas fall då en rättelse inte längre kan anses göras på eget initiativ, men den görs innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna uppgifter med anledning av en utredning om en kryptoavgift enligt 2 § första stycket. Under sådana förhållanden kan en rättelse innebära att avgifter enligt 2 § första stycket och 1 §, men inte enligt 2 § andra stycket, kan tas ut. Paragrafen är endast tillämplig om båda skyldigheterna som avses i 1 § 1 respektive 1 § 2 delvis har fullgjorts inom de tidsfrister som gäller. Om någon av skyldigheterna inte har fullgjorts alls kan paragrafen alltså inte tillämpas. Således kan den inte tillämpas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster delvis har dokumenterat användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande på föreskrivet sett men inte lämnat kontrolluppgift alls om en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som kontrolluppgift ska lämnas för (dvs. en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande). På motsvarande sätt kan paragrafen inte tillämpas om kontrolluppgift lämnats men ingen dokumentation överhuvudtaget har inhämtats, kontrollerats eller bevarats inom de tidsfrister som gäller.

Med brister av mindre betydelse avses brister som har liten eller ingen betydelse för Skatteverkets möjlighet att använda uppgifterna till grund för beskattningen inom Sverige och utbytet av upplysningar med andra stater samt kontrollera kontrolluppgiftsskyldigheten. Även ifall när det är uppenbart att en uppgift är felaktig eller saknas eller dokumentationen inte inhämtats, kontrollerats eller bevarats på ett korrekt sätt kan bristen ofta anses vara av mindre betydelse, förutsatt att det rör sig om enstaka brister.

I dessa fall finns det ingen risk att Skatteverket missleds, och det kan ofta räcka med en fråga till den uppgiftsskyldige för att Skatteverket ska få in korrekta uppgifter eller uppgifterna ska inhämtas, kontrolleras eller bevaras.

Uttrycket ”på eget initiativ” i punkt 2 har samma betydelse som i 49 kap. 10 § första stycket 2. För att en uppgiftsskyldig ska anses ha rättat en felaktig uppgift, lämnat en kompletterande uppgift eller inhämtat eller bevarat föreskrivna uppgifter på eget initiativ krävs att rättelsen eller kompletteringen görs självant. Om rättelse eller komplettering sker efter det att den uppgiftsskyldige har anledning att tro att Skatteverket har uppmärksammat bristen ska kryptoavgift således tas ut. En rättelse eller komplettering anses inte ske på eget initiativ om t.ex. Skatteverket dessförinnan har ställt en fråga till den uppgiftsskyldige som har samband med den felaktiga eller ofullständiga uppgiften. En kontrolluppgift avser en viss rapporteringspliktig period. Om den rättas måste uppgifterna som då lämnas naturligtvis avse den rapporteringspliktiga period som kontrolluppgiften avser. På samma sätt måste en rättelse av uppgifter, handlingar och dokumentation som ska samlas in, kontrolleras och bevaras göras utifrån de omständigheter som rådde under den aktuella rapporteringspliktiga perioden. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.10.3.

I *andra stycket* anges att om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 d kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2. Så är till exempel fallet om en kontrolluppgift för en rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande lämnas in till Skatteverket utan eller med mycket ofullständiga uppgifter ifyllda. Detsamma gäller om uppgifterna är uppenbart oriktiga. Detta innebär alltså ett undantag från bestämmelsen i första stycket 2 om att kryptoavgift under vissa förutsättningar inte ska tas ut om kontrolluppgift rättas på den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsters eget initiativ. Undantaget gäller endast i fråga om brister i kontrolluppgift och inte i fråga om brister att samla in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation. De sistnämnda bristerna kan således rättas på eget initiativ med sådan verkan som anges i första stycket 1 även om bristerna är sådana att dokumentationen uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som den finns för. Syftet med dokumentationen är att det ska kunna kontrolleras om det föreligger kontrolluppgiftsskyldighet eller inte och för att kunna kontrollera att uppgifterna i en kontrolluppgift är korrekta.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.2.

4 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om kryptoavgiftens storlek.

Av *första stycket* framgår storleken av den kryptoavgift som tas ut när föreskrivna uppgifter inte lämnats, kontrollerats, bevarats eller inhämtats i rätt tid. Avgiften uppgår till 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande

inflytande med avseende på vilken skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Termen rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande har samma innebörd som i 5 kap. 1 respektive 7–8 §§ KOL. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.10.3.

Av *andra stycket* framgår att endast en kryptoavgift enligt 1 § kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar. Denna kryptoavgift grundas sig på brister i granskningsförfarandet eller rapportering avseende antingen användaren eller personer med bestämmande inflytande. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift och i dokumentationen m.m. kan alltså endast en avgift tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.2.

5 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om storleken av de kryptoavgifter som ska tas ut enligt 2 §.

Av *första stycket* framgår att dessa kryptoavgifter ska tas ut av en kontrolluppgiftsskyldig om föreskrivna uppgifter om en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande inte har lämnats eller inhämtats, kontrollerats och bevarats senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas. Den andra kryptoavgiften enligt 2 § tas ut under samma förutsättningar, men inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation med anledning av en utredning om en andra kryptoavgift. De två avgifterna enligt 2 § beräknas på samma sätt och uppgår till samma belopp. Avgifterna uppgår till 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avse i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande med avseende på vilken skyldigheterna att inhämta, kontrollera och bevara handlingar, uppgifter och annan dokumentation på det sätt som avses i 1 § 2 inte uppfyllts. Bestämmelser om befrielse från bl.a. kryptoavgift finns i 51 kap., se vidare avsnitt 5.10.3.

I *andra stycket* anges att endast en kryptoavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar. Detta innebär inte att det endast är en brist med avseende på användaren som kan ge upphov till kryptoavgiften, utan den kan grunda sig på brister i granskningsförfarandet eller rapportering avseende antingen användaren eller personer med bestämmande inflytande. Om det finns brister i både lämnandet av kontrolluppgift och i inhämtandet, kontrollerandet och bevarandet av uppgifter kan alltså endast en avgift enligt 2 § första stycket och en avgift enligt 2 § andra stycket tas ut.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.2.

51 kap.

2 §

I paragrafen regleras när det under vissa särskilda förhållanden kan vara oskäligt att ta ut vissa särskilda avgifter med fullt belopp.

Första stycket ändras med anledning av att bestämmelser om kryptoavgift tillkommer i 49 f kap. I KOL hänvisas rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i flera fall till dokumentation som inhämtats med stöd av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. I de fall då leverantörerna grundar sina bedömningar enligt KOL på uppgifter i dokumentation som inhämtats enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism är den dokumentationen underlag för tillämpning av båda dessa regelverk. Bestämmelsen i 5 kap. 3 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism tar sikte på att verksamhetsutövare ska bevara vissa handlingar och uppgifter i fem år. Om ett ingripande har gjorts helt eller delvis till följd av brister i dokumentationen och samma brister helt eller delvis utgör grund för dokumentationsavgift, kontoavgift eller kryptoavgift kan detta medföra att det är oskäligt att ta ut den särskilda avgiften med fullt belopp. Bestämmelser om ingripande på grund av att bestämmelserna om dokumentation i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts finns bl.a. i 7 kap. 10 § lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Eftersom kryptoavgiften är en särskild avgift kan det även bli aktuellt att tillämpa bestämmelserna i 1 §.

Andra stycket, som är nytt, innebär att det vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt 3 kap. lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. När det gäller företag som är marknadsreglerade leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt definitionen 2 kap. 2 § KOL omfattas dessa också av Finansinspektionens tillsyn som också kan genomföra ingripanden och ta ut sanktioner enligt 3 kap. lagen (2024:1159) om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar. De olika åtgärderna syftar samlat till att beivra en rad överträdelser mot regleringar som har likartade syften som det nu aktuella regelverket vad gäller t.ex. genomföra policyer och förfaranden för att förebygga penningtvätt, finansiering av terrorism och andra brott. Vid bedömningen av om beslut ska fattas om hel eller delvis befrielse från kryptoavgift, bör det därför även beaktas om bristen föranlett ett ingripande på grund av att bestämmelserna i lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.3.

52 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Ändringen innebär att en ny paragraf, 8 g §, läggs till i kapitlet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

8 g §

I paragrafen, som är ny, regleras när beslut om kryptoavgift senast ska meddelas.

I paragrafen anges att ett beslut om kryptoavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts, om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig. Det innebär att samtliga beslut om kryptoavgift med avseende på en och samma rapporteringsskyldiga leverantör av kryptotillgångstjänster måste ha beslutats inom sex år efter det kalenderår då uppgiftsskyldigheten avseende den leverantören skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för leverantörer som inte är uppgiftsskyldiga men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Bestämmelser om kryptoavgift finns i 49 f kap.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

59 kap.

1 §

Den innehållsförteckning som finns i paragrafen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

25 §

I paragrafen finns bestämmelser om ansvar för enheter som inte är juridiska personer och som inte fullgjort skyldigheten att betala kryptoavgift. Bestämmelsen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

Termen rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster definieras i 2 kap. KOL. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan, till skillnad från ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, vara en fysisk person. Bestämmelsen är självklart inte tillämplig avseende fysiska personer som är kryptotillgångsoperatörer eftersom det i sådana situationer redan finns någon för Skatteverket att direkt rikta ett betalningsansvar mot.

Av *första stycket* framgår att Skatteverket får fatta beslut om betalningsansvar avseende en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person och det inte har fullgjort skyldigheten att betala kryptoavgift. Skatteverket får i dessa situationer besluta om ansvar för 1) förvaltare för en leverantör av kryptotillgångstjänster som är en trust eller 2) den som har en ställning hos en leverantör av kryptotillgångstjänster (som är en annan juridisk konstruktion än en trust) som motsvarar en förvaltares ställning i en trust.

I *andra stycket* regleras till vilken tidpunkt betalningsansvaret är knutet. Den relevanta ansvarstidpunkten är tidpunkten vid vilken kryptoavgiften skulle ha betalats. Eftersom särskilda avgifter inte har en ursprunglig förfallodag innebär detta att Skatteverket kan besluta om ansvar för de förvaltare och de som har motsvarande ställning hos den rapporterings-

skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster vid den förfallodag som infaller närmast efter 30 dagar har gått från den dag beslut om kryptoavgift fattades, se 62 kap. 8 och 9 §§. Detta innebär, eftersom beslut om kryptoavgift enligt 66 kap. 24 e § kan fattas sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts, att ansvarsbeslutet kan komma att riktas mot en annan förvaltare eller motsvarande än den som tidigare företrätt enheten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.5.

25 b §

I paragrafen regleras under vilka förhållande hel eller delvis befrielse från ansvar för kryptoavgift kan beviljas. Bestämmelsen kompletteras med anledning av att det blir möjligt att fatta beslut om ansvar för kryptoavgift enligt 49 f kap. för juridiska konstruktioner som inte är juridiska personer.

Grunderna för befrielse ligger utanför de grunder som enligt 51 kap. SFL helt eller delvis kan befria den juridiska konstruktionen från särskild avgift. I stället är det sådana särskilda skäl som är kopplade till den som görs betalningsansvarig och förhållanden som förelåg vid tidpunkten för den bristande betalningen. Det kan då röra sig om att omständigheterna som lett till den bristande betalningen inte kunnat förutses av den som hålls ansvarig. De särskilda skälen kan vidare grunda sig i förhållanden kopplade till denne som hög ålder och hälsotillstånd (prop. 2023/24:167 s. 80).

Även i fall där befrielsegrunder saknas kan det bli fråga om att begränsa betalningsansvaret. Detta kan bli aktuellt då beloppets storlek och omständigheterna i målet leder till att ett fullt betalningsansvar står i klart missförhållande till det som det allmänna har att vinna av ett sådant beslut (jfr HFD 2016 ref. 60).

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.5.

62 kap.

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka förfallodagar som gäller för skatter och avgifter.

Genom tillägget i *andra stycket 2* ska en kryptoavgift betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslutet fattades. Beroende på vilken månad det gäller finns det två eller tre datum i varje kalendermånad som är förfallodagar. Vilka dessa är i respektive kalendermånad framgår av 62 kap. 9 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

63 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

Innehållsförteckningen i paragrafen kompletteras med bestämmelser om anstånd med att betala kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

7 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om anstånd.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelserna om automatiskt anstånd i samband med begäran om omprövning eller överklagande även gäller kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

8 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om säkerhet som villkor för anstånd.

Enligt paragrafen får anstånd i vissa fall beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning. Bestämmelsen i *andra stycket*, som reglerar när sådan säkerhet inte får krävas, utvidgas till att även gälla kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

66 kap

5 §

I paragrafen finns bestämmelser om omprövning av särskilt kvalificerade beslutsfattare.

Första stycket, som anger i vilka fall en särskilt kvalificerad beslutsfattare ska ompröva ärenden, kompletteras till att även omfatta beslut om kryptoavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

7 §

I paragrafen finns bestämmelser om när en begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* anges att en begäran om omprövning ska ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det, om beslutet avser kryptoavgift. Tillägget medför att nuvarande punkt 12–17 i *andra stycket* får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

24 e §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller.

I paragrafen anges att ett beslut om omprövning av kryptoavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelats inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts. Detta gäller både för rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster som skulle ha lämnat kontrolluppgift vid en viss tidpunkt och för en marknadsreglerad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som inte är uppgiftsskyldig men som skulle ha samlat in, kontrollerat och bevarat dokumentation som underlag för att någon kontrolluppgiftsskyldighet inte fanns vid samma tidpunkt. Omprövning till nackdel av ett beslut om kryptoavgift skulle kunna bli aktuellt t.ex. om det visar sig att den kontrolluppgiftsskyldige inte bevarat sådant underlag som avses i 39 kap.

3 § SFL under sju år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser enligt 9 kap. 1 § SFF.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

67 kap.

12 §

I paragrafen finns bestämmelser om när ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket.

Genom det tillägg som görs i *andra stycket* ska även ett överklagande av ett beslut om kryptoavgift ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Tillägget medför att nuvarande punkt 11–16 i *andra stycket* får en ny numrering.

Övervägandena finns i avsnitt 5.10.4.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Enligt *punkt 2* ska bestämmelserna tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026.

I *punkt 3* anges att vid tillämpning av bestämmelserna i 22 d kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2026 ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad på hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

I *punkt 4* anges att kryptoavgift inte kan tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter, handlingar och annan dokumentation avseende kalenderåret 2026 i de fall då användare var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster redan den 1 januari 2026. Detta trots att det i 49 f kap. 1 § 2 anges att kryptoavgift ska tas ut om det klart framgår att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation med avseende på en användare i enlighet med de skyldigheter som anges i 7 kap. KOL och i 39 kap. 3 §, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap. Denna övergångsbestämmelse föranleds av att det i punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL anges att granskningsförfarandet för användare som redan var registrerade hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026 ska slutföras senast den 31 december 2026. Som framgått ovan anges inte detta i 7 kap. KOL utan i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL.

I *punkt 5* anges att, utöver 7 kap. KOL, ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till KOL, vid tillämpning av 49 f kap. 1 § 2, beaktas och anses vara en del av 7 kap. den lagen. Det innebär att kryptoavgift inte kan tas ut för brister i granskningsförfarandet enligt 7 kap. KOL om användaren redan var registrerad den 1 januari 2026.

I *punkt 6* anges att vid tillämpning av 22 b kap. 5 § *andra stycket* 3 i den nya lydelsen, och den nya 22 b kap. 8 a § på konton som öppnades senast

den 31 december 2025 är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027, endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser.

Övervägandena finns i avsnitt 10

12.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 8, som i stor del avser utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga användare, regleras i den nya LAUK.

Paragrafen ändras redaktionellt på så sätt att andra och tredje styckena förs samman och delas upp i punkterna 1 och 2 i stället.

I *andra stycket 1* ändras hänvisningen till den senaste lydelsen av artikel 8.3a i DAC. Bestämmelserna i denna lag ska tillämpas i de fall lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton hänvisar till att de ska tillämpas.

I *andra stycket* införs det även en ny punkt 3, där det framgår att den nya LAUK ska tillämpas för det automatiska informationsutbyte som ska ske för upplysningar om inkomster om vissa kryptotillgångar enligt artikel 8ad i DAC och inte lagen om administrativt samarbete. Hänvisningen till DAC 8 är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

7 §

I paragrafen definieras olika termer. Ändringen i paragrafen genomför artikel 3.28 i DAC.

I paragrafen läggs en definition av utdelningar som inte är kopplade till depåkonton till. Med detta avses utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i 2 kap. 11 § första stycket 5 IDKAL. Definitionen har betydelse för vilka uppgifter som kan utbytas med andra medlemsstater enligt 12 §.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1.

7 a §

I paragrafen definieras uttrycket ”förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor”. Ändringen i paragrafen genomför artikel 3.14 d i DAC. Ändringen i bestämmelsen innebär att även vissa förhandsbesked avseende frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstaten som utfärdar förhandsbeskedet ska utbytas. Av paragrafen framgår att med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avses avtal, meddelande eller varje annat instrument eller åtgärd med liknande effekt.

Ändringen i *punkt 4* innebär att förhandsbeskedet inte bara ska avse en gränsöverskridande transaktion eller fråga om huruvida en person i en annan jurisdiktion som bedriver verksamhet ska antas ha ett fast driftställe utan nu också frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet. Av *punkt 5* följer att det endast är fråga om ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor om det avser en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller har utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades. Det innebär att t.ex. ett hemvistintyg från Skatteverket inte omfattas om det avser en persons skatterättsliga hemvist vid en viss historisk tidpunkt eller vid tidpunkten för utfärdandet av intyget. Däremot omfattas ett sådant hemvistintyg om det är framåtsyftande och således helt eller delvis avser personens hemvist vid en framtida tidpunkt. Detta gäller naturligtvis även förhandsbesked från Skatterättsnämnden där denna fråga bedöms.

Övervägandena finns i avsnitten 7.1 och 7.3.

7 d §

I paragrafen, som är ny, förklaras vad som avses med beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser och som anges i 12 b § andra stycket 1. Paragrafen genomför den ändrade artikel 8a a andra stycket i DAC. Artikeln genomfördes genom prop. 2016/17:19 s. 53.

Vid tillämpning av 12 b § andra stycket 1, ska det belopp som förhandsbeskedet avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3.

12 §

Ändringarna i paragrafen genomför artikel 8.1 g i DAC. I paragrafen definieras med vilka andra medlemsstaters behöriga myndigheter Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten och vilka uppgifter utbytet ska avse.

I *första stycket 3* görs en ändring för att förtydliga att när det gäller upplysningar om livförsäkringsprodukter som avses är det upplysningar om inkomster som ska utbytas. Det innebär inte någon ändring i sak.

Tillägget av en ny punkt, *punkt 7*, i första stycket, innebär att automatiskt utbyte även ska ske med andra medlemsstaters behöriga myndigheter när det gäller utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

12 a §

I paragrafen regleras att automatiskt utbyte ska ske avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning med andra medlemsstaters behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen. Paragrafen motsvarar artikel 8a punkt 4 tillsammans med en ikraftträdandebestämmelse och 12 b §. Eftersom denna bestämmelse påverkar vilka uppgifter som ska utbytas innebär detta att någon justering inte behöver göras med anledning av artikel 27c.4.

Ändringen i *första stycket* innebär att utbyte kan ske även avseende förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3 och 7.14.

12 b §

I paragrafen regleras vilka uppgifter som ska utbytas genom automatiskt utbyte avseende upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att förutom identiteten och identiteten på gruppen av personer som fått förhandsbeskedet eller andra personer som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater, ska även uppgifter om skatteregistreringsnummer utbytas. Det finns vidare en begränsning i första stycket avseende i vilka situationer uppgifter ska utbytas om förhandsbesked som enbart avser fysiska personer i det nya andra stycket. Bestämmelsen motsvarar artikel 8a, 6 a och k samt artikel 27c.3 i DAC.

Andra stycket, som är nytt, reglerar när uppgifter automatiskt ska lämnas om fysiska personer. Detta gäller när förhandsbeskedet avser en fysisk person.

Enligt *punkt 1* blir det aktuellt när beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet.

Enligt *punkt 2* blir det aktuellt när förhandsbeskedet fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner. Ändringen motsvarar artikel 8a 4 a (tillsammans med 12 a §) i DAC. Se också 7 d § (som motsvarar andra stycket).

Förklaringen vad som avses med beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser finns i 7 d §.

Övervägandena finns i avsnitten 7.3 och 7.14.

20 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka beskattningsändamål som upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.1–2 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att upplysningarna också får användas för tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Fjärde stycket, som är nytt, innebär att en behörig myndighet som tar emot upplysningar och handlingar också får använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i andra stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten, dvs. EU-sanktioner.

Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

20 a §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger Skatteverket möjlighet att dela uppgifter som tagits emot med andra myndigheter när uppgifterna gäller ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, dvs. EU-sanktioner. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.2 DAC. Se vidare 20 §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

21 §

I paragrafen finns bestämmelser om att Skatteverket under vissa förutsättningar ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket. Ändringen i paragrafen genomför delvis ändringen av artikel 16.3 DAC.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett utbyte av uppgifter inom femton kalenderdagar från den dag då den tog emot underrättelsen i stället för tio arbetsdagar.

Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Av *punkt 1* framgår att lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Enligt *punkt 2* ska bestämmelserna i 12 a och 12 b §§ i den nya lydelsen tillämpas på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 31 december 2025.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

2 kap.

9 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas investeringsenhet (investment entity).

I *tredje stycket*, som är nytt, undantas, enligt *punkt 1*, enheter som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och, enligt

punkt 2, enheter som befinner sig i likvidation eller rekonstruktion. Dessa enheter ska alltså inte anses vara investeringsenheter. Enligt 2 § 7 och 8 ska denna typ av enheter anses vara aktiva icke-finansiella enheter om de inte är finansiella institut. Denna ändring innebär att de inte ska anses vara finansiella institut enbart på den grunden att de är investeringsenheter enligt denna paragraf. I 6 § undantas sedan tidigare även vissa holdingbolag och treasurybolag. I det fallet gäller undantagen alla former av finansiella institut. En motsvarande ändring görs även i 2 kap. 9 § IDKAL.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.2.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 kap.

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 2 och CRS, som i stor del avser inhämtning av upplysningar om rapporteringspliktiga finansiella konton, uppdateras genom DAC 8 och tilläggsavtalet till CRS. Paragrafens ändras redaktionellt på så sätt första stycket delas upp i punkterna 1–4.

2 kap.

1 §

I paragrafen finns en lista över en rad termer och uttryck samt förklaringar av termer som används i lagen.

Ändringen är en följd av att definitioner av termerna bytestransaktion, centralbanks digitala valuta, e-pengar, fiatvaluta, identifieringstjänst, konto för e-pengar med begränsat värde, kryptotillgång och rapporteringspliktig kryptotillgång införs i lagen.

5 §

I paragrafen definieras finansiell tillgång.

Ändringen i paragrafen genomför ändringen av avsnitt VIII.A.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Genom ändringen inkluderas också värdepapper med underliggande rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

8 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas inlånings-enhet (depository institution). Ändringen i paragrafen genomför ändringen som följer av avsnitt VIII.A.5 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Genom ändringen kan en enhet också definieras som ett finansiellt institut om den innehar e-pengar eller centralbankers digitala valutor för kunders räkning.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

8 a §

Paragrafen, som är ny, definierar termen e-pengar.

E-pengar är varje produkt som är en digital representation av en enda fiatvaluta, ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner, utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta, accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och i enlighet med den lagstiftning som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Termen e-pengar omfattar dock inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.9 i DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

9 §

I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som är en investeringsenhet (investment entity). Ändringarna i paragrafen genomför bland annat ändringen av avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

I *första stycket* görs bland annat en ändring som innebär att en enhet inte är ett finansiellt institut om något annat följer av 9 a §. Denna förklaring läggs till med anledning av att ett undantag från vilka enheter som ska anses vara finansiella institut enligt denna paragraf tas in i 9 a §. Det handlar om nystartade enheter och enheter som befinner sig i konkurs eller rekonstruktion. I 6 § finns redan bestämmelser som gäller holdingbolag och s.k. treasurybolag, som också kan bli tillämpliga för de typer av enheter som avses i denna paragraf.

Ändringen i *första stycket 1 c* innebär att en enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet bedriver verksamhet som innebär att finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar investeras, administreras eller förvaltas för en kunds räkning. Detta

gäller dock inte om verksamheten är sådan som anges i a eller b eftersom enheten då i stället är ett finansiellt institut enligt de bestämmelserna. Det gäller inte heller om verksamheten endast består i tillhandahållande av tjänster avseende bytestransaktioner.

Ändringen i *första stycket 2* innebär att ett finansiellt instituts bruttointäkter huvudsakligen ska komma från investering, återinvestering i eller handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar, i stället för som i dag, enbart finansiella tillgångar när den förvaltas av en annan enhet.

Ändringen i *andra stycket* innebär att rapporteringspliktiga kryptotillgångar läggs till i uppräkningsavsnittet av tillgångar som kan ingå i beräkningen enligt första stycket när en enhet huvudsakligen ska anses bedriva en eller flera verksamheter.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att bedömningen av om en enhet är ett finansiellt institut ska göras i enlighet med definitionen av termen finansiellt institut i Europaparlament och rådets direktiv (EU)2015/840 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och som avses i tredje stycket avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC, och inte som i dag, enligt de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF). Detta innebär inte någon ändring i sak. Hänvisningen är utformad så att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

9 a §

I paragrafen, som är ny, finns undantag för vilka investeringsenheter som ska definieras som finansiella institut. Paragrafen genomför ändringen av avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

I *punkt 1* finns ett undantag för enheter som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna.

I *punkt 2* finns ett undantag för enheter som befinner sig i likvidation eller rekonstruktion från definitionen i 9 §. Dessa enheter ska alltså inte anses vara investeringsenheter och kan därför inte anses vara finansiella institut endast på den grunden. Denna typ av enheter ska, enligt 2 § 6 och 7 anses vara aktiva icke-finansiella enheter om de inte är finansiella institut. En motsvarande ändring görs även i 2 kap. 9 § IDKL. I 6 § undantas sedan tidigare även vissa holdingbolag och treasurybolag. I det fallet gäller undantagen alla former av finansiella institut.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

11 §

I paragrafen definieras finansiellt konto. Ändringen motsvarar den ändring som skett i avsnitt VIII.C.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Bestämmelsen ändras redaktionellt på så sätt att punkt 1 delas upp i *punkterna 1* och 2. Nuvarande punkt 2–5 flyttas ned och blir *punkt 5–8*.

När det är fråga om ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut sker en ändring i *första stycket* för att även inkludera ett konto eller fiktivt konto som utgör alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, detta införs i den nya *punkt 3*, och ett konto som innehåller en eller flera av en centralbanks digitala valutor för en kunds räkning, detta införs i den nya *punkt 4*.

Till följd av den ändrade numreringen i första stycket ändras hänvisningen i *andra stycket* från första stycket 3 till första stycket 6.

Ett nytt *fjärde stycke* tas in där det anges att ett sådant konto som avses i första stycket 1–4 i denna lag benämns inlåningskonto. I nuvarande bestämmelse framgår detta genom att termen inlåningskonto anges inom parentes i slutet av första stycket 1.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

18 §

I paragrafen definieras begreppet person med bestämmande inflytande. Paragrafen genomför avsnitt VIII.D.6 i CRS och avsnitt VIII.D.5 i bilaga I till DAC.

Ändringen i bestämmelsen sker till följd av att hänvisningen i 9 § tredje stycket till de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i tredje stycket avsnitt VIII.A.6 i bilaga I till rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning ändras. I 9 § tredje stycket hänvisas i stället till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, men då för tolkningen av begreppet finansiellt institut. När det gäller tolkningen av begreppet person med bestämmande inflytande ska termen i stället tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

19 §

I paragrafen anges vad som avses med passiv inkomst. Paragrafen förs in för att möjliggöra bedömningen av vad som avses med en aktiv icke-finansiell enhet enligt 2 §, där termen passiv inkomst är av avgörande betydelse. Ändringarna görs för att genomföra inkluderandet av kryptotillgångar i CRS och DAC2.

I *första stycket 6* läggs inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar till.

Första stycket 7 kompletteras med kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Se definitionen av termen kryptotillgång i 22 §.

Av *andra stycket* framgår vad som inte anses vara en passiv inkomst och stycket kompletteras med inkomst som härrör från verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

Se även kommentaren till CRS.
Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

20 §

I paragrafen definieras rapporteringspliktigt konto. Ändringen innebär att termen ”företag” byts ut till ”enhet”. Ändringen i paragrafen genomför ändringen i avsnitt VIII.D.2 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS för att inkludera samtliga juridiska konstruktioner.

Se även kommentaren till CRS.
Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

21 a §

I paragrafen finns en bestämmelse som innebär att en trust som fullgör rapporteringen enligt CRS och DAC 2 i en annan jurisdiktion inte därutöver behöver följa den svenska lagstiftningen om granskning och kontrolluppgiftslämnande.

Ändringen i *punkt 1* innebär att en trust som har hemvist i en medlemsstat behöver följa rapporteringskraven enligt DAC 8. Eftersom det numera finns även andra rapporteringskrav än avseende finansiella konton specificeras det att det är rapporteringskraven avseende finansiella konton som åsyftas. Vidare görs en rättelse som innebär att det anges att det är rapporteringskraven enligt antingen CRS eller DAC 8, och inte enligt båda regelverken samtidigt, som behöver uppfyllas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

22 §

I paragrafen återges de definitioner och förklaringar som har ansetts behövas vid tillämpning av denna lag och som inte definieras eller förklaras i andra paragrafer i lagen. Därutöver behandlas vissa termer som inte definieras i CRS eller DAC.

Uppräkningen av definierade termer kompletteras med bytestransaktion. Detta är ett byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.14 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Se författningskommentaren till 4 kap. 2 § KOL för motsvarande definition för det automatiska utbytet om information om kryptotillgångar på skatteområdet.

Uppräkningen kompletteras med termerna en centralbanks digitala valuta. Det är en digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.11 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras också med termen identifieringstjänst. Det är en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättsliga hemvister för en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.E.7 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras med termen fiatvaluta. Detta är den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet. Den officiella valutan består av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Definitionen inkluderar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.10 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Uppräkningen kompletteras med termen kryptotillgång. Definitionen av kryptotillgång följer definitionen i artikel 3.1.5 i Mica-förordningen. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.12 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Se författningskommentaren till 3 kap. 2 § KOL för motsvarande definition för det automatiska utbytet om information om kryptotillgångar på skatteområdet. Hänvisningen är utformad så att den avser förordningen i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning.

Uppräkningen kompletteras slutligen med termen rapporteringspliktig kryptotillgång. Detta är andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Tillägget motsvarar den nya bestämmelsen i avsnitt VIII.A.13 i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

3 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om vilka enheter som, även om de är finansiella institut, är undantagna från rapporteringsskyldighet.

Andra stycket ändras på så sätt att Riksbanken, svenska myndighetsenheter och internationella organisationer inte ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är att inneha centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut, myndighetsenheter, internationella organisationer eller centralbanker. Ändringen motsvarar ändringen i avsnitt VIII.B.1 i bilaga I till DAC och motsvarande ändring i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

2 §

I paragrafen regleras vilka konton som är undantagna från rapporteringsplikt. Genom ändringen införs en ny punkt, *punkt 7*, konto för e-pengar med begränsat värde. Detta definieras närmare i den nya 13 §. Ändringen genomför det nya ledet i avsnitt VIII.C.17 ea i DAC och motsvarande avsnitt i CRS.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

9 §

I paragrafen definieras spärrat konto. Ändringen innebär att ändringen i avsnitt VIII.C.17 e i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS genomförs.

Ändringen innebär att även ett konto som öppnats i samband med bildande av ett företag eller ett företags kapitalökning kan utgöra ett spärrat konto och därmed undantas från rapporteringsplikt. Detta gäller dock endast under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

- kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för bildandet av eller företagets kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag
- eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse angående bildandet eller kapitalökningen
- kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företagets namn efter bildandet eller kapitalökningen
- eventuella återbetalningar till följd av att bildandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för leverantörers avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppen
- kontot har inte öppnats mer än 12 månader tidigare.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

13 §

I paragrafen, som är ny, finns den närmare definitionen av vad som avses med konto för e-pengar med begränsat värde. Detta är en av kategorierna som undantas från rapporteringsplikt enligt 2 §. Bestämmelsen genomför delvis det nya ledet i avsnitt VIII.C17.ea i bilaga I till DAC och avsnitt VIII.C.17 ebis i CRS. Med detta avses ett inlåningskonto som innehåller alla e-pengar som innehas för en kunds räkning, om det rullande genomsnittliga 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 US-dollar någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkenskapsår eller den period för vilken det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i form av årsbesked eller liknande, rapporterar till kontohavarna med avseende på deras innehav. Vilken rapporteringsperiod som är mest lämplig för det finansiella institutet när det gäller att fastställa saldon eller värden på konton kan variera med hänsyn till det finansiella institutets verksamhet. En rapporteringsperiod ska dock vara sådan att den typiskt sett omfattar 12 månader och upprepas i en cykel (prop. 2015/16:29 s. 202).

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.5.

7 kap.

4 §

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får förlita sig på information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism för att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet.

En ändring görs i *första stycket* för att lagtexten närmare ska stämma överens med det som anges i avsnitt VI.2 b i bilaga I till DAC och motsvarande avsnitt i CRS. Ändringen innebär att det klargörs att även ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte är skyldigt att tillämpa lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism får förlita sig på uppgifter som inhämtats genom kundkännedomsproceduren men att detta dock endast gäller om den proceduren har genomförts på ett sätt som överensstämmer med bestämmelserna i nämnda lag.

Se även kommentaren till CRS.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

Ikraftträdandebestämmelser

Enligt *punkt 1* träder lagen i kraft den 1 januari 2026.

I *punkt 2* anges att vid tillämpning av 2 kap. 22 § ska ett konto som är ett finansiellt konto enligt den nya lydelsen, men inte enligt den äldre lydelsen, anses vara ett nytt konto om det öppnats efter ikraftträdandet, och ett befintligt konto om det öppnats före ikraftträdandet. Med andra ord ska konton som blir rapporteringspliktiga till följd av de ändringar som nu görs anses vara befintliga konton om de inte öppnats före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.10 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 §

Ändringen av paragrafen, som anger lagens tillämpningsområde, är en följd av att DAC 2 och CRS, som i stor del avser utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga finansiella konton, uppdateras genom DAC 9 och tilläggsavtalet till CRS. Paragrafens ändras redaktionellt på så sätt att första stycket delas upp i *punkterna 1–4*.

2 §

I paragrafen regleras vilken information som Skatteverket ska överföra till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte av upplysningar. Med anledning av att ytterligare information ska lämnas om andel i eget kapital enligt en ny i 22 b kap. 8 a § IDKAL behöver uppräknningen i den nu aktuella bestämmelsen justeras.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.6.

3 §

I paragrafen finns bestämmelser som genomför avsnitt 4 i CRS MCAA. I paragrafen anges att om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra staten eller jurisdiktionens behöriga myndigheter.

Ändringen innebär att Skatteverket kan agera även om bristen beror på att tilläggsavtalet till CRS inte uppfylls.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

4 §

I paragrafen finns bestämmelser som genomför avsnitt 4 i CRS MCAA. I paragrafen anges att Skatteverket ska vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna som en annan stat eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om.

Ändringen innebär att Skatteverket kan agera även om bristen beror på att tilläggsavtalet till CRS inte uppfylls.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

5 §

I *första stycket* finns bestämmelserna om användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Ändringen innebär att dessa begränsningar gäller även de ytterligare uppgifter som Skatteverket tar emot enligt det nämnda avtalet tillsammans med tilläggsavtalet.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i lagen om administrativt samarbete gäller för användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för DAC. Ändringen innebär att begränsningarna gäller även de ytterligare uppgifter Skatteverket tar emot enligt DAC 9.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

8 §

I paragrafen, som är ny, införs bestämmelser om att Skatteverket får möjlighet att förelägga rapporteringsskyldiga finansiella institut.

Enligt *första stycke* får Skatteverket förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § IDKAL att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som verket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. Den skyldighet som föreskrivs i 8 kap. 2 § kap. IDKAL är anmälningsskyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut som har anknytning till Sverige. I det avseendet kan det bli aktuellt för Skatteverket att förelägga ett finansiellt institut att lämna uppgifter eller underlag. Utöver den aktuella bestämmelsen har Skatteverket en möjlighet att förelägga det finansiella institutet som inte fullgjort en uppgiftsskyldighet, att lämna uppgiften och även annan för kontroll av sådan uppgiftsskyldighet enligt 37 kap. SFL.

I *andra stycket* anges att bestämmelserna i 44 kap. SFL gäller för vitesföreläggande. Det innebär t.ex. att bestämmelserna i 67 kap. SFL om behörig förvaltningsrätt ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.8.

9 §

I paragrafen, som är ny, anges att beslut enligt 8 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Sådana överklaganden ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.8.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.11 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

2 kap.

29 §

I paragrafen, som är ny, införs en definition av identifieringstjänst. Bestämmelsen genomför ändringen i avsnitt C.10 i bilaga V till DAC. Med identifieringstjänst avses en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en rapporteringsskyldig plattformsoperatör för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

12.12 Förslaget till lag om ändring i ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

6 §

I paragrafen regleras hur Skatteverket ska agera vid förändringar av de uppgifter som lett till en registrering i det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i DAC.

Ändringen i *första stycket* innebär att det är Skatteverket som ska agera. Det ska således inte begära att Europeiska kommissionen ska stryka en enhet som tidigare har registrerats. Ändringen genomför avsnitt IV.F.5 i bilaga V till DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

13 a §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket genom automatiskt utbyte ska överföra uppgifter som mottagits om rapporteringspliktiga säljare och plattformar till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner. Införandet av bestämmelsen påverkar vilka uppgifter som ska utbytas när en plattformsoperatör har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga säljaren genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga säljarens identitet och skatterättsliga hemvist. I en sådan situation ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 SFL, innefatta den rapporteringspliktiga säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Paragrafen genomför artikel 8ac.m. i DAC.

Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Ikraftträdandebestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 januari 2026.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

2023/2226

24.10.2023

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/2226

av den 17 oktober 2023

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt utgör en stor utmaning för unionen och på global nivå. Utbytet av upplysningar är avgörande för att bekämpa sådana metoder.
- (2) Europaparlamentet har betonat den politiska betydelsen av rättvis beskattning och av att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, bland annat genom närmare administrativt samarbete och utökad utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna.
- (3) Den 7 december 2021 godkände rådet en Ekofinrapport till Europeiska rådet om skattefrågor med en uppmaning till kommissionen att under 2022 lägga fram ett lagstiftningsförslag med ytterligare översyner av rådets direktiv 2011/16/EU ⁽³⁾ om utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och förhandsbesked i skattefrågor för förmögna fysiska personer.
- (4) Den 26 januari 2021 offentliggjorde Europeiska revisionsrätten en rapport om granskning av det rättsliga regelverket och genomförandet av direktiv 2011/16/EU. I rapporten dras slutsatsen att det övergripande regelverket för direktiv 2011/16/EU är stabilt, men att vissa bestämmelser behöver stärkas för att säkerställa att den fulla potentialen i utbytet av upplysningar utnyttjas och att effektiviteten i det automatiska utbytet av upplysningar mäts. I rapporten dras dessutom slutsatsen att tillämpningsområdet för direktiv 2011/16/EU bör utvidgas till att omfatta ytterligare kategorier av tillgångar och inkomster, såsom kryptotillgångar.
- (5) Marknaden för kryptotillgångar har ökat i betydande och ökat sin kapitalisering väsentligt och snabbt under de senaste tio åren. En kryptotillgång är en digital representation av ett värde eller av en rättighet som kan överföras och lagras elektroniskt med hjälp av teknik för distribuerade liggare eller liknande teknik.
- (6) Medlemsstaterna har infört regler och vägledning, som skiljer sig från medlemsstat till medlemsstat, för att beskatta inkomster från transaktioner med kryptotillgångar. Kryptotillgångarnas decentraliserade karaktär gör det dock svårt för medlemsstaternas skatteförvaltningar att säkerställa efterlevnad av skattereglerna.

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 september 2023 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 23 mars 2023 (EUT C 184, 25.5.2023, s. 55).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

- (7) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 ⁽⁹⁾ har unionens regelverk utvidgats till att omfatta frågor om kryptotillgångar som hittills inte reglerats genom unionsakter om finansiella tjänster samt tjänsteleverantörer med avseende på sådana kryptotillgångar (*leverantörer av kryptotillgångstjänster*). I förordning (EU) 2023/1114 anges de definitioner som används i detta direktiv. Detta direktiv tar också hänsyn till auktorisationskravet för leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt förordning (EU) 2023/1114 för att minimera den administrativa bördan för dessa tjänsteleverantörer. Kryptotillgångarnas inneborende gränsoverskridande karaktär kräver ett starkt internationellt administrativt samarbete för att säkerställa en effektiv reglering.
- (8) Unionens system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utvidgar tillämpningsområdet för ansvariga enheter som omfattas av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism till leverantörer av kryptotillgångstjänster som regleras av förordning (EU) 2023/1114. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 ⁽⁹⁾ utvidgas dessutom skyldigheten för tillhandahållare av betaltjänster att åtfölja överföringar av medel med uppgifter om betalaren och betalningsmottagaren till leverantörer av kryptotillgångstjänster för att säkerställa spårbarheten vid överföringar av kryptotillgångar i syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (9) På internationell nivå syftar det regelverk som utarbetats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) för rapportering av kryptotillgångar, som anges i del I *Crypto-Asset Reporting Framework and Amendments to the Common Reporting Standard* som godkändes av OECD den 26 augusti 2022 (*OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar*), till att införa större skattetransparens avseende kryptotillgångar och rapporteringen om dem. För att öka effektiviteten i utbytet av upplysningar och minska den administrativa bördan bör unionsreglerna ta hänsyn till OECD:s regelverk. När medlemsstaterna genomför detta direktiv bör de använda kommentarerna till det modellavtal för behöriga myndigheter, som återfinns i dokumentet *International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters: Crypto-Asset Reporting Framework and 2023 update to the Common Reporting Standard*, utfärdade av OECD den 8 juni 2023 (*kommentarer till modellavtal för behöriga myndigheter*) och OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar som åskådliggörande och tolkningshjälp för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater.
- (10) I direktiv 2011/16/EU fastställs skyldigheter för finansiella institut att rapportera upplysningar om finansiella konton till skatteförvaltningar som sedan är skyldiga att utbyta dessa uppgifter med andra berörda medlemsstater. För merparten av kryptotillgångarna finns det dock ingen rapporteringsskyldighet enligt det direktivet, eftersom de inte består av pengar på ett inlåningskonto eller i finansiella tillgångar. Dessutom omfattas leverantörer av kryptotillgångstjänster och kryptotillgångsoperatörer i de flesta fall inte av den nuvarande definitionen av finansinstitut enligt direktiv 2011/16/EU.
- (11) För att hantera nya utmaningar till följd av den ökande användningen av alternativa betalningsmedel och investeringar, som medför nya risker för skatteundandragande och som ännu inte omfattas av direktiv 2011/16/EU, bör reglerna om rapportering och utbyte av upplysningar omfatta kryptotillgångar och dem som använder dessa.
- (12) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad bör rapporteringen vara både effektiv, enkel och tydligt definierad. Det är svårt att upptäcka beskattningsgrundande händelser som inträffar när man investerar i kryptotillgångar. De leverantörer av kryptotillgångstjänster som är rapporteringsskyldiga är bäst lämpade att samla in och kontrollera nödvändiga upplysningar om användarna. Den administrativa bördan bör minimeras för industrin så att den kan utveckla sin fulla potential inom unionen.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1113 av den 31 maj 2023 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och vissa kryptotillgångar och ändring av direktiv (EU) 2015/849 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 1).

- (13) Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skatteförvaltningarna är avgörande för att de ska få den information de behöver för att kunna göra en korrekt bedömning av de inkomstskattebelopp som ska betalas. Rapporteringsskyldigheten bör omfatta både gränsöverskridande och inhemska transaktioner för att säkerställa att rapporteringsreglerna är ändamålsenliga, att den inre marknaden fungerar väl, att likvärdiga förutsättningar råder och att principen om icke-diskriminering respekteras.
- (14) Direktivet är tillämpligt på leverantörer av kryptotillgångstjänster som är auktoriserade enligt förordning (EU) 2023/1114 och regleras av den, och på kryptotillgångsoperatörer som inte är det. Båda benämns som rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster eftersom de är skyldiga att rapportera enligt detta direktiv. Den allmänna förståelsen av vad som utgör kryptotillgångar är mycket bred och omfattar även kryptotillgångar som har emitterats på ett decentraliserat sätt, samt stablecoins, inklusive e-pengartoken enligt definitionen i förordning (EU) 2023/1114 och vissa icke-fungibla token (NFT). I detta direktiv omfattar rapporteringsskyldigheten kryptotillgångar som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Därför bör rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster från fall till fall överväga när det inte är möjligt att använda kryptotillgångar för betalnings- och investeringsändamål, med beaktande av de undantag som föreskrivs i förordning (EU) 2023/1114, särskilt när det gäller ett begränsat nätverk och vissa nyttotoken.
- (15) För att göra det möjligt för skatteförvaltningarna att analysera de upplysningar de mottar och använda dem i enlighet med nationella bestämmelser, till exempel för matchning av upplysningar och värdering av tillgångar och kapitalvinster, är det lämpligt att kräva rapportering och utbyte av upplysningar som delas upp i olika delar för varje kryptotillgång med avseende på vilken användaren av kryptotillgången har gjort transaktioner.
- (16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om automatiskt utbyte av upplysningar mellan behöriga myndigheter bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta de praktiska arrangemang som krävs för genomförandet av det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar som rapporteras av leverantörer av kryptotillgångstjänster, inbegripet ett standardformulär för utbyte av upplysningar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (17) Leverantörer av kryptotillgångstjänster som omfattas av förordning (EU) 2023/1114 får utöva sin verksamhet i unionen genom ett passförfarande när de har erhållit auktorisation i en medlemsstat. För detta ändamål har Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ett register över auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster. Dessutom upprätthåller Esma en förteckning över svartlistade operatörer som bedriver kryptotillgångstjänster för vilka auktorisering krävs enligt förordning (EU) 2023/1114.
- (18) Kryptotillgångsoperatörer som inte omfattas av förordning (EU) 2023/1114 men som är skyldiga att rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen i enlighet med detta direktiv bör vara skyldiga att registrera sig i en enda medlemsstat för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter.
- (19) För att främja administrativt samarbete med jurisdiktioner utanför unionen bör kryptotillgångsoperatörer som uppfyller vissa villkor tillåtas att endast rapportera upplysningar om användare av kryptotillgångar med hemvist i unionen till skatteförvaltningarna i en jurisdiktion utanför unionen, i den mån de rapporterade upplysningarna är likvärdiga med de upplysningar som anges i detta direktiv och i den mån det finns ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med en sådan jurisdiktion utanför unionen. Den kvalificerade jurisdiktionen utanför unionen skulle i sin tur vidarebefordra sådana upplysningar till skatteförvaltningarna i de medlemsstater där användarna av kryptotillgångar har sin hemvist. När så är lämpligt bör denna mekanism tas i bruk för att förhindra att likvärdiga upplysningar rapporteras och lämnas mer än en gång.
- (20) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa om upplysningar som ska utbytas enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga med de upplysningar som anges i detta direktiv. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Med tanke på att ingående avtal med jurisdiktioner utanför unionen om administrativt samarbete i fråga om direkt beskattning fortfarande omfattas av

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

medlemsstaternas behörighet kan kommissionens åtgärder också inledas på begäran av en medlemsstat. Därför är det nödvändigt att kommissionen, på begäran av en medlemsstat, har möjlighet att fastställa likvärdigheten före det planerade ingående av ett sådant avtal. Om utbytet av sådana upplysningar grundar sig på ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter bör kommissionen fatta beslutet om likvärdighet fattas med avseende på hela det relevanta regelverk som omfattas av ett sådant avtal mellan behöriga myndigheter. Det bör dock fortfarande vara möjligt för kommissionen att vid behov fatta beslut om likvärdighet om ett bilateralt avtal mellan behöriga myndigheter.

- (21) I den mån den internationella standarden för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar, nämligen OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar (*Crypto-Asset Reporting Framework*), är en minimistandard eller likvärdig standard, som fastställer minimiomfattningen av och innehållet i jurisdiktionernas genomförande därav, bör det inte krävas att kommissionen ska fastställa likvärdighet mellan detta direktiv och OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar genom en genomförandeakt, förutsatt att det finns ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter, mellan jurisdiktioner utanför unionen och samtliga medlemsstater.
- (22) Även om G20 har godkänt OECD:s regelverk för rapportering av kryptotillgångar och rekommenderat att det ska genomföras, har det ännu inte fattats något beslut om huruvida det ska betraktas som en minimistandard eller likvärdig standard. I avvaktan på det beslutet innehåller detta direktiv två olika tillvägagångssätt för att fastställa likvärdighet.
- (23) Detta direktiv ersätter inte några mer omfattande skyldigheter som följer av förordning (EU) 2023/1114.
- (24) För att främja konvergens och främja en konsekvent tillsyn av detta direktiv och förordning (EU) 2023/1114 bör de behöriga myndigheterna samarbeta med andra nationella myndigheter eller institut och utbyta relevanta upplysningar.
- (25) De undantag från de rapporteringsskyldigheter som föreskrivs i detta direktiv, och som är beroende av fastställandet av likvärdiga rapporterings- och utbytesmekanismer i förhållande till jurisdiktioner utanför unionen och medlemsstaterna, bör endast gälla på skatteområdet, och särskilt vid tillämpningen av detta direktiv, och bör inte ses som en grund för erkännande av likvärdighet på andra områden av unionsrätten.
- (26) Det är av avgörande betydelse att stärka bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU om de upplysningar som ska rapporteras eller utbytas för att uppnå en anpassning till ny utveckling på olika marknader och därmed effektivt hantera identifierade beteenden vad avser skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Dessa bestämmelser bör återspegla den utveckling som observerats på den inre marknaden och på internationell nivå och som syftar till att uppnå effektiv rapportering och effektivt utbyte av upplysningar. Följaktligen innehåller detta direktiv bland annat de senaste ändringarna av OECD:s gemensamma rapporteringsstandard, inklusive integreringen av bestämmelser om e-pengar och centralbankernas digitala valuta, som anges i del II i *Crypto-Asset Reporting Framework and Amendments to the Common Reporting Standard* som godkändes av OECD den 26 augusti 2022, samt utvidgningen av tillämpningsområdet för det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor till vissa förhandsbesked avseende fysiska personer. När medlemsstaterna genomför de senaste ändringarna av den gemensamma rapporteringsstandarden, som ingår i detta direktiv, bör de, såsom redan nämnts i skälen till rådets direktiv 2014/107/EU ⁽⁷⁾ avseende den ursprungliga versionen av den gemensamma rapporteringsstandarden, använda kommentarerna till det modellavtal för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandard – som numera inbegriper de senaste ändringarna av den gemensamma rapporteringsstandarden som åskådliggörande och tolkningshjälp för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater.

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

- (27) Elektroniska pengar, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ^(*), används ofta i unionen, och antalet transaktioner och deras sammanlagda värde ökar stadigt. Elektroniska pengar omfattas dock inte uttryckligen av direktiv 2011/16/EU. Medlemsstaterna antar olika tillvägagångssätt när det gäller elektroniska pengar. Därmed omfattas därtill anknutna produkter inte alltid av de befintliga kategorierna av inkomst och kapital i direktiv 2011/16/EU. Det bör därför införas regler i direktiv 2011/16/EU som säkerställer att rapporteringsskyldigheterna gäller för elektroniska pengar.
- (28) För att täppa till kryphål som möjliggör skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt bör medlemsstaterna vara skyldiga att utbyta upplysningar om inkomster som härrör från utdelningar som inte är kopplade till depåkonton. Inkomster som härrör från utdelningar som inte är kopplade till depåkonton bör därför ingå i de inkomst kategorier som omfattas av automatiskt utbyte av upplysningar.
- (29) Skatteregistreringsnumret är avgörande för att medlemsstaterna ska kunna matcha mottagna uppgifter med uppgifter i nationella databaser. Det ökar medlemsstaternas förmåga att identifiera de berörda skattebetalarna och korrekt bedöma därtill kopplade skatter. Det är därför viktigt att medlemsstaterna inkluderar skatteregistreringsnumret för rapporterade personer och enheter i rapporteringen och lämnandet av upplysningar i samband med utbyten som rör kategorier av inkomst och kapital som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar, finansiella konton, förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, landsspecifika rapporter, rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, upplysningar om säljare på digitala plattformar och kryptotillgångar.
- (30) För att göra skatteregistreringsnumret mer tillgängligt för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras med avseende på inkomster från anställning, styrelsearvoden och pensioner och med avseende på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, landsspecifika rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Sådana åtgärder kan omfatta, men är inte begränsade till, införandet, senast vid den tidsfrist för införlivande som fastställs i detta direktiv, av krav i nationell rätt på rapportering av skatteregistreringsnummer. Efter ikraftträdandet av rådets direktiv (EU) 2022/2523 ^(*), och mot bakgrund av de safe harbour-regler som fastställs i det direktivet, är det dessutom viktigt att säkerställa lämplig matchning i samband med det obligatoriska automatiska utbytet av upplysningar om landsspecifika rapporter i enlighet med direktiv 2011/16/EU. Medlemsstaterna erkänner dock också att det kan finnas sällsynta situationer där det helt enkelt inte är möjligt för den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen att samla in och rapportera skatteregistreringsnumret, inbegripet om den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen, trots att de gjort sitt bästa, inte har kunnat samla in skatteregistreringsnumret eller fall där ett skatteregistreringsnummer inte har utfärdats till skattebetalaren.
- (31) Varje medlemsstat bör, om det har erhållits av den behöriga myndigheten i medlemsstaten, inkludera det skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten vid utbyten som rör förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, landsspecifika rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang.
- (32) Avsaknaden av utbyte av förhandsbesked i skattefrågor som rör fysiska personer innebär att skatteförvaltningarna i de berörda medlemsstaterna kanske inte är medvetna om dessa förhandsbesked. Det finns därför en risk att möjligheter till skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt kommer att skapas. I syfte att reducera den risken, och i syfte att minska den administrativa bördan, bör det automatiska utbytet av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor utvidgas till att omfatta sådana förhandsbesked där beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger ett visst tröskelvärde.

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för e-pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7)

^(*) Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 15 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1).

- (33) Förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som fastställer om en person har skatterättslig hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet bör också utbytas automatiskt. Av proportionalitetsskäl, och i syfte att minska den administrativa bördan, bör dock vissa vanliga former av förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, som kan inbegripa ett fastställande av huruvida en fysisk person har skatterättslig hemvist eller inte i en medlemsstat, inte enbart på den grunden omfattas av utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor. Förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor om källskatt på inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner för personer som inte är bosatta i landet bör inte bytas ut, såvida inte beloppet för transaktionen eller serien av transaktioner i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor överstiger tröskelvärdet.
- (34) Ett antal medlemsstater förväntas införa identifieringstjänster som ett förenklat och standardiserat sätt att identifiera tjänsteleverantörer och skattebetalare. De medlemsstater som vill använda detta format för identifiering bör tillåtas att göra detta, förutsatt att det inte påverkar flödet av och kvaliteten på information från andra medlemsstater som inte använder sådana identifieringstjänster. Därför bör användningen av identifieringstjänster inte påverka förfarandena för kundkännedom eller kraven på insamling av information. Om det tillvägagångssättet avviker från OECD:s motsvarande standarder för automatiskt utbyte av upplysningar i vissa avseenden bör bestämmelserna i detta direktiv om användning av identifieringstjänster vidare inte påverka fastställande av huruvida upplysningar som rapporteras och utbyts i enlighet med ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga med eller motsvarar dem som anges i detta direktiv.
- (35) Det är viktigt att upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU av principskäl används för fastställande, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av det direktivets materiella tillämpningsområde. Ett oklart regelverk ger dock upphov till osäkerhet gällande användningen av upplysningar. Med tanke på kopplingen mellan skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, och penningtvätt, även när det gäller kontroll av efterlevnaden är det lämpligt att klargöra att det även bör vara möjligt att använda upplysningar som utbyts mellan medlemsstaterna för fastställande, administration och verkställighet i fråga om tullar och för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (36) Med tanke på mängden och arten av de upplysningar som samlas in och utbyts på grundval av direktiv 2011/16/EU kan dessa upplysningar vara användbara på vissa andra områden. Även om användningen av dessa upplysningar på andra områden generellt bör begränsas till områden som godkänts av den medlemsstat som lämnar upplysningarna i enlighet med det här direktivet, finns det ett behov av att tillåta en bredare användning av upplysningarna i situationer med särskilda och allvarliga egenskaper och när man på unionsnivå har kommit överens om att vidta åtgärder. Sådana situationer skulle särskilt vara sådana där beslut har fattats i enlighet med artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende restriktiva åtgärder. Upplysningar som utbyts enligt direktiv 2011/16/EU kan vara mycket relevanta för att upptäcka överträdelse eller kringgående av restriktiva åtgärder. I gengäld kommer eventuella överträdelse av restriktiva åtgärder att vara relevanta för skatteändamål, eftersom undvikande av restriktiva åtgärder i de flesta fall också kommer att innebära skatteflykt avseende de berörda tillgångarna. Med tanke på de sannolika synergierna och den nära kopplingen mellan att upptäcka kringgående av restriktiva åtgärder och att upptäcka skatteflykt är det därför lämpligt att tillåta ytterligare användning av upplysningarna.
- (37) Det är mycket viktigt att de upplysningar som lämnas enligt direktiv 2011/16/EU används av den behöriga myndighet i varje medlemsstat som tar emot upplysningarna. Det är därför lämpligt att kräva att den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som förvärvats genom rapporteringen eller utbytet av upplysningar enligt direktiv 2011/16/EU. Sådan användning av upplysningar kan exempelvis omfatta frivilliga efterlevnadsprogram, meddelanden med uppmaning om rapportering av uppgifter, kampanjer för ökad medvetenhet, förhandsfyllning av skattedeclarationer, riskbedömningar, begränsade revisioner, allmänna revisioner, skattekodning, skatteberäkning, införande i nationella system och andra skatterelaterade åtgärder.
- (38) För att främja ett effektivt nyttjande av resurserna, underlätta utbytet av upplysningar och undvika att medlemsstaterna var och en för sig behöver ändra sina system för att lagra upplysningar bör en central katalog för upplysningar om kryptotillgångar upprättas som är tillgänglig för samtliga medlemsstater men bara för statistiska ändamål för kommissionen, och i vilken medlemsstaterna kan lägga upp och lagra rapporterade upplysningar i

stället för att utbyta dessa upplysningar via säker överföring av e-post. Medlemsstaterna bör endast ha rätt att få tillgång till uppgifter i den centrala katalogen som rör de egna invånarna. All tillgång till och begränsningar av tillgången till den centrala katalogen bör vara i enlighet med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta de praktiska arrangemang som krävs för att upprätta en sådan central katalog. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att utveckla ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad kontroll av att det Skatteregistreringsnummer som har tillhandahållits av den skattskyldige eller den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen är korrekt. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Det it-verktyg som ska tillhandahållas till medlemsstaterna är avsett att bidra till att höja matchningsgraderna för skatteförvaltningarna och generellt förbättra kvaliteten på de upplysningar som utbyts.
- (40) Den kortaste lagringstiden för registrerade upplysningar som erhållits genom utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2011/16/EU bör inte vara längre än nödvändigt, men under alla omständigheter inte understiga fem år. Medlemsstaterna bör inte lagra upplysningar längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv.
- (41) Personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 är rapporteringsskyldiga finansiella institut, förmedlare, rapporteringsskyldiga plattformsoperatörer, rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och behöriga myndigheter i medlemsstaterna. Om två eller fler av dessa personuppgiftsansvariga gemensamt fastställer ändamålen med och metoderna för behandling av personuppgifter ska de anses vara gemensamt personuppgiftsansvariga. Till exempel ska medlemsstaternas behöriga myndigheter anses vara gemensamt personuppgiftsansvariga för den centrala katalogen, eftersom de gemensamt har kommit överens om vilka personuppgifter som ska behandlas och hur de ska behandlas.
- (42) För att säkerställa korrekt tillämpning av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster, och bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Även om det står medlemsstaterna fritt att själva välja sanktioner, bör de sanktioner som föreskrivs vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (43) För att harmonisera tidsramen mellan utvärderingen av tillämpningen av direktiv 2011/16/EU och utvärderingen vartannat år av relevansen av kännetecknen i bilaga IV i det här direktivet bör tidsramen för dessa utvärderingsprocesser anpassas.
- (44) Med beaktande av domstolens dom av den 8 december 2022 i mål C-694/20, Orde van Vlaamse Balies m.fl.⁽¹¹⁾, bör direktiv 2011/16/EU ändras på ett sådant sätt att dess bestämmelser inte medför att advokater som agerar som förmedlare – och när de är undantagna från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier som de är bundna av – är förpliktigade att underrätta varje annan förmedlare som inte är deras klient om den förmedlarens rapporteringsskyldigheter. Varje förmedlare som, är undantagen från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier som denne är bunden av, bör dock även fortsättningsvis vara skyldig att utan dröjsmål underrätta sin klient om den klientens rapporteringsskyldigheter.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Domstolens dom av den 8 december 2022, Orde van Vlaamse Balies m.fl., C-694/20, ECLI:EU:C:2022:963.

- (45) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾ avgav ett yttrande den 3 april 2023 ⁽¹³⁾.
- (46) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). Framför allt säkerställer detta direktiv att den rätt till skydd av personuppgifter som fastställs i artikel 8 i stadgan respekteras till fullo. I det avseendet är det viktigt att påminna om att förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725 är tillämpliga på behandling av personuppgifter enligt direktiv 2011/16/EU. Detta direktiv syftar dessutom till att säkerställa full respekt för näringsfriheten.
- (47) Eftersom målet med direktiv 2011/16/EU, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna under förutsättningar som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den enhetlighet och ändamålsenlighet som krävs, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (48) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 9 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led a ersättas med följande:

"a) vid tillämpning av artiklarna 8.1 och 8a–8ad, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skatteförvaltningarnas akter i den medlemsstat som lämnar informationen, vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten."

ii) I första stycket ska led c ersättas med följande:

"c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a och 8a–8ad, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med första stycket a och b i denna punkt."

iii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"I den här artikeln, artiklarna 8.3a, 8.7a och 21.2 och bilaga IV ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I. I artikel 21.5 och artikel 25.3 och 25.4 ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I, V eller VI. I artikel 8aa och i bilaga III ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III. I artikel 8ac och bilaga V ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V. I artikel 8ad och bilaga VI ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga VI."

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ EUT C 199, 7.6.2023, s. 5.

b) I punkt 14 första stycket ska led d ersättas med följande:

"d) avser en gränsöverskridande transaktion, eller frågan om huruvida den verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion skapar ett fast driftsställe eller frågan om huruvida en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, och".

c) Följande punkter ska läggas till:

"28. *utdelningar som inte är kopplade till depåkonton*: utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i avsnitt VIII punkt C (3) i bilaga I.

29. *livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder*: andra Försäkringsavtal än Försäkringsavtal med kontantvärde som omfattas av rapportering enligt avsnitt I i bilaga I, där förmåner enligt avtalen ska betalas ut vid försäkringstagarens död,

30. *adress i distribuerad liggare*: adress i distribuerad liggare som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 (*),

31. *klient*: Vid tillämpning av artikel 8ab avses varje förmedlare eller berörd skattebetalare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en förmedlare som omfattas av yrkesmässiga privilegier i samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40)."

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna alla tillgängliga upplysningar avseende personer med hemvist i den andra medlemsstaten när det gäller följande specificerade kategorier av inkomst och kapital så som de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna:

a) Inkomster från anställning.

b) Styrelsearvoden.

c) Inkomster från livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.

d) Pensioner.

e) Ägande av och inkomster från fast egendom.

f) Royalties.

g) Utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från bolagsskatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU (*).

(*) Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8)."

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Före den 1 januari 2026 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om minst fem av de kategorier som förtecknas i punkt 1 första stycket, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat ska lämna upplysningar om personer med hemvist i denna andra medlemsstat. Upplysningarna ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2026 eller senare."

- c) Punkt 7a ska ersättas med följande:

"7a. Medlemsstaterna ska säkerställa att enheter och konton som ska betraktas som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton uppfyller alla de krav som anges i avsnitt VIII punkterna B.1 c och C.17 g i bilaga 1 och i synnerhet att ett finansiellt instituts status som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller ett kontos status som undantaget konto inte äventyrar syftet med detta direktiv."

3. Artikel 8a ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas i fall där ett förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor uteslutande gäller och omfattar en eller flera fysiska personers skatteärenden, utom när ett sådant förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 1 januari 2026 och där

a) beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 EUR (eller motsvarande belopp i en annan valuta), om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller

b) förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet.

Vid tillämpning av första stycket a, och utan att det påverkar det belopp som avses i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, ska det belopp som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster eller tillgångar är föremål för flera transaktioner.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket b ska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avseende fysiska personer inte omfatta sådana förhandsbesked om källskatt på inkomster från anställning, styrelsearvoden eller pensioner för utländska aktörer."

- b) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

- i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Identiteten på personen, med undantag av en fysisk person, utom när förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser en fysisk person och ska meddelas i enlighet med punkterna 1 och 4, och när så är lämpligt den grupp av personer som den tillhör."

- ii) Led k ska ersättas med följande:

"k) En angivelse av varje person, med undantag av en fysisk person, utom när förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser en fysisk person och ska meddelas i enlighet med punkterna 1 och 4, i eventuella andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning (med angivande av vilka medlemsstater som de berörda personerna har anknytning till) och".

4. Artikel 8ab ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. Varje medlemsstat får vidta nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätten till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om den rapporteringsskyldigheten skulle strida mot advokaters tystnadsplikt enligt den nationella rätten i den medlemsstaten. Under sådana omständigheter ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att varje förmedlare som har beviljats ett undantag utan dröjsmål ska underrätta sin klient, om den klienten är en förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, om den klienten är den berörda skattebetalaren, om den klientens rapporteringsskyldighet i enlighet med punkt 6."

b) Punkt 14 ska ändras på följande sätt:

i) led a ska ersättas med följande:

"a) Identiteten på andra förmedlare än förmedlare som är undantagna från rapporteringsskyldigheten på grund av yrkesmässiga privilegier i enlighet med punkt 5, och berörda skattebetalare, inklusive deras namn, födelsedatum och födelseort (när det gäller en fysisk person), skatterättslig hemvist, Skatteregistreringsnummer och, när så är lämpligt, personer som är anknutna företag till den berörda skattebetalaren."

ii) led c ska ersättas med följande:

"c) En sammanfattning av innehållet i det rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemanget, inbegripet en hänvisning till det namn som allmänt används, om sådant finns, och en beskrivning av relevanta arrangemang och eventuella andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning."

5. I artikel 8ac.2 första stycket ska följande led läggas till:

"m) Identifierare för Identifieringstjänsten och utfärdande medlemsstat, om den Rapporteringsskyldiga plattformsoperatören förklarar sig på en direkt bekräftelse av Säljarens identitet och hemvist genom en Identifieringstjänst som tillhandahålls av en medlemsstat eller unionen för att fastställa säljarens identitet och skatterättsliga hemvist; i sådana fall är det inte nödvändigt att lämna de upplysningar som avses i leden c-g till den utfärdande medlemsstat som Identifieringstjänstens identifierare tillhör."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8ad

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller de rapporteringskrav och genomför de förfaranden för kundkännedom som fastställs i avsnitten II respektive III i bilaga VI. Varje medlemsstat ska också säkerställa ett effektivt genomförande och efterlevnad av sådana åtgärder i enlighet med avsnitt V i bilaga VI.

2. Enligt de tillämpliga rapporteringskraven och förfarandena för kundkännedom i avsnitten II respektive III i bilaga VI ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när rapportering som avses i punkt 1 i denna artikel sker, genom automatiskt utbyte och inom den tidsfrist som fastställs i punkt 6 i denna artikel, lämna de upplysningar som anges i punkt 3 i denna artikel till de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna i enlighet med de praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 21.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna följande upplysningar om varje Rapporteringsskyldig person:

a) namn, adress, hemvistmedlemsstat(er), Skatteregistreringsnummer och, när det gäller fysiska personer, födelsedatum och födelseort för varje Rapporteringsskyldig användare, och, när det gäller en Enhet som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom enligt avsnitt III i bilaga VI har fastställts ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer, Enhetens namn, adress, hemvistmedlemsstat (er) och Skatteregistreringsnummer samt namn, adress, hemvistmedlemsstat(er), Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort för varje Person med bestämmande inflytande över Enheten som är en Rapporteringsskyldig person samt den eller de roller enligt vilka varje sådan Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande över Enheten;

utan hinder av vad som anges i första stycket i detta led, om den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster använder sig av en direkt bekräftelse av den Rapporteringsskyldiga personen genom en Identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa den Rapporteringsskyldiga personens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för Identifieringstjänsten avseende den Rapporteringsskyldiga personen omfatta namn, identifierare för identifieringstjänsten och utfärdande medlemsstat samt den eller de roller enligt vilka varje sådan Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande över Enheten,

- b) namn, adress, Skatteregistreringsnummer och, om tillgängligt, det individuella identifieringsnummer som avses i punkt 7 och den globala identifieringskoden för juridiska personer, för den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.
- c) för varje typ av Rapporteringspliktig kryptotillgång för vilken den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod,
- i) det fullständiga namnet på typen av Rapporteringspliktig kryptotillgång,
 - ii) det aggregerade bruttovärde som betalats, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot Fiatvaluta,
 - iii) det aggregerade bruttovärde som mottagits, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot Fiatvaluta,
 - iv) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra Rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
 - v) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra Rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
 - vi) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,
 - vii) det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den Rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av leden ii och iv,
 - viii) det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den Rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av leden iii, v och vi, och
 - ix) det sammanlagda skäliga marknadsvärdet samt aggregerat antal kryptoenheter som överförts av den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerad liggare som avses i förordning 2023/1114 och som inte är kända som förknippade med en leverantör av virtuella tillgångstjänster eller ett finansinstitut.

Vid tillämpning av punkt c ii och iii ska det belopp som betalats eller mottagits rapporteras i den Fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs. Om beloppen har betalats eller mottagits i flera Fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda Fiatvaluta, konverterade vid tidpunkten för varje Rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Vid tillämpning av punkt c leden iv–ix ska det verkliga marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda Fiatvaluta, värderad vid tidpunkten för varje Rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

I de uppgifter som rapporteras ska det anges i vilken Fiatvaluta varje belopp rapporteras.

4. För att underlätta det utbyte av upplysningar som avses i punkt 3 i denna artikel ska kommissionen genom genomförandeakter anta de praktiska arrangemang som krävs, inbegripet åtgärder för att standardisera lämnandet av upplysningar enligt den punkten, som en del av förfarandet för att fastställa det standardiserade datoriserade formulär som avses i artikel 20.5. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2

5. Kommissionen ska inte ha tillgång till de upplysningar som avses i punkt 3 a och b.

6. Lämnandet av upplysningar enligt punkt 3 i denna artikel ska ske med användning av det standardiserade datoriserade formulär d som avses i artikel 20.5 inom nio månader efter utgången av det kalenderår som de rapporteringskrav som gäller för de Rapporteringsskyldiga leverantörerna av kryptotillgångstjänster avser. De första upplysningarna ska lämnas för det berörda kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026.

7. För att uppfylla de rapporteringskrav som avses i punkt 1 ska varje medlemsstat fastställa de regler som krävs för att kräva att en Kryptotillgångsoperatör ska registrera sig inom unionen. Den behöriga myndigheten i registreringsmedlemsstaten ska tilldela sådana Kryptotillgångsoperatörer ett unikt identifieringsnummer.

Medlemsstaterna ska fastställa regler enligt vilka Kryptotillgångsoperatörer ska registrera sig hos de behöriga myndigheterna i en enda medlemsstat i enlighet med de regler som fastställs i avsnitt V punkt F i bilaga VI.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kräva att en Kryptotillgångsoperatör, vars registrering har återkallats i enlighet med avsnitt V punkt F.7 i bilaga VI, kan tillåtas att registrera sig igen endast om den för myndigheterna i en berörd medlemsstat tillhandahåller tillräckliga garantier för sitt åtagande att uppfylla rapporteringskraven inom unionen, inbegripet eventuella ännu ej uppfyllda rapporteringskrav.

8. Punkt 7 ska inte tillämpas på Leverantörer av kryptotillgångstjänster i den mening som avses i avsnitt IV punkt B.1 i bilaga VI.

9. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska och tekniska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av Kryptotillgångsoperatörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

10. Kommissionen ska senast den 31 december 2025 upprätta ett register över Kryptotillgångsoperatörer där upplysningar som ska meddelas i enlighet med avsnitt V punkt F.2 i bilaga VI ska registreras. Detta register över Kryptotillgångsoperatörer ska vara tillgängligt för de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

11. Kommissionen ska genom genomförandeakter, på motiverad begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, fastställa huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt enligt ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten och en jurisdiktion utanför unionen motsvarar de som anges i avsnitt II punkt B i bilaga VI, i den mening som avses i avsnitt IV punkt F.5 i bilaga VI. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

En medlemsstat som begär en sådan åtgärd som avses i första stycket ska sända en motiverad begäran till kommissionen.

Om kommissionen anser sig sakna de upplysningar som krävs för att bedöma begäran ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av begäran och ange vilka ytterligare upplysningar som krävs. När kommissionen har erhållit alla de upplysningar som den anser vara nödvändiga ska den inom en månad underrätta den begärande medlemsstaten om detta och lämna de relevanta upplysningarna till den kommitté som avses i artikel 26.1.

När kommissionen agerar på eget initiativ ska den anta en genomförandeakt enligt första stycket endast med avseende på avtal mellan behöriga myndigheter och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om en fysisk person eller Enhet som är kund till en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra Rapporteringspliktiga transaktioner som ingåtts av en medlemsstat.

Vid fastställandet av huruvida upplysningarna är likvärdiga upplysningar i den mening som avses i första stycket med avseende på en Rapporteringspliktig transaktion, ska kommissionen vederbörligen beakta i vilken mån det system som upplysningarna grundar sig på motsvarar vad som anges i bilaga VI, särskilt med avseende på följande:

- a) Definitionerna av Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, Rapporteringsskyldig användare och Rapporteringspliktig transaktion.

- b) De förfaranden som ska tillämpas för att identifiera Rapporteringsskyldiga användare.
- c) Rapporteringskraven.
- d) De regler och administrativa förfaranden som jurisdiktioner utanför unionen ska ha infört för att säkerställa faktiskt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för kundkännedom och de rapporteringskrav som fastställs i det systemet.

Det förfarande som anges i denna punkt ska också tillämpas för att fastställa att upplysningarna inte längre är likvärdiga i den mening som avses i avsnitt IV punkt F.5 i bilaga VI.

12. Utan hinder av vad som sägs i punkt 11 ska det, om en internationell standard för rapportering och automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar fastställs vara en minimistandard eller likvärdig standard, inte längre krävas att kommissionen genom genomförandeakter fastställer huruvida de upplysningar som ska utbytas automatiskt till följd av genomförandet av den standarden och avtalet om behörig myndighet mellan den eller de berörda medlemsstaterna och en jurisdiktion utanför unionen är likvärdiga upplysningar. Dessa upplysningar ska anses motsvara de upplysningar som krävs enligt detta direktiv, förutsatt att det finns ett avtal mellan behöriga myndigheter i kraft mellan de behöriga myndigheterna i alla berörda medlemsstater och jurisdiktionen utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar om en fysisk person eller Enhet som är kund till en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra Rapporteringspliktiga transaktioner. Motsvarande bestämmelser i denna artikel och i bilaga VI ska inte längre tillämpas för sådana ändamål.”.

7. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av detta direktiv ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som avses i artikel 2 samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter, tullar och bekämpning av penningtvätt och motverkan av finansiering av terrorism.”.

- b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”En behörig myndighet som tar emot upplysningar och handlingar får också använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i första stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.”.

- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om en behörig myndighet i en medlemsstat anser att upplysningar som den har tagit emot från en annan medlemsstats behöriga myndighet sannolikt kan vara till nytta för de ändamål som avses i punkt 1 för en tredje medlemsstats behöriga myndighet, får den vidarebefordra upplysningarna till denna senare behöriga myndighet, under förutsättning att överlämnandet av upplysningar står i överensstämmelse med reglerna och förfarandena i detta direktiv. Den ska underrätta den behöriga myndighet i den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör om sin avsikt att vidarebefordra dessa upplysningar till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat från vilken upplysningarna ursprungligen härrör kan motsätta sig ett sådant vidarebefordrande av upplysningarna inom 15 kalenderdagar från mottagandet av meddelandet från den medlemsstat som önskar vidarebefordra upplysningarna.”.

8. I artikel 18 ska följande punkt läggas till:

”4. Varje medlemsstats behöriga myndighet ska inrätta en effektiv mekanism för att säkerställa användning av de upplysningar som erhållits genom rapportering eller utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad.”.

9. I artikel 20 ska punkt 5 ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa standardiserade datoriserade formulär, inbegripet språkordningen, i följande fall:

- a) För det automatiska utbytet av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i enlighet med artikel 8a före den 1 januari 2017.
- b) För det automatiska utbytet av upplysningar om Rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang i enlighet med artikel 8ab före den 30 juni 2019.
- c) För det automatiska utbytet av upplysningar om Rapporteringspliktiga kryptotillgångar i enlighet med artikel 8ad före den 30 juni 2025.

Dessa standardiserade datoriserade formulär ska inte gå utöver de komponenter för utbyte av upplysningar som förtecknas i artiklarna 8a.6, 8ab.14 och 8ad.3 och andra besläktade områden med anknytning till dessa komponenter som är nödvändiga för att man ska uppnå målen med artiklarna 8a, 8ab respektive 8ad.

Den språkordning som avses i första stycket i denna punkt ska inte hindra medlemsstaterna från att lämna de upplysningar som avses i artiklarna 8a och 8ab på något av unionens officiella språk. I denna språkordning kan emellertid föreskrivas att de centrala delarna av sådana upplysningar också ska lämnas på något annat av unionens officiella språk.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2".

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8a.1 och 8a.2 ska registreras för att uppfylla kraven för det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

Kommissionen ska senast den 31 december 2019 utveckla och med tekniskt och logistiskt stöd tillhandahålla en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8ab.13, 8ab.14 och 8ab.16 ska registreras för att uppfylla det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

Kommissionen ska senast den 31 december 2026 utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till en säker central medlemsstatskatalog för administrativt samarbete i fråga om beskattning där upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8a.1 och 8a.2 ska registreras för att uppfylla kraven för det automatiska utbyte som föreskrivs i dessa punkter.

De behöriga myndigheterna i alla medlemsstater ska ha tillgång till de upplysningar som registreras i denna katalog. När det gäller de upplysningar som ska lämnas inom ramen för artikel 8ad.2 och 8ad.3 ska den behöriga myndigheten i en medlemsstat dock endast ha tillgång till upplysningar om Rapporteringsskyldiga användare och Rapporteringsskyldiga personer med hemvist i den medlemsstaten. Kommissionen ska också ha tillgång till upplysningar som registrerats i katalogen, dock med de begränsningar som anges i artikel 8a.8, artikel 8ab.17 och artikel 8ad.5, och endast i syfte att samla in statistik i enlighet med punkt 7 i denna artikel. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de nödvändiga praktiska arrangemangen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.

Fram till dess att denna säkra centrala katalog tas i drift ska det automatiska utbyte som föreskrivs i artikel 8a.1 och 8a.2, artikel 8ab.13, 8ab.14 och 8ab.16 samt artikel 8ad.2 och 8ad.3 utföras i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och tillämpliga praktiska arrangemang".

b) Följande punkt ska läggas till:

"8. Kommissionen ska förse medlemsstaterna med ett verktyg som möjliggör en elektronisk och automatiserad kontroll av att det Skatteregistreringsnummer som tillhandahålls av en Rapporteringsskyldig enhet eller en skattebetalare för automatiskt utbyte av upplysningar är korrekt.

Kommissionen ska genom genomförandeakter utveckla de tekniska parametrarna för det verktyg som avses i första stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2."

11. I artikel 22 ska följande punkter läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska bevara registren över de upplysningar som mottagits genom det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad under en period som inte är längre än vad som är nödvändigt men under alla omständigheter inte mindre än fem år från dagen för mottagandet i syfte att uppnå syftet med detta direktiv.

4. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att en Rapporteringsskyldig enhet har möjlighet att på elektronisk väg få bekräftelse på giltigheten av upplysningar om Skatteregistreringsnummer för varje skattebetalare som är föremål för utbyte av upplysningar enligt artiklarna 8–8ad. Bekräftelse av upplysningar om Skatteregistreringsnummer kan begäras endast för validering av riktigheten hos de uppgifter som avses i artiklarna 8.1, 8.3a, 8a.6, 8aa.3, 8ab.14 8ac.2 och 8ad.3."

12. I artikel 23 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Varje medlemsstat ska, avseende sig själv, övervaka och bedöma hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt detta direktiv är, också för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt, och ska en gång om året meddela resultaten av sin bedömning till kommissionen.". Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa former och villkor för hur denna årliga utvärdering ska lämnas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2."

13. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Rapporteringsskyldigt finansiellt institut, förmedlare, Rapporteringsskyldig plattformoperatör, Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster och behöriga myndigheter i medlemsstaterna ska anses vara personuppgiftsansvariga som agerar på egen hand eller gemensamt. När kommissionen behandlar personuppgifter i enlighet med detta direktiv ska den anses behandla personuppgifterna på de personuppgiftsansvarigas vägnar och ska uppfylla de krav för personuppgiftsbiträde som anges i förordning (EU) 2018/1725. Behandlingen ska regleras av ett avtal i den mening som avses i artikel 28.3 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 29.3 i förordning (EU) 2018/1725."

b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

"4. Utan hinder av punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att varje Rapporteringsskyldigt finansiellt institut, förmedlare, Rapporteringsskyldig plattformoperatör och Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, beroende på omständigheterna, som omfattas av dess jurisdiktion

a) underrättar varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med detta direktiv, och

b) i tillräcklig god tid tillhandahåller alla upplysningar som den fysiska personen har rätt att få från den personuppgiftsansvarige för att kunna utöva sina dataskyddsrättigheter, och i alla händelser innan upplysningarna rapporteras."

14. Artikel 25a ska ersättas med följande:

"Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv vad avser artiklarna 8aa–8ad, och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De sanktioner som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande."

15. I artikel 27 ska punkt 2 utgå.
16. Följande artikel ska införas som artikel 27c:

"Artikel 27c

Rapportering och meddelande av Skatteregistreringsnummer

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det Skatteregistreringsnummer för rapporterade personer eller enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten rapporteras av den rapporteringsskyldiga enheten eller den rapporteringsskyldiga personen och meddelas av varje medlemsstat när detta uttryckligen krävs i, och i enlighet med, artiklarna och bilagorna i detta direktiv.
 2. För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2030 eller senare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det Skatteregistreringsnummer för personer med hemvist i landet som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8.1 första stycket a, b och d, i den mån dessa är kategorier av inkomst och kapital om vilka uppgifter skulle ha lämnats även om Skatteregistreringsnumret inte fanns tillgängligt.
 3. För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att kräva att det Skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten om möjligt rapporteras med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k samt för rapporterade personer och enheter med avseende på de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h.
 4. För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2028 eller senare ska varje medlemsstat, om det har erhållits av den behöriga myndigheten i medlemsstaten, inkludera det Skatteregistreringsnummer för personer och enheter som utfärdats av hemvistmedlemsstaten vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8a.6 a och k, samt för rapporterade personer och enheter vid lämnandet av de uppgifter som avses i artikel 8aa.3 b och artikel 8ab.14 h."
17. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till detta direktiv.
 18. Bilaga V ska ändras i enlighet med bilaga II till detta direktiv.
 19. Texten som anges i bilaga III i detta direktiv ska läggas till som bilaga VI.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2025 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 31 december 2027 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.11 i detta direktiv och artikel 1.16 i detta direktiv vad gäller artikel 27c.3 och 27c.4 i direktiv 2011/16/EU. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna senast den 31 december 2029 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.16 i detta direktiv vad gäller artikel 27c.2 i direktiv 2011/16/EU. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2030.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 17 oktober 2023.

På rådets vägnar
N. CALVIÑO SANTAMARÍA
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt A ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen och punkterna A1 och A2 ska ersättas med följande:

"A. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna C–F ska varje Rapporteringsskyldigt finansiellt institut till den behöriga myndigheten i dess medlemsstat rapportera med avseende på varje Rapporteringspliktigt konto hos detta Rapporteringsskyldiga finansiella institut:

1. följande upplysningar:

a) Namn, adress, den eller de medlemsstater där personen har sin hemvist, Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje Rapporteringsskyldig person som är Kontohavare av kontot och huruvida Kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande.

b) När det gäller Enheter som är Kontohavare och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom i enlighet med avsnitten V, VI och VII fastställs ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer, Enhetens namn, adress, den eller de medlemsstater och (i förekommande fall) de andra jurisdiktioner där Enheten har sin hemvist, Skatteregistreringsnummer samt varje Rapporteringsskyldig persons namn, adress, den eller de medlemsstater där personen har sin hemvist, Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort samt den eller de roller genom vilka varje Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande i Enheten och huruvida ett giltigt intygande har lämnats in för varje Rapporteringsskyldig person.

c) Huruvida kontot är ett gemensamt konto, inbegripet antalet gemensamma Kontoinnehavare.

2. Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, en funktionell motsvarighet till ett sådant), typ av konto och huruvida kontot utgör ett Redan befintligt konto eller ett Nytt konto."

ii) Punkt A.6 ska ersättas med följande:

"6. När det gäller Inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod."

iii) Följande punkt ska införas:

"6a. I händelse av Andel i eget kapital som innehas i en Investeringsenhet som utgör ett rättsligt arrangemang, den eller de roller genom vilka den Rapporteringsskyldiga personen innehar Intressen i eget kapital och".

b) Punkt C ska ersättas med följande:

"C. Utan hinder av punkt A.1 behöver inte Skatteregistreringsnummer eller födelsedatum rapporteras för Rapporteringspliktiga konton som är Redan befintliga konton om Skatteregistreringsnumret eller födelsedatumet inte finns i det Rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv och inte i övrigt ska inhämtas av ett sådant Rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt nationell lag eller något av unionens rättsliga instrument. Ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta Skatteregistreringsnummer och födelsedatum för Redan befintliga konton före utgången av det kalenderår som följer på det år då Redan befintliga konton identifierats som Rapporteringspliktiga konton och när det är skyldigt att uppdatera upplysningarna om det redan befintliga kontot enligt nationella AML/KYC-förfaranden."

c) Följande punkt ska läggas till:

"F. Utan hinder av punkt A.5 b och om inte det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet beslutar något annat med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton, behöver inte bruttoavkastning från försäljning eller infösen av en Finansiell tillgång rapporteras i den mån sådan bruttoavkastning från försäljning eller infösen av en Finansiell tillgång rapporteras av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet i enlighet med artikel 8ad."

2. I avsnitt VI ska punkt 2 b ersättas med följande:

"b) Identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren. För att identifiera Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren får ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. Om det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte är rättsligt skyldigt att tillämpa AML/KYC-förfaranden som är förenliga med direktiv (EU) 2015/849, ska det tillämpa förfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana förfaranden i syfte att fastställa Personer med bestämmande inflytande."

3. I avsnitt VII ska följande punkt läggas till:

"Aa. Tillfällig avsaknad av intygande. Under exceptionella omständigheter när det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan erhålla ett intygande med avseende på ett Nytt konto i tid för att uppfylla sina skyldigheter rörande kundkännedom och rapportering när det gäller den rapporteringsperiod under vilken kontot öppnades, ska det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa förfaranden för kundkännedom på Redan existerande konton till dess att ett sådant intygande erhållits och validerats."

4. Avsnitt VIII ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna A5, A6 och A7 ska ersättas med följande:

"5. Inlåningsinstitut: en Enhet som

- a) tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet eller
- b) innehar E-pengar eller Centralbankers digitala valutor för sina kunders räkning.

6. Investeringsenhet:

- a) en Enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter i en kunds namn eller för en kunds räkning:
 - i) handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper och handel med råvaruterminer,
 - ii) individuell och kollektiv portföljförvaltning,
 - iii) annan investering, administration eller förvaltning av Finansiella tillgångar, pengar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning eller
- b) en Enhet vars bruttointäkter till övervägande del kommer från investering i, återinvestering i och handel med Finansiella tillgångar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar om Enheten förvaltas av en annan Enhet som är ett sådant Depåinstitut, Inlåningsinstitut, Specificerat försäkringsföretag eller en sådan Investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 a.

En Enhet anses till övervägande del först och främst bedriva en eller flera av de verksamheter som tas upp i punkt A.6 a, eller anses främst få sina bruttointäkter från investering i, återinvestering i och handel med Finansiella tillgångar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt tillämpningen av punkt A.6 b, om minst 50 % av Enhetens bruttointäkter kan hänföras till verksamheterna i fråga under den kortare av följande två perioder: i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, ii) den period som Enheten har existerat. Vid tillämpning av punkt A.6 a iii omfattar begreppet "annan investering, administration eller förvaltning av Finansiella tillgångar, pengar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning" inte tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner för en kund eller för en kunds räkning. Med Investeringsenhet avses inte en Enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.8 d–g är en Aktiv icke-finansiell enhet.

Tolkningen av denna punkt ska stämma överens med motsvarande formuleringar i definitionen av "finansiellt institut" i direktiv (EU) 2015/849.

7. *Finansiella tillgångar*: värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust, skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), Försäkringsavtal eller Livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, Försäkringsavtal eller Livränteavtal. Med Finansiella tillgångar avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.”.

b) I punkt A ska följande punkter läggas till:

”9. I denna bilaga avses med *Elektroniska pengar* eller *e-pengar* varje produkt som

- a) är en digital representation av en enda Fiatvaluta,
- b) ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,
- c) utgör en fordran på utgivaren angiven i samma Fiatvaluta,
- d) accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och
- e) i enlighet med de lagstiftningskrav som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma Fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Begreppet Elektroniska pengar eller e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om, inom ramen för den överförande Enhetens normala affärsverksamhet, de medel som är kopplade till en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

- 10. *Fiatvaluta*: den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och Centralbankers digitala valutor. Definitionen inkluderar även affärsbankers pengar och elektroniska penningprodukter (elektroniska pengar).
- 11. *en Centralbanks digitala valuta*: digitala Fiatvalutor som utfärdas av en Centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet.
- 12. *Kryptotillgång*: Kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i förordning (EU) 2023/1114.
- 13. *Rapporteringspliktig kryptotillgång*: andra Kryptotillgångar än Centralbankers digitala valutor, Elektroniska pengar eller Kryptotillgångar för vilka den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på lämpligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.
- 14. *Bytestransaktion*:
 - a) byte mellan Rapporteringspliktiga kryptotillgångar och Fiatvalutor, och
 - b) byte mellan en eller flera former av Rapporteringspliktiga kryptotillgångar.”.

c) I punkt B.1 ska led a ersättas med följande:

”a) en Myndighetsenhet, en Internationell organisation eller en Centralbank, förutom med avseende på

- i) en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett Specificerat försäkringsföretag, ett Depåinstitut eller ett Inlåningsinstitut ägnar sig åt, eller

- ii) verksamheten att inneha Centralbankers digitala valutor för Kontohavare som inte är Finansiella institut, Myndighetsenheter, Internationella organisationer eller Centralbanker.”.

d) Punkt C.2 ska ersättas med följande:

”2. *Inlåningskonto*: ett företags-, löne-, spar-, termins- eller kapitalkonto eller ett konto som finns dokumenterat genom bankcertifikat, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett Inlåningsinstitut. Ett Inlåningskonto omfattar även

- a) belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller kreditering av ränta,
- b) ett konto eller hypotetiskt konto som utgör alla E-pengar som innehas för en kunds räkning, och
- c) ett konto som innehar en eller flera av en Centralbanks digitala valutor för en kunds räkning.”.

e) Punkterna C.9 och C.10 ska ersättas med följande:

”9. Redan befintligt konto:

- a) ett Finansiellt konto som förvaltas av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015, eller om kontot behandlas som ett Finansiellt konto endast enligt ändringarna av det här direktivet genom rådets direktiv (EU) 2023/2226 (*), från och med den 31 december 2025;
- b) varje Finansiellt konto tillhörande en Kontohavare, oavsett vilket datum detta Finansiella konto öppnades om
- i) Kontohavaren även innehar ett Finansiellt konto som är ett Redan befintligt konto enligt punkt C.9 a hos det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet (eller hos en Närstående enhet inom samma medlemsstat som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet),
- ii) det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet (och, i tillämpliga fall, den Närstående enheten inom samma medlemsstat som det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet) behandlar de två ovan nämnda Finansiella kontona, samt Kontohavarens eventuella andra Finansiella konton som behandlas som Redan befintliga konton enligt punkt C.9 b, som ett enda Finansiellt konto i syfte att följa standarderna för kunskapskrav som anges i avsnitt VII.A och i syfte att fastställa saldot eller värdet av något av de Finansiella kontona vid tillämpning av något av tröskelvärdena för konton,
- iii) det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet, med avseende på ett Finansiellt konto som omfattas av AML/KYC-förfaranden, får uppfylla kraven för sådana förfaranden för det Finansiella kontot genom att använda de AML/KYC-förfaranden som genomförs för det Redan befintliga kontot enligt punkt C.9 a, och
- iv) det för att öppna det Finansiella kontot inte krävs att Kontohavaren ska tillhandahålla nya, kompletterande eller ändrade kundupplysningar utöver dem som krävs för detta direktivs tillämpning.

10. *Nytt konto*: ett Finansiellt konto som förvaltas av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut och har öppnats från och med den 1 januari 2016, eller om kontot behandlas som ett Finansiellt konto endast enligt ändringarna av det här direktivet genom rådets direktiv (EU) 2023/2226, från och med den 1 januari 2026.

(*) Rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (EUT L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>).”.

f) I punkt C17 e ska ändras på följande sätt

i) i led e ska följande led läggas till:

"v) grundande av ett företag eller ett företags kapitalökning, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

- kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för grundandet av eller företags kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag,
- eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det Rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse angående grundandet eller kapitalökningen,
- kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företags namn efter grundandet eller kapitalökningen,
- eventuella återbetalningar till följd av att grundandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för tjänsteleverantörens avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppet och
- kontot har inte öppnats mer än 12 månader tidigare."

ii) följande led ska införas:

"ea) Ett Inlåningskonto som innehåller alla elektroniska pengar som innehas för en kunds räkning, om det glidande 90-dagars medelvärdets sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 USD någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod."

g) Punkt D.2 ska ersättas med följande:

"2. *Rapporteringskyldig person*: en person från en medlemsstat som inte är

- a) en Enhet vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader,
- b) en Enhet som är en Närstående enhet till en Enhet som beskrivs i led i,
- c) en Myndighetsenhet,
- d) en Internationell organisation,
- e) en Centralbank eller
- f) ett Finansiellt institut."

h) I punkt E ska följande punkt läggas till:

"7. *Identifieringstjänst*: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en Kontohavare eller en Person med bestämmande inflytande."

5. I avsnitt IX ska följande stycke läggas till:

"I syfte att uppfylla syftena med detta direktiv ska de register som avses i första stycket punkt 2 inte finnas tillgängliga längre än nödvändigt, men i alla händelser minst fem år."

6. Följande avsnitt XI ska läggas till:

"AVSNITT XI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Utan hinder av vad som anges i avsnitt I punkterna A.1 b och A.6a, ska, med avseende på varje Rapporteringspliktigt konto som innehas av ett Rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2025 och för rapporteringsperioder som avslutas till det andra kalenderåret efter detta datum, upplysningar om den roll eller de roller enligt vilka varje Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande eller har eget kapital i Enheten endast rapporteras om sådana upplysningar finns tillgängliga i de elektroniskt sökbara upplysningar som upprätthålls av det Rapporteringsskyldiga finansiella institutet."

BILAGA II

Bilaga V till direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. I avsnitt I punkt C ska följande punkt läggas till:

"10. *Identifieringstjänst*: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en Rapporteringsskyldig plattformsoperatör för att fastställa en Säljares identitet och skatterättsliga hemvist."

2. I avsnitt II ska punkt B.3 utgå.

3. I avsnitt III punkt B ska följande punkt läggas till:

"4. Utan hinder av vad som anges i punkt B.2 a och punkt B.3 a ska den Rapporteringsskyldiga plattformsoperatören inte vara skyldig att rapportera de upplysningar som ska samlas in enligt avsnitt II punkt B, om den rapporterar till en behörig myndighet som använder en Identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av Säljarens identitet och hemvist genom en Identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa Säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister. Om den Rapporteringsskyldiga plattformsoperatören använde en Identifieringstjänst för att fastställa den Rapporteringspliktiga säljarens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister krävs namn, Identifieringstjänstens identifierare samt utfärdande medlemsstat(er)."

4. I avsnitt IV punkt F.5 ska inledningen ersättas med följande:

"5. Den medlemsstat där den Rapporteringsskyldiga plattformsoperatören är registrerad ska stryka Plattformsooperatören från det centrala registret i följande fall:"

BILAGA III

"BILAGA VI

**RAPPORTERINGSKRAV, FÖRFARANDE FÖR KUNDKÄNNEDOM OCH ANDRA REGLER SOM ÄR
TILLÄMPLIGA PÅ RAPPORTERINGSSKYLDIGA LEVERANTÖRER AV KRYPTOTILLGÅNGSTJÄNSTER**

I denna bilaga fastställs rapporteringskrav, förfaranden för kundkännedom och andra regler som ska tillämpas av Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster för att göra det möjligt för medlemsstaterna att genom automatiskt utbyte lämna de upplysningar som avses i artikel 8ad.

I denna bilaga fastställs också de regler och administrativa förfaranden som medlemsstaterna ska ha infört för att säkerställa det faktiska genomförandet och efterlevnaden av de rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom som fastställs i däri.

AVSNITT I

SKYLDIGHETER FÖR RAPPORTERINGSSKYLDIGA LEVERANTÖRER AV KRYPTOTILLGÅNGSTJÄNSTER

- A. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i avsnitt IV punkt B.3 omfattas av de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat om den är
1. en Enhet som har auktoriserats av en medlemsstat i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2023/1114 eller som tilläts tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till en medlemsstat i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2023/1114, eller
 2. en Enhet som inte har auktoriserats av en medlemsstat i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2023/1114 eller som inte tilläts tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan till en medlemsstat i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2023/1114, och den är
 - a) en Enhet eller en privatperson som har skatterättslig hemvist i en medlemsstat,
 - b) en Enhet som i) har bildats eller organiserats enligt en medlemsstats lagar och ii) antingen är en juridisk person i en medlemsstat eller är skyldig att deklarerar inkomsten från Enheten till skatteförvaltningen i en medlemsstat,
 - c) en Enhet som förvaltas från en medlemsstat, eller
 - d) en Enhet eller privatperson som bedriver sin dagliga affärsverksamhet i en medlemsstat.
- B. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas av kraven angående rapportering och kundkännedom i avsnitten II respektive III i en medlemsstat med avseende på Rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via en filial baserad i en medlemsstat.
- C. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en Enhet är inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av enligt punkt A.2 b, c eller d om leverantören av kryptotillgångstjänster uppfyller dessa krav i en annan medlemsstat eller i en Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen på grund av att den har sin skatterättsliga hemvist i en sådan medlemsstat eller jurisdiktion.
- D. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en Enhet är inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av enligt punkt A.2 c eller d om leverantören av kryptotillgångstjänster uppfyller dessa krav i en annan medlemsstat eller i en Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen på grund av att den är en Enhet som a) har bildats eller organiserats enligt lagarna i den medlemsstaten eller jurisdiktionen och b) antingen är en juridisk person i den andra medlemsstaten eller jurisdiktionen eller är skyldig att deklarerar inkomsten från Enheten till skatteförvaltningen i den andra medlemsstaten eller jurisdiktionen.

- E. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en Enhet är inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av enligt punkt A.2 d om leverantören av kryptotillgångstjänster uppfyller dessa krav i en annan medlemsstat eller i en Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen på grund av att den förvaltas från en sådan medlemsstat eller jurisdiktion.
- F. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en privatperson är inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av enligt punkt A.2 d om leverantören av kryptotillgångstjänster uppfyller dessa krav i en annan medlemsstat eller i en Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen på grund av att den har sin skatterättsliga hemvist i en sådan medlemsstat eller jurisdiktion.
- G. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är inte skyldig att uppfylla de krav angående rapportering och kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III i en medlemsstat som den omfattas av enligt punkt A.2 a, b, c eller d om den har ingett en anmälan i en medlemsstat i ett format som medlemsstaten har angett där leverantören av kryptotillgångstjänster bekräftar att den uppfyller kraven enligt reglerna i en annan medlemsstat eller Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen enligt kriterier som i sak motsvarar punkt A.2 a, b, c respektive d.
- H. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är inte skyldig att uppfylla de krav angående kundkännedom och rapportering som anges i avsnitten II och III i en medlemsstat med avseende på Rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via en filial i en annan medlemsstat eller Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen om dessa krav uppfylls av den filialen i en sådan annan medlemsstat eller jurisdiktion.

AVSNITT II

RAPPORTERINGSKRAV

- A. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i den mening som avses i avsnitt I punkterna A och B ska rapportera de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den omfattas av rapporteringskrav i enlighet med avsnitt I.
- B. För varje relevant kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod och enligt de krav som gäller för Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster i avsnitt I samt de förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitt III, ska Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster rapportera följande upplysningar med avseende på sina Användare av kryptotillgångar som är Rapporteringsskyldiga användare eller har personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer:
1. Namn, adress, hemvistmedlemsstat(er), Skatteregistreringsnummer och, när det gäller fysiska personer, födelsedatum och födelseort för varje Rapporteringsskyldig användare, och när det gäller Enheter som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom i avsnitt III har fastställts ha en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer, Enhetens namn, adress, hemvistmedlemsstat(er) och Skatteregistreringsnummer samt namn, adress, hemvistmedlemsstat(er), Skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort för varje Person med bestämmande inflytande över Enheten som är en Rapporteringsskyldig person samt den eller de roller enligt vilka varje Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande i Enheten;
- Utan hinder av vad som anges i första stycket i punkt B.1, när den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster rapporterar till en behörig myndighet som använder en Identifieringstjänst och använder sig av en direkt bekräftelse av den Rapporteringsskyldiga personens identitet och hemvist genom en Identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen för att fastställa den Rapporteringsskyldiga personens identitet och samtliga skatterättsliga hemvister, ska de upplysningar som rapporteras med avseende på den Rapporteringsskyldiga personen omfatta namn, identifierare för Identifieringstjänsten och utfärdande medlemsstat(er) samt den eller de roller enligt vilka varje sådan Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande över Enheten.
2. Namn, adress, Skatteregistreringsnummer samt, om tillgängligt, individuellt identifieringsnummer som avses i artikel 8ad.7 och den globala identifieringskoden för juridiska personer för den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

3. För varje typ av Rapporteringspliktig kryptotillgång för vilken den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod i förekommande fall

- a) fullständig benämning på typen av Rapporteringspliktig kryptotillgång,
- b) det aggregerade bruttovärde som betalats, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot Fiatvaluta,
- c) det aggregerade bruttovärde som mottagits, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot Fiatvaluta,
- d) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra Rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- e) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra Rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
- f) aggregerat skäligt marknadsvärde, det aggregerade antalet enheter samt antalet Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,
- g) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den Rapporteringskyldiga användaren som inte omfattas av leden b och d,
- h) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den Rapporteringskyldiga användaren som inte omfattas av leden c, e och f, och
- i) aggregerat skäligt marknadsvärde samt det aggregerade antalet överförda enheter som genomförts av den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade liggare, som avses i förordning (EU) 2023/1114, som inte är kända som förknippade med en tjänsteleverantör av virtuella tillgångar eller finansiella institut.

Vid tillämpning av punkt B.3 b och c ska det belopp som betalats eller mottagits rapporteras i den Fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs. Om beloppen har betalats eller mottagits i flera Fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda valuta, konverterade vid tidpunkten för varje Rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Vid tillämpning av punkt B.3 d-i ska det skäligena marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda valuta som värderas vid tidpunkten för varje Rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

I de upplysningar som rapporteras ska det anges i vilken Fiatvaluta varje belopp rapporteras.

C. Utan hinder av vad som anges i punkt B.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster i övrigt ska inhämta och rapportera den enligt nationell rätt.

D. De upplysningar som anges i punkt B ska rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller. De första upplysningarna ska rapporteras för det relevanta kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod från och med den 1 januari 2026.

- E. Utan hinder av vad som anges i punkterna A och D i detta avsnitt ska en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i den mening som avses i avsnitt I, punkt A.2 a, b, c eller d inte vara skyldig att tillhandahålla de upplysningar som anges i punkt B i detta avsnitt med avseende på en Rapporteringsskyldig användare eller Person som med bestämmande inflytande för vilka den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster genomför rapporteringen av dessa upplysningar i en jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med hemvistmedlemsstaten för denna Rapporteringsskyldiga användare eller Person med bestämmande inflytande.

AVSNITT III

FÖRFARANDEN FÖR KUNDKÄNNEDOM

En Användare av kryptotillgångar behandlas som en Rapporteringsskyldig användare från och med det datum då Användaren identifieras som sådan enligt de förfaranden för kundkännedom som beskrivs i detta avsnitt.

A. Förfaranden för kundkännedom för Individuella användare av kryptotillgångar

Följande förfaranden gäller för att fastställa huruvida en Individuell användare av kryptotillgångar är en Rapporteringsskyldig användare.

1. När ett förhållande fastställs med den Individuella användaren av kryptotillgångar, eller med avseende på Redan befintliga användare av kryptotillgångar senast 1 januari 2027, ska den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inhämta ett intygande som ger den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens hemvist för skatteändamål och bekräfta att intygandet är skäligt baserat på de upplysningar som den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har inhämtat, inklusive eventuell dokumentation som har samlats in enligt förfarandena för rapportering och åtgärder.
2. Om omständigheterna förändras vid någon tidpunkt avseende en Individuell användare av kryptotillgångar på ett sätt som gör att den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt, kan den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som styrker det ursprungliga intygandets giltighet.

B. Förfaranden för kundkännedom för Enheter som är användare av kryptotillgångar

Följande förfaranden tillämpas för att fastställa om en Enhet som är en användare av kryptotillgångar är en Rapporteringsskyldig användare eller Enhet, annan än en Undantagen person eller Aktiv enhet, med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer.

1. Fastställa huruvida Enheten som är en användare av kryptotillgångar är en Rapporteringsskyldig person.
 - a) När ett förhållande fastställs med en Enhet som använder kryptotillgångar, eller med avseende på Redan befintliga enheter som är användare av kryptotillgångar senast 1 januari 2027, ska den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inhämta ett intygande som ger den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa Enhetens hemvist för skatteändamål och bekräfta att intygandet är skäligt baserat på de upplysningar som den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har inhämtat, inklusive eventuell dokumentation som har samlats in enligt förfarandena för kundkännedom. Om en Enhet som är en användare av kryptotillgångar intygar att den inte har skatterättslig hemvist får den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten för en Enhet som är en användare av kryptotillgångar.
 - b) Om intygandet anger att en Enhet som är en användare av kryptotillgångar är bosatt i en medlemsstat ska den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla Enheten som en Rapporteringsskyldig användare, om den inte på ett rimligt sätt baserat på intygandet eller upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga kan fastställa att Enheten är en Undantagen person.
2. Fastställa huruvida Enheten har en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer. Med avseende på en Enhet som är en användare av kryptotillgångar, och inte är en Undantagen person, ska den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera Personer med bestämmande inflytande som är Rapporteringsskyldiga personer om den inte fastställer att Enheten är en Aktiv enhet, baserat på ett intygande från Enheten.

- a) Fastställa Personer med bestämmande inflytande hos en Enhet som är en användare av kryptotillgångar. För att identifiera Personer med bestämmande inflytande över en Enhet som är en användare av kryptotillgångar får en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med förfarandena för kundkännedom, under förutsättning att sådana förfaranden är förenliga med direktiv (EU) 2015/849. Om den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är rättsligt skyldig att tillämpa förfaranden för kundkännedom som är förenliga med direktiv (EU) 2015/849, ska den tillämpa förfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana förfaranden i syfte att identifiera Personer med bestämmande inflytande.
- b) Fastställa huruvida en Enhet som är en användare av kryptotillgångar är en Rapporteringsskyldig person. För att fastställa huruvida en Person med bestämmande inflytande är en Rapporteringsskyldig person ska en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intygande från en Enhet som är en användare av kryptotillgångar eller en sådan Person med bestämmande inflytande för att fastställa den skatterättsliga hemvist för Personer med bestämmande inflytande och bekräfta rimligheten i ett sådant intygande på grundval av de upplysningar som har inhämtats från den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, inklusive eventuell dokumentation som har insamlats enligt förfarandena för kundkännedom.
3. Om omständigheterna ändras avseende en Individuell användare av kryptotillgångar eller dess Personer med bestämmande inflytande på ett sätt som gör att den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet är felaktigt eller otillförlitligt, kan den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som styrker det ursprungliga intygandets giltighet.
- C. Krav avseende intygandens giltighet
1. Ett intygande som lämnas av en Individuell användare av kryptotillgångar eller en Person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas av den Individuella användaren av kryptotillgångar, om det är daterat senast dagen för mottagande och innehåller följande upplysningar med avseende på den Individuella användaren av kryptotillgångar eller Personen med bestämmande inflytande:
- a) Förnamn och efternamn.
 - b) Bostadsadress.
 - c) Medlemsstat(er) där varje Rapporteringsskyldig person har sin skatterättsliga hemvist.
 - d) Skatteregistreringsnummer för varje Rapporteringsskyldig person, med avseende på varje medlemsstat.
 - e) Födelsedatum.
2. Ett intygande som lämnas av en Enhet som är en användare av kryptotillgångar är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas av den Enheten om det är daterat senast dagen för mottagande och innehåller följande upplysningar med avseende på den Individuella användaren av kryptotillgångar eller Personen med bestämmande inflytande:
- a) Fullständigt officiellt namn.
 - b) Adress.
 - c) Medlemsstat(er) där varje Rapporteringsskyldig person har sin skatterättsliga hemvist.
 - d) Skatteregistreringsnummer för varje Rapporteringsskyldig person, med avseende på varje medlemsstat.
 - e) Vad gäller en Enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en Aktiv enhet eller en Undantagen person, de upplysningar som anges i punkt C.1 med avseende på varje Person med bestämmande inflytande i Enheten, såvida inte denna Person med bestämmande inflytande har tillhandahållit ett intygande i enlighet med punkt C.1, samt den eller de roller enligt vilka varje Rapporteringsskyldig person är en Person med bestämmande inflytande i Enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av förfaranden för kundkännedom.
 - f) I förekommande fall, upplysningar om de kriterier som den måste uppfylla för att behandlas som en Aktiv enhet eller en Undantagen person.

D. Allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom

1. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt detta direktiv kan förlita sig på de förfaranden för kundkännedom som slutförts enligt bilaga I avsnitten IV och VI avseende förfarandena för kundkännedom enligt detta avsnitt. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan också förlita sig på ett intygande som redan inhämtats för andra skatteändamål, under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i punkt C i detta avsnitt.
2. En Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan också förlita sig på en tredje part för att uppfylla de skyldigheter avseende förfaranden för kundkännedom som anges i detta avsnitt, men den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förblir ansvarig för denna skyldighet.

AVSNITT IV

DEFINITIONER

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringspliktig kryptotillgång

1. *Kryptotillgång*: Kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i förordning (EU) 2023/1114.
2. *en Centralbanks digitala valuta*: digitala Fiatvalutor som utfärdas av en Centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.
3. *Centralbank*: en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.
4. *Rapporteringspliktig kryptotillgång*: andra Kryptotillgångar än Centralbankens digitala valutor, Elektroniska pengar eller Kryptotillgångar för vilka den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på lämpligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.
5. I denna bilaga avses med *Elektroniska pengar* eller *e-pengar* varje Kryptotillgång som
 - a) är en digital representation av en enda Fiatvaluta,
 - b) ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,
 - c) utgör en fordran på utgivaren angiven i samma Fiatvaluta,
 - d) accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och
 - e) i enlighet med de lagstiftningskrav som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma Fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Begreppet Elektroniska pengar eller e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om, inom ramen för den överförande Enhetens normala affärsverksamhet, de medel som är kopplade till en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

B. Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

1. *Leverantör av kryptotillgångstjänster*: en leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1. 15 i förordning (EU) 2023/1114.
2. *Kryptotillgångsoperatör*: en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en leverantör av kryptotillgångstjänster.

3. *Rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster*: en leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångssoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en Rapporteringskyldig användares namn eller för en Rapporteringskyldig användares räkning.

4. *Kryptotillgångstjänster*: kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1.16 i förordning (EU) 2023/1114, inbegripet staking och utlåning.

C. Rapporteringspliktig transaktion

1. Rapporteringspliktig transaktion:

- a) Bytestransaktion och
- b) Överföring av Rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

2. Bytestransaktion:

- a) byte mellan Rapporteringspliktiga kryptotillgångar och Fiatvalutor och
- b) byte mellan en eller flera former av Rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

3. *Rapporteringspliktig massbetalningstransaktion*: en överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar avseende varor eller tjänster till ett värde som överstiger än 50 000 USD (eller motsvarande belopp i en annan valuta).

4. *Överföring*: en transaktion som innebär att en Rapporteringspliktig kryptotillgång flyttas från eller till en annan adress eller ett annat konto tillhörande en Användare av kryptotillgångar än den adress eller det konto som den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster innehar för samma Användares räkning, där den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, på grundval av den kunskap som leverantören hade tillgång till vid tidpunkten för transaktionen, inte kan fastställa att transaktionen är en bytestransaktion.

5. *Fiatvaluta*: den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda Centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och Centralbankers digitala valutor. Begreppet omfattar även affärsbankers pengar och elektroniska penningprodukter (elektroniska pengar).

D. Rapporteringskyldig användare

1. *Rapporteringskyldig användare*: en användare av kryptotillgångar som är en Rapporteringskyldig person bosatt i en medlemsstat.

2. *Användare av en kryptotillgång*: en privatperson eller Enhet som är kund till en Rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att utföra Rapporteringspliktiga transaktioner. En privatperson eller en Enhet som inte är ett Finansiellt institut eller en Rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare agerar som en Användare av kryptotillgångar behandlas inte som en Användare av kryptotillgångar, utan denna andra privatperson eller Enhet ska behandlas som Användare av kryptotillgångar. Om en Rapporteringskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även behandla den kund som är motpart till säljaren som en Användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan Rapporteringspliktig massbetalningstransaktion, under förutsättning att den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster enligt nationella regler för bekämpning av penningtvätt är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den Rapporteringspliktiga massbetalningstransaktionen.

3. *Individuell användare av kryptotillgångar*: en Användare av kryptotillgångar som är en privatperson.

4. *Redan befintlig individuell användare av kryptotillgångar*: en Individuell användare av kryptotillgångar som har upprättat en relation med den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster från och med den 31 december 2025.

5. *Enhet som är en användare av kryptotillgångar*: en Användare av kryptotillgångar som är en Enhet.

6. *Redan befintlig enhet som är en användare av kryptotillgångar*: en Enhet som är en användare av kryptotillgångar som har upprättat en relation med den Rapporteringskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster från och med den 31 december 2025.

7. *Rapporteringskyldig person*: en annan Person i en medlemsstat än en Undantagen person.

8. *Person i en medlemsstat*: med avseende på en medlemsstat en fysisk person eller en Enhet som har sin hemvist i en medlemsstat i enlighet med den medlemsstatens skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i en medlemsstat. I det syftet ska en Enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.
9. *Person med bestämmande inflytande*: den fysiska person som utövar kontroll över en Enhet. När det är fråga om en trust avser detta begrepp stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarbarn(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten, och när det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser begreppet personer i motsvarande eller liknande ställning. Begreppet Person med bestämmande inflytande ska tolkas i överensstämmelse med begreppet huvudman enligt definitionen i artikel 3.6 i direktiv (EU) 2015/849 med avseende på Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster.
10. *Aktiv enhet*: varje Enhet som uppfyller något av följande kriterier:
 - a) Mindre än 50 % av Enhetens bruttointäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 % av de tillgångar som innehades av den Enheten under det föregående kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva intäkter.
 - b) I huvudsak all verksamhet i den Enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut, där dock en Enhet inte ska anses ha denna status om Enheten fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en privat equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.
 - c) Enheten bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en Finansiell enhet, under förutsättning att Enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då Enheten först etablerades.
 - d) Enheten har inte varit en ett Finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut.
 - e) Enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt Närstående enheter som inte är Finansiella enheter, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon Enhet som inte är en Närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana Närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett Finansiellt institut.
 - f) Enheten uppfyller samtliga följande krav:
 - i) Den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål eller den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd.
 - ii) Den är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist.
 - iii) Den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.
 - iv) Gällande lagstiftning i den jurisdiktion där Enheten har sin hemvist eller Enhetens stiftelseurkund tillåter inte att några av Enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatperson eller Enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av Enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som Enheten har förvärvat.

- v) Gällande lagstiftning i den jurisdiktion där Enheten har sin hemvist eller den Icke-finansiella enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid Enhetens likvidation eller upplösning ska överföras till en Myndighetsenhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den jurisdiktion där Enheten har sin hemvist eller något politiskt förvaltningsområde under sådan regering.

E. Undantagen person

1. Undantagen person:

- a) En Enhet vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader.
- b) En Enhet som är en Närstående enhet till en Enhet som beskrivs i led a.
- c) En Myndighetsenhet.
- d) En Internationell organisation.
- e) En Centralbank.
- f) Ett annat Finansiellt institut än en sådan Investeringsenhet som beskrivs i punkt E.5 b.

2. *Finansiellt institut*: ett Depåinstitut, ett Inlåningsinstitut, en Investeringsenhet eller ett Specificerat försäkringsföretag.

3. *Depåinstitut*: en Enhet där innehav av Finansiella tillgångar för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten. En Enhet anses inneha Finansiella tillgångar för andras räkning som en väsentlig del av sin verksamhet om den andel av Enhetens bruttointkomster som kan hänföras till innehav av Finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster uppgår till minst 20 % av Enhetens bruttointkomster under den kortare av följande två perioder: i) den treårsperiod som avslutas den 31 december (eller det slutdatum som gäller för räkenskapsår som inte är kalenderår) det år som föregår det år då bedömningen görs, ii) den period som Enheten har existerat.

4. *Inlåningsinstitut*: en Enhet som

- a) tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet eller
- b) innehar E-pengar eller Centralbankers digitala valutor för sina kunders räkning.

5. *Investeringsenhet*:

- a) En Enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:
 - i) Handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer.
 - ii) Individuell och kollektiv portföljförvaltning.
 - iii) Annan investering, administration eller förvaltning av Finansiella tillgångar, pengar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning.

- b) En Enhet vars bruttointäkter till övervägande del kommer från investering i, återinvestering i och handel med Finansiella tillgångar om Enheten förvaltas av en annan Enhet som är ett sådant Depåinstitut, Inlåningsinstitut, Specificerat försäkringsföretag eller en sådan Investeringsenhet som beskrivs i punkt E.5 a.

En Enhet anses till övervägande del först och främst bedriva en eller flera av de verksamheter som tas upp i punkt E.5 a, eller anses främst få sina bruttointäkter från investering i, återinvestering i och handel med Finansiella tillgångar eller Rapporteringspliktiga kryptotillgångar enligt tillämpningen av punkt E.5 b, om minst 50 % av Enhetens bruttointkomster kan hänföras till verksamheterna i fråga under den kortare av följande två perioder: i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, ii) den period som Enheten har existerat.

Vid tillämpning av punkt E.5 a iii omfattar begreppet "annan investering, administration eller förvaltning av Finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning" inte tillhandahållande av tjänster avseende bytestransaktioner i en kunds namn eller för en kunds räkning. Med Investeringsenhet avses inte en Enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.10 b-e är en Aktiv enhet.

Tolkningen av denna punkt ska stämma överens med motsvarande formuleringar som anges i definitionen av "finansiellt institut" i artikel 3.2 i direktiv (EU) 2015/849.

6. *Specificerat försäkringsföretag*: en Enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett Försäkringsavtal med kontantvärde eller ett Livränteavtal.
7. *Myndighetsenhet*: en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion (för att undvika oklarheter omfattar subnationellt politiskt förvaltningsområde stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden i en jurisdiktion.
 - a) *Integrerad del* (av en jurisdiktion): en person, organisation, förvaltning, byrå, fond, verk eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en jurisdiktion. Myndighetens nettoinkomster ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör jurisdiktionen, och ingen del härav får utfalla till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.
 - b) *Kontrollerad enhet*: Enhet som till sin form är skild från jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att
 - i) Enheten helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera Myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,
 - ii) Enhetens nettoinkomster krediteras Enhetens eget konto eller konton hos en eller flera Myndighetsenheter, och ingen del av Enhetens inkomster utfaller till förmån för någon privatperson och
 - iii) Enhetens tillgångar tillfaller en eller flera Myndighetsenheter vid upplösning.
 - c) Inkomster anses inte utfalla till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om inkomsterna härrör från en Myndighetsenhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, t.ex. kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller tjänster till privatpersoner.
8. *Internationell organisation*: internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inbegripet överstatliga organisationer) som
 - a) huvudsakligen består av regeringar,
 - b) har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen och
 - c) vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner.
9. *Finansiella tillgångar*: värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust, skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, baswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), Försäkringsavtal eller Livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, Försäkringsavtal eller Livränteavtal. Med Finansiella tillgångar avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.

10. *Andel i eget kapital*: när det gäller en delägarbeskattad juridisk person som är ett Finansiellt institut, en andel antingen i den juridiska personens kapital eller i dess avkastning. När det gäller en trust som är ett Finansiellt institut ska Andel i eget kapital anses innehas av en person som betraktas som stiftare eller förmånstagare för hela eller del av trusten eller annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En Rapporteringsskyldig person ska betraktas som förmånstagare av en trust om den Rapporteringsskyldiga personen har rätt att direkt eller indirekt (t.ex. genom ombud) erhålla en fixerad utdelning eller kan, direkt eller indirekt, erhålla en diskretionär utdelning från trusten.
11. *Försäkringsavtal*: ett avtal (dock inte Livränteavtal) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad oförutsedd händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskaderisk.
12. *Livränteavtal*: ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som Livränteavtal i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den medlemsstat eller annan jurisdiktion inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.
13. *Försäkringsavtal med kontantvärde*: ett Försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) med ett Kontantvärde.
14. *Kontantvärde*: det belopp som är det högsta av i) det belopp som försäkringstagaren har att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och ii) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av vad som sägs ovan innefattar begreppet Kontantvärde inte ett belopp som ska betalas enligt ett Försäkringsavtal
- a) endast då en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider,
 - b) som en personskada- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,
 - c) som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt uppkommit) som tidigare erlagts i enlighet med ett Försäkringsavtal (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal) på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknefel eller liknande fel,
 - d) som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett Försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i led b eller
 - e) som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett Försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.
- F. Övrigt
1. *Förfaranden för kundkännedom*: en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters förfaranden för kundkontroll enligt direktiv (EU) 2015/849 eller liknande krav som den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av.
2. *Enhet*: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.
3. En enhet är en *Närstående enhet* till en annan Enhet om den ena kontrollerar den andra, eller om båda Enheter står under gemensam kontroll. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 % av rösterna och värdet i en Enhet.

4. *Filial*: en enhet, verksamhet eller ett kontor som tillhör en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och behandlas som en filial enligt en jurisdiktions regelverk eller som på annat sätt enligt en jurisdiktions lagar regleras som separat från andra kontor, enheter eller filialer som tillhör den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster. Alla enheter, verksamheter eller kontor som tillhör en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en jurisdiktion ska behandlas som en enda filial.
5. *Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter*: ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som motsvarar dem som anges i avsnitt II punkt B i denna bilaga, vilket fastställs genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11.
6. *Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen*: en jurisdiktion utanför unionen som har ett Gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.
7. *Skatteregistreringsnummer*: identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas). Ett Skatteregistreringsnummer är ett nummer eller en kod som en behörig myndighet använder för att identifiera en skattebetalare.
8. *Identifieringstjänst*: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillhandahåller till en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en Användare av kryptotillgångar.

AVSNITT V

FAKTISKT GENOMFÖRANDE

- A. Regler för att genomföra de krav för insamling och kontroll som fastställs i avsnitt III
 1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller insamlings- och kontrollkraven enligt avsnitt III med avseende på sina Användare av kryptotillgångar.
 2. Om en Användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt avsnitt III efter två påminnelser efter den första begäran från den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, dock inte före utgångstiden på 60 dagar, ska den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra Användaren av kryptotillgångar från att utföra Rapporteringspliktiga transaktioner.
- B. Regler enligt vilka det krävs att den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster för register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som åberopas för att genomföra rapporteringskraven och förfarandena för kundkännedom samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade uppgifter
 1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster för register över de åtgärder som vidtas och de upplysningar som åberopas för att genomföra de rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III. Sådana register ska finnas tillgängliga under tillräckligt lång tid och i alla händelser under en period på minst fem men högst tio år efter utgången av den period inom vilken den Rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att rapportera upplysningarna, om upplysningarna är rapporteringspliktiga enligt avsnitt II.
 2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs, även tvingande åtgärder, för att se till att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster fullgör sina rapporteringsskyldigheter, i syfte att säkerställa att alla nödvändiga upplysningar rapporteras till den behöriga myndigheten så att den kan uppfylla skyldigheten att lämna upplysningar i enlighet med artikel 8ad.3.
- C. Administrativa förfaranden för att kontrollera att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller rapporteringskraven och förfarandena för kundkännedom

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för att kontrollera att Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster uppfyller rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitten II respektive III.

- D. Administrativa förfaranden för uppföljning med Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster om de rapporterar ofullständiga eller felaktiga uppgifter

Medlemsstaterna ska fastställa administrativa förfaranden för uppföljning med Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster om de rapporterade upplysningarna är ofullständiga eller felaktiga.

- E. Administrativt förfarande för auktorisation av leverantörer av kryptotillgångstjänster

Den behöriga myndigheten i en medlemsstat som beviljar leverantörer av kryptotillgångstjänster auktorisation i enlighet med förordning (EU) 2023/1114 ska regelbundet och senast före den 31 december relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod lämna in en förteckning över alla auktoriserade leverantörer av kryptotillgångstjänster till den behöriga myndigheten enligt detta direktiv, om det är en annan myndighet.

- F. Administrativt förfarande för en enda registrering av Kryptotillgångsoperatörer

1. En Kryptotillgångsoperatör som är en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i avsnitt IV punkt B.3 ska, i enlighet med artikel 8ad.7, registrera sig hos den behöriga myndighet i medlemsstaten som fastställts i enlighet med avsnitt I punkt A.2 a, A.2 b, A.2 c eller A.2 d, eller punkt B, före utgången av den period inom vilken denna Kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i avsnitt II punkt B. Om denna Kryptotillgångsoperatör uppfyller villkoren i avsnitt I punkt A.2 a, A.2 b, A.2 c eller A.2 d, eller punkt B, i mer än en medlemsstat, ska den i enlighet med artikel 8ad.7 registrera sig hos den behöriga myndigheten i en av dessa medlemsstater före utgången av den period inom vilken Kryptotillgångsoperatören ska rapportera de uppgifter som anges i avsnitt II punkt B.

Utan hinder av vad som sägs i Punkt F.1 första stycket ska en Kryptotillgångsoperatör som är en Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i avsnitt IV punkt B.3 inte registrera sig hos den behöriga myndigheten i en medlemsstat där denna Kryptotillgångsoperatör inte är skyldig att uppfylla kraven angående rapportering och kundkänedom i avsnitten II och III i enlighet med avsnitt I punkt C, D, E, F, G eller H, eftersom sådana krav uppfylls av denna Kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat.

2. Vid registrering ska Kryptotillgångsoperatören lämna följande upplysningar till den medlemsstat där den gör sin enda registrering, i enlighet med vad som fastställs i punkt F.1:
 - a) Namn.
 - b) Postadress.
 - c) Elektroniska adresser, inbegripet webbplatser.
 - d) Eventuellt Skatteregistreringsnummer som utfärdats till Kryptotillgångsoperatören.
 - e) De medlemsstater i vilka Rapporteringsskyldiga användare har sin hemvist i den mening som avses i avsnitt III punkterna A och B.
 - f) Varje Kvalificerad jurisdiktion utanför unionen som avses i avsnitt I punkt C, D, E, F eller H.
3. Kryptotillgångsoperatören ska anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt punkt F.2 till den medlemsstat där den är registrerad.
4. Den enda registreringsmedlemsstaten ska tilldela ett unikt identifieringsnummer till Kryptotillgångsoperatören och ska anmäla det till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater på elektronisk väg.
5. Den medlemsstat där en Kryptotillgångsoperatör gör sin enda registrering ska kunna stryka Kryptotillgångsoperatören från registret i följande fall:
 - a) Om Kryptotillgångsoperatören underrättar den medlemsstaten om att den inte längre har Rapporteringsskyldiga användare i unionen.
 - b) Om det i avsaknad av en underrättelse enligt punkt a finns skäl att anta att Kryptotillgångsoperatören har upphört med sin verksamhet.

- c) Om Kryptotillgångsoperatören inte längre uppfyller villkoren i avsnitt IV punkt B.2.
 - d) Om medlemsstaten har återkallat registreringen hos sin behöriga myndighet enligt punkt F.7.
6. Varje medlemsstat ska genast underrätta kommissionen om alla Kryptotillgångsoperatörer i den mening som avses i avsnitt IV punkt B.2 som har Rapporteringsskyldiga användare bosatta i unionen utan att ha registrerat sig enligt denna punkt. Om en Rapporteringsskyldig kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten eller har fått sin registrering återkallad i enlighet med punkt F.7 i detta avsnitt ska medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta ändamålsenliga, proportionella och avskräckande åtgärder för att säkerställa efterlevnad inom sina jurisdiktioner. Det står medlemsstaterna fritt att själva välja sådana åtgärder. Medlemsstaterna ska också sträva efter att samordna sina åtgärder för säkerställande av efterlevnad, inbegripet att, som en sista utväg, hindra en Rapporteringsskyldig kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom unionen.
7. Om en Kryptotillgångsoperatör inte fullgör rapporteringsskyldigheten i enlighet med avsnitt II punkt B i denna bilaga efter två påminnelser från den enda registreringsmedlemsstaten ska den enda registreringsmedlemsstaten utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25a vidta nödvändiga åtgärder för att återkalla den registrering som Kryptotillgångsoperatören har gjort enligt artikel 8ad.7. Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen."
-

International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters

**CRYPTO-ASSET REPORTING
FRAMEWORK AND 2023 UPDATE
TO THE COMMON REPORTING
STANDARD**

International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters

CRYPTO-ASSET REPORTING FRAMEWORK
AND 2023 UPDATE TO THE COMMON REPORTING
STANDARD

The Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) and a set of amendments to the Common Reporting Standard (CRS), along with associated Commentaries and exchange of information frameworks (collectively referred to as the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters), were approved by the OECD Committee on Fiscal Affairs over the course of 2022/2023 [CTPA/CFA(2022)16 and CTPA/CFA(2023)5].

The OECD Recommendation on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters [OECD/LEGAL/0407] was adopted by the OECD Council on 15 July 2014 and revised on 8 June 2023. For access to the official and up-to-date text of the Recommendation, as well as other related information, please consult the Compendium of OECD Legal Instruments at <http://legalinstruments.oecd.org>.

This document, as well as any data and map included herein, are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

The statistical data for Israel are supplied by and under the responsibility of the relevant Israeli authorities. The use of such data by the OECD is without prejudice to the status of the Golan Heights, East Jerusalem and Israeli settlements in the West Bank under the terms of international law.

Note by the Republic of Türkiye

The information in this document with reference to "Cyprus" relates to the southern part of the Island. There is no single authority representing both Turkish and Greek Cypriot people on the Island. Türkiye recognises the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC). Until a lasting and equitable solution is found within the context of the United Nations, Türkiye shall preserve its position concerning the "Cyprus issue".

Note by all the European Union Member States of the OECD and the European Union

The Republic of Cyprus is recognised by all members of the United Nations with the exception of Türkiye. The information in this document relates to the area under the effective control of the Government of the Republic of Cyprus.

Please cite this publication as:

OECD (2023), *International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters: Crypto-Asset Reporting Framework and 2023 update to the Common Reporting Standard*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/896d79d1-en>.

ISBN 978-92-64-41061-9 (print)

ISBN 978-92-64-89395-5 (pdf)

ISBN 978-92-64-48115-2 (HTML)

ISBN 978-92-64-32841-9 (epub)

Revised version, October 2023

Details of revisions available at: https://www.oecd.org/about/publishing/Corrigendum_International-Standards-for-Automatic-Exchange-of-Information-in-Tax-Matters.pdf

Corrigenda to OECD publications may be found on line at: www.oecd.org/about/publishing/corrigenda.htm.

© OECD 2023

The use of this work, whether digital or print, is governed by the Terms and Conditions to be found at <https://www.oecd.org/termsandconditions>.

Foreword

This publication contains the Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) and a set of amendments to the Common Reporting Standard (CRS), along with associated Commentaries and exchange of information frameworks (collectively referred to as the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters), as approved by the OECD's Committee on Fiscal Affairs over the course of 2022/2023.

Both the CARF and the amendments to the CRS were adopted as part of a comprehensive review of the Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters. This Standard, initially developed in response to a G20 request, was embodied in the OECD Recommendation on the Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters [\[OECD/LEGAL/0407\]](#) (the Recommendation), and adopted by the OECD Council on 15 July 2014 and calls on jurisdictions to obtain information from their financial institutions and automatically exchange that information with other jurisdictions annually.

The CARF provides for the automatic exchange of tax relevant-information on Crypto-Assets and was developed to address the rapid development and growth of the Crypto-Asset market and to ensure that recent gains in global tax transparency will not be gradually eroded. Part I of this publication contains the Rules of the CARF, the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the CARF (CARF MCAA), as well as the related Commentaries.

The CRS was amended to bring certain electronic money products and Central Bank Digital Currencies in scope. Changes have also been made to ensure that indirect investments in Crypto-Assets through derivatives and investment vehicles are now covered by the CRS. In addition, amendments have been made to strengthen the due diligence and reporting requirements (including the reporting of the role of each Controlling Person) and to foresee a carve-out for genuine non-profit organisations. Part II of this publication contains both the amendments to the CRS and an Addendum to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (CRS MCAA), as well as the related Commentaries.

Finally, the Recommendation, revised by the Council on 8 June 2023 under the new name OECD Recommendation on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters, is contained in an annex to this document.

Additional work is ongoing on the development of a dedicated XML Schema to support the exchange of information pursuant to the CARF as well as an updated version of the CRS XML schema to facilitate exchanges under the amended CRS. These schemas will be published separately.

Table of contents

Foreword	3
Abbreviations and acronyms	7
Executive summary	8
Part I Crypto-Asset Reporting Framework	10
1 Introduction	11
Crypto-Assets: The impact on financial markets	11
Repercussions of Crypto-Assets on global tax transparency	11
Increasing global tax transparency with respect to Crypto-Assets	12
The Rules and Commentary of the Crypto-Asset Reporting Framework	12
Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of information pursuant to the CARF (CARF MCAA) and related Commentary	15
Interaction between the Crypto-Asset Reporting Framework and the CRS	15
2 Rules	17
Section I: Obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers	17
Section II: Reporting requirements	18
Section III: Due diligence procedures	19
Section IV: Defined terms	22
Section V: Effective implementation	28
3 Commentary to the Rules	29
Commentary on Section I: Obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers	29
Commentary on Section II: Reporting requirements	31
Commentary on Section III: Due diligence procedures	38
Commentary on Section IV: Defined terms	49
Commentary on Section V: Effective implementation	64
4 Multilateral Competent Authority Agreement	69
5 Commentary to the Multilateral Competent Authority Agreement	76
Introduction	76
Commentary on the Declaration	77
Commentary on the Preamble	77
Commentary on Section 1 concerning definitions	78

Commentary on Section 2 concerning Exchange of Information with Respect to Reportable Persons	79
Commentary on Section 3 concerning Time and Manner of Exchange of Information	80
Commentary on Section 4 concerning Collaboration on Compliance and Enforcement	81
Commentary on Section 5 concerning Confidentiality and Data Safeguards	81
Commentary on Section 6 concerning Consultations and Amendments	85
Commentary on Section 7 concerning General Terms	86
Commentary on Section 8 concerning the Co-ordinating Body Secretariat	89
Note	89
Part II Amendments to the Common Reporting Standard	90
1 Introduction	91
Covering new digital financial products	91
Further amendments to improve CRS reporting	92
2 Amendments to the Rules	97
Section I: General Reporting Requirements	97
Section V: Due Diligence for Preexisting Entity Accounts	98
Section VI: Due Diligence for New Entity Accounts	99
Section VII: Special Due Diligence Rules	99
Section VIII: Defined Terms	99
Section X: Transitional Measures	103
3 Amendments to the Commentary to the Rules	104
Commentary on Section I	104
Commentary on Section IV	107
Commentary on Section V	110
Commentary on Section VI	111
Commentary on Section VII	111
Commentary on Section VIII	113
Commentary on Section IX	129
Commentary on Section X	130
4 Addendum to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information	131
5 Commentary to Addendum	134
Annex A. Revised Recommendation of the Council on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters (Adopted on 8 June 2023)	135
Note	136

Follow OECD Publications on:

- <https://twitter.com/OECD>
- <https://www.facebook.com/theOECD>
- <https://www.linkedin.com/company/organisation-eco-cooperation-development-organisation-cooperation-developpement-eco/>
- <https://www.youtube.com/user/OECDLibrary>
- <https://www.oecd.org/newsletters/>

Abbreviations and acronyms

AML	Anti-Money Laundering
API	Application Programming Interface
ATM	Automated Teller Machine
CARF	Crypto-Asset Reporting Framework
CARF MCAA	Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the Crypto-Asset Reporting Framework
CBDC	Central Bank Digital Currency
CBI	Citizenship by Investment
CRS	Common Reporting Standard
CRS MCAA	Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information
FATCA	Foreign Account Tax Compliance Act
FATF	Financial Action Task Force
IT	Information Technology
KYC	Know Your Customer
LEI	Legal Entity Identifier
NFE	Non-Financial Entity
NFT	Non-Fungible Token
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
RBI	Residence by Investment
TIN	Taxpayer Identification Number
XML	Extensible Mark-up Language

Executive summary

The Common Reporting Standard (CRS) was designed to promote tax transparency with respect to financial accounts held abroad. Since the CRS was adopted in 2014, over seven years have passed, in which over 100 jurisdictions have implemented the CRS and financial markets have continued to evolve, giving rise to new investment and payment practices. The OECD, working together with G20 countries, has therefore conducted the first comprehensive review of the CRS in consultation with participating jurisdictions, financial institutions and other stakeholders.

This has resulted in two outcomes:

- I. a new tax transparency framework which provides for the automatic exchange of tax information on transactions in Crypto-Assets in a standardised manner with the jurisdictions of residence of taxpayers (referred to as the "Crypto-Asset Reporting Framework" or "CARF"); and
- II. a set of amendments to the CRS.

Crypto-Asset Reporting Framework

One major development that the OECD has sought to address is the emergence of Crypto-Assets, which can be transferred and held without interacting with traditional financial intermediaries and without any central administrator having full visibility on either the transactions carried out, or the location of Crypto-Asset holdings.

These developments have reduced tax administrations' visibility on tax-relevant activities carried out within the sector, increasing the difficulty of verifying whether associated tax liabilities are appropriately reported and assessed, which poses a significant risk that recent gains in global tax transparency will be gradually eroded. In light of the specific features of the Crypto-Asset markets, the OECD, working with G20 countries, has developed the CARF, a dedicated global tax transparency framework which provides for the automatic exchange of tax information on transactions in Crypto-Assets in a standardised manner with the jurisdictions of residence of taxpayers on an annual basis.

The CARF consists of three distinct components:

- Rules and related Commentary that can be transposed into domestic law to collect information from Reporting Crypto-Asset Service Providers with a relevant nexus to the jurisdiction implementing the CARF. These Rules and Commentary have been designed around four key building blocks: i) the scope of Crypto-Assets to be covered; ii) the Entities and individuals subject to data collection and reporting requirements; iii) the transactions subject to reporting, as well as the information to be reported in respect of such transactions; and iv) the due diligence procedures to identify Crypto-Asset Users and Controlling Persons and to determine the relevant tax jurisdictions for reporting and exchange purposes.

- a Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the CARF (CARF MCAA) and related Commentary (or bilateral agreements or arrangements); and
- an electronic format (XML schema) to be used by Competent Authorities for purposes of exchanging the CARF information, as well as by Reporting Crypto-Asset Service Providers to report CARF information to tax administrations (as permitted by domestic law).

Part I of this publication contains the Rules and Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the CARF and their related Commentaries. The XML schema to support the exchange of information pursuant to the CARF will be published separately.

Amendments to the Common Reporting Standard

Developed alongside the CARF, the first comprehensive review of the CRS has resulted in amendments to bring new financial assets, products, and intermediaries within its scope, because they are potential alternatives to traditional financial products, while avoiding duplicative reporting with that foreseen in the CARF. Additional amendments have also been made to enhance the reporting outcomes under the CRS, including through the introduction of more detailed reporting requirements, the strengthening of the due diligence procedures, the introduction of a new, optional Non-Reporting Financial Institution category for Investment Entities that are genuine non-profit organisations and the creation of a new Excluded Account category for capital contribution accounts. In addition, further details have been included in the Commentary to the CRS in a number of locations to increase consistency in the application of the CRS and to incorporate previously released Frequently Asked Questions and interpretative guidance.

Part II of this publication contains:

- the amendments to the CRS Rules and related Commentary; and
- an Addendum to the CRS Multilateral Competent Authority Agreement and related Commentary, which provides an updated legal basis for participating jurisdictions to exchange the broadened scope of information contained in the amended CRS.

The amended CRS XML schema to support the exchange of information pursuant to the amended CRS will be published separately.

Part I Crypto-Asset Reporting Framework

1 Introduction

Crypto-Assets: The impact on financial markets

1. The market for Crypto-Assets (including cryptocurrencies, as well as cryptography-based tokens) is growing rapidly. This is also affecting tax administrations, which must adapt to the growing role of Crypto-Assets. In particular, several characteristics of Crypto-Assets are likely to pose novel challenges in tax administrations' efforts to ensure taxpayer compliance.
2. Firstly, Crypto-Assets' reliance on cryptography and distributed ledger technology, in particular blockchain technology, means that they can be issued, recorded, transferred and stored in a decentralised manner, without the need to rely on traditional financial intermediaries or central administrators.
3. In addition, the Crypto-Asset market has given rise to a new set of intermediaries and other service providers, such as Crypto-Asset exchanges and wallet providers, which may currently only be subject to limited regulatory oversight. Crypto-Asset exchanges typically facilitate the purchase, sale and exchange of Crypto-Assets for other Crypto-Assets or Fiat Currencies. Wallet providers offer digital "wallets", which individuals can use to store their Crypto-Assets via authorisation through public and private keys. These services may either be provided in online (i.e. "hot") wallets, or via service providers offering products allowing individuals to store their Crypto-Assets offline on downloaded (i.e. "cold") wallets. Both types of products are relevant for tax authorities.

Repercussions of Crypto-Assets on global tax transparency

4. The Crypto-Asset market, including both the Crypto-Assets offered, as well as the intermediaries and other service providers involved, poses a significant risk that recent gains in global tax transparency will be gradually eroded. In particular, the Crypto-Asset market is characterised by a shift away from traditional financial intermediaries, the typical information providers in third-party tax reporting regimes, such as the Common Reporting Standard (CRS), to a new set of intermediaries and other service providers which only recently became subject to financial regulation and are frequently not yet subject to tax reporting requirements with respect to their users. Furthermore, the ability of individuals to hold Relevant Crypto-Assets in wallets unaffiliated with any service provider and transfer such Relevant Crypto-Assets across jurisdictions, presents the risk that Relevant Crypto-Assets are used for illicit activities or to evade tax obligations. Overall, the characteristics of the Crypto-Asset sector have reduced tax administrations' visibility on tax-relevant activities carried out within the sector, increasing the difficulty of verifying whether associated tax liabilities are appropriately reported and assessed.
5. The CRS, published by the OECD in 2014, is a key tool in ensuring transparency on cross-border financial investments and in fighting offshore tax evasion. The CRS has improved international tax transparency by requiring committed jurisdictions to obtain information on offshore accounts held with Financial Institutions and automatically exchange that information with the jurisdictions of residence of taxpayers on an annual basis. However, Relevant Crypto-Assets will in most instances not fall within the scope of the CRS, which applies to traditional Financial Assets and Fiat Currencies held in accounts with

12 |

Financial Institutions. Even where Relevant Crypto-Assets do fall within the definition of Financial Assets for purposes of the definition of Custodial Account, they can be owned either directly by individuals in cold wallets or via Crypto-Asset exchanges that do not have reporting obligations under the CRS (if they are not Financial Institutions) and are therefore unlikely to be reported to tax authorities in a reliable manner.

6. Therefore, the current scope of assets, as well as the scope of obliged entities covered by the CRS, do not provide tax administrations with adequate visibility on when taxpayers engage in tax-relevant transactions in, or hold, Relevant Crypto-Assets.

Increasing global tax transparency with respect to Crypto-Assets

7. Recognising the importance of addressing the above-mentioned tax compliance risks with respect to Relevant Crypto-Assets, the OECD has developed the Crypto-Asset Reporting Framework (CARF), designed to ensure the collection and automatic exchange of information on transactions in Relevant Crypto-Assets.

8. The CARF consists of three distinct components:

- Rules and related Commentary that can be transposed into domestic law to collect information from Reporting Crypto-Asset Service Providers with a relevant nexus to the jurisdiction implementing the CARF;
- a Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the CARF (CARF MCAA) and related Commentary (or bilateral agreements or arrangements); and
- an electronic format (XML schema) to be used by Competent Authorities for purposes of exchanging the CARF information, as well as by Reporting Crypto-Asset Service Providers to report CARF information to tax administrations (as permitted by domestic law).

9. It is acknowledged that Crypto-Asset markets, including the types of Crypto-Assets offered, the Entities and individuals active in, and the technology supporting the markets, are evolving rapidly. In this context, the OECD will continue to monitor Crypto-Asset markets and consider whether further technical work to elaborate the rules will be necessary to ensure adequate tax reporting on Relevant Crypto-Assets. It is also anticipated that the OECD will continue developing guidance to support the consistent application of the CARF, including on the definition of Relevant Crypto-Assets and in particular the criteria for adequately determining that a Crypto-Asset can or cannot be used for payment or investment purposes. Furthermore, the OECD stands ready to proceed with future amendments to the CARF, in case this is needed to ensure adequate tax reporting with respect to Relevant Crypto-Assets, as well as sufficient global coverage of the CARF. In this respect, particular attention will be given to the development of decentralised finance.

The Rules and Commentary of the Crypto-Asset Reporting Framework

10. The Rules and Commentary of the CARF have been designed around four key building blocks: i) the scope of Crypto-Assets to be covered; ii) the Entities and individuals subject to data collection and reporting requirements; iii) the transactions subject to reporting as well as the information to be reported in respect of such transactions; and iv) the due diligence procedures to identify Crypto-Asset Users and the relevant tax jurisdictions for reporting and exchange purposes.

Scope of Crypto-Assets to be covered

11. The definition of Crypto-Assets under the CARF focuses on the use of cryptographically secured distributed ledger technology, as this is a distinguishing factor underpinning the creation, holding and transferability of Crypto-Assets. The definition also includes a reference to “similar technology” to ensure it can include new technological developments that emerge in the future and that operate in a functionally similar manner to Crypto-Assets and raise similar tax risks. The definition of Crypto-Assets thereby targets those assets that can be held and transferred in a decentralised manner, without the intervention of traditional financial intermediaries, including stablecoins, derivatives issued in the form of a Crypto-Asset and certain non-fungible tokens (NFTs).

12. The term Relevant Crypto-Assets (i.e. Crypto-Assets that give rise to reporting on Relevant Transactions) excludes from reporting requirements three categories of Crypto-Assets that pose limited tax compliance risks. The first category are those Crypto-Assets which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined cannot be used for payment or investment purposes. This exclusion builds on the scope of the virtual asset definition of the Financial Action Task Force (FATF) and seeks to exclude Crypto-Assets that do not have the capacity of being used for payment or investment purposes. The second category are Central Bank Digital Currencies, representing a claim in Fiat Currency on an issuing Central Bank, or monetary authority, which function similar to money held in a traditional bank account. The third category covers Specified Electronic Money Products that represent a single Fiat Currency and are redeemable at any time in the same Fiat Currency at par value as a regulatory matter, in addition to meeting certain other requirements. Reporting on Central Bank Digital Currencies and certain Specified Electronic Money Products held in Financial Accounts will be included within the scope of the CRS.

13. With the above-mentioned considerations in mind, the definition of Relevant Crypto-Assets means that in most cases Relevant Crypto-Assets covered under the CARF also fall within the scope of the FATF Recommendations, ensuring the due diligence requirements can, as far as possible, build on existing AML/KYC obligations.

Intermediaries and other service providers in scope

14. As noted above, intermediaries and other service providers facilitating exchanges between Relevant Crypto-Assets, as well as between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies, play a central role in the Crypto-Asset market. As such, those Entities or individuals that as a business provide services effectuating Exchange Transactions in Relevant Crypto-Assets, for or on behalf of customers, are considered Reporting Crypto-Asset Service Providers under the CARF.

15. Such intermediaries and other service providers are expected to have the best and most comprehensive access to the value of the Relevant Crypto-Assets and the Exchange Transactions carried out. These intermediaries and other service providers also fall within the scope of obliged entities for FATF purposes (i.e. virtual asset service providers). As such, they are in a position to collect and review the required documentation of their customers, including on the basis of AML/KYC documentation.

16. The above functional definition covers not only exchanges, but also other intermediaries and other service providers providing exchange services such as brokers and dealers in Relevant Crypto-Assets and operators of Relevant Crypto-Asset ATMs. Further, taking into account the October 2021 updated guidance of the FATF on virtual asset service providers, the Commentary clarifies the scope of application of the CARF to certain decentralised exchanges.

17. With respect to the reporting nexus, Reporting Crypto-Asset Service Providers will be subject to the rules when they are (i) tax resident in, (ii) both incorporated in, or organised under the laws of, and have legal personality or are subject to tax reporting requirements in, (iii) managed from, (iv) having a regular place of business in, or (v) effectuating Relevant Transactions through a branch based in, a

jurisdiction adopting the rules. The CARF also contains rules to avoid duplicative reporting in case a Reporting Crypto-Asset Service Provider has nexus with more than one jurisdiction by creating a hierarchy of nexus rules and including a rule for cases where a Reporting Crypto-Asset Service Provider has nexus in two jurisdictions based on the same type of nexus.

Reporting requirements

18. The following three types of transactions are Relevant Transactions that are reportable under the CARF:

- exchanges between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies;
- exchanges between one or more forms of Relevant Crypto-Assets; and
- Transfers (including Reportable Retail Payment Transactions) of Relevant Crypto-Assets.

19. Transactions will be reported on an aggregate basis by type of Relevant Crypto-Asset and distinguishing outward and inward transactions. In order to enhance the usability of the data for tax administrations, the reporting on Exchange Transactions is to be distinguished between Crypto-Asset-to-Crypto-Asset and Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions. Reporting Crypto-Asset Service Providers will also categorise Transfers by Transfer type (e.g. airdrops, income derived from staking, or a loan), in instances where they have such knowledge.

20. The CARF foresees that for Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions, the fiat amount paid or received is reported as the acquisition amount or gross proceeds. For Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions the value of the Crypto-Asset (at acquisition) and the gross proceeds (upon disposal) must (also) be reported in Fiat Currency. In line with this approach, in respect of Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions, the transaction is split into two reportable elements, i.e.: (i) a disposal of Crypto-Asset A (the reportable gross proceeds based on the market value at the time of disposal); and (ii) an acquisition of Crypto-Asset B (the reportable acquisition value based on the market value at the time of acquisition). The Commentary to the CARF furthermore contains detailed valuation rules for Relevant Crypto-Assets subject to reporting on the basis of a Transfer.

21. Taxpayers' holdings and transfers of Relevant Crypto-Assets outside the scope of Reporting Crypto-Asset Service Providers subject to reporting are also relevant to tax authorities. In order to increase visibility on these, the CARF requires reporting of the number of units and the total value of Transfers of Relevant Crypto-Assets effectuated by a Reporting Crypto-Asset Service Provider, on behalf of a Crypto-Asset User, to wallets not associated with a virtual asset service provider or a financial institution. In case this information gives rise to compliance concerns, tax administrations could then request more detailed information on the wallet addresses associated with a Crypto-Asset User through existing exchange of information channels.

22. Finally, the CARF also applies to certain instances where a Reporting Crypto-Asset Service Provider processes payments on behalf of a merchant accepting Relevant Crypto-Assets in payment for goods or services, focussing on high-value transactions (i.e. Reportable Retail Payment Transactions). In such instances, the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to also treat the customer of the merchant as a Crypto-Asset User (provided the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of the customer on the basis of domestic anti-money laundering rules and by virtue of effectuating the Reportable Retail Payment Transaction), and report with respect to the value of the transaction on that basis. This information is expected to provide tax administrations with information on cases where Relevant Crypto-Assets are used to purchase goods or services, therewith realising a capital gain on the disposal of such Relevant Crypto-Assets.

Due diligence procedures

23. The CARF contains the due diligence procedures to be followed by Reporting Crypto-Asset Service Providers in identifying their Crypto-Asset Users, determining the relevant tax jurisdictions for reporting purposes and collecting relevant information needed to comply with the reporting requirements under the CARF. The due diligence requirements are designed to allow Reporting Crypto-Asset Service Providers to efficiently and reliably determine the identity and tax residence of their Individual and Entity Crypto-Asset Users, as well as of the natural persons controlling certain Entity Crypto-Asset Users.

24. The due diligence procedures build on the self-certification-based process of the CRS, as well as existing AML/KYC obligations enshrined in the 2012 FATF Recommendations, including updates in June 2019 with respect to obligations applicable to virtual asset service providers.

Effective implementation

25. The effective implementation requirements of the CARF are set out in the Commentary on Section V. Similar to Section IX of the CRS, these requirements aim to ensure effective implementation by Reporting Crypto-Asset Service Providers and participating jurisdictions.

Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of information pursuant to the CARF (CARF MCAA) and related Commentary

26. The CARF MCAA provides for the automatic exchange of information collected under the CARF with jurisdiction(s) or residence of Crypto-Asset Users and is based on Article 6 of the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters.

27. As an alternative to the CARF MCAA, jurisdictions can also establish automatic exchange relationships through bilateral competent authority agreements based on bilateral double tax treaties or tax information exchange agreements that permit the automatic exchange of information, or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters. Jurisdictions could also enter into a self-standing intergovernmental agreement or rely on regional legislation covering both the reporting obligations and due diligence procedures coupled with the exchange of information modalities.

Interaction between the Crypto-Asset Reporting Framework and the CRS

28. As the CARF is a separate and complementary framework, there will be some Entities reporting under both the CRS and the CARF. The CARF was designed to report information on Crypto-Assets to address tax compliance risks. Nonetheless, to reduce reporting burdens, particular attention was given to the efficient and frictionless interaction of the CARF with the CRS, as reflected in the following features:

- The definition of Relevant Crypto-Assets excludes Specified Electronic Money Products and Central Bank Digital Currencies from the scope of the CARF, as reporting on these assets is ensured under the CRS;
- As there are certain assets that qualify both as Relevant Crypto-Assets under the CARF and as Financial Assets under the CRS (e.g. shares issued in crypto form), the CRS contains an optional provision to switch-off gross proceeds reporting under the CRS if such information is reported under the CARF;
- Indirect investments in Relevant Crypto-Assets through traditional financial products, such as derivatives or interests in investment vehicles, are covered by the CRS; and
- To the extent possible and appropriate, the due diligence procedures are consistent with the CRS due diligence rules, to minimise burdens on Reporting Crypto-Asset Service Providers, in particular when they are also subject to CRS obligations as Reporting Financial Institutions. In

16 |

particular, the CARF allows Reporting Crypto-Asset Service Providers that are also subject to the CRS to rely on the due diligence procedures for New Accounts performed for CRS purposes.

2 Rules

Section I: Obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers

- A. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction], if it is:
1. an Entity or individual resident for tax purposes in [Jurisdiction];
 2. an Entity that (a) is incorporated or organised under the laws of [Jurisdiction] and (b) either has legal personality in [Jurisdiction] or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity;
 3. an Entity managed from [Jurisdiction]; or
 4. an Entity or individual that has a regular place of business in [Jurisdiction].
- B. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions effectuated through a Branch based in [Jurisdiction].
- C. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(2), (3) or (4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.
- D. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(3) or (4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being an Entity that (a) is incorporated or organised under the laws of such Partner Jurisdiction and (b) either has legal personality in the Partner Jurisdiction or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in the Partner Jurisdiction with respect to the income of the Entity.
- E. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being managed from such Partner Jurisdiction.
- F. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an individual is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.
- G. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions it effectuates through a Branch in a Partner Jurisdiction, if such requirements are completed by such Branch in such Partner Jurisdiction.

H. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III if it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(1), (2), (3) or (4), if it has lodged a notification with [Jurisdiction] in a format specified by [Jurisdiction] confirming that such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider under the rules of a Partner Jurisdiction pursuant to a substantially similar nexus that it is subject to in [Jurisdiction].

Section II: Reporting requirements

A. For each relevant calendar year or other appropriate reporting period, and subject to the obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers in Section I and the due diligence procedures in Section III, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the following information with respect to its Crypto-Asset Users that are Reportable Users or that have Controlling Persons that are Reportable Persons:

1. the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable User and, in the case of any Entity that, after application of the due diligence procedures, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth of each Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity;
2. the name, address and identifying number (if any) of the Reporting Crypto-Asset Service Provider;
3. for each type of Relevant Crypto-Asset with respect to which it has effectuated Relevant Transactions during the relevant calendar year or other appropriate reporting period:
 - a) the full name of the type of Relevant Crypto-Asset;
 - b) the aggregate gross amount paid, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against Fiat Currency;
 - c) the aggregate gross amount received, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against Fiat Currency;
 - d) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against other Relevant Crypto-Assets;
 - e) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against other Relevant Crypto-Assets;
 - f) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Reportable Retail Payment Transactions;
 - g) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers to the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(b) and (d);
 - h) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers by the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(c), (e) and (f); and
 - i) the aggregate fair market value, as well as the aggregate number of units in respect of Transfers by the Reportable Crypto-Asset User effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to wallet addresses not known by the Reporting Crypto-Asset

Service Provider to be associated with a virtual asset service provider or financial institution.

- B. Notwithstanding subparagraph A(1), the TIN is not required to be reported if (i) a TIN is not issued by the relevant Reportable Jurisdiction or (ii) the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.
- C. Notwithstanding subparagraph A(1), the place of birth is not required to be reported unless the Reporting Crypto-Asset Service Provider is otherwise required to obtain and report it under domestic law.
- D. For the purposes of subparagraphs A(3)(b) and (c), the amount paid or received must be reported in the Fiat Currency in which it was paid or received. In case the amounts were paid or received in multiple Fiat Currencies, the amounts must be reported in a single Fiat Currency, converted at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.
- E. For the purposes of subparagraphs A(3)(d) through (i), the fair market value must be determined and reported in a single Fiat Currency, valued at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.
- F. The information reported must identify the Fiat Currency in which each amount is reported.
- G. The information pursuant to paragraph A must be reported by xx/xx of the calendar year following the year to which the information relates.

Section III: Due diligence procedures

A Crypto-Asset User is treated as a Reportable User beginning as of the date it is identified as such pursuant to the due diligence procedures described in this Section.

A. Due diligence procedures for Individual Crypto-Asset Users

The following procedures apply for purposes of determining whether the Individual Crypto-Asset User is a Reportable User.

1. When establishing the relationship with the Individual Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Individual Crypto-Asset Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Individual Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.
2. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Individual Crypto-Asset User that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where appropriate, documentation supporting the validity of the original self-certification.

B. Due diligence procedures for Entity Crypto-Asset Users

The following procedures apply for purposes of determining whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User or an Entity, other than an Excluded Person or an Active Entity, with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons.

1. Determine whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User.

- a) When establishing the relationship with the Entity Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Entity Crypto-Assets Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. If the Entity Crypto-Asset User certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on the place of effective management or on the address of the principal office to determine the residence of the Entity Crypto-Asset User.
- b) If the self-certification indicates that the Entity Crypto-Asset User is resident in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Entity Crypto-Asset User as a Reportable User, unless it reasonably determines based on the self-certification or on information in its possession or that is publicly available, that the Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person.

2. Determine whether the Entity has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons.

With respect to an Entity Crypto-Asset User, other than an Excluded Person, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must determine whether it has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons, unless it determines that the Entity Crypto-Asset User is an Active Entity, based on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User.

- a) **Determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User.** For the purposes of determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers). If the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers), it must apply substantially similar procedures for the purposes of determining the Controlling Persons.
 - b) **Determining whether a Controlling Person of an Entity Crypto-Asset User is a Reportable Person.** For the purposes of determining whether a Controlling Person is a Reportable Person, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must rely on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User or such Controlling Person that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Controlling Person's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.
3. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Entity Crypto-Asset User or its Controlling Persons that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where appropriate, documentation supporting the validity of the original self-certification.

C. Requirements for validity of self-certifications

- 1. A self-certification provided by an Individual Crypto-Asset User or Controlling Person is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person, it is

dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person:

- a) first and last name;
 - b) residence address;
 - c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
 - d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction; and
 - e) date of birth.
2. A self-certification provided by an Entity Crypto-Asset User is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Crypto-Asset User, it is dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Entity Crypto-Asset User:
- a) legal name;
 - b) address;
 - c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
 - d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction;
 - e) in case of an Entity Crypto-Asset User other than an Active Entity or an Excluded Person, the information described in subparagraph C(1) with respect to each Controlling Person of the Entity Crypto-Asset User, unless such Controlling Person has provided a self-certification pursuant to subparagraph C(1), as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity, if not already determined on the basis of AML/KYC Procedures; and
 - f) if applicable, information as to the criteria it meets to be treated as an Active Entity or Excluded Person.
3. Notwithstanding subparagraphs C(1) and (2), the TIN is not required to be collected if the jurisdiction of residence of the Reportable Person does not issue a TIN to the Reportable Person, or the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

D. General due diligence requirements

1. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is also a Financial Institution for the purposes of the Common Reporting Standard may rely on the due diligence procedures completed pursuant to Sections IV and VI of the Common Reporting Standard for the purpose of the due diligence procedures pursuant to this Section. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may also rely on a self-certification already collected for other tax purposes, provided such self-certification meets the requirements of paragraph C of this Section.
2. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a third party to fulfil the due diligence obligations set out in this Section III, but such obligations remain the responsibility of the Reporting Crypto-Asset Service Provider.
3. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to maintain all documentation and data for a period of not less than five years after the end of the period within which the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the information required to be reported pursuant to Section II.

Section IV: Defined terms

A. Relevant Crypto-Asset

1. The term **"Crypto-Asset"** means a digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions.
2. The term **"Relevant Crypto-Asset"** means any Crypto-Asset that is not a Central Bank Digital Currency, a Specified Electronic Money Product or any Crypto-Asset for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined that it cannot be used for payment or investment purposes.
3. The term **"Central Bank Digital Currency"** means any digital Fiat Currency issued by a Central Bank.
4. The term **"Specified Electronic Money Product"** means any Crypto-Asset that is:
 - a) a digital representation of a single Fiat Currency;
 - b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;
 - c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;
 - d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and
 - e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

B. Reporting Crypto-Asset Service Provider

1. The term **"Reporting Crypto-Asset Service Provider"** means any individual or Entity that, as a business, provides a service effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers, including by acting as a counterparty, or as an intermediary, to such Exchange Transactions, or by making available a trading platform.

C. Relevant Transaction

1. The term **"Relevant Transaction"** means any:
 - a) Exchange Transaction; and
 - b) Transfer of Relevant Crypto-Assets.
2. The term **"Exchange Transaction"** means any:
 - a) exchange between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies; and
 - b) exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets.
3. The term **"Reportable Retail Payment Transaction"** means a Transfer of Relevant Crypto-Assets in consideration of goods or services for a value exceeding USD 50 000.
4. The term **"Transfer"** means a transaction that moves a Relevant Crypto-Asset from or to the Crypto-Asset address or account of one Crypto-Asset User, other than one maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider on behalf of the same Crypto-Asset User, where, based on the

knowledge available to the Reporting Crypto-Asset Service Provider at the time of transaction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot determine that the transaction is an Exchange Transaction.

5. The term “**Fiat Currency**” means the official currency of a jurisdiction, issued by a jurisdiction or by a jurisdiction’s designated Central Bank or monetary authority, as represented by physical banknotes or coins or by money in different digital forms, including bank reserves and Central Bank Digital Currencies. The term also includes commercial bank money and electronic money products (including Specified Electronic Money Products).

D. Reportable User

1. The term “**Reportable User**” means a Crypto-Asset User that is a Reportable Person.
2. The term “**Crypto-Asset User**” means an individual or Entity that is a customer of a Reporting Crypto-Asset Service Provider for purposes of carrying out Relevant Transactions. An individual or Entity, other than a Financial Institution or a Reporting Crypto-Asset Service Provider, acting as a Crypto-Asset User for the benefit or account of another individual or Entity as agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor, or intermediary, is not treated as a Crypto-Asset User, and such other individual or Entity is treated as the Crypto-Asset User. Where a Reporting Crypto-Asset Service Provider provides a service effectuating Reportable Retail Payment Transactions for or on behalf of a merchant, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must also treat the customer that is the counterparty to the merchant for such Reportable Retail Payment Transaction as the Crypto-Asset User with respect to such Reportable Retail Payment Transaction, provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction pursuant to domestic anti-money laundering rules.
3. The term “**Individual Crypto-Asset User**” means a Crypto-Asset User that is an individual.
4. The term “**Preexisting Individual Crypto-Asset User**” means an Individual Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].
5. The term “**Entity Crypto-Asset User**” means a Crypto-Asset User that is an Entity.
6. The term “**Preexisting Entity Crypto-Asset User**” means an Entity Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].
7. The term “**Reportable Person**” means a Reportable Jurisdiction Person other than an Excluded Person.
8. The term “**Reportable Jurisdiction Person**” means an Entity or individual that is resident in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction, or an estate of a decedent that was a resident of a Reportable Jurisdiction. For this purpose, an Entity such as a partnership, limited liability partnership or similar legal arrangement that has no residence for tax purposes shall be treated as resident in the jurisdiction in which its place of effective management is situated.
9. The term “**Reportable Jurisdiction**” means any jurisdiction (a) with which an agreement or arrangement is in effect pursuant to which [Jurisdiction] is obligated to provide the information specified in Section II with respect to Reportable Persons resident in such jurisdiction, and (b) which is identified as such in a list published by [Jurisdiction].
10. The term “**Controlling Persons**” means the natural persons who exercise control over an Entity. In the case of a trust, such term means the settlor(s), the trustee(s), the protector(s) (if any), the beneficiary(ies) or class(ies) of beneficiaries, and any other natural person(s) exercising ultimate effective control over the trust, and in the case of a legal arrangement other than a trust, such term means persons in equivalent or similar positions. The term “Controlling Persons” must be interpreted in a manner consistent with the 2012 Financial Action Task Force Recommendations, as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers.

11. The term “**Active Entity**” means any Entity that meets any of the following criteria:

- a) less than 50% of the Entity’s gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50% of the assets held by the Entity during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income;
- b) substantially all of the activities of the Entity consist of holding (in whole or in part) the outstanding stock of, or providing financing and services to, one or more subsidiaries that engage in trades or businesses other than the business of a Financial Institution, except that an Entity does not qualify for this status if the Entity functions (or holds itself out) as an investment fund, such as a private equity fund, venture capital fund, leveraged buyout fund, or any investment vehicle whose purpose is to acquire or fund companies and then hold interests in those companies as capital assets for investment purposes;
- c) the Entity is not yet operating a business and has no prior operating history, but is investing capital into assets with the intent to operate a business other than that of a Financial Institution, provided that the Entity does not qualify for this exception after the date that is 24 months after the date of the initial organisation of the Entity;
- d) the Entity was not a Financial Institution in the past five years, and is in the process of liquidating its assets or is reorganising with the intent to continue or recommence operations in a business other than that of a Financial Institution;
- e) the Entity primarily engages in financing and hedging transactions with, or for, Related Entities that are not Financial Institutions, and does not provide financing or hedging services to any Entity that is not a Related Entity, provided that the group of any such Related Entities is primarily engaged in a business other than that of a Financial Institution; or
- f) the Entity meets all of the following requirements:
 - i. it is established and operated in its jurisdiction of residence exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, athletic, or educational purposes; or it is established and operated in its jurisdiction of residence and it is a professional organisation, business league, chamber of commerce, labour organisation, agricultural or horticultural organisation, civic league or an organisation operated exclusively for the promotion of social welfare;
 - ii. it is exempt from income tax in its jurisdiction of residence;
 - iii. it has no shareholders or members who have a proprietary or beneficial interest in its income or assets;
 - iv. the applicable laws of the Entity’s jurisdiction of residence or the Entity’s formation documents do not permit any income or assets of the Entity to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or non-charitable Entity other than pursuant to the conduct of the Entity’s charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the Entity has purchased; and
 - v. the applicable laws of the Entity’s jurisdiction of residence or the Entity’s formation documents require that, upon the Entity’s liquidation or dissolution, all of its assets be distributed to a Governmental Entity or other non-profit organisation, or escheat to the government of the Entity’s jurisdiction of residence or any political subdivision thereof.

E. Excluded Person

1. The term “**Excluded Person**” means (a) an Entity the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (b) any Entity that is a Related Entity of an Entity described in clause

- (a); (c) a Governmental Entity; (d) an International Organisation; (e) a Central Bank; or (f) a Financial Institution other than an Investment Entity described in Section IV E(5)(b).
2. The term **“Financial Institution”** means a Custodial Institution, a Depository Institution, an Investment Entity, or a Specified Insurance Company.
 3. The term **“Custodial Institution”** means any Entity that holds, as a substantial portion of its business, Financial Assets for the account of others. An Entity holds Financial Assets for the account of others as a substantial portion of its business if the Entity's gross income attributable to the holding of Financial Assets and related financial services equals or exceeds 20% of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period that ends on 31 December (or the final day of a non-calendar year accounting period) prior to the year in which the determination is being made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence.
 4. The term **“Depository Institution”** means any Entity that:
 - a) accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business; or
 - b) holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers.
 5. The term **“Investment Entity”** means any Entity:
 - a) that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:
 - i. trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
 - ii. individual and collective portfolio management; or
 - iii. otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons; or
 - b) the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph E(5)(a).

An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph E(5)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph E(5)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence. For the purposes of subparagraph E(5)(a)(iii), the term “otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons” does not include the provision of services effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers. The term “Investment Entity” does not include an Entity that is an Active Entity because it meets any of the criteria in subparagraphs D(11)(b) through (e).

This paragraph shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of “financial institution” in the Financial Action Task Force Recommendations.
 6. The term **“Specified Insurance Company”** means any Entity that is an insurance company (or the holding company of an insurance company) that issues, or is obligated to make payments with respect to, a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract.
 7. The term **“Governmental Entity”** means the government of a jurisdiction, any political subdivision of a jurisdiction (which, for the avoidance of doubt, includes a state, province, county, or municipality), or

any wholly owned agency or instrumentality of a jurisdiction or of any one or more of the foregoing. This category is comprised of the integral parts, controlled entities, and political subdivisions of a jurisdiction.

- a) An “integral part” of a jurisdiction means any person, organisation, agency, bureau, fund, instrumentality, or other body, however designated, that constitutes a governing authority of a jurisdiction. The net earnings of the governing authority must be credited to its own account or to other accounts of the jurisdiction, with no portion inuring to the benefit of any private person. An integral part does not include any individual who is a sovereign, official, or administrator acting in a private or personal capacity.
 - b) A controlled entity means an Entity that is separate in form from the jurisdiction or that otherwise constitutes a separate juridical entity, provided that:
 - i. the Entity is wholly owned and controlled by one or more Governmental Entities directly or through one or more controlled entities;
 - ii. the Entity’s net earnings are credited to its own account or to the accounts of one or more Governmental Entities, with no portion of its income inuring to the benefit of any private person; and
 - iii. the Entity’s assets vest in one or more Governmental Entities upon dissolution.
 - c) Income does not inure to the benefit of private persons if such persons are the intended beneficiaries of a governmental programme, and the programme activities are performed for the general public with respect to the common welfare or relate to the administration of some phase of government. Notwithstanding the foregoing, however, income is considered to inure to the benefit of private persons if the income is derived from the use of a governmental entity to conduct a commercial business, such as a commercial banking business, that provides financial services to private persons.
8. The term “**International Organisation**” means any international organisation or wholly owned agency or instrumentality thereof. This category includes any intergovernmental organisation (including a supranational organisation) (a) that is comprised primarily of governments; (b) that has in effect a headquarters or substantially similar agreement with the jurisdiction; and (c) the income of which does not inure to the benefit of private persons.
 9. The term “**Central Bank**” means an institution that is by law or government sanction the principal authority, other than the government of the jurisdiction itself, issuing instruments intended to circulate as currency. Such an institution may include an instrumentality that is separate from the government of the jurisdiction, whether or not owned in whole or in part by the jurisdiction.
 10. The term “**Financial Asset**” includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, Relevant Crypto-Asset, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. The term “Financial Asset” does not include a non-debt, direct interest in real property.
 11. The term “**Equity Interest**” means, in the case of a partnership that is a Financial Institution, either a capital or profits interest in the partnership. In the case of a trust that is a Financial Institution, an Equity Interest is considered to be held by any person treated as a settlor or beneficiary of all or a portion of the trust, or any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. A Reportable Person will be treated as being a beneficiary of a trust if such Reportable Person has the right to receive directly or indirectly (for example, through a nominee) a mandatory distribution or may receive, directly or indirectly, a discretionary distribution from the trust.

12. The term **“Insurance Contract”** means a contract (other than an Annuity Contract) under which the issuer agrees to pay an amount upon the occurrence of a specified contingency involving mortality, morbidity, accident, liability, or property risk.
13. The term **“Annuity Contract”** means a contract under which the issuer agrees to make payments for a period of time determined in whole or in part by reference to the life expectancy of one or more individuals. The term also includes a contract that is considered to be an Annuity Contract in accordance with the law, regulation, or practice of the jurisdiction in which the contract was issued, and under which the issuer agrees to make payments for a term of years.
14. The term **“Cash Value Insurance Contract”** means an Insurance Contract (other than an indemnity reinsurance contract between two insurance companies) that has a Cash Value.
15. The term **“Cash Value”** means the greater of (i) the amount that the policyholder is entitled to receive upon surrender or termination of the contract (determined without reduction for any surrender charge or policy loan), and (ii) the amount the policyholder can borrow under or with regard to the contract. Notwithstanding the foregoing, the term “Cash Value” does not include an amount payable under an Insurance Contract:
 - a) solely by reason of the death of an individual insured under a life insurance contract;
 - b) as a personal injury or sickness benefit or other benefit providing indemnification of an economic loss incurred upon the occurrence of the event insured against;
 - c) as a refund of a previously paid premium (less cost of insurance charges whether or not actually imposed) under an Insurance Contract (other than an investment-linked life insurance or annuity contract) due to cancellation or termination of the contract, decrease in risk exposure during the effective period of the contract, or arising from the correction of a posting or similar error with regard to the premium for the contract;
 - d) as a policyholder dividend (other than a termination dividend) provided that the dividend relates to an Insurance Contract under which the only benefits payable are described in subparagraph E(15)(b); or
 - e) as a return of an advance premium or premium deposit for an Insurance Contract for which the premium is payable at least annually if the amount of the advance premium or premium deposit does not exceed the next annual premium that will be payable under the contract.

F. Miscellaneous

1. The term **“Partner Jurisdiction”** means any jurisdiction that has put in place equivalent legal requirements and that is included in a list published by [Jurisdiction].
2. The term **“AML/KYC Procedures”** means the customer due diligence procedures of a Reporting Crypto-Asset Service Provider pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject.
3. The term **“Entity”** means a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust, or foundation.
4. An Entity is a **“Related Entity”** of another Entity if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity.
5. The term **“TIN”** means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number).
6. The term **“Branch”** means a unit, business or office of a Reporting Crypto-Asset Service Provider that is treated as a branch under the regulatory regime of a jurisdiction or that is otherwise regulated under the laws of a jurisdiction as separate from other offices, units, or branches of the Reporting Crypto-

28 |

Asset Service Provider. All units, businesses, or offices of a Reporting Crypto-Asset Service Provider in a single jurisdiction shall be treated as a single branch.

Section V: Effective implementation

A jurisdiction must have rules and administrative procedures in place to ensure effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out above.

3

Commentary to the Rules

Commentary on Section I: Obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers

1. This Section sets out the criteria pursuant to which a Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction].
2. Paragraph A contains four distinct criteria that link a Reporting Crypto-Asset Service Provider to [Jurisdiction]:
 - the Entity or individual is resident for tax purposes in [Jurisdiction];
 - the Entity is (a) incorporated or organised under the laws of [Jurisdiction], and (b) either has legal personality in [Jurisdiction] or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity. As such, this criterion captures situations where an Entity Reporting Crypto-Asset Service Provider selects the law of a certain jurisdiction for purposes of establishing its organisation, including through the act of incorporation. However, in addition to being incorporated or organised under the laws of [Jurisdiction], the Entity must also either have legal personality in [Jurisdiction] or be subject to an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to its income. This condition is intended to ensure that [Jurisdiction]'s tax administration will be able to enforce the reporting requirements. For the purposes of subparagraph A(2), a tax information return is any filing used to notify the tax administration regarding part or all of the income of the Entity, but which does not necessarily state a pursuant tax liability of the Entity;
 - the Entity is managed from [Jurisdiction]. This criterion includes situations where a trust (or a functionally similar Entity) that is a Reporting Crypto-Asset Service Provider is managed by a trustee (or functionally similar representative) that is tax resident in [Jurisdiction]. This criterion captures the place of effective management, as well as any other place of management of the Entity; or
 - the Entity or individual has a regular place of business in [Jurisdiction]. In this respect, any Branch is to be considered a regular place of business. This criterion captures the principal, as well as other regular places of business.
3. Paragraph B provides that an Entity also has due diligence and reporting obligations in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions effectuated through a Branch based in [Jurisdiction].
4. A Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the information to each jurisdiction for which it fulfils the criteria of paragraphs A and B, subject to the rules in paragraphs C through H to prevent duplicative reporting. For that purpose, paragraphs C through F introduce a hierarchy among the four criteria in paragraph A that link a Reporting Crypto-Asset Service Provider to [Jurisdiction]. This hierarchy ensures that the due diligence and reporting requirements in [Jurisdiction] do not apply in instances where there is a stronger link with another jurisdiction.

30 |

5. As such, paragraph C foresees that an Entity that is a Reporting Crypto-Asset Service Provider which is linked to [Jurisdiction] on the basis of the criteria set out in subparagraphs A(2), (3) or (4) (i.e. it is incorporated, or organised under the laws of [Jurisdiction] and has either legal personality or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity, or is managed from [Jurisdiction], or it has a regular place of business in [Jurisdiction]), is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] if it is tax resident in a Partner Jurisdiction and completes the due diligence and reporting requirements in such Partner Jurisdiction.

6. In addition, paragraph D foresees that an Entity that is a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] it is subject to pursuant to subparagraphs A(3) or (4) (i.e. it is managed from [Jurisdiction], or has a regular place of business in [Jurisdiction]), to the extent it has legal personality or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity and is incorporated, or organised under the laws of such Partner Jurisdiction and completes the due diligence and reporting requirements in such Partner Jurisdiction.

7. Paragraph E foresees that an Entity that is a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] it is subject to pursuant to subparagraph A(4) (i.e. its regular place of business is in [Jurisdiction]), to the extent such reporting and due diligence requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction, by virtue of it being managed from such Partner Jurisdiction.

8. Paragraph F foresees that an individual that is a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] it is subject to pursuant to subparagraph A(4) (i.e. its regular place of business is in [Jurisdiction]), to the extent such reporting and due diligence requirements are completed in a Partner Jurisdiction, where the individual Reporting Crypto-Asset Service Provider is resident for tax purposes.

9. Paragraph G foresees that a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction], to the extent these are completed in a Partner Jurisdiction, by virtue of effectuating Relevant Transactions for Crypto-Asset Users through a Branch in such Partner Jurisdiction. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that maintains one or more Branches fulfils the due diligence and reporting requirements with respect to a Crypto-Asset User, if any one of its Branches in [Jurisdiction] or a Partner Jurisdiction fulfils such requirements.

10. Finally, paragraph H foresees that a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Section II and III in [Jurisdiction] it is subject to pursuant to subparagraphs A(1), (2), (3) or (4), to the extent it has a lodged a notification with [Jurisdiction] in a format specified by [Jurisdiction] confirming that such reporting and due diligence requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider under the rules of a Partner Jurisdiction pursuant to a substantially similar nexus that it is subject to in [Jurisdiction].

11. Paragraph H only applies to instances where a Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the same nexus in two or more jurisdictions. For example, a Reporting Crypto-Asset Service Provider that is tax resident in two or more jurisdictions, may rely on paragraph H to select one of the two jurisdictions of tax residence where it complies with the due diligence and reporting requirements. Similarly, a Reporting Crypto-Asset Service Provider that has a regular place of business in two or more jurisdictions may rely on paragraph H to select one of these jurisdictions where it complies with the due diligence and reporting requirements; however, such reliance is not permitted if the Reporting Crypto-Asset Service Provider has nexus in a jurisdiction pursuant to subparagraphs A(1), (2), or (3).

Commentary on Section II: Reporting requirements

1. Section II describes the general reporting requirements applicable to Reporting Crypto-Asset Service Providers. Paragraph A specifies the information to be reported with respect to Crypto-Asset Users and Controlling Persons as a general rule, and subject to the due diligence procedures in Section III, while paragraphs B and C provide for exceptions in connection with TIN and place of birth. Paragraphs D and E contain the valuation and currency translation rules. Paragraph F specifies the requirement to identify the Fiat Currency in which the amount of a Relevant Transaction is reported. Paragraph G specifies the timing of the reporting by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

Paragraph II (A) – Information to be reported

Subparagraph A(1) – Information on Reportable Persons

Jurisdiction(s) of residence

2. The jurisdiction(s) of residence to be reported with respect to a Reportable Person is (are) the jurisdiction(s) of residence identified by the Reporting Crypto-Asset Service Provider pursuant to the due diligence procedures in Section III. In the case of a Reportable Person that is identified as having more than one jurisdiction of residence, the jurisdictions of residence to be reported are all the jurisdictions of residence identified by the Reporting Crypto-Asset Service Provider for the Reportable Person.

Taxpayer Identification Number

3. The TIN to be reported is the TIN assigned to the Reportable Person by its jurisdiction of residence (i.e. not by a jurisdiction of source). In the case of a Reportable Person that is identified as having more than one jurisdiction of residence, the TIN to be reported is the Reportable Person's TIN with respect to each Reportable Jurisdiction. In this respect, the term "TIN" includes a functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number.

Subparagraph A(2) – Information on the Reporting Crypto-Asset Service Provider

4. Subparagraph A(2) requires that the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report its name, address and identifying number (if any). Identifying information on the Reporting Crypto-Asset Service Provider is intended to allow the identification of the source of the information reported and subsequently exchanged in order to allow the providing jurisdiction to, e.g. follow-up on an error that may have led to incorrect or incomplete information reporting. The "identifying number" of a Reporting Crypto-Asset Service Provider is one of the following types of numbers assigned to a Reporting Crypto-Asset Service Provider for identification purposes: a TIN, or in the absence thereof, a business/company registration code/number, or a Global Legal Entity Identifier (LEI). If no identifying number is assigned to the Reporting Crypto-Asset Service Provider, then only the name and address of the Reporting Crypto-Asset Service Provider are required to be reported.

Subparagraph A(3) – Information on Relevant Transactions

5. Subparagraph A(3) contains the financial reporting requirements applicable to Reporting Crypto-Asset Service Providers, whereby Reporting Crypto-Asset Service Providers must report certain information items with respect to Relevant Transactions effectuated for each relevant calendar year or other appropriate reporting period and in relation to each Reportable User. In this respect, subparagraph A(3) specifies the information to be reported, while paragraphs D and E contain the applicable valuation and currency translation rules.

32 |

6. Reflecting the different categories of Relevant Transactions, Reporting Crypto-Asset Service Providers must, for each type of Relevant Crypto-Asset, report on:

- the full name of the type of Relevant Crypto-Asset under subparagraph A(3)(a);
- acquisitions and disposals of Relevant Crypto-Assets against Fiat Currency under subparagraphs A(3)(b) and A(3)(c), respectively;
- acquisitions and disposals of Relevant Crypto-Assets against other Relevant Crypto-Assets, under subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e), respectively;
- Reportable Retail Payment Transactions, under subparagraph A(3)(f); and
- other Transfers of Relevant Crypto-Assets to and by the Reportable User, under subparagraphs A(3)(g), A(3)(h) and A(3)(i) respectively.

7. Transfers to and by Reportable Users, reported upon under subparagraphs A(3)(g), A(3)(h) and A(3)(i), include acquisitions and disposals in respect of which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has no actual knowledge of the consideration paid or received, as well as Transfers that are not acquisitions or disposals (e.g. a Transfer of Crypto-Assets by a user to its private wallet or to its account with another Reporting Crypto-Asset Service Provider).

8. The applicable valuation rules vary between the reporting categories. In the case of Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions under subparagraphs A(3)(b) and A(3)(c), Reporting Crypto-Asset Service Providers must report the amount paid or received by the Reportable User net of transaction fees. Paragraph D provides that such amounts must be reported in the Fiat Currency in which they were paid or received. However, in case amounts were paid or received in multiple Fiat Currencies, they must be reported in a single currency, converted at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

9. For Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions under subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e), Reportable Retail Payment Transactions under subparagraph A(3)(f), other Transfers under subparagraphs A(3)(g) and A(3)(h), as well as reporting on Transfers to wallets not known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to be associated with virtual asset service providers or financial institutions (as such terms are defined in the Financial Action Task Force Recommendations updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers) under A(3)(i), in light of the absence of (known) consideration, Reporting Crypto-Asset Service Providers must report the fair market value of the Relevant Crypto-Assets acquired and disposed or transferred, net of transaction fees. Paragraph E provides that such amounts must be determined and reported in a Fiat Currency, valued at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. For the purposes of paragraphs D and E, a jurisdiction may require reporting in a particular Fiat Currency, for example its local currency.

10. For all reporting categories under subparagraphs A(3)(b) through A(3)(i), the rules require the aggregation, i.e. summing up, of all transactions attributable to each reporting category for each type of Relevant Crypto-Asset, as converted and valued pursuant to paragraphs D and E. For example, if units of a Relevant Crypto-Asset can be mutually substituted for corresponding units of the same Relevant Crypto-Asset, then they should all be treated as the same type of Relevant Crypto-Asset for aggregation purposes. If, however, a Relevant Crypto-Asset is non-fungible, and different variations of the Relevant Crypto-Asset do not have the same value among fixed units, each unit should be treated as a separate type of Relevant Crypto-Asset.

Type of Relevant Crypto-Asset

11. The information under subparagraphs A(3)(b) through A(3)(i) must be reported by type of Relevant Crypto-Asset. For these purposes, the full name of the type of Relevant Crypto-Asset is required to be

reported under subparagraph A(3)(a), rather than a Relevant Crypto-Asset's "ticker" or abbreviated symbol that a Reporting Crypto-Asset Service Provider uses to identify a specific type of Relevant Crypto-Asset.

Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions

12. Subparagraph A(3)(b) requires that, in the case of acquisitions of Relevant Crypto-Assets against Fiat Currency, Reporting Crypto-Asset Service Providers must report the aggregate amount paid net of transaction fees by the Reportable User for each type of Relevant Crypto-Assets acquired by the Reportable User.

13. An acquisition is any transaction effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider where the Reportable User obtains a Relevant Crypto-Asset, irrespective of whether such asset is obtained from a third-party seller, or from the Reporting Crypto-Asset Service Provider itself.

14. In the case of disposals of Relevant Crypto-Assets against Fiat Currency, subparagraph A(3)(c) requires that the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the aggregate amount received in Fiat Currency net of transaction fees for any Relevant Crypto-Assets alienated by the Reportable User.

15. A disposal is any transaction effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider where the Reportable User alienates a Relevant Crypto-Asset, irrespective of whether such asset is delivered to a third-party purchaser, or to the Reporting Crypto-Asset Service Provider itself.

16. There may be instances where a Reportable User acquires or disposes of a Relevant Crypto-Asset against Fiat Currency, although the Reporting Crypto-Asset Service Provider does not have actual knowledge of the underlying Fiat Currency consideration. This would, for example, be the case if the Reporting Crypto-Asset Service Provider only conducted the Transfer of the Relevant Crypto-Assets to and from the Reportable User, without actual knowledge of the Fiat Currency leg of the transaction. Such transactions should be reported upon as Transfers sent to or by a Reportable User under subparagraphs A(3)(g) and A(3)(h), respectively.

Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions

17. A Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transaction that is effectuated by a Reporting Crypto-Asset Service Provider will give rise to reporting under both subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e). In this respect, subparagraph A(3)(d) provides that in the case of acquisitions against other Relevant Crypto-Assets, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the fair market value of the Relevant Crypto-Assets acquired net of transaction fees. Similarly, subparagraph A(3)(e) requires that in the case of disposals against other Relevant Crypto-Assets, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the fair market value of the Relevant Crypto-Assets disposed net of transaction fees.

18. By way of an example, in respect of an exchange of Relevant Crypto-Asset A for Relevant Crypto-Asset B, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report both the fair market value of Relevant Crypto-Asset A, i.e. the Relevant Crypto-Asset disposed, under subparagraph A(3)(e) and the fair market value of Relevant Crypto-Asset B, i.e. the Relevant Crypto-Asset acquired, under subparagraph A(3)(d), valued at the time of the Relevant Transaction and both net of transaction fees.

19. All Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions conducted by the same Reporting Crypto-Asset Service Provider are subject to reporting under both subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e). As for Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions, there may be instances where a Reportable User effectuates a Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transaction, although the Reporting Crypto-Asset Service Provider does not have actual knowledge of the Relevant Crypto-Asset acquired or disposed. This would, for example, be the case when the Reporting Crypto-Asset Service Provider only effectuates the Transfer of either the Relevant Crypto-Assets disposed or acquired, without actual knowledge of the other leg of the transaction. Depending on which leg of the transaction the Reporting Crypto-Asset Service Provider has actual

34 |

knowledge of, such transactions should be reported upon as Transfers sent to or by a Reportable User under subparagraphs A(3)(g) and A(3)(h), respectively.

20. **Example:** A Reportable User acquires Relevant Crypto-Asset D in exchange for Relevant Crypto-Asset C. The Reporting Crypto-Asset Service Provider effectuates the Transfer of Relevant Crypto-Asset C to the wallet of the seller of Relevant Crypto-Asset D. In exchange, the seller of Relevant Crypto-Asset D transfers Relevant Crypto-Asset D directly to a cold wallet controlled by the Reportable User. Unless the Reporting Crypto-Asset Service Provider has actual knowledge of the consideration, i.e. the Relevant Crypto-Asset D Transfer, it should report the transaction as a Transfer by a Reportable User of Relevant Crypto-Asset C under subparagraph A(3)(h).

Reportable Retail Payment Transactions

21. Pursuant to subparagraph A(3)(f), aggregate information on Transfers that constitute Reportable Retail Payment Transactions is required to be reported as a separate category of Relevant Transactions. With respect to such Reportable Retail Payments Transactions, the customer of the merchant for, or on behalf of, whom the Reporting Crypto-Asset Service Provider is providing a service effectuating Reportable Retail Payment Transactions must be treated as the Crypto-Asset User (subject to the conditions specified in the definition of Crypto-Asset User), and therefore as the Reportable User, in addition to the merchant. Aggregate information with respect to Reportable Retail Payment Transactions by the customer of the merchant must not be included in the aggregate information reported with respect to Transfers under subparagraph A(3)(h). Aggregate information with respect to Transfers that do not constitute Reportable Retail Payment Transactions solely by virtue of not meeting the de minimis threshold, should be included in the aggregate information reported with respect to Transfers under A(3)(g) and (h). The following examples illustrate the application of subparagraphs A(3)(f) and A(3)(g).

22. **Example 1:** (Reportable Retail Payment Transaction): To facilitate the use of Crypto-Assets by customers to purchase goods, a merchant has entered into an agreement with a Reporting Crypto-Asset Service Provider to process payments to the merchant made in Crypto-Assets by the merchant's customers. The Reporting Crypto-Asset Service Provider does not maintain a separate relationship with the merchant's customers.

The customer makes a payment in Relevant Crypto-Assets for goods acquired from the merchant for a value exceeding USD 50,000. This transaction is a Reportable Retail Payment Transaction. The Reporting Crypto-Asset Service Provider should treat the customer of the merchant as the Crypto-Asset User, and report the payment in Relevant Crypto-Assets as specified under subparagraph A(3)(f) (Reportable Retail Payment Transactions), provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer pursuant to domestic anti-money laundering rules, by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction. The Reporting Crypto-Asset Service Provider should also treat the merchant as the Crypto-Asset User of this transaction, and the transaction is reportable as a Transfer to the merchant under subparagraph A(3)(g).

23. **Example 2:** (transaction that is not a Reportable Retail Payment Transaction by virtue of de minimis threshold): The customer engages in another transaction with the merchant that is identical to the transaction described in Example 1, except that the transaction amount is less than USD 50,000. The transaction is not a Reportable Retail Payment Transaction. The Reporting Crypto-Asset Service Provider should therefore treat the merchant as the Crypto-Asset User of this transaction, and the transaction is reportable as a Transfer to the merchant under subparagraph A(3)(g).

Transfers other than Reportable Retail Payment Transactions

24. Subparagraphs A(3)(g) and A(3)(h) require that Reporting Crypto-Asset Service Providers must report the fair market value of other Transfers sent to, and by, a Reportable User, respectively.

Furthermore, the Reporting Crypto-Asset Service Provider should subdivide the aggregate fair market value, aggregate number of units and number of Transfers effectuated on behalf of a Reportable User, during the reporting period, per underlying transfer type, where such transfer type is known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. For instance, where a Reporting Crypto-Asset Service Provider is aware that Transfers effectuated on behalf of a Reportable User are due to an airdrop (resulting from a hard-fork), an airdrop (for reasons other than a hard-fork), income derived from staking, the disbursement, reimbursement or associated return on a loan, or an exchange for goods or services, it should indicate the aggregate fair market value, aggregate number of units and number of Transfers effectuated for each transfer type.

Transfers to external wallet addresses

25. Subparagraph A(3)(i) requires the Reporting Crypto-Asset Service Provider to report, by type of Relevant Crypto-Asset, the aggregate number of units, as well as the aggregate fair market value, in Fiat Currency, of Transfers it effectuates on behalf of a Reportable User to any wallet addresses (including other equivalent identifiers used to describe the destination of a Transfer) not known to be associated with a virtual asset service provider or financial institution, as defined in the FATF Recommendations. The Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to report the aggregate number of units or the aggregate fair market value of Transfers, under subparagraph A(3)(i), in case the Reporting Crypto-Asset Service Provider knows that the wallet address to which the Relevant Crypto-Asset is transferred is associated with a virtual asset service provider or financial institution, as defined in the FATF Recommendations.

26. This rule does not require the reporting of wallet addresses associated with Transfers of Relevant Crypto-Assets. However, pursuant to subparagraph D(3) of Section III and to ensure that necessary information is available to tax administrations in the context of follow up requests, a Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to collect and retain within its records, for a period not less than five years, any external wallet addresses (including other equivalent identifiers) associated with Transfers of Relevant Crypto-Assets that are subject to reporting under subparagraph A(3)(i).

Appropriate reporting period

27. The information to be reported under paragraphs A(1) through A(3) must be that in respect of the end of the relevant calendar year or other appropriate reporting period. In determining what is meant by "appropriate reporting period", reference must be made to the meaning that the term has at that time under each jurisdiction's reporting rules.

Paragraphs II (B) and (C) – Exceptions

Taxpayer Identification Number

28. Paragraph B contains an exception pursuant to which a TIN is not required to be reported if either:

- a TIN is not issued by the relevant Reportable Jurisdiction; or
- the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

29. A TIN is considered not to be issued by a Reportable Jurisdiction (i) where the jurisdiction does not issue a TIN nor a functional equivalent in the absence of a TIN, or (ii) where the jurisdiction has not issued a TIN to a particular individual or Entity. As a consequence, a TIN is not required to be reported with respect to a Reportable Person that is resident in such a Reportable Jurisdiction, or with respect to whom a TIN has not been issued. However, if and when a Reportable Jurisdiction starts issuing TINs and issues a TIN to a particular Reportable Person, the exception contained in paragraph B no longer applies

36 |

and the Reportable Person's TIN would be required to be reported if the Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification that contains such TIN, or otherwise obtains such TIN.

30. The exception described in clause (ii) of paragraph B focuses on the domestic law of the Reportable Person's jurisdiction. Where a Reportable Jurisdiction has issued a TIN to a Reportable Person and the collection of such TIN cannot be required under such jurisdiction's domestic law (e.g. because under such law the provision of the TIN by a taxpayer is on a voluntary basis), the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to obtain and report the TIN. However, the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not prevented from asking for, and collecting the Reportable Person's TIN for reporting purposes if the Reportable Person chooses to provide it. In this case, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the TIN. In practice, there may be only a few jurisdictions where this is the case (e.g. Australia).

31. Jurisdictions are expected to provide Reporting Crypto-Asset Service Providers with information with respect to the issuance, collection and, to the extent possible and practical, structure and other specifications of taxpayer identification numbers. The OECD will endeavour to facilitate its dissemination.

Place of birth

32. Paragraph C contains an exception with respect to place of birth information, which is not required to be reported, unless the Reporting Crypto-Asset Service Provider is otherwise required to obtain and report it under domestic law and it is available in the electronically searchable data maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. Thus, the place of birth is required to be reported if, with respect to the Reportable Person, both:

- the Reporting Crypto-Asset Service Provider is otherwise required to obtain the place of birth and report it under domestic law; and
- the place of birth is available in the electronically searchable information maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

Paragraphs II (D), (E) and (F) – Valuation and currency

Valuation and currency translation rules for Crypto-Asset-to-Fiat Currency transactions

33. Paragraph D provides that, for the purposes of subparagraph A(3)(b) and A(3)(c), the amounts must be reported in the Fiat Currency in which they were paid. However, in case amounts were paid or received in multiple Fiat Currencies, they must be reported in a single Fiat Currency, converted at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. For example, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may apply the spot rate(s) as at the time of the transaction(s) to translate such amounts into a single Fiat Currency determined by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. The information reported must also identify the Fiat Currency in which each amount is reported.

34. Further, for the purposes of reporting under subparagraphs A(3)(b) and A(3)(c), the Reporting Crypto-Asset Service Provider must aggregate, i.e. sum up, all transactions attributable to each reporting category for each type of Relevant Crypto-Asset, as converted pursuant to paragraph D.

Valuation and currency translation rules for Crypto-Asset-to-Crypto-Asset transactions

35. For the purposes of subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e), the fair market value must be determined and reported in a single currency, valued at the time of each Relevant Transaction in a reasonable manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. In this respect, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on applicable Crypto-Asset-to-Fiat Currency trading pairs that it

maintains to determine the fair market value of both Relevant Crypto-Assets. For instance, in respect of a disposal of Relevant Crypto-Asset A against Relevant Crypto-Asset B, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may, at the time the transaction is executed: (i) perform an implicit conversion of Relevant Crypto-Asset A to Fiat Currency to determine the fair market value of the disposed Relevant Crypto-Asset A for the purposes of reporting under subparagraph A(3)(e); and (ii) perform an implicit conversion of the acquired Relevant Crypto-Asset B to Fiat Currency to determine the fair market value of the acquired Relevant Crypto-Asset B for the purposes of reporting under subparagraph A(3)(d).

36. It may arise that a difficult-to-value Relevant Crypto-Asset is exchanged for a Relevant Crypto-Asset that can be readily valued. In such cases, the valuation in Fiat Currency of the Relevant Crypto-Asset against which the difficult-to-value Relevant Crypto-Asset is exchanged should be relied upon to establish a Fiat Currency value for the difficult-to-value Relevant Crypto-Asset, as illustrated by the below example:

- **Example:** a Crypto-Asset User makes use of a Reporting Crypto-Asset Service Provider to dispose of Relevant Crypto-Asset A against the acquisition of Relevant Crypto-Asset B. Relevant Crypto-Asset A has a readily obtainable Fiat Currency equivalent value and the Reporting Crypto-Asset Service Provider can perform an implicit conversion to determine the fair market value of the disposal of Relevant Crypto-Asset A. However, Relevant Crypto-Asset B is a recently launched Crypto-Asset and the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not able to determine an equivalent fair market value as there is no available Fiat Currency conversion amount. In this case, to determine the acquisition value attributable to the Crypto-Asset User's acquisition of Crypto-Asset B, the Reporting Crypto-Asset Service Provider can perform an implicit conversion of Relevant Crypto-Asset B by attributing to it the same Fiat Currency amount attributed to Relevant Crypto-Asset A.

37. Further, for the purposes of reporting under subparagraphs A(3)(d) and A(3)(e), the Reporting Crypto-Asset Service Provider must aggregate, i.e. sum up, all transactions attributable to each reporting category, as converted pursuant to paragraph D.

Valuation and currency translation rules for Reportable Retail Payment Transactions and other Transfers

38. For the purposes of subparagraphs A(3)(f), A(3)(g), A(3)(h) and A(3)(i), the fair market value must be determined and reported in a single currency, using a reasonable valuation method that looks to contemporaneous evidence of value at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. In performing such valuation, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may use as a reference the values of Relevant Crypto-Asset and Fiat Currency trading pairs it maintains to determine the fair market value of the Relevant Crypto-Asset at the time it is transferred. The information reported must also identify the Fiat Currency in which each amount is reported. The following example illustrates this approach:

- **Example:** A Reporting Crypto-Asset Service Provider maintains a trading platform and also facilitates Transfers of Relevant Crypto-Assets. The Reporting Crypto-Asset Service Provider effectuates a Transfer of Relevant Crypto-Asset A for Crypto-Asset User A. Relevant Crypto-Asset A is also regularly traded for Fiat Currency on Reporting Crypto-Asset Service Provider's trading platform. The Reporting Crypto-Asset Service Provider A may rely on such trading data to determine the fair market value of Relevant Crypto-Asset A at the time of the Transfer.

39. Where the Reporting Crypto-Asset Service Provider effectuating the Transfer does not maintain an applicable reference value of the Relevant Crypto-Asset and Fiat Currency trading pairs, the following valuation methods must be relied upon:

38 |

- firstly, the internal accounting book values the Reporting Crypto-Asset Service Provider maintains with respect to the Relevant Crypto-Asset must be used;
- if a book value is not available, a value provided by third-party companies or websites that aggregate current prices of Relevant Crypto-Assets must be used, if the valuation method used by that third party is reasonably expected to provide a reliable indicator of value;
- if neither of the above is available, the most recent valuation of the Relevant Crypto-Asset by the Reporting Crypto-Asset Service Provider must be used; and
- if a value can still not be attributed, a reasonable estimate may be applied as a measure of last resort.

40. With respect to each Relevant Crypto-Asset for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has relied on an alternative valuation method outlined in paragraph 39, the method must be indicated via the appropriate element in the relevant XML Schema.

41. Further, for the purposes of reporting under subparagraphs A(3)(f), A(3)(g), A(3)(h) and A(3)(i), the Reporting Crypto-Asset Service Provider must aggregate, i.e. sum up, all transactions attributable to each reporting category for each type of Relevant Crypto-Asset, as converted pursuant to paragraph D.

Paragraph II (G) – Timing of reporting

42. Paragraph G provides the time by which the information pursuant to paragraph A needs to be reported. While the selection of the date by which information is to be reported by the Reporting Crypto-Asset Service Provider is a decision of the jurisdiction implementing the rules, it is expected that such date will allow the jurisdiction to exchange the information within the timelines specified in the competent authority agreement.

Commentary on Section III: Due diligence procedures

1. Section III contains the due diligence procedures for identifying Reportable Persons. These requirements are split into four paragraphs:

- paragraph A sets out the procedures for Individual Crypto-Asset Users;
- paragraph B sets out the procedures for Entity Crypto-Asset Users;
- paragraph C specifies the validity requirements for self-certifications of Individual Crypto-Asset Users, Controlling Persons and Entity Crypto-Asset Users; and
- paragraph D specifies the general due diligence requirements.

Paragraph A – Due diligence procedures for Individual Crypto-Asset Users

2. Paragraph A sets out that a Reporting Crypto-Asset Service Provider must collect a self-certification, and confirm its reasonableness, in respect of its Individual Crypto-Asset Users.

3. Subparagraph A(1) specifies that, upon the establishment of a relationship with the user, which may include a one-off transaction, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must:

- obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Individual Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes; and
- confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider in connection with the establishment of a relationship with the user. Such information includes information the Reporting Crypto-Asset Service Provider collected for AML/KYC Procedures.

4. With respect to Preexisting Individual Crypto-Asset Users, subparagraph A(1) clarifies that Reporting Crypto-Asset Service Providers must obtain a valid self-certification and confirm its reasonableness at the latest 12 months after the jurisdiction introduces the rules.

Obtaining a self-certification

5. The self-certification obtained under subparagraph A(1) must allow the determination of the Individual Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes. See Commentary on subparagraph C(1) of Section III for further details on the required contents of self-certifications for Individual Crypto-Asset Users. The domestic laws of the various jurisdictions lay down the conditions under which an individual is to be treated as fiscally "resident". They cover various forms of attachment to a jurisdiction which, in the domestic taxation laws, form the basis of a comprehensive taxation (full liability to tax). They also cover cases where an individual is deemed, according to the taxation laws of a jurisdiction, to be resident of that jurisdiction (e.g. diplomats or other persons in government service). Generally, an individual will only have one jurisdiction of residence. However, an individual may be resident for tax purposes in two or more jurisdictions. In those circumstances, the expectation is that all jurisdictions of residence are to be declared in a self-certification and that the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Individual Crypto-Asset User as a Reportable User in respect of each Reportable Jurisdiction.

6. Reportable Jurisdictions are expected to help taxpayers determine, and provide them with information with respect to, their residence(s) for tax purposes. That may be done, for example, through the various service channels used for providing information or guidance to taxpayers on the application of tax laws. The OECD will endeavour to facilitate the dissemination of such information.

Reasonableness of self-certifications

7. Subparagraph A(1) specifies that the Reporting Crypto-Asset Service Provider must confirm the reasonableness of the self-certification.

8. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is considered to have confirmed the "reasonableness" of a self-certification if, in the course of establishing a relationship with an Individual Crypto-Asset User and upon review of the information obtained in connection with the establishment of the relationship (including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures), it does not know or have reason to know that the self-certification is incorrect or unreliable. Reporting Crypto-Asset Service Providers are not expected to carry out an independent legal analysis of relevant tax laws to confirm the reasonableness of a self-certification.

9. The following examples illustrate the application of the "reasonableness" test:

- **Example 1:** A Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification from the Individual Crypto-Asset User upon the establishment of the relationship. The jurisdiction of the residence address contained in the self-certification conflicts with that contained in the documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. Because of the conflicting information, the self-certification is incorrect or unreliable and, as a consequence, it fails the reasonableness test.
- **Example 2:** A Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification from the Individual Crypto-Asset User upon the establishment of the relationship. The residence address contained in the self-certification is not in the jurisdiction in which the Individual Crypto-Asset User claims to be resident for tax purposes. Because of the conflicting information, the self-certification fails the reasonableness test.

10. In the case of a self-certification that fails the reasonableness test, it is expected that the Reporting Crypto-Asset Service Provider would obtain either (i) a valid self-certification, or (ii) a reasonable explanation and documentation (as appropriate) supporting the reasonableness of the self-certification

(and retain a copy or a notation of such explanation and documentation) before providing services effectuating Relevant Transactions to the Individual Crypto-Asset User. Examples of such "reasonable explanation" include a statement by the individual that he or she (1) is a student at an educational institution in the relevant jurisdiction and holds the appropriate visa (if applicable); (2) is a teacher, trainee, or intern at an educational institution in the relevant jurisdiction or a participant in an educational or cultural exchange visitor program, and holds the appropriate visa (if applicable); (3) is a foreign individual assigned to a diplomatic post or a position in a consulate or embassy in the relevant jurisdiction; or (4) is a frontier worker or employee working on a truck or train travelling between jurisdictions. The following example illustrates the application of this paragraph: A Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification for the Individual Crypto-Asset User upon the establishment of the relationship. The jurisdiction of residence for tax purposes contained in the self-certification conflicts with the residence address contained in the documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. The Individual Crypto-Asset User explains that she is a diplomat from a particular jurisdiction and that, as a consequence, she is resident in such jurisdiction; she also presents her diplomatic passport. Because the Reporting Crypto-Asset Service Provider obtained a reasonable explanation and documentation supporting the reasonableness of the self-certification, the self-certification passes the reasonableness test.

Reliance on self-certifications

11. Subparagraph A(2) specifies that if, at any point, there is a change of circumstances with respect to an Individual Crypto-Asset User that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and documentation (as appropriate) supporting the validity of the original self-certification.

Standards of knowledge applicable to self-certifications

12. A Reporting Crypto-Asset Service Provider has reason to know that a self-certification is unreliable or incorrect if its knowledge of relevant facts or statements contained in the self-certification or other documentation is such that a reasonably prudent person in the position of the Reporting Crypto-Asset Service Provider would question the claim being made. A Reporting Crypto-Asset Service Provider also has reason to know that a self-certification is unreliable or incorrect if there is information in the documentation or in the Reporting Crypto-Asset Service Provider's files that conflicts with the person's claim regarding its status.

13. A Reporting Crypto-Asset Service Provider has reason to know that a self-certification provided by a person is unreliable or incorrect if the self-certification is incomplete with respect to any item on the self-certification that is relevant to the claims made by the person, the self-certification contains any information that is inconsistent with the person's claim, or the Reporting Crypto-Asset Service Provider has other information that is inconsistent with the person's claim. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that relies on a service provider to review and maintain a self-certification is considered to know or have reason to know the facts within the knowledge of the service provider.

14. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may not rely on documentation provided by a person if the documentation does not reasonably establish the identity of the person presenting the documentation. For example, documentation is not reliable if it is provided in person by an individual and the photograph or signature on the documentation does not match the appearance or signature of the person presenting the document. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may not rely on documentation if the documentation contains information that is inconsistent with the person's claim as to its status, the Reporting Crypto-Asset Service Provider has other information that is inconsistent with the person's status, or the documentation lacks information necessary to establish the person's status.

Change of circumstances

15. A "change of circumstances" includes any change that results in the addition of information relevant to an Individual Crypto-Asset User's status or otherwise conflicts with such user's status or any change or addition of information to any profile associated with such Individual Crypto-Asset User if such change or addition of information affects the status of the Individual Crypto-Asset User. For these purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider should determine whether new information that is obtained with respect to the Individual Crypto-Asset User's profile in accordance with re-documentation undertaken in accordance with AML/KYC Procedures or other regulatory obligations includes new information that constitutes a change of circumstances. A change of circumstances affecting the self-certification provided to the Reporting Crypto-Asset Service Provider will terminate the validity of the self-certification with respect to the information that is no longer reliable, until the information is updated.

16. When a change of circumstances occurs, according to subparagraph A(2), the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain either (i) a valid self-certification that establishes the residence(s) for tax purposes of the Individual Crypto-Asset User, or (ii) a reasonable explanation and documentation (as appropriate) supporting the validity of the original self-certification (and retain a copy or a notation of such explanation and documentation). Therefore, a Reporting Crypto-Asset Service Provider is expected to institute procedures to ensure that any change that constitutes a change in circumstances is identified by the Reporting Crypto-Asset Service Provider. In addition, a Reporting Crypto-Asset Service Provider is expected to notify any person providing a self-certification of the person's obligation to notify the Reporting Crypto-Asset Service Provider of a change in circumstances.

17. A self-certification becomes invalid on the date that the Reporting Crypto-Asset Service Provider holding the self-certification knows or has reason to know that circumstances affecting the correctness of the self-certification have changed. However, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may choose to treat a person as having the same status that it had prior to the change in circumstances until the earlier of 90 calendar days from the date that the self-certification became invalid due to the change in circumstances, the date that the validity of the self-certification is confirmed, or the date that a new self-certification is obtained. If the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot obtain a confirmation of the validity of the original self-certification or a valid self-certification during such 90-day period, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Individual Crypto-Asset User as resident of the jurisdiction(s) in which the Individual Crypto-Asset User claimed to be resident in the original self-certification and the jurisdiction(s) in which the Individual Crypto-Asset User may be resident as a result of the change in circumstances. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a self-certification without having to inquire into possible changes of circumstances that may affect the validity of the statement, unless it knows or has reason to know that circumstances have changed. For instance, where the Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains information pursuant to its AML/KYC Procedures or other regulatory requirements that information contained in the self-certification is no longer accurate or reliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must update the self-certification with respect to the information identified, before the self-certification can be relied on.

18. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may retain an original, certified copy, or photocopy (including a microfiche, electronic scan, or similar means of electronic storage) or electronic copy of the self-certification. The self-certification (including the original) may also exist solely in electronic format.

Curing self-certification errors

19. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may treat a self-certification as valid, notwithstanding that the self-certification contains an inconsequential error, if the Reporting Crypto-Asset Service Provider has sufficient documentation on file to supplement the information missing from the self-certification due to the error. In such case, the documentation relied upon to cure the inconsequential error must be

conclusive. For example, a self-certification in which the Individual Crypto-Asset User submitting the form abbreviated the jurisdiction of residence may be treated as valid, notwithstanding the abbreviation, if the Reporting Crypto-Asset Service Provider has government issued identification for the person from a jurisdiction that reasonably matches the abbreviation. On the other hand, an abbreviation for the jurisdiction of residence that does not reasonably match the jurisdiction of residence shown on the person's passport is not an inconsequential error. A failure to provide a jurisdiction of residence is not an inconsequential error. In addition, information on a self-certification that contradicts other information contained on the self-certification or in the files of the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not an inconsequential error.

Paragraph B – Due diligence procedures for Entity Crypto-Asset Users

20. Paragraph B contains the due diligence procedures for Entity Crypto-Asset Users. Such procedures require Reporting Crypto-Asset Service Providers to determine:

- whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User; and
- whether an Entity Crypto-Asset User has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons, unless the Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person or an Active Entity.

21. With respect to Preexisting Entity Crypto-Asset Users, subparagraph B(1)(a) clarifies that Reporting Crypto-Asset Service Providers must obtain a valid self-certification and confirm its reasonableness at the latest 12 months after the jurisdiction introduces these rules.

Review procedure for Entity Crypto-Asset Users

22. Subparagraph B(1) contains the review procedure to determine whether an Entity Crypto-Asset User is a Reportable User. In order to determine whether an Entity Crypto-Asset User is a Reportable User, subparagraph B(1)(a) requires that, when establishing a relationship with the Entity Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Entity Crypto-Assets Users by 12 months after the introduction of the rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider:

- obtains a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes; and
- confirms the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider in connection with the establishment of the relationship with the Entity Crypto-Asset User, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. If the Entity Crypto-Asset User certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on the place of effective management or the address of the principal office to determine the residence of the Entity Crypto-Asset User.

23. If the self-certification indicates that the Entity Crypto-Asset User is resident in a Reportable Jurisdiction, then, as provided in subparagraph B(1)(b), the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Entity Crypto-Asset User as a Reportable User unless it reasonably determines based on the self-certification or information in its possession or that is publicly available, that the Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person. Such information includes information that was obtained for the purpose of completing the due diligence procedures pursuant to the Common Reporting Standard.

24. "Publicly available" information includes information published by an authorised government body (for example, a government or an agency thereof, or a municipality) of a jurisdiction, such as information in a list published by a tax administration; information in a publicly accessible register maintained or authorised by an authorised government body of a jurisdiction; or information disclosed on an established

securities market. In this respect, the Reporting Crypto-Asset Service Provider is expected to retain a notation of the type of information reviewed, and the date the information was reviewed.

25. In determining whether an Entity Crypto-Asset User is a Reportable User, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may follow the guidance on subparagraphs B(1)(a) and (b) in the order most appropriate under the circumstances. That would allow a Reporting Crypto-Asset Service Provider, for example, to determine under subparagraph B(1)(b) that an Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person and, thus, is not a Reportable User.

26. The self-certification must allow the determination of the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes. The domestic laws of the various jurisdictions lay down the conditions under which an Entity is to be treated as fiscally "resident". They cover various forms of attachment to a jurisdiction which, in the domestic taxation laws, form the basis of a comprehensive taxation (full tax liability). Generally, an Entity will be resident for tax purposes in a jurisdiction if, under the laws of that jurisdiction, it pays or should be paying tax therein by reason of its place of management or incorporation, or any other criterion of a similar nature, and not only from sources in that jurisdiction. If an Entity is subject to tax as a resident in more than one jurisdiction, all jurisdictions of residence are to be declared in a self-certification and the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Entity Crypto-Asset User as a Reportable User in respect of each Reportable Jurisdiction.

27. Reportable Jurisdictions are expected to help taxpayers determine, and provide them with information with respect to, their residence(s) for tax purposes. That may be done, for example, through the various service channels used for providing information or guidance to taxpayers on the application of tax laws. The OECD will endeavour to facilitate the dissemination of such information.

28. If an Entity Crypto-Asset User certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on the place of effective management or, as a proxy, on the address of the principal office of the Entity Crypto-Asset User to determine its residence. Examples of cases where an Entity Crypto-Asset User has no residence for tax purposes includes Entities treated as fiscally transparent and Entities resident in a jurisdiction with no corporate income tax system.

Reasonableness of self-certifications

29. Once the Reporting Crypto-Asset Service Provider has obtained a self-certification that allows it to determine the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained in connection with the establishment of the relationship, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

30. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is considered to have confirmed the "reasonableness" of a self-certification if, in the course of establishing a relationship with the Entity Crypto-Asset User and upon review of the information obtained in connection with the establishment of the relationship (including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures), it does not know or have reason to know that the self-certification is incorrect or unreliable. Reporting Crypto-Asset Service Providers are not expected to carry out an independent legal analysis of relevant tax laws to confirm the reasonableness of a self-certification.

31. The following examples illustrate the application of the "reasonableness" test:

- **Example 1:** A Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification from the Entity Crypto-Asset User upon the establishment of the relationship. The address contained in the self-certification conflicts with that contained in the documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. Because of the conflicting information, the self-certification is incorrect or unreliable and, as a consequence, it fails the reasonableness test.

- **Example 2:** A Reporting Crypto-Asset Service Provider obtains a self-certification from the Entity Crypto-Asset User upon the establishment of the relationship. The documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures only indicates the Entity Crypto-Asset User's place of incorporation. In the self-certification, the Entity Crypto-Asset User claims to be resident for tax purposes in a jurisdiction that is different from its jurisdiction of incorporation. The Entity Crypto-Asset User explains to the Reporting Crypto-Asset Service Provider that under relevant tax laws its residence for tax purposes is determined by reference to place of effective management, and that the jurisdiction where its effective management is situated differs from the jurisdiction in which it was incorporated. Thus, because there is a reasonable explanation of the conflicting information, the self-certification is not incorrect or unreliable and, as a consequence, passes the reasonableness test.

32. In the case of a self-certification that fails the reasonableness test, it is expected that the Reporting Crypto-Asset Service Provider would obtain either (i) a valid self-certification, or (ii) a reasonable explanation and documentation (as appropriate) supporting the reasonableness of the self-certification (and retain a copy or a notation of such explanation and documentation) before providing services effectuating Relevant Transactions to the Entity Crypto-Asset User. Further guidance in this respect can be found in the Commentary to paragraph A of Section III.

Review procedure for Controlling Persons

33. Subparagraph B(2) contains the review procedure to determine whether an Entity Crypto-Asset User, other than an Excluded Person, is held by one or more Controlling Persons that are Reportable Persons, unless it determines that the Entity Crypto-Asset User is an Active Entity. Such determination should be made based on a self-certification, the reasonableness of which should be confirmed based on any relevant information available to the Reporting Crypto-Asset Service Provider. When the Reporting Crypto-Asset Service Provider has not determined that the Entity Crypto-Asset User is an Active Entity, then the Reporting Crypto-Asset Service Provider must follow the guidance in subparagraphs B(2)(a) and (b) in the order most appropriate under the circumstances. Those subparagraphs are aimed at:

- determining the Controlling Persons of an Entity Crypto-Asset User; and
- determining whether any Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User are Reportable Persons.

34. For the purposes of determining the Controlling Persons of an Entity Crypto-Asset User, according to subparagraph B(2)(a), a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers). If the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers), it must apply substantially similar procedures for the purpose of determining the Controlling Persons.

35. For the purposes of determining whether a Controlling Person of an Entity Crypto-Asset User is a Reportable Person, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must, pursuant to subparagraph B(2)(b), rely on a self-certification from either the Entity Crypto-Asset User or the Controlling Person and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

Change of circumstances

36. Subparagraph B(3) specifies that if, at any point, there is a change of circumstances with respect to an Entity Crypto-Asset User or its Controlling Person(s) that causes the Reporting Crypto-Asset Service

Provider to know, or have reason to know, that the self-certification or other documentation associated with an Entity Crypto-Asset User or its Controlling Person(s) is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must re-determine their status. In doing so, the procedures set forth in paragraphs 15 through 18 of the Commentary on Section III should be applied.

Paragraph C – Requirements for validity of self-certifications

37. Paragraph C sets out the requirements for obtaining valid self-certifications with respect to Individual and Entity Crypto-Asset Users, as well as Controlling Persons.

Validity of self-certifications for Individual Crypto-Asset Users and Controlling Persons

38. A self-certification referred to in subparagraph C(1) is a certification by the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person that provides the Individual Crypto-Asset User's or Controlling Person's status and any other information that may be reasonably requested by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to fulfil its reporting and due diligence obligations, such as whether the Individual Crypto-Asset User or the Controlling Person is resident for tax purposes in a Reportable Jurisdiction. A self-certification is valid only if it is signed (or otherwise positively affirmed) by the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person, it is dated at the latest at the date of receipt, and it contains the following information with respect to the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person:

- a) first and last name;
- b) residence address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction; and
- e) date of birth.

39. The self-certification may be pre-populated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to include the Individual Crypto-Asset User's or Controlling Person's information, except for the jurisdiction(s) of residence for tax purposes, to the extent already available in its records. Further, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a self-certification collected in respect of the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person under the Common Reporting Standard or a self-certification already collected for other tax purposes, such as for domestic reporting purposes, in the context of the Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA), or for purposes of a FATCA Intergovernmental Agreement, to the extent it contains all of the information referred to in subparagraph C(1).

40. If the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person is resident for tax purposes in a Reportable Jurisdiction, the self-certification must include the Individual Crypto-Asset User's or Controlling Person's TIN with respect to each Reportable Jurisdiction, subject to subparagraph C(3).

41. The self-certification may be provided in any manner and in any form. If the self-certification is provided electronically, the electronic system must ensure that the information received is the information sent, and must document all occasions of user access that result in the submission, renewal, or modification of a self-certification. In addition, the design and operation of the electronic system, including access procedures, must ensure that the person accessing the system and furnishing the self-certification is the person named in the self-certification, and must be capable of providing upon request a hard copy of all self-certifications provided electronically.

42. A self-certification may be signed (or otherwise positively affirmed) by any person authorised to sign on behalf of the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person under domestic law.

46 |

43. Subparagraph C(3) specifies that, notwithstanding the requirements under subparagraphs C(1) and (2) to obtain a TIN in respect of Reportable Users and of Controlling Persons of Entity Crypto-Asset Users that are Reportable Persons, the TIN is not required to be collected if the jurisdiction of residence of the Reportable Person does not issue a TIN to the Reportable Person.

Validity of self-certifications for Entity Crypto-Asset Users

44. A self-certification is a certification by the Entity Crypto-Asset User that provides the Entity Crypto-Asset User's status and any other information that may be reasonably requested by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to fulfil its reporting and due diligence obligations, such as whether the Entity Crypto-Asset User is resident for tax purposes in a Reportable Jurisdiction. A self-certification is valid only if it is dated at the latest at the date of receipt, and it contains the Entity Crypto-Asset User's:

- a) legal name;
- b) address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes; and
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction; and
- e) in case of an Entity Crypto-Asset User other than an Active Entity or an Excluded Person, the information described in subparagraph C(1) with respect to each Controlling Person of the Entity Crypto-Asset User, unless such Controlling Person has provided a self-certification pursuant to subparagraph C(1), as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity, if not already determined on the basis of AML/KYC Procedures; and
- f) if applicable, information as to the criteria it meets to be treated as an Active Entity or Excluded Person.

45. The self-certification may be pre-populated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to include the Entity Crypto-Asset User's information, except for the jurisdiction(s) of residence for tax purposes, to the extent already available in its records. Further, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a self-certification collected in respect of the Entity Crypto-Asset User under the Common Reporting Standard or a self-certification already collected for other tax purposes, such as for domestic reporting purposes, in the context of FATCA, or for purposes of a FATCA Intergovernmental Agreement, to the extent it contains all of the information referred to in subparagraph C(2).

46. A self-certification may be signed (or otherwise positively affirmed) by any person authorised to sign on behalf of the Entity Crypto-Asset User under domestic law. A person with authority to sign a self-certification of an Entity Crypto-Asset User generally includes an officer or director of a corporation, a partner of a partnership, a trustee of a trust, any equivalent of the former titles, and any other person that has been provided written authorisation by the Entity Crypto-Asset User to sign documentation on such person's behalf.

47. The requirements for the validity of self-certifications with respect to Individual Crypto-Asset Users or Controlling Persons in paragraphs 40 and 41 of this section are also applicable for the validity of self-certifications with respect to Entity Crypto-Asset Users.

Paragraph D – General due diligence requirements

48. Subparagraph D(1) seeks to ensure consistent application of the due diligence procedures when a Reporting Crypto-Asset Service Provider is also a Reporting Financial Institution pursuant to the Common Reporting Standard. In such instances, where a Reporting Crypto-Asset Service Provider, by virtue of also being a Reporting Financial Institution, has completed the due diligence procedures pursuant

to Sections IV and VI of the Common Reporting Standard, such Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on such procedures to fulfil its due diligence obligations under the Crypto-Asset Reporting Framework.

49. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may also rely on a self-certification already collected for other tax purposes, such as for domestic reporting purposes, in the context of FATCA, or for purposes of a FATCA Intergovernmental Agreement, provided such self-certification meets the requirements of paragraph C of this Section. In such instances, a Reporting Crypto-Asset Service Provider is still subject to the other elements of the due diligence procedures of Section III.

50. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a third party to fulfil the due diligence obligations. The following situations apply in which Reporting Crypto-Asset Service Provider will rely on documentation of a third party to fulfil its due diligence obligations: first, with respect to documentation collected by third party service providers, agents or where a Reporting Crypto-Asset Service Provider relies on documentation of an acquired business and, secondly, with respect to the situation where a Reporting Crypto-Asset Service Provider relies on other Reporting Crypto-Asset Service Providers that handle the same Relevant Transaction. These scenarios are described, in turn, below.

51. Pursuant to subparagraph D(2), [Jurisdiction] may allow Reporting Crypto-Asset Service Providers to use service providers to fulfil their due diligence obligations. In such cases, Reporting Crypto-Asset Service Providers may use the documentation (including a self-certification) collected by service providers, subject to the conditions described in domestic law. The due diligence obligations remain, however, the responsibility of the Reporting Crypto-Asset Service Providers.

52. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may also rely on documentation (including a self-certification) collected by an agent of the Reporting Crypto-Asset Service Provider. The agent may retain the documentation as part of an information system maintained for a single Reporting Crypto-Asset Service Provider or multiple Reporting Crypto-Asset Service Providers provided that under the system, any Reporting Crypto-Asset Service Provider on behalf of which the agent retains documentation may easily access data regarding the nature of the documentation, the information contained in the documentation (including a copy of the documentation itself) and its validity, and must allow such Reporting Crypto-Asset Service Provider to easily transmit data, either directly into an electronic system or by providing such information to the agent, regarding any facts of which it becomes aware that may affect the reliability of the documentation. The Reporting Crypto-Asset Service Provider must be able to establish, to the extent applicable, how and when it has transmitted data regarding any facts of which it became aware that may affect the reliability of the documentation and must be able to establish that any data it has transmitted has been processed and appropriate due diligence has been exercised regarding the validity of the documentation. The agent must have a system in effect to ensure that any information it receives regarding facts that affect the reliability of the documentation or the status assigned to the Crypto-Asset User are provided to all Reporting Crypto-Asset Service Providers for which the agent retains the documentation.

53. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that acquires the business of another Reporting Crypto-Asset Service Provider that has completed all the due diligence required under Section III with respect to the Individual Crypto-Asset Users transferred, would generally be permitted to also rely upon the predecessor's or transferor's determination of status of an Individual Crypto-Asset User until the acquirer knows, or has reason to know, that the status is inaccurate or a change in circumstances occurs.

54. Subparagraph D(2) also seeks to avoid duplicative or multiple application of the due diligence procedures by individuals or Entities that are all Reporting Crypto-Asset Service Providers effectuating the same Relevant Transaction with respect to the same Crypto-Asset User. This is particularly relevant in instances where another Reporting Crypto-Asset Service Provider may have better access to information to carry out the due diligence procedures, as it is recognised that not all functionalities or services associated with a given Relevant Transaction are necessarily provided by a single individual or Entity. In

certain instances, these functionalities may be split among different individuals or Entities that could each be a Reporting Crypto-Asset Service Provider in respect of the Relevant Transaction. For instance, a broker in Relevant Crypto-Assets may receive an order from a client to conduct a Relevant Transaction in Crypto-Assets. The broker could transmit the client's order to a trading platform, which effectuates the transaction on behalf of the client. In this case, the broker is a Reporting Crypto-Asset Service Provider where it acts on behalf of a client to complete orders to buy or sell interest in Relevant Crypto-Assets. Similarly, the trading platform is also a Reporting Crypto-Asset Service Provider as it conducts the actual Exchange Transaction. As a result there may be more than one Reporting Crypto-Asset Service Provider effectuating the same Relevant Transaction with respect to the same Crypto-Asset User.

55. Subparagraph D(2) allows Reporting Crypto-Asset Service Providers to designate a single Reporting Crypto-Asset Service Provider to comply with all due diligence requirements, in case multiple Reporting Crypto-Asset Service Providers provide services effectuating the same Relevant Transaction.

56. To that end, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a third party to fulfil the due diligence obligations set out in Section III. In order for a Reporting Crypto-Asset Service Provider to be able to rely on a third party (including another Reporting Crypto-Asset Service Provider) for the performance of the due diligence obligations under Section III, appropriate contractual arrangements should be put in place. Such arrangements should include an obligation for the Reporting Crypto-Asset Service Provider to make the information necessary to comply with the due diligence procedures of the Crypto-Asset Reporting Framework available to the third party(ies) fulfilling such obligations. This would include information held by the Reporting Crypto-Asset Service Provider that is needed by a third party(ies) to complete the due diligence procedures. The arrangements should also ensure that the Reporting Crypto-Asset Service Provider can obtain any information collected and verified in respect of Crypto-Asset Users from the third party(ies) to allow the Reporting Crypto-Asset Service Provider to demonstrate compliance with the requirements of Section III, for instance in the framework of an audit.

57. It is important to note that the fact that a Reporting Crypto-Asset Service Provider relies on a third party (including another Reporting Crypto-Asset Service Provider) to complete the due diligence procedures does not mean that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is discharged from its obligations under Section III. Rather, subparagraph D(2) stipulates that the Reporting Crypto-Asset Service Provider remains responsible for the completion of the due diligence procedures.

58. Subparagraph D(3) specifies relevant information retention obligations, whereby a Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to ensure that all documentation and data remain available for a period of not less than five years (in order to correspond to the requirements for record-keeping pursuant to the Global Forum Standard for the Exchange of Information upon Request) after the end of the period within which the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the information required to be reported pursuant to Section II, including in instances where the Reporting Crypto-Asset Service Provider is liquidated or otherwise terminates its business. Such information includes any information used to identify the Crypto-Asset User, as well as any external wallet addresses (or other equivalent identifiers) associated with Transfers of Relevant Crypto-Assets that are subject to reporting under subparagraph A(3)(i).

Commentary on Section IV: Defined terms

Paragraph IV (A) – Relevant Crypto-Asset

Subparagraph A(1) – Crypto-Asset

1. The term “Crypto-Asset”, as defined in subparagraph A(1), refers to a digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions.

2. In this context, a “digital representation of value” means that a Crypto-Asset must represent a right to value, and that the ownership of, or right to, such value can be traded or transferred to other individuals or Entities in a digital manner. For instance, a token based on cryptography that allows individuals to store value, engage in payments and that does not represent any claims or rights of memberships against a person, rights to property or other absolute or relative rights is a Crypto-Asset.

3. Furthermore, a cryptographic token that represents claims or rights of membership against an individual or Entity, rights to property or other absolute or relative rights (e.g. a security token or a derivative contract or right to purchase or sell an asset, including a Financial Asset and a Crypto-Asset, at a set date, price or other pre-determined factor), and that can be digitally exchanged for Fiat Currencies or other Crypto-Assets, is a Crypto-Asset. For instance, the following examples illustrate the reporting requirements in respect of derivatives:

- **Example 1:** (Crypto-Derivative A, a cryptographic token, purchased with Relevant Crypto-Assets (i.e. stablecoins that are not Specified Electronic Money Products)): Crypto-Derivative A, represents a leveraged interest in an underlying Relevant Crypto-Asset, such that, the value of Crypto-Derivative A will mirror changes in the price of the underlying Relevant Crypto-Asset (either upwards or downwards) at three times the change in market price.

User 1 purchases one unit of Crypto-Derivative A through consideration in the form of stablecoins. As Crypto-Derivative A is a Relevant Crypto-Asset, it is reportable under the Crypto-Asset Reporting Framework, provided the trade is carried out through a Reporting Crypto-Asset Service Provider. The trade entails the following Relevant Transactions:

1. Disposal of the stablecoin by User 1, reported in Fiat Currency at the fair market value, along with the number of units; and
2. Acquisition of Crypto-Derivative A by User 1, reported in Fiat Currency at the fair market value, along with the number of units.

- **Example 2:** (Redeeming Crypto-Derivative A, with settlement in stablecoins): Further to the trade in Example 1, User 1 redeems Crypto-Derivative A with the issuer. When User 1 redeems Crypto-Derivative A, the market price of the underlying Relevant Crypto-Asset has gained 10% since User 1 purchased Crypto-Derivative A. User 1's gains are magnified by the leverage of the token, and User 1 redeems Crypto-Derivative A with the issuer for a value 30% greater than the initial purchase price. The Reporting Crypto-Asset Service Provider pays this redemption amount to User 1's wallet in stablecoins. The trade entails the following Relevant Transactions:

1. Disposal of Crypto-Derivative A, valued in Fiat Currency at its fair market value, along with the number of units; and
2. Acquisition of stablecoin, valued in Fiat Currency at their fair market value, along with the number of units.

- **Example 3:** (Traditional derivative contract settled by physical delivery of a Relevant Crypto-Asset): Two counterparties, Buyer and Seller, enter into opposing positions of a futures

contract to, respectively, purchase and sell Relevant Crypto-Asset B on a specified date. The settlement of the derivative requires Buyer to purchase Relevant Crypto-Asset B from Seller on a specified date and at a pre-determined price, paid in Fiat Currency. Seller is then obliged to physically deliver Relevant Crypto-Asset B to Buyer's wallet address. On the specified date, Buyer and Seller conduct the transaction, by using a Reporting Crypto-Asset Service Provider to facilitate the following Relevant Transactions in respect of Relevant Crypto-Asset B:

1. Disposal of Relevant Crypto-Asset B by Seller, reported at the Fiat Currency received, along with the number of units; and
2. Acquisition of Relevant Crypto-Asset B by Buyer, reported at the Fiat Currency paid, along with the number of units.

4. The term "Crypto-Asset" is intended to cover any digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions, where the ownership of, or right to, such value can be traded or transferred to other individuals or Entities in a digital manner. As such, the term "Crypto-Asset" encompasses both fungible and non-fungible tokens and therefore includes non-fungible tokens (NFTs) representing rights to collectibles, games, works of art, physical property or financial documents that can be traded or transferred to other individuals or Entities in a digital manner.

5. Other uses of cryptographic technology that are not digital representations of value, are not Crypto-Assets. Examples include the use of cryptography to:

- create a decentralized immutable record of activities or materials involved in making, storing, shipping or delivering a product, where the record does not convey any ownership rights in such product; or
- a declarative record of ownership of assets (such as a real estate ledger or similar agreement) where the record does not convey any ownership rights in the assets represented by such record.

6. In addition to having inherent value that is digitally tradable or transferable, a Crypto-Asset must rely on a cryptographically secured distributed ledger or similar technology to validate and secure transactions whether or not the transaction is actually recorded on such distributed ledger or similar technology. A distributed ledger is a decentralised manner for recording transactions in Crypto-Assets in multiple places and at the same time. Cryptography refers to a mathematical and computational practice of encoding and decoding data that is used to validate and secure transactions in a decentralised or non-intermediated manner. The cryptographic process is used to ensure, in a decentralised manner, the integrity of Crypto-Assets, the clear assignment of Crypto-Assets to users, and the disposal of Crypto-Assets.

7. This cryptographic process allows multiple parties to engage in disintermediated validations of transactions in the Crypto-Asset, often by verifying public and private cryptographic keys to a transaction. This validation ensures that users in possession of a Crypto-Asset have not already exchanged the same Crypto-Asset in another transaction. The cryptographic process also secures transactions made in Crypto-Assets by compiling each transaction within a block of other transactions. The block of transactions is then added to the official, publicly accessible, transaction ledger (such as a blockchain) once the user completes a cryptographic hash.

8. Crypto-Assets may also rely on similar technology that allows for the disintermediated holding or validating of Crypto-Assets. Regardless of the type of software used, if the technology underpinning the Crypto-Asset allows for validating and securing digital transactions in a decentralised or disintermediated manner, it is considered a similar technology to a cryptographically secured distributed ledger.

Subparagraph A(2) – Relevant Crypto-Assets

9. Relevant Crypto-Assets are Crypto-Assets in respect of which Reporting Crypto-Asset Service Providers must fulfil reporting and due diligence requirements. The term Relevant Crypto-Assets applies to all Crypto-Assets except Central Bank Digital Currencies, Specified Electronic Money Products and Crypto-Assets for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined that they cannot be used for payment or investment purposes. If an individual or Entity is a Reporting Crypto-Asset Service Provider (e.g. because it otherwise carries out exchanges in Relevant Crypto-Assets), it would nevertheless not be required to report information with respect to exchanges carried out in Crypto-Assets that are not Relevant Crypto-Assets.

10. For the purpose of adequately determining whether a Crypto-Asset cannot be used for payment or investment purposes, Reporting Crypto-Asset Service Providers may, in a first step, rely on the classification of the Crypto-Asset that was made for the purpose of determining whether the Crypto-Asset is a virtual asset for AML/KYC purposes pursuant to the FATF Recommendations. In case a Crypto-Asset is considered a virtual asset pursuant to FATF Recommendations by virtue of being able to be used for payment or investment purposes, it is to be considered a Relevant Crypto-Asset for purposes of the Crypto-Asset Reporting Framework.

11. Where an asset is not a virtual asset pursuant to FATF Recommendations or the Reporting Crypto-Asset Service Provider has not made a determination to that effect, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must determine, for each Crypto-Asset, whether it cannot be used for payment or investment purposes. Only when this test can be positively affirmed, the Crypto-Asset is not to be considered a Relevant Crypto-Asset. In case of doubts as to whether the Crypto-Asset can be used for payment or investment purposes, the Crypto-Asset is to be considered a Relevant Crypto-Asset.

12. In assessing whether a Crypto-Asset cannot be used for payment or investment purposes, the following aspects may be taken into account:

- Crypto-Assets that represent Financial Assets or are subject to financial regulation can be used for payment or investment purposes and are therefore to be considered Relevant Crypto-Assets.
- NFTs are in many instances marketed as collectibles. This function does, however, by itself not prevent an NFT from being able to be used for payment or investment purposes. It is important to consider the nature of the NFT and its function in practice and not what terminology or marketing terms are used. NFTs that can be used for payment or investment purposes in practice are Relevant Crypto-Assets. Reporting Crypto-Asset Service Providers should therefore consider on a case-by-case basis whether an NFT cannot be used for payment or investment purposes, taking into account the commonly accepted usage of the Crypto-Asset. NFTs that are traded on a marketplace can be used for payment or investment purposes and are therefore to be considered Relevant Crypto-Assets.
- Certain Crypto-Assets can only be exchanged or redeemed within a limited fixed network or environment for specified goods and services, such as food, book, and restaurant vouchers, as well as airline miles or other loyalty program rewards. In this context, the term “goods and services” may also include digital goods and services, such as digital music, games, books or other media, as well as tickets, software applications and online subscriptions. Provided these Crypto-Assets are characterised by operating in a limited fixed network or environment beyond which the Crypto-Assets cannot be transferred or exchanged in a secondary market outside of the closed-loop system, and cannot be sold or exchanged at a market rate inside or outside of the closed-loop, such Crypto-Assets would generally not be able to be used for payment or investment purposes.

52 |

Subparagraph A(3) – Central Bank Digital Currency

13. The term "Central Bank Digital Currencies" means any digital Fiat Currency issued by a Central Bank. Central Bank Digital Currencies are not considered Relevant Crypto-Assets, given that they are a digital form of Fiat Currency.

Subparagraph A(4) – Specified Electronic Money Product

14. Subparagraph A(4) defines the term "Specified Electronic Money Product" as any Crypto-Asset that is:

- a) a digital representation of a single Fiat Currency;
- b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;
- c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;
- d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and
- e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

15. Subparagraph A(4)(a) requires that a Crypto-Asset must be a digital representation of a single Fiat Currency, in order to be a Specified Electronic Money Product. A Crypto-Asset will be considered to digitally represent and reflect the value of the Fiat Currency that it is denominated in. Consequently, a Crypto-Asset that reflects the value of multiple currencies or assets is not a Specified Electronic Money Product.

16. Subparagraph A(4)(b) provides that the Crypto-Asset must be issued on receipt of funds. This part of the definition means that a Specified Electronic Money Products is a prepaid product. The act of "issuing" is interpreted broadly to include the activity of making available pre-paid stored value and means of payment in exchange for funds. In addition, this subparagraph provides that the Crypto-Asset must be issued for the purpose of making payment transactions.

17. Subparagraph A(4)(c) requires that, in order to be a Specified Electronic Money Product, a Crypto-Asset must be represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency. In this respect, a "claim" includes any monetary claim against the issuer, reflecting the value of the Fiat Currency represented by the Crypto-Asset issued to the customer.

18. Under subparagraph A(4)(d), a Crypto-Asset must be accepted by a natural or legal person other than the issuer in order to be a Specified Electronic Money Product, whereby such third parties must accept the Crypto-Asset as a means of payment. Consequently, monetary value stored on specific pre-paid instruments, designed to address precise needs that can be used only in a limited way, because they allow the electronic money holder to purchase goods or services only in the premises of the electronic money issuer or within a limited network of service providers under direct commercial agreement with a professional issuer, or because they can be used only to acquire a limited range of goods or services, are not considered Specified Electronic Money Products.

19. Subparagraph A(4)(e) provides that the issuer of the Crypto-Assets must be subject to supervision to ensure the product is redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request

of the holder of the Crypto-Asset, in order to be a Specified Electronic Money Product. In this respect, the “same” Fiat Currency refers to the Fiat Currency that the Crypto-Asset is a digital representation of. When proceeding to a redemption, it is acknowledged that the issuer can deduct from the redemption amount any fees or transaction costs.

20. The definition excludes those products that are created solely to facilitate a funds transfer pursuant to instructions of a customer and that cannot be used to store value. For example, such products may be used to enable an employer to transfer the monthly wages to its employees or to enable a migrant worker to transfer funds to relatives living in another country. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

Paragraph IV (B) – Reporting Crypto-Asset Service Provider

Subparagraph B(1) – Reporting Crypto-Asset Service Provider

21. The term “Reporting Crypto-Asset Service Provider” refers to any individual or Entity that, as a business, provides a service effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers (which for the purposes of this definition includes users of services of Reporting Crypto-Asset Service Providers), including by acting as a counterparty, or as an intermediary, to Exchange Transactions, or by making available a trading platform.

22. The phrase “as a business” excludes individuals or Entities who carry out a service on a very infrequent basis for non-commercial reasons. In determining what is meant by “as a business”, reference can be made to each jurisdiction’s relevant rules.

23. A service effectuating Exchange Transactions includes any service through which the customer can receive Relevant Crypto-Assets for Fiat Currencies, or vice versa, or exchange Relevant Crypto-Assets for other Relevant Crypto-Assets. The activities of an investment fund investing in Relevant Crypto-Assets do not constitute a service effectuating Exchange Transactions since such activities do not permit the investors in the fund to effectuate Exchange Transactions.

24. An individual or Entity effectuating Exchange Transactions will only be a Reporting Crypto-Asset Service Provider if it carries out such activities for or on behalf of customers. This means, for example, that an individual or Entity that is solely engaged in validating distributed ledger transactions in Relevant Crypto-Assets is not a Reporting Crypto-Asset Service Provider, even where such validation is remunerated.

25. An individual or Entity may effectuate Exchange Transactions for or on behalf of customers by acting as a counterparty or intermediary to the Exchange Transactions. Examples of individuals or Entities that may provide services effectuating Exchange Transactions as a counterparty, or as an intermediary, include:

- dealers acting for their own account to buy and sell Relevant Crypto-Assets to customers;
- operators of Crypto-Asset ATMs, permitting the exchange of Relevant Crypto-Assets for Fiat Currencies or other Relevant Crypto-Assets through such ATMs;
- Crypto-Asset exchanges that act as a market makers and take a bid-ask spread as a transaction commission for their services;
- brokers in Relevant Crypto-Assets where they act on behalf of clients to complete orders to buy or sell an interest in Relevant Crypto-Assets; and

- individuals or Entities subscribing one or more Relevant Crypto-Assets. While the sole creation and issuance of a Relevant Crypto-Asset would not be considered a service effectuating Exchange Transactions as a counterparty or intermediary, the direct purchase of Relevant Crypto-Assets from an issuer, to resell and distribute such Relevant Crypto-Assets to customers would be considered effectuating an Exchange Transaction.

26. An individual or Entity may also effectuate Exchange Transactions for or on behalf of customers by making available a trading platform that provides the ability for such customers to effectuate Exchange Transactions on such platform. A "trading platform" includes any software program or application that allows users to effectuate (either partially or in their entirety) Exchange Transactions. An individual or Entity that is making available a platform that solely includes a bulletin board functionality for posting buy, sell or conversion prices of Relevant Crypto-Assets would not be a Reporting Crypto-Asset Service Provider as it would not provide a service allowing users to effectuate Exchange Transactions. For the same reason, an individual or Entity that solely creates or sells software or an application is not a Reporting Crypto-Asset Service Provider, as long as it is not using such software or application for the provision of a service effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers.

27. An individual or Entity will be considered to make available a trading platform to the extent it exercises control or sufficient influence over the platform, allowing it to comply with the due diligence and reporting obligations with respect to Exchange Transactions concluded on the platform. Whether an individual or Entity exercises such control or sufficient influence should be assessed in a manner consistent with the 2012 FATF Recommendations (as amended in June 2019 with respect to virtual assets and virtual asset service providers) and related FATF guidance.

28. An individual or Entity may be a Reporting Crypto-Asset Service Provider by carrying out activities other than acting as a counterparty, or intermediary, to an Exchange Transaction, or making available a trading platform, as long as it functionally provides a service, as a business, effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers. The technology involved in providing such service is irrelevant to determine whether an individual or Entity is a Reporting Crypto-Asset Service Provider.

Paragraph IV (C) – Relevant Transaction

Subparagraph C(1) – Relevant Transaction

29. The term "Relevant Transaction" refers to any exchange of Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies, any exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets and Transfers of Relevant Crypto-Assets, including Reportable Retail Payment Transactions. This definition targets those transactions likely to give rise to taxation events (i.e. capital gains and income taxation).

Subparagraph C(2) – Exchange Transaction

30. An Exchange Transaction, as defined in subparagraph C(2), refers to any exchange between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies as well as any exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets. For this purpose, an exchange includes the movement of a Relevant Crypto-Asset from one wallet address to another, in consideration of another Relevant Crypto-Asset or Fiat Currency.

Subparagraph C(3) – Reportable Retail Payment Transaction

31. Subparagraph C(3) defines the term "Reportable Retail Payment Transaction" as a Transfer of Relevant Crypto-Assets in consideration of goods or services for a value exceeding USD 50,000. This term covers situations where a Reporting Crypto-Asset Service Provider transfers Relevant Crypto-Assets used by a customer to purchase goods or services from a merchant who receives the Relevant Crypto-Assets

as consideration. For example, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may carry out Relevant Transactions between a merchant and its customers to allow payment for goods or services with Relevant Crypto-Assets. Where a Reporting Crypto-Asset Service Provider transfers payment made in Relevant Crypto-Assets from a customer to the merchant for a value above the specified threshold, the Reporting Crypto-Asset Service Provider should report such Transfer as a Reportable Retail Payment Transaction. With respect to such Transfers, the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to also treat the customer of the merchant as the Crypto-Asset User, provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer pursuant to domestic anti-money laundering rules, by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction.

Subparagraph C(4) – Transfers

32. The term “Transfer” means a transaction that moves a Relevant Crypto-Asset from or to the Crypto-Asset address or account of one Crypto-Asset User, other than one maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider on behalf of same Crypto-Asset User. A Reporting Crypto-Asset Service Provider can only classify a Relevant Transaction as a Transfer if, based on the knowledge of the Reporting Crypto-Asset Service Provider at the time of transaction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot determine that the transaction is an Exchange Transaction. Such knowledge should be determined by reference to the Reporting Crypto-Asset Service Provider’s actual knowledge based on readily available information and the degree of expertise and understanding required to conduct the Relevant Transaction. For example, there may be instances where a Crypto-Asset User acquires or disposes of a Relevant Crypto-Asset against Fiat Currency, although the Reporting Crypto-Asset Service Provider does not have actual knowledge of the underlying consideration. This would, for example, be the case if the Reporting Crypto-Asset Service Provider only conducted the Transfer of the Relevant Crypto-Assets to and from the Crypto-Asset User’s account, without visibility over the Fiat Currency leg of the transaction. Such transactions would still be considered Relevant Transactions, but the Reporting Crypto-Asset Service Provider would need to report such Relevant Transactions as Transfers.

33. A “Transfer” would also include the instance where a Reporting Crypto-Asset Service Provider facilitates an individual or Entity receiving a Relevant Crypto-Asset by means of an airdrop when the Crypto-Asset is newly issued. For instance, in the context of a “hard-fork” a new Relevant Crypto-Asset diverges from a legacy Relevant Crypto-Asset. As a result, developers of the hard fork typically send an airdrop of new Relevant Crypto-Assets to all holders of the legacy Relevant Crypto-Asset and such Crypto-Asset Users will hold the new Relevant Crypto-Assets in addition to the legacy Relevant Crypto-Assets. For example, the receipt of an airdrop of a new Relevant Crypto-Asset is considered an inbound Transfer to the receiving Crypto-Asset User.

Subparagraph C(5) – Fiat Currency

34. The term Fiat Currency refers to the official currency of a jurisdiction, issued by a jurisdiction or by a jurisdiction’s designated Central Bank or monetary authority, as represented by physical banknotes or coins or by money in different digital forms, including bank reserves, and Central Bank Digital Currencies. The term also includes commercial bank money and electronic money products (including Specified Electronic Money Products). Accordingly, a stablecoin that qualifies as a Specified Electronic Money Product is treated as Fiat Currency.

Paragraph IV (D) – Reportable User

Subparagraph D(1) – Reportable User

35. The term “Reportable User”, as defined in subparagraph D(1), means a Crypto-Asset User that is a Reportable Person.

Subparagraph D(2) – Crypto-Asset User

36. Subparagraph D(2) defines the term “Crypto-Asset User” as a customer of a Reporting Crypto-Asset Service Provider for purposes of carrying out Relevant Transactions. Any individual or Entity identified by the Reporting Crypto Asset Service Provider for purposes of carrying out Relevant Transactions is treated as a Crypto Asset User, irrespective of whether the Reporting Crypto-Asset Service Provider is safekeeping the Relevant Crypto-Assets on behalf of the Crypto-Asset User or the legal characterisation of the relationship between the Reporting Crypto-Asset Service Provider and such individual or Entity.

37. An individual or Entity, other than a Financial Institution or Reporting Crypto-Asset Service Provider, acting as a Crypto-Asset User for the benefit or account of another individual or Entity as agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor, or intermediary, is not treated as a Crypto-Asset User, and such other individual or Entity is treated as the Crypto-Asset User. For these purposes a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on information in its possession (including information collected pursuant to AML/KYC Procedures), based on which it can reasonably determine whether the individual or Entity is acting for the benefit or account of another individual or Entity. In confirming whether a Crypto-Asset User may be a Reporting Crypto-Asset Service Provider or a Financial Institution, a Reporting Crypto-Asset Service provider may, for instance, rely on cross-checking the information provided by its Crypto-Asset User with regulated institutions lists that indicate other Reporting Crypto-Asset Service Providers or Financial Institutions, where available.

38. The following examples illustrate the application of this definition:

- F holds a power of attorney from U that authorises F to establish a relationship as a Crypto-Asset User at Reporting Crypto-Asset Service Provider X for carrying out Relevant Transactions on behalf of U. F has established a relationship at Reporting Crypto-Asset Service Provider X as the person who can carry out Relevant Transactions. However, because F is not a Financial Institution or Reporting Crypto-Asset Service Provider and the Reporting Crypto-Asset Service Provider has information in its AML/KYC files indicating that F acts as an agent for the benefit of U, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat U as the Crypto-Asset User;
- Reporting Crypto-Asset Service Provider A uses the services of Reporting Crypto-Asset Service Provider B to effectuate Relevant Transactions on the exchange platform maintained by B. Therefore, A is a Crypto-Asset User for B, and B will report the Relevant Transactions effectuated by A. Because A is a Reporting Crypto-Asset Service Provider, it is immaterial whether A effectuates such Relevant Transactions in its own name or as an agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor or intermediary.

39. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may conduct Relevant Transactions that allow a merchant to offer its customers payment in the form of Relevant Crypto-Assets, in consideration of a purchase of goods or services. In those instances, and provided that the value of the transaction exceeds USD 50 000, the transaction is considered a Relevant Transaction by virtue of being a Reportable Retail Payment Transaction. See Commentary to subparagraph C(3). For Reportable Retail Payment Transactions, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the customer of the merchant as the Crypto-Asset User and the transaction should be reported as a Reportable Retail Payment Transaction pursuant to subparagraph A(3)(f) of Section II, provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer pursuant to domestic anti-money laundering rules, by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction. The requirement to verify the identity of the customer means a requirement pursuant to domestic anti-money laundering rules that requires the Reporting Crypto-Asset Service Provider to verify the identity using reliable, independent source documents, data or information.

Subparagraphs D(3) through (6) – Preexisting, Individual and Entity Crypto-Asset Users

40. Subparagraphs D(3) through (6) contain the various categories of Crypto-Asset Users classified by reference to date of the establishment of the relationship or type of Crypto-Asset User: "Individual Crypto-Asset User", "Preexisting Individual Crypto-Asset User", "Entity Crypto-Asset User", "Preexisting Entity Crypto-Asset User".

41. A Crypto-Asset User is classified, firstly, depending on whether it is an individual or an Entity and, secondly, depending on the date it established a relationship as such with a Reporting Crypto-Asset Service Provider. Thus, a Crypto-Asset User can be either a "Preexisting Individual Crypto-Asset User", a "Preexisting Entity Crypto-Asset User", an "Individual Crypto-Asset User" and/or an "Entity Crypto-Asset User".

42. As such, Preexisting Individual Crypto-Asset Users and Preexisting Entity Crypto-Asset Users are Crypto-Asset Users that have established a relationship as a customer of the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx] and are therefore a subset of Individual Crypto-Asset Users and Entity Crypto-Asset Users, respectively.

Subparagraph D(7) – Reportable Person

43. Subparagraph D(7) defines the term "Reportable Person" as a Reportable Jurisdiction Person other than an Excluded Person.

Subparagraph D(8) – Reportable Jurisdiction Person

44. As a general rule, an individual or Entity is a "Reportable Jurisdiction Person" if it is resident in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction.

45. Domestic laws differ in the treatment of partnerships (including limited liability partnerships). Some jurisdictions treat partnerships as taxable units (sometimes even as companies) whereas other jurisdictions adopt what may be referred to as the fiscally transparent approach, under which the partnership is disregarded for tax purposes. Where a partnership is treated as a company or taxed in the same way, it would generally be considered to be a resident of the Reportable Jurisdiction that taxes the partnership. Where, however, a partnership is treated as fiscally transparent in a Reportable Jurisdiction, the partnership is not "liable to tax" in that jurisdiction, and so cannot be a resident thereof.

46. An Entity such as a partnership, limited liability partnership or similar legal arrangement that has no residence for tax purposes shall be treated as resident in the jurisdiction in which its place of effective management is situated. For these purposes, a legal person or a legal arrangement is considered "similar" to a partnership and a limited liability partnership where it is not treated as a taxable unit in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction.

47. The "place of effective management" is the place where key management and commercial decisions that are necessary for the conduct of the Entity's business as a whole are in substance made. All relevant facts and circumstances must be examined to determine the place of effective management.

48. The term "Reportable Jurisdiction Person" also includes an estate of a decedent that was a resident of a Reportable Jurisdiction. In determining what is meant by "estate", reference must be made to each jurisdiction's particular rules on the transfer or inheritance of rights and obligations in the event of death (e.g. the rules on universal succession).

Subparagraph D(9) – Reportable Jurisdiction

49. Subparagraph D(9) defines "Reportable Jurisdiction" as any jurisdiction (a) with which an agreement or arrangement is in effect pursuant to which [Jurisdiction] is obligated to provide the information

specified in Section II with respect to Reportable Persons resident in such jurisdiction, and (b) which is identified as such in a list published by [Jurisdiction]. Subparagraph D(9) therefore requires that the jurisdiction is identified in a published list as a Reportable Jurisdiction. Each jurisdiction must make such a list publicly available, and update it as appropriate (e.g. every time the jurisdiction signs an agreement with respect to exchanging information under these rules, or such an agreement enters into force).

Subparagraph D(10) – Controlling Persons

50. Subparagraph D(10) sets forth the definition of the term “Controlling Persons”. This term corresponds to the term “beneficial owner” as described in Recommendation 10 and the Interpretative Note on Recommendation 10 of the FATF Recommendations (as adopted in February 2012), and must be interpreted in a manner consistent with such Recommendations, with the aim of protecting the international financial system from misuse including with respect to tax crimes.

51. For an Entity that is a legal person, the term “Controlling Persons” means the natural person(s) who exercises control over the Entity. “Control” over an Entity is generally exercised by the natural person(s) who ultimately has a controlling ownership interest in the Entity. A “controlling ownership interest” depends on the ownership structure of the legal person and is usually identified on the basis of a threshold applying a risk-based approach (e.g. any person(s) owning more than a certain percentage of the legal person, such as 25%). Where no natural person(s) exercises control through ownership interests, the Controlling Person(s) of the Entity will be the natural person(s) who exercises control of the Entity through other means. Where no natural person(s) is identified as exercising control of the Entity, the Controlling Person(s) of the Entity will be the natural person(s) who holds the position of senior managing official.

52. In the case of a trust, the term “Controlling Persons” means the settlor(s), the trustee(s), the protector(s) (if any), the beneficiary(ies) or class(es) of beneficiaries, and any other natural person(s) exercising ultimate effective control over the trust. The settlor(s), the trustee(s), the protector(s) (if any), and the beneficiary(ies) or class(es) of beneficiaries, must always be treated as Controlling Persons of a trust, regardless of whether or not any of them exercises control over the trust. It is for this reason that the second sentence of subparagraph D(10) supplements the first sentence of such subparagraph. In addition, any other natural person(s) exercising ultimate effective control over the trust (including through a chain of control or ownership) must also be treated as a Controlling Person of the trust. With a view to establishing the source of funds in the account(s) held by the trust, where the settlor(s) of a trust is an Entity, Reporting Crypto-Asset Service Providers must also identify the Controlling Person(s) of the settlor(s) and report them as Controlling Person(s) of the trust. For beneficiary(ies) of trusts that are designated by characteristics or by class, Reporting Crypto-Asset Service Providers should obtain sufficient information concerning the beneficiary(ies) to satisfy the Reporting Crypto-Asset Service Provider that it will be able to establish the identity of the beneficiary(ies) at the time of the pay-out or when the beneficiary(ies) intends to exercise vested rights. Therefore, that occasion will constitute a change in circumstances and will trigger the relevant procedures.

53. In the case of a legal arrangement other than a trust, the term “Controlling Persons” means persons in equivalent or similar positions as those that are Controlling Persons of a trust. Thus, taking into account the different forms and structures of legal arrangements, Reporting Crypto-Asset Service Providers should identify and report persons in equivalent or similar positions, as those required to be identified and reported for trusts.

54. In relation to legal persons that are functionally similar to trusts (e.g. foundations), Reporting Crypto-Asset Service Providers should identify Controlling Persons through similar customer due diligence procedures as those required for trusts, with a view to achieving appropriate levels of reporting.

Subparagraph D(11) – Active Entity

55. An Entity is an Active Entity, provided that it meets any of the criteria listed in subparagraph D(11).

56. Subparagraph D(11)(a) describes the criterion to qualify for the Active Entity status by reason of income and assets as follows: less than 50% of the Entity's gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50% of the assets held by the Entity during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income.

57. In determining what is meant by "passive income", reference must be made to each jurisdiction's particular rules. Passive income would generally be considered to include the portion of gross income that consists of:

- a) dividends;
- b) interest;
- c) income equivalent to interest or dividends;
- d) rents and royalties, other than rents and royalties derived in the active conduct of a business conducted, at least in part, by employees of the Entity;
- e) annuities;
- f) income derived from Relevant Crypto-Assets;
- g) the excess of gains over losses from the sale or exchange of Relevant Crypto-Assets or Financial Assets;
- h) the excess of gains over losses from transactions (including futures, forwards, options, and similar transactions) in any Relevant Crypto-Assets or Financial Assets;
- i) the excess of foreign currency gains over foreign currency losses;
- j) net income from swaps; or
- k) amounts received under cash value insurance contracts.

Notwithstanding the foregoing, passive income will not include, in the case of an Entity that regularly acts as a dealer in Relevant Crypto-Assets or Financial Assets, any income from any transaction entered into in the ordinary course of such dealer's business as such a dealer. Further, income received on assets to invest the capital of an insurance business can be treated as active income.

58. Subparagraph D(11)(b) describes the criterion to qualify for the Active Entity status for "holding Entities that are members of a nonfinancial group" as follows: substantially all of the activities of the Entity consist of holding (in whole or in part) the outstanding stock of, or providing financing and services to, one or more subsidiaries that engage in trades or businesses other than the business of a Financial Institution, except that an Entity does not qualify for this status if the Entity functions (or holds itself out) as an investment fund, such as a private equity fund, venture capital fund, leveraged buyout fund, or any investment vehicle whose purpose is to acquire or fund companies and then hold interests in those companies as capital assets for investment purposes.

59. With respect to the activities mentioned in subparagraph D(11)(b), "substantially all" means 80% or more. If, however, the Entity's holding or group finance activities constitute less than 80% of its activities but the Entity receives also active income (i.e. income that is not passive income) otherwise, it qualifies for the Active Entity status, provided that the total sum of activities meets the "substantially all test". For purposes of determining whether the activities other than holding and group finance activities of the Entity qualify it as an Active Entity, the test of subparagraph D(11)(a) can be applied to such other activities. For example, if a holding company has holding or finance and service activities to one or more subsidiaries for 60% and also functions for 40% as a distribution centre for the goods produced by the group it belongs to and the income of its distribution centre activities is active according to subparagraph D(11)(a), it is an

60 |

Active Entity, irrespective of the fact that less than 80% of its activities consist of holding the outstanding stock of, or providing finance and services to, one or more subsidiaries. The term “substantially all” covers also a combination of holding stock of and providing finance and services to one or more subsidiaries. The term “subsidiary” means any entity whose outstanding stock is either directly or indirectly held (in whole or in part) by the Entity.

60. One of the requirements listed in subparagraph D(11)(f) for “non-profit Entities” to qualify for the Active Entity status is that the applicable laws of the Entity’s jurisdiction of residence or the Entity’s formation documents do not permit any income or assets of the Entity to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or non-charitable Entity other than pursuant to the conduct of the Entity’s charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the Entity has purchased. In addition, the income or assets of the Entity could be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or noncharitable Entity as payment of reasonable compensation for the use of property.

Paragraph IV (E) – Excluded Person

Subparagraph E(1) – Excluded Person

61. Subparagraph E(1) defines the term “Excluded Person” as (a) an Entity the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (b) any Entity that is a Related Entity of an Entity described in clause (a); (c) a Governmental Entity; (d) an International Organisation; (e) a Central Bank; or (f) a Financial Institution other than an Investment Entity described in Section IV E(5)(b). Those Entities that are covered by the term “Excluded Person” are not subject to reporting under the Crypto-Asset Reporting Framework, in light of the limited tax compliance risks these Entities represent and/or the other tax reporting obligations certain of these Entities are subject to, including pursuant to the Common Reporting Standard. As such, the scope of Excluded Persons is, wherever adequate, aligned to the exclusions from reporting foreseen in the Common Reporting Standard.

Subparagraphs E(2)-(4) – Financial Institution, Custodial Institution, and Depository Institution

62. The terms “Financial Institution”, “Custodial Institution” and “Depository Institution” in subparagraphs E(2), (3) and (4), respectively, should be interpreted consistently with the Commentary of the Common Reporting Standard, as amended.

Subparagraph E(5) – Investment Entity

63. The term “Investment Entity” includes two types of Entities: Entities that primarily conduct, as a business, investment activities or operations on behalf of other persons, and Entities that are managed by those Entities or other Financial Institutions.

64. Subparagraph E(5)(a) defines the first type of “Investment Entity” as any Entity that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:

- a) trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
- b) individual and collective portfolio management; or
- c) otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, or money (including Central Bank Digital Currencies), or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons.

65. Such activities or operations do not include rendering non-binding investment advice to a customer. For purposes of subparagraph E(5)(a), the term "customer" includes the Equity Interest holder of a collective investment vehicle, whereby the collective investment vehicle is considered to conduct its activities or operations as a business. For purposes of subparagraph E(5)(a)(iii), the term "investing, administering, or trading" does not comprise the provision of services effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers.

66. Subparagraph E(5)(b) defines the second type of "Investment Entity" as any Entity the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph E(5)(a). An Entity is 'managed by' another Entity if the managing Entity performs, either directly or through another service provider, any of the activities or operations described in subparagraph E(5)(a) on behalf of the managed Entity. However, an Entity does not manage another Entity if it does not have discretionary authority to manage the Entity's assets (in whole or part). Where an Entity is managed by a mix of Financial Institutions and individuals or Entities other than Financial Institutions, the Entity is considered to be managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph E(5)(a), if any of the managing Entities is such another Entity. For example, a private trust company that acts as a registered office or registered agent of a trust or performs administrative services unrelated to the Financial Assets, Relevant Crypto-Assets or money of the trust, does not conduct the activities and operations described in subparagraph E(5)(a) on behalf of the trust and thus the trust is not "managed by" the private trust company within the meaning of subparagraph E(5)(b). Also, an Entity that invests all or a portion of its assets in a mutual fund, exchange traded fund, or similar vehicle will not be considered "managed by" the mutual fund, exchange traded fund, or similar vehicle. In both of these examples, a further determination needs to be made as to whether the Entity is managed by another Entity for the purpose of ascertaining whether the first-mentioned Entity falls within the definition of Investment Entity, as set out in subparagraph E(5)(b).

67. An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph E(5)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph E(5)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of:

- the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or
- the period during which the Entity has been in existence.

68. For the purposes of the gross income test, all remuneration for the relevant activities of an Entity is to be taken into account, independent of whether that remuneration is paid directly to the Entity to which the test is applied or to another Entity.

69. The term "Investment Entity", as defined in subparagraph E(5), does not include an Entity that is an Active Entity because it meets any of the criteria in subparagraphs D(11)(b) through (e).

70. An Entity would generally be considered an Investment Entity if it functions or holds itself out as a collective investment vehicle, mutual fund, exchange traded fund, private equity fund, hedge fund, venture capital fund, leveraged buy-out fund or any similar investment vehicle established with an investment strategy of investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets. An Entity that primarily conducts as a business investing, administering, or managing non-debt, direct interests in real property on behalf of other persons, such as a type of real estate investment trust, will not be an Investment Entity.

71. Subparagraph E(5) also states that the definition of the term “Investment Entity” shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of “financial institution” in the Financial Action Task Force Recommendations.

Subparagraphs E(6)-(15) – “Specified Insurance Company”, “Governmental Entity”, “International Organisation”, “Central Bank”, “Financial Asset”, “Equity Interest”, “Insurance Contract”, “Annuity Contract”, “Cash Value Insurance Contract” and “Cash Value”

72. The terms “Specified Insurance Company”, “Governmental Entity”, “International Organisation”, “Central Bank”, “Financial Asset”, “Equity Interest”, “Insurance Contract”, “Annuity Contract”, “Cash Value Insurance Contract”, and “Cash Value” in subparagraphs E(6) through (15) should be interpreted consistently with the Commentary of the Common Reporting Standard, as amended.

Paragraph IV (F) – Miscellaneous

Subparagraph F(1) – Partner Jurisdiction

73. The term “Partner Jurisdiction” means any jurisdiction that has put in place equivalent legal requirements and that is included in a public list issued by [Jurisdiction].

Subparagraph F(2) – AML/KYC Procedures

74. The term “AML/KYC Procedures”, as defined in subparagraph F(2), means the customer due diligence procedures of a Reporting Crypto-Asset Service Provider pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject (e.g. know your customer provisions). These procedures include identifying and verifying the identity of the customer (including the beneficial owners of the customer), understanding the nature and purpose of the transactions, and on-going monitoring.

Subparagraph F(3) and (4) – Entity and Related Entity

75. Subparagraph F(3) defines the term “Entity” as a legal person or a legal arrangement. This term is intended to cover any person other than an individual (i.e. a natural person), in addition to any legal arrangement. Thus, e.g. a corporation, partnership, trust, *fideicomiso*, foundation (*fondation*, *Stiftung*), company, co-operative, association, or *asociación en participación*, falls within the meaning of the term “Entity”.

76. An Entity is a “Related Entity” of another Entity, as defined in subparagraph F(4), if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity. In this respect, Entities are considered Related Entities if these Entities are connected through one or more chains of ownership by a common parent Entity and if the common parent Entity directly owns more than 50% of the stock or other equity interest in at least one of the other Entities. A chain of ownership is to be understood as the ownership by one or more Entities of more than 50% of the total voting power of the stock of an Entity and more than 50% of the total value of the stock of an Entity, as illustrated by the following example:

Entity A owns 51% of the total voting power and 51% of the total value of the stock of Entity B. Entity B in its turn owns 51% of the total voting power and 51% of the total value of the stock of Entity C. Entities A and C are considered “Related Entities” pursuant to subparagraph F(4) of Section IV because Entity A has a direct ownership of more than 50% of the total voting power of the stock and more than 50% of total value of the stock of Entity B, and because Entity B has a direct ownership of more than 50% of the total voting power of the stock and more than 50% of total value of the stock of Entity C. Entities A and C are, hence,

connected through chains of ownership. Notwithstanding the fact that Entity A proportionally only owns 26% of the total value of the stock and voting rights of Entity C, Entity A and Entity C are Related Entities.

Subparagraph F(5) – Taxpayer Identification Number

77. According to subparagraph F(5), the term “TIN” means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number). A Taxpayer Identification Number is a unique combination of letters or numbers, however described, assigned by a jurisdiction to an individual or an Entity and used to identify the individual or Entity for purposes of administering the tax laws of such jurisdiction.

78. TINs are also useful for identifying taxpayers who invest in other jurisdictions. TIN specifications (i.e. structure, syntax, etc.) are set by each jurisdiction’s tax administrations. Some jurisdictions even have a different TIN structure for different taxes or different categories of taxpayers (e.g. residents and non-residents).

79. While many jurisdictions utilise a TIN for personal or corporate taxation purposes, some jurisdictions do not issue a TIN. However, these jurisdictions often utilise some other high integrity number with an equivalent level of identification (a “functional equivalent”). Examples of that type of number include, for individuals, a social security/insurance number, citizen/personal identification/service code/number, and resident registration number; and for Entities, a business/company registration code/number.

80. In addition, some jurisdictions may also offer government verification services for the purpose of ascertaining the identity and tax residence of their taxpayers. Such government verification services are electronic processes made available by the jurisdiction to entities or individuals with third party reporting obligations (such as Reporting Crypto-Asset Service Providers) for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of reportable persons (such as Crypto-Asset Users or their Controlling Persons). Where a tax administration opts for identification of Crypto-Asset Users or Controlling Persons based on an Application Programming Interface (API) solution, it would normally make an API portal accessible to Reporting Crypto-Asset Service Providers. Subsequently, if the Crypto-Asset User’s or Controlling Person’s self-certification indicates residence in that jurisdiction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider can direct the Crypto-Asset User or Controlling Person to the API portal which would allow the jurisdiction to identify the Crypto-Asset User or Controlling Person based on its domestic taxpayer identification requirements (for example a government ID or username). Upon successful identification of the Crypto-Asset User or Controlling Person as a taxpayer of that jurisdiction, the jurisdiction, via the API portal, would provide the Reporting Crypto-Asset Service Provider with a unique reference number or code allowing the jurisdiction to match the Crypto-Asset User or Controlling Person to a taxpayer within its database. Where the Reporting Crypto-Asset Service Provider subsequently reports information concerning that Crypto-Asset User or Controlling Person, it would include the unique reference number or code to allow the jurisdiction receiving the information to enable matching of the Crypto-Asset User or Controlling Person. In this respect, a unique reference number, code or other confirmation received by a Reporting Crypto-Asset Service Provider in respect of a Crypto-Asset User or a Controlling Person via a government verification service is also a functional equivalent to a TIN.

81. Jurisdictions are expected to provide Reporting Crypto-Asset Service Providers with information with respect to the issuance, collection and, to the extent possible and practical, the structure and other specifications of taxpayer identification numbers and their functional equivalents. The OECD will endeavour to facilitate its dissemination. Such information will facilitate the collection of accurate TINs by Reporting Crypto-Asset Service Providers.

Subparagraph F(6) – Branch

82. The term “Branch” means a unit, business or office of a Reporting Crypto-Asset Service Provider that is treated as a branch under the regulatory regime of a jurisdiction or that is otherwise regulated under the laws of a jurisdiction as separate from other offices, units, or branches of the Reporting Crypto-Asset Service Provider. All units, businesses, or offices of a Reporting Crypto-Asset Service Provider in a single jurisdiction shall be treated as a single branch.

Commentary on Section V: Effective implementation

1. The CARF is built around the following key building blocks, designed to ensure the collection and automatic exchange of information on transactions in Relevant Crypto-Assets: (i) the scope of Crypto-Assets to be covered; (ii) the Entities and individuals subject to data collection and reporting requirements; (iii) the transactions subject to reporting as well as the information to be reported in respect of such transactions; and (iv) the due diligence procedures to identify Crypto-Asset Users and the relevant tax jurisdictions for reporting and exchange purposes.

2. For the CARF to deliver on its objectives, jurisdictions must ensure the correct implementation of each of these building blocks, such that they are complied with and that they are not circumvented. The aim of the Commentary on Section V is to describe these implementation requirements.

3. A jurisdiction should have in place a proportionate and risk-based comprehensive compliance strategy to ensure the effective implementation of the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction, taking into account the jurisdiction’s particular domestic context. This compliance strategy should address the following three main areas of focus. Firstly, a jurisdiction implementing the CARF should ensure the identification of all Entities and individuals that, by virtue of their activities, are Reporting Crypto-Asset Service Providers and have a nexus with such jurisdiction. Secondly, a jurisdiction should ensure that Reporting Crypto-Asset Service Providers accurately follow the reporting and due diligence procedures of the CARF. Finally, a jurisdiction should raise awareness of, and promote and enforce compliance with, the CARF. This should include a penalty framework to address instances of non-compliance, efforts to proactively promote and encourage compliance, as well as a compliance verification strategy to identify new practices that potentially pose high risks to the functioning of the CARF.

Ensuring the identification of all Reporting Crypto-Asset Service Providers*Potential challenges in identifying Reporting Crypto-Asset Service Providers*

4. The nexus criteria of Section I will likely result in a broad range of Entities and individuals being considered Reporting Crypto-Asset Service Providers in a given jurisdiction. Among these, some Reporting Crypto-Asset Service Providers (e.g. Financial Institutions) are likely to be well-established actors in the traditional financial sector and are therefore likely aware of relevant regulatory and reporting requirements. However, many other Reporting Crypto-Asset Service Providers may be emerging actors less aware of such requirements. Depending on the jurisdiction, some of these emerging actors may currently be subject only to light or no regulation and therefore may not be identified by regulatory authorities. In addition, Reporting Crypto-Asset Service Providers with due diligence and reporting obligations as a result of having a place of business in, or being managed from, a jurisdiction may not regularly engage in activities that lend themselves to being easily identifiable to the jurisdiction.

5. Hence, a jurisdiction’s compliance framework should consider the likelihood that some Reporting Crypto-Asset Service Providers with a nexus to the jurisdiction are not readily identifiable by such jurisdiction and may potentially not be aware of their due diligence and reporting obligations.

Potential approaches to ensure identification of Reporting Crypto-Asset Service Providers

6. To ensure identification of Reporting Crypto-Asset Service Providers in accordance with the requirements of Section I, jurisdictions should have mechanisms in place to identify Reporting Crypto-Asset Service Providers that have a nexus to their jurisdiction. As outlined below, these mechanisms may be included in an existing domestic regulatory framework, or a jurisdiction may need to design a new framework for this purpose.

7. In certain circumstances, a jurisdiction may rely on mechanisms already in place to identify Reporting Crypto-Asset Service Providers operating in its jurisdiction. For example, some jurisdictions may be able to rely on domestic regulatory frameworks already in place for other purposes (e.g. AML or financial markets registration requirements) to identify Reporting Crypto-Asset Service Providers. A jurisdiction that relies on an existing regulatory framework should first determine that such framework generally corresponds with the scope of the CARF, with respect to the different aspects of the Reporting Crypto-Asset Service Provider definition and the nexus rules, such that the domestic regulatory framework would ensure all individuals and Entities meeting the definition of Reporting Crypto-Asset Service Provider are identified.

8. If a jurisdiction determines that its domestic regulatory framework would not ensure the identification of certain or all Reporting Crypto-Asset Service Providers with a nexus to its jurisdiction, it should put in place additional mechanisms to ensure Reporting Crypto-Asset Service Providers with a nexus to its jurisdiction are identified. With respect to Reporting Crypto-Asset Service Providers whose only nexus with the jurisdiction is via its place of management or business, jurisdictions should take reasonable measures to ensure their identification.

9. There exist a number of examples of additional mechanisms, such as those described in this paragraph, that jurisdictions could adopt to identify Reporting Crypto-Asset Service Providers. For example, additional mechanisms for identifying all Reporting Crypto-Asset Service Providers, in particular those not already subject to registration or regulation, could include a requirement for Reporting Crypto-Asset Service Providers to proactively register with a domestic centralised registry. Jurisdictions could further consider imposing a nil reporting requirement on Reporting Crypto-Asset Service Providers. It could also be considered to establish a mechanism (e.g. an anonymous tip line or inbox) whereby information about non-compliant Reporting Crypto-Asset Service Providers could be reported to authorities. Furthermore, jurisdictions could consider introducing a requirement on their domestic Crypto-Asset Users to report, for instance in their tax returns, the name and address of the Reporting Crypto-Asset Service Providers they have used. This would allow tax authorities to identify Reporting Crypto-Asset Service Providers in either their own or a partner jurisdiction. Further coordination among partner jurisdictions may be necessary to ensure Reporting Crypto-Asset Service Providers operating in a cross-border context are identified. To that end, when a jurisdiction has reason to believe that a Reporting Crypto-Asset Service Provider with a nexus to another jurisdiction is not identified as such, it could rely on mechanisms foreseen in the competent authority agreements for the exchange of information pursuant to the CARF. Finally, jurisdictions could consider relying on publicly available resources, such as market research portals, to determine Reporting Crypto-Asset Service Providers with a nexus to their jurisdiction. The sufficiency of any additional mechanisms, combined with the domestic regulatory framework, would need to be evaluated in their totality. Jurisdictions that need additional mechanisms should ensure that the mechanism or mechanisms chosen are sufficiently robust as to achieve the objective of identifying Reporting Crypto-Asset Service Providers with a nexus to such jurisdiction.

Ensuring compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers with their due diligence and reporting requirements

10. Once a jurisdiction has identified Reporting Crypto-Asset Service Providers with due diligence and reporting obligations in such jurisdiction, the jurisdiction should ensure that such Reporting Crypto-Asset Service Providers continue to comply with the reporting and due diligence procedures in Sections II and III for as long as such obligations exist. To this end, a jurisdiction should designate one or more administrative bodies as responsible for ensuring, on the basis of a proportionate and risk-based compliance strategy, compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers with their due diligence and reporting obligations under Sections II and III.

Designated administrative bodies with powers to verify compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers

11. As an initial step, jurisdictions should designate one or more administrative bodies (e.g. a tax authority or financial supervisor), with the power to verify the compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers with the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction. Jurisdictions should also ensure that any such designated bodies are adequately resourced to properly verify compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers with their due diligence and reporting requirements. A jurisdiction could also consider making use of alternative mechanisms that reduce burdens on domestic authorities' resources, to the extent such mechanisms are reliable for verifying the compliance of Reporting Crypto-Asset Service Providers (e.g. relying on other government departments or agencies or third-party service providers to verify that Reporting Crypto-Asset Service Providers comply with their due diligence and reporting requirements), provided the domestic authorities remain accountable.

12. To ensure that the domestic authorities can verify Reporting Crypto-Asset Service Providers' compliance, a jurisdiction should have rules in place requiring Reporting Crypto-Asset Service Providers with due diligence and reporting obligations in such jurisdiction to keep records of the steps undertaken and any evidence relied upon for the performance of the due diligence procedures set out in Section III, as well as for the classification of Relevant Transactions, Crypto-Assets and Relevant Crypto-Assets set out in Section IV.

13. Jurisdictions should have rules in place to compel the taxpayer or a third party to provide documents that are necessary to apply their domestic tax legislation. These rules should also apply to obtain information to respond to a request for information from an exchange partner under an exchange of information instrument. A jurisdiction should also have in place adequate measures to ensure the records of Reporting Crypto-Asset Service Providers with respect to the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction are made available, upon request, to its domestic authorities in order for these authorities to carry out compliance reviews.

Verification issues related to reporting requirements under the CARF

14. A jurisdiction should verify whether Reporting Crypto-Asset Service Providers with due diligence and reporting obligations in such jurisdiction have complied with the requirements of Section II. This includes ensuring the Reporting Crypto-Asset Service Provider has correctly reported the information to the tax authority (or other appropriate authority) of the jurisdiction in a timely manner.

15. As a general matter, the reporting requirements of Section II are conditioned on a Reporting Crypto-Asset Service Provider's classification of Crypto-Assets. Notably, the CARF contains a number of exemptions relieving Reporting Crypto-Asset Service Providers from reporting obligations with respect to Crypto-Assets that cannot be used for payment or investment purposes, Specified Electronic Money Products and Crypto-Assets that are Central Bank Digital Currencies. Jurisdictions should therefore verify

that Reporting Crypto-Asset Service Providers correctly apply the definitions contained in Section IV with respect to Relevant Crypto-Assets.

16. Certain Transfers effectuated by Reporting Crypto-Asset Service Providers may also require additional scrutiny. For example, a jurisdiction may identify that Reporting Crypto-Asset Service Providers, individuals, Entities or merchants seek to fragment transaction amounts, such as retail sales amounts, to avoid reporting obligations with respect to transactions that otherwise meet the definition of Reportable Retail Payment Transactions. In such case, the jurisdiction should ensure that such transactions are treated as Reportable Retail Payment Transactions and reported as such.

Verification issues related to due diligence requirements under the CARF

17. In addition to the verification of compliance with reporting requirements, a jurisdiction should also verify whether Reporting Crypto-Asset Service Providers with due diligence and reporting obligations in such jurisdiction have complied with the due diligence requirements set out in Section III. Such verification should, in particular, ensure that Reporting Crypto-Asset Service Providers complete the collection and validation of self-certifications for Crypto-Asset Users and Controlling Persons in an accurate and timely manner. It is recognised that, depending on the status of a jurisdiction's domestic implementation of the FATF Recommendations pertaining to virtual asset service providers, it may arise that a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not considered an AML-obliged person in the jurisdiction where it is subject to the reporting and due diligence obligations of Sections II and III. Section III.B(2)(a) clarifies that if a Reporting Crypto-Asset Service Provider is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers), it should apply substantially similar procedures for the purpose of determining the Controlling Persons. Where a Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to apply such substantially similar procedures, the jurisdiction should verify and ensure that such procedures are consistent with the requirements for purposes of identifying Controlling Persons.

Raising awareness of, and promoting and enforcing compliance with, the CARF

18. Jurisdictions should have in place effective measures to raise awareness of, and promote compliance with the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction. Accordingly, jurisdictions should take appropriate measures aimed at ensuring that Reporting Crypto-Asset Service Providers in their jurisdiction are made aware of the nexus, due diligence and reporting requirements in the jurisdiction's laws. Jurisdictions should also make available to Reporting Crypto-Asset Service Providers in their jurisdiction the necessary information.

19. Jurisdictions should also have in place enforcement provisions to address instances of non-compliance and should have the ability to impose adequate administrative and/or criminal penalties on Reporting Crypto-Asset Service Providers for failure to comply with the reporting and due diligence procedures in Sections II and III, as well as for failure to respond to requests from authorities.

20. Jurisdictions should also have in place strong measures to ensure valid self-certifications are always collected for Crypto-Asset Users and Controlling Persons. What will constitute a "strong measure" in this context may vary from jurisdiction to jurisdiction and should be evaluated in light of the actual results of the measure. The crucial test for determining what measures can qualify as "strong measures" is whether the measures have a strong enough impact on Crypto-Asset Users, Controlling Persons and/or Reporting Crypto-Asset Service Providers to effectively ensure that self-certifications are obtained and validated in accordance with the rules set out in the CARF. An effective way to achieve this outcome would be to introduce legislation making the effectuating of transactions conditional upon the receipt of a valid self-certification. Other jurisdictions may choose different methods, taking into account their domestic law. This could include, for example, imposing significant penalties on Crypto-Asset Users and Controlling Persons that fail to provide a self-certification, or on Reporting Crypto-Asset Service Providers that do not

take appropriate measures to obtain a self-certification. Beyond administrative measures and penalties, strong measures could also include a requirement to apply a withholding tax on transactions conducted in the absence of a valid self-certification. Furthermore, to increase the reliability of self-certifications, jurisdictions should have a specific provision in their domestic legislation imposing sanctions for signing (or otherwise positively affirming) a false or materially incorrect self-certification.

21. In addition to enforcement provisions for dealing with instances of non-compliance, jurisdictions should seek to identify any practices which, based on the domestic context, potentially threaten the effectiveness of the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction and take appropriate compliance measures in response. In particular, a jurisdiction should have rules to prevent any Reporting Crypto-Asset Service Providers, persons or intermediaries from adopting practices intended to circumvent the due diligence and reporting obligations in such jurisdiction. Examples of other actions a jurisdiction could take include considering whether risks resulting from the highly mobile nature of the Crypto-Asset market justify additional measures if it identifies that Reporting Crypto-Asset Service Providers in its jurisdiction are carrying out cross-border Crypto-Asset transactions in jurisdictions that are not Partner Jurisdictions, with the intention of avoiding reporting requirements under its legislation. Similarly, a jurisdiction could consider whether those parts of the Crypto-Asset market that have a decentralised nature (e.g. decentralised finance platforms) pose particular risks in its domestic context if it identifies that Entities or individuals falsely claim not to be a Reporting Crypto-Asset Service Provider even though they in fact exercise control or sufficient influence over a trading platform effectuating Exchange Transactions.

4 Multilateral Competent Authority Agreement

Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the Crypto-Asset Reporting Framework

DECLARATION

I, [NAME and TITLE], [on behalf of] the Competent Authority of [JURISDICTION], declare that it hereby agrees to comply with the provisions of the

Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information pursuant to the Crypto-Asset Reporting Framework

hereafter referred to as the "Agreement" and attached to this Declaration.

By means of the present Declaration, the Competent Authority of [JURISDICTION] is to be considered a signatory of the Agreement as from [DATE]. The Agreement will come into effect in respect of the Competent Authority of [JURISDICTION] in accordance with Section 7 thereof.

Signed in [PLACE] on [DATE]

MULTILATERAL COMPETENT AUTHORITY AGREEMENT ON AUTOMATIC EXCHANGE OF INFORMATION PURSUANT TO THE CRYPTO-ASSET REPORTING FRAMEWORK

Whereas, the Jurisdictions of the signatories to this Multilateral Competent Authority Agreement on the Automatic Exchange of Information pursuant to the Crypto-Asset Reporting Framework (the "Agreement") are Parties to, or territories covered by, the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, as amended by the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (the "Convention"); collectively the "Convention", individually the "original Convention" or the "amended Convention" respectively);

Whereas, the Jurisdictions intend to improve international tax compliance by further building on their relationship with respect to mutual assistance in tax matters;

Whereas, the Crypto-Asset Reporting Framework was developed by the OECD, with G20 countries, to tackle tax avoidance and evasion and improve tax compliance;

Whereas, the laws of the respective Jurisdictions require or are expected to require Reporting Crypto-Asset Service Providers to report information with respect to certain Crypto-Assets and follow related due diligence procedures, consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2 of this Agreement and the reporting and due diligence procedures set out in the Crypto-Asset Reporting Framework;

Whereas, it is expected that the laws of the Jurisdictions would be amended from time to time to reflect updates to the Crypto-Asset Reporting Framework and once such amendments are enacted by a Jurisdiction the term Crypto-Asset Reporting Framework would be deemed to refer to the updated version in respect of that Jurisdiction;

Whereas, Chapter III of the Convention authorises the exchange of information for tax purposes, including the exchange of information on an automatic basis, and allows the competent authorities of the Jurisdictions to agree to the procedures to be applied to such automatic exchanges;

Whereas, Article 6 of the Convention provides that two or more Parties can mutually agree to exchange specified information automatically, the actual exchange of the information will be on a bilateral basis;

Whereas, the Jurisdictions have in place (i) appropriate safeguards to ensure that the information received pursuant to this Agreement remains confidential and is used solely for the purposes set out in the Convention, and (ii) the infrastructure for an effective exchange relationship (including established processes for ensuring timely, accurate, and confidential information exchanges, effective and reliable communications, and capabilities to promptly resolve questions and concerns about exchanges or requests for exchanges and to administer the provisions of Section 4 of this Agreement);

Whereas, the Competent Authorities of the Jurisdictions desire to conclude this Agreement to improve international tax compliance with respect to Crypto-Assets based on automatic exchange pursuant to the Convention, without prejudice to national legislative procedures (if any), and subject to the confidentiality, data safeguards and other protections provided for therein, including the provisions limiting the use of the information exchanged under the Convention;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Definitions

1. For the purposes of the Agreement, the following terms have the following meanings:
 - a) the term “**Jurisdiction**” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force or in effect under the original or amended Convention, respectively, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement.
 - b) the term “**Competent Authority**” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention.
 - c) the term “**Crypto-Asset Reporting Framework**” means the international framework for the automatic exchange of information with respect to Crypto-Assets (which includes the Commentaries) developed by the OECD, with G20 countries.
 - d) the term “**Co-ordinating Body Secretariat**” means the OECD Secretariat that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the co-ordinating body that is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention.
 - e) the term “**Agreement in effect**” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1 of Section 7, including listing the other Competent Authority’s Jurisdiction pursuant to subparagraph 1g) of Section 7. A list of Competent Authorities between which this Agreement is in effect is to be published on the OECD Website.
2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the Crypto-Asset Reporting Framework. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the Crypto-Asset Reporting Framework will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction.

SECTION 2

Exchange of Information with Respect to Reportable Persons

1. Pursuant to the provisions of Article 6 and 22 of the amended or original Convention, as applicable, and subject to the applicable reporting and due diligence rules consistent with the Crypto-Asset Reporting Framework, each Competent Authority will annually exchange with the other Competent Authorities on an automatic basis the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 3.
2. Notwithstanding paragraph 1, the Competent Authorities of the Jurisdictions that have indicated that they are to be listed as non-reciprocal jurisdictions on the basis of their notification pursuant to subparagraph 1b) of Section 7 will send, but not receive, the information specified in paragraph 3. Jurisdictions that are not listed as non-reciprocal Jurisdictions will receive the information specified in paragraph 3, but will not send such information to the Jurisdictions included in the aforementioned list of non-reciprocal Jurisdictions.

3. The information to be exchanged is, with respect to each Reportable Person of another Jurisdiction:

- a) the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable User and, in the case of any Entity that, after application of the due diligence procedures, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth of each Controlling Person of the Entity that is a Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each such Reportable Person is a Controlling Person of the Entity;
- b) the name, address and identifying number (if any) of the Reporting Crypto-Asset Service Provider;
- c) for each type of Relevant Crypto-Asset with respect to which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has effectuated Relevant Transactions during the relevant calendar year or other appropriate reporting period:
 - i) the full name of the type of Relevant Crypto-Asset;
 - ii) the aggregate gross amount paid, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against Fiat Currency;
 - iii) the aggregate gross amount received, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against Fiat Currency;
 - iv) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against other Relevant Crypto-Assets;
 - v) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against other Relevant Crypto-Assets;
 - vi) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Reportable Retail Payment Transactions;
 - vii) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers to the Reportable User not covered by subparagraphs c)(ii) and (iv);
 - viii) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers by the Reportable User not covered by subparagraphs c)(iii), (v) and (vi); and
 - ix) the aggregate fair market value, as well as the aggregate number of units in respect of Transfers by the Reportable User effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to wallet addresses not known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to be associated with a virtual asset service provider or financial institution.

SECTION 3

Time and Manner of Exchange of Information

1. With respect to paragraph 3 of Section 2, and subject to the notification procedure set out in Section 7, including the dates specified therein, information is to be exchanged commencing from the year specified in the notification pursuant to subparagraph 1a) of Section 7 within nine months after the end of the calendar year to which the information relates. Notwithstanding the foregoing sentence, information is only required to be exchanged with respect to a calendar year if both Jurisdictions have legislation in place

to give effect to the Crypto-Asset Reporting Framework that requires reporting with respect to such calendar year that is consistent with the scope of exchange provided for in Section 2 and the reporting and due diligence procedures contained in the Crypto-Asset Reporting Framework.

2. The Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in a common schema.

3. The Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System and in compliance with the related encryption and file preparation standards, or through another transmission method specified in the notification pursuant to subparagraph 1d) of Section 7.

SECTION 4

Collaboration on Compliance and Enforcement

A Competent Authority will notify the other Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete information reporting or there is non-compliance by a Reporting Crypto-Asset Service Provider with the applicable reporting requirements and due diligence procedures consistent with the Crypto-Asset Reporting Framework. The notified Competent Authority will take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice.

SECTION 5

Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the amended or original Convention, as applicable, including the provisions limiting the use of the information exchanged and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Competent Authority as required under its domestic law and as set out in the notification pursuant to subparagraph 1e) of Section 7.

2. A Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately regarding any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

SECTION 6

Consultations and Amendments

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more of the Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any appropriate measures that were developed and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, even those that did not participate in the consultations, of any measures that were developed.

74 |

2. This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

SECTION 7

General Terms

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible thereafter, notifications to the Co-ordinating Body Secretariat:

- a) confirming that its Jurisdiction has the necessary laws in place to give effect to the Crypto-Asset Reporting Framework and specifying the relevant effective dates, or any period of provisional application of the Agreement due to pending national legislative procedures (if any);
- b) confirming whether the Jurisdiction is to be listed as a non-reciprocal Jurisdiction;
- c) requesting consent from the other Competent Authorities to use the information received for the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes with respect to which its Jurisdiction made a reservation pursuant to subparagraph 1(a) of Article 30 of the Convention and, if so, specifying these taxes and confirming that the use will be in line with the terms of the Convention;
- d) specifying one or more alternative methods, if any, for data transmission including encryption;
- e) specifying safeguards, if any, for the protection of personal data;
- f) confirming that it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards are met; and
- g) a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have this Agreement in effect, following national legislative procedures for entry into force (if any).

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to the above-mentioned notifications.

2. This Agreement will come into effect between two Competent Authorities on the date on which the second of the two Competent Authorities has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1, of this Section, including listing the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1g) of this Section.

3. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed the Agreement and between which Competent Authorities this is an Agreement in effect.

4. The Co-ordinating Body Secretariat will publish on the OECD website the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1a), b) and e) of this Section. The information provided pursuant to subparagraphs 1c), d), f) and g) of this Section will be made available to other signatories upon request in writing to the Co-ordinating Body Secretariat.

5. A Competent Authority may suspend the exchange of information under this Agreement by giving notice in writing to another Competent Authority that it has determined that there is or has been significant non-compliance by the second-mentioned Competent Authority with this Agreement. Such suspension will have immediate effect. For the purposes of this paragraph, significant non-compliance includes, but is not limited to, non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions of this Agreement and

the Convention, or a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under this Agreement.

6. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, or with respect to a particular Competent Authority, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Unless specified otherwise by the Competent Authority, such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

SECTION 8

Co-ordinating Body Secretariat

Unless otherwise provided for in the Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of the Agreement when a new Competent Authority signs the Agreement.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

5

Commentary to the Multilateral Competent Authority Agreement

Introduction

1. In order to exchange information under the Crypto-Asset Reporting Framework (CARF), Jurisdictions must have a legal framework in place that allows for the automatic exchange of information with partner Jurisdictions. This legal framework should include both a legal basis for the information exchanges, as well as administrative agreements to determine the scope, timing and method of the information exchanges.

2. Jurisdictions can have a legal basis for tax information exchanges pursuant to the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (Convention). Pursuant to Article 6 of the Convention, two or more Parties to the Convention can mutually agree to automatically exchange predefined foreseeable relevant information in accordance with the procedures determined by the Parties by mutual agreement. In the context of the Common Reporting Standard, this multilateral approach has proven to be an efficient route to put in place widespread networks of exchange relationships as it allows Jurisdictions to efficiently activate bilateral exchange relationships.

3. To operationalise Article 6 of the Convention, Jurisdictions must also have in place administrative agreements to determine, in particular, the information to be automatically exchanged and the time and method of the exchanges. For the CARF, this Multilateral Competent Authority Agreement (CARF MCAA), which is based on Article 6 of the Convention, sets out the detailed modalities of the exchanges taking place every year on an automatic basis.

4. The CARF MCAA consists of:

- a declaration to be signed by the Competent Authority of the Jurisdiction or its designated representative to become a signatory of the CARF MCAA;
- a preamble which explains the purpose of the CARF MCAA and contains representations on domestic reporting and due diligence rules that underpin the exchange of information pursuant to the CARF MCAA. It also contains representations on confidentiality, data protection safeguards and the existence of the necessary infrastructure;
- eight sections containing the agreed provisions of the CARF MCAA: Section 1 deals with definitions, Section 2 covers the items of information to be exchanged, Section 3 the time and manner of the exchange, Section 4 collaboration on compliance and enforcement and Section 5 the confidentiality and data safeguards that must be respected. Consultations between the Competent Authorities, amendments to the CARF MCAA and the general terms of the CARF MCAA, including the activation of exchange relationships through the submission of notifications, the suspension, deactivation and termination, as well as the role of the Co-ordinating Body Secretariat are dealt with in Sections 6, 7 and 8.

- seven notifications required under Section 7(1) for the CARF MCAA to enter into effect for a Competent Authority.

5. The CARF MCAA is a multilateral agreement based on the principle that automatic exchange is reciprocal and that the exchange will be done on a bilateral basis. There may be instances where Competent Authorities wish to enter into a non-reciprocal bilateral exchange relationship (e.g. where one Jurisdiction does not have an income tax), as confirmed in a notification provided pursuant to Section 7(1)(b).

6. As an alternative to the CARF MCAA, Jurisdictions can also establish automatic exchange relationships through bilateral competent authority agreements based on bilateral double tax treaties or tax information exchange agreements that permit the automatic exchange of information, or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters. Jurisdictions could also enter into a self-standing intergovernmental agreement or rely on regional legislation covering both the reporting obligations and due diligence procedures coupled with the exchange of information modalities.

Commentary on the Declaration

1. To become a signatory of the CARF MCAA, the Competent Authority of the Jurisdiction or its designated representative must sign the Declaration and provide it, together with the text of the CARF MCAA, to the Coordinating Body Secretariat.

2. The CARF MCAA will only enter into effect with respect to another Competent Authority once both Competent Authorities have signed the Declaration, have submitted all associated notifications pursuant to Section 7(1) to the Coordinating Body Secretariat and have included each other on the list of intended exchange partners in the notification provided pursuant to subparagraph 1g) of Section 7.

Commentary on the Preamble

1. The preamble ("whereas clauses") provides relevant context, explains the purpose of the CARF MCAA and contains representations of the signatories.

2. The first clause contains a confirmation that the Jurisdictions of the signatories to the CARF MCAA are Parties to, or territories covered by the Convention, which is a condition for being able to sign the CARF MCAA.

3. The second and third clauses serve as an introduction and clarify that the purpose of the CARF MCAA is to tackle tax avoidance and evasion and to improve tax compliance.

4. The fourth clause sets out the representations by the Competent Authorities that the laws of their respective Jurisdictions require, or are expected to require, Reporting Crypto-Asset Service Providers to report information regarding Relevant Crypto-Assets, consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2. The language used in the fourth clause allows Competent Authorities, that so wish, to sign the CARF MCAA before their Jurisdiction has the relevant rules on due diligence and reporting in place.

5. The fifth clause provides that future amendments to the Crypto-Asset Reporting Framework are expected to be reflected in the domestic legislation of the Jurisdictions and that once enacted by a Jurisdiction, any reference to the term Crypto-Asset Reporting Framework would be deemed to refer to the amended version in respect of that Jurisdiction.

6. The sixth clause sets out the legal basis that authorises the automatic exchange of information and allows the Competent Authorities to agree the procedures to be applied to such automatic exchanges. The scope agreed to is consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2.

78 |

7. The seventh clause specifies that, whereas the Convention allows for two or more Parties to mutually agree to exchanging specified information automatically, the actual exchange of information would occur on a bilateral basis (i.e. from the sending Competent Authority to the receiving Competent Authority).

8. The eighth clause sets out the representations by the Competent Authorities that their Jurisdictions have in place (i) appropriate safeguards to ensure the confidentiality of the information received and (ii) an infrastructure that allows for an effective exchange relationship.

9. The ninth clause restates the purpose of the CARF MCAA to improve international tax compliance with respect to Relevant Crypto-Assets. It also clarifies that the application of the CARF MCAA may depend on the successful completion of national legislative procedures (e.g. Parliamentary approval and/or a referendum) and reiterates that the conclusion of the CARF MCAA is subject to the Parties' adherence to the confidentiality, data safeguards and other protections, including that the use of the information exchanged is limited to the extent prescribed under the Convention.

Commentary on Section 1 concerning definitions

Paragraph 1 – Definitions

1. Subparagraph 1a) defines the Jurisdictions of the Competent Authorities that have signed the CARF MCAA and refers to a country or a territory in respect of which the Convention is in force (original Convention) or in effect (in case of the amended Convention) either through ratification or territorial extension.

2. The definition of the term "Competent Authority" contained in subparagraph 1b) refers to the persons and authorities listed in Annex B of the Convention.

3. The definition of the term "Crypto-Asset Reporting Framework" in subparagraph 1c) refers to the international framework for the automatic exchange of information with respect to Crypto-Assets (which includes the Commentaries) developed by the OECD, with G20 countries.

4. It is possible that the CARF, including the IT modalities such as the XML schema, will be updated from time to time as more Jurisdictions implement, and obtain experience with, the CARF. Furthermore, in the context of the CARF MCAA, Competent Authorities may sign on different dates and because of the differing dates of signature the CARF may have been updated in the interim. In this respect, and to ensure that there is an understanding that all Jurisdictions would be expected to implement the most recent version of the CARF with respect to the Reporting Crypto-Asset Service Providers that are subject to due diligence and reporting requirements in their Jurisdiction, the fifth whereas-clause states that it is "expected that the laws of the Jurisdictions would be amended from time to time to reflect updates to the Crypto-Asset Reporting Framework and once such amendments are enacted by a Jurisdiction the definition of the term Crypto-Asset Reporting Framework would be deemed to refer to the updated version in respect of that Jurisdiction".

5. The definition of the term "Co-ordinating Body Secretariat" in subparagraph 1d) refers to the OECD Secretariat that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the Co-ordinating Body that is composed of representatives of the Competent Authorities of the Parties to the Convention.

6. In accordance with subparagraph 1e), the CARF MCAA is an "Agreement in effect" in respect to any two Competent Authorities, if they have included each other in their list of intended exchange partners (notification pursuant to subparagraph 1g) of Section 7) and have satisfied the other conditions set out in paragraph 2 of Section 7. A list of the Competent Authorities between which the CARF MCAA is in effect will be published on the OECD website.

INTERNATIONAL STANDARDS FOR AUTOMATIC EXCHANGE OF INFORMATION IN TAX MATTERS © OECD 2023

Paragraph 2 – General rule of interpretation

7. Paragraph 2 sets out the general rule of interpretation. The first sentence of paragraph 2 makes clear that any capitalised terms used in the CARF MCAA but not defined therein are meant to be interpreted consistently with the meaning given to them in the CARF.

8. The second sentence of paragraph 2 provides that, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning, any term not otherwise defined in the CARF MCAA or in the Crypto-Asset Reporting Framework has the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the CARF MCAA. In this respect any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction will prevail over a meaning given to that term under other laws of that Jurisdiction. Further, when looking at the context, the Competent Authorities should consider the Commentary on the Crypto-Asset Reporting Framework.

Commentary on Section 2 concerning Exchange of Information with Respect to Reportable Persons

1. Paragraph 1 provides the legal basis for the exchange and sets out that the information will be exchanged on an annual basis. Information may also be exchanged more frequently than once a year. For example, when a Competent Authority receives corrected data from a Reporting Crypto-Asset Service Provider, that information would generally be sent to the other Competent Authority as soon as possible after it has been received. The information to be exchanged is the information obtained pursuant to Section II of the Crypto-Asset Reporting Framework and is further specified in paragraph 3.

2. Paragraph 1 also makes clear that the exchange of information is subject to the applicable reporting and due diligence rules of the Crypto-Asset Reporting Framework. Thus, where those rules do not require the reporting of, for instance, a TIN or place of birth with respect to a particular Reportable Person, there is also no obligation to exchange such information.

3. Paragraph 2 describes the requirements with respect to Jurisdictions that have indicated they are to be listed as non-reciprocal Jurisdictions on the basis of a notification pursuant to subparagraph 1b) of Section 7. These Jurisdictions will send, but not receive, information specified in paragraph 3. Conversely, Jurisdictions that are not listed as non-reciprocal Jurisdictions will receive the information specified in paragraph 3 from non-reciprocal Jurisdictions, but will not send such information to non-reciprocal Jurisdictions.

4. Paragraph 3 lists the information to be exchanged with respect to each Reportable Person of another Jurisdiction. For all reporting categories under Section 2 (3)(c)(ii) through (3)(c)(ix), the Crypto-Asset Reporting Framework requires the aggregation, i.e. summing up, of all Relevant Transactions attributable to each reporting category for each type of Relevant Crypto-Asset, as converted and valued pursuant to paragraphs D and E of Section II of the Crypto-Asset Reporting Framework and paragraphs 33-41 of the Commentary on Section II.

Commentary on Section 3 concerning Time and Manner of Exchange of Information

Paragraph 1 – Time of exchange of information

1. Paragraph 1 provides that the information under Section 2 must be exchanged within nine months after the calendar year to which the information relates. The first year with respect to which the information is exchanged is the year indicated by the signatory Competent Authority in its notification pursuant to subparagraph 1a) of Section 7, in which it confirms its Jurisdiction has in place the required implementing legislation. The nine-month timeline in paragraph 1 is a minimum standard and Jurisdictions are free to exchange prior to the prescribed timelines.

2. Paragraph 1 also provides that notwithstanding the year that the Competent Authorities have indicated in their notification pursuant to Section 7(1)(a) as the year in respect of which the first exchange will take place, information is only required to be exchanged with respect to a calendar year if both Jurisdictions have in place legislation to give effect to the Crypto-Asset Reporting Framework with respect to such calendar year. A Jurisdiction may, however, choose, subject to its domestic laws, to exchange the information with another Jurisdiction in respect of (earlier) years, if it has given effect to the Crypto-Asset Reporting Framework and has the CARF MCAA in effect with the Competent Authority of such Jurisdiction.

3. The following example illustrates the operation of the last sentence of paragraph 1. Jurisdictions A and B have signed the CARF MCAA. Jurisdiction A provides its notifications pursuant to Section 7(1) on 7 June 2025, indicating that it has legislation in effect that requires reporting with respect to 2026. Jurisdiction B provides its notifications on 1 November 2025, indicating that it has legislation in effect to provide reporting with respect to 2027. In this case the last sentence of paragraph 1 will operate such that Jurisdiction A does not have an obligation to exchange information in respect of 2026. Both Jurisdictions A and B will have an obligation to exchange information with respect to 2027. However, Jurisdiction A may choose, subject to its domestic laws, to send information to Jurisdiction B in respect of 2026 even though Jurisdiction A will not receive information in respect of 2026.

Paragraphs 2 and 3 – Information technology modalities

CARF schema and user guide

4. Paragraph 2 provides that the Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in a common schema in Extensible Markup Language, the CARF XML Schema.

Data transmission including encryption

5. Paragraph 3 provides that the Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System, which is the commonly developed secure transmission system in use by Competent Authorities across the globe for the transmission of confidential tax information. The information must further be prepared and encrypted in line with the latest internationally-agreed standards.

6. Alternatively, Competent Authorities may use another method for data transmission, as specified by such Competent Authorities in their notification pursuant to subparagraph 1d) of Section 7. Any alternative transmission method should meet equivalent security, encryption and file preparation standards to those applicable to the OECD Common Transmission System in order to ensure the confidentiality and integrity of data throughout the transmission, as to ensure that the data is in no case made available or disclosed to unauthorised persons and is not modified or altered in an unauthorised manner.

7. One method of encryption in common use for exchange of information uses both a public and a private key. Public key cryptography has been in use for some decades and allows parties to exchange

encrypted data without communicating a shared secret key in advance. The sending party encrypts the data file with a public key, and only the receiving party holds the secure private key that allows the data to be decrypted. There are standards for the length of encryption keys in use internationally that are recognised as providing the appropriate level of security for personal financial data, both now and for the foreseeable future, such as advanced encryption standard (AES) 256.

Commentary on Section 4 concerning Collaboration on Compliance and Enforcement

1. Section 4 sets out the expectations in terms of the collaboration between the Competent Authorities on compliance and enforcement. It provides that if one Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete information reporting or there is non-compliance by a Reporting Crypto-Asset Service Provider that Competent Authority should notify the other Competent Authority. The notified Competent Authority is then expected to take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice. This includes instances where a Reportable Person invokes data subject rights to have its incorrect data corrected or deleted. Prior to sending a formal notification, Competent Authorities should consider consulting informally on the errors or instances of non-compliance identified. See the Commentary on Section V of the Crypto-Asset Reporting Framework regarding the rules and administrative procedures that Jurisdictions must have in place to ensure that the Crypto-Asset Reporting Framework is effectively implemented.

2. Any notification under this Section must clearly set out the error or non-compliance and the reasons for the belief that such error or non-compliance has occurred. The notified Competent Authority should provide a response or an update as soon as possible and no later than 90 calendar days of having received the notification from the other Competent Authority. If the issue has not been resolved, the notified Competent Authority should provide the other Competent Authority with updates every 90 days. If, however, after reviewing and considering the notification in good faith, the notified Competent Authority does not agree that there is, or has been, an error or non-compliance it should, as soon as possible, advise the other Competent Authority in writing of such determination and explain the reasons for it.

Commentary on Section 5 concerning Confidentiality and Data Safeguards

1. Confidentiality of taxpayer information has always been a fundamental cornerstone of tax systems, as well as for the international exchange of tax information. Jurisdictions have a legal obligation to ensure that information exchanged remains confidential and is used only in accordance with the terms of the agreement under which it was exchanged. In order to have confidence in their tax systems and comply with their obligations under the law, taxpayers need to know that financial information is not disclosed inappropriately, whether intentionally or by accident. Taxpayers and governments will only trust international exchange if the information exchanged is used and disclosed only in accordance with the instrument on the basis of which it was exchanged. This is a matter of both the legal framework, but also of having systems and procedures in place to ensure that the legal framework is respected in practice and that there is no unauthorised disclosure or use of information. The ability to protect the confidentiality of tax information is also the result of a "culture of care" within a tax administration which includes the entire spectrum of systems, procedures and processes to ensure that the legal framework is respected in practice and information security and integrity is also maintained in the handling of information. As the sophistication of a tax administration increases, the confidentiality processes and practices must keep pace to ensure that information exchanged remains confidential and is used appropriately. In this respect, several

Jurisdictions have specific rules on the protection of personal data and data subject rights, which also apply to taxpayer information.

2. Section 5 together with Section 7 and the representations in the eighth whereas-clause of the preamble explicitly recognise the importance of confidentiality and data safeguards in connection with the automatic exchange of information under the CARF MCAA. The Commentary on this Section briefly discusses paragraphs 1 and 2 followed by a comprehensive description of the approach towards confidentiality and data safeguarding in connection with the Crypto-Asset Reporting Framework.

Paragraph 1 – Confidentiality and protection of personal data

3. All information exchanged under the CARF MCAA is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention. This includes the limitations based on the purposes for which the information may be used and limits to whom the information may be disclosed. In particular, Article 22 of the Convention states that the information exchanged with a Party should only be disclosed to persons or authorities concerned with the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes of that Party and that the Party may use the information and only for such purposes.

4. Many Jurisdictions have specific rules on the protection of personal data and data subject rights which apply to taxpayer information. For example, special data protection rules apply to information exchanges by EU Member States (whether the exchange is made to another EU Member State or a third Jurisdiction).¹ These rules include, inter alia, the data subject's right to information, access, correction, redress and the existence of an oversight mechanism to protect the data subject's rights.

5. Paragraph 1 of Article 22 of the amended Convention provides that "any information obtained by a Party [...] shall be treated [...], to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Party as required under its domestic law". In that light, paragraph 1 of Section 5 provides that the supplying Competent Authority may specify such safeguards in a notification provided pursuant to subparagraph 1e) of Section 7. The Competent Authority receiving the information confirms in its notification provided pursuant to subparagraph 1g) of Section 7 (intended exchange partners) that its Jurisdiction is compliant with the requirements specified by Competent Authorities that are selected as intended exchange partners. The Competent Authority receiving the information shall treat the information in compliance not only with its own domestic law, but also with additional safeguards that may be required to ensure data protection under the domestic law of the supplying Competent Authority. Such additional safeguards, as specified by the supplying Competent Authority, may for example relate to individual access to the data, correction, deletion, or the right to redress. The specification of the safeguards may not be necessary if the supplying Competent Authority is satisfied that the receiving Competent Authority ensures the necessary level of data protection with respect to the data being supplied. In any case, these safeguards should be limited to what is needed to ensure the protection of personal data without unduly preventing or delaying the effective exchange of information, in recognition of the significant public interest of the exchange of information in tax matters.

6. Exchange of information instruments, including Article 21 of the Convention, generally provide that information does not have to be supplied to another jurisdiction if the disclosure of the information would be contrary to the *ordre public* (public policy) of the jurisdiction supplying the information. While it is rare for this to apply in the context of information exchanges between Competent Authorities, certain jurisdictions may, for instance, require their Competent Authorities to specify that information they supply may not be used or disclosed in proceedings that could result in the imposition and execution of the death penalty or torture or other severe violations of human rights (such as for example when tax investigations are motivated by political, racial, or religious persecution) if such exchange would contravene the public policy of the supplying jurisdiction.

Paragraph 2 – Breach of confidentiality

7. Ensuring ongoing confidentiality of information received under the applicable legal instrument is critical. Paragraph 2 of Section 5 provides that in the event of any breach of confidentiality or failure of safeguards in the Jurisdiction (including the additional safeguards specified by the supplying Competent Authority) the Competent Authority of such Jurisdiction must immediately notify the Co-ordinating Body Secretariat of such breach or failure, including any sanctions or remedial actions consequently imposed. The content of any such notice must itself respect the confidentiality rules and must be in accordance with the domestic law of the Jurisdiction where the breach or failure occurred. Further, Section 7 explicitly provides that non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions (including the additional safeguards specified by the supplying Competent Authority) would be considered significant non-compliance and a justification for immediate suspension of the CARF MCAA.

Ensuring ongoing compliance with confidentiality and data safeguarding requirements

8. Three building blocks are essential in order to ensure appropriate safeguards are in place to protect the information exchanged automatically: (i) a legal framework that ensures the confidentiality and appropriate use of exchanged information in accordance with international legal instruments; (ii) an information security management (ISM) system that adheres to internationally recognised standards or best practices; and (iii) enforcement provisions and processes to address the occurrence of confidentiality breaches and misuse of information.

Legal framework

9. Jurisdictions' domestic legal framework should include provisions sufficient to protect the confidentiality of taxpayer information, including exchanged information, and provide only for specific and limited circumstances under which such information can be disclosed and used, such circumstances being consistent, in relation to exchanged information, with the terms of the applicable international exchange instrument (bilateral or multilateral) under which the information was exchanged.

Information Security Management (ISM) framework

10. Tax administrations that are authorised to access information exchanged in accordance with paragraph 2 of Article 22 of the Convention or equivalent provisions in other international exchange agreements (hereafter, 'relevant organisations') must have an ISM policy and systems to ensure that information can be used solely for intended purposes and to prevent disclosure to unauthorised persons. An ISM system is a set of governance arrangements, policies, procedures and practices concerned with information security risks, including IT-related risks. ISM systems must adhere to internationally recognised standards or best practices.

11. Internationally recognised standards or best practices refers to the "ISO/IEC 27000-series," published jointly by the International Organisation for Standardisation (ISO) and the International Electro-technical Commission (IEC), which provides best practices on information security management, risks, and controls within the context of an overall ISM system.

12. Relevant organisations must meet the ISM requirements in their overall ISM system, in their implementation of various security controls, and in their operational framework to test the effectiveness of these controls, as follows:

13. In respect of the overall ISM system, relevant organisations should:
 - display a clear understanding of the lifecycle of exchanged information within the organisation, and be committed to safeguard its confidentiality and appropriate use;

84 |

- manage information security through the medium of a written information security policy that is part of an overarching security framework that clearly defines security roles and responsibilities, is owned by senior management and is kept up to date;
 - address information security, including technology, through appropriate operational arrangements and as an integrated part of the management of relevant business processes;
 - systematically manage their information security risks, taking account of the threats, vulnerabilities, and impacts; and
 - have appropriate arrangements to manage and maintain business continuity.
14. In respect of human resources controls, relevant organisations should:
- ensure that security roles and responsibilities of employees and contractors are defined, documented, and clearly communicated in terms of engagement, and regularly reviewed in accordance with the information security policy (this should include confidentiality and non-disclosure agreements);
 - undertake background checks with appropriate vetting of all candidates for employment, employees, and contractors, in accordance with accepted best practices and perceived risks;
 - ensure that all employees and contractors receive regular and up to date security training and awareness, with employees and contractors in sensitive roles receiving additional guidance relevant to the handling of more sensitive material;
 - ensure that employees apply security policies and procedures; and
 - have human resources policies and processes relating to the termination of engagement that protect sensitive information.
15. In respect of physical and logical access controls, relevant organisations should:
- have a physical access control policy owned by senior management;
 - adequately protect physical premises and have appropriately defined internal and external secure perimeters;
 - have a logical access control policy owned by senior management and based on the 'need to know' and 'least privileged access' principles; and
 - have policies, processes and procedures, owned by senior management and not solely the organisation's IT function, that govern logical access, and effective processes for the provisioning and auditing of logical access and for the identification and authentication of users.
16. In respect of IT system security, relevant organisations should:
- make security an integral part of providing technology services, have a security plan for applications, and harmonise their systems with security;
 - deploy an appropriate range of security controls;
 - adequately manage their assets;
 - appropriately manage supplier service delivery; and
 - assure the continuity of IT services based on service level agreements.
17. In respect of the protection of information, relevant organisations should:
- effectively manage information in accordance with a set of policies and procedures throughout the information management lifecycle (including document naming, classification, handling, storage, monitoring, auditing, and destruction; and including devices and media that hold information); and

- have processes in place for information received from other Competent Authorities to ensure that obligations under international exchange agreements are met, including to prevent comingling with other information.
18. In respect of the operations management framework, including incident management, change management, monitoring and audit, relevant organisations should:
- be aware of the controls that protect exchanged information and have appropriate plans in place to manage them;
 - have appropriate monitoring and logging arrangements in place, including to detect unauthorised access, use or disclosure of information;
 - analyse and act upon security risks;
 - have processes and procedures for the identification and management of known vulnerabilities;
 - have a change management process, with security integrated into it;
 - have an incident management system that covers all types of security incidents; and
 - have internal audit and external audit functions.

Enforcement provisions and processes to address confidentiality breaches

19. Jurisdictions must further have penalties and/or sanctions for non-compliance with the required confidentiality and data safeguards in their legal framework to ensure compliance. The legal and ISM frameworks must be reinforced by adequate administrative rules, resources and procedures such as the ability to deal with suspected or actual breaches and take remedial action. There should also be process modifications to mitigate risk and prevent future breaches.
20. In particular, Jurisdictions' domestic legal framework should enable the imposition of adequate and appropriate penalties and/or sanctions for improper disclosure or use of taxpayer information, including exchanged information, with an appropriate consideration of administrative, civil, and criminal penalties or sanctions.
21. Furthermore, Jurisdictions should:
- have processes to follow when there is suspected or actual unauthorised access, use or disclosure, which should ensure such issues are reported and investigated;
 - with the support of adequate administrative resources, processes and procedures, ensure that remedial action is taken where actual issues have been identified, with appropriate penalties or sanctions applied in practice against employees, contractors and other persons who violate confidentiality rules, security policies or procedures, to deter others from engaging in similar violations;
 - apply processes to notify other Competent Authorities of breaches of confidentiality or failure of safeguards, and of sanctions and remedial actions consequently imposed; and
 - review the monitoring and enforcement processes in response to non-compliance, with senior management ensuring that recommendations for change are implemented in practice.

Commentary on Section 6 concerning Consultations and Amendments

Paragraph 1 – Consultations

1. This paragraph provides that if any difficulties in the implementation or interpretation of the CARF MCAA arise, either Competent Authority may request consultations to develop measures to ensure that

the CARF MCAA is fulfilled. Consultations may also be held to analyse the quality of the information received.

2. The Competent Authorities may communicate with each other for purposes of reaching an agreement on appropriate measures to ensure that the CARF MCAA is fulfilled. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, including those that did not participate in the consultation, of any measures developed to ensure the CARF MCAA is fulfilled.

Paragraph 2 – Amendments

3. This paragraph clarifies that the CARF MCAA may be amended by written agreement of the Competent Authorities. Unless the Competent Authorities otherwise agree, such amendment is effective on the first day of the month following a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

Commentary on Section 7 concerning General Terms

Paragraph 1 – Notifications

1. Paragraph 1 describes the notifications that, at the time of signing the CARF MCAA or as soon as possible thereafter, a Competent Authority must provide to the Co-ordinating Body Secretariat before the CARF MCAA can take effect with respect to another Competent Authority:

- the notification under subparagraph 1a) is a confirmation that the Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the Crypto-Asset Reporting Framework, as well as a specification of the relevant effective dates of such legislation. This could include the specification of any conditions in national legislative procedures that may necessitate the provisional application of the CARF MCAA during a limited period. When specifying such provisional application, the notification should set out the state of advancement of the national legislative procedures, the reasons for the provisional application, and the time period, which should in no case extend beyond the end of the first reportable period. This notification should provide assurances that the legislation of the Jurisdiction can ensure the due diligence and reporting requirements of the Crypto-Asset Reporting Framework will be fulfilled with respect to all Reporting Crypto-Asset Service Providers that are subject to such requirements in the Jurisdiction pursuant to Section I of the Crypto-Asset Reporting Framework, notably by including specific references to the underlying legislation that ensures such requirements can be fulfilled;
- the notification under subparagraph 1b) is confirming whether the Jurisdiction should be listed as a reciprocal Jurisdiction, or as a non-reciprocal Jurisdiction (e.g. because the jurisdiction does not have a direct tax system or because the Competent Authority of the Jurisdiction does not meet an appropriate level of confidentiality and data safeguards). While a non-reciprocal Jurisdiction would be required to send information foreseen under Section 2, it would not receive information from other Competent Authorities. A Competent Authority should file its notification of intention for non-reciprocity even if this is only temporary (e.g. pending an assessment of its confidentiality and data safeguards);
- the notification under subparagraph 1c) provides for a declaration by the Competent Authority requesting consent from the other Competent Authorities to use the information received under the CARF MCAA for the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes with respect to which its Jurisdiction made a reservation pursuant to subparagraph 1(a) of Article 30 of the Convention. The requesting Competent Authority should specify these taxes and confirm the use will be in line with the terms of the Convention. The other Competent Authority must explicitly agree with

such use as part of listing the requesting Competent Authority as an intended exchange partner in the notification provided pursuant to subparagraph 1g);

- in the fourth notification provided under subparagraph 1d), the Competent Authorities should indicate whether it wishes to rely on any transmission and encryption methods other than the OECD Common Transmission System and the related file preparation and encryption methods;
- the notification under subparagraph 1e) states that the Jurisdiction should specify any requirements for the protection of personal data that must be respected in the receiving Jurisdiction with respect to information it sends to Competent Authorities in such Jurisdictions, in addition to the confidentiality and use limitation requirements contained in Article 22 of the Convention. This allows the sending Competent Authority to condition the sending of any information on the confirmation of specified safeguards being in place in the receiving Jurisdiction. The other Competent Authority must explicitly agree with such safeguards as part of listing the sending Competent Authority as an intended exchange partner in the notification provided pursuant to subparagraph 1g). Alternatively, under this notification, a Competent Authority can also simply indicate that it does not wish to make any further specifications with respect to data protection safeguards;
- the notification under subparagraph 1f) requires that Jurisdictions confirm whether it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards, as discussed in Section 5, are met. This can be confirmed by referring to the relevant Confidentiality and Data Safeguards Report for the Jurisdiction, as adopted by the Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes;
- finally, in the notification under subparagraph 1g), the Competent Authority should include a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have the CARF MCAA in effect, following national legislative procedures for entry into force (if any). When including a Jurisdiction on this list, it also agrees to comply with the data protection requirements as notified by the Competent Authority of such Jurisdiction pursuant to subparagraph 1e). In addition, where relevant, the Competent Authority can specify in this notification whether it agrees with the use of information it is exchanging with the Competent Authority of another Jurisdiction for the administration of enforcement of taxes set out in the notification under subparagraph 1c).

2. In addition to providing these notifications set out above, paragraph 1 clarifies that Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent changes to be made to the above-mentioned notifications, once they have been lodged.

Paragraph 2 – Entry into effect

3. Paragraph 2 provides that a specific bilateral exchange relationship is activated and enters into effect on the date the second of the two Competent Authorities provides all notifications required under paragraph 1 to the Co-ordinating Body Secretariat and has listed the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1g) of Section 7.

Paragraphs 3 and 4 – Role of Co-ordinating Body Secretariat

4. Paragraph 3 clarifies that the Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list of the Competent Authorities that have signed the CARF MCAA, as well as between which Competent Authorities the CARF MCAA is in effect. This information is published on the OECD website.

5. Paragraph 4 further explains that the Co-ordinating Body Secretariat will also publish on the OECD website the notifications filed under subparagraph 1a) (confirming that the Jurisdiction has the necessary laws in place), subparagraph 1b) (confirming whether the Jurisdiction is to be listed as a non-reciprocal

Jurisdiction) and subparagraph 1e) (specifying data protection requirements) of Section 7. The Co-ordinating Body Secretariat will also maintain the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1c), 1d), 1f) and 1g) of Section 7. This information, however, will not be published on the OECD website and will only be made available to the signatories of the CARF MCAA.

Paragraph 5 – Suspension

6. Paragraph 5 provides details on the possibility for a Competent Authority to suspend the CARF MCAA in relation to another Competent Authority when it has determined that there is or has been significant non-compliance by that other Competent Authority. Where possible, the Competent Authorities should try to resolve any issues of non-compliance, even those of significant non-compliance, before issuing a notification to suspend the CARF MCAA between them.

7. To suspend the CARF MCAA, a Competent Authority must notify the other Competent Authority in writing that it intends to suspend the CARF MCAA with such other Competent Authority. The notification should, whenever possible, set out the reasons for the suspension and the steps (to be) taken to resolve the issue. The suspension will have immediate effect.

8. The notified Competent Authority should, as soon as possible, undertake the necessary steps to address the significant non-compliance. As soon as the non-compliance is resolved, the notified Competent Authority should advise the other Competent Authority. Following successful resolution of the issue, the Competent Authority that sent the suspension notification should confirm in writing to the notified Competent Authority that the CARF MCAA is no longer suspended and exchanges of information should recommence as soon as possible.

9. Paragraph 5 provides that significant non-compliance includes, but is not limited to:

- non-compliance with the confidentiality or data safeguard provisions of the CARF MCAA, for example information is used for purposes not authorised in the CARF MCAA or the Convention or domestic legislation is amended in such a way that the confidentiality of information is compromised; or
- a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under the CARF MCAA.

10. During the period of any suspension all information previously received under the CARF MCAA will remain confidential and subject to the terms of Section 5 of the CARF MCAA, including any additional data safeguards specified by the supplying Competent Authority.

Paragraph 6 – Deactivation and termination

11. Pursuant to paragraph 6, a Competent Authority may either deactivate a particular exchange relationship under the CARF MCAA or entirely terminate its participation in the CARF MCAA. In both instances the Competent Authority must notify the Co-ordinating Body Secretariat in writing. A deactivation or termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notification. In circumstances where this is necessary (e.g. due to national legislative procedures or a court judgement), the Competent Authority deactivating one or more exchange relationships under, or terminating its participation in, the CARF MCAA, may deviate from the default 12 month period and specify another period.

12. The termination of the participation of a Jurisdiction in the Convention would lead to the automatic termination of the CARF MCAA in respect of such Jurisdiction. Accordingly in such circumstances the CARF MCAA would not separately need to be terminated.

13. Paragraph 6 clarifies that in the event of a deactivation or termination, all information previously received under the CARF MCAA will remain confidential and subject to the terms of Section 5, including any additional data safeguards specified by the supplying Competent Authority.

Commentary on Section 8 concerning the Co-ordinating Body Secretariat

1. Section 8 clarifies that, unless otherwise provided for in the CARF MCAA, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under the CARF MCAA. Section 8 also clarifies that the Co-ordinating Body will notify all signatories of the CARF MCAA when a new Competent Authority signs the CARF MCAA.

Note

¹ See EU General Data Protection Regulation (GDPR) 2016/679 on the protection of natural persons with regards to the processing of personal data and on the free movement of such data: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02016R0679-20160504&qid=1532348683434>

Part II Amendments to the Common Reporting Standard

1 Introduction

1. The CRS was designed to promote tax transparency with respect to financial accounts held abroad and requires the collection and automatic exchange of information of the identity of account holders, as well as the balance and the income paid or credited to the accounts. Since the CRS was adopted in 2014, over seven years have passed, in which over 100 jurisdictions have implemented the CRS.
2. As such, there is now solid experience with the CRS both by governments and Financial Institutions. The OECD has therefore conducted the first comprehensive review of the CRS, with the aim of improving the operation of the CRS. To that end, the OECD has taken on board input from jurisdictions that have implemented the CRS, as well as from Reporting Financial Institutions reporting under the CRS, in order to determine areas meriting a review. This has resulted in amendments in two key areas.
3. Firstly, new digital financial products are included in the scope of the CRS, as they may constitute a credible alternative to holding money or Financial Assets in an account that is currently subject to CRS reporting. In this regard, the CRS now covers Specified Electronic Money Products and Central Bank Digital Currencies. In light of the development of the CARF, changes are also made to the definitions of Financial Asset and Investment Entity, to ensure that derivatives that reference Crypto-Assets and are held in Custodial Accounts and Investment Entities investing in Crypto-Assets are covered by the CRS. The CRS now also contains provisions to ensure an efficient interaction between the CRS and the CARF, in particular to limit instances of duplicative reporting, while maintaining a maximum amount of operational flexibility of Reporting Financial Institutions that are also subject to obligations under the CARF.
4. Secondly, the amendments enhance the reporting outcomes under the CRS, including through the introduction of more detailed reporting requirements, the strengthening of the due diligence procedures, the introduction of a new, optional Non-Reporting Financial Institution category for Investment Entities that are genuine non-profit organisations and the creation of a new Excluded Account category for capital contribution accounts. In addition, further details have been included in the Commentary to the CRS in a number of locations to increase consistency in the application of the CRS and to incorporate previously released Frequently Asked Questions and interpretative guidance.
5. In order to accommodate the expanded reporting requirements under the amended CRS, an Addendum to the CRS MCAA has been developed that provides an updated legal basis for participating jurisdictions exchanging CRS information under the CRS MCAA.

Covering new digital financial products

Digital money products

6. Certain e-money products, as well as Central Bank Digital Currencies (CBDCs) representing a digital fiat currency issued by a Central Bank, can be considered functionally similar to a traditional bank account from the perspective of customers and may therefore entail tax compliance concerns similar to those associated with bank accounts currently covered by the CRS. To ensure a level-playing field between digital money products and traditional bank accounts and to ensure consistent reporting outcomes, the following amendments to the CRS have been made:

- the term Specified Electronic Money Product is introduced, covering digital representations of a single fiat currency that are issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions, that are represented by a claim on the issuer denominated in the same fiat currency, that are accepted by a natural or legal person other than the issuer; and that, by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, are redeemable at par for the same fiat currency upon request of the holder of the product. A carve-out is included for products that are created solely to facilitate a funds transfer pursuant to instructions of a customer and that cannot be used to store value;
- the term Central Bank Digital Currency (CBDC) is introduced, covering any official currency of a jurisdiction, issued in digital form by a Central Bank;
- the definition of Depository Institution and the related Commentary are amended to include those e-money providers that are not already Depository Institutions under the current definition and that are relevant from a CRS perspective by virtue of holding Specified Electronic Money Products or CBDCs;
- the definition of Depository Account is amended to include accounts that represent the Specified Electronic Money Products and CBDCs held for customers;
- a new category of Excluded Account is added to bring out of scope low-risk digital money products that represent a low-risk in light of the limited monetary value stored, namely Specified Electronic Money Products whose rolling average 90-day end-of-day account balance or value does not exceed USD 10,000 in any consecutive 90 day period; and
- additional wording is included on the definition of Non-Reporting Financial Institution to clarify that a Central Bank is not considered a Non-Reporting Financial Institution when it holds CBDCs on behalf of Non-Financial Entities or individuals.

Coverage of derivatives referencing Crypto-Assets and Investment Entities investing in Crypto-Assets

7. In order to ensure consistency between derivatives referencing Crypto-Assets and derivatives referencing (other) Financial Assets, the latter of which are already covered under the CRS, derivative contracts referencing Crypto-Assets are included in the definition of Financial Assets, thereby allowing Reporting Financial Institutions to apply the same due diligence and reporting procedures to derivatives referencing different types of assets.

8. Beyond the direct transacting in and holding of Crypto-Assets, investors can alternatively invest in Crypto-Assets through funds and other wealth management vehicles, whose purpose is to acquire and hold Relevant Crypto-Assets for investment purposes. By doing so, investors can obtain exposure to price fluctuations of the fund's underlying Crypto-Assets, without directly owning any Crypto-Assets.

9. Interests in funds and wealth management vehicles are already subject to reporting under the CRS, either as Equity or Debt Interests in Investment Entities or as Financial Assets held in Custodial Accounts. However, the definition of Investment Entity does not currently contain Crypto-Assets as a category of eligible investments that would bring the Entity in scope of the CRS, as the definition presently only encompasses Financial Assets and money. The definition of Investment Entity is therefore expanded to include the activity of investing in Crypto-Assets.

Further amendments to improve CRS reporting

10. As set out above, a set of further amendments are made to the CRS and Commentary with a view to improving the quality and usability of CRS reporting. Each of the changes is briefly outlined below.

Expansion of the reporting requirements in respect of Account Holders, Controlling Persons and the Financial Accounts they own (Section I – Reporting requirements)

11. When the CRS was designed, the reporting requirements set out in Section I were primarily focused on the transmission of key identification items in respect of Account Holders and Controlling Persons, as well as on information related to the income realised and balances present on Financial Accounts.

12. At the same time, Reporting Financial Institutions may have knowledge of a set of other facts and circumstances surrounding the Account Holders, Controlling Persons and the Financial Accounts they own, which, if reported, allow tax administrations to better contextualise the information they receive under the CRS and to facilitate the use of the data for tax compliance purposes. The reporting requirements under the CRS are therefore expanded to cover the following:

- the role of Controlling Persons in relation to the Entity Account Holder and the role(s) of Equity Interest Holders in an Investment Entity – this ensures that tax administrations have visibility on the role(s) a Controlling Person/Equity Interest Holder plays with respect to the Entity, allowing a distinction between those Controlling Persons/Equity Interest Holders that have an interest through ownership, control or as beneficiaries, as opposed to those that have a managerial role (e.g. senior management officials, protectors, trustees);
- whether the account is a Preexisting Account or a New Account and whether a valid self-certification has been obtained – this information gives tax administrations visibility with respect to the due diligence procedures applied, and therewith gives insights into the reliability of the information;
- whether the account is a joint account, as well as the number of joint Account Holders – this information permits tax administrations to take the fact into account that the income and balance on joint accounts may not be attributable in full to each Account Holder, but would rather need to be apportioned, as appropriate, between the Account Holders; and
- the type of Financial Account – this distinction between Depository Accounts, Custodial Accounts, Equity and debt Interests and Cash Value Insurance Contracts allows tax administrations to better understand the financial investments held by their taxpayers.

Reliance on AML/KYC Procedures for determining Controlling Persons (Section VI – Due diligence requirements)

13. The conditions under which a Reporting Financial Institution can rely on AML/KYC Procedures to determine the Controlling Persons of a New Entity Account Holder have been moved into the text of the CRS itself. In particular, it is specified for New Entity Accounts that AML/KYC Procedures must be in line with 2012 FATF Recommendations. In addition, it is clarified that, if AML/KYC Procedures are not consistent with 2012 FATF Recommendations, the Reporting Financial Institution must apply substantially similar procedures.

Exceptional due diligence procedure for cases where a valid self-certification was not obtained, in order to ensure reporting with respect to such accounts (Sections II – VII – Due diligence requirements)

14. As the CRS requires Reporting Financial Institutions to obtain and validate self-certifications for all New Accounts, the CRS does not foresee any fall-back due diligence procedure to be applied in exceptional cases where a Reporting Financial Institution did not comply with the requirement to obtain a valid self-certification.

15. Reporting Financial Institutions are therefore required to temporarily determine the residence of the Account Holders and/or Controlling Persons on the basis of the due diligence procedures for Preexisting Accounts. It should be noted that this is not a standard procedure and is not an alternative to the requirement to obtain a valid self-certification.

Qualification of certain capital contribution accounts as Excluded Accounts (Section VIII(C)(17)(e) – Definition of Excluded Account)

16. So-called capital contribution accounts, the purpose of which is to block funds for a limited period of time in view of the incorporation of a new company or a pending capital increase, are now considered Excluded Accounts, provided that adequate safeguards are in place to avoid the misuse of such accounts. This is the case where such transactions are subject to regulation and, as a matter of law, are required to take place via a dedicated bank account, whereby the underlying funds are frozen until the capital contribution has taken place and, in the case of an incorporation, when the company has been legally established and registered in the jurisdiction's commercial register. As soon as the company is legally established and registered, the capital contribution account is then transformed into a regular Depository Account or the capital amount is transferred to a Depository Account and the initial capital contribution account is closed. On the contrary, if the company is not established, the contributions would be refunded to the subscriber(s).

17. In order to ensure that such accounts are only used for the completion of an imminent capital contribution transaction, such an account is treated as an Excluded Account only where the use of such accounts is prescribed by law and for a maximum period of 12 months.

Non-Reporting Financial Institution category for genuine charities

18. While most Active NFEs are not treated as Investment Entities even if they meet the Investment Entity definition, this carve-out does not apply to Entities that are Active NFEs by virtue of being a non-profit Entity as defined in subparagraph D(9)(h) of Section VIII. Representatives from the philanthropy sector have highlighted that this can lead to highly undesirable outcomes, requiring genuine public benefit foundations to apply due diligence procedures in respect of all beneficiaries of grant payments and report on grant payments to non-resident beneficiaries, such as for instance disadvantaged students receiving scholarships. At the same time, concerns have been expressed by governments that simply extending the carve out from the Investment Entity definition to all non-profit Entities described in Subparagraph D(9)(h) of Section VIII could give rise to situations where Investment Entities would circumvent their reporting obligations under the CRS by improperly claiming the status of non-profit Entities.

19. In light of these considerations, the CRS now contains an optional new Non-Reporting Financial Institution category for genuine Non-Profit Entities that (i) reflects the substantive conditions of Active NFEs pursuant to subparagraph D(9)(h) of Section VIII and (ii) makes the carve-out subject to adequate verification procedures by the tax administration of the jurisdiction in which the Entity is otherwise subject to reporting as an Investment Entity.

20. The Commentary language to Paragraph B of Section VIII now includes language outlining these conditions for excluding Qualified Non-Profit Entities from reporting obligations under the CRS. The Commentary also describes the confirmation a tax administration or other governmental authority would need to obtain before treating an Entity as a Qualified Non-Profit Entity.

Broadening of the scope of Depository Institution (Commentary to Depository Institution definition)

21. The Commentary on the term Depository Institution has been amended to expand the scope to include entities that are merely licensed to engage in certain banking activities but are not actually so engaged.

Notions of customer and business in the context of Investment Entities (Commentary to Investment Entity definition)

22. With respect to Investment Entities pursuant to subparagraph a of the definition, doubts have arisen as to the interpretation of the term “customer”, as well as the condition that the activities listed in subparagraph must be conducted “as a business”. This question is in particular relevant with respect to funds.

23. The scope of the definition is clarified via the terms “customer” and “business”, by explicitly confirming in Commentary that investors of funds can be considered “customers” and the funds themselves can be considered to conduct activities “as a business”. This is consistent with the interpretation of the definition of Financial Institution in the FATF Recommendations, on which subparagraph (a) is based.

Reporting in respect of dual-resident account-holders (paragraphs 4 and 7 to the Commentary on Section IV and VI, respectively)

24. The Commentary to the CRS acknowledges that an Entity or individual Account Holder may be resident for tax purposes in two or more jurisdictions. The Commentary also specifies that, in the context of the self-certification process, such dual-residents may rely on the tie-breaker rules contained in applicable tax conventions to determine their residence for tax purposes.

25. This may result in prematurely treating the Account Holder as tax resident in a single jurisdiction for the purposes of the CRS, leading to the CRS information with respect to the Account Holder not being reported to the other jurisdiction(s).

26. The Commentary is therefore revised in order to ensure that, in tiebreaker scenarios, all jurisdictions of tax residence should be self-certified by the Account Holder and the Account Holder should be treated as tax resident in all identified jurisdictions. The Commentary further clarifies that reliance on tiebreaker rules to determine the jurisdiction of residence for self-certification purposes is no longer permitted on a prospective basis, once the changes to the CRS have taken effect.

Reflecting Government Verification Services within the CRS due diligence procedures

27. At present, the CRS due diligence procedures are based on AML/KYC documentation, self-certifications and other account-related information collected by Reporting Financial Institutions. At the same time, technology is evolving in a direction that can potentially drastically simplify the documentation of taxpayers in a highly-reliable manner. Specifically, so-called Government Verification Services (GVS) may allow a third-party information provider, such as a Reporting Financial Institution, to obtain a direct confirmation in the form of an IT-token or other unique identifier from the tax administration of the jurisdiction of residence of the taxpayer in relation to their identity and tax residency.

28. Reporting Financial Institutions will be allowed to rely on a GVS procedure to document an Account Holder or Controlling Person in the CRS due diligence procedures, with the aim of making the CRS future-proof for future IT-developments. In this respect, the confirmation of an Account Holder's or Controlling Person's identity and tax residence via a GVS or similar IT-driven process is recognised as a functional equivalent to a TIN.

Look-through requirements in respect of Controlling Persons of publicly traded Entities (paragraphs 21 and 19 to the Commentary on Section V and VI, respectively)

29. The CRS due diligence procedures in respect of both Pre-existing and New Entity Accounts require Reporting Financial Institutions to look-through Passive NFEs to determine their Controlling Persons. In doing so, Reporting Financial Institutions may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures. In this respect, the interpretative note to FATF Recommendation 10 (customer due diligence) provides that financial institutions are not required to request information on the beneficial owner(s) of publicly traded companies if such company is already otherwise subject to disclosure requirements ensuring adequate transparency of beneficial ownership information. This exclusion is now included in the CRS, in order to maintain alignment with the FATF Recommendations and in light of the limited utility of such information for tax risk assessment purposes.

Integrating CBI/RBI guidance within the CRS (paragraph 3bis to Commentary on Section VII)

30. In October 2018, the OECD released explanatory guidance for Reporting Financial Institutions aimed at addressing the misuse of certain citizenship and residence by investment (CBI/RBI) schemes, allowing foreign individuals to obtain citizenship or temporary or permanent residence rights on the basis of local investments or against a flat fee, to circumvent the CRS.

31. The explanatory guidance reiterates that a Reporting Financial Institution may not rely on a self-certification or Documentary Evidence where it knows or has reason to know, that it is incorrect or unreliable. In making this determination, Reporting Financial Institutions should take into account the information published by the OECD on potentially high-risk CBI/RBI schemes. The guidance also includes a number of additional questions that Reporting Financial Institutions may raise to determine the appropriate jurisdiction(s) of CRS reporting. The explanatory guidance is now included in the Commentary.

Incorporating FAQs

32. Since the CRS was adopted in 2014, the OECD has been regularly asked to provide guidance on the interpretation of the CRS. This has been typically done through the development of frequently-asked questions (FAQs) that are published on the OECD website. In order to reflect the substantive guidance given through the FAQs in the CRS itself, language has been added to the Commentary in several places. FAQs not explicitly incorporated into the Commentary still remain valuable guidance for interpreting the CRS.

2 Amendments to the Rules

Section I: General Reporting Requirements

A. Subject to paragraphs C through F, each Reporting Financial Institution must report the following information with respect to each Reportable Account of such Reporting Financial Institution:

1. the:
 - a) name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable Person that is an Account Holder of the account and whether the Account Holder has provided a valid self-certification;
 - b) in the case of any Entity that is an Account Holder and that, after application of the due diligence procedures consistent with Sections V, VI and VII, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date, and place of birth of each Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity and whether a valid self-certification has been provided for each Reportable Person; and
 - c) whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders.
2. the account number (or functional equivalent in the absence of an account number), the type of account and whether the account is a Preexisting Account or a New Account;
3. the name and identifying number (if any) of the Reporting Financial Institution;
4. the account balance or value (including, in the case of a Cash Value Insurance Contract or Annuity Contract, the Cash Value or surrender value) as of the end of the relevant calendar year or other appropriate reporting period or, if the account was closed during such year or period, the closure of the account;
5. in the case of any Custodial Account:
 - a) the total gross amount of interest, the total gross amount of dividends, and the total gross amount of other income generated with respect to the assets held in the account, in each case paid or credited to the account (or with respect to the account) during the calendar year or other appropriate reporting period; and
 - b) the total gross proceeds from the sale or redemption of Financial Assets paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution acted as a custodian, broker, nominee, or otherwise as an agent for the Account Holder.
6. in the case of any Depository Account, the total gross amount of interest paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period;

6bis. in the case of any Equity Interest held in an Investment Entity that is a legal arrangement, the role(s) by virtue of which the Reportable Person is an Equity Interest holder: and

7. in the case of any account not described in subparagraph A(5) or (6), the total gross amount paid or credited to the Account Holder with respect to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution is the obligor or debtor, including the aggregate amount of any redemption payments made to the Account Holder during the calendar year or other appropriate reporting period.
- B. The information reported must identify the currency in which each amount is denominated.
- C. Notwithstanding subparagraph A(1), with respect to each Reportable Account that is a Preexisting Account, the TIN(s) or date of birth is not required to be reported if such TIN(s) or date of birth is not in the records of the Reporting Financial Institution and is not otherwise required to be collected by such Reporting Financial Institution under domestic law. However, a Reporting Financial Institution is required to use reasonable efforts to obtain the TIN(s) and date of birth with respect to Preexisting Accounts by the end of the second calendar year following the year in which such Accounts were identified as Reportable Accounts and whenever it is required to update the information relating to the Preexisting Account pursuant to domestic AML/KYC Procedures.
- D. Notwithstanding subparagraph A(1), the TIN is not required to be reported if (i) a TIN is not issued by the relevant Reportable Jurisdiction or (ii) the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.
- E. Notwithstanding subparagraph A(1), the place of birth is not required to be reported unless the Reporting Financial Institution is otherwise required to obtain and report it under domestic law and it is available in the electronically searchable data maintained by the Reporting Financial Institution.
- F. Notwithstanding paragraph A, the information to be reported with respect to [xxxx] is the information described in such paragraph, except for gross proceeds described in subparagraph A(5)(b).
- G. Notwithstanding subparagraph A(5)(b) and unless the Reporting Financial Institution elects otherwise with respect to any clearly identified group of accounts, the gross proceeds from the sale or redemption of a Financial Asset are not required to be reported to the extent such gross proceeds from the sale or redemption of such Financial Asset are reported by the Reporting Financial Institution under the Crypto-Asset Reporting Framework.
- [...]

Section V: Due Diligence for Preexisting Entity Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among Preexisting Accounts.

[...]

D. Review Procedures for Identifying Entity Accounts With Respect to Which Reporting Is Required

[...]

2. Determine Whether the Entity is a Passive NFE with One or More Controlling Persons Who Are Reportable Persons

[...]

b) **Determining the Controlling Persons of an Account Holder.** For the purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures.

[...]

Section VI: Due Diligence for New Entity Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among New Entity Accounts.

[...]

A. Review Procedures for Identifying Entity Accounts With Respect to Which Reporting Is Required

[...]

2. Determine Whether the Entity is a Passive NFE with One or More Controlling Persons Who Are Reportable Persons

[...]

b) **Determining the Controlling Persons of an Account Holder.** For the purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations. If the Reporting Financial Institution is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations, it must apply substantially similar procedures for the purpose of determining the Controlling Persons.

[...]

Section VII: Special Due Diligence Rules

The following additional rules apply in implementing the due diligence procedures described above:

A. Reliance on Self-Certifications and Documentary Evidence

A Reporting Financial Institution may not rely on a self-certification or Documentary Evidence if the Reporting Financial Institution knows or has reason to know that the self-certification or Documentary Evidence is incorrect or unreliable.

A bis. Temporary lack of Self-Certification

In exceptional circumstances where a self-certification cannot be obtained by a Reporting Financial Institution in respect of a New Account in time to meet its due diligence and reporting obligations with respect to the reporting period during which the account was opened, the Reporting Financial Institution must apply the due diligence procedures for Preexisting Accounts, until such self-certification is obtained and validated.

[...]

Section VIII: Defined Terms

A. Reporting Financial Institution

[...]

5. The term “**Depository Institution**” means any Entity that:

- a) accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business; or

100 |

b) holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers.

[...]

6. The term “Investment Entity” means any Entity:

- a) that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:
 - i. trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
 - ii. individual and collective portfolio management; or
 - iii. otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, or money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons; or
- b) the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph A(6)(a).

An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph A(6)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph A(6)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence. For the purposes of subparagraph A(6)(a)(iii), the term “otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons” does not include the provision of services effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers. The term “Investment Entity” does not include an Entity that is an Active NFE because it meets any of the criteria in subparagraphs D(9)(d) through (g).

This paragraph shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of “financial institution” in the Financial Action Task Force Recommendations.

[...]

7. The term “Financial Asset” includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, Relevant Crypto-Asset, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. The term “Financial Asset” does not include a non-debt, direct interest in real property.

[...]

9. The term “Specified Electronic Money Product” means any product that is:

- a) a digital representation of a single Fiat Currency;
- b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;
- c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;
- d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and

e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

10. The term "Central Bank Digital Currency" means any digital Fiat Currency issued by a Central Bank.

11. The term "Fiat Currency" means the official currency of a jurisdiction, issued by a jurisdiction or by a jurisdiction's designated Central Bank or monetary authority, as represented by physical banknotes or coins or by money in different digital forms, including bank reserves and Central Bank Digital Currencies. The term also includes commercial bank money and electronic money products (including Specified Electronic Money Products).

12. The term "Crypto-Asset" means a digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions.

13. The term "Relevant Crypto-Asset" means any Crypto-Asset that is not a Central Bank Digital Currency, a Specified Electronic Money Product or any Crypto-Asset for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined that it cannot be used for payment or investment purposes.

14. The term "Exchange Transaction" means any:

- a) exchange between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies; and
- b) exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets.

[...]

B. Non-Reporting Financial Institution

1. The term "**Non-Reporting Financial Institution**" means any Financial Institution that is:

- a) a Governmental Entity, International Organisation or Central Bank, other than:
 - i) with respect to a payment that is derived from an obligation held in connection with a commercial financial activity of a type engaged in by a Specified Insurance Company, Custodial Institution, or Depository Institution; or
 - ii) with respect to the activity of maintaining Central Bank Digital Currencies for Account Holders which are not Financial Institutions, Governmental Entities, International Organisations or Central Banks.

[...]

C. Financial Account

[...]

2. The term "**Depository Account**" includes any commercial, checking, savings, time, or thrift account, or an account that is evidenced by a certificate of deposit, thrift certificate, investment certificate, certificate of indebtedness, or other similar instrument maintained by a Depository Institution ~~Financial Institution~~ in the ordinary course of a banking or similar business. A Depository Account also includes:

102 |

a) an amount held by an insurance company pursuant to a guaranteed investment contract or similar agreement to pay or credit interest therein;

b) an account or notional account that represents all Specified Electronic Money Products held for the benefit of a customer; and

c) an account that holds one or more Central Bank Digital Currencies for the benefit of a customer.

[...]

9. The term “**Preexisting Account**” means a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution as of [xx/xx/xxxx] or, if the account is treated as a Financial Account solely by virtue of the amendments to the Common Reporting Standard, as of [effective date of the revised CRS-1 day].

10. The term “**New Account**” means a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution opened on or after [xx/xx/xx] or, if the account is treated as a Financial Account solely by virtue of the amendments to the Common Reporting Standard, on or after [effective date of the revised CRS].

[...]

17. The term “**Excluded Account**” means any of the following accounts:

[...]

e) an account established in connection with any of the following:

[...]

v) a foundation or capital increase of a company provided that the account satisfies the following requirements:

i) the account is used exclusively to deposit capital that is to be used for the purpose of the foundation or capital increase of a company, as prescribed by law;

ii) any amounts held in the account are blocked until the Reporting Financial Institution obtains an independent confirmation regarding the foundation or capital increase;

iii) the account is closed or transformed into an account in the name of the company after the foundation or capital increase;

iv) any repayments resulting from a failed foundation or capital increase, net of service provider and similar fees, are made solely to the persons who contributed the amounts; and

v) the account has not been established more than 12 months ago.

ebis) A Depository Account that represents all Specified Electronic Money Products held for the benefit of a customer, if the rolling average 90 day end-of-day aggregate account balance or value during any period of 90 consecutive days did not exceed USD 10,000 at any day during the calendar year or other appropriate reporting period.

D. Reportable Account

[...]

2. The term “**Reportable Person**” means a Reportable Jurisdiction Person other than (i) a corporation an Entity the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (ii) any corporation Entity that is a Related Entity of an Entity described in clause (i)...

[...]

E. Miscellaneous

[...]

7. The term “Government Verification Service” is an electronic process made available by a Reportable Jurisdiction to a Reporting Financial Institution for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of an Account Holder or Controlling Person.

[...]

Section X: Transitional Measures

A. The amendments to the Common Reporting Standard are effective as of [effective date of the revised CRS].

B. Notwithstanding paragraph A, under subparagraph A(1)(b) and A(6)(bis) of Section I, with respect to each Reportable Account that is maintained by a Reporting Financial Institution as of [effective date of the revised CRS-1 day] and for reporting periods ending by the second calendar year following such date, information with respect to the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person or Equity Interest holder of the Entity is only required to be reported if such information is available in the electronically searchable data maintained by the Reporting Financial Institution.

3 Amendments to the Commentary to the Rules

Commentary on Section I

[...]

Paragraph A – Information to be reported

3. Pursuant to paragraph A, each Reporting Financial Institution must report the following information with respect to each Reportable Account of such Reporting Financial Institution:

- a) in the case of any individual that is an Account Holder and a Reportable Person: the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth, whether the Account Holder has provided a valid self-certification and whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders;
- b) in the case of any Entity that is an Account Holder and a Reportable Person: the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s), whether the Account Holder has provided a valid self-certification and whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders;
- c) in the case of any Entity that is an Account Holder and that is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person:
 1. the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity; and
 2. the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s), date and place of birth of each Controlling Person that is a Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which the Reportable Person is a Controlling Person of the Entity and whether a valid self-certification has been provided for such Reportable Person;
- d) the account number (or functional equivalent in the absence of an account number) and the type of account and whether the account is a Preexisting Account or a New Account;
- e) the name and identifying number (if any) of the Reporting Financial Institution; and
- f) the account balance or value (including, in the case of a Cash Value Insurance Contract or Annuity Contract, the Cash Value or surrender value) as of the end of the relevant calendar year or other appropriate reporting period or, if the account was closed during such year or period, the closure of the account.

4. In addition, the following information must be reported:

[...]

bbis) in the case of any Equity Interest held in an Investment Entity that is a legal arrangement, the role(s) by virtue of which the Reportable Person is an Equity Interest holder.

[...]

Subparagraph A(1) – Role(s) of the Controlling Person

7bis. The role(s) of each Reportable Person that is a Controlling Person in respect of an Entity is required to be reported. The requirements to identify Controlling Persons, as well as their roles with respect to the Entity, are governed by AML/KYC Procedures, as set out in paragraphs 132 et seq. of the Commentary to Section VIII. Where a Reportable Person is a Controlling Person by virtue of more than one role in respect of an Entity other than a trust or a similar legal arrangement, the Reporting Financial Institution must report according to the hierarchy of roles indicated in paragraph 133 of the Commentary to Section VIII (i.e. ownership interests, control through other means, senior managing official), provided the identification of the role is required by AML/KYC Procedures. This is illustrated by the following example:

- Example: A Reporting Financial Institution maintains a Financial Account on behalf of an Entity Account Holder that is a corporation. The Reporting Financial Institution identifies that a Reportable Person is a Controlling Person of such Entity Account Holder by virtue of owning 51% of the ownership and voting interests in such Entity, as well as by being a senior managing official of such Entity. The Reporting Financial Institution is only required to indicate that the Reportable Person is a Controlling Person by virtue of its ownership interests, as this role comes first in the hierarchy specified in paragraph 7bis of Commentary to Section I.

7ter. Where a Reportable Person is a Controlling Person of a trust or a similar legal arrangement by virtue of more than one role, the Reporting Financial Institution must report each role, provided the identification of the roles is required by AML/KYC Procedures. This requirement also applies with respect to the identification of the roles of Equity Interest holders, pursuant to subparagraph A(6bis), of a trust or a similar legal arrangement.

[...]

Subparagraph A(2) – Account number, type of account, Preexisting or New Account

8bis. The Reporting Financial Institution must also report whether an account is a Preexisting Account or a New Account as defined under subparagraphs C(9) and C(10) of Section VIII, respectively.

8ter. The account type to be reported with respect to an account is the type of Financial Account maintained by the Reporting Financial Institution for the Account Holder, as described under subparagraph C(1) of Section VIII.

[...]

Subparagraph A(4) – Account balance or value

[...]

14. In the case of an account closure, the Reporting Financial Institution has no obligation to report the account balance or value before or at closure, but must report that the account was closed. In determining when an account is “closed”, reference must be made to the applicable law in a particular jurisdiction. If the applicable law does not address closure of accounts, an account will be considered to be closed according to the normal operating procedures of the Reporting Financial Institution that are consistently applied for all accounts maintained by such institution. For example, an equity or debt interest in a Financial Institution would generally be considered to be closed upon termination, transfer, surrender, redemption, cancellation, or liquidation. An account with a balance or value equal to zero or that is negative will not be a closed account solely by reason of such balance or value. Similarly, if a discretionary beneficiary of a trust that is a Financial Institution receives a distribution from the trust in a given year, but not in a following

106 |

year, the absence of a distribution does not constitute an account closure, as long as the beneficiary is not permanently excluded from receiving future distributions from the trust.

[...]

Subparagraph A(5)(b) – Gross proceeds

17. In the case of a Custodial Account, information to be reported includes the total gross proceeds from the sale or redemption of Financial Assets paid or credited to or with respect to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution acted as a custodian, broker, nominee, or otherwise as an agent for the Account Holder. The term "sale or redemption" means any sale or redemption of Financial Assets, determined without regard to whether the owner of such Financial Assets is subject to tax with respect to such sale or redemption.

[...]

19. With respect to a sale that is effected by a broker that results in a payment of gross proceeds, the date the gross proceeds are considered paid is the date that the proceeds of such sale are credited to or with respect to the account of or otherwise made available to the person entitled to the payment.

20. The total gross proceeds from a sale or redemption means the total amount realised as a result of a sale or redemption of Financial Assets. In the case of a sale effected by a broker, the total gross proceeds from a sale or redemption means the total amount paid or credited to or with respect to the account of the person entitled to the payment increased by any amount not so paid by reason of the repayment of margin loans; the broker may (but is not required to) take commissions with respect to the sale into account in determining the total gross proceeds. In the case of a sale of an interest bearing debt obligation, gross proceeds includes any interest accrued between interest payment dates.

[...]

Paragraph C through G – Exceptions

Taxpayer Identification Number and date of birth

[...]

25. Paragraph C contains an exception applicable to Preexisting Accounts: the TIN or date of birth is not required to be reported if (i) such TIN or date of birth is not in the records of the Reporting Financial Institution, and (ii) there is not otherwise a requirement for such TIN or date of birth to be collected by such Reporting Financial Institution under domestic law. Thus, the TIN or date of birth is required to be reported if either:

- the TIN or date of birth is in the records of the Reporting Financial Institution (whether or not there is an obligation to have it in the records); or
- the TIN or date of birth is not in the records of the Reporting Financial Institution, but it is otherwise required to be collected by such Reporting Financial Institution under domestic law (e.g. AML/KYC Procedures).

26. The "records" of a Reporting Financial Institution include the customer master file and electronically searchable information (see paragraph 34 below). A "customer master file" includes the primary files of a Reporting Financial Institution for maintaining account holder information, such as information used for contacting account holders and for satisfying AML/KYC Procedures. Reporting Financial Institutions would generally have a two-year period to complete the review procedures for identifying Reportable Accounts among Lower Value Accounts (see paragraph 51 of the Commentary on Section III) and, thus, could first

review their electronic records (or obtain TIN or date of birth from the Account Holder) and then review their paper records.

27. In addition, even where a Reporting Financial Institution does not have the TIN or date of birth for a Preexisting Account in its records and is not otherwise required to collect such information under domestic law, the Reporting Financial Institution is required to use reasonable efforts to obtain the TIN and date of birth with respect to Preexisting Accounts by the end of the second calendar year following the year in which such Accounts were identified as Reportable Accounts and whenever it is required to update the information relating to the Preexisting Account pursuant to domestic AML/KYC Procedures, unless one of the exceptions in paragraph D applies with respect to the TIN and it is not required to be reported.

28. "Reasonable efforts" means genuine attempts to acquire the TIN and date of birth of the Account Holder of a Reportable Account. Such efforts must be made, at least once a year, during the period between the identification of the Preexisting Account as a Reportable Account and the end of the second calendar year following the year of that identification and whenever it is required to update the information relating to the Preexisting Account pursuant to domestic AML/KYC Procedures. Examples of reasonable efforts include contacting the Account Holder (e.g. by mail, in-person or by phone), including a request made as part of other documentation or electronically (e.g. by facsimile or by e-mail); and reviewing electronically searchable information maintained by a Related Entity of the Reporting Financial Institution, in accordance with the aggregation principles set forth in paragraph C of Section VII. However, reasonable efforts do not necessarily require closing, blocking, or transferring the account, nor conditioning or otherwise limiting its use. Notwithstanding the foregoing, reasonable efforts may continue to be made ~~after the abovementioned period~~ at any time.

[...]

Financial Assets subject to reporting under Crypto-Asset Reporting Framework

36. Paragraph G contains an optional exception for reporting by Reporting Financial Institutions with respect to the gross proceeds from the sale or redemption of a Financial Asset, to the extent such gross proceeds from the sale or redemption of such Financial Asset are reported by the Reporting Financial Institution under the Crypto-Asset Reporting Framework, as illustrated by the following example:

An individual, A, holds a Custodial Account with C, a custodial Crypto-Asset exchange that is a Reporting Financial Institution. At the beginning of the year, A holds 5 units of security token X in the Custodial Account with C. Throughout the year, A acquires an additional 3 units of security token X and disposes of 2 units. C reports the account balance of the Custodial Account under subparagraph A(4). C reports the disposals and acquisitions of security token X under the Crypto-Asset Reporting Framework and is therefore not required to report the gross proceeds from the disposals of security token X under subparagraph A(5)(b).

[...]

Commentary on Section IV

1. This Section contains the due diligence procedures for New Individual Accounts and provides for the collection of a self-certification (and confirmation of its reasonableness).
2. According to paragraph A, upon account opening, the Reporting Financial Institution must:
 - obtain a self-certification, which may be part of the account opening documentation, that allows the Reporting Financial Institution to determine the Account Holder's residence(s) for tax purposes; and

- confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Financial Institution in connection with the opening of the account, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

2bis. While as a general rule a self-certification must be obtained on the day of the account opening, there may be a limited number of circumstances, where due to the specificities of a business sector it is not possible to obtain a self-certification on 'day one' of the account opening process. For example, this may be the case where an insurance contract has been assigned from one person to another, where an account holder changes as a result of a court order, where a newly created company is in the process of obtaining a TIN or where an investor acquires shares in an investment trust on the secondary market. In addition, it is acknowledged that, even where a self-certification is obtained at account opening, validation of the self-certification may not always be completed on the day of the account opening (e.g. in circumstances where validation is a process undertaken by a back-office function within the Reporting Financial Institution). In these circumstances, the self-certification must be both obtained and validated by the Reporting Financial Institution as quickly as feasible, and in any case within a period of 90 calendar days and in time to be able to meet its due diligence and reporting obligations with respect to the reporting period during which the account was opened. In this respect, it is expected that jurisdictions have strong measures in place to ensure that valid self-certifications are always obtained for New Accounts (as described in paragraph 18 to the Commentary on Section IX).

[...]

4. The self-certification must allow determining the Account Holder's residence(s) for tax purposes. Generally, an individual will only have one jurisdiction of residence. However, an individual may be resident for tax purposes in two or more jurisdictions under the domestic laws of such jurisdictions. In those circumstances, the expectation is that all jurisdictions of residence are to be declared in a self-certification and that the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account in respect of each Reportable Jurisdiction. The domestic laws of the various jurisdictions lay down the conditions under which an individual is to be treated as fiscally 'resident'. They cover various forms of attachment to a jurisdiction which, in the domestic taxation laws, form the basis of a comprehensive taxation (full liability to tax). They also cover cases where an individual is deemed, according to the taxation laws of a jurisdiction, to be resident of that jurisdiction (e.g. diplomats or other persons in government service). ~~To solve cases of double residence, tax conventions contain special rules which give the attachment to one jurisdiction a preference over the attachment of the other jurisdiction for purposes of these conventions. Generally, an individual will be resident for tax purposes in a jurisdiction if, under the laws of that jurisdiction (including tax conventions), he pays or should be paying tax therein by reason of his domicile, residence or any other criterion of a similar nature, and not only from sources in that jurisdiction. Dual resident individuals may rely on the tiebreaker rules contained in tax conventions (if applicable) to solve cases of double residence for determining their residence for tax purposes (see paragraph 23 below), until [effective date of the amended CRS]. Following [effective date of the amended CRS], dual resident individuals that are (re-) documented may not rely on tiebreaker rules and will be expected to declare all their jurisdictions of residence.~~

[...]

Requirements for validity of self-certification

7. A "self-certification" is a certification by the Account Holder that provides the Account Holder's ~~or~~ status and any other information that may be reasonably requested by the Reporting Financial Institution to fulfil its reporting and due diligence obligations, such as whether the Account Holder is resident for tax purposes in a Reportable Jurisdiction. With respect to New Individual Accounts, a self-certification is valid only if it is signed (or otherwise positively affirmed) by the Account Holder, it is dated at the latest at the date of receipt, and it contains the Account Holder's:

- a) name;
- b) residence address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) TIN with respect to each Reportable Jurisdiction (see paragraph 8 below); and
- e) date of birth (see paragraph 8 below).

The self-certification may be pre-populated by the Reporting Financial Institution to include the Account Holder's information, except for the jurisdiction(s) of residence for tax purposes, to the extent already available in its records.

[...]

11. A self-certification may be signed (or otherwise positively affirmed) by any person authorised to sign on behalf of the Account Holder under domestic law. A person authorised to sign a self-certification generally includes an executor of an estate, any equivalent of the former title, and any other person that has been provided written authorisation by the Account Holder to sign documentation on such person's behalf.

11bis. A self-certification is otherwise positively affirmed if the person making the self-certification provides the Reporting Financial Institution with an unambiguous acknowledgement that they agree with the representations made through the self-certification. In all cases, the positive affirmation is expected to be captured by the Reporting Financial Institution in a manner such that it can credibly demonstrate that the self-certification was positively affirmed (e.g. voice recording, digital footprint, etc.). The approach taken by the Reporting Financial Institution in obtaining the self-certification is expected to be in a manner consistent with the procedures followed by the Reporting Financial Institution for the opening of the account. The Reporting Financial Institution will need to maintain a record of this process for audit purposes, in addition to the self-certification itself.

[...]

Reasonableness of self-certifications

[...]

25. In the case of a self-certification that would otherwise fail the reasonableness test, it is expected that in the course of the account opening procedures the Reporting Financial Institution would obtain either (i) a valid self-certification, or (ii) a reasonable explanation and documentation (as appropriate) supporting the reasonableness of the self-certification (and retain a copy or a notation of such explanation and documentation). Examples of such "reasonable explanation" include a statement by the individual that he or she (1) is a student at an educational institution in the relevant jurisdiction and holds the appropriate visa (if applicable); (2) is a teacher, trainee, or intern at an educational institution in the relevant jurisdiction or a participant in an educational or cultural exchange visitor program, and holds the appropriate visa (if applicable); (3) is a foreign individual assigned to a diplomatic post or a position in a consulate or embassy in the relevant jurisdiction; or (4) is a frontier worker or employee working on a truck or train travelling between jurisdictions. The following example illustrates the application of this paragraph: A Reporting Financial Institution obtains a self-certification for the Account Holder upon account opening. The jurisdiction of residence for tax purposes contained in the self-certification conflicts with the residence address contained in the documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. The Account Holder explains that she is a diplomat from a particular jurisdiction and that, as a consequence, she is resident in such jurisdiction; she also presents her diplomatic passport. Because the Reporting Financial Institution obtained a reasonable explanation and documentation supporting the reasonableness of the self-certification, the self-certification passes the reasonableness test.

110 |

25bis. Similarly, where an individual Account Holder indicates on a self-certification that he or she does not have a residence for tax purposes, the Reporting Financial Institution is required to confirm the reasonableness of the self-certification on the basis of other documentation, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures that is at its disposal. For instance, the fact that the self-certification indicates that the Account Holder has no residence for tax purposes but the other documentation on file contains an address constitutes a reason to doubt the validity of the self-certification. In such cases, the Reporting Financial Institution must ensure that it obtains a reasonable explanation and documentation, as appropriate, that supports the reasonableness of the self-certification. If the Reporting Financial Institution does not obtain a reasonable explanation as to the reasonableness of the self-certification, the Reporting Financial Institution may not rely on the self-certification and must obtain a new, valid self-certification from the Account Holder.

[...]

Commentary on Section V

[...]

Paragraph D – Review procedures

[...]

Subparagraph D2 – Review procedure for Controlling Persons

[...]

20. For purposes of determining whether the Account Holder is a Passive NFE, according to subparagraph D(2)(a), the Reporting Financial Institution must obtain a self-certification from the Account Holder to establish its status, unless it has information in its possession or that is publicly available (see paragraph 12 above), based on which it can reasonably determine that the Account Holder is an Active NFE or a Financial Institution other than a non-participating professionally managed investment entity (i.e. an Investment Entity described in subparagraph A(6)(b) of Section VIII that is not a Participating Jurisdiction Financial Institution). For example, a Reporting Financial Institution could reasonably determine that the Account Holder is an Active NFE where the Account Holder is legally prohibited from conducting activities or operations, or holding assets, for the production of passive income (see paragraph 126 of the Commentary on Section VIII). The self-certification to establish the Account Holder's status must comply with the requirements for the validity of self-certification with respect to Preexisting Entity Accounts (see paragraphs 13-17 above). A Reporting Financial Institution that cannot determine the status of the Account Holder as an Active NFE or a Financial Institution other than non-participating professionally managed investment entity must presume that it is a Passive NFE.

21. For the purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, according to subparagraph D(2)(b), a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures consistent with FATF Recommendation 10, where a publicly listed company exercises control over an Account Holder that is a Passive NFE there is no requirement to determine the Controlling Persons of such company, if such company is already subject to disclosure requirements ensuring adequate transparency of beneficial ownership information.

[...]

Commentary on Section VI

[...]

4bis. In a limited number of circumstances where a self-certification cannot be obtained or validated upon account opening, the self-certification must be both obtained and validated by the Reporting Financial Institution as quickly as feasible and in any case within a period of 90 calendar days and in time to be able to meet its due diligence and reporting obligations with respect to the reporting period during which the account was opened (see paragraph 2bis of the Commentary on Section IV).

[...]

7. The self-certification must allow determining the Account Holder's residence(s) for tax purposes. It may be rare in practice for an Entity to be subject to tax as a resident in more than one jurisdiction, but it is, of course, possible. In those circumstances, the expectation is that all jurisdictions of residence are to be declared in a self-certification and that the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account in respect of each Reportable Jurisdiction. The domestic laws of the various jurisdictions lay down the conditions under which an Entity is to be treated as fiscally 'resident'. They cover various forms of attachment to a jurisdiction which, in the domestic taxation laws, form the basis of a comprehensive taxation (full tax liability). To solve cases of double residence, tax conventions contain special rules which give the attachment to one jurisdiction a preference over the attachment of the other jurisdiction for purposes of those conventions. Generally, an Entity will be resident for tax purposes in a jurisdiction if, under the laws of that jurisdiction (including tax conventions), it pays or should be paying tax therein by reason of its domicile, residence, place of management or incorporation, or any other criterion of a similar nature, and not only from sources in that jurisdiction. Dual resident Entities may rely on the tiebreaker rules contained in tax conventions (if applicable) to solve cases of double residence for determining their residence for tax purposes (see paragraph 13 below), until [effective date of the amended CRS]. Following [effective date of the amended CRS], dual resident Entities that are (re-)documented may not rely on tiebreaker rules and will be expected to declare all their jurisdictions of residence.

[...]

Paragraph A(2) – Review procedure for Controlling Persons

[...]

19. For the purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, according to subparagraph A(2)(b), a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such AML/KYC Procedures are consistent with FATF Recommendations 10 and 25 (as adopted in February 2012). If the Reporting Financial Institution is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations, it must apply substantially similar procedures for the purpose of determining the Controlling Persons. Consistent with FATF Recommendation 10, where a publicly listed company exercises control over an Account Holder that is a Passive NFE, there is no requirement to determine the Controlling Persons of such company, if such company is already subject to disclosure requirements ensuring adequate transparency of beneficial ownership information.

[...]

Commentary on Section VII

[...]

Paragraph A – Reliance on Self-Certification and Documentary Evidence

2. Paragraph A contains the standards of knowledge applicable to a self-certification or Documentary Evidence. It provides that a Reporting Financial Institution may not rely on a self-certification or Documentary Evidence if the Reporting Financial Institution knows (i.e. has actual knowledge) or has reason to know that the self-certification or Documentary Evidence is incorrect or unreliable.

3. A Reporting Financial Institution has reason to know that a self-certification or Documentary Evidence is unreliable or incorrect if its knowledge of relevant facts or statements contained in the self-certification or other documentation, including the knowledge of the relevant relationship managers, if any (see paragraphs 38-42 and 50 of the Commentary on Section III), is such that a reasonably prudent person in the position of the Reporting Financial Institution would question the claim being made. A Reporting Financial Institution also has reason to know that a self-certification or Documentary Evidence is unreliable or incorrect if there is information in the documentation or in the Reporting Financial Institution's account files that conflicts with the person's claim regarding its status.

3bis. In confirming the reasonableness of a self-certification, Reporting Financial Institutions may be confronted with instances where an Account Holder or Controlling Person has provided documentation issued under a citizenship or residence by investment scheme (CBI/RBI scheme), which allows a foreign individual to obtain citizenship or temporary or permanent residence rights on the basis of local investments or against a flat fee. Certain high-risk CBI/RBI schemes may be potentially misused to circumvent reporting under the CRS. Such potentially high-risk CBI/RBI schemes are those that give a taxpayer access to a low personal income tax rate on offshore financial assets and do not require significant physical presence in the jurisdiction offering the CBI/RBI scheme. The OECD endeavours to publish information on such potentially high-risk CBI/RBI schemes on its website. It is expected that Reporting Financial Institutions rely on the OECD-published information in making the determination of whether they have a reason to know that the self-certification is incorrect or unreliable. In particular, where the Reporting Financial Institution has doubts as to the tax residency(ies) of an Account Holder or Controlling Person related to the fact that such person is claiming residence in a jurisdiction offering a potentially high-risk CBI/RBI scheme, the Reporting Financial Institution should not rely on such self-certification until it has taken further measures to ascertain the tax residency(ies) of such persons, including through raising further questions. Examples of such questions may include whether the Account Holder (1) has obtained residence rights under an CBI/RBI scheme; (2) holds residence rights in any other jurisdiction(s); and (3) has spent more than 90 days in any other jurisdiction(s) during the previous year, as well as (4) the jurisdictions in which the Account Holder has filed personal income tax returns during the previous year. The responses to these questions, accompanied by the relevant supporting documentation where applicable, should assist the Reporting Financial Institution in ascertaining whether the self-certification passes the reasonableness test.

Standards of knowledge applicable to self-certifications

4. A Reporting Financial Institution has reason to know that a self-certification provided by a person is unreliable or incorrect if the self-certification is incomplete with respect to any item on the self-certification that is relevant to the claims made by the person, the self-certification contains any information that is inconsistent with the person's claim, or the Reporting Financial Institution has other account information that is inconsistent with the person's claim. A Reporting Financial Institution that relies on a service provider to review and maintain a self-certification is considered to know or have reason to know the facts within the knowledge of the service provider.

4bis. A Reporting Financial Institution will have reason to know that a self-certification is unreliable or incorrect if the self-certification does not contain a TIN and the information disseminated by the OECD indicates that the Reportable Jurisdiction issues TINs to all tax residents. The Common Reporting Standard does not require a Reporting Financial Institution to confirm the format and other specifications of a TIN with the information disseminated by the OECD. However, Reporting Financial Institutions may

nevertheless wish to do so in order to enhance the quality of the information collected and minimise the administrative burden associated with any follow up concerning reporting of an incorrect TIN. In this case, they may also use regional and national websites providing a TIN check module for the purpose of further verifying the accuracy of the TIN provided in the self-certification.

4ter. There may be instances where the AML/KYC Procedures to be applied by Reporting Financial Institutions change. In this respect, Section VIII(E)(2) provides that the term "AML/KYC Procedures" means the customer due diligence procedures of a Reporting Financial Institution pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such a Reporting Financial Institution is subject. Consequently, for carrying out the due diligence procedures of Sections III-VII, the applicable AML/KYC Procedures are those to which a Reporting Financial Institution is subject at a given moment in time, as long as, for New Accounts, such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations. Where there is an amendment to the applicable AML/KYC Procedures (e.g. upon a jurisdiction implementing new FATF Recommendations), Reporting Financial Institutions may be required to collect and maintain additional information for AML/KYC purposes in that jurisdiction. For the purposes of the due diligence procedures set out in Sections III-VII and in line with paragraph 17 of the Commentary on Section III, the additional information obtained under such amended AML/KYC Procedures must be used to determine whether there has been a change of circumstances in relation to the identity and/or reportable status of Account Holders and/or Controlling Persons. As explained in paragraph 4, above, if the additional information obtained is inconsistent with the claims made by a person in a self-certification, then there has been a change in circumstances and a Reporting Financial Institution will have a reason to know that a self-certification is unreliable or incorrect.

[...]

Paragraph Abis – Temporary lack of Self-Certification

10bis. Paragraph Abis contains the special due diligence procedure that must be temporarily applied in exceptional circumstances where a self-certification cannot be obtained and validated by a Reporting Financial Institution in respect of a New Account in time to meet its due diligence and reporting obligations with respect to the reporting period during which the account was opened. Where the self-certification cannot be obtained and validated in respect of a New Individual Account, the Reporting Financial Institution must temporarily apply the due diligence procedures for Preexisting Individual Accounts under Section III. Similarly, where a self-certification cannot be obtained and validated in respect of a New Entity Account, the Reporting Financial Institution must temporarily apply the due diligence procedures for Preexisting Entity Accounts under Section V.

10ter. Notwithstanding the above, for the purposes of subparagraph A(2) of Section I, such accounts should be reported upon as New Accounts.

[...]

Commentary on Section VIII

[...]

Paragraph A – Reporting Financial Institution

[...]

114 |

Subparagraph A(3) through (811) – Financial Institution

[...]

Custodial Institution

9. Subparagraph A(4) defines the term “Custodial Institution” as any Entity that holds, as a substantial portion of its business, Financial Assets for the account of others.

10. It further establishes the ‘substantial portion’ test. An Entity holds Financial Assets for the account of others as a substantial portion of its business if the Entity’s gross income attributable to the holding of Financial Assets and related financial services equals or exceeds 20% of the Entity’s gross income during the shorter of:

- the three-year period that ends on 31 December (or the final day of a non-calendar year accounting period) prior to the year in which the determination is being made; or
- the period during which the Entity has been in existence.

‘Income attributable to holding Financial Assets and related financial services’ means custody, account maintenance, and transfer fees; commissions and fees earned from executing and pricing securities transactions with respect to Financial Assets held in custody; income earned from extending credit to customers with respect to Financial Assets held in custody (or acquired through such extension of credit); income earned on the bid-ask spread of Financial Assets held in custody; and fees for providing financial advice with respect to Financial Assets held in (or potentially to be held in) custody by the entity; and for clearance and settlement services.

10bis. Income attributable to related financial services also includes commissions and fees from holding, transferring and exchanging of Relevant Crypto-Assets held in custody.

10ter. For the purposes of the gross income test, all remuneration for the relevant activities of an Entity is to be taken into account, independent of whether that remuneration is paid directly to the Entity to which the test is applied or to another Entity. For example, in certain instances, a professional accounting or law firm sets up a trust for a client and, as part of that process, appoints a corporate trustee. The client then pays the accounting or law firm for all services rendered in relation to the set-up of the trust, including the appointment of the corporate trustee and other trustee services. As such, the corporate trustee itself does not receive a direct remuneration for its services as these are paid to the accounting or law firm as part of the overall package. This issue can also arise in the context of Entities that provide custodial services if the fees for such services are paid to another Entity. In both instances, such remuneration should be taken into account for the purposes of the gross income test.

11. Entities that safe keep Financial Assets for the account of others, such as custodian banks, brokers and central securities depositories, would generally be considered Custodial Institutions. Entities that do not hold Financial Assets for the account of others, such as insurance brokers, will not be Custodial Institutions.

11bis. For Financial Assets issued in the form of a Relevant Crypto-Asset, “safekeeping” is understood to also include the safekeeping or administration of instruments enabling control over such assets (for example, private keys), to the extent that the Entity has the ability to manage, trade or transfer to third parties the underlying Financial Assets on the user’s behalf. Consequently, an Entity that solely offers storage or security services for private keys to such Financial Assets, would not be considered a Custodial Institution.

Depository Institution

12. Subparagraph A(5) defines the term “Depository Institution” as any Entity that a) accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business; or b) holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers.

13. An Entity is considered to ~~be engaged in~~ accept deposits in the ordinary course of a ‘banking or similar business’ if, in the ordinary course of its business with customers, the Entity accepts deposits or other similar investments of funds and regularly engages in, or is licenced to engage in, one or more of the following activities:

- a) ~~making~~ing personal, mortgage, industrial, or other loans or ~~providing~~ing other extensions of credit;
- b) ~~purchasing~~ing, ~~selling~~ing, ~~discounting~~ing, or ~~negotiating~~ing accounts receivable, instalment obligations, notes, drafts, checks, bills of exchange, acceptances, or other evidences of indebtedness;
- c) ~~issuing~~ing letters of credit and ~~negotiating~~ing drafts drawn thereunder;
- d) ~~providing~~ing trust or fiduciary services;
- e) ~~financing~~ing foreign exchange transactions; or
- f) ~~entering~~ing into, ~~purchasing~~ing, or ~~disposing~~ing of finance leases or leased assets.

An Entity is not considered to ~~be engaged in~~ accept deposits in the ordinary course of a banking or similar business if the Entity solely accepts deposits from persons as a collateral or security pursuant to a sale or lease of property or pursuant to a similar financing arrangement between such Entity and the person holding the deposit with the Entity.

14. ~~Savings banks, commercial banks, savings and loan associations, and credit unions would generally be considered Depository Institutions. However, whether an Entity conducts a banking or similar business is determined based upon the character of the actual activities of such Entity.~~

14. An Entity is also considered a Depository Institution if it holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers. In most instances, such Entity will be the issuer of the Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies. With respect to Specified Electronic Money Products issued in the form of a Crypto-Asset, the Depository Institution that holds such product will typically be a custodial Crypto-Asset exchange or wallet provider.

[...]

Investment Entity

[...]

16. Subparagraph A(6)(a) defines the first type of “Investment Entity” as any Entity that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:

- a) trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
- b) individual and collective portfolio management; or
- c) otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, ~~or money~~ (including Central Bank Digital Currencies), or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons.

Such activities or operations do not include rendering non-binding investment advice to a customer. For purposes of subparagraph A(6)(a), the term “customer” includes the Equity Interest holder of a collective

investment vehicle, whereby the collective investment vehicle is considered to conduct its activities or operations as a business. For purposes of subparagraph A(6)(a)(iii), the term "investing, administering, or trading" does not comprise the provision of services effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers.

17. Subparagraph A(6)(b) defines the second type of "Investment Entity" as any Entity the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph A(6)(a). An Entity is 'managed by' another Entity if the managing Entity performs, either directly or through another service provider, any of the activities or operations described in subparagraph A(6)(a) on behalf of the managed Entity. However, an Entity does not manage another Entity if it does not have discretionary authority to manage the Entity's assets (in whole or part). Where an Entity is managed by a mix of Financial Institutions, NFEs or individuals, the Entity is considered to be managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph A(6)(a), if any of the managing Entities is such another Entity. For example, a private trust company that acts as a registered office or registered agent of a trust or performs administrative services unrelated to the Financial Assets, Relevant Crypto-Assets or money of the trust, does not conduct the activities and operations described in subparagraph (A)(6)(a) on behalf of the trust and thus the trust is not "managed by" the private trust company within the meaning of subparagraph (A)(6)(b). Also, an Entity that invests all or a portion of its assets in a mutual fund, exchange traded fund, or similar vehicle will not be considered "managed by" the mutual fund, exchange traded fund, or similar vehicle. In both of these examples, a further determination needs to be made as to whether the Entity is managed by another Entity for the purpose of ascertaining whether the first-mentioned Entity falls within the definition of Investment Entity, as set out in subparagraph (A)(6)(b).

18. An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph A(6)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph A(6)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of:

- the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or
- the period during which the Entity has been in existence.

As clarified in paragraph 10ter, above, for the purposes of the gross income test, all remuneration for the relevant activities of an Entity is to be taken into account, independent of whether that remuneration is paid directly to the Entity to which the test is applied or to another Entity.

19. The term "Investment Entity", as defined in subparagraph A(6), does not include an Entity that is an Active NFE because it meets any of the criteria in subparagraphs D(9)(d) through (g) (i.e. holding NFEs and treasury centres that are members of a nonfinancial group; start-up NFEs; and NFEs that are liquidating or emerging from bankruptcy).

20. An Entity would generally be considered an Investment Entity if it functions or holds itself out as a collective investment vehicle, mutual fund, exchange traded fund, private equity fund, hedge fund, venture capital fund, leveraged buy-out fund or any similar investment vehicle established with an investment strategy of investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets. An Entity that primarily conducts as a business investing, administering, or managing non-debt, direct interests in real property on behalf of other persons, such as a type of real estate investment trust, will not be an Investment Entity.

[...]

Financial Asset

[...]

24. Within that context, subparagraph A(7) provides that the term "Financial Asset" includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, Relevant Crypto-Asset, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. However, the term "Financial Asset" does not include a non-debt, direct interest in real property; or a commodity that is a physical good, such as wheat.

[...]

25bis. In each case, the determination of whether an asset is a Financial Asset is independent from the form in which such asset is issued. Therefore, an asset issued in the form of a Crypto-Asset may simultaneously be a Financial Asset.

[...]

Specified Electronic Money Product

29bis. Subparagraph A(9) defines the term "Specified Electronic Money Product" as any product that is:

- a) a digital representation of a single Fiat Currency;
- b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;
- c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;
- d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and
- e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

29ter. Subparagraph A(9)(a) requires that a product must be a digital representation of a single Fiat Currency, in order to be a Specified Electronic Money Product. A product will be considered to digitally represent and reflect the value of the Fiat Currency that it is denominated in. Consequently, a product that reflects the value of multiple currencies or assets is not a Specified Electronic Money Product.

29quater. Subparagraph A(9)(b) provides that the product must be issued on receipt of funds. This part of the definition means that a Specified Electronic Money Products is a prepaid product. The act of "issuing" is interpreted broadly to include the activity of making available pre-paid stored value and means of payment in exchange for funds. In this respect, both electronically and magnetically stored products may be "issued", including online payment accounts and physical cards using magnetic stripe technology. In addition, this subparagraph provides that the product must be issued for the purpose of making payment transactions.

29quinquies. Subparagraph A(9)(c) requires that, in order to be a Specified Electronic Money Product, a product must be represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency. In this respect, a "claim" includes any monetary claim against the issuer, reflecting the value of the Fiat Currency represented by the electronic money product issued to the customer.

29sexies. Under subparagraph A(9)(d), a product must be accepted by a natural or legal person other than the issuer in order to be a Specified Electronic Money Product, whereby such third parties must accept the electronic money product as a means of payment. Consequently, monetary value stored on specific pre-paid instruments, designed to address precise needs that can be used only in a limited way, because they allow the electronic money holder to purchase goods or services only in the premises of the electronic money issuer or within a limited network of service providers under direct commercial agreement with a professional issuer, or because they can be used only to acquire a limited range of goods or services, are not considered Specified Electronic Money Products.

29septies. Subparagraph A(9)(e) provides that the issuer of the product must be subject to supervision to ensure the product is redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product, in order to be a Specified Electronic Money Product. In this respect, the "same" Fiat Currency refers to the Fiat Currency that the electronic money product is a digital representation of. When proceeding to a redemption, it is acknowledged that the issuer can deduct from the redemption amount any fees or transaction costs.

29octies. The definition excludes those products that are created solely to facilitate a funds transfer pursuant to instructions of a customer and that cannot be used to store value. For example, such products may be used to enable an employer to transfer the monthly wages to its employees or to enable a migrant worker to transfer funds to relatives living in another country. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

Central Bank Digital Currency, Fiat Currency, Crypto-Asset, Relevant Crypto-Asset, and Exchange Transaction

The terms "Central Bank Digital Currency", "Fiat Currency", "Crypto-Asset", "Relevant Crypto-Asset", and "Exchange Transaction" should be interpreted consistently with the Commentary of the Crypto-Asset Reporting Framework.

[...]

Paragraph B – Non-Reporting Financial Institution

[...]

Subparagraph B(1) – In general

30. Subparagraph B(1) sets out the various categories of Non-Reporting Financial Institutions (i.e. Financial Institutions that are excluded from reporting). "Non-Reporting Financial Institution" means any Financial Institution that is:

- a) a Governmental Entity, International Organisation or Central Bank, other than:
 - i. with respect to a payment that is derived from an obligation held in connection with a commercial financial activity of a type engaged in by a Specified Insurance Company, Custodial Institution, or Depository Institution; or

- ii. with respect to the activity of maintaining Central Bank Digital Currencies for Account Holders which are not Financial Institutions, Governmental Entities, International Organisations or Central Banks.

[...]

Subparagraphs B(2) through (4) – Governmental Entity, International Organisation and Central Bank

31. A Financial Institution that is a Governmental Entity, International Organisation or Central Bank is a Non-Reporting Financial Institution, according to subparagraph B(1)(a), other than with respect to a payment that is derived from an obligation held in connection with a commercial activity of a type engaged in by a Specified Insurance Company, Custodial Institution, or Depository Institution. According to subparagraph B(1)(a), a Financial Institution that is a Governmental Entity, International Organisation or Central Bank is a Non-Reporting Financial Institution. However, under subparagraph B(1)(a)(i), the exclusion does not apply with respect to a payment that is derived from an obligation held in connection with a financial activity of a type engaged in by a Specified Insurance Company, Custodial Institution, or Depository Institution. Equally, under subparagraph B(1)(a)(ii), the exclusion does not apply with respect to the activity of maintaining Central Bank Digital Currencies for Account Holders which are not Financial Institutions, Governmental Entities, International Organisations or Central Banks. Thus, for example, a Central Bank that conducts a financial activity, such as acting as an intermediary on behalf of persons other than in the bank's capacity as a Central Bank, is not a Non-Reporting Financial Institution under subparagraph B(1)(a)(i) with respect to payments received in connection with an account held in connection with such activity. Equally, under subparagraph B(1)(a)(ii), maintaining Central Bank Digital Currencies for Account Holders which are not Financial Institutions, Governmental Entities, International Organisations or Central Banks, is also an activity in respect of which a Central Bank is not a Non-Reporting Financial Institution.

[...]

Subparagraphs B(5) through (7) – Funds

36. Subparagraph B(5) defines the term "Broad Participation Retirement Fund" as a fund established to provide retirement, disability, or death benefits, or any combination thereof, to beneficiaries that are current or former employees (or persons designated by such employees) of one or more employers in consideration for services rendered, provided that the fund:

- a) does not have a single beneficiary with a right to more than 5% of the fund's assets;
- b) is subject to regulation and provides information reporting to the tax authorities; and
- c) satisfies at least one of the four requirements listed in subparagraph B(5)(c) (i.e. the fund is tax-favoured; most contributions are received from sponsoring employers; distributions or withdrawals are only allowed upon the occurrence of specified events; and contributions by employees are limited by amount).

36bis. Section VIII(B)(5)(a) requires that, in order for a Financial Institution to be able to qualify as a Non-Reporting Financial Institution under the Broad Participation Retirement Fund category, the Financial Institution needs, inter alia, to ensure that it has no single beneficiary with a right to more than 5% of the fund's assets. In case the fund is compartmentalised into sub-funds that are in practice working as separated pension products, including through the segregation of the assets, risks and income attributed to such sub-funds, the test of whether a single beneficiary has a right to more than 5% of the fund's assets is to be applied at the level of each sub-fund.

Qualified Non-Profit Entity

36ter. Subparagraphs B(2) through B(9) contain the categories of Non-Reporting Financial Institutions: "Governmental Entity", "International Organisation", "Central Bank", "Broad Participation Retirement Fund", "Narrow Participation Retirement Fund", "Pension Fund of a Governmental Entity, International Organisation or Central Bank", "Qualified Credit Card Issuer" and "Exempt Collective Investment Vehicle".

36quater. In addition to these categories, jurisdictions may wish to also treat Qualified Non-Profit Entities as Non-Reporting Financial Institutions. Any jurisdiction adopting this optional provision must have in place appropriate legal and administration mechanisms to ensure that any Entity claiming the status of a Qualified Non-Profit Entity is confirmed to fulfil the conditions of subparagraph D(9)(h) of Section VIII before such Entity is treated as a Non-Reporting Financial Institution.

36quinquies. Examples of appropriate mechanisms include a detailed regulatory regime that indicates the conditions pursuant to which an Entity can be treated as a Qualified Non-Profit Entity, where such Entities are verified by a governmental authority as meeting such conditions. A mechanism could also be appropriate if a Qualified Non-Profit Entity would need to obtain a favourable ruling from a governmental or judicial authority on whether the Entity is a Qualified Non-Profit Entity. Similarly, a listing mechanism whereby Qualified Non-Profit Entities must request to be included on a state-run registry (e.g. in the framework of obtaining a domestic qualification as a tax-exempt entity or to confirm the tax deductibility of donations made to the charity), could be an appropriate mechanism. In any event, confirmation pursuant to such a mechanism that an Entity fulfils the conditions of subparagraph D(9)(h) of Section VIII must be obtained before such Entity can be considered a Qualified Non-Profit Entity and, hence, a Non-Reporting Financial Institution.

36sexies. Provided the implementing jurisdiction wishes to include the Qualified Non-Profit Entity category and has, or expects to have, the required appropriate legal and administrative verification mechanisms in place, such jurisdiction may modify the section on Non-Reporting Financial Institutions by adding an additional term, "Qualified Non-Profit Entity", in subparagraphs B(1)(f) and B(10), that either contains a list of the categories of domestic entities that meet the conditions of subparagraph B(10) or that generically spells out the conditions, as follows:

B. Non-Reporting Financial Institution

1. The term "Non-Reporting Financial Institution" means any Financial Institution that is:

[...]

f) a Qualified Non-Profit Entity.

[...]

10. The term "Qualified Non-Profit Entity" means an Entity resident in [Jurisdiction] that has obtained confirmation by the tax administration [or other governmental authority] of [Jurisdiction] that such Entity meets all of the following conditions:

i) it is established and operated in [Jurisdiction] exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, athletic, or educational purposes; or it is established and operated in [Jurisdiction] and it is a professional organisation, business league, chamber of commerce, labour organisation, agricultural or horticultural organisation, civic league or an organisation operated exclusively for the promotion of social welfare;

ii) it is exempt from income tax in [Jurisdiction];

iii) it has no shareholders or members who have a proprietary or beneficial interest in its income or assets;

iv) the applicable laws of [Jurisdiction] or the Entity's formation documents do not permit any income or assets of the Entity to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or a noncharitable Entity other than pursuant to the conduct of the Entity's charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the Entity has purchased; and
v) the applicable laws of [Jurisdiction] or the Entity's formation documents require that, upon the Entity's liquidation or dissolution, all of its assets be distributed to a Governmental Entity or other Entity that meets the conditions set out in i) to v), or escheat to the government of [Jurisdiction] or any political subdivision thereof.

Paragraph C – Financial Account

[...]

Subparagraph C(2) – Depository Account

66. The term "Depository Account" [...] includes any commercial, checking, savings, time, or thrift account, or an account that is evidenced by a certificate of deposit, thrift certificate, investment certificate, certificate of indebtedness, or other similar instrument maintained by a Depository Institution Financial Institution in the ordinary course of a banking or similar business. A Depository Account also includes:

- a) an amount held by an insurance company pursuant to a guaranteed investment contract or similar agreement to pay or credit interest therein;
- b) an account or notional account that represents all Specified Electronic Money Products held for the benefit of a customer; and
- c) an account that holds one or more Central Bank Digital Currencies for the benefit of a customer.

[...]

67bis. All Specified Electronic Money Products an Entity holds for the benefit of a customer are together considered a Depository Account of that customer. For the purposes of determining the value of such Depository Account, a Reporting Financial Institution is required to aggregate the value of all Specified Electronic Money Products the Account Holder holds with the Reporting Financial Institution. Similarly, any arrangement through which the Entity holds Central Bank Digital Currency for the benefit of a customer will be regarded as a Depository Account. In cases where a Specified Electronic Money Product or Central Bank Digital Currency has been issued as a Crypto-Asset, an Entity is considered to hold such asset for the benefit of a customer to the extent it safekeeps or administers the instruments enabling control over the asset (for example, private keys) and the Entity has the ability to manage, trade or transfer to third parties the underlying asset on behalf of such customer.

[...]

Subparagraph C(3) – Custodial Account

68. Subparagraph C(3) defines the term "Custodial Account" as an account (other than an Insurance Contract or Annuity Contract) for the benefit of another person that holds one or more Financial Assets.

68bis. An arrangement to safe keep or administer the instrument enabling control over one or more Financial Assets issued in the form of a Crypto-Asset for the benefit of another person is also a Custodial Account, to the extent that the Entity has the ability to manage, trade or transfer to third parties the underlying Financial Assets on the person's behalf.

Subparagraph C(4) – Equity Interest

69. The definition of the term “Equity Interest” specifically addresses interests in partnerships and trusts. In the case of a partnership that is a Financial Institution, the term “Equity Interest” means a capital or profits interest in the partnership. In the case of a trust that is a Financial Institution, an “Equity Interest” is considered to be held by any person treated as a settlor or beneficiary of all or a portion of the trust, or any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. The same as for a trust that is a Financial Institution is applicable for a legal arrangement that is equivalent or similar to a trust, or foundation that is a Financial Institution.

70. Under subparagraph C(4), a Reportable Person will be treated as being a beneficiary of a trust if such Reportable Person has the right to receive, directly or indirectly (for example, through a nominee), a mandatory distribution or may receive, directly or indirectly, a discretionary distribution from the trust. Indirect distributions by a trust may arise when the trust makes payments to a third party for the benefit of another person. For example, instances where a trust pays the tuition fees or repays a loan taken up by another person are to be considered indirect distributions by the trust. Indirect distributions also include cases where the trust grants a loan free of interest or at an interest rate lower than the market interest rate or at other non-arm's length conditions. In addition, the write-off of a loan granted by a trust to its beneficiary constitutes an indirect distribution in the year the loan is written-off. In all of the above cases the Reportable Person will be person that is the beneficiary of the trust receiving the indirect distribution (i.e. in the above examples, the debtor of the tuition fees or the recipient of the favourable loan conditions). For these purposes, a A beneficiary who may receive a discretionary distribution from the trust only will be treated as a beneficiary of a trust if such person receives a distribution in the calendar year or other appropriate reporting period (i.e. either the distribution has been paid or made payable). The same is applicable with respect to the treatment of a Reportable Person as a beneficiary of a legal arrangement that is equivalent or similar to a trust, or foundation.

71. Where Equity Interests are held through a Custodial Institution, the Custodial Institution is responsible for reporting, not the Investment Entity. The following example illustrates how such reporting must be done: Reportable Person A holds shares in investment fund L. A holds the shares in custody with custodian Y. Investment fund L is an Investment Entity and, from its perspective, its shares are Financial Accounts (i.e. Equity Interests in an Investment Entity). L must treat custodian Y as its Account Holder. As Y is a Financial Institution (i.e. a Custodial Institution) and Financial Institutions are not Reportable Persons, such shares are not object of reporting by investment fund L. For custodian Y, the shares held for A are Financial Assets held in a Custodial Account. As a Custodial Institution, Y is responsible for reporting the shares it is holding on behalf of A.

[...]

Subparagraphs C(9) through (16) – Preexisting and New, Individual and Entity Accounts

81. Subparagraphs C(9) through (16) contain the various categories of Financial Accounts classified by reference to date of opening, Account Holder and balance or value: “Preexisting Account”, “New Account”, “Preexisting Individual Account”, “New Individual Account”, “Preexisting Entity Account”, “Lower Value Account”, “High Value Account” and “New Entity Account”.

82. First, a Financial Account is classified depending on the date of opening. Thus, a Financial Account can be either a “Preexisting Account” or a “New Account”. Subparagraphs C(9) and (10) define those terms as a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution as of [xx/xx/xxxx], and opened on or after [xx/xx/xxxx] or if the account is treated as a Financial Account solely by virtue of the amendments to the Common Reporting Standard, as of [effective date of the revised CRS-1 day] or opened on or after [effective date of the revised CRS], respectively. However, when implementing the Common Reporting

Standard, jurisdictions are free to modify subparagraph C(9) in order to also include certain new accounts of preexisting customers. In such a case, subparagraph C(9) should be replaced by the following:

9. The term "Preexisting Account" means:

- a) a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution as of [xx/xx/xxxx] or, if the account is treated as a Financial Account solely by virtue of the amendments to the Common Reporting Standard, as of [effective date of the revised CRS-1 day];
- b) any Financial Account of an Account Holder, regardless of the date such Financial Account was opened, if:
 - i. the Account Holder also holds with the Reporting Financial Institution (or with a Related Entity within the same jurisdiction as the Reporting Financial Institution) a Financial Account that is a Preexisting Account under subparagraph C(9)(a);
 - ii. the Reporting Financial Institution (and, as applicable, the Related Entity within the same jurisdiction as the Reporting Financial Institution) treats both of the aforementioned Financial Accounts, and any other Financial Accounts of the Account Holder that are treated as Preexisting Accounts under this subparagraph C(9)(b), as a single Financial Account for purposes of satisfying the standards of knowledge requirements set forth in paragraph A of Section VII, and for purposes of determining the balance or value of any of the Financial Accounts when applying any of the account thresholds;
 - iii. with respect to a Financial Account that is subject to AML/KYC Procedures, the Reporting Financial Institution is permitted to satisfy such AML/KYC Procedures for the Financial Account by relying upon the AML/KYC Procedures performed for the Preexisting Account described in subparagraph C(9)(a); and
 - iv. the opening of the Financial Account does not require the provision of new, additional or amended customer information by the Account Holder other than for purposes of the Common Reporting Standard.

Subparagraph C(17) – Excluded Account

86. Subparagraph C(17) contains the various categories of Excluded Accounts (i.e. accounts that are not Financial Accounts and are therefore excluded from reporting), which are:

- a) retirement and pension accounts;
- b) non-retirement tax-favoured accounts;
- c) term life insurance contracts;
- d) estate accounts;
- e) escrow accounts;
- ebis) low-value Specified Electronic Money Products
- f) Depository Accounts due to not-returned overpayments; and
- g) low-risk excluded accounts.

[...]

93. Subparagraph C(17)(e) generally refers to accounts where money is held by a third party on behalf of transacting parties (i.e. escrow accounts). The accounts can be Excluded Accounts where they are established in connection with any of the following:

[...]

e) a foundation or capital increase of a company provided that the account satisfies all the requirements listed in subparagraph C(17)(e)(v).

124 |

94. An Excluded Account, as described in subparagraph C(17)(e)(ii), must be established in connection with a sale, exchange, or lease of real or personal property. Defining the concept of real or personal property by reference to the laws of the jurisdiction where the account is maintained will help to avoid difficulties of interpretation over the question whether an asset or a right is to be regarded as real property (i.e. immovable property), personal property or neither of them.

94bis. An “independent confirmation” means for the purposes of subparagraph C(17)(e)(v)(ii) a written confirmation evidencing the company foundation or capital increase, such as an extract from the commercial register or confirmation from the lawyer, notary, or other service provider facilitating the transaction pursuant to the relevant law.

94ter. Subparagraph C(17)(e)(v)(iv) acknowledges that in some instances where the foundation of a company fails, an account established for this purpose may also be used to make payments to various service providers involved in the incorporation process. As a result, repayments made to persons who contributed the amounts may be made net of service provider and similar fees, which for the purposes of subparagraph C(17)(e)(v)(iv) includes amounts paid to lawyers, notaries, corporate registrars and other payments required to facilitate the incorporation or capital contribution.

Low-value Specified Electronic Money Products

94quater. Subparagraph C(17)(e)bis provides that a Depository Account representing all Specified Electronic Money Products of an Account Holder, with a rolling average 90 day end-of-day aggregate account balance or value during any period of 90 consecutive days that did not exceed USD 10,000 at any day during the calendar year or other appropriate reporting period is an Excluded Account. The rolling average 90 day end-of-day account balance or value during a period of 90 consecutive days must be determined for every day and is obtained on a particular day by adding the end-of-day account balance of each of the last 90 consecutive days and to then divide the sum obtained by 90, as illustrated by the following example:

- A Depository Account representing all Specified Electronic Money Products of an Account Holder is created on 12 October of the year N. The end-of-day account balance or value is USD 10 over the last 81 days of the year N (i.e. 12 October to 31 December), and USD 100,000 over the first 9 days of the year N+1 (i.e. 1 January to 9 January). The rolling average 90 day end-of-day account balance or value during a period of 90 consecutive days is $(10 \cdot 81) + (100,000 \cdot 9) = 900,810/90$, i.e. USD 10,009. Therefore, the threshold is exceeded on 9 January N+1 and the Depository Account is not an Excluded Account as of that day. It will therefore be subject to CRS reporting in respect of the year N+1. The Depository Account is an Excluded Account in respect of the year N.

[...]

Low-risk Excluded Accounts

[...]

103. The following examples illustrate the application of subparagraph C(17)(g):

[...]

- Example 7 (Housing cooperative account): a type of account held by or on behalf of a group of owners or by the condominium company for the purpose of paying the expenses of the condominium or housing cooperative which meets the following requirements: (i) it is regulated in domestic law as a specific account for covering the costs of a condominium or housing cooperative, (ii) the account or the amounts contributed and/or kept in the account are tax-favoured, (iii) the amounts in the account may only be used to pay for the expenses of the condominium or housing cooperative and (iv) no single owner can annually contribute an

amount that exceeds USD 50,000. Where some of the above requirements (such as the Financial Account being tax-favoured or contributions being limited to USD 50,000) are not met, substitute characteristics or restrictions that assure an equivalent level of low risk could be considered, taking into account domestic specificities. This may include features such as: (i) no more than 20% of the annual and total contributions due in the year being attributable to a single person, (ii) the account being operated by an independent professional, (iii) the amounts of the contributions and the use of the money being decided by agreement of owners in accordance with the condominium's or housing cooperative's constituting documents or (iv) disallowing withdrawals from the account for purposes other than the expenses of the condominium or housing cooperative. Because there are overall, substitute requirements that provide equivalent assurance that the account presents a low-risk of tax evasion, this type of account could be defined in domestic law as an Excluded Account.

Paragraph D – Reportable Account

[...]

Subparagraph D(2) and (3) – Reportable Person and Reportable Jurisdiction Person

[...]

Reportable Person

[...]

111. Subparagraph D(2) defines the term "Reportable Person" as a Reportable Jurisdiction Person other than:

- a) an Entity ~~corporation~~ the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets;
- b) any Entity that is a Related Entity of an Entity ~~corporation~~ described previously;

[...]

112. Whether an Entity that is a corporation that is a Reportable Jurisdiction Person is a Reportable Person, as described in subparagraph D(2)(i), can depend on the stock of that corporation being regularly traded on one or more established securities markets. Stock is "regularly traded" if there is a meaningful volume of trading with respect to the stock on an on-going basis, and an "established securities market" means an exchange that is officially recognised and supervised by a governmental authority in which the market is located and that has a meaningful annual value of shares traded on the exchange.

113. With respect to each class of stock of the corporation, there is a "meaningful volume of trading on an on-going basis" if (i) trades in each such class are effected, other than in de minimis quantities, on one or more established securities markets on at least 60 business days during the prior calendar year; and (ii) the aggregate number of shares in each such class that are traded on such market or markets during the prior year are at least 10% of the average number of shares outstanding in that class during the prior calendar year. For the purposes of the Standard, "each share class of the stock of the corporation" means one or more classes of the stock of the corporation that (i) were listed on one or more established securities markets during the prior calendar year and (ii), in aggregate, represent more than 50% of (a) the total combined voting power of all class of stock of such corporation entitled to vote and (b) the total value of the stock of such corporation.

[...]

126 |

Subparagraphs D(6) through (9) – NFE and Controlling Persons

[...]

125. Subparagraph D(9)(a) describes the criterion to qualify for the Active NFE status for "active NFEs by reason of income and assets" as follows: less than 50% of the NFE's gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50% of the assets held by the NFE during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income. The test of whether an asset is held for the production of passive income does not require that passive income is actually produced in the period concerned. Instead, the asset must be of the type that produces or could produce passive income. For example, cash should be viewed as producing or being held for the production of passive income (interest) even if it does not actually produce such income.

126. In determining what is meant by "passive income", reference must be made to each jurisdiction's particular rules. Passive income would generally be considered to include the portion of gross income that consists of:

- a) dividends;
- b) interest;
- c) income equivalent to interest or dividends;
- d) rents and royalties, other than rents and royalties derived in the active conduct of a business conducted, at least in part, by employees of the NFE;
- e) annuities;
- f) income derived from Relevant Crypto-Assets;
- fg) the excess of gains over losses from the sale or exchange of Financial Assets or Relevant Crypto-Assets;
- gh) the excess of gains over losses from transactions (including futures, forwards, options, and similar transactions) in any Financial Assets or Relevant Crypto-Assets;
- hi) the excess of foreign currency gains over foreign currency losses;
- ij) net income from swaps; or
- ik) amounts received under Cash Value Insurance Contracts.

Notwithstanding the foregoing, passive income will not include, in the case of a NFE that regularly acts as a dealer in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, any income from any transaction entered into in the ordinary course of such dealer's business as such a dealer. Further, income received on assets to invest the capital of an insurance business can be treated as active income.

126bis. To facilitate effective implementation of the Standard, a jurisdiction's definition of passive income should in substance be consistent with the list provided in paragraph 126. Each jurisdiction may define in its particular rules the items contained in the list of passive income (such as, income equivalent to interest and dividends) consistent with domestic rules.

[...]

Paragraph E – Miscellaneous

Subparagraph E(1) – Account Holder

140. With respect to a jointly held account, each joint holder is treated as an Account Holder for purposes of determining whether the account is a Reportable Account. Thus, an account is a Reportable Account if any of the Account Holders is a Reportable Person or a Passive NFE with one or more Controlling Persons

who are Reportable Persons. When more than one Reportable Person is a joint holder, each Reportable Person is treated as an Account Holder and is attributed the entire balance of the jointly held account, including for purposes of applying the aggregation rules set forth in subparagraphs C(1) through (3) of Section VII. In the case of an account for which ownership rights are split between the bare owner and a usufructuary, both the bare owner and the usufructuary may be considered as joint Account Holders or as Controlling Persons of a trust for due diligence and reporting purposes.

141. In the case of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract, the Account Holder is any person entitled to access the Cash Value or change the beneficiary of the contract. If no person can access the Cash Value or change the beneficiary, the Account Holder is any person named as the owner in the contract and any person with a vested entitlement to payment under the terms of the contract. Upon the maturity of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract (i.e. when obligation to pay an amount under the contract becomes fixed), each person entitled to receive a payment under the contract is treated as an Account Holder. Persons that have the right to access the Cash Value or the right to change the beneficiaries of the contract are to be considered Account Holders with respect to the Cash Value Insurance Contract in all instances, unless they have finally, fully and irrevocably renounced both the right to access the Cash Value and the right to change the beneficiaries of the Cash Value Insurance Contract.

142. The following examples illustrate the application of subparagraph E(1):

- Example 1 (Account held by agent): F holds a power of attorney from U, a Reportable Person, that authorises F to open, hold, and make deposits and withdrawals with respect to a Depository Account on behalf of U. The balance of the account for the calendar year is USD 100 000. F is listed as the holder of the Depository Account at a Reporting Financial Institution, but because F holds the account as an agent for the benefit of U, F is not ultimately entitled to the funds in the account. Because the Depository Account is treated as held by U, a Reportable Person, the account is a Reportable Account.
- Example 2 (Jointly held accounts): U, a Reportable Person, holds a Depository Account in a Reporting Financial Institution. The balance of the account for the calendar year is USD 100,000. The account is jointly held with A, an individual who is not a Reportable Person. Because one of the joint holders is a Reportable Person, the account is a Reportable Account.
- Example 3 (Jointly held accounts): U and Q, both Reportable Persons, hold a Depository Account in a Reporting Financial Institution. The balance of the account for the calendar year is USD 100,000. The account is a Reportable Account and both U and Q are treated as Account Holders of the account.

[...]

Subparagraphs E(3) and (4) – Entity and Related Entity

144. Subparagraph E(3) defines the term “Entity” as a legal person or a legal arrangement. This term is intended to cover any person other than an individual (i.e. a natural person), in addition to any legal arrangement. Thus, e.g. a corporation, partnership, trust, fideicomiso, foundation (fondation, Stiftung), company, co-operative, association, or asociación en participación, falls within the meaning of the term “Entity”.

145. An Entity is a “Related Entity” of another Entity, as defined in subparagraph E(4), if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity. In this respect, Entities are considered Related Entities if these Entities are connected through one or more chains of ownership by a common parent Entity and if the common parent Entity directly owns more than 50% of the stock or other equity interest in at least one of the other Entities. A chain of ownership is to be understood as the

ownership by one or more Entities of more than 50% of the total voting power of the stock of an Entity and more than 50% of the total value of the stock of an Entity, as illustrated by the following example:

Entity A owns 51% of the total voting power and 51% of the total value of the stock of Entity B. Entity B on its turn owns 51% of the total voting power and 51% of the total value of the stock of Entity C. Entities A and C are considered "Related Entities" pursuant to subparagraph E(4) of Section VIII because Entity A has a direct ownership of more than 50% of the total voting power of the stock and more than 50% of total value of the stock of Entity B, and because Entity B has a direct ownership of more than 50% of the total voting power of the stock and more than 50% of total value of the stock of Entity C. Entities A and C are, hence, connected through chains of ownership. Notwithstanding the fact that Entity A proportionally only owns 26% of the total value of the stock and voting rights of Entity C, Entity A and Entity C are Related Entities.

Whether an Entity is a Related Entity of another Entity is relevant for the account balance aggregation rules set forth in paragraph C of Section VII, the scope of the term "Reportable Person" described in subparagraph D(2)(ii), and the criterion described in subparagraph D(9)(b) that an NFE can meet to be an Active NFE.

Subparagraph E(5) – Taxpayer Identification Number

146. According to subparagraph E(5), the term "TIN" means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number). A Taxpayer Identification Number is a unique combination of letters or numbers, however described, assigned by a jurisdiction to an individual or an Entity and used to identify the individual or Entity for purposes of administering the tax laws of such jurisdiction.

147. TINs are also useful for identifying taxpayers who invest in other jurisdictions. TIN specifications (i.e. structure, syntax, etc.) are set by each jurisdiction's tax administrations. Some jurisdictions even have a different TIN structure for different taxes or different categories of taxpayers (e.g. residents and non-residents).

148. While many jurisdictions utilise a TIN for personal or corporate taxation purposes, some jurisdictions do not issue a TIN. However, these jurisdictions often utilise some other high integrity number with an equivalent level of identification (a "functional equivalent"). Examples of that type of number include, for individuals, a social security/insurance number, citizen/personal identification/service code/number, and resident registration number; and for Entities, a business/company registration code/number. In addition, some jurisdictions may also offer Government Verification Services for the purpose of ascertaining the identity and tax residence of an Account Holder or Controlling Person. In this respect, a unique reference number, code or other confirmation received by a Reporting Financial Institution in respect of an Account Holder or Controlling Person via a Government Verification Service is also a functional equivalent to a TIN.

149. Participating Jurisdictions are expected to provide Reporting Financial Institutions with information with respect to the issuance, collection and, to the extent possible and practical, the structure and other specifications of taxpayer identification numbers and their functional equivalents for the purposes of the CRS. The OECD will endeavour to facilitate its dissemination. Such information will facilitate the collection of accurate TINs by Reporting Financial Institutions.

[...]

Subparagraph E(7) – Government Verification Service

163. Subparagraph E(7) defines a "Government Verification Service" as an electronic process made available by a Reportable Jurisdiction to a Reporting Financial Institution for the purposes of ascertaining the identity and tax residence of an Account Holder or Controlling Person.

164. Such services may include the use of Application Programming Interfaces (APIs) and any other government-authorised solutions that allow Reporting Financial Institutions to confirm the identity and tax residence of an Account Holder or Controlling Person.

165. Where a tax administration opts for identification of Account Holders or Controlling Persons based on an API solution, it would normally make an API portal accessible to Reporting Financial Institutions. Subsequently, if the Account Holder's or Controlling Person's self-certification indicates residence in that jurisdiction, the Reporting Financial Institution can direct the Account Holder or Controlling Person to the API portal which would allow the jurisdiction to identify the Account Holder or Controlling Person based on its domestic taxpayer identification requirements (for example a government ID or username). Upon successful identification of the Account Holder or Controlling Person as a taxpayer of that jurisdiction, the jurisdiction, via the API portal, would provide the Reporting Financial Institution with a unique reference number or code allowing the jurisdiction to match the Account Holder or Controlling Person to a taxpayer within its database. Where the Reporting Financial Institution subsequently reports information concerning that Account Holder or Controlling Person, it would include the unique reference number or code to allow the jurisdiction receiving the information to enable matching of the Account Holder or Controlling Person.

166. For the purposes of subparagraph E(5), a unique reference number, code or other confirmation received by a Reporting Financial Institution in respect of an Account Holder or Controlling Person via a Government Verification Service is equivalent to a TIN.

167. Participating Jurisdictions are expected to provide Reporting Financial Institutions with information with respect to any Government Verification Services such jurisdictions have made available. The OECD will endeavour to facilitate its dissemination.

Commentary on Section IX

[...]

2. Under Section IX, a jurisdiction must have rules and administrative procedures in place to ensure the effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out in the Common Reporting Standard. The Standard will not be considered effectively implemented unless it is adopted in good faith with consideration to its Commentary which seeks to promote its consistent application across jurisdictions. It is therefore acknowledged that effective implementation of the Common Reporting Standard may in some instances also necessitate reflecting parts of the Commentary in binding rules. Since the application of the CRS requires that it be translated into domestic law, there may be differences in domestic implementation. Therefore, in the cross-border context, reference needs to be made to the law of the implementing jurisdiction. For example, the question may arise whether a particular Entity that is resident in a Participating Jurisdiction and has a Financial Account in another Participating Jurisdiction, meets the definition of "Financial Institution". The Entity may meet the "substantial portion" test to be a Custodial Institution in one Participating Jurisdiction, but different measurement techniques for gross income may mean that the Entity does not meet such test in another Participating Jurisdiction. In such a case, the classification of the Entity ought to be resolved under the law of the Participating Jurisdiction in which the Entity is resident. If an Entity is resident in a jurisdiction that has not implemented the Common Reporting Standard, the rules of the jurisdiction in which the account is maintained determine the Entity's status as a Reporting Financial Institution or NFE since there are no other rules available. Further, when determining an Entity's status as an Active or Passive NFE, the rules of the jurisdiction in which the account is maintained determine the Entity's status. However, a jurisdiction in which the account is maintained may permit (e.g. in its domestic implementation guidance) an Entity to determine its status as an Active or Passive NFE under the rules of the jurisdiction in which the Entity is resident provided that the jurisdiction in which the Entity is resident has implemented the Common Reporting Standard.

130 |

[...]

18. Subparagraph A(5) requires that a jurisdiction must have effective enforcement provisions to address non-compliance. In some cases, the anti-avoidance rule described in Subparagraph A(1) may be broad enough to cover enforcement. In other cases, there may be separate or more specific rules that address certain enforcement issues on a narrower basis. For example, a jurisdiction may have rules that provide for the imposition of fines or other penalties where a person does not provide information requested by the tax authority. Further, given that obtaining a self-certification for New Accounts is a critical aspect of ensuring that the CRS is effective, it is expected that jurisdictions have strong measures in place to ensure that valid self-certifications are always obtained for New Accounts, including New Accounts documented on the basis of paragraph A bis of Section VII. What will constitute a "strong measure" in in this context may vary from jurisdiction to jurisdiction and should be evaluated in light of the actual results of the measure. The crucial test for determining what measures can qualify as "strong measures" is whether the measures have a strong enough impact on Account Holders and/or Reporting Financial Institutions to effectively ensure that self-certifications are obtained and validated in accordance with the rules set out in the Common Reporting Standard. An effective way to achieve this outcome would be to introduce legislation making the opening of a New Account conditional upon the receipt of a valid self-certification in the course of account opening procedures. Other jurisdictions may choose different methods, taking into account their domestic law. This could include, for example, imposing significant penalties on Account Holders that fail to provide a self-certification, or on Reporting Financial Institutions that do not take appropriate measures to obtain a self-certification upon account opening, or closing or freezing of the account after the expiry of 90 days.

Commentary on Section X

1. Paragraph A of Section X contains the general effective date in respect of the amendments to the Common Reporting Standard, i.e. [xx/xx/xxxx].

2. Paragraph B contains a limited exception to the general effective date for reporting on the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person or Equity Interest holder of the Entity with respect to Financial Accounts opened prior to the effective date of the revised Common Reporting Standard: in respect of reporting periods ending by the second calendar year following the effective date of the revised CRS the Reporting Financial Institution is only required to report such information if it is available in its electronically searchable data.

4

Addendum to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information

DECLARATION

I, [NAME and TITLE], [on behalf of] the Competent Authority of [JURISDICTION], declare that it hereby agrees to comply with the provisions of the

*Addendum to the Multilateral Competent Authority Agreement on
Automatic Exchange of Financial Account Information*

hereafter referred to as the "Addendum" and attached to this Declaration.

By means of the present Declaration, the Competent Authority of [JURISDICTION] is to be considered a signatory of the Addendum as of [DATE]. The Addendum will come into effect in respect of the Competent Authority of [JURISDICTION] in accordance with paragraph 1 of Section 2 thereof.

Signed in [PLACE] on [DATE]

ADDENDUM TO THE MULTILATERAL COMPETENT AUTHORITY AGREEMENT ON AUTOMATIC EXCHANGE OF FINANCIAL ACCOUNT INFORMATION

Whereas, the Competent Authorities are signatories to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (the "CRS MCAA");

Whereas, the Competent Authorities intend to continuously improve international tax compliance by further building on their relationship with respect to mutual assistance in tax matters, as reflected in the existing automatic exchanges of information under the CRS MCAA;

Whereas, the CRS MCAA provides that the laws of the Jurisdictions would be amended from time to time to reflect updates to the Common Reporting Standard and, once such changes to the Common Reporting Standard are enacted by a Jurisdiction, the CRS MCAA would be deemed to refer to the updated version in respect of that Jurisdiction;

Whereas, the Common Reporting Standard has been updated in 2023 to amend its scope and enhance the reporting requirements and due diligence procedures;

Whereas, the present Addendum seeks to add certain information items to be exchanged under the CRS MCAA to reflect the additional reporting requirements introduced by the 2023 update to the Common Reporting Standard;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Additions to the Information to be Exchanged with Respect to Reportable Accounts

Subject to the notification pursuant to subparagraph 2(a)(i) of Section 2 of this Addendum, the additional information to be exchanged pursuant to subparagraph 2 of Section 2 of the CRS MCAA, with respect to each Reportable Account of another Jurisdiction, is:

1. whether a valid self-certification has been provided for each Account Holder;
2. the role(s) by virtue of which each Reportable Person that is a Controlling Person of an Entity Account Holder is a Controlling Person of the Entity and whether a valid self-certification has been provided for each such Reportable Person;
3. the type of account, whether the account is a Preexisting Account or a New Account and whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders; and
4. in the case of any Equity Interest held in an Investment Entity that is a legal arrangement, the role(s) by virtue of which the Reportable Person is an Equity Interest holder.

SECTION 2

General Terms

1. This Addendum will be in effect with respect to Competent Authorities that are also signatories to the Addendum. It will be an integral part of the CRS MCAA and the provisions of the CRS MCAA will be applied *mutatis mutandis* to this Addendum.
2. A Competent Authority must provide to the Co-ordinating Body Secretariat at the time of signature of this Addendum or as soon as possible thereafter:
 - a) an updated notification pursuant to subparagraph 1(a) of Section 7 of the CRS MCAA:
 - i) confirming that its Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and specifying the relevant effective dates with respect to Section 1 of this Addendum and the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures, or any period of provisional application of this Addendum due to pending national legislative procedures (if any); or
 - ii) indicating that its Jurisdiction does not yet have the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and, therefore, requesting consent to continue sending information without the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures of the 2023 update to the Common Reporting Standard during a specified transitional period; and
 - b) an updated notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7 of the CRS MCAA, specifying the Jurisdictions of the Competent Authorities for which it accepts their request specified in the notification provided pursuant to subparagraph 2(a)(ii) of this Addendum.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

5 Commentary to Addendum

1. The Addendum to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (the “Addendum”) consists of:

- a declaration to be signed by the signatories of the CRS MCAA, therewith indicating their intention to implement the amended CRS and to exchange based on the expanded reporting requirements. To become a signatory of the Addendum, the Competent Authority of the Jurisdiction or its designated representative must sign the Declaration and provide it, together with the text of the Addendum, to the Coordinating Body Secretariat.
- a preamble, which explains the purpose of the Addendum; and
- two sections containing the agreed provisions of the Addendum. Section 1 specifies the additional information items to be exchanged that result from the amended CRS. The first paragraph of Section 2 clarifies that the Addendum will be in effect amongst signatories of the Addendum; that it will be an integral part of the CRS MCAA and that the provisions of the CRS MCAA apply mutatis mutandis to the Addendum. The second paragraph of Section 2 provides the notification procedure for Competent Authorities under the Addendum, which is further set out hereafter.

2. Subparagraph 2(a)(i) foresees a notification through which the Competent Authorities inform each other that their respective Jurisdictions have in place the necessary laws to implement the Addendum, i.e. by lodging an updated notification pursuant to subparagraph 1(a) of Section 7 of the CRS MCAA at the time of signature of this Addendum or as soon as possible thereafter, and specifying the relevant effective dates. This could also include the specification of any conditions in national legislative procedures that may necessitate the provisional application of the Addendum during a limited period.

3. It is acknowledged that it may not be possible for some Jurisdictions, in particular those who have either recently implemented, or are in the process of implementing, the Common Reporting Standard, to give effect to the additional reporting requirements in Section 1 of the Addendum at the same date. In such instances, the notification pursuant to subparagraph 2(a)(ii) allows a Competent Authority to indicate that its Jurisdiction does not yet have the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and is, therefore, requesting consent to continue sending information without the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures of the 2023 update to the Common Reporting Standard during a specified transitional period. As the counterpart to the notification pursuant to subparagraph 2(a)(ii), the notification pursuant to subparagraph 2(b) then allows Competent Authorities to accept requests from other Competent Authorities for transitional periods specified in their notifications provided pursuant to subparagraph 2(a)(ii) by providing an updated notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7 of the CRS MCAA.

4. In instances where consent for a transitional period in accordance with the above mechanism is not provided or where such period has expired, the Competent Authority whose Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard may, as appropriate and in application of paragraph 1 of Section 2 of this Addendum, rely on the existing provisions pursuant to paragraph 3 of Section 3, and paragraphs 3 and 4 of Section 7 of the CRS MCAA, to no longer send the information or to suspend or deactivate the exchange relationship with another Competent Authority that has not implemented the 2023 update to the Common Reporting Standard.

Annex A. Revised Recommendation of the Council on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters (Adopted on 8 June 2023)

THE COUNCIL,

HAVING REGARD to Article 5 b) of the Convention on the Organisation for Economic Co-operation and Development of 14 December 1960;

HAVING REGARD to the standards developed by the OECD in the areas of mutual administrative assistance in tax matters, automatic exchange of information in tax matters, tax avoidance and evasion, the use of tax identification numbers in an international context, and the undertaking of simultaneous tax examinations;

HAVING REGARD to the significant progress achieved by the Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (GFTEI) in ensuring that the international standard of transparency and exchange of information on request and the Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters are fully implemented around the globe;

CONSIDERING that international co-operation is critical in the fight against tax fraud and tax evasion and in ensuring tax compliance, and that a key aspect of such co-operation is effective exchange of information on an automatic basis subject to appropriate safeguards;

CONSIDERING that the implementation of the international Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters has avoided the proliferation of different domestic or regional standards which would have increased complexity and costs for both governments and financial institutions;

CONSIDERING that implementation of international standards by all jurisdictions of relevance on a reciprocal basis serves to ensure a level playing field, noting that they can rely on either multilateral or bilateral agreements to give effect to such standards;

CONSIDERING the need to encourage consistent application and interpretation of international standards across countries;

RECOGNISING the need to review the Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters in light of the experience gained, the evolution and digitalisation of financial markets and the rise of new investment and payment practices, including with respect to crypto-assets;

CONSIDERING that crypto-asset markets are of a global nature and it is therefore appropriate to ensure the widespread and consistent implementation of the Crypto-Asset Reporting Framework as an international standard by all jurisdictions hosting crypto-asset service providers;

CONSIDERING that the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters, are composed of i) the Common Reporting Standard, the Model Competent Authority Agreement, the associated Commentaries, as well as guidance on common technical solutions; and ii) the Crypto-Asset

Reporting Framework, the Multilateral Competent Authority Agreement (or bilateral competent authority agreements or arrangements), the associated Commentaries, as well as guidance on common technical solutions, and that they may be modified as appropriate by the Committee on Fiscal Affairs;

On the proposal of the Committee on Fiscal Affairs:

I. **RECOMMENDS** that Members and non-Members having adhered to this Recommendation (hereafter the "Adherents") swiftly implement on a reciprocal basis the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters.

To this effect, Adherents should:

- a) transpose the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters into domestic law, as may be amended from time to time;
- b) follow the latest Commentaries when applying and interpreting the relevant domestic law provisions; and
- c) ensure that appropriate safeguards are in place to protect the confidentiality of information exchanged and comply with the requirement that information may be used only for the purposes foreseen by the legal instrument pursuant to which the information is exchanged.

II. **INVITES** Adherents and the Secretary-General to disseminate this Recommendation.

III. **INVITES** non-Members to implement the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters.

IV. **INVITES** Adherents to support efforts for capacity building and assistance to developing countries so that they may be able to fully participate in and reap the benefits of this form of co-operation.

V. **INVITES** the GFTEI to:

- a) continue to monitor the implementation of the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters; and
- b) identify jurisdictions to which crypto-asset service providers have nexus as relevant for the widespread and consistent implementation of the Crypto-Asset Reporting Framework, and define interested appropriate jurisdictions for receiving information under the Crypto-Asset Reporting Framework amongst Adherents, with the primary objective for receiving such information to be the administration of taxes and with due regard for the requirements in relation to confidentiality and data safeguards.

VI. **INSTRUCTS** the Committee on Fiscal Affairs to:

- a) review the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters in the light of experience gained by Adherents and in consultation with stakeholders; and
- b) update the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters over time to ensure that they remain relevant.

Note

¹ The OECD Recommendation on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters [OECD/LEGAL/0407] was adopted by the OECD Council on 15 July 2014 and revised on 8 June 2023. For access to the official and up-to-date text of the Recommendation, as well as other related information, please consult the Compendium of OECD Legal Instruments at <http://legalinstruments.oecd.org>.

International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters

CRYPTO-ASSET REPORTING FRAMEWORK AND 2023 UPDATE TO THE COMMON REPORTING STANDARD

Since the approval of the Standard for Automatic Exchange of Financial Account Information in Tax Matters in 2014, it has been implemented by jurisdictions and financial institutions across the globe. Taking into account the experience gained and the growing digitalisation of financial markets, a comprehensive review of the Standard was undertaken. As a result, this publication includes the Crypto-Asset Reporting Framework (CARF) and amendments to the Common Reporting Standard (CRS), along with associated Commentaries and exchange of information frameworks, as approved by the Committee on Fiscal Affairs, which now collectively represent the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters.

The CARF provides for the automatic exchange of tax relevant-information on crypto-assets and was developed to address the rapid growth of the crypto-asset market and to ensure that recent gains in global tax transparency are not gradually eroded.

The CRS was amended to bring certain electronic money products and central bank digital currencies in scope. Changes have also been made to ensure that indirect investments in crypto-assets through derivatives and investment vehicles are now covered by the CRS. In addition, amendments have been made to strengthen the due diligence and reporting requirements and to provide a carve-out for genuine non-profit organisations.

This publication also includes the OECD Recommendation on the International Standards for Automatic Exchange of Information in Tax Matters, which covers both the CARF and amended CRS.

For access to the official and up-to-date text of the Recommendation, as well as other related information, please consult the Compendium of OECD Legal Instruments at <https://legalinstruments.oecd.org>.

PRINT ISBN 978-92-64-41061-9
PDF ISBN 978-92-64-89395-5

9 789264 410619

Multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar med anledning av regelverket för rapportering av kryptotillgångar (översättning av CARF MCAA)

MULTILATERAL
COMPETENT AUTHORITY
AGREEMENT ON
AUTOMATIC EXCHANGE OF
INFORMATION PURSUANT
TO THE CRYPTO-ASSET
REPORTING FRAMEWORK

MULTILATERALT AVTAL
MELLAN BEHÖRIGA
MYNDIGHETER OM AUTO-
MATISKT UTBYTE AV
UPPLYSNINGAR MED
ANLEDNING AV REGEL-
VERKET FÖR
RAPPORTERING AV
KRYPTOTILLGÅNGAR

SECTION 1
Definitions

AVSNITT 1
Definitioner

1. For the purposes of the Agreement, the following terms have the following meanings:

a) the term “Jurisdiction” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force or in effect under the original or amended Convention, respectively, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement.

b) the term “Competent Authority” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention

c) the term “Crypto-Asset Reporting Framework” means the international framework for the automatic exchange of information with respect to Crypto-Assets (which includes the Commentaries) developed by the OECD, with G20 countries.

d) the term “Co-ordinating Body Secretariat” means the OECD Secretariat that, pursuant to

1. I detta avtal har följande uttryck följande innebörd:

a) med uttrycket ”Jurisdiktion” avses ett land eller territorium med avseende på vilket Konventionen är i kraft och gällande enligt den ursprungliga respektive ändrade Konventionen, antingen genom undertecknande och ratificering i enlighet med artikel 28 eller genom territoriell utvidgning i enlighet med artikel 29, och som har undertecknat detta avtal,

b) med uttrycket “Behörig Myndighet” avses, för respektive Jurisdiktion, de personer och myndigheter som anges i bilaga B till Konventionen,

c) med uttrycket “Regelverket för rapportering av kryptotillgångar” avses det internationella regelverket för automatiskt utbyte av upplysningar avseende kryptotillgångar (inklusive kommentarerna) framtaget av OECD med G20-länder,

d) med uttrycket “Koordineringsorganets Sekretariat” avses OECD:s sekretariat som, enligt

paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the co-ordinating body that is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention.

e) the term “Agreement in effect” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1 of Section 7, including listing the other Competent Authority’s Jurisdiction pursuant to subparagraph 1g) of Section 7. A list of Competent Authorities between which this Agreement is in effect is to be published on the OECD Website.

2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the Crypto-Asset Reporting Framework. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the Crypto-Asset Reporting Framework will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction

artikel 24.3 i Konventionen, tillhandahåller stöd till Koordineringsorganet som är sammansatt av representanter för de behöriga myndigheterna för parterna till Konventionen,

e) med uttrycket ”Gällande avtal” avses, med avseende på två Behöriga Myndigheter, att båda Behöriga Myndigheterna har ingett underrättelse till Koordineringsorganets Sekretariat enligt avsnitt 7.1, som inkluderar angivande av den andra Behöriga Myndighetens Jurisdiktion i enlighet med avsnitt 7.1.g. En lista med Behöriga Myndigheter mellan vilka detta avtal är gällande ska publiceras på OECD:s webbplats.

2. Uttryck som anges med inledande versaler och inte definieras på annat sätt i detta avtal har den innebörd som det har vid den tidpunkten enligt lagstiftningen i den Jurisdiktion som tillämpar avtalet, om den innebörden är står i överensstämmelse med den innebörd som anges i Regelverket för rapportering av krypto-tillgångar. Ett uttryck som inte definieras på något annat sätt i detta avtal eller i Regelverket för rapportering av kryptotillgångar ska, om inte sammanhanget kräver någonting annat eller de Behöriga Myndigheterna kommer överens om en gemensam innebörd (om tillåtet enligt nationell lagstiftning), ha den innebörd som det har vid den tidpunkten enligt lagstiftningen i den Jurisdiktion som tillämpar avtalet, där innebörden enligt tillämplig skattelagstiftning har företräde framför en innebörd som uttrycket ges enligt annan lagstiftning i den Jurisdiktionen.

SECTION 2

Exchange of Information with Respect to Reportable Persons

AVSNITT 2

Utbyte av upplysningar avseende rapporteringspliktiga personer

1. Pursuant to the provisions of Article 6 and 22 of the amended or original Convention, as applicable, and subject to the applicable reporting and due diligence rules consistent with the Crypto-Asset Reporting Framework, each Competent Authority will annually exchange with the other Competent Authorities on an automatic basis the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 3.

2. Notwithstanding paragraph 1, the Competent Authorities of the Jurisdictions that have indicated that they are to be listed as non-reciprocal jurisdictions on the basis of their notification pursuant to subparagraph 1b) of Section 7 will send, but not receive, the information specified in paragraph 3. Jurisdictions that are not listed as non-reciprocal Jurisdictions will receive the information specified in paragraph 3, but will not send such information to the Jurisdictions included in the aforementioned list of non-reciprocal Jurisdictions.

3. The information to be exchanged is, with respect to each Reportable Person of another Jurisdiction:

a) the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable User and, in the case of any Entity that, after application of the due diligence procedures, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth of each

1. I enlighet med bestämmelserna i artikel 6 och 22 i den ändrade eller ursprungliga Konventionen, beroende på vilken som är tillämplig, och med tillämpning av tillämpliga rapporterings- och granskningsbestämmelser som står i överensstämmelse med Regelverket för rapportering av kryptotillgångar, ska varje Behörig Myndighet med andra Behöriga Myndigheter årligen och automatiskt utbyta de upplysningar som inhämtats i enlighet med de angivna reglerna och som anges i punkt 3.

2. Trots det som anges i punkt 1, ska den behöriga myndigheten i den Jurisdiktion som genom sin underrättelse enligt avsnitt 7.1.b, har angett att den ska förtecknas som en icke-reciprok Jurisdiktion, skicka men inte ta emot upplysningar som anges i punkt 3. Jurisdiktioner som inte förtecknats som icke-reciproka Jurisdiktioner ska motta de upplysningar som anges i punkt 3, men ska inte skicka sådana upplysningar till de Jurisdiktioner som anges i den nämnda förteckningen med icke-reciproka Jurisdiktioner.

3. De upplysningar som ska utbytas är, med avseende på varje Rapporteringspliktig Person i en annat Jurisdiktion:

a) namnet, adressen, hemvist-jurisdiktionen eller hemvist-jurisdiktionerna, skatteregistreringsnumret eller skatteregistreringsnumren samt födelseplats och datum (när det gäller en fysisk person) för varje Rapporteringspliktig Användare och, när det gäller en Enhet som efter tillämpning av granskningsförfarandet identifieras som innehavare av en eller flera Personer Med Bestämmande Inflytande som är Rapporterings-

Controlling Person of the Entity that is a Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each such Reportable Person is a Controlling Person of the Entity;

b) the name, address and identifying number (if any) of the Reporting Crypto-Asset Service Provider;

c) for each type of Relevant Crypto-Asset with respect to which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has effectuated Relevant Transactions during the relevant calendar year or other appropriate reporting period:

i) the full name of the type of Relevant Crypto-Asset;

ii) the aggregate gross amount paid, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against Fiat Currency;

iii) the aggregate gross amount received, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against Fiat Currency;

iv) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against other Relevant Crypto-Assets;

v) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant

pliktiga Personer, namnet, adressen, hemvistjurisdiktionen eller hemvistjurisdiktionerna för Enheten och namnet, adressen, hemvistjurisdiktionen eller hemvistjurisdiktionerna samt födelseplats och datum för varje Person Med Bestämmande Inflytande som är en Rapporteringspliktig Person, liksom den roll eller de roller i egenskap av vilka varje sådan Rapporteringspliktig Person är en Person Med Bestämmande Inflytande över Enheten,

b) namnet, adressen och identifieringsnumret (om sådant finns) för den Rapporteringsskyldiga Leverantören av Kryptotillgångstjänster,

c) för varje typ av Relevant Kryptotillgång med avseende på vilken den Rapporteringsskyldiga Leverantören av Kryptotillgångstjänster har genomfört Relevanta Transaktioner under det aktuella kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod:

i) det fullständiga namnet på typen av Relevant Kryptotillgång,

ii) det sammanlagda bruttobeloppet som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Relevanta Transaktioner avseende förvärv mot Fiatvaluta,

iii) det sammanlagda bruttobeloppet som erhållits, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Relevanta Transaktioner avseende avyttring mot Fiatvaluta,

iv) det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Relevanta Transaktioner avseende förvärv mot andra Relevanta Kryptotillgångar,

v) det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet

Transactions in respect of disposals against other Relevant Crypto-Assets;

vi) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Reportable Retail Payment Transactions;

vii) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers to the Reportable User not covered by subparagraphs c)(ii) and (iv);

viii) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers by the Reportable User not covered by subparagraphs c)(iii), (v) and (vi); and

ix) the aggregate fair market value, as well as the aggregate number of units in respect of Transfers by the Reportable User effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to wallet addresses not known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to be associated with a virtual asset service provider or financial institution.

SECTION 3 Time and Manner of Exchange of Information

Relevanta Transaktioner avseende avyttringar mot andra Relevanta Kryptotillgångar,

vi) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Massbetalningstransaktioner,

vii) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Relevanta Transaktioner, uppdelade per transaktionstyp när dessa är kända av den Rapporteringsskyldiga

Leverantören av Kryptotillgångstjänster, avseende Överföringar som inte omfattas av ii och iv, till den Rapporteringspliktiga Användaren,

viii) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet Relevanta Transaktioner, uppdelade per transaktionstyp när dessa är kända av den Rapporteringsskyldiga

Leverantören av Kryptotillgångstjänster, avseende Överföringar som inte omfattas av iii, v och vi, av den Rapporteringspliktiga Användaren, och

ix) det sammanlagda skäligena marknadsvärdet, liksom det sammanlagda antalet kryptoenheter, avseende Överföringar av den Rapporteringspliktiga Användaren och som genomförts av den Rapporteringsskyldiga

Leverantören av Kryptotillgångstjänster till plånboksdresser som inte är kända av den Rapporteringsskyldiga Leverantören av Kryptotillgångstjänster som knutna till en leverantör tjänster för virtuella valutor eller ett finansiellt institut.

AVSNITT 3 Tidpunkt och sätt för utbyte av upplysningar

1. With respect to paragraph 3 of Section 2, and subject to the notification procedure set out in Section 7, including the dates specified therein, information is to be exchanged commencing from the year specified in the notification pursuant to subparagraph 1a) of Section 7 within nine months after the end of the calendar year to which the information relates. Notwithstanding the foregoing sentence, information is only required to be exchanged with respect to a calendar year if both Jurisdictions have legislation in place to give effect to the Crypto-Asset Reporting Framework that requires reporting with respect to such calendar year that is consistent with the scope of exchange provided for in Section 2 and the reporting and due diligence procedures contained in the Crypto-Asset Reporting Framework.

2. The Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in a common schema.

3. The Competent Authorities will transmit the information through the OECD Common Transmission System and in compliance with the related encryption and file preparation standards, or through another transmission method specified in the notification pursuant to subparagraph 1d) of Section 7.

SECTION 4

Collaboration on Compliance and Enforcement

A Competent Authority will notify the other Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete

1. Med avseende på avsnitt 2.3 och med förbehåll för underrättelseförfarandet som beskrivs i avsnitt 7, inklusive de datum som anges där, ska upplysningar utbytas med start från och med det år som anges i underrättelsen i enlighet med avsnitt 7.1 a, inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser. Trots det som anges i föregående mening behöver upplysningar bara utbytas med avseende på ett kalenderår om båda Jurisdiktionerna har lagstiftning på plats för att göra Regelverket för Rapportering av Kryptotillgångar gällande med avseende på det kalenderåret samt föreskriver rapportering som står i överensstämmelse med tillämpningsområdet för utbytet som föreskrivs i avsnitt 2 och den rapportering och det granskningsförfarande som finns i Regelverket för Rapportering av Kryptotillgångar.

2. De Behöriga Myndigheterna ska automatiskt utbyta de upplysningar som beskrivs i Avsnitt 2 i ett gemensamt rapporteringsschema.

3. De Behöriga Myndigheterna ska överföra upplysningarna genom OECD:s Gemensamma Överföringssystem och i enlighet med de tillhörande krypterings- och filberedningsstandarerna, eller genom en annan överföringsmetod som anges i underrättelsen enligt avsnitt 7.1 d.

AVSNITT 4

Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

3. En Behörig Myndighet ska underrätta den andra Behöriga Myndigheten när den förstnämnda Behöriga Myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktiga eller

information reporting or there is non-compliance by a Reporting Crypto-Asset Service Provider with the applicable reporting requirements and due diligence procedures consistent with the Crypto-Asset Reporting Framework. The notified Competent Authority will take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice.

ofullständiga uppgifter har rapporterats eller att en Rapporteringsskyldig Leverantör av Kryptotillgångstjänster har brutit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och förfaranden för kund-kännedom i överensstämmelse med Regelverket för Rapportering av Kryptotillgångar. Den underrättade Behöriga Myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt den inhem-ska lagstiftningen står till buds för att avhjälpa de fel eller den bristande efter-levnad som beskrivs i underrättelsen.

SECTION 5 Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the amended or original Convention, as applicable, including the provisions limiting the use of the information exchanged and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Competent Authority as required under its domestic law and as set out in the notification pursuant to subparagraph 1e) of Section 7.

2. A Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately regarding any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

AVSNITT 5 Sekretess och dataskydd

1. Alla uppgifter som utbyts omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med den ändrade eller ursprungliga Konventionen, beroende på vilken som är tillämplig, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för person-uppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande Behörig Myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i underrättelsen enligt avsnitt 7.1 g.

2. En Behörig Myndighet ska omedelbart underrätta Koordineringsorganets Sekretariat vid sekretessbrott eller brister i skyddet och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Koordineringsorganets Sekretariat ska underrätta alla behöriga myndigheter i förhållande till vilka detta avtal har verkan med den förstnämnda Behöriga Myndigheten.

SECTION 6

Consultations and Amendments

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more of the Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any appropriate measures that were developed and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, even those that did not participate in the consultations, of any measures that were developed.

2. This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

SECTION 7

General Terms

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible thereafter, notifications to the Co-ordinating Body Secretariat:

a) confirming that its Jurisdiction has the necessary laws in place to give effect to the Crypto-Asset Reporting Framework and specifying the relevant effective dates, or any period of provisional application of the Agreement due to

AVSNITT 6

Samråd och ändringar

1. Om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av detta avtal får en Behörig Myndighet begära att samråd hålls med en eller flera av de Behöriga Myndigheterna så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Den Behöriga Myndigheten som begärde samråd ska säkerställa att Koordineringsorganets Sekretariat underrättas om lämpliga åtgärder som har tagits fram och Koordinerings-organets Sekretariat ska underrätta alla Behöriga Myndigheter, även sådana som inte deltog i samråden, om alla åtgärder som togs fram.

2. Detta avtal kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga Behöriga Myndigheter. Om de Behöriga Myndigheterna inte kommer överens om något annat börjar en sådan ändring gälla den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad efter dagen för det sista undertecknandet av en sådan skriftlig överenskommelse.

AVSNITT 7

Allmänna villkor

1. En Behörig Myndighet måste, vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal eller så snart som möjligt efter det, tillhandahålla underrättelser till Koordineringsorganets Sekretariat som:

a) bekräftar att dess Jurisdiktion har de nödvändiga författningarna på plats för att kunna genomföra Regelverket för Rapportering av Kryptotillgångar och ange de relevanta ikraftträdandedatum, eller en period av interimistisk tillämpning (om sådan finns) till

pending national legislative procedures (if any);

b) confirming whether the Jurisdiction is to be listed as a non-reciprocal Jurisdiction;

c) requesting consent from the other Competent Authorities to use the information received for the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes with respect to which its Jurisdiction made a reservation pursuant to subparagraph 1(a) of Article 30 of the Convention and, if so, specifying these taxes and confirming that the use will be in line with the terms of the Convention;

d) specifying one or more alternative methods, if any, for data transmission including encryption;

e) specifying safeguards, if any, for the protection of personal data;

f) confirming that it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards are met; and
g) a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have this Agreement in effect, following national legislative procedures for entry into force (if any).

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to the above-mentioned notifications.

2. This Agreement will come into effect between two Competent Authorities on the date on which the second of the two Competent Authorities has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1, of this Section, including listing

följd av inväntande av den nationella lagstiftningsprocessen,

b) bekräftar om Jurisdiktionen ska förtecknas som en icke-reciprok Jurisdiktion,

c) begär medgivande från de övriga Behöriga Myndigheterna att använda de upplysningar som tas emot för att fastställa, verkställa eller driva in, vidta åtgärder för efterlevnad eller driva åtal med avseende på eller att bedöma överklaganden avseende de skatter i förhållande till vilka dess Jurisdiktion reserverat sig i enlighet med artikel 30.1 a i Konventionen och, om så är fallet, ange dessa skatter samt bekräftar att användningen inte kommer att strida mot villkoren i Konventionen,

d) anger en eller flera alternativa metoder, om någon, för överföring av data, inklusive kryptering,

e) anger skyddsmekanismer, om några, för skydd av personuppgifter,

f) bekräftar att tillräckliga åtgärder finns på plats för att säkerställa att nödvändiga krav på sekretess- och dataskydd är uppfyllda, och

g) förtecknar Jurisdiktionerna för de Behöriga Myndigheternas med avseende på vilka den avser att detta avtal ska ha verkan, i förekommande fall, i enlighet med nationella lagstiftningsförfaranden. Behöriga Myndigheter måste skyndsamt underrätta Koordineringsorganets Sekretariat om efterföljande ändringar i det som angetts i ovannämnda underrättelser.

2. Detta avtal träder i kraft mellan två Behöriga Myndigheter det datum då den andra av de två Behöriga Myndigheterna har tillhandahållit Koordineringsorganets Sekretariat underrättelser i enlighet med punkt 1 i detta avsnitt, inklusive förtecknande av

the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1g) of this Section.

3. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed the Agreement and between which Competent Authorities this is an Agreement in effect.

4. The Co-ordinating Body Secretariat will publish on the OECD website the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1a), b) and e) of this Section. The information provided pursuant to subparagraphs 1c), d), f) and g) of this Section will be made available to other signatories upon request in writing to the Co-ordinating Body Secretariat.

5. A Competent Authority may suspend the exchange of information under this Agreement by giving notice in writing to another Competent Authority that it has determined that there is or has been significant noncompliance by the second-mentioned Competent Authority with this Agreement. Such suspension will have immediate effect. For the purposes of this paragraph, significant non-compliance includes, but is not limited to, non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions of this Agreement and the Convention, or a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under this Agreement.

6. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, or with respect to a particular Competent Authority, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Unless specified otherwise by the Competent

Jurisdiktionen för den andra Behöriga Myndigheten i enlighet med punkt 1 g i detta avsnitt.

3. Koordineringsorganets Sekretariat ska upprätta en förteckning som ska publiceras på OECD:s webbplats över de Behöriga Myndigheter som har undertecknat avtalet och mellan vilka Behöriga Myndigheter detta avtal har verkan.

4. Koordineringsorganets Sekretariat ska på OECD:s webbplats publicera de uppgifter som tillhandahålls av Behöriga Myndigheter enligt punkt 1 a, b och e i detta avsnitt. De uppgifter som tillhandahålls enligt punkt 1 c, d, f och g i detta avsnitt ska på skriftlig begäran till Koordineringsorganets Sekretariat göras tillgängliga för andra undertecknare.

5. En Behörig Myndighet kan avbryta utbytet av uppgifter enligt detta avtal genom ett skriftligt meddelande till en annan Behörig Myndighet om att den sistnämnda Behöriga Myndigheten anses väsentligt brustit i sin efterlevnad av detta avtal. Ett sådant avbrott ska börja gälla omedelbart. Vid tillämpningen av denna punkt ska kriteriet väsentligt brustit i sin efterlevnad omfatta, men inte begränsas till, bristande efterlevnad av bestämmelser om sekretess- och dataskydd i detta avtal och Konventionen eller att den Behöriga Myndigheten inte tillhandahåller uppgifter i rätt tid eller korrekta uppgifter så som föreskrivs enligt detta avtal.

6. En Behörig Myndighet kan säga upp sitt deltagande i detta avtal, eller i förhållande till en viss Behörig Myndighet, genom att skriftligen underrätta Koordineringsorganets Sekretariat om detta. Om inget annat angetts av den Behöriga Myndigheten, ska en

Authority, such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

sådan uppsägning börja gälla den första dagen i den månad som följer efter att 12 månader gått sedan underrättelsen om avtalets uppsägning. I händelse av uppsägning ska alla uppgifter som tidigare tagits emot enligt detta avtal förbli konfidentiella och omfattas av villkoren i Konventionen.

SECTION 8
Co-ordinating Body Secretariat

AVSNITT 8
Koordineringsorganets Sekretariat

Unless otherwise provided for in the Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of the Agreement when a new Competent Authority signs the Agreement.

Om inte annat följer av avtalet ska Koordineringsorganets Sekretariat underrätta alla Behöriga Myndigheter om alla underrättelser som det har tagit emot enligt detta avtal och ska meddela alla undertecknare av avtalet när en ny behörig myndighet undertecknar avtalet.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

Utfärdat på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga

Rapporteringsregelverk för kryptotillgångar (översättning av CARF)

SECTION I

AVSNITT I

Obligations of Reporting
Crypto-Asset Service
Providers

Rapporteringskyldigheter för
tjänsteleverantörer av
kryptotillgångar

A. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction], if it is:

1. an Entity or individual resident for tax purposes in [Jurisdiction];
2. an Entity that (a) is incorporated or organised under the laws of [Jurisdiction] and (b) either has legal personality in [Jurisdiction] or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in [Jurisdiction] with respect to the income of the Entity;
3. an Entity managed from [Jurisdiction]; or
- 4 an Entity or individual that has a regular place of business in [Jurisdiction].

B. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject to the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions effectuated through a Branch based in [Jurisdiction].

C. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(2), (3) or (4), if such requirements

A. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster omfattas av rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III i [jurisdiktion], om den är:

1. en enhet eller fysisk person som har skatterättslig hemvist i [Jurisdiktion];
2. en enhet som a) är bildad eller organiserad enligt lagstiftningen i [Jurisdiktion] och b) antingen är en juridisk person i [Jurisdiktion] eller har en skyldighet att lämna en inkomstdeklaration till skattemyndigheterna i [Jurisdiktion] för enhetens intäkter.

3. en enhet som leds från [Jurisdiktion], eller
4. en enhet eller fysisk person som har en ordinarie plats för affärsverksamhet i [Jurisdiktion].

B. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är föremål för rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III i [Jurisdiktion] med avseende på relevanta transaktioner som genomförs genom en filial baserad i [Jurisdiktion].

C. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet är inte skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III som den omfattas av i [Jurisdiktion] i enlighet med styckena A,2, 3 eller 4, om sådana krav uppfylls av en sådan

are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.

D. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(3) or (4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being an Entity that

(a) is incorporated or organised under the laws of such Partner Jurisdiction and

(b) either has legal personality in the Partner Jurisdiction or has an obligation to file tax returns or tax information returns to the tax authorities in the Partner Jurisdiction with respect to the income of the Entity.

E. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an Entity is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being managed from such Partner Jurisdiction.

F. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is an individual is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraph A(4), if such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset

rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den är skattemässigt hemmahörande i sådan partnerjurisdiktion.

D. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som är en enhet är inte skyldig att fullfölja rapporterings- och granskningsförfarandekraven i avsnitt II och III som den omfattas av i [jurisdiktion] enligt styckena A.3 eller 4, om sådana krav kompletteras av en sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den är en enhet som

a) är inkorporerat eller organiserat enligt lagarna i sådan partnerjurisdiktion och

b) antingen har status som juridisk person i partnerjurisdiktionen eller har en skyldighet att lämna in skattedeklarationer eller skatteinformationsdeklarationer till skattemyndigheterna i partnerjurisdiktionen med avseende enhetens inkomst.

E. En enhet som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt II och III den omfattas av i [Jurisdiktion] enligt paragraf A.4 om sådana krav är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion på grund av att den leds från sådan partnerjurisdiktion.

F. En fysisk person som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt II och III som den omfattas av i [Jurisdiktion] enligt paragraf A.4, om sådana krav är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en partnerjurisdiktion

Service Provider in a Partner Jurisdiction by virtue of it being resident for tax purposes in such Partner Jurisdiction.

G. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III in [Jurisdiction] with respect to Relevant Transactions it effectuates through a Branch in a Partner Jurisdiction, if such requirements are completed by such Branch in such Partner Jurisdiction.

H. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is not required to complete the reporting and due diligence requirements in Sections II and III it is subject to in [Jurisdiction] pursuant to subparagraphs A(1), (2), (3) or (4), if it has lodged a notification with [Jurisdiction] in a format specified by [Jurisdiction] confirming that such requirements are completed by such Reporting Crypto-Asset Service Provider under the rules of a Partner Jurisdiction pursuant to a substantially similar nexus that it is subject to in [Jurisdiction].

på grund av att den har skatterättslig hemvist i sådan partnerjurisdiktion.

G. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra kraven för granskningsförfarande i Avsnitt II eller III i [Jurisdiktion] avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via en filial i en partnerjurisdiktion om kraven är fullgjorda av sådan filial i sådan partnerjurisdiktion.

H. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster behöver inte fullgöra rapportering eller granskningsförfarande i Avsnitt II och III som den omfattas av i [Jurisdiktion] under förutsättning av paragraf A.1, 2, 3 eller 4, om den har anmält i ett av [Jurisdiktion] föreskrivet format som bekräftar att kraven är fullgjorda av sådan rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt reglerna i en partnerjurisdiktion i enlighet med en väsentlig liknande filial som den är föremål för i [Jurisdiktion].

SECTION II

AVSNITT II

Reporting requirements

Rapporteringskrav

A. For each relevant calendar year or other appropriate reporting period, and subject to the obligations of Reporting Crypto-Asset Service Providers in Section I and the due diligence procedures in Section III, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the following information with respect to its Crypto-Asset Users that are Reportable Users or that

A. Med förbehåll för bestämmelserna för rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i Avsnitt I och granskningsförfarande i Avsnitt III, ska för varje kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster rapportera följande upplysningar avseende sina användare av kryptotillgångar eller som har personer med bestämmande

have Controlling Persons that are Reportable Persons:

1. the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable User and, in the case of any Entity that, after application of the due diligence procedures, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN(s) of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN(s) and date and place of birth of each Reportable Person, as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity;

2. the name, address and identifying number (if any) of the Reporting Crypto-Asset Service Provider;

3. for each type of Relevant Crypto-Asset with respect to which it has effectuated Relevant Transactions during the relevant calendar year or other appropriate reporting period:

a) the full name of the type of Relevant Crypto-Asset;

b) the aggregate gross amount paid, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of acquisitions against Fiat Currency;

c) the aggregate gross amount received, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against Fiat Currency;

d) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of

inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.

1. namn, adress, hemvistjurisdiktion, skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort (för fysiska personer) för varje rapporteringsskyldig användare och när det gäller enheter efter tillämpning av granskningsförfarande identifieras att ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är en rapporteringsskyldig person, namn, adress, hemvistjurisdiktion och enhetens skatteregistreringsnummer, namn, adress, hemvistjurisdiktion, skatteregistreringsnummer, födelsedatum, födelseort för varje rapporteringsskyldig person såväl som den eller de roller de har som gör att varje rapporteringsskyldig person är en person med bestämmande inflytande i enheten.

2. namn, adress och identifieringsnummer (om något) för den rapporterande kryptotjänstleverantören.

3. för varje typ av relevant kryptotillgång med avseende på vilken den har genomfört relevanta transaktioner under det relevanta kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod:

a) det fullständiga namnet på typen av relevant kryptotillgång.

b) det sammanlagda bruttobeloppet som betalats, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner avseende förvärv mot Fiat-valuta,

c) det sammanlagda bruttobeloppet som erhållits, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner avseende avyttringar mot Fiat-valuta,

d) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta

acquisitions against other Relevant Crypto-Assets;

e) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions in respect of disposals against other Relevant Crypto-Assets;

f) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Reportable Retail Payment Transactions;

g) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers to the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(b) and (d);

h) the aggregate fair market value, the aggregate number of units and the number of Relevant Transactions, and subdivided by Transfer type where known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, in respect of Transfers by the Reportable User not covered by subparagraphs A(3)(c), (e) and (f); and

i) the aggregate fair market value, as well as the aggregate number of units in respect of Transfers by the Reportable Crypto-Asset User effectuated by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to wallet addresses not known by the Reporting Crypto-Asset Service Provider to be associated with a virtual asset service provider or financial institution.

B. Notwithstanding

subparagraph A(1), the TIN is not required to be reported if (i) a TIN is not issued by the relevant

transaktioner avseende förvärv mot andra relevanta kryptotillgångar,

e) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner med avseende på avyttringar mot andra relevanta kryptotillgångar,

f) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet rapporteringspliktiga

detaljhandelsbetalningstransaktioner, g) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner, och uppdelat efter överföringstyp där känd av den rapporterande

kryptotillgångstjänsteleverantören, med avseende på överföringar till den rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av stycke A.3.b och d,

h) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet enheter och antalet relevanta transaktioner, och uppdelat efter överföringstyp, om det är känt av den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar, med avseende på överföringar från den rapporteringsskyldiga användaren som inte omfattas av stycke A.3.c, e och f, och

i) det sammanlagda verkliga marknadsvärdet, såväl som det sammanlagda antalet enheter avseende överföringar av den rapporteringsskyldige kryptotillgångs användaren som utförs av den rapporterande kryptotillgångstjänsteleverantören till plånboksadresser som inte är kända av den rapporterande kryptotillgångstjänsteleverantören som är associerade med en leverantör av virtuella tillgångar eller finansinstitut.

B. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte skatteregistreringsnummer rapporteras om i) ett skatteregistreringsnummer inte

Reportable Jurisdiction or (ii) the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

C. Notwithstanding subparagraph A(1), the place of birth is not required to be reported unless the Reporting Crypto-Asset Service Provider is otherwise required to obtain and report it under domestic law.

D. For the purposes of subparagraphs A(3)(b) and (c), the amount paid or received must be reported in the Fiat Currency in which it was paid or received. In case the amounts were paid or received in multiple Fiat Currencies, the amounts must be reported in a single Fiat Currency, converted at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

E. For the purposes of subparagraphs A(3)(d) through (i), the fair market value must be determined and reported in a single Fiat Currency, valued at the time of each Relevant Transaction in a manner that is consistently applied by the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

F. The information reported must identify the Fiat Currency in which each amount is reported.

G. The information pursuant to paragraph A must be reported by xx/xx of the calendar year following the year to which the information relates.

har utfärdats av den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen eller om ii) nationell lag i den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen inte förskriver inhämtning av det skatteregistreringsnummer som utfärdats av sådan rapporteringsskyldig jurisdiktion.

C. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte de rapporteringsskyldiga kryptotjänstleverantören i övrigt ska inhämta och rapportera den i enlighet med nationell lag.

D. För tillämpningen av punkterna A.3.b och c måste det belopp som betalats eller erhållits rapporteras i den Fiat-valuta i vilken det betalades eller mottogs. Om beloppen har betalats eller tagits emot i flera Fiat-valutor, måste beloppen rapporteras till en och samma Fiat-valuta, omräknat vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

E. För syftet med punkterna A.3.d till i måste skäligt marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en och samma Fiat-valuta, värderad vid tidpunkten för varje relevant transaktion på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören för kryptotillgångstjänster.

F. Den information som rapporteras måste identifiera den Fiat-valuta i vilken varje belopp rapporteras.

G. Uppgifterna enligt punkt A ska rapporteras senast den xx/xx det kalenderår som följer efter det år som uppgifterna avser.

Due diligence procedures

A Crypto-Asset User is treated as a Reportable User beginning as of the date it is identified as such pursuant to the due diligence procedures described in this Section.

A. Due diligence procedures for Individual Crypto-Asset Users

1. When establishing the relationship with the Individual Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Individual Crypto-Asset Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Individual Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

2. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Individual Crypto-Asset User that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where appropriate, documentation

Granskningsförfarande

En användare av kryptotillgångar behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då den identifieras som sådan i enlighet med granskningsförfarande som anges i detta avsnitt.

A. Granskningsförfarande för fysiska personer som är användare av kryptotillgångar

1. När relationen med den enskilda användaren av kryptotillgångar upprättas, eller för redan existerande enskilda användare av kryptotillgångar, senast 12 månader efter ikraftträdandet av dessa regler, måste den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster erhålla en självcertifiering som gör det möjligt för den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster att fastställa den enskilda användarens av kryptotillgångar skatterättsliga hemvister och avgöra rimligheten av självcertifieringen baserat på informationen som rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster erhållit, inklusive den dokumentation som samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

2. Om det vid något tillfälle sker en förändring av omständigheterna med avseende på en enskild användare av kryptotillgångar som gör att den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vet, eller har anledning att veta, att den ursprungliga självcertifieringen är felaktig eller otillförlitlig, kan den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster inte förlita sig på den ursprungliga självcertifieringen utan måste skaffa en giltig självcertifiering eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall,

supporting the validity of the original self-certification.

B. Due diligence procedures for Entity Crypto-Asset Users.

The following procedures apply for purposes of determining whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User or an Entity, other than an Excluded Person or an Active Entity, with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons.

1. Determine whether the Entity Crypto-Asset User is a Reportable User.

a) When establishing the relationship with the Entity Crypto-Asset User, or with respect to Preexisting Entity Crypto-Assets Users by 12 months after the effective date of these rules, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must obtain a self-certification that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Entity Crypto-Asset User's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. If the Entity Crypto-Asset User certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on the place of effective management or on the address of the principal office to determine the residence of the Entity Crypto-Asset User.

b) If the self-certification indicates that the Entity Crypto-

dokumentation som stöder den ursprungliga certifieringens riktighet.

B. Granskningsförfarande för enheter som är användare av kryptotillgångar

Följande förfaranden gäller för att avgöra om enheten som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare eller en enhet, annan än en undantagen person eller en aktiv enhet, med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer.

1. Att avgöra om enheten som är användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig användare.

a) När relationen upprättas med en enhet som är användare av kryptotillgångar, eller med redan existerande enheter som är användare av kryptotillgångar måste senast 12 månader efter ikraftträdandet av dessa regler, den rapporterande leverantören av kryptotillgångstjänster skaffa en självcertifiering som tillåter den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster att fastställa enhetens som är användare av kryptotillgångar skatterättsliga hemvister och bekräfta rimligheten av sådan självcertifiering baserat på den information som erhållits av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, inklusive den dokumentation som samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden. Om enheten som är användare av kryptotillgångar intygar att den inte har någon skatterättslig hemvist, kan den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den verkliga ledningen eller på huvudkontorsadressen för att fastställa hemvistet för användaren av enheten som är användare av kryptotillgångstjänster.

b) Om självcertifieringen indikerar att enheten som är användare av

Asset User is resident in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must treat the Entity Crypto-Asset User as a Reportable User, unless it reasonably determines based on the self-certification or on information in its possession or that is publicly available, that the Entity Crypto-Asset User is an Excluded Person.

2. Determine whether the Entity has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons. With respect to an Entity Crypto-Asset User, other than an Excluded Person, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must determine whether it has one or more Controlling Persons who are Reportable Persons, unless it determines that the Entity Crypto-Asset User is an Active Entity, based on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User.

a) Determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User. For the purposes of determining the Controlling Persons of the Entity Crypto-Asset User, a Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures, provided that such procedures are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining to virtual asset service providers). If the Reporting Crypto-Asset Service Provider is not legally required to apply AML/KYC Procedures that are consistent with the 2012 FATF Recommendations (as updated in June 2019 pertaining

kryptotillgångar är bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion, måste den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla enheten som är användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare, såvida den inte skäligen kan avgöra av självcertifiering eller information som den har tillgång till eller som är allmänt tillgänglig, att enheten som är användare av kryptotillgångar är en undantagen person.

2. Att avgöra om enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer. När det gäller en enhet som är användare av kryptotillgångar som är inte är en utesluten person, måste den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster avgöra om den har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer, såvida den inte fastställer att enheten som är användare av kryptotillgångar är en aktiv enhet, baserat på självcertifieringen från enheten som är användare av kryptotillgångar.

a) Att avgöra om personer med bestämmande inflytande för enheten som är användare av kryptotillgångar. För att fastställa vilka personer som har ett bestämmande inflytande i enheten som är användare av kryptotillgångar kan en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på information som samlas in och uppdateras i enlighet med AML/KYC-förfaranden, förutsatt att sådana förfaranden är förenliga med 2012 års FATF-rekommendationer (som uppdaterad i juni 2019 avseende leverantörer för virtuella tillgångstjänster). Om den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångar inte har juridisk skyldighet att tillämpa AML/KYC-förfaranden som är förenliga med

to virtual asset service providers), it must apply substantially similar procedures for the purposes of determining the Controlling Persons.

b) Determining whether a Controlling Person of an Entity Crypto-Asset User is a Reportable Person. For the purposes of determining whether a Controlling Person is a Reportable Person, a Reporting Crypto-Asset Service Provider must rely on a self-certification from the Entity Crypto-Asset User or such Controlling Person that allows the Reporting Crypto-Asset Service Provider to determine the Controlling Person's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.

3. If at any point there is a change of circumstances with respect to an Entity Crypto-Asset User or its Controlling Persons that causes the Reporting Crypto-Asset Service Provider to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification, or a reasonable explanation and, where appropriate, documentation supporting the validity of the original self-certification.

2012 FATF-rekommendationer (som uppdaterades i juni 2019 avseende leverantörer för virtuella tillgångstjänster), måste den tillämpa väsentligen likartade förfaranden för att fastställa personerna med bestämmande inflytande.

b) Avgöra huruvida en person med bestämmande inflytande för en användare av kryptotillgångar är en rapporteringspliktig person. För att avgöra om en kontrollerande person är en rapporteringspliktig person måste en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångar förlita sig på en självcertifiering från enhetens som är användare av kryptotillgångar eller sådan person med bestämmande inflytande som tillåter den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster att avgöra den kontrollerande personens bostad(er) för skatteändamål och bekräfta rimligheten av sådan självcertifiering baserat på informationen som erhållits av den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster, inklusive den dokumentation samlas in i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

3. Om det vid något tillfälle inträffar en förändring av omständigheterna med avseende på en enheten som är användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som gör att den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vet, eller har anledning att veta, att den ursprungliga självcertifieringen är felaktig eller otillförlitlig kan den rapporteringsskyldige leverantören kryptotillgångstjänster inte förlita sig på den ursprungliga självcertifieringen och måste skaffa en giltig självcertifiering eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som stöder riktigheten av den ursprungliga självcertifieringen.

C. Requirements for validity of self-certifications

1. A self-certification provided by an Individual Crypto-Asset User or Controlling Person is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person, it is dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Individual Crypto-Asset User or Controlling Person:

- a) first and last name;
- b) residence address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction; and
- e) date of birth.

2. A self-certification provided by an Entity Crypto-Asset User is valid only if it is signed or otherwise positively affirmed by the Crypto-Asset User, it is dated at the latest at the date of receipt and it contains the following information with respect to the Entity Crypto-Asset User:

- a) legal name;
- b) address;
- c) jurisdiction(s) of residence for tax purposes;
- d) with respect to each Reportable Person, the TIN with respect to each Reportable Jurisdiction;
- e) in case of an Entity Crypto-Asset User other than an Active Entity or an Excluded Person, the information described in subparagraph C(1) with respect to each Controlling Person of the Entity Crypto-Asset User, unless such Controlling Person has

C. Krav för självcertifierings giltighet Bilaga 4

1. En självcertifiering som tillhandahålls av en enskild kryptotillgångsanvändare eller person med bestämmande inflytande är endast giltig om den är undertecknad eller på annat sätt positivt bekräftad av den individuella kryptotillgångsanvändaren eller person med bestämmande inflytande, den är daterad senast vid mottagandet och den innehåller följande information med avseende på den individuella användaren av kryptotillgången eller personen med bestämmande inflytande:

- a) för- och efternamn,
- b) bostadsadress,
- c) jurisdiktioner där personen har sin hemvist,
- d) när det gäller varje rapporterings-skyldig person, skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig jurisdiktion och
- e) födelsedatum.

2. En självcertifiering som tillhandahålls av en enhetskrypteringsanvändare är endast giltig om den är undertecknad eller på annat sätt positivt bekräftad av kryptotillgångs-användaren, den är daterad senast vid mottagningsdatumet och den innehåller följande information med avseende på enhetens kryptotillgångs-användare:

- a) juridiskt namn,
- b) adress,
- c) jurisdiktioner där personen har sin skatterättsliga hemvist,
- d) i förhållande till en rapporterings-skyldig person, skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig jurisdiktion.
- e) om det rör sig om en användare av kryptotillgångar som är en enhet annan än en aktiv enhet eller en undantagen person, den information som är angiven i paragraf C.1 i förhållande till varje person med bestämmande inflytande för enhetens kryptotillgångs-användare, såvida inte

provided a self-certification pursuant to subparagraph C(1), as well as the role(s) by virtue of which each Reportable Person is a Controlling Person of the Entity, if not already determined on the basis of AML/KYC Procedures; and

f) if applicable, information as to the criteria it meets to be treated as an Active Entity or Excluded Person.

3. Notwithstanding subparagraphs C(1) and (2), the TIN is not required to be collected if the jurisdiction of residence of the Reportable Person does not issue a TIN to the Reportable Person, or the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.

D. General due diligence requirements

1. A Reporting Crypto-Asset Service Provider that is also a Financial Institution for the purposes of the Common Reporting Standard may rely on the due diligence procedures completed pursuant to Sections IV and VI of the Common Reporting Standard for the purpose of the due diligence procedures pursuant to this Section. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may also rely on a self-certification already collected for other tax purposes, provided such self-certification meets the requirements of paragraph C of this Section.

2. A Reporting Crypto-Asset Service Provider may rely on a third party to fulfil the due diligence obligations set out in this Section III, but such obligations remain the

sådan person med bestämmande inflytande själv har tillhandahållit en självcertifiering enligt paragraf C.1, såväl som den roll i kraft av vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande för enheten, om inte redan är fastställt på grund av AML/KYC förfaranden, och

f) om tillämpligt, information om de kriterier som den uppfyller för att behandlas som en aktiv enhet eller exkluderad person.

3. Utan hinder av styckena C.1 och 2 krävs inte att TIN-numret samlas in om den rapporteringspliktiga personens bosättningsjurisdiktion inte utfärdar ett TIN till den rapporteringspliktiga personen, eller om den inhemska lagstiftningen i den relevanta anmälningsbara jurisdiktionen gör det. inte kräva insamling av TIN utfärdat av sådan rapporteringsskyldig jurisdiktion.

D. Allmänna krav på granskningsförfarande

1. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som också är ett finansiellt institut i enlighet med Common Reporting Standard kan förlita sig på de granskningsförfarande som slutförts i enlighet med avsnitten IV och VI i den gemensamma rapporteringsstandarden för granskningsförfarande enligt detta avsnitt. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan också förlita sig på en självcertifiering som redan samlats in för andra skatteändamål, förutsatt att sådan självcertifiering uppfyller kraven i punkt C i detta avsnitt.

2. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster kan förlita sig på en tredje part för att uppfylla skyldigheterna för granskningsförfarande som anges i detta avsnitt III, men sådana skyldigheter förblir den

responsibility of the Reporting Crypto-Asset Service Provider.

3. A Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to maintain all documentation and data for a period of not less than five years after the end of the period within which the Reporting Crypto-Asset Service Provider must report the information required to be reported pursuant to Section II.

SECTION IV: Defined terms

A. Relevant Crypto-Asset

1. The term "Crypto-Asset" means a digital representation of value that relies on a cryptographically secured distributed ledger or a similar technology to validate and secure transactions.

2. The term "Relevant Crypto-Asset" means any Crypto-Asset that is not a Central Bank Digital Currency, a Specified Electronic Money Product or any Crypto-Asset for which the Reporting Crypto-Asset Service Provider has adequately determined that it cannot be used for payment or investment purposes.

3. The term "Central Bank Digital Currency" means any digital Fiat Currency issued by a Central Bank.

4. The term "Specified Electronic Money Product" means any Crypto-Asset that is:

- a) a digital representation of a single Fiat Currency;
- b) issued on receipt of funds for the purpose of making payment transactions;
- c) represented by a claim on the issuer denominated in the same Fiat Currency;

rapporteringskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster. Bilaga 4

3. En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster är skyldig att behålla all dokumentation och data under en period av minst fem år efter utgången av den period inom vilken den rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska rapportera den information som ska rapporteras enligt till avsnitt II.

Avsnitt IV Definierade begrepp

A. Relevant kryptotillgång

1. Med termen "kryptotillgång" avser en digital representation av ett värde som förlitar sig på en kryptografiskt säker distribuerad liggare eller liknande teknik för att validera och säkra transaktioner

2. Termen "relevant kryptotillgång" avser varje kryptotillgång som inte är en centralbanks digitala valuta, en specificerad elektronisk pengaprodukt eller någon kryptotillgång för vilken den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster har fastställt att den inte kan användas för betalning eller investeringssyften.

3. Termen "Centralbanks digitala valuta" avses digitala Fiat-valutor som utfärdats av en centralbank.

4. Termen "specificerad elektronisk pengaprodukt" avser alla kryptotillgångar som är:

- a) en digital representation av en enda Fiat-valuta;
- b) utfärdat vid mottagande av medel i syfte att göra betalningstransaktioner;
- c) motsvarande en fordran på utgivaren i samma Fiat-valuta;

d) accepted in payment by a natural or legal person other than the issuer; and

e) by virtue of regulatory requirements to which the issuer is subject, redeemable at any time and at par value for the same Fiat Currency upon request of the holder of the product.

The term "Specified Electronic Money Product" does not include a product created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds from a customer to another person pursuant to instructions of the customer. A product is not created for the sole purpose of facilitating the transfer of funds if, in the ordinary course of business of the transferring Entity, either the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of instructions to facilitate the transfer, or, if no instructions are received, the funds connected with such product are held longer than 60 days after receipt of the funds.

B. Reporting Crypto-Asset Service Provider

1. The term "Reporting Crypto-Asset Service Provider" means any individual or Entity that, as a business, provides a service effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers, including by acting as a counterparty, or as an intermediary, to such Exchange Transactions, or by making available a trading platform.

C. Relevant Transaction

1. The term "Relevant Transaction" means any:

- a) Exchange Transaction; and
- b) Transfer of Relevant Crypto-Assets.

2. The term "Exchange Transaction" means any:

d) accepterad som betalning av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och

e) på grund av regulatoriska krav som utgivaren är föremål för, kan lösas in när som helst och till nominellt värde för samma Fiat-valuta på begäran av innehavaren av produkten.

Termen "specificerad elektroniska pengar produkt" inkluderar inte en produkt skapad i det enda syftet att underlätta överföring av pengar från en kund till en annan person i enlighet med instruktioner från kunden. En produkt är inte skapad för det enda syftet att underlätta överföringen av medel om, i den överlåtande enhetens normala verksamhet, antingen de medel som är kopplade till en sådan produkt hålls längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller, om inga instruktioner tas emot, hålls medlen kopplade till en sådan produkt längre än 60 dagar efter mottagandet av medlen.

B. Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

1. Termen "rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster" avser varje fysisk person eller enhet som, i affärsverksamhet, tillhandahåller en tjänst som utför bytestransaktioner för eller på uppdrag av kunder, inklusive genom att agera som motpart eller som mellanhand till sådana bytestransaktioner, eller genom att göra en handelsplattform tillgänglig.

C. Relevanta Transaktioner

1. Termen "relevant transaktion" avser alla:

- a) bytestransaktion; och
- b) överföring av relevanta kryptotillgångar.

2. Termen "växlingstransaktion" avser:

a) exchange between Relevant Crypto-Assets and Fiat Currencies; and

b) exchange between one or more forms of Relevant Crypto-Assets.

3. The term "Reportable Retail Payment Transaction" means a Transfer of Relevant Crypto-Assets in consideration of goods or services for a value exceeding USD 50 000.

4. The term "Transfer" means a transaction that moves a Relevant Crypto-Asset from or to the CryptoAsset address or account of one Crypto-Asset User, other than one maintained by the Reporting Crypto-Asset Service Provider on behalf of the same Crypto-Asset User, where, based on the knowledge available to the Reporting Crypto-Asset Service Provider at the time of transaction, the Reporting Crypto-Asset Service Provider cannot determine that the transaction is an Exchange Transaction.

5. The term "Fiat Currency" means the official currency of a jurisdiction, issued by a jurisdiction or by a jurisdiction's designated Central Bank or monetary authority, as represented by physical banknotes or coins or by money in different digital forms, including bank reserves and Central Bank Digital Currencies. The term also includes commercial bank money and electronic money products (including Specified Electronic Money Products).

D. Reportable User

1. The term "Reportable User" means a Crypto-Asset User that is a Reportable Person.

2. The term "Crypto-Asset User" means an individual or Entity that

a) växling mellan relevanta kryptotillgångar och Fiat-valutor; och

b) växling mellan en eller flera former av relevanta kryptotillgångar.

3. Termen "rapporteringspliktig försäljningstransaktion" avser en överföring av relevanta kryptotillgångar mot varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar.

4. Termen "överföring" avser en transaktion som flyttar en relevant kryptotillgång från eller till kryptotillgångens adress eller konto för en kryptotillgångsanvändare, annan än en som är registrerad hos den rapporterande leverantören av kryptotillgångstjänster på uppdrag av samma kryptotillgångsanvändare, där, baserat på den kunskap som är tillgänglig för den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster vid tidpunkten för transaktionen, den rapporteringsskyldige leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan fastställa att transaktionen är en börstransaktion

5. Termen "Fiat-valuta" avser den officiella valutan i en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller av en jurisdiktions utsedda centralbank eller monetära myndighet, som representeras av fysiska sedlar eller mynt eller av pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbanks digitala valutor. Termen inkluderar även affärsbankspengar och produkter för elektroniska pengar (inklusive specificerade produkter för elektroniska pengar).

D. Rapporteringspliktig användare

1. Termen "rapporteringspliktig användare" avser en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person.

2. Termen "användare av kryptotillgångar" avser en fysisk

is a customer of a Reporting CryptoAsset Service Provider for purposes of carrying out Relevant Transactions. An individual or Entity, other than a Financial Institution or a Reporting Crypto-Asset Service Provider, acting as a Crypto-Asset User for the benefit or account of another individual or Entity as agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor, or intermediary, is not treated as a Crypto-Asset User, and such other individual or Entity is treated as the Crypto-Asset User. Where a Reporting Crypto-Asset Service Provider provides a service effectuating Reportable Retail Payment Transactions for or on behalf of a merchant, the Reporting Crypto-Asset Service Provider must also treat the customer that is the counterparty to the merchant for such Reportable Retail Payment Transaction as the Crypto-Asset User with respect to such Reportable Retail Payment Transaction, provided that the Reporting Crypto-Asset Service Provider is required to verify the identity of such customer by virtue of the Reportable Retail Payment Transaction pursuant to domestic anti-money laundering rules.

3. The term "Individual Crypto-Asset User" means a Crypto-Asset User that is an individual.

4. The term "Preexisting Individual Crypto-Asset User" means an Individual Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].

person eller enhet som är kund hos en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att utföra transaktioner som omfattas. En fysisk person eller enhet, annan än en finansiell institution eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som agerar som en användare av kryptotillgångar till förmån för eller konto för en annan fysisk person eller enhet som ombud, förvaringsinstitut, förvaltare, firmatecknare, investeringsrådgivare eller mellanhand, behandlas inte som en användare av kryptotillgångar, och sådan annan fysisk person eller enhet behandlas som användare av kryptotillgångar. När en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst som utför rapporteringspliktiga försäljningstransaktioner för eller på uppdrag av en förmedlare, måste den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar också behandla kunden som är motpart till förmedlare för sådan rapporteringspliktig försäljningstransaktion som användaren av kryptotillgångar med avseende på sådan rapporteringspliktig försäljningstransaktion, under förutsättning att den rapporterings-skyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att verifiera identiteten på en sådan kund på grund av den rapporteringspliktiga försäljningstransaktionen i enlighet med nationella regler mot penningtvätt

3. Termen "fysisk användare av kryptotillgångar" betyder en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

4. Termen "befintlig fysisk användare av kryptotillgångar" avser en fysisk användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören

5. The term "Entity Crypto-Asset User" means a Crypto-Asset User that is an Entity.

6. The term "Preexisting Entity Crypto-Asset User" means an Entity Crypto-Asset User that has established a relationship with the Reporting Crypto-Asset Service Provider as of [xx/xx/xxxx].

7. The term "Reportable Person" means a Reportable Jurisdiction Person other than an Excluded Person.

8. The term "Reportable Jurisdiction Person" means an Entity or individual that is resident in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction, or an estate of a decedent that was a resident of a Reportable Jurisdiction. For this purpose, an Entity such as a partnership, limited liability partnership or similar legal arrangement that has no residence for tax purposes shall be treated as resident in the jurisdiction in which its place of effective management is situated.

9. The term "Reportable Jurisdiction" means any jurisdiction (a) with which an agreement or arrangement is in effect pursuant to which [Jurisdiction] is obligated to provide the information specified in Section II with respect to Reportable Persons resident in such jurisdiction, and (b) which is identified as such in a list published by [Jurisdiction].

10. The term "Controlling Persons" means the natural persons who exercise control over an Entity. In the case of a trust, such term means the

5. Termen "enhet som är användare av kryptotillgångar" betyder en användare av kryptotillgångar som är en enhet.

6. Termen "befintlig enhet som är användare av kryptotillgångar" avser en enhet som är användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänsterna från och med [xx/xx/xxxx].

7. Termen "rapporteringspliktig person" avser en rapporteringspliktig jurisdiktionsperson annan än en undantagen person.

8. Termen "rapporteringspliktig jurisdiktionsperson" avser en enhet eller fysisk person som är bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion enligt skattelagstiftningen i sådan jurisdiktion, eller ett dödsbo efter en avliden som var bosatt i en rapporteringspliktig jurisdiktion. För detta ändamål ska en enhet såsom ett handelsbolag, kommanditbolag eller liknande juridiskt arrangemang som inte har skatterättslig hemvist behandlas som om den har hemvist i den jurisdiktion där dess verkliga ledning är belägen.

9. Termen "rapporteringspliktig jurisdiktion" avser varje jurisdiktion a) med vilken ett avtal eller arrangemang är i kraft enligt vilken [Jurisdiktion] är skyldig att tillhandahålla den information som specificeras i avsnitt II med avseende på rapporteringspliktiga personer bosatta i sådan jurisdiktion, och b) som identifieras som sådan i en lista publicerad av [Jurisdiktion].

10. Termen "personer med bestämmande inflytande" avser de fysiska personer som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avser en sådan term avse

settlor(s), the trustee(s), the protector(s) (if any), the beneficiary(ies) or class(es) of beneficiaries, and any other natural person(s) exercising ultimate effective control over the trust, and in the case of a legal arrangement other than a trust, such term means persons in equivalent or similar positions. The term "Controlling Persons" must be interpreted in a manner consistent with the 2012 Financial Action Task Force Recommendations, as updated in 11. The term "Active Entity" means any Entity that meets any of the following criteria:

a) less than 50% of the Entity's gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50% of the assets held by the Entity during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income;

b) substantially all of the activities of the Entity consist of holding (in whole or in part) the outstanding stock of, or providing financing and services to, one or more subsidiaries that engage in trades or businesses other than the business of a Financial Institution, except that an Entity does not qualify for this status if the Entity functions (or holds itself out) as an investment fund, such as a private equity fund, venture capital fund, leveraged buyout fund, or any investment vehicle whose purpose is to acquire or fund companies and then hold interests in those companies as capital assets for investment purposes;

c) the Entity is not yet operating a business and has no prior

stiftaren/förvaltaren, beskyddaren (om sådana finns), förmånstagarna eller kretsen av förmånstagare och alla andra fysiska personer som utövar den verkliga kontrollen över trusten, och i fallet med en annan juridisk konstruktion än en trust, betyder ett sådant uttryck personer i samma eller liknande befattningar. Termen "personer med bestämmande inflytande" måste tolkas på ett sätt som överensstämmer med 2012 års Financial Action Task Force-rekommendationer.

11. Termen "aktiv enhet" avser varje enhet som uppfyller något av följande kriterier:

a) mindre än 50 % av enhetens bruttoinkomst under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter och mindre än 50 % av de tillgångar som företaget innehar under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod är tillgångar som genererar eller är innehas för att generera passiva intäkter,

b) i stort sett all verksamheten i enheten utgörs av att inneha (helt eller delvis) utestående aktier i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver annan affärsverksamhet eller verksamheter än en finansiell institutions verksamhet, utom då en enhet inte uppfyller kraven för denna status om enheten fungerar (eller utger sig själv) som en investeringsfond, såsom en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy out fond, eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera företag och sedan inneha andelar i dessa företag som anläggningstillgångar för investeringsändamål;

c) enheten ännu inte bedriver någon affärsverksamhet och har tidigare

operating history, but is investing capital into assets with the intent to operate a business other than that of a Financial Institution, provided that the Entity does not qualify for this exception after the date that is 24 months after the date of the initial organisation of the Entity;

d) the Entity was not a Financial Institution in the past five years, and is in the process of liquidating its assets or is reorganising with the intent to continue or recommence operations in a business other than that of a Financial Institution;

e) the Entity primarily engages in financing and hedging transactions with, or for, Related Entities that are not Financial Institutions, and does not provide financing or hedging services to any Entity that is not a Related Entity, provided that the group of any such Related Entities is primarily engaged in a business other than that of a Financial Institution; or

f) the Entity meets all of the following requirements:

i. it is established and operated in its jurisdiction of residence exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, athletic, or educational purposes; or it is established and operated in its jurisdiction of residence and it is a professional organisation, business league, chamber of commerce, labour organisation, agricultural or horticultural organisation, civic league or an organisation operated exclusively for the promotion of social welfare;

ii. it is exempt from income tax in its jurisdiction of residence;

inte bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en finansiell enhet, under förutsättning att enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då enheten först etablerades.

d) enheten har inte varit en ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

e) enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella enheter, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

f) enheten uppfyller samtliga följande krav:

i. den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål eller den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

ii. den är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har hemvist.

iii. it has no shareholders or members who have a proprietary or beneficial interest in its income or assets;

iv. the applicable laws of the Entity's jurisdiction of residence or the Entity's formation documents do not permit any income or assets of the Entity to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or non-charitable Entity other than pursuant to the conduct of the Entity's charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the Entity has purchased; and

v. the applicable laws of the Entity's jurisdiction of residence or the Entity's formation documents require that, upon the Entity's liquidation or dissolution, all of its assets be distributed to a Governmental Entity or other non-profit organisation, or escheat to the government of the Entity's jurisdiction of residence or any political subdivision thereof.

E. Excluded Person

1. The term "Excluded Person" means (a) an Entity the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (b) any Entity that is a Related Entity of an Entity described in clause(a); (c) a Governmental Entity; (d) an International Organisation; (e) a Central Bank; or (f) a Financial Institution other than an Investment Entity described in Section IV E(5)(b).

2. The term "Financial Institution" means a Custodial Institution, a Depository Institution, an Investment Entity,

iii. den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.

iv. gällande lagstiftning i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till, eller används till förmån för, privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

v. gällande lagstiftning i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid enhetens likvidation eller upplösning ska överföras till en myndighetsenhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den jurisdiktion där enheten har sin hemvist eller någon politisk underavdelning under sådan regering.

E. Undantagen person

1. Termen "undtagen person" avser a) en enhet vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, b) någon enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i a, c) en myndighetsenhet, d) en internationell organisation, e) en centralbank, eller f) ett annat finansiellt institut än en investeringsenhet som beskrivs i Avsnitt IV.E.5.b.

2. Termen "finansiellt institut" avser: ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag.

or a Specified Insurance Company.

3. The term “Custodial Institution” means any Entity that holds, as a substantial portion of its business, Financial Assets for the account of others. An Entity holds Financial Assets for the account of others as a substantial portion of its business if the Entity’s gross income attributable to the holding of Financial Assets and related financial services equals or exceeds 20% of the Entity’s gross income during the shorter of: (i) the three-year period that ends on 31 December (or the final day of a non-calendar year accounting period) prior to the year in which the determination is being made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence.

4. The term “Depository Institution” means any Entity that:

- a) accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business; or
- b) holds Specified Electronic Money Products or Central Bank Digital Currencies for the benefit of customers.

5. The term “Investment Entity” means any Entity:

- a) that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:

- i. trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
- ii. individual and collective portfolio management; or

3. Termen “depåinstitut” avses en enhet som innehar, som en väsentlig del av verksamheten, finansiella tillgångar för andras räkning. En enhet innehar finansiella tillgångar för andras räkning som en väsentlig del av verksamheten om enhetens bruttointäkter hänförliga till innehavet av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster uppgår till minst 20 % av enhetens bruttointäkter under den kortaste av följande perioder, i) den treårsperiod som slutar 31 december (eller det slutdatum för räkenskapsår som inte är kalenderår) som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som enheten har existerat.

4. Termen “depåinstitut” avses en enhet som:

- a) tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet, eller
- b) innehar E-pengar eller Centralbankens digitala valutor för sina kunders räkning.

5. Termen “investeringsenhet” avses en enhet:

- a) En enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:

- i. handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer,

- ii. individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller

iii. otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons; or

b) the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph E(5)(a).

An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph E(5)(a), or an Entity's gross income is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets or Relevant Crypto-Assets for purposes of subparagraph E(5)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50% of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence. For the purposes of subparagraph E(5)(a)(iii), the term "otherwise investing, administering, or managing Financial Assets, money, or Relevant Crypto-Assets on behalf of other persons" does not include the provision of services effectuating Exchange Transactions for or on behalf of customers.

The term "Investment Entity" does not include an Entity that is an Active Entity because it meets any of the criteria in

iii. annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller relevanta kryptotillgångar för andra personers räkning.

b) vars bruttoinkomst huvudsakligen är hänförlig till investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar eller relevanta kryptotillgångar, om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett förvaringsinstitut, ett förvaringsinstitut, ett specificerat försäkringsbolag eller en investering Enhet som beskrivs i stycke E.5.a.

En Enhet anses främst bedriva en eller flera av de verksamheter som tas upp i punkt E.5.a, eller en enhets bruttoinkomster vars bruttointäkter primärt är hänförliga till investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar eller relevanta kryptotillgångar enligt tillämpningen av punkt E.5.b, om minst 50 % av enhetens bruttoinkomster kan hänföras till verksamheterna i fråga under den kortare av följande två perioder: i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, ii) den period som enheten har existerat. Vid tillämpning av punkt E.5.a iii omfattar begreppet "annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar, pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar för andra personers räkning" inte tillhandahållande av tjänster avseende bytestransaktioner i en kunds namn eller för en kunds räkning.

Med "investeringsenhet" avses inte en enhet som är en aktiv enhet på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.11 b–e.

subparagraphs D(11)(b) through (c).

This paragraph shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of "financial institution" in the Financial Action Task Force Recommendations.

6. The term "Specified Insurance Company" means any Entity that is an insurance company (or the holding company of an insurance company) that issues, or is obligated to make payments with respect to, a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract.

7. The term "Governmental Entity" means the government of a jurisdiction, any political subdivision of a jurisdiction (which, for the avoidance of doubt, includes a state, province, county, or municipality), or any wholly owned agency or instrumentality of a jurisdiction or of any one or more of the foregoing. This category is comprised of the integral parts, controlled entities, and political subdivisions of a jurisdiction.

a) An "integral part" of a jurisdiction means any person, organisation, agency, bureau, fund, instrumentality, or other body, however designated, that constitutes a governing authority of a jurisdiction. The net earnings of the governing authority must be credited to its own account or to other accounts of the jurisdiction, with no portion inuring to the benefit of any private person. An integral part does not include any individual who is a sovereign, official, or administrator acting in a private or personal capacity.

Denna punkt ska tolkas så att den stämmer överens med motsvarande formuleringar som anges i definitionen av "finansiellt institut" i Financial Action Task Force Recommendations.

6. Termen "specificerat försäkringsföretag" avser en enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett holding-bolag till försäkringsföretag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal.

7. Termen "myndighetsenhet" avser en jurisdiktions regering, en politisk underavdelning till en jurisdiktion (för att undvika oklarheter omfattar stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk. Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och politiska underavdelningar i en jurisdiktion.

a) En "integrerad del" av en jurisdiktion avses en person, organisation, myndighet, byrå, fond, verk, eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en jurisdiktion. Myndighetens nettointäkter ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör jurisdiktionen, ingen del härav får tillfalla som till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller administratör inom offentlig förvaltning och som agerar som privatperson eller i sin personliga kapacitet.

b) A controlled entity means an Entity that is separate in form from the jurisdiction or that otherwise constitutes a separate juridical entity, provided that:

i. the Entity is wholly owned and controlled by one or more Governmental Entities directly or through one or more controlled entities;

ii. the Entity's net earnings are credited to its own account or to the accounts of one or more Governmental Entities, with no portion of its income inuring to the benefit of any private person; and

iii. the Entity's assets vest in one or more Governmental Entities upon dissolution.

c) Income does not inure to the benefit of private persons if such persons are the intended beneficiaries of a governmental programme, and the programme activities are performed for the general public with respect to the common welfare or relate to the administration of some phase of government. Notwithstanding the foregoing, however, income is considered to inure to the benefit of private persons if the income is derived from the use of a governmental entity to conduct a commercial business, such as a commercial banking business, that provides financial services to private persons.

8. The term "International Organisation" means any international organisation or wholly owned agency or instrumentality thereof. This category includes any intergovernmental organisation (including a supranational organisation) (a) that is comprised primarily of governments; (b) that has in effect a headquarters or

b) En kontrollerad enhet avser en enhet som till sin form är skild från jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att:

i. enheten ägs helt och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

ii. enhetens nettointäkter krediteras enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, där ingen del av enhetens inkomster utfaller till förmån för en privatperson och

iii. enhetens tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

c) Inkomster utfaller inte till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för den gemensamma välfärden eller som hänför sig till förvaltningen av någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska intäkterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om intäkterna härrör från en myndighetsenhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, såsom kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller finansiella tjänster till privatpersoner

8. Termen "Internationell organisation" avser varje internationell organisation eller helägt organ eller liknande. Denna kategori inkluderar alla mellanstatliga organisationer (inklusive en överstatlig organisation) (a) som huvudsakligen består av regeringar; (b) som i praktiken har ett huvudkontor eller väsentligen liknande överenskommelse med jurisdiktionen; och (c) vars intäkter inte går till privatpersoner.

substantially similar agreement with the jurisdiction; and (c) the income of which does not inure to the benefit of private persons.

9. The term "Central Bank" means an institution that is by law or government sanction the principal authority, other than the government of the jurisdiction itself, issuing instruments intended to circulate as currency. Such an institution may include an instrumentality that is separate from the government of the jurisdiction, whether or not owned in whole or in part by the jurisdiction.

10. The term "Financial Asset" includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, Relevant Crypto-Asset, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. The term "Financial Asset" does not include a non-debt, direct interest in real property.

11. The term "Equity Interest" means, in the case of a partnership that is a Financial Institution, either a capital or profits interest in the partnership. In the case of a trust that is a Financial Institution, an Equity Interest is considered to be held

9. Termen "Centralbank" avser en institution som enligt lag eller statlig sanktion är den huvudsakliga myndigheten, förutom regeringen i själva jurisdiktionen, som utfärdar instrument avsedda att cirkulera som valuta. En sådan institution kan inkludera något som är skilt från regeringen i jurisdiktionen, oavsett om den ägs helt eller delvis av jurisdiktionen.

10. Termen "finansiell tillgång" inkluderar ett värdepapper (till exempel aktier i ett företag; handelsbolag eller ägarandelar i ett publikt ägt eller börsnoterat handelsbolag eller trust; sedlar, obligationer, skuldebrev eller andra bevis på skuldsättning), innehav i handelsbolag, råvaror, swap (till exempel ränteswappar, valutawapen, bas-swappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), försäkringsavtal eller livränteavtal, eller något kontrakt (inklusive ett terminskontrakt eller terminskontrakt eller option) till ett värdepapper, relevant kryptotillgång, innehav i handelsbolag, råvaror, swap, försäkringsavtal, eller livränta. Termen "finansiell tillgång" inkluderar inte ett icke belånade innehav i fast egendom

11. Termen "egendoms intresse" betyder, i fallet med ett handelsbolag som är ett finansiellt institut, antingen ett kapital- eller vinstintresse i handelsbolaget. I fallet med en trust som är ett finansiellt institut, anses en aktieandel innehas av varje person som behandlas som en grundare eller

by any person treated as a settlor or beneficiary of all or a portion of the trust, or any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. A Reportable Person will be treated as being a beneficiary of a trust if such Reportable Person has the right to receive directly or indirectly (for example, through a nominee) a mandatory distribution or may receive, directly or indirectly, a discretionary distribution from the trust.

12. The term "Insurance Contract" means a contract (other than an Annuity Contract) under which the issuer agrees to pay an amount upon the occurrence of a specified contingency involving mortality, morbidity, accident, liability, or property risk.

13. The term "Annuity Contract" means a contract under which the issuer agrees to make payments for a period of time determined in whole or in part by reference to the life expectancy of one or more individuals. The term also includes a contract that is considered to be an Annuity Contract in accordance with the law, regulation, or practice of the jurisdiction in which the contract was issued, and under which the issuer agrees to make payments for a term of years.

14. The term "Cash Value Insurance Contract" means an Insurance Contract (other than an indemnity reinsurance contract between two insurance companies) that has a Cash Value.

15. The term "Cash Value" means the greater of (i) the amount that the policyholder is entitled to receive upon surrender or termination of the contract (determined without reduction

förmånstagare av hela eller en del av trusten, eller någon annan fysisk person som utövar den verkliga kontrollen över trusten. En rapporteringspliktig person kommer att behandlas som en förmånstagare av en trust om sådan rapporteringspliktig person har rätt att direkt eller indirekt (till exempel genom en förvaltare) ta emot en obligatorisk utdelning eller kan ta emot, direkt eller indirekt, en diskretionär utdelning från trusten.

12. Termen "försäkringsavtal" avser ett avtal (annat än ett livränteavtal) enligt vilket utgivaren förbinder sig att betala ett belopp i händelse av en specificerad oförutsedd händelse som är förenad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada

13. Termen "Livränteavtal" avser ett avtal enligt vilket utgivaren samtycker till att göra betalningar under en tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer. Termen inkluderar också ett kontrakt som anses vara ett livräntekontrakt i enlighet med lag, förordning eller praxis i den jurisdiktion där kontraktet utfärdades, och enligt vilket utgivaren förbinder sig till att göra betalningar under ett visst antal år

14. Termen "försäkringsavtal med kontantvärde" avser ett försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsbolag) som har ett kontantvärde.

15. Termen "kontantvärde" avser det högsta av 1) det belopp som försäkringstagaren har rätt att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och 2)

for any surrender charge or policy loan), and (ii) the amount the policyholder can borrow under or with regard to the contract. Notwithstanding the foregoing, the term "Cash Value" does not include an amount payable under an Insurance Contract:

- a) solely by reason of the death of an individual insured under a life insurance contract;
- b) as a personal injury or sickness benefit or other benefit providing indemnification of an economic loss incurred upon the occurrence of the event insured against;
- c) as a refund of a previously paid premium (less cost of insurance charges whether or not actually imposed) under an Insurance Contract (other than an investment-linked life insurance or annuity contract) due to cancellation or termination of the contract, decrease in risk exposure during the effective period of the contract, or arising from the correction of a posting or similar error with regard to the premium for the contract;
- d) as a policyholder dividend (other than a termination dividend) provided that the dividend relates to an Insurance Contract under which the only benefits payable are described in subparagraph E(15)(b); or
- e) as a return of an advance premium or premium deposit for an Insurance Contract for which the premium is payable at least annually if the amount of the advance premium or premium deposit does not exceed the next annual premium that will be payable under the contract.

beloppet en försäkringstagare kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av föregående så inkluderar termen "kontantvärde" inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal:

- a) endast på grund av att en person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlidit,
- b) som en personskada, sjukdom eller annan förmån som ger ersättning för en ekonomisk förlust som uppkommit vid inträffandet av försäkringshändelsen,
- c) som en återbetalning av en tidigare betald premie (minskad med försäkringsavgifter oavsett om de faktiskt har påförts eller inte) enligt ett försäkringsavtal (annat än en investeringsanknuten livförsäkring eller livränta) på grund av uppsägning eller uppsägning av avtalet, minskad riskexponering under avtalets löptid, eller som härrör från rättelse av räknepel eller liknande fel som avser premien för avtalet,
- d) som en utbetalning till försäkringstagare (annat än en utbetalning på grund av uppsägning) förutsatt att utbetalningen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i stycke E.15.b, eller
- e) som en återbetalning av en förskottspremie eller premiedeposition för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årsvis om beloppet av förskottspremien eller premiedepositionen inte överstiger nästa årspremie som kommer att betalas enligt avtalet.

F. Miscellaneous

F. Övrigt

1. The term “Partner Jurisdiction” means any jurisdiction that has put in place equivalent legal requirements and that is included in a list published by [Jurisdiction].

2. The term “AML/KYC Procedures” means the customer due diligence procedures of a Reporting Crypto-Asset Service Provider pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such Reporting Crypto-Asset Service Provider is subject.:

3. The term “Entity” means a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust, or foundation.

4. An Entity is a “Related Entity” of another Entity if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50% of the vote and value in an Entity.

5. The term “TIN” means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number).

6. The term “Branch” means a unit, business or office of a Reporting Crypto-Asset Service Provider that is treated as a branch under the regulatory regime of a jurisdiction or that is otherwise regulated under the laws of a jurisdiction as separate from other offices, units, or branches of the Reporting Crypto-Asset Service Provider. All units, businesses, or offices of a Reporting Crypto-Asset Service Provider in a single jurisdiction shall be treated as a single branch.

1. Partnerjurisdiktion: En “Partner-jurisdiktion” avser varje jurisdiktion som har infört likvärdiga juridiska krav och som ingår i en lista publicerad av [Jurisdiktion].

2. AML/KYC-förfaranden: en rapporteringspliktig tjänsteleverantör av kryptotillgångars åtgärder för granskningsförfarande i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som den rapporteringspliktiga tjänsteleverantören av kryptotillgångarna omfattas av.

3. Enhet: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

4. Närstående enhet: en enhet som kontrollerar eller kontrolleras av en annan enhet eller en enhet som står under gemensam kontroll med annan enhet. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet av en enhet.

5. Skatteregistreringsnummer: identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).

6. Filial: en avdelning, affärsverksamhet eller kontor till en rapporteringsskyldig tjänsteleverantör för kryptotillgångar som behandlas som en filial enligt lagstiftningen i en jurisdiktion eller som på annat sätt regleras enligt lagstiftningen i en jurisdiktion som separat från andra kontor, avdelningar eller filialer till den rapporterande tjänsteleverantören för kryptotillgångar. Alla avdelningar, affärsverksamheter eller kontor hos en rapporteringsskyldig tjänsteleverantör för kryptotillgångar inom en jurisdiktion behandlas som en enda filial.

Effective implementation

Effektivt genomförande

A jurisdiction must have rules and administrative procedures in place to ensure effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out above.

En jurisdiktion måste ha regler och administrativa förfaranden på plats för att säkerställa ett effektivt genomförande och efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för granskningsförfarande som anges ovan.

Tillägget till det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (översättning av CRS MCAA Addendum)

SECTION 1

Additions to the Information to be Exchanged with Respect to Reportable Accounts

Subject to the notification pursuant to subparagraph 2(a)(i) of Section 2 of this Addendum, the additional information to be exchanged pursuant to subparagraph 2 of Section 2 of the CRS MCAA, with respect to each Reportable Account of another Jurisdiction, is:

1. whether a valid self-certification has been provided for each Account Holder;
2. the role(s) by virtue of which each Reportable Person that is a Controlling Person of an Entity Account Holder is a Controlling Person of the Entity and whether a valid self-certification has been provided for each such Reportable Person;
3. the type of account, whether the account is a Preexisting Account or a New Account and whether the account is a joint account, including the number of joint Account Holders; and;
4. in the case of any Equity Interest held in an Investment Entity that is a legal arrangement, the role(s) by virtue of which the Reportable Person is an Equity Interest holder.

SECTION 2

AVSNITT 1

Tillägg till den information som ska utbytas när det gäller rapporteringspliktiga konton

Om inte annat följer av det underrättelsen enligt stycke 2.a i) i Avsnitt 2 av detta tillägg, är den ytterligare information som ska utbytas enligt stycke 2 i Avsnitt 2 i CRS MCAA för varje rapporteringspliktigt konto i andra jurisdiktioner:

1. om ett giltigt intygande har tillhandahållits för varje kontohavare,
2. den eller de roller i kraft av vilka varje rapporteringsskyldig person som är en person med bestämmande inflytande för en enhet som är kontohavare är en person med bestämmande inflytande för enheten och huruvida ett giltigt intyg har tillhandahållits för varje sådan rapporteringsskyldig person,
3. kontotypen, om kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto och om kontot är ett gemensamt konto, inklusive antalet kontohavare för det gemensamma kontot, och,
4. i fallet med andelar i eget kapital som innehas i en investeringsenhet som är en juridisk konstruktion, den eller de roller i kraft av vilka den rapporteringspliktiga personen är en innehavare av andel i eget kapital.

AVSNITT 2

1. This Addendum will be in effect with respect to Competent Authorities that are also signatories to the Addendum. It will be an integral part of the CRS MCAA and the provisions of the CRS MCAA will be applied mutatis mutandis to this Addendum.

2. A Competent Authority must provide to the Co-ordinating Body Secretariat at the time of signature of this Addendum or as soon as possible thereafter:

a) an updated notification pursuant to subparagraph 1(a) of Section 7 of the CRS MCAA:

i) confirming that its Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and specifying the relevant effective dates with respect to Section 1 of this Addendum and the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures, or any period of provisional application of this Addendum due to pending national legislative procedures (if any); or;

ii) indicating that its Jurisdiction does not yet have the necessary laws in place to implement the 2023 update to the Common Reporting Standard and, therefore, requesting consent to continue sending information without the application or completion of the enhanced reporting and due diligence procedures of the 2023 update to the Common Reporting Standard during a specified transitional period; and

b) an updated notification pursuant to subparagraph 1(f) of Section 7 of the CRS MCAA, specifying the Jurisdictions of the Competent Authorities for which it accepts

1. Detta tillägg kommer att gälla med avseende på behöriga myndigheter som också har undertecknat tillägget. Det kommer att vara en integrerad del av CRS MCAA och bestämmelserna i CRS MCAA kommer att tillämpas i tillämpliga delar på detta tillägg.

2. En behörig myndighet måste underrätta koordineringsorganets sekretariat vid tidpunkten för undertecknandet av detta tillägg eller så snart som möjligt därefter:

a) en uppdaterad underrättelse enligt stycke 1. a) i Avsnitt 7 i CRS MCAA:

i) bekräfta att dess jurisdiktion har de nödvändiga författningarna för att kunna genomföra 2023 års uppdatering av rapporteringen av finansiella konton och ange de relevanta ikraftträdandedatumerna för tillämpningen av Avsnitt 1 i detta tillägg för tillämpningen av förfarandet, eller (om det finns en sådan) en period för tillfällig tillämpning av detta tillägg i avvaktan på nationell lagstiftning , eller

ii) ange att dess jurisdiktion inte ännu har de nödvändiga lagarna för att kunna genomföra 2023 års uppdatering av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard) och därför begär samtycke till att fortsätta skicka information utan tillämpning eller fullgörande av de utökade rapporterings och due diligence förfarandena enligt 2023 års uppdatering av Common Reporting Standard under en angiven övergångsperiod, och

b) en uppdaterad underrättelse enligt paragraf 1 i Avsnitt 7 i CRS MCAA som anger de jurisdiktionerna för de behöriga myndigheter som den accepterar

Bilaga 5

their request specified in the notification provided pursuant to subparagraph 2(a)(ii) of this Addendum.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

deras begäran angiven i underrättelsen i enlighet med paragraf 2 a. ii) i detta tillägg.

Utfärdat på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

Sammanfattning av promemorian Rapportering och utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och vissa andra ändringar avseende det administrativa samarbetet på skatteområdet

Promemorian innehåller förslag till genomförande av Rådets direktiv (EU) 2023/2226 (EU) av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning (kallat DAC 8). Därutöver innehåller promemorian förslag på ändringar som föranleds av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt informationsutbyte i fråga om kryptotillgångar och de underliggande modellreglerna för detta informationsutbyte. Vidare innehåller promemorian bestämmelser som syftar till att genomföra ändringar i OECD:s gemensamma rapporteringsnormer i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Den enskilt största delen av promemorian avser bestämmelser om utbyte av upplysningar om kryptotillgångar där de krav som ställs i DAC 8 i denna del genomförs som en enhet tillsammans med OECD:s nya standard om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar (kallat CARF). Detta innebär att det lämnas förslag på införandet av två nya lagar, lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och två nya kapitel, 22 d och 49 f kap., i skatteförfarandelagen avseende kontrolluppgiftsskyldighet och en ny särskild avgift.

De ändringar som gjorts i de gemensamma rapporteringsnormerna för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (benämnt CRS) syftar dels till att effektivisera det befintliga informationsutbytet och täcka vissa luckor i regelverket som har uppenbarat sig efter sex års erfarenhet av informationsutbytet, dels att samordna det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton med det nya utbytet av upplysningar om kryptotillgångar. Dessa ändringar i CRS har genom det ovan nämnda DAC 8 också tagits in i direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ändringarna innebär att lagändringar behöver göras i bland annat lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i 22 b kap. skatteförfarandelagen.

I DAC 8 görs även ytterligare ändringar. Bland annat skärps kraven för i vilka sammanhang ett utländskt skatteregistreringsnummer ska rapporteras och utbytas med andra medlemsstater. Vidare införs bestämmelser om utbyte av uppgifter om förhandsbesked som gäller fysiska personer bland annat där förhandsbeskedets beloppsmässiga omfattning överskrider 1,5 miljoner euro. I denna promemoria föreslås bestämmelser för att genomföra dessa regler.

I promemorian föreslås också att det införs en kontrolluppgiftsskyldighet för avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index som omfattas av bestämmelserna i 52 kap. inkomstskattelagen.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om vilka åtgärder rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska vidta för att inhämta uppgifter om användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande. I lagen finns också bestämmelser om vissa andra skyldigheter för leverantörerna.

2 § Bestämmelser om registrering och beslut av Skatteverket finns i lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar. Bestämmelser om uppgiftsskyldighet för rapporterings-skyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster finns i 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

3 § I lagen finns

- definitioner (2–6 kap.),
- bestämmelser om granskningsförfarandet (7 kap.),
- bestämmelser om anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i annan kvalificerad jurisdiktion (8 kap.), och
- bestämmelser om registreringsskyldighet för vissa kryptotillgångs-operatörer (9 kap.).

2 kap. Definition av rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster

Allmänt

1 § Om inte något annat anges i detta kapitel avses med en rapporterings-skyldig leverantör av kryptotillgångstjänster en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som utför en eller flera kryptotillgångstjänster avseende bytestransaktioner i en rapporteringspliktig användares namn eller för en rapporteringspliktig användares räkning.

Med kryptotillgångstjänst avses detsamma som i artikel 3.1.16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen, inbegripet staking och utlåning.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

2 § Med en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster avses en leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en kryptotillgångsoperatör avses en annan leverantör av kryptotillgångstjänster än en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster.

Anknytning till Sverige som förutsättning

4 § Trots det som föreskrivs i 1 § är en auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster endast om den

1. är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen i enlighet med artikel 63 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller som tillåts att tillhandahålla kryptotillgångstjänster efter en anmälan i enlighet med artikel 60 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen, eller

2. inte är en enhet som har auktoriserats av Finansinspektionen eller tillåts tillhandahålla tjänster på det sätt som anges i 1, och är

a) en enhet eller en fysisk person som har skatterättslig hemvist i Sverige,

b) en enhet som har bildats eller organiserats enligt Sveriges lagar, och är

– en juridisk person i Sverige eller

– en enhet som ska lämna en inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till Skatteverket,

c) en enhet som har sin plats för företagsledning eller faktiska företagsledning i Sverige, eller

d) en enhet eller fysisk person som har en stadigvarande plats för affärsverksamhet i Sverige.

5 § En auktoriserad leverantör av kryptotillgångstjänster eller en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som genomförts via ett fast driftställe i Sverige.

Undantag när det finns anknytningsfaktorer till flera stater eller jurisdiktioner

6 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 b, c eller d, om den har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och kundkännedom i den jurisdiktionen.

7 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriterierna i 4 § 2 c eller d, om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion och

1. har bildats eller organiserats enligt lagarna i den andra kvalificerade jurisdiktionen eller motsvarande, och

2. antingen är en juridisk person i den jurisdiktionen eller är skyldig att lämna inkomstdeklaration eller uppgifter om sin inkomst till skatteförvaltningen i den jurisdiktionen eller motsvarande.

8 § En enhet är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att den omfattas av kriteriet i 4 § 2 d, om den har sin företagsledning eller motsvarande i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

9 § En fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster trots att personen omfattas av de kriterier som avses i 4 § 2 d, om personen har sin skatterättsliga hemvist i en annan kvalificerad jurisdiktion och genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

10 § En enhet eller fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om den utöver att omfattas av kriterierna i 4 § 2 a, b, c eller d samtidigt uppfyller motsvarande kriterier i en annan kvalificerad jurisdiktion om den enligt 8 kap. har anmält till Skatteverket att den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Första stycket gäller bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillhandahållit Skatteverket de uppgifter som behövs för att kunna verifiera att operatören uppfyller de kriterier som motsvarar 2 kap. 4 § 2 a, b, c respektive d i en annan kvalificerad jurisdiktion.

11 § En enhet eller en fysisk person är inte en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster med avseende på rapporteringspliktiga transaktioner som den genomför via ett fast driftställe i en annan kvalificerad jurisdiktion om den genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i den jurisdiktionen.

Rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster på grund av avsiktligt kringgående

12 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en kryptotillgångsoperatör som avses i 1 § anses vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster om

1. den är en enhet eller en fysisk person som vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att den inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 4–11 §§ och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

Första stycket gäller inte om kryptotillgångsoperatören genomför kraven på rapportering och granskningsförfarandet i en annan kvalificerad jurisdiktion. Bilaga 7

3 kap. Definition av rapporteringspliktig kryptotillgång

1 § Med en rapporteringspliktig kryptotillgång avses andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

2 § Med kryptotillgång avses en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

3 § Med en centralbanks digitala valuta avses digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller annan penningpolitisk myndighet.

4 § Med centralbank avses en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan enhet kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

5 § Med e-pengar avses varje kryptotillgång som

1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,
2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner,
3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,
4. accepteras som betalningsmedel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren, och
5. i enlighet med de lagstiftningskrav som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner.

En produkt har inte skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärsverksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner för att underlätta överföringen, eller om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

4 kap. Definition av rapporteringspliktig transaktion

1 § Med en rapporteringspliktig transaktion avses en

1. bytestransaktion, och
2. överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

2 § Med en bytestransaktion avses

1. byte mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och fiatvalutor, och
2. byte mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

3 § Med överföring avses en transaktion som flyttar en rapporteringspliktig kryptotillgång från eller till en annan adress eller ett annat konto tillhörande en användare av kryptotillgångar annat än den adress eller det konto som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster innehar för samma användares räkning. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster får behandla den relevanta transaktionen som en överföring under förutsättning att denne, på grundval av den kunskap som denne hade tillgång till vid tidpunkten för transaktionen, inte kan fastställa att transaktionen är en bytestransaktion.

4 § Med fiatvaluta avses den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor. Termen omfattar även pengar och e-pengar hos kommersiella banker.

5 § Med en rapporteringspliktig massbetalningstransaktion avses en överföring av rapporteringspliktiga kryptotillgångar som ersättning för varor eller tjänster till ett värde som överstiger 50 000 US-dollar eller motsvarande belopp i en annan valuta.

5 kap. Definition av rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

Rapporteringspliktig användare och person med bestämmande inflytande

1 § Med en rapporteringspliktig användare avses en användare av kryptotillgångar som är en rapporteringspliktig person.

2 § Med en användare av kryptotillgångar avses en fysisk person eller enhet som är kund till en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i syfte att genomföra rapporteringspliktiga transaktioner.

En fysisk person eller en enhet som inte är ett finansiellt institut eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster, som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, behörig undertecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för annan eller för annans räkning agerar som en användare av kryptotillgångar, ska inte behandlas som en användare av kryptotillgångar. I stället ska den andra fysiska personen eller enheten behandlas som användare av kryptotillgångar.

Om en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster tillhandahåller en tjänst för att verkställa rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner för en säljare eller för en säljares räkning ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster även be-

handla den kund som är motpart till säljaren som en användare av kryptotillgångar med avseende på en sådan rapporteringspliktig transaktion. Detta gäller dock bara om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster är skyldig att kontrollera en sådan kunds identitet med avseende på den rapporteringspliktiga transaktionen enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller motsvarande utländsk reglering.

3 § Med en individuell användare av kryptotillgångar avses en användare av kryptotillgångar som är en fysisk person.

4 § Med en befintlig individuell användare av kryptotillgångar avses en individuell användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

5 § Med en enhet som är en befintlig användare av kryptotillgångar avses en enhet som är en användare av kryptotillgångar som har etablerat en relation med den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster senast den 31 december 2025.

6 § Med en rapporteringspliktig person avses en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion och som inte är en undantagen person.

7 § Med en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion avses

1. en fysisk person eller en enhet som har sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens skattelagstiftning, eller

2. ett dödsbo efter en avliden som hade sin skatterättsliga hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

För att bestämma om det är en person med skatterättslig hemvist i en stat eller jurisdiktion enligt första stycket ska en enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

8 § Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en juridisk person eller en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.

Aktiv enhet

9 § Med aktiv enhet avses en enhet

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana inkomster,

2. vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i

a) att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

3. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

4. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

5. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv enhet enligt första stycket 5 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

10 § Med aktiv enhet avses även en enhet

1. som har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och

a) som har etablerats och är verksam uteslutande för ändamål som avser religion, välgörenhet, vetenskap, konstnärlighet, kultur, idrott eller utbildning, eller

b) som är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

2. som är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist,

3. som inte har några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller enhetens intäkter eller tillgångar,

4. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar delas ut till eller

används till förmån för en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, utöver om detta sker som en följd av enhetens fullföljande av de ändamål som anges i 1 eller som betalning av skälig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

5. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund föreskriver att enhetens alla tillgångar vid dess likvidation eller upplösning tillfaller en myndighet eller en annan icke vinstdrivande organisation eller staten, regeringen eller ett politiskt förvaltningsområde under regeringen i enhetens hemvistjurisdiktion.

11 § Med aktiv enhet avses även sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Undantagen person

12 § En undantagen person är

1. en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,
2. en enhet som är en närstående enhet till en enhet som beskrivs i 1,
3. en myndighetsenhet,
4. en internationell organisation,
5. en centralbank, eller
6. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som anges i 2 kap. 9 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

13 § Med ett finansiellt institut avses ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

14 § Med myndighetsenhet avses en stat eller jurisdiktion, en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion, regioner, kommuner och till någon av dessa hörande integrerade delar, kontrollerade enheter eller helägda organ eller verk.

15 § Med kontrollerad enhet avses en enhet som till sin form är skild från staten eller jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk enhet och

1. som helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,
2. vars nettoinkomster tillgodogörs enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster fördelas till förmån för någon privatperson, och
3. vars tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

Med integrerad del avses person, organisation, förvaltning, verk, fond, institution eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en myndighet. Detta gäller dock bara om myndighetens nettotinkomster tillgodogörs myndighetens eget konto eller annat konto som innehas av en myndighetsenhet och ingen del av nettotinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson. Termen integrerad del omfattar inte en fysisk person som är statschef eller tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

Inkomster anses inte fördelade till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning.

16 § Med internationell organisation avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner,
2. som har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen, och
3. vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

Rapporteringspliktig användare eller person med bestämmande inflytande på grund av avsiktligt kringgående

17 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska en fysisk person eller enhet anses vara en rapporteringspliktig användare eller en fysisk person en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person, om

1. en enhet eller en fysisk person vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att en fysisk person eller en enhet inte är en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person och detta med hänsyn till att omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och
2. det skulle strida mot syftet med denna lag om enheten eller den fysiska personen inte behandlas som en rapporteringspliktig användare respektive en person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person.

6 kap. Övriga definitioner

1 § Med åtgärder för kundkännedom avses en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller liknande krav som den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster omfattas av.

2 § Med en enhet avses en juridisk person eller annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

3 § En enhet är en närstående enhet till en annan enhet om den ena kontrollerar den andra, eller om båda enheter står under gemensam kontroll.

Med kontroll avses enligt första stycket direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

4 § Med gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter i en medlemsstat och en jurisdiktion utanför unionen som kräver automatiskt utbyte av upplysningar som motsvarar dem som anges i 22 d kap. skatteförordnelse (2011:1244), vars likvärdighet med rådets direktiv (EU) 2023/2226 fastställts genom en genomförandeakt i enlighet med artikel 8ad.11 i rådets direktiv 2011/16/EU i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

5 § Med kvalificerad jurisdiktion avses en medlemsstat i Europeiska unionen eller en jurisdiktion utanför unionen som har ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter med de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som identifieras som rapporteringspliktiga jurisdiktioner enligt en förteckning som offentliggörs av jurisdiktionen utanför unionen.

6 § Med skatteregistreringsnummer avses ett identifikationsnummer för skattebetalare eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas.

7 § Med identifieringstjänst avses en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster för att leverantören ska kunna fastställa identitet och skatterättslig hemvist för en användare av kryptotillgångar.

8 § Med adress i distribuerad liggare avses samma adress som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114, i den ursprungliga lydelsen.

9 § Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta eller utdelning,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,
8. nettoinkomsten från swappar,

9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller

10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en enhets värdepappersrörelse eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

10 § Termer och uttryck som inte definieras i denna lag har i första hand samma betydelse som i lag (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i andra hand inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges.

7 kap. Granskningsförfarandet

Behandling av användare

1 § En användare av kryptotillgångar ska behandlas som en rapporteringspliktig användare från och med det datum då användaren identifieras som sådan enligt granskningsförfarande som beskrivs i detta kapitel.

Granskningsförfarandet för individuella användare av kryptotillgångar

2 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med en individuell användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Granskningsförfarandet för enheter som är användare av kryptotillgångar

3 § När den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med en enhet som är en användare av kryptotillgångar ska leverantören inhämta ett intygande som ger denne möjlighet att fastställa enhetens skatterättsliga hemvister. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångar ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom. Detta förfarande ska ha avslutats innan någon rapporteringspliktig transaktion utförs av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Om en enhet som är en användare av kryptotillgångar intygar att den inte har skatterättslig hemvist får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på platsen för den faktiska företagsledningen eller adressen till huvudkontoret för att fastställa hemvisten.

Leverantören får dock endast förlita sig på adressen till huvudkontoret under förutsättning att den inte förfogar över annan dokumentation för att avgöra var den faktiska företagsledningen är baserad. Bilaga 7

4 § Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska behandla en enhet som är användare av kryptotillgångar som en rapporteringspliktig användare, såvida leverantören inte kan fastställa att det är rimligt att användaren är en undantagen person baserat på intygandet eller andra upplysningar som leverantören förfogar över eller som är allmänt tillgängliga.

Granskningsförfaranden för att fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande

5 § För en enhet som är en användare av kryptotillgångar, och som inte är en undantagen person, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster fastställa huruvida enheten har en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringspliktiga personer om den inte fastställer att enheten är en aktiv enhet, baserat på ett intygande från enheten.

6 § För att fastställa vilka personer som har bestämmande inflytande över en enhet som är en användare av kryptotillgångar får en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med åtgärder för kundkännedom, under förutsättning att sådana granskningsförfaranden är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte är rättsligt skyldig att tillämpa åtgärder för kundkännedom som är förenliga med åtgärder för kundkännedom enligt lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, ska den tillämpa granskningsförfaranden som i huvudsak överensstämmer med sådana åtgärder i syfte att identifiera personer med bestämmande inflytande.

7 § För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande är en rapporteringspliktig person genom att fastställa dennes skatterättsliga hemvist ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på ett intygande från den enhet som är en användare av kryptotillgångar eller från personen med bestämmande inflytande.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska vidare verifiera att intygandet är rimligt baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har insamlats enligt åtgärder för kundkännedom.

Krav på förnyad granskning vid förändrade omständigheter

8 § Om omständigheterna vid någon tidpunkt förändras avseende en individuell användare av kryptotillgångar, en enhet som är användare av kryptotillgångar eller personer med bestämmande inflytande över en enhet på ett sätt som gör att den rapporteringsskyldiga leverantören av

kryptotillgångstjänster får kännedom om eller ges anledning att känna till att ett intygande är felaktigt eller otillförlitligt, kan denne inte förlita sig på intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande eller en rimlig förklaring och, i förekommande fall, dokumentation som styrker intygandets giltighet.

Om den förnyade granskningen inte har kunnat avslutas får den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster förlita sig på den information som inhämtats i intygandet i 90 dagar från upptäckten av den ändrade omständigheten.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte kan få en bekräftelse av giltigheten av intygandet eller en nytt giltigt intygandet under en sådan 90 dagarsperiod som anges i andra stycket, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster behandla den individuella användaren eller enheten som är en användare av kryptotillgångar eller dess personer med bestämmande inflytande som att de har skatterättsliga hemvister där de uppgav sig ha hemvist i intygandet och i stater eller jurisdiktioner där dessa kan ha hemvister som resultatet av förändringen i omständigheterna.

Krav avseende intygandens giltighet

9 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar eller en person med bestämmande inflytande är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande. Intygandet behöver ska vidare vara daterat senast dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar med avseende på den individuella användaren av kryptotillgångar eller personen med bestämmande inflytande:

1. förnamn och efternamn,
2. bostadsadress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion, och
5. födelsedatum.

10 § Ett intygande som lämnas av en enhet som är en användare av kryptotillgångar är endast giltigt om det undertecknas eller på annat sätt bekräftas på heder och samvete av den enheten. Intygandet behöver vidare vara daterat senast för dagen för mottagande och innehålla följande upplysningar med avseende på enheten:

1. fullständigt officiellt namn,
2. adress,
3. skatterättsliga hemvister,
4. skatteregistreringsnummer för varje rapporteringspliktig person, med avseende på varje stat eller annan jurisdiktion,
5. vad gäller en enhet som är en användare av kryptotillgångar och som inte är en aktiv enhet eller en undantagen person,

a) de upplysningar som anges i 9 § med avseende på varje person med bestämmande inflytande i enheten, såvida inte denna person har tillhandahållit ett intygande i enlighet med 9 §, och

b) den eller de roller enligt vilka varje rapporteringspliktig person är en person med bestämmande inflytande i enheten, om detta inte redan fastställts på grundval av åtgärder för kundkännedom, och

6. i förekommande fall, upplysningar om de kriterier som den uppfyller för att behandlas som en aktiv enhet eller en undantagen person.

11 § Ett intygande som lämnas av en individuell användare av kryptotillgångar är giltigt även om det innehåller ett oväsentligt fel eller en uppgift som innebär att motstridiga uppgifter lämnats, om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har tillräcklig information för att rätta uppgiften baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga, inklusive dokumentation som har samlats in genom åtgärder för kundkännedom.

12 § Ett intygande enligt 9 eller 10 § behöver inte innehålla skatteregistreringsnummer om den stat eller jurisdiktion där individen eller enheten har skatterättslig hemvist inte är en medlemsstat i Europeiska unionen och inte utfärdat ett skatteregistreringsnummer till individen eller enheten, eller den inhemska lagstiftningen i den aktuella staten eller jurisdiktionen inte kräver att skatteregistreringsnummer lämnas.

Allmänna krav avseende granskningsförfarandet

13 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som även är ett finansiellt institut enligt 2 kap. 6 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton får vid tillämpning av detta kapitel förlita sig på granskningsförfarandena som slutförts enligt 5 och 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton eller motsvarande utländsk reglering.

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster får också förlita sig på ett intygande som inhämtats för andra skatteändamål under förutsättning att ett sådant intygande uppfyller kraven i 9–11 §§.

Regler för att genomföra granskningsförfarandet

14 § Om en användare av kryptotillgångar inte lämnar de upplysningar som krävs enligt bestämmelserna i detta kapitel efter två påminnelser efter den första begäran från den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster och minst 60 dagar har gått, ska den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster hindra användaren av kryptotillgångar från att utföra rapporteringspliktiga transaktioner.

Första stycket gäller dock inte i samband med att den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster upprättar en relation med användare av kryptotillgångar enligt 2 och 3 §§.

Dokumentation om vidtagna åtgärder

15 § Rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster ska dokumentera de åtgärder som vidtas och de upplysningar de förlitar sig på

för att genomföra granskningsförfarandet och uppfylla rapporteringskraven. Dokumentation ska bevaras i minst sju år efter utgången av det kalenderår som uppgifterna avser.

8 kap. Anmälan om möjlighet att fullgöra skyldigheter i en annan kvalificerad jurisdiktion

1 § En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som omfattas av anknytningsfaktorn i 2 kap. 4 § 2 kan lämna in en anmälan till Skatteverket på det sätt som anges i 2 kap. 10 § om att den kommer att fullgöra sina skyldigheter avseende rapportering och granskning i en annan kvalificerad jurisdiktion om den har en lika stark anknytning till den andra kvalificerade jurisdiktionen. Anmälan ska ske snarast men senast inom två månader efter att valet har gjorts.

Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska meddela Skatteverket om i vilken annan kvalificerad jurisdiktion denne valt att fullgöra sina skyldigheter.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka uppgifter och vilken dokumentation en anmälan enligt 1 § ska innehålla.

9 kap. Registreringsskyldighet för vissa kryptotillgångsoperatörer

1 § En kryptotillgångsoperatör som avses i 2 kap. 1 § och som har en sådan anknytningsfaktor till Sverige som avses i 2 kap. 4 § 2 eller 5 § eller som ska bedömas som en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. 12 § första stycket, ska registrera sig hos Skatteverket före utgången av den period inom vilken denna kryptotillgångsoperatör ska rapportera de upplysningar som anges i 22 d kap. och 24 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Utan hinder av vad som sägs i första stycket ska en sådan kryptotillgångsoperatör inte registrera sig hos Skatteverket om denne är undantagen från skyldigheten att uppfylla kraven angående rapportering och granskningsförfarande enligt 2 kap. 6–12 §§ i Sverige eftersom sådana krav uppfylls av denna kryptotillgångsoperatör i en annan medlemsstat.

Registreringen ska ske innan tidsfristen för kontrolluppgiftsskyldigheten i 22 d kap. och 24 kap. 2 b § skatteförfarandelagen, eller motsvarande bestämmelser i en annan medlemsstat, har löpt ut.

2 § Vid registrering i Sverige ska kryptotillgångsoperatören lämna följande upplysningar om operatören till Skatteverket:

1. namn,
2. postadress,
3. elektroniska adresser, inbegripet webbplatser,
4. eventuellt skatteregistreringsnummer som utfärdats till kryptotillgångsoperatören,

5. de medlemsstater i vilka rapporteringspliktiga användare har sin skatterättsliga hemvist i den mening som avses i 7 kap. 2–8 §§, och Bilaga 7

6. varje kvalificerad jurisdiktion utanför den Europeiska unionen som avses i 2 kap. 6–12 §§.

3 § En kryptotillgångsoperatör ska senast inom två månader anmäla eventuella ändringar av de uppgifter som har lämnats enligt 2 § till Skatteverket.

4 § En kryptotillgångsoperatör ska snarast men senast inom två månader anmäla till Skatteverket om den

1. inte längre uppfyller kriterierna för att vara en kryptotillgångsoperatör enligt 2 kap. 3 §,

2. inte längre har några rapporteringspliktiga användare i unionen, eller

3. har upphört med sin verksamhet.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter och dokumentation utöver 2 § en anmälan om registrering enligt 1 § ska innehålla.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på rapporteringspliktiga perioder som inleds den 1 januari 2026.

3. Den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster ska senast den 1 januari 2027 från befintliga användare av kryptotillgångar hämta in ett intygande som ger den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster möjlighet att fastställa användarens skatterättsliga hemvister och verifiera att intygandet är rimligt, baserat på de övriga upplysningar som finns tillgängliga.

Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar som avses i

1. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och
2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (3 och 4 §§),
- bestämmelser om registrering av kryptotillgångsoperatörer (5–10 §§),
- bestämmelser om överföring av uppgifter (11 §),
- bestämmelser om samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas (12 och 13 §§),
- bestämmelser om användning av upplysningar som Skatteverket tar emot (14 §),
- bestämmelser om underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter (15 och 16 §§),
- bestämmelser om föreläggande (17 §), och
- bestämmelser om överklagande (18 §).

Definitioner och förklaringar

3 § Termen uppgiftsincident har samma betydelse som i 7 § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Med OECD:s dataöverföringssystem avses i denna lag det gemensamma system som OECD har utformat för att säkerställa överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för beskattning.

Med rapporteringspliktig jurisdiktion avses i denna lag

1. en medlemsstat i Europeiska unionen, eller
2. en annan stat eller jurisdiktion med vilken Sverige har ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar och vilken har identifierats som en sådan i en lista som publicerats av det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har, om inte något annat anges, samma betydelse som i 2–6 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

Registrering av kryptotillgångsoperatörer

5 § Skatteverket ska registrera en kryptotillgångsoperatör som är en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster och som lämnar in en anmälan enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar om kriterierna för detta är uppfyllda.

6 § Skatteverket ska stryka kryptotillgångsoperatören från registret i följande fall:

1. Om kryptotillgångsoperatören underrättar Skatteverket om att den inte längre har rapporteringspliktiga användare i unionen.

2. Om det i avsaknad av en underrättelse enligt 1 finns skäl att anta att kryptotillgångsoperatören har upphört med sin verksamhet.

3. Om kryptotillgångsoperatören inte längre uppfyller villkoren i 2 kap. 3 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

7 § Skatteverket ska snarast underrätta Europeiska kommissionen om alla kryptotillgångsoperatörer i den mening som avses i 2 kap. 3 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar som har rapporteringspliktiga användare bosatta i unionen utan att ha registrerat sig.

8 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) efter två påminnelser, ska Skatteverket återkalla registreringen enligt 5 §.

Registreringen ska återkallas senast 90 dagar och tidigast 30 dagar efter den andra påminnelsen.

Skatteverket ska också återkalla registreringen om enheten anmält att den inte längre uppfyller villkoren enligt 9 kap. 4 § andra stycket lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

9 § När det gäller en kryptotillgångsoperatör som har fått sin registrering återkallad enligt 8 §, får Skatteverket på nytt registrera leverantören enligt 5 § endast om operatören tillhandahåller Skatteverket tillräckliga garantier avseende sitt åtagande att följa rapporteringskraven inom Europeiska unionen och uppfyller de rapporteringskrav som inte tidigare har uppfyllts.

10 § Om en kryptotillgångsoperatör inte fullgör registreringskyldigheten enligt 9 kap. 1 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar eller har fått sin registrering återkallad, ska Skatteverket vidta möjliga åtgärder för att denne ska fullgöra sina skyldigheter i Sverige.

Skatteverket ska i möjligaste mån samordna sina åtgärder med övriga medlemsstater. Skatteverket ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater, i möjligaste mån även samordna

åtgärder för att, som en sista utväg, hindra en kryptotillgångsoperatör från att bedriva verksamhet inom Europeiska unionen.

Överföring av uppgifter

11 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga användare eller personer med bestämmande inflytande som enligt kontrolluppgiften har skatterättslig hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 d kap. 7–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket 1 samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 d kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster har använt sig av en direkt bekräftelse av den rapporteringspliktiga personen genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga personens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen, innefatta den rapporteringspliktiga personens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren. I fråga om personer med bestämmande inflytande över en enhet som är en rapporteringspliktig användare, ska upplysning vidare överföras om det sätt på vilket personerna utövar det bestämmande inflytande över enheten.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom nio månader efter utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

Samarbete för att se till att avtal följs och tillämpas

12 § Om Skatteverket har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har lämnats av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster i en annan stat eller jurisdiktion eller att en sådan leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket lämna underrättelse om detta till den andra statens eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar.

13 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att anta att felaktig eller ofullständig information har

lämnats av en svensk rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster eller att en sådan leverantör inte har fullgjort sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa bristerna.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

14 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar, får användas endast på det sätt som föreskrivs i artikel 22.2–22.4 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, gäller 20–22 och 23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelser och åtgärder vid uppgiftsincidenter och andra överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

15 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt ett gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte på skatteområdet om kryptotillgångar eller vid uppgiftsincidenter eller andra brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Om en överträdelse av sekretessen eller en uppgiftsincident eller annan brist i skyddet för uppgifterna har inträffat i Sverige tillämpas även 22 a och 22 b §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

16 § Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion som inte är en medlemsstat i Europeiska unionen om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter,

1. inte anses vara en lämplig partner för automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet om kryptotillgångar,

2. tillfälligtvis har fått sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som anges i 17 § om att den inte ska ta emot uppgifter från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Om Skatteverket avbryter utbytet av upplysningar enligt första stycket 1, ska Skatteverket underrätta den aktuella staten eller jurisdiktionen om detta.

Om en uppgiftsincident har inträffat i en eller flera medlemsstater i Europeiska unionen tillämpas 22 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Föreläggande

17 § Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 9 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns.

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

18 § Skatteverkets beslut enligt 5 och 8 §§ och 17 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande av beslut enligt 5 och 8 §§ till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att 17 a § lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 a §¹

Skatteverket får tillfälligt och omedelbart avbryta utbytet av upplysningar med en stat eller jurisdiktion om den staten eller jurisdiktionen, till följd av en uppgiftsincident eller andra överträdelser av sekretessen och brister i skyddet för uppgifter

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar eller av land-för-land-rapporter,

1. inte längre anses vara en lämplig partner för utbyte av upplysningar om finansiella konton, inkomster genom digitala plattformar, av land-för-land-rapporter *eller uppgifter om vissa kryptotillgångar,*

2. tillfälligtvis har sitt tillträde till OECD:s dataöverföringssystem upphävt, eller

3. har skickat en underrättelse som är gällande till sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden om att den inte ska ta emot upplysningar om finansiella konton från andra stater och jurisdiktioner.

Skatteverket ska återuppta utbytet av upplysningar när förutsättningarna enligt första stycket 1–3 inte längre är uppfyllda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Senaste lydelse 2022:1683.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. Handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

c) enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

d) enligt lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet och 33 a kap. skatteförfarandelagen,

e) enligt 33 b kap. skatteförfarandelagen,

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag, *och*

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatte-

f) enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete och lagen (2020:548) om omställningsstöd, handläggning av sådant stöd som avses i lagen (2023:230) om förfarande för elstöd till företag samt vid handläggning av sådan kompensation som avses i lagen (2024:404) om skattefrihet och förfarande för kompensation till personer födda 1957 på grund av höjd åldersgräns för förhöjt grundavdrag,

g) enligt lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatte-

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2024:405.

området, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteför-
farandelagen,

området, lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar och 22 c kap. skatteför-
farandelagen, och

Bilaga 7

*h) enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar och 22 d kap. skatteför-
farandelagen,*

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, och

9. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § och 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

9 kap.

2 §²

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
4. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
5. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
6. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
7. lagen (1998:620) om belastningsregister,
8. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
9. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,
10. lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
11. lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,
12. lagen (2017:1000) om en europeisk utredningsorder,
13. brottsdatalagen (2018:1177),
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen, *och*
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.
14. lagen (2022:613) om finansiell information i brottsbekämpningen,
15. lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, *och*
16. lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

27 kap.

1 §³

Sekretess gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2023:298.

³ Senaste lydelse 2023:640.

Sekretess gäller vidare

1. i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen,

2. hos kommun eller region för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatterättsnämnden har lämnat i ett ärende om förhandsbesked i en skatte- eller taxeringsfråga, och

3. hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som Skatteverket har lämnat i ett ärende om särskild sjukförsäkringsavgift.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift enligt 49 b kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), rapporteringsavgift, plattformsavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Med skatt avses i detta kapitel skatt på inkomst och annan direkt skatt samt omsättningsskatt, tull och annan indirekt skatt. Med skatt jämställs arbetsgivaravgift, prisregleringsavgift och liknande avgift, avgift enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund, skattetillägg, återkallelseavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, kryptoavgift och förseningsavgift samt expeditionsavgift och tilläggsavgift enligt lagen (2004:629) om trängselskatt och tilläggsavgift enligt 8 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik. Med verksamhet som avser bestämmande av skatt jämställs verksamhet som avser bestämmande av pensionsgrundande inkomst.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3, 4 eller 6 §.

För uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. För uppgift om avgift enligt lagen om avgift till registrerat trossamfund gäller dock sekretessen i högst sjuttio år.

2 §⁴

Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i

1. särskilt ärende om revision eller annan kontroll i fråga om skatt samt annan verksamhet som avser tullkontroll och som inte omfattas av 1 §,

2. ärende om kompensation för eller återbetalning av skatt,

3. ärende om anstånd med erläggande av skatt,

⁴ Senaste lydelse 2024:1017.

4. ärende om kassaregister enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),
5. ärende om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen, och
5. ärende om kontoavgift enligt skatteförfarandelagen,

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

6. ärende enligt lagen (2022:1681) om plattformsoveratörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar, och

7. ärende enligt lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om kryptotillgångar.

Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider skada eller men.

Sekretessen gäller inte

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3 och 6 samt andra stycket,

1. beslut i ärende som anges i första stycket 2, 3, 6 och 7 samt andra stycket,

2. beslut om undantag från skyldigheter som gäller kassaregister enligt 39 kap. 9 § skatteförfarandelagen,

3. beslut om kontrollavgift enligt 50 kap. skatteförfarandelagen, eller

4. beslut om kontoavgift enligt 49 b kap. skatteförfarandelagen.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 3 eller 4 §.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)²

dels att 1 kap. 1 §, 3 kap. 17 §, 21 kap. 1, 3, 5, 6 och 7 §§, 22 a kap. 5 §, 22 b kap. 5 och 6 §§, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 33 kap. 9 b §, 33 a kap. 10 §, 33 b kap. 16 och 22 §§, 34 kap. 3 §, 38 kap. 1 §, 41 kap. 3 §, 44 kap. 3 §, 51 kap. 2 §, 52 kap. 1 §, 59 kap. 1, 25 och 25 b §§, 62 kap. 8 §, 63 kap. 1, 7 och 8 §§, 66 kap. 5 och 7 §§ och 67 kap. 12 § samt rubrikerna närmast före 21 kap. 7 § och 59 kap. 25 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 21 kap. ska lyda ”Kontrolluppgift om avyttring av fordringsrätter, vissa andra delägarätter och vissa andra tillgångar som beskattas enligt 52 kap. inkomstskattelagen”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 22 d kap. och 49 f kap., åtta nya paragrafer, 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a och 8 a §§, 23 kap. 3 d §, 24 kap. 2 b §, 33 b kap. 9 a §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e §, och närmast före 24 kap. 2 b §, 52 kap. 8 g § och 66 kap. 24 e § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLLUPPGIFTER, DEKLARATIONER OCH ÖVRIGA UPPGIFTER

22 c kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver verksamhet via digitala
plattformar

22 c kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga säljare som
bedriver verksamhet via digitala
plattformar

22 d kap. – *Kontrolluppgift med
anledning av automatiskt utbyte av
uppgifter om rapporteringspliktiga
kryptotillgångar*

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

AVDELNING XII. SÄRSKILDA AVGIFTER

49 e kap. – Rapportavgift

49 e kap. – Rapportavgift

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse av rubriken till 21 kap. 2013:585.

³ Senaste lydelse 2024:1018.

3 kap.

17 §⁴

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift och kontrollavgift.

Med särskilda avgifter avses förseningsavgift, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift.

21 kap.

1 §

Kontrolluppgift ska lämnas om

1. avyttring av andra delägarätter än sådana som avses i 20 kap. 1 § och av fordringsrätter, om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 2,

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egen-
dom, *samt*

3. utfärdande av optioner.

2. slutförande av options- och terminsaffärer, som inte innebär förvärv eller försäljning av egen-
dom,

3. utfärdande av optioner, *samt*

4. avyttring av värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index som omfattas av 52 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), om inte kontrolluppgift ska lämnas enligt 1–3.

3 §⁵

Kontrolluppgift ska lämnas av

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt eller fordringsrätt och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

1. värdepappersinstitut i de fall de medverkar vid avyttring av delägar rätt, fordringsrätt eller annat värdepapper som avser råvaror, kryptotillgångar eller index och kontrolluppgift inte ska lämnas av dem som avses i 2–7,

2. värdepappersinstitut i de fall de registrerar en option eller en termin eller på annat sätt medverkar vid utfärdandet av optionen eller vid slutförandet av options- eller terminsaffären,

3. kreditmarknadsföretag,

4. garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller lagen (1999:158) om investerarskydd,

5. den som har betalat ut ersättning vid avyttring genom inlösen,

⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

⁵ Senaste lydelse 2011:1289.

6. försäkringsgivare som har betalat ut ersättning på grund av en sådan försäkring som ett värdepappersbolag har tecknat för skadeståndsskyldighet som det kan komma att ådra sig när tjänster utförs i rörelsen, och

7. den som för eller har fört ett investeringssparkonto vid avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

5 §⁶

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas:

1. den ersättning som har överenskommits efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter,

2. antalet delägarätter *eller* fordringsrätter, 2. antalet delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index,*

3. delägarätterna *eller* fordringsrätternas *slag och sort,* 3. *slag och sort* för delägarätterna, fordringsrätternas *eller annat värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index,*

4. den kontanta ersättningen vid sådana byten av andelar som avses i 48 a kap. 2 § och 49 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229), samt

5. om det är fråga om en avyttring som avses i 44 kap. 8 a § inkomstskattelagen samt den ersättning som avses i den paragrafen.

Om ett terminsavtal slutförs genom att den ena parten säljer en tillgång samtidigt som samma part förvärvar en mindre tillgång av samma slag, får uppgift lämnas om bruttoersättningen vid försäljningen.

6 §

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter *eller* fordringsrätter och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter, ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

Om en utbetalning avser även annat än ersättning för delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index* och den uppgiftsskyldige inte kan ange hur stor del av utbetalt belopp som utgör ersättning för sådana rätter ska uppgift om det sammanlagda utbetalda beloppet lämnas i kontrolluppgiften.

När delägarätter *eller* fordringsrätter ägs gemensamt av flera personer

När delägarätter, fordringsrätter *eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index* ägs gemensamt av flera personer

⁶ Senaste lydelse 2011:1289.

Om delägar rätt eller fordringsrätt ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

Om delägar rätt, fordringsrätt eller andra värdepapper som avser kryptotillgångar, råvaror eller index ägs gemensamt av flera personer och det vid avyttringen har upprättats en rapport enligt 9 kap. 27 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, behöver kontrolluppgift bara lämnas för den person som anges i rapporten.

22 a kap.

4 a §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

5 §⁸

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. kontots identifikationsuppgifter, 2. kontots identifieringsuppgifter och typ av kontonummer,
3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats och dess saldo eller värde omedelbart före kontots avslutande, och
4. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är
 - a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och
 - b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av

⁷ Senaste lydelse 2017:699.

⁸ Senaste lydelse 2018:2034.

22 b kap.

4 a §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna skulle ha avsett och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som lämnar underrättelsen.

5 §⁹

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
3. kontots identifikationsuppgifter, *och*
3. kontots identifikationsuppgifter, typ av finansiellt konto, typ av kontonummer och huruvida kontot är ett befintligt konto eller ett nytt konto,
4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats.
4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,
- 5. om kontohavaren har lämnat ett giltigt intygande, och*
- 6. om kontot är ett gemensamt konto och, i så fall, antalet gemensamma kontohavare.*

När det gäller konton som innehas av enheter ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en
1. fysiska personer med bestämmande inflytande över en

⁹ Senaste lydelse 2018:2034.

passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

a) på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 7 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, eller

b) om den informationen finns tillgänglig, på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande, i fråga om konton som granskats enligt bestämmelserna i 6 kap. samma lag, och

2. kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot samt om kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet eller en annan enhet.

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 22 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, avses med saldo eller värde i första stycket 4 kontantvärdet eller återköpsvärdet.

6 §¹⁰

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagt bruttobelopp avseende ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året, och

2. sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller avseende kontot under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporterings-skyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Trots det som anges i första stycket 2 behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lämna uppgift om sammanlagt bruttobelopp avseende ersättning från försäljning eller inlösen av

tillgångar på kontot om institutet i stället lämnar uppgifter om detta i en kontrolluppgift enligt 22 d kap. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får dock ändå lämna dessa uppgifter med avseende på en tydligt identifierad grupp av konton.

8 a §

Om det rapporteringspliktiga kontot är en andel i eget kapital i en investeringsenhet som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person, ska uppgift lämnas om den eller de roller genom vilka den person som kontrolluppgiften lämnas för innehar andel i eget kapital.

22 d kap. Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser med anledning av

1. rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, och

2. gällande avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar för rapportering av kryptotillgångar.

Bestämmelserna ges i följande ordning:

- definitioner och förklaringar (2 §),
- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3–6 §§), och
- kontrolluppgiftens innehåll (7–13 §§).

Definitioner och förklaringar

2 §

Termer och uttryck som används i detta kapitel har, om inte något annat anges, samma betydelse som de har i lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster.

4 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som avses i 2 kap. 1 § och 4 § 2 lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar är inte skyldig att lämna kontrolluppgift med avseende på en rapporteringspliktig användare eller en person med bestämmande inflytande för vilka den fullgör rapporteringsskyldigheten i en stat eller jurisdiktion utanför unionen som omfattas av ett gällande kvalificerande avtal mellan behöriga myndigheter som ingåtts med medlemsstaten där den rapporteringspliktiga användaren eller personen med bestämmande inflytande har skatterättsliga hemvister.

5 §

Kontrolluppgift ska lämnas för den som har, eller skulle ha, identifierats som rapporteringspliktig användare av kryptotillgångar enligt 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

Kontrolluppgift ska även lämnas för den eller de fysiska personer som har, eller skulle ha, identifierats som en person med

bestämmande inflytande och som är en rapporteringspliktig person enligt 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar. Bilaga 7

6 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som inte ska lämna några kontrolluppgifter enligt detta kapitel ska i stället underrätta Skatteverket om detta.

Underrättelse ska lämnas senast den 1 april kalenderåret efter den rapporteringspliktiga perioden och innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om kryptotillgångar

7 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgifter om varje rapporteringspliktig användare avseende de rapporteringspliktiga kryptotillgångar med vilka de har genomfört rapporteringspliktiga transaktioner under det relevanta kalenderåret. Uppgift ska lämnas om

1. fullständig benämning på typen av rapporteringspliktig kryptotillgång,

2. det sammanlagda bruttobelopp som betalats, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot fiatvaluta,

3. det sammanlagda bruttobelopp som mottagits, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporterings-

pliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot fiatvaluta,

4. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på förvärv mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

5. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga transaktioner med avseende på avyttringar mot andra rapporteringspliktiga kryptotillgångar,

6. sammanlagt skäligt marknadsvärde, det sammanlagda antalet kryptoenheter samt antalet rapporteringspliktiga massbetalningstransaktioner,

7. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring, om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar till den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 2 och 4,

8. det sammanlagda skäliga marknadsvärdet, det sammanlagda antalet kryptoenheter och antalet rapporteringspliktiga transaktioner, och uppdelat efter typ av överföring om detta är känt av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster, med avseende på överföringar gjorda av den rapporteringspliktiga användaren som inte omfattas av 3 och 5–6, och

9. sammanlagt skäligt marknadsvärde samt det sammanlagda antalet kryptoenheter som överförts av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster till adresser i distribuerade

liggare som inte är kända av denne som förknippade med en tjänsteverantör av virtuella tillgångar eller ett finansiellt institut. Bilaga 7

8 §

Vid tillämpning av 7 § 2 och 3 ska det belopp som betalats eller mottagits rapporteras i den fiatvaluta i vilken det betalades eller mottogs.

Om beloppen har betalats eller mottagits i flera fiatvalutor ska beloppen rapporteras i en enda fiatvaluta, omräknade vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion, på ett sätt som konsekvent tillämpas av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

9 §

Vid tillämpning av 7 § 4–9 ska det skäligen marknadsvärdet fastställas och rapporteras i en enda fiatvaluta som värderas vid tidpunkten för varje rapporteringspliktig transaktion enligt en metod som tillämpas konsekvent av den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster.

10 §

En rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska vid tillämpningen av 7 § 4–9 vid rapporteringen av det skäligen marknadsvärdet i en enda fiatvaluta förlita sig på kurser den själv tillhandahåller avseende handel mellan kryptotillgång och fiatvaluta.

För överföringar enligt 7 § 6–9 får en alternativ värderingsmetod användas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster inte tillhandahåller kurser avseende handel mellan kryptotillgångar och fiatvaluta. Uppgift om detta och vilken av de

alternativa värderingsmetoderna som har använts ska då lämnas.

11 §

I de uppgifter som rapporteras ska det anges i vilken fiatvaluta varje belopp rapporteras.

Uppgifter som ska lämnas om personer med bestämmande inflytande

12 §

När det gäller enheter som är användare av kryptotillgångar ska, under förutsättning att det inte är en aktiv enhet, kontrolluppgift även innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande och som är rapporteringspliktiga personer, och uppgift om den eller de roller genom vilka de utövar bestämmande inflytande.

Uppgifter som ska lämnas om den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster

13 §

Varje rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster ska lämna uppgift om vilken anknytning till Sverige som gör att denne är rapporteringsskyldig enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar.

23 kap.

2 §¹¹

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap.,

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 2 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap.,

22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23– 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23– Bilaga 7
27 §§, 22 a–22 c kap. ska även 27 §§, 22 a–22 d kap. ska även
lämnas för fysiska personer som är lämnas för fysiska personer som är
begränsat skattskyldiga. begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 d §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 6 kap. 2 § lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar och som är begränsat skattskyldiga.

24 kap.

Kontrolluppgift med anledning av automatiskt utbyte av uppgifter om rapporteringspliktiga kryptotillgångar

2 b §

Kontrolluppgifter enligt 22 d kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 1 april närmast följande kalenderår.

4 §¹²

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,

2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt

3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

Kontrolluppgifter enligt 22 a– 22 c kap. ska dock bara innehålla 22 d kap. ska dock bara innehålla
uppgifter enligt första stycket 1. uppgifter enligt första stycket 1.

33 kap.

9 b §¹³

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser

¹² Senaste lydelse 2022:1686.

¹³ Senaste lydelse 2020:858.

direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är *en fysisk person eller* det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

- sökanden,
- sökandens moderföretag,
- moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Uppgift ska även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

När den sökande är en fysisk person gäller första och andra styckena bara om

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor, eller,

2. förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, om inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Första och andra styckena gäller bara i fråga om förhandsbesked som avser

När den sökande är en annan än en fysisk person gäller första och andra styckena bara i fråga om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

33 a kap.

10 §¹⁴

En land-för-land-rapport ska innehålla följande uppgifter om den multinationella koncernen.

1. Sammanlagd information, som delas upp på varje stat eller jurisdiktion i vilken den multinationella koncernen har bedrivit verksamhet under det rapporterade räkenskapsåret, om storleken på

- a) intäkter,
- b) vinst eller förlust före inkomstskatt,
- c) betald inkomstskatt,
- d) årets ackumulerade inkomstskatt,
- e) aktiekapital,
- f) ackumulerade vinstmedel,
- g) antal anställda, och
- h) materiella tillgångar utom kontanter och liknande.

2. För varje enhet som ingår i koncernen:

- namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma,
- namn, eller annan uppgift som klargör dess identitet, och skatteregistreringsnummer samt den stat eller jurisdiktion i vilken enheten hör hemma,
- den stat eller jurisdiktion där enheten är bildad eller registrerad, om detta är en annan än den där enheten hör hemma, och
- dess viktigaste verksamhet eller verksamheter.

3. Vilken valuta som används i rapporten.

En enhet som är skyldig att lämna land-för-land-rapport enligt 5 § men inte har fått tillgång till alla de uppgifter den behöver från moderföretaget för att kunna lämna en fullständig land-för-land-rapport, ska lämna en land-för-land-rapport som innehåller alla de uppgifter som den har tillgång till och som anges i första stycket.

33 b kap.

Klient

9 a §

Vid tillämpning av detta kapitel avses med klient varje användare som mottar tjänster, inbegripet bistånd, rådgivning eller vägledning, från en rådgivare som omfattas av

¹⁴ Senaste lydelse 2017:185.

tystnadsplikten för advokater eller liknande bestämmelser i någon annan medlemsstat samband med ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang.

16 §¹⁵

Följande uppgifter ska lämnas om ett rapporteringspliktigt arrangemang:

1. nödvändiga identifikationsuppgifter, inklusive hemvist, för
 - a) rådgivare, *a) andra rådgivare än de som är undantagna på grund av tystnadsplikten för advokater,*
 - b) användare, och
 - c) personer som är anknutna till användaren, när dessa har betydelse för det rapporteringspliktiga arrangemanget,
2. vilken eller vilka av bestämmelserna i 13–25 §§ lagen (2020:434) om rapporteringspliktiga arrangemang som gör arrangemanget rapporteringspliktigt,
3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en *övergripande* beskrivning av *relevant affärsverksamhet eller relevanta arrangemang,*
3. en sammanfattning av innehållet i arrangemanget, och, om ett sådant finns, det namn under vilket arrangemanget är allmänt känt samt en beskrivning av relevanta arrangemang och eventuella *andra upplysningar som skulle kunna hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet röjs eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning,*
4. det datum då genomförandet av arrangemanget påbörjades eller då arrangemanget ska genomföras,
5. uppgift om de nationella bestämmelser som utgör grunden för arrangemanget,
6. värdet av arrangemanget,
7. uppgift om den eller de medlemsstater i vilken användaren eller användarna har hemvist och andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, och
8. nödvändiga identifikationsuppgifter för varje annan person i en medlemsstat än som avses i 1 som sannolikt kommer att beröras av arrangemanget, samt uppgift om var varje sådan person har hemvist.

Uppgifter ska även lämnas om referensnummer om ett sådant tilldelats det rapporteringspliktiga arrangemanget av Skatteverket eller en annan medlemsstats behöriga myndighet. Bilaga 7

22 §¹⁶

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *samtliga andra rådgivare avseende arrangemanget om rådgivares skyldighet att lämna uppgifter.*

Om en uppgiftsskyldig rådgivare är förhindrad att lämna de uppgifter om ett rapporteringspliktigt arrangemang som anges i 16 § på grund av tystnadsplikten för advokater, ska rådgivaren snarast informera *sin klient. Är denne klient en rådgivare ska den informeras om sin uppgiftsskyldighet. Om inte någon sådan rådgivare finns, ska klienten som är den berörda användaren av arrangemanget informeras om sin uppgiftsskyldighet.*

Om det inte finns någon annan rådgivare som är skyldig att lämna uppgifterna om det rapporteringspliktiga arrangemanget eller om samtliga andra rådgivare är förhindrade att lämna uppgifterna på grund av tystnadsplikten för advokater eller motsvarande regler i någon annan medlemsstat, ska den uppgiftsskyldige rådgivaren informera användaren av arrangemanget om användarens skyldighet att lämna uppgifter.

34 kap.

3 §¹⁷

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. och 22 c kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 d kap. ska senast den 1 april året närmast efter det år som kontrolluppgiften

¹⁶ Senaste lydelse 2020:437. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

¹⁷ Senaste lydelse 2022:1686.

gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

38 kap.

1 §¹⁸

Fastställda formulär ska användas för att lämna"

1. kontrolluppgifter,
2. åtagande
 - a) enligt 10 kap. 22 § om att göra skatteavdrag,
 - b) enligt 23 kap. 6 § om att lämna kontrolluppgifter om pensionsförsäkringar och sådana avtal om tjänstepension som är jämförbara med en pensionsförsäkring,
 - c) enligt 23 kap. 7 § om att lämna kontrolluppgifter om gåvor, och
 - d) enligt 23 kap. 8 § om att lämna vissa kontrolluppgifter,
3. deklarationer,
4. land-för-land-rapporter,
5. uppgifter om rapporteringspliktiga arrangemang,
6. särskilda uppgifter,
7. tilläggsskatterapporter,
8. ändringar av eller tillägg till en tilläggsskatterapport,
9. periodiska sammanställningar,
10. underrättelser enligt 10. underrättelser enligt 22 c kap. 7 §, och 22 a kap. 4 a §, 22 b kap. 4 a §, 22 c kap. 7 §, och 22 d kap. 6 §, samt
11. anmälningar enligt 33 d kap. 3 § andra stycket och 33 d kap. 4 § tredje stycket.

41 kap.

3 §¹⁹

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en beskattningsbar person som inte är etablerad i Sverige och som avses i 6 kap. 2 §,
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt eller lagen (2022:156) om alkoholskatt,
7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,

¹⁸ Senaste lydelse 2023:880.

¹⁹ Senaste lydelse 2023:804.

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi, och

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning.

13. den som har ansökt om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi,

14. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig plattformsoperatör enligt 2 kap. 2 eller 3 § lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet och hos den som åtagit sig att genomföra de åtgärder för kundkännedom som anges i 6 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig plattformsoperatörs räkning,

15. den som är eller kan antas vara en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster enligt 2 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter om kryptotillgångar och hos den som åtagit sig att genomföra granskningsförfarandet som anges i 7 kap. samma lag för en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänsters räkning.

16. den som är eller kan antas vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 19 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller 2 kap. 21 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och hos den som åtagit sig att genomföra gransk-

ningsförfarandena som anges i 4–8 kap. i respektive lag för ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts räkning.

44 kap.

3 §²⁰

Ett föreläggande får inte förenas med vite om

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, och

2. föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller första stycket även ställföreträdare för den juridiska personen.

1. det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift, och

49 f kap. Kryptoavgift

När ska kryptoavgift tas ut?

1 §

Kryptoavgift ska tas ut enligt 4 § av en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster som ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. om det klart framgår att leverantören

1. inte har lämnat föreskrivna kontrolluppgifter enligt 22 d kap. inom den tid som anges i 24 kap. 2 b §, eller

2. inte har genomfört granskningsförfarandet eller på annat sätt inte har inhämtat, kontrollerat eller bevarat handlingar, uppgifter och annan dokumentation avseende en användare av kryptotillgångar eller person med bestämmande inflytande som är en rapporteringspliktig person på det sätt som anges i

a) 7 kap. lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, och

b) 39 kap. 3 § denna lag, med avseende på kontrolluppgifter enligt 22 d kap.

2 §

Om det klart framgår att en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster inte har fullgjort de skyldigheter som avses i 1 § 1 och 2 senast den 30 juni det kalenderår kontrolluppgiften ska lämnas, eller skulle ha lämnats om användaren eller personen med bestämmande inflytande hade varit rapporteringspliktig, ska utöver avgift enligt 1 § kryptoavgift enligt 5 § tas ut.

Under samma förutsättningar ska ytterligare en kryptoavgift enligt 5 § tas ut. Detta gäller dock inte om föreskrivna uppgifter har lämnats, inhämtats, kontrollerats och bevarats innan Skatteverket tagit kontakt med den som ska lämna, inhämta eller bevara uppgifter med anledning av en utredning om en sådan kryptoavgift som anges i första stycket.

Brister av mindre betydelse och rättelse på eget initiativ

3 §

Kryptoavgift får inte tas ut om skyldigheter som avses i 1 § 1 respektive 2 delvis fullgjorts inom de tidsfrister som gäller för de skyldigheter som anges i 1 respektive 2 § och

1. bristerna endast är av mindre betydelse, eller

2. den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på eget initiativ därefter har fullgjort skyldigheterna.

Om kontrolluppgifter som lämnats är så bristfälliga att de

uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifter enligt 22 d kap. lämnas för, kan de inte rättas med sådan verkan som avses i första stycket 2.

Beräkning av kryptoavgift

4 §

Kryptoavgiften är 2 500 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilket skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte har uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 1 § kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

5 §

Kryptoavgiften enligt 2 § första stycket respektive andra stycket är 5 000 kronor för varje kontrolluppgift där föreskrivna uppgifter inte lämnats på det sätt som avses i 1 § 1 eller för varje användare av kryptotillgångar och person med bestämmande inflytande med avseende på vilket skyldigheterna som avses i 1 § 2 inte uppfyllts.

Endast en kryptoavgift enligt 2 § första stycket respektive andra stycket kan tas ut per rapporteringspliktig period och användare av kryptotillgångar.

51 kap.

2 §²¹

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift *eller en* kontoavgift med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller delvis har lett

Vid bedömningen av om det är oskäligt att ta ut en dokumentationsavgift, kontoavgift *eller en kryptoavgift* med fullt belopp ska Skatteverket även beakta om bristen på dokumentation helt eller

till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

delvis har lett till ett ingripande på grund av att bestämmelserna i 5 kap. 3 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism inte har följts.

Bilaga 7

Vid bedömningen av om kryptoavgift ska tas ut med fullt belopp ska det också beaktas om bristen lett till ett ingripande eller sanktion enligt 3 kap. lagen (2024:1159) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar.

52 kap.

1 §²²

I detta kapitel finns bestämmelser om beslut om

- förseningsavgift (2 §),
 - beslut om skattetillägg (3–8 a §§),
 - beslut om återkallelseavgift (8 b §),
 - beslut om kontoavgift eller dokumentationsavgift (8 c §),
 - beslut om rapporteringsavgift (8 d §),
 - beslut om beslut om plattformavgift (8 e §),
 - beslut om rapportavgift (8 f §),
 - beslut om kryptoavgift (8 g §),
 - beslut om kontrollavgift (9 §),
 - att särskild avgift inte får beslutas för en person som har avlidit (10 §),
- och
- att särskild avgift tillfaller staten (11 §).

Beslut om kryptoavgift

8 g §

Ett beslut om kryptoavgift enligt 49 f kap. 1 eller 2 § ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. ska fullgöras eller skulle ha fullgjorts om användaren eller personen med bestämmande inflytande var rapporteringspliktig.

²² Senaste lydelse 2024:1018.

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansvar när skatteavdrag inte har gjorts med rätt belopp (2–6 §§),
- ansvar när anmälan om F-skatt inte har gjorts (7–9 §§),
- betalningsmottagarens ansvar för arbetsgivaravgifter (10 §),
- ansvar för delägare i ett svenskt handelsbolag (11 §),
- företrädaransvar (12–21 §§),
- ansvar för redare (22 §),
- ansvar för beskattningsbara personer i en mervärdesskattegrupp (23 §),
- ansvar för kompletterande tilläggsskatt som fördelats till svenska koncernenheter (23 a §),
- ansvar för den som har avyttrat ett skalbolag (24 §),
- ansvar för kontoavgift (25–25 b §§), och
- indrivning och preskription (26 och 27 §§).

Ansvar för kontoavgift

Ansvar för kontoavgift och kryptoavgift²⁴

25 §²⁵

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

1. en förvaltare för ett finansiellt institut som är en trust, eller
2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften skulle ha betalats.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut *eller en rapporteringsskyldig leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en juridisk person inte har fullgjort skyldigheten att betala kontoavgift *respektive kryptoavgift*, får Skatteverket besluta om betalningsansvar för

1. en förvaltare för ett finansiellt institut *eller en leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en trust, eller
2. den som har en motsvarande ställning i ett finansiellt institut *eller hos en leverantör av kryptotillgångstjänster* som är en annan juridisk konstruktion än en trust.

Betalningsskyldigheten är knuten till den tidpunkt vid vilken kontoavgiften *eller kryptoavgiften* skulle ha betalats.

²³ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁴ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁵ Senaste lydelse 2024:1018.

25 b §²⁶

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften.

Om det finns särskilda skäl får förvaltaren eller den som har motsvarande ställning helt eller delvis befrias från skyldigheten att betala kontoavgiften *eller kryptoavgiften*.

62 kap.8 §²⁷

Slutlig skatt beräknad enligt 56 kap. 9 § och skatt beräknad enligt 56 a kap. 5 eller 6 § ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt eller beslut om tilläggsskatt fattades.

Följande skatter och avgifter ska vara betalda senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag beslut fattades:

1. annan skatt än F-skatt och särskild A-skatt samt avgifter som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol,
2. förseningsavgift och skatte-
tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift,
2. förseningsavgift och skatte-
tillägg som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol samt återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,

3. särskild inkomstskatt som har beslutats enligt 54 kap. 2 §, samt

4. skatt och avgift som ska betalas enligt ett beslut om ansvar enligt 59 kap.

Slutlig skatt, tilläggsskatt enligt huvudregeln eller kompletteringsregeln för tilläggsskatt och nationell tilläggsskatt enligt andra stycket 1 samt förseningsavgift och skattetillägg enligt andra stycket 2 behöver dock inte betalas före den förfallodag som anges i första stycket.

Mervärdesskatt enligt andra stycket 1 samt skattetillägg enligt andra stycket 2 som har beslutats med anledning av beslut om mervärdesskatt behöver inte betalas före den förfallodag som anges i 3 §.

63 kap.1 §²⁸

I detta kapitel finns bestämmelser om

- ansökan om anstånd (2 §),
- deklarationsanstånd (3 §),
- ändringsanstånd (4 §),
- anstånd för att undvika betydande skada (5 §),
- anståndstid i fall som avses i 4 och 5 §§ (6 §),

²⁷ Senaste lydelse 2024:1018.

²⁸ Senaste lydelse 2024:1018.

- anstånd med att betala skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift och kontrollavgift (7 och 7 a §§),
- säkerhet (8–10 §§),
- anstånd vid avyttring av tillgångar (11 §),
- anstånd när punktskatt ska betalas för helt varulager (12 §),
- anstånd vid totalförsvarstjänstgöring (13 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning (14 §),
- anstånd med betalning av skatt i samband med återföring av investeraravdrag (14 a–14 c §§),
- anstånd med betalning av skatt i samband med avdrag och fiktiv avräkning av utländsk skatt (14 d §),
- anstånd på grund av synnerliga skäl (15 §),
- anståndsbeloppet (16–21 a §§),
- ändrade förhållanden (22–22 c §§), och
- anstånd som är till fördel för det allmänna (23 §).

7 §²⁹

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift eller kontrollavgift, eller

2. beslutet i den fråga som har föranlett skattetillägget, återkallelseavgiften eller rapportavgiften.

Anstånd vid omprövning får dock inte beviljas om anstånd tidigare har beviljats enligt första stycket med betalningen i avvaktan på en omprövning av samma fråga.

Anståndet ska gälla fram till dess att Skatteverket eller förvaltningsrätten har meddelat sitt beslut eller längst tre månader efter dagen för beslutet.

Skatteverket ska bevilja anstånd med betalning av skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* och kontrollavgift om den som avgiften gäller har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat

1. beslutet om skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformsavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift, eller

8 §³⁰

Om det i de fall som avses i 4, 5, 14 eller 14 d § kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att betalas i rätt tid, får anstånd beviljas bara om säkerhet ställs för skattens eller avgiftens betalning.

Första stycket gäller inte om

1. anståndsbeloppet är förhållandevis obetydligt,
2. det kan antas att skatten eller avgiften inte kommer att behöva betalas,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller kontrollavgift,
3. anståndet avser skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller kontrollavgift,
4. det allmänna ombudet hos Skatteverket har ansökt om förhandsbesked, eller
5. det annars finns särskilda skäl.

66 kap.5 §³¹

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

Ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdes-skatt, punktskatt, slutlig skatt, skattetillägg, återkallelseavgift, kontoavgift, dokumentationsavgift, rapporteringsavgift, plattformavgift, rapportavgift, *kryptoavgift* eller anstånd med betalning av skatt eller avgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare som tidigare inte har prövat frågan, om

1. den som beslutet gäller har begärt omprövning eller överklagat och inte är ense med Skatteverket om utgången,
2. de omständigheter och bevis som åberopas inte redan har prövats vid en sådan omprövning,
3. frågan ska prövas i sak, och
4. prövningen inte är enkel.

Första stycket gäller inte den första omprövningen av ett beslut enligt 53 kap. 2, 3 eller 4 §.

7 §³²

En begäran om omprövning ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Begäran ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,

³⁰ Senaste lydelse 2024:1018.

³¹ Senaste lydelse 2024:1018.

³² Senaste lydelse 2024:1018.

2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. föreläggande,
6. revision, tillsyn över kassaregister eller kontrollbesök,
7. tvångsåtgärder,
8. återkallelseavgift,
9. kontoavgift eller dokumentationsavgift,
10. rapporteringsavgift,
11. plattformavgift,
12. kontrollavgift,
13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
15. verkställighet, eller
16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.
12. kryptoavgift,
13. kontrollavgift,
14. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
15. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
16. verkställighet, eller
17. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

Omprövning till nackdel av beslut om kryptoavgift

24 e §

Ett beslut om omprövning av kryptoavgift till nackdel för den som beslutet gäller ska meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då kontrolluppgiftsskyldigheten enligt 22 d kap. skulle ha fullgjorts.

67 kap.

12 §³³

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Överklagandet ska dock ha kommit in inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det om beslutet avser

1. registrering,
2. på vilket sätt preliminär skatt ska betalas,
3. godkännande för tonnagebeskattning eller återkallelse av godkännande för tonnagebeskattning,
4. uppgifts- eller dokumentationsskyldighet,
5. deklarationsombud,
6. tvångsåtgärder,
7. återkallelseavgift,

8. kontoavgift eller dokumentationsavgift,	
9. rapporteringsavgift,	
10. plattformavgift,	
	11. kryptoavgift,
11. kontrollavgift,	12. kontrollavgift,
12. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,	13. säkerhet för slutlig skatt för skalbolag,
13. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,	14. betalning eller återbetalning av skatt eller avgift,
14. verkställighet, eller	15. verkställighet, eller
15. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.	16. avvisning av en begäran om omprövning eller ett överklagande eller någon annan liknande åtgärd.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången för uppgifter som avser kalenderåret 2026.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i 22 d kap. avseende uppgifter som avser kalenderåret 2026 ska även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2025:000) om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar beaktas om den rapporteringspliktiga användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

4. Trots 49 f kap. 1 § 2 kan kryptoavgift inte tas ut med avseende på brister i skyldigheterna att hämta in, kontrollera och bevara uppgifter avseende kalenderåret 2026 i de fall då användaren redan var registrerad hos den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster den 1 januari 2026.

5. Vid tillämpning av 49 f kap. 1 § 2 ska, utöver 7 kap. lagen om inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet om kryptotillgångar, även punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna beaktas och anses vara en del av 7 kap. den lagen.

6. Vid tillämpning av 22 b kap. 5 § andra stycket 3 i den nya lydelsen, och den nya 22 b kap. 8 a § på konton som öppnades senast den 31 december 2025 är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller uppgifter som avser kalenderåren 2026 och 2027, endast skyldigt att lämna uppgifter i den utsträckning det har uppgifterna tillgängliga i dess elektroniskt sökbara databaser.

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1, 7, 7 a, 12–12 b, 20 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 7 d och 20 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Vid utbyte av upplysningar om inkomster från digitala plattformar enligt artikel 8ac i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2021/514, tillämpas lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar.

Vid utbyte av upplysningar om kryptotillgångar från rapporteringsskyldiga leverantörer av kryptotillgångstjänster enligt artikel 8ad i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226, tillämpas lagen (2025:000) om automatiskt utbyte av kryptotillgångar.

7 §³

I denna lag avses med

behörig myndighet: den myndighet i en medlemsstat som har utsetts som sådan av medlemsstaten eller ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2022:1687.

³ Senaste lydelse 2022:1687.

eller en behörig tjänsteman som agerar på det sätt som avses i direktiv 2011/16/EU, Bilaga 7

centralt kontaktkontor: det kontor som har utsetts som sådant och som har huvudansvaret för kontakterna med andra medlemsstater när det gäller administrativt samarbete,

kontaktorgan: varje annat kontor än det centrala kontaktkontoret som har utsetts som sådant för att direkt utbyta upplysningar enligt denna lag,

behörig tjänsteman: varje tjänsteman som har fått behörighet att direkt utbyta upplysningar enligt direktivet,

begärande myndighet: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,

utredning: varje kontroll, utredning och annan åtgärd som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att sörja för en korrekt tillämpning av skattelagstiftningen,

utbyte av upplysningar på begäran: utbyte av upplysningar baserat på en begäran som en begärande medlemsstat lämnar till en anmodad medlemsstat avseende ett specifikt fall,

automatiskt utbyte: systematisk överföring av på förhand bestämda upplysningar, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller,

utbyte utan föregående begäran: lämnande av upplysningar till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran,

person:

– fysisk person,

– juridisk person,

– om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsliga ställning, eller

– varje annan juridisk konstruktion, oavsett slag eller form, och oberoende av om den har status som juridisk person, som äger eller förvaltar tillgångar, inklusive inkomster som härrör därifrån, som omfattas av en skatt som denna lag gäller för,

gemensam revision: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, och som är kopplad till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för de behöriga myndigheterna i de medlemsstaterna,

uppgiftsincident: en säkerhetsöverträdelse som leder till förstöring, förlust eller ändring eller olämplig eller obehörig åtkomst till, utlämning eller användning av uppgifter, inbegripet men inte begränsat till personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, till följd av avsiktliga olagliga handlingar, försumlighet eller olycka och som kan röra uppgifters konfidentialitet, tillgänglighet och integritet,

på elektronisk väg: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av uppgifter via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel,

CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att CCN-nätet: den gemensamma plattform som bygger på gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och som Europeiska unionen har utformat för att

säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning.

säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter på området för tull och beskattning,

utdelningar som inte är kopplade till depåkonton: utdelningar eller annan inkomst som behandlas som utdelningar i betalarens medlemsstat och som betalas ut eller krediteras till ett annat konto än ett depåkonto enligt definitionen i 2 kap. 11 § första stycket 5 i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

7 a §⁴

Med förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor avses avtal, meddelande eller varje annat instrument eller åtgärd med liknande effekter som

1. utfärdas, ändras eller förnyas av regeringen eller av Skatteverket eller en annan myndighet,

2. avser en viss person eller grupp av personer och som den personen eller gruppen av personer kan förlita sig på,

3. avser tolkning eller tillämpning av lagstiftning om skatter och avgifter,

4. avser en gränsöverskridande transaktion eller frågan om verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftställe, och

4. avser en gränsöverskridande transaktion, eller frågan om verksamhet som bedrivs av en person i en annan jurisdiktion utgör ett fast driftsställe *eller frågan om en fysisk person har sin skatterättsliga hemvist i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet*, och

5. avser en framtida transaktion eller en framtida verksamhet eller har utfärdats, ändrats eller förnyats innan deklaration lämnats för den period då transaktionen gjordes eller verksamheten utövades.

7 d §

Vid tillämpning av 12 b § andra stycket 1, ska det belopp som förhandsbeskedet avser omfatta det totala underliggande värdet, i fråga om en serie av transaktioner avseende olika varor, tjänster eller tillgångar. Beloppen ska inte slås samman om samma varor, tjänster

12 §⁵

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av
3. *inkomster från livförsäkringsprodukter som inte omfattas av*
- a) andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, eller
- b) lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
4. pensioner,
5. ägande av och inkomster från fastighet, och
6. royaltier.

5. ägande av och inkomster från fastighet,

6. royaltier, och

7. *utdelningar som inte är kopplade till depåkonton, med undantag av utdelningar som är undantagna från skatt enligt artiklarna 4, 5 och 6 i rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, i den ursprungliga lydelsen.*

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

12 a §⁶

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§. *Detta gäller dock inte förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som uteslutande avser och omfattar en*

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet och till Europeiska kommissionen genom automatiskt utbyte lämna upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning i den omfattning som framgår av 12 b och 12 c §§.

⁵ Senaste lydelse 2022:1687.

⁶ Senaste lydelse 2022:1687.

eller flera fysiska personers skatteärenden.

Upplysningarna ska lämnas snarast men senast inom tre månader efter utgången av det kalenderhalvår då förhandsbeskedet utfärdats, ändrats eller förnyats.

Förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor ska vid tillämpning av denna lag anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när beskedet fått laga kraft.

12 b §⁷

De upplysningar som Skatteverket ska lämna enligt 12 a § är följande:

1. identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör,
1. identiteten *och skatteregistreringsnummer* på personen, med undantag för fysiska personer *i det fall det är fråga om andra fysiska personer än sådana fysiska personer som avses i andra stycket*, som fått förhandsbeskedet och när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör *ifall det inte är fråga om fysiska personer*,
2. en sammanfattning av förhandsbeskedet,
3. datum för utfärdandet, ändringen eller förnyelsen av förhandsbeskedet,
4. i förekommande fall giltighetsperiod för förhandsbeskedet,
5. typ av förhandsbesked,
6. i förekommande fall transaktionens eller transaktionernas beloppsmässiga omfattning,
7. andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet,
8. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,
8. andra personer *och deras skatteregistreringsnummer*, med undantag för fysiska personer *i andra fall än som avses i andra stycket*, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater,
9. huruvida uppgifterna som lämnats är hämtade från ett förhandsbesked eller från en ansökan om förhandsbesked om prissättning, och
10. andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten vid bedömningen av en potentiell skatterisk.

Uppgifter enligt första stycket ska, när det gäller förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor, även lämnas om fysiska personer om förhandsbeskedet avser en fysisk person och

1. beloppet för den transaktion eller serie av transaktioner som förhandsbeskedet avser överstiger 1 500 000 euro eller motsvarande belopp i en annan valuta, om det hänvisas till detta belopp i förhandsbeskedet, eller,

2. förhandsbeskedet fastställer om en person har sin skatterättsliga hemvist eller inte i den medlemsstat som utfärdar förhandsbeskedet, såvida inte förhandsbeskedet avser källskatt för en begränsat skattskyldigs inkomst från anställning, styrelsearvoden eller pensioner.

Om förhandsbeskedet avser prissättning ska upplysningar även lämnas om

1. kriterierna för att fastställa internprissättningen, och

2. metoden som använts för att fastställa internprissättningen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *andra* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

Upplysningar enligt första stycket 1, 2 och 8 samt *tredje* stycket 1 ska inte lämnas till Europeiska kommissionen.

20 §⁸

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen.

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en myndighet i en annan medlemsstat får användas för beskattningsändamål i fråga om de skatter som denna lag gäller för samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter. De får också användas för fastställande och uppbörd av andra skatter och avgifter som omfattas av lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen eller för fastställande och uppbörd av socialavgifter. De får dessutom användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen och bedömning, administration och verkställighet av tullar samt åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁸ Senaste lydelse 2022:1687.

Upplysningarna får inte användas för andra ändamål än de som anges i första stycket utan att den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Om upplysningarna ursprungligen härrör från en myndighet i en tredje medlemsstat, kan sådant tillstånd endast beviljas av den myndigheten. Tillstånd krävs dock inte för att upplysningar, rapporter, redogörelser och andra dokument eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana ska få åberopas eller användas som bevisning.

Skatteverket får använda upplysningar som det fått från en behörig myndighet i en annan medlemsstat för ändamål som den andra behöriga myndigheten har uppgett i en förteckning och meddelat att den tillåter användning för, utan att tillåtelse enligt andra stycket behövs.

Om Skatteverket tar emot upplysningar och handlingar får verket också använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i andra stycket för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för detta ändamål dela dem med den behöriga myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i den berörda medlemsstaten.

En svensk myndighet ska följa de villkor som gäller för användningen av upplysningarna enligt denna paragraf, oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning.

20 a §

Skatteverket får dela upplysningar som verket tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat med en svensk behörig myndighet som ansvarar för restriktiva åtgärder i Sverige för varje ändamål som omfattas av en akt som grundar sig på artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

21 §⁹

Skatteverket ska tillåta att upplysningar som verket tillhandahåller en myndighet i en annan medlemsstat får användas i den andra medlemsstaten för andra ändamål än sådana som avses i 20 § första stycket, om de får användas för liknande ändamål enligt svensk lag.

Skatteverket får till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över sådana ändamål som Skatteverket tillåter att de andra behöriga myndigheterna använder upplysningarna för.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *tio arbetsdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

Om Skatteverket anser att upplysningar som verket har tagit emot från en myndighet i en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för en tredje medlemsstat för de ändamål som avses i 20 § första stycket, får verket vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstaten, under de villkor som i övrigt gäller enligt denna lag. Skatteverket ska underrätta den medlemsstat som upplysningarna härrör från om sin avsikt att vidarebefordra uppgifterna till en tredje medlemsstat. Den medlemsstat som upplysningarna härrör från kan motsätta sig ett sådant utbyte av uppgifter inom *femton kalenderdagar* från den dag då den tog emot underrättelsen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.
2. Bestämmelserna i 12 a och 12 b §§ tillämpas endast på förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor som utfärdats, ändrats eller förnyats efter den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 9 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

9 §¹

En enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet, eller om den förvaltas av en annan enhet som i sin näringsverksamhet, bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

1. handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,
2. individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller
3. annan verksamhet som innebär att pengar eller andra medel investeras, administreras eller förvaltas.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i artikel 1.1 j andra stycket i FATCA-avtalet.

Med finansiellt institut avses enligt denna paragraf inte en enhet

1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

2. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 2 kap. 1, 5, 8, 9, 11, 18, 19, 20 och 22 §§ och 3 kap. 1, 2 och 9 §§ samt 7 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 2 kap. 8 a § och 3 kap. 13 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§

andel i eget kapital i 4 a §

annan stat eller jurisdiktion i 22 §

befintligt konto i 22 §

bred pensionsfond i 3 kap. 5 §

bytestransaktion i 22 §

*centralbanks digitala valuta i
22 §*

depåkonto i 11 §

dotterföretag i 22 §

enhet i 22 §

e-pengar i 8 a §

etablerad värdepappersmarknad i 13 §

fiatvaluta i 22 §

finansiell tillgång i 5 §

finansiellt institut i 6–10 §§

finansiellt konto i 11 §

föremål för regelmässig handel i 12 §

försäkringsavtal i 22 §

försäkringsavtal med kontantvärde i 22 §

grupp-försäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 5 §

grupplivränteavtal i 8 kap. 5 §

hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §

högvärdekonto i 22 §

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

² Senaste lydelse 2018:2036.

inlåningskonto i 11 §

internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §

investeringsenhet i 9 §

kontantvärde i 15 §

konto för e-pengar med begränsat värde i 3 kap. 13 §

kontohavare i 16 §

konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §

kryptotillgång i 22 §

kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §

kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §

livränteavtal i 22 §

lågvärdekonto i 22 §

nytt konto i 22 §

närstående enhet i 17 §

odokumenterat konto i 22 §

passiv icke-finansiell enhet i 18 a §

passiv inkomst i 19 §

person med bestämmande inflytande i 18 §

rapporteringspliktig kryptotillgång i 22 §

rapporteringspliktigt konto i 20 §

rapporteringskyldigt finansiellt institut i 21–21 b §§

skatteregistreringsnummer i 22 §

spärrat konto i 3 kap. 9 §

svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §

vilande konto i 3 kap. 11 §

viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

5 §

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar *eller i rapporteringspliktiga kryptotillgångar*. Med finansiell tillgång avses inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav.

8 §

En enhet är ett finansiellt institut om den tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet.

En enhet är ett finansiellt institut om den *antingen* tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet *eller innehar e-pengar eller centralbankers digitala valutor för kunders räkning*.

8 a §

Med e-pengar avses varje produkt som

1. är en digital representation av en enda fiatvaluta,

2. ges ut mot erhållande av medel i syfte att genomföra betalnings-transaktioner,

3. utgör en fordran på utgivaren angiven i samma fiatvaluta,

4. accepteras som betalnings-medel av en annan fysisk eller juridisk person än utgivaren och

5. i enlighet med den lagstiftning som gäller för utgivaren kan lösas in när som helst och till det nominella beloppet för samma fiatvaluta på begäran av produktens innehavare.

Termen e-pengar omfattar inte en produkt som endast har skapats för att underlätta överföring av medel från en kund till en annan person enligt kundens instruktioner. En produkt ska inte anses ha skapats för att underlätta överföring av medel om de medel som är kopplade till en sådan produkt, inom ramen för den överförande enhetens normala affärs-verksamhet, innehas längre än 60 dagar efter mottagandet av instruktioner eller, om inga instruktioner mottas, de medel som är förknippade med en sådan produkt innehas längre än 60 dagar efter det att medlen mottagits.

9 §³

En enhet är ett finansiellt institut, om

1. den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

a) handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,

b) individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller

³ Senaste lydelse 2018:2036.

c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses *i sin näringsverksamhet* huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses *huvudsakligen* komma från *en eller flera verksamheter*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller
2. den period som enheten har existerat.

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *de i februari 2012 antagna rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som avses i tredje stycket punkt A.6 avsnitt VIII i bilaga I till rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.*

c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar, *pengar eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar* investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar* och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet anses huvudsakligen bedriva en eller flera verksamheter, eller dess bruttointäkter anses huvudsakligen komma från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar*, om enhetens samlade intäkter från dessa verksamheter motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den av följande perioder som är kortast:

Första stycket ska tolkas i enlighet med definitionen av begreppet finansiellt institut i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU)2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, i den ursprungliga lydelsen.*

Vid tillämpning av första stycket 1 c omfattas inte tillhandahållandet av tjänster avseende bytestransaktioner.

Med finansiellt institut avses enligt denna paragraf inte en enhet 1. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i

tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna, eller

2. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Sådana finansiella institut som avses i *första stycket* benämns i denna lag investeringsenheter.

Sådana finansiella institut som avses i *denna paragraf* benämns i denna lag investeringsenheter.

11 §⁴

Med finansiellt konto avses ett konto hos ett finansiellt institut som är

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut *inom ramen för dess regelmässiga verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet*, samt belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta (*inlåningskonto*),

2. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut *som avses i 8 §*,

2. belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta,

3. ett konto eller fiktivt konto som representerar alla e-pengar som förvaras för en kunds räkning,

4. ett konto som innehåller en eller flera av centralbankens digitala valutor för en kunds räkning,

5. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (*depåkonto*),

⁴ Senaste lydelse 2016:67.

3. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

4. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 3, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

5. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 3, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

1. erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning, eller

2. hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Ett konto som avses i första stycket ska, trots det som anges där, inte anses vara ett finansiellt konto om det är undantaget från rapporteringsplikt enligt bestämmelserna i 3 kap.

Ett sådant konto som avses i första stycket 1–4 benämns i denna lag inlåningskonto.

Vid tillämpning av första stycket ska ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och som hör hemma i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige, av ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige, anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta driftställe i Sverige. Detsamma gäller ett konto som har lagts upp hos en sådan värdepapperscentral från tredjeland som avses i den lagen.

18 §⁵

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren,

6. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

7. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 6, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

8. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 6, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren,

förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Begreppet ska tolkas i enlighet med de rekommendationer från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som anges i 9 § tredje stycket.*

förmånstagaren eller förmånstagar-kretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. *Termen ska tolkas i enlighet med definitionen av verklig huvudman enligt definitionen i 1 kap. 3 § lagen (2017:631) om registrering av verkliga huvudmän.*

19 §

Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta,
4. hyra och royalty som härrör från verksamhet som inte utgör rörelse och som helt eller delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,

6. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar *eller* valuta,

7. nettoinkomsten från swappar,
8. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, *eller*

9. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-finansiell enhets värdepappersrörelse.

6. *inkomst från rapporteringspliktiga kryptotillgångar,*

7. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar, valuta *eller rapporteringspliktiga kryptotillgångar,*

8. nettoinkomsten från swappar,
9. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, *eller*

10. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från en icke-finansiell enhets värdepappersrörelse *eller verksamhet avseende handel med rapporteringspliktiga kryptotillgångar.*

20 §

Med rapporteringspliktigt konto avses ett finansiellt konto som har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

Ett konto ska dock inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto om samtliga kontohavare är

1. andra finansiella institut än sådana investeringsenheter som avses i 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

2. *bolag* vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. *bolag* som är närstående enheter till sådana *bolag* som avses i 2,

4. myndighetsenheter,

5. internationella organisationer, eller

6. centralbanker.

2. *enhet* vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. *enhet* som är närstående enheter till sådana *enheter* som avses i 2,

22 §⁶

I denna lag avses med

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

befintligt konto: ett finansiellt konto som

1. öppnats den 31 december 2015 eller tidigare, eller

2. öppnats senast den 31 december 2025, om kontot behandlas som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226 den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

bytestransaktion: byte

1. mellan rapporteringspliktiga kryptotillgångar och Fiatvalutor, och

2. mellan olika rapporteringspliktiga kryptotillgångar.

centralbanks digitala valuta: digitala fiatvalutor som utfärdas av en centralbank eller en annan penningpolitisk myndighet.

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

fiatvaluta: den officiella valutan inom en jurisdiktion, utfärdad av en jurisdiktion eller en jurisdiktions

utsedda centralbank eller penningpolitiska myndighet, som utgörs av fysiska sedlar eller mynt eller pengar i olika digitala former, inklusive bankreserver och centralbankers digitala valutor samt pengar och e-pengar hos kommersiella banker.

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

identifieringstjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för att det institutet ska kunna fastställa identitet och skatterättsliga hemvister för en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande.

kryptotillgång: kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, i den ursprungliga lydelsen,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade saldo eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

nytt konto: ett finansiellt konto som

1. öppnats den 1 januari 2016 eller senare, eller

2. öppnats den 1 januari 2026 eller senare, om kontot behandlas som ett finansiellt konto endast till följd av de ändringar som gjorts i denna lag för att genomföra rådets direktiv (EU) 2023/2226 av den 17 oktober 2023 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

rapporteringspliktig kryptotillgång: andra kryptotillgångar än centralbankers digitala valutor, e-pengar eller kryptotillgångar för vilka den rapporteringsskyldiga leverantören av kryptotillgångstjänster på ett tillräckligt sätt har fastställt att de inte kan användas för betalnings- eller investeringsändamål.

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §⁷

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringsskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om trygghet av pensionsutfästelse m.m., om arbetsgivaren vars ansvar för pensionsutfästelse stiftelsen tryggar
 - a) är obegränsat skattskyldig i Sverige, och
 - b) inte är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet, och
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet

verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

1. är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §, *eller*

2. är att förvara centralbankers digitala valutor för kontohavare som inte är finansiella institut, myndighetsenheter, internationella organisationer eller centralbanker.

Bilaga 7

2 §⁸

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige, om premier betalas av en arbetsgivare till förmån för en anställd som utför tjänster i Sverige,

2. viss temporär dödsfallsförsäkring,

3. konto som innehas av dödsbo,

4. spärrat konto,

5. kvalificerat kreditkortskonto, 5. kvalificerat kreditkortskonto, och

6. vilande konto.

6. vilande konto, och

7. konto för e-pengar med begränsat värde.

Undantaget i första stycket 3 gäller endast till och med det fjärde kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade. Intyganden som ska inhämtas enligt 7 kap. avseende sådana konton ska, i stället för vad som anges där, inhämtas senast den 31 december det femte kalenderåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade.

9 §

Med spärrat konto avses ett konto som skapats i samband med

1. domstols beslut eller dom,

2. försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, om

a) kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition som säkerhet för prestation med direkt koppling till transaktionen eller liknande betalning eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,

b) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa att

– köparen uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala köpeskilling för egendomen,

– säljaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att stå för eventuella ansvarsförpliktelser, eller

– uthyraren eller hyrestagaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala eventuell ersättning för skador på den hyrda egendomen i enlighet med vad som avtalats i hyreskontraktet,

c) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att betalas ut eller på annat sätt fördelas till förmån för köparen,

⁸ Senaste lydelse 2018:2036.

säljaren eller uthyraren eller för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter, när egendomen säljs, byts eller överläts eller när avtalet upphör att gälla,

d) kontot inte är ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts, och

e) kontot inte är knutet till ett kreditkortskonto,

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen utslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle.

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen utslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle,

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle, *eller*

5. bildande av ett företag eller ett företags kapitalökning, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

– kontot används endast för att deponera kapital som ska användas för bildandet av eller företagets kapitalökning enligt vad som föreskrivs i lag,

– eventuella belopp som innehas på kontot blockeras till dess att det rapporteringsskyldiga institutet erhåller en oberoende bekräftelse angående bildandet eller kapitalökningen,

– kontot stängs eller omvandlas till ett konto i företagets namn efter bildandet eller kapitalökningen,

– eventuella återbetalningar till följd av att bildandet eller kapitalökningen misslyckats, med avdrag för leverantörens avgifter eller liknande avgifter, görs endast till de personer som bidrog med beloppen och

– kontot har inte öppnats för mer än 12 månader sedan.

13 §

Med konto för e-pengar med begränsat värde avses ett inlåningskonto som innehåller alla e-pengar som innehas för en kunds

räkning, om det rullande genomsnittliga 90-dagars sammanlagda saldo eller värde under en period av 90 på varandra följande dagar inte överskrider 10 000 USD någon dag under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

7 kap.

4 §⁹

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats *på grund av bestämmelser i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats *när åtgärder för kundkännedom vidtas. Detta gäller dock endast om detta förfarande har utförts på ett sätt som överensstämmer med kraven enligt lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet innan kontot öppnas även inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

⁹ Senaste lydelse 2018:2036.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 8 och 9 §§, och närmast före 8 och 9 §§ nya rubriker av följande lydelse av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och omfatta information om vilken valuta varje belopp anges i.

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 a §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Föreläggande

8 §

Skatteverket får förelägga den som inte fullgör sina skyldigheter enligt 8 kap. 2 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton att fullgöra dem eller att lämna uppgifter som

Skatteverket behöver för att kunna avgöra om någon sådan skyldighet finns. Bilaga 7

För vitesföreläggande gäller bestämmelserna i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Överklagande

9 §

Skatteverkets beslut enligt 8 § andra stycket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2022:1681) om plattformsoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet

dels att 6 kap. 5 § ska upphöra att gälla,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 29 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

29 §

Identifieringstjänst: en elektronisk process som en medlemsstat eller unionen utan kostnad tillgängliggör för en rapporterings-skyldig plattformsoperatör för att fastställa en säljares identitet och skatterättsliga hemvist.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar

Bilaga 7

Härigenom föreskrivs¹ att 6 och 13 §§ lagen (2022:1682) om automatiskt utbyte av upplysningar om inkomster genom digitala plattformar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatteverket ska *begära att Europeiska kommissionen ska* stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

Skatteverket ska stryka en enhet som har registrerats enligt 5 § från det centrala registret enligt artikel 8ac.6 i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2021/514, om

1. enheten underrättar Skatteverket om att den inte längre bedriver verksamhet som plattformoperatör,

2. det i avsaknad av en underrättelse finns skäl att anta att enheten har upphört med sin verksamhet,

3. enheten inte längre uppfyller kriterierna för att vara en sådan rapporteringsskyldig plattformoperatör som avses i 2 kap. 3 § första stycket lagen om plattformoperatörers inhämtande av vissa uppgifter på skatteområdet, eller

4. Skatteverket återkallat registreringen enligt 8 §.

13 §

Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för rapporteringspliktiga säljare som enligt kontrolluppgiften har hemvist eller har hyrt ut fast egendom i en rapporteringspliktig jurisdiktion. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 c kap. 8–13 §§ och 24 kap. 4 § första stycket i samma lag.

Skatteverket ska inte lämna de upplysningar som avses i första stycket om uppgifterna är så bristfälliga att de uppenbart inte kan läggas till grund för de syften som uppgifterna enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen lämnas för.

Om den rapporteringsskyldiga plattformoperatören har använt sig av en direkt bekräftelse av den

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2023/2226.

rapporteringspliktiga säljaren genom en identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat, en kvalificerad jurisdiktion utanför Europeiska unionen eller av Europeiska unionen för att fastställa den rapporteringspliktiga säljarens identitet och skatterättsliga hemvist, ska de upplysningar som lämnas till den medlemsstat som utfärdar identifierare för identifieringstjänsten, i stället för de uppgifter som avses i 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen, innefatta den rapporteringspliktiga säljarens namn och identifierare för identifieringstjänsten samt uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som utfärdat identifieraren.

Om en plattformsoperatör som annars skulle ha lämnat uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen har överlämnat ansvaret för rapporteringen till en annan plattformsoperatör i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket genom automatiskt utbyte av upplysningar även överföra uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer till den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där rapporteringen ska ske. Om en plattformsoperatör som lämnar uppgifter enligt 22 c kap. skatteförfarandelagen åtar sig ansvaret för rapportering för en annan plattformsoperatör som annars skulle ha rapporterat uppgifter i en annan rapporteringspliktig jurisdiktion, ska Skatteverket även utbyta upplysningar om detta med den behöriga myndigheten i den rapporteringspliktiga jurisdiktion där den andra plattformsoperatören annars skulle ha rapporterat. Uppgifter om den andra plattformsoperatörens namn, registrerade företagsadress och skatteregistreringsnummer ska då överföras. Skatteverket ska utbyta uppgifter enligt detta stycke endast i den utsträckning Skatteverket har tillgång till uppgifterna.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och senast inom två månader efter utgången av den rapporteringspliktiga period som upplysningarna avser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

Efter remiss har yttranden kommit in från Bokföringsnämnden, Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Euroclear Sweden AB, FAR, Finansbolagens förening, Finansinspektionen, Förvaltningsrätten i Göteborg, Integritetsskyddsmyndigheten, Journalistförbundet, Kammarrätten i Jönköping, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Svensk Försäkring, Svensk Värdepappersmarknad, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Riksbank, , Swedish FinTech Association och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har inte yttrat sig eller angett att de avstår från att yttra sig: Arcario AB, Fondbolagens förening, Företagarna, Goobit Group AB, Nasdaq Stockholm AB, Näringslivets regelnämnd, Quickbit eu AB, Riksdagens ombudsmän (JO), Safello Group AB, Sparbankernas Riksförbund, Svensk Handel, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Swedish Blockchain Association, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA), TechSverige och Tidningsutgivarna.

